

Osman Aysu _ Ay İşı 1
Kitaplar, uygarlı a yol gösteren ışıklardır.

UYARI:

www.kitapsevenler.com

Kitap sevenlerin yeni buluşma noktasından herkese merhabalar...
Cehaletin yenildi i, sevginin, iyili in ve bilginin paylaşıldı ı yer olarak
gördü ümüz sitemizdeki
tüm e-kitaplar, 5846 Sayılı Kanun'un ilgili maddesine
istinaden, engellilerin faydalanabilmeleri amacıyla
ekran okuyucu, ses sentezleyici program, konuşan "Braille Not Speak", kabartma
ekran
vebenzeri yardımcı araçlara, uyumlu olacak şekilde, "TXT","DOC" ve "HTML" gibi
formatlarda, tarayıcı ve OCR (optik
karakter tanıma) yazılımı kullanılarak, sadece görmeengelliler için,
hazırlanmaktadır. Tümüyle ücretsiz olan sitemizdeki
e-kitaplar, "Engelli-engelsiz elele"düşüncesiyle, hiçbir ticari amaç
gözetilmeksizin, tamamen gönüllülük
esasına dayalı olarak, engelli-engelsiz Yardımsever arkadaşlarımızın yo un eme i
sayesinde, görme engelli kitap sevenlerin
istifadesine sunulmaktadır. Bu e-kitaplar hiçbirşekilde ticari amaçla veya
kanuna aykırı olarak kullanılamaz, kullandırılmaz. Aksi kullanımdan do abilecek
tümyasalsorumluluklar kullanana aittir.
Sitemizin amacı asla eser sahiplerine zarar vermek de ildir.
www.kitapsevenler.com
web sitesinin amacı görme engellilerin kitap okuma hak ve özgürlü ünü yüceltmek
ve kitap okuma alışkanlı ını pekiştirmektir.
Sevginin oldu u gibi, bilginin de paylaşıldıkça pekişece ine inanıyoruz.
Tüm kitap dostlarına, görme engellilerin kitap okuyabilmeleri için gösterdikleri
çabalardan ve
yaptıkları katkılardan ötürü teşekkür ediyoruz.
Bilgi paylaşmakla ço alır.

İLGİLİ KANUN:

5846 Sayılı Kanun'un "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler" bölümünde yer alan "EK
MADDE 11" : "ders kitapları dahil, alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim ve
edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa
hiçbir ticarî amaçgüdülmeksizin bir engellinin kullanımı için kendisi veya
üçüncü bir kişi tek nüsha olarak
ya da engellilere yönelik hizmet veren e itim kurumu, vakıf veya dernek gibi
kuruluşlar tarafından ihtiyaç kadar kaset, CD, braill alfabesi ve benzeri
formatlarda ço altılması veya ödünç verilmesi
bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu nüshalar hiçbir
şekilde satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılamaz ve
kullandırılmaz.
Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili bilgilerin
bulundurulması ve ço altım amacının belirtilmesi zorunludur."

bu e-kitap Görme engelliler için düzenlenmiştir.
Kitap taramak gerçekten incelik ve beceri isteyen, zahmet verici bir iştir. Ne
mutlu ki, bir görme
engellinin, düzgün taranmış ve hazırlanmış bir e-kitabı okuyabilmesinden duydu u
sevinci paylaşabilmek
tüm zahmete de er. Sizler de bu mutlulu u paylaşabilmek için bir kitabınızı
tarayıp,
kitapsevenler@gmail.com
Adresine göndermeyi ve bu isimsiz kahramanlara katılmayı düşünebilirsiniz.
Bu Kitaplar size gelene kadar verilen eme e ve kanunlara saygı göstererek lütfen
bu açıklamaları silmeyiniz.

Siz de bir görme engelliye, okuyabilece i formatlarda, bir kitap arma an ediniz...

Teşekkürler.

Ne Mutlu Bilgi için, Bilgece yaşayanlara.

Tarayan: Yaşar Mutlu

e-posta kitapsevenler@gmail.com

www.kitapsevenler.com

www.yasarmutlu.com

Osman Aysu _ Ay Işı 1

OSMAN AYSU

AY IŞI I

ORHAN KEMAL İL HALK KÜTÜPHANESİ

EVRİM : 98 Bestseller Dizisi : 4

© Copyright 2000

OSMAN AYSU

AY IŞI I

I. Basım Kasım 2000

ISBN : 975-503-106-5

Bu kitabın Türkçe yayın hakları FİKİR VE SANAT ESERLERİ YASASI gere ince EVRİM

YAYINEVİ ve BİLGİSAYAR SAN. TİC. LTD

ŞTİ.' ne aittir.

Yayın Yönetmeni: Ayfer KARAÖZ

Yayına Hazırlayan : Veli KARAÖZ

Kapak Film : Ebru Grafik

Baskı : Sistem Ofset

Cilt: Sistem Ofset

EVRİM YAYINEVİ ve BİLGİSAYAR SAN. TİC. LTD. ŞTİ

Kadıköy iş Merkezi Neşet Ömer Sok. No: 10/ 78 -103 -108

Tel : (0216) 347 49 63 Pbx Fax : (0216) 347 76 12

81300 Kadıköy/İSTANBUL

http://www.evrimitap.com

e-mail:evrim@evrimkitap.corri

e-mail:vkaraoz@hotmail.com

EVRİM YAYINEVİ

KARANLIKTA FISILTILAR

1. Basım / A ustos 1999

2. Basım/Aralık 1999 KUŞKUNUN ÖTESİ

1. Basım/Ekim 1999 NEMRUT'UN GAZABI 1. Basım/Aralık 1999 AY IŞI I 1. Basım / Ekim 2000

ALTIN YAYINEVİ

HAVYAR OPERASYONU 1.Basım Aralık 1994 2.Basım Aralık 1994 3.Basım Ocak 1995

4.Basım Şubat 1995 5.Basım Nisan 1995 SIR DUVARLARI MAVİ BEYAZ RAPSODİ KURT

SI INA I 1.Basım/ Şubat 1995 2.Basım / Mart 1995 3.Basım / Nisan 1995

İNKİLAP KİTABEVİ

SORGUÇ

ATKUYRUKLU ADAM CELLAT

LENİNİN MANGASI ÇÖL AKREBİ YANIK YÜZ ŞEYTANIN MASKESİ BİR AŞK HİKAYESİ

Tarayan Yaşar Mutlu

Giriş

1

Tropikal iklimin bo ucu sıcaklı ı ya mur diner dinmez her yanı kaplamıştı yeniden.

Nem oranı çok yüksekti. Üç günlük sakalı uzamış, gemici kıyafetli adam alnında biriken teri elinin tersiyle sildi. Adımlarını sıklaştırıp Cookies Net denen bara do ru yürüdü. Bu saatte Manado'nun en serin yeri orasıydı. Tavandaki büyük vantilatör hiç durmaksızın döner, kısmi de olsa bir serinlik sa lardı. Adamın enine çizgili mavi tişörtünün üstünde kirli keten ceket, ayaklarında da altı lastik sandaletler vardı. Gri keten pantolonu buruş buruştu. Dudaklarına sıkıştırdı ı sigara filtresine kadar gelince yere fırlattı ve bara do ru yürüdü. Serinli ine ra men barın تنها oldu una emindi. Sulawesi adasının n ço unlu u Müslüman olan yerli halkı genellikle bara gitmezlerdi. Burası Manado'daki yabancıların ve turistlerin u rak yeriydi.

Os/11a/1. /I1js11

İçeriye girince yanılmadı ını anladı. Bomboştur bar...

Tavandaki vantilatörün dönerken çıkardı ı biteviye u ultu ve yarattı ı serin hava, gemici kılıklı adama şerbet gibi geldi.

Loştur içerisi. Ufak fenerlerle aydınlanan mekân insana huzur veriyordu, iskemleler ve masalar bambu kamışındandı. Sadece iki masada müşteri vardı.

Köşede bira içen iki esmer adam muhtemelen Tomohon'lu dalgıçlardı. İri basık burunları, kısa kıvrırcık saçları yerli olduklarına işaret etti. Herhalde kendilerini dalışlarda kiralayacak zengin turist arıyorlardı.

Gemici kılıklı adam onlarla hiç ilgilenmedi. Ama öbür masada tek başına oturan adam dikkatini çekti. Aradı ı adam o olabilirdi. Belli etmemeye çalışarak adamı süzdü. Garsondan so uk bira istedi. Buranın yerlileri nedense so uk bira içmezlerdi. Oturdu u masadan adamı rahatlıkla görebiliyordu.

Temiz pak giyinmişti. Sırtında buruşmayan kalın Hint keteninden beyaz bir takım elbise vardı. Mavi gömle inin üstüne diyagonal çizgili kravat takmıştı. Avrupalı oldu u her halinden belliydi. Kısa bir an göz göze geldiler fakat adam gemiciyi küçümsemiş gibi hemen başını çevirdi. Ya da gemiciye öyle geldi...

Aradı ı adam o olabilirdi.

Ama emin olmadıkça yaklaşmayacaktı. Nasıl olsa az sonra bunu anlardı. Çünkü o da kendisini bekliyor olmalıydı.

Tekrar adama baktı. Viski içiyordu; on the rocks denilen tarzda. Kalın bir barda ı buzla doldurmuş içine iki parmak viski koydurmuştu. Gemici adamın önündeki tabakta Malezya'nın ünlü tropikal meyvesi papaya'yı gördü. Kabu u yeşil, içi turuncu. Bu yörede bütün bir yıl boyunca yetişirdi. Genellikle tuz ve limon suyu eklenerek yenirdi.

|

^/I1/ Iş1 1

Beyaz keten elbiseli adam gere inden fazla sakindi. Sanki hiç işi gücü yokmuş ve tüm gününü bu barda geçirmeye hazırmış gibi. İngiliz ya da Hollandalı görünümündeydi. So uk, ma rur ve her şeye tepeden bakan kibirli biri.

Gemici biran kuşkuya düştü. Acaba yanılıyor muydu? Kendisine verilen tarif gayet yetersizdi. İşin tam sonuna gelip görevini tamamlayaca ı sırada yeni bir aksili in çıkmasını istemiyordu artık... Uzun bir yolculuk yapmış ve yorulmuştu. Buraya Malezya'nın başkenti Kuala Lumpur'dan gelmişti. Dr. Mahadir'le aralarında geçen kısa konuşmayı tekrar anımsamaya çalıştı. Zihnini zorladı, Dr. Mahadir'in sözlerini kelimesi kelimesine hatırlıyordu. Görüşmeyi, dünyanın en yüksek binası sıfatını taşıyan 88 katlı ve 495 metre yükseklikteki İkizler'de yapmışlardı. Verilen bilgileri unutmaması imkansızdı. Ne doktorun mora çalan dudaklarını, ne de 43. katta olan şık ve modern tefriş edilmiş bürosunu unutabilirdi. İkiz kulelerin biri Milli Petrol Şirketi'ne aitti, di eri de özel kişilere büro daireleri olarak satılmıştı. Doktorun bürosu bu iki kuleyi 42. katta birbirlerine ba layanJ^öprünün hemen üstündeydi.

Gemicinin o görüşmeyi unutmaması için çok önemli bir nedeni daha vardı. Tam o sebebi hatırlarken birden beyaz keten elbiseli adamın yerinden kalktı ını gördü. Papaya dilimleri ve viskisi bitmemişti henüz...

Beni tanıdı, diye düşündü gemici. Temas kurmaya geliyor olmalıydı...

Tepede dönen ve ılık bir rüzgarı etrafa da ıtan vantilatöre ra men yeniden ter bastı gemiciyi. Şimdi işinin en zor yanı başlıyordu. Eli buruşuk ceketinin yan cebindeki sigara paketine gitti. Acele bir sigara çekip çakma ınla yaktı, işindeki bunca yıllık deneyimine ra men parmakları hafifçe titremişti.

So ukkanlı olmalıydı. Tüm tehlikeye rağmen her şey şu ana kadar yolunda gitmişti. Bundan sonra da öyle olacaktı, daha do rusu öyle olmalıydı. Beyaz keten elbiseli adama ne söyleyece ini aklından geçirdi. Kısa bir parolaydı bu. iki kelimelik. Sadece kendini tanıttım için...

Osman, /I1/su

Adam masasından kalkarken kısa bir an yine kendisine bakmıştı. Hak verdi, galiba bekledi i kişinin o oldu undan hâlâ kuşkusu vardı ajanın. Nitekim adam masasına do ru yönelmemiş ve tuvaletlerin bulundu u arka taraftaki dar koridora do ru yürümüşü.

Gemici şaşırıldı biran.

Yoksa barda görüşmek istemiyor muydu? Arkasından bakakaldı. Burası bomboş sayılırdı. Cookies Net bu saatlerde her zaman boş sayılırdı, asıl kalabalık bir iki saat sonra başlardı. Köşedeki masada oturan Tomohon'lu dalgıçlara bir daha baktı. İlk defa şüpheye düştü. Yoksa yerel gizli servisin adamları mıydı onlar? İhtimal vermedi, Sulawesi adasını ve insanlarını iyi tanırırdı. Onların derin sulara dalan yerliler oldu una iddiaya girebilirdi. Zararsız turist avcılarıydılar.

Sigarasından derin bir nefes çekip, so uk birasından bir yudum aldı gemici. Telâşa gerek yoktu. Keten elbiseli adam geri gelecekti. Belki davranışlarını sınıyordu. O da emin olmak zorundaydı.

Bir süre bekledi.

Adam hâlâ dönmemişti. Geçen süre tuvaletteki işini bitirmesi için yeterince uzundu. Yoksa teslimatı tuvalette mi yapmayı düşünüyor, diye aklından geçirdi. Buna hiç gerek yoktu. Yine de bir hata yapmak istemedi.

Onun işi hataları asla affetmezdi.

Yerinden kalktı tuvalete do ru yürüdü. Dar ve kısa koridorun sonundaydı erkekler tuvaleti. Ne masadaki Tomohon'lu dalgıçlar, ne de barın tenhalı ı nedeniyle servise bakan iki garson kendisiyle ilgilenmemişlerdi.

Kahverengi cilalı kapıyı itti.

Keten elbiseli adam lavabonun önünde duruyordu. Gemiciye so uk bir şekilde baktı. İnce dudakları sinsî bir şekilde büzüldü, tebessüm eder gibi.

"Birini mi bekliyorsunuz Tuan?" dedi.

./Jy İş/ /

Sesi oldukça ince ve gergindi. Sanki kadın sesi perdesinde. Gemici adamın buz mavisi gözlerine baktı. Adam Malayca 9 konuşmuştu. Malayca oldukça kaba, kısa fakat sert sözcüklerden oluşan bir dildi. Gemici bu dili iyi konuşurdu ama adamın o dili neden tercih etti ini anlamamıştı.

Şimdi parolayı verecekti. Do ru cevabı alırsa mesele bitmiş sayılırdı. Gemici elindeki sigarayı tuvaletin fayanslarının üzerine atıp, lastik tabanlı sandaletiyle ezerken, "Orang" diye fısıldadı. Dr. Mahadir'in verdi i ilk kelime buydu. Malayca'da "insan" anlamına geliyordu. Alaca ı kelime ise "Utah" yani orman olmalıydı.

Beyaz elbiseli adam in tebessümü tüm yüzüne yayıldı ve do ru kelimeyi fısıldadı. Gemici rahatlamıştı. Terli yüzü aydınlandı.

"İş tamam" dedi.

"Emaneti getirdiniz mi?"

"Evet"

"Lütfen onu bana teslim edin." A.

"Ne oldu unu biliyor musunuz?"

Beyaz elbiseli adam başını iki yana salladı. "Hayır, hiç birfikrim yok."

Gemici yine huzursuzca kıpırdandı yerinde.

"Ama olması lâzımdı."

"Ben bir vasıtayım bayım" dedi so uk bir sesle. "Bunu ancak patronlarım bilir."

"Öyleyse niye onlardan biri gelmedi?"

"Şaka mı yapıyorsunuz? Patronlarım asla Cookies Net gibi bir yere gelemezler."

Gemici biraz bozulur gibi oldu.

"Ama durum biraz çetrefil. Bazı aksilikler oldu."

"Aksilik mi? Nasıl yani?"

Osman, /J1/su

"Size asıl teslim etmek zorunda oldu um şey Ujung Pandang 10 açıklarındaki bir teknenin içindeki kasada."

Keten elbiseli adamın suratı asıldı.

"Ama nasıl olur? O Sulawesi adasının öbür ucu."

"Üzgünüm ama ancak bu kadarını elde ettik."

"Yani bütün vereceğiniz bu haber mi?"

"Hayır" dedi gemici muzaffer bir eda ile. "Kasanın anahtarını da getirdim."

Adam küçümser bir ifade ile, "Her neyse bu da başarı sayılır."

Keten elbiseli adamın tutumu gemiciyi sinirlendirmeye başlamıştı.

"Dalga mı geçiyorsun, dostum?" diye söylendi. "Daha ne istiyorsunuz?"

Adam yeniden soğuk bir şekilde sırıttı.

"Anahtarı lütfen!"

Gemici elini kirli ve buruşuk ceketinin cebine sokup parlak ufak anahtarı adama uzattı. "Alın. Ve çok dikkatli muhafaza edin. Bunun için çok kan aktı. Sanırım daha da akacak. Patronlarınıza gönül rahatlığı ile götürebilirsiniz artık."

Adam anahtarı gemiciden aldı. Bir müddet ufak metal parçasına heyecanla bakar gibi yaptı, sonra o müstehzi bakışlarını yeniden gemiciye çevirdi.

"Çok önemli bir noktayı unutmadınız mı?" diye sordu.

"Neyi?"

"Teknenin adını!"

"Aaa evet, söylemeyi gerçekten unuttum. Ama dert etmeyin, patronlarınız nasıl olsa o tekneyi ve sahibini tanıyorlar." "Ben yine de görevimi tam olarak yapmak isterim." "Anlayamadım?" "Yani patronlarıma teknenin de adını vermek zorundayım."

</I1/Işı 1

"South Star. Büyücek bir yattır. Limanda herkes bilir."

"Ama ben bilmiyordum" dedi adam pis pis sırıtarak. //

Gemici garipseyerek o buz gibi gözlerle baktı. Sanki adamın suratında o ana kadar hissetmediği de ışık bir duygu şekillenmişti.

Gemici rahatlamıyordu birtürlü. İş şu anda sona ermişti artık, sevinmesi ve büyük bir yükten kurtulmanın boşluğu duymalıydı. Ama birden bir tedirginliğe kapıldı, sebebini tam anlayamadı ve bir ürküntü. Huzuru kaçıyordu. Kısa bir an herhangi bir hata yapıp yapmadığını düşündü. Her şey kuralını uygun olarak gelişmişti ve bir hata yapmıştı hiç sanmıyordu. Ama birden keten elbiseli adamın elindeki tabancayı fark edince bir yerlerde yanıldığını anladı. Ne var ki yaptığı hatayı düşünecek fazla vakti olmadı. Adam ucuna susturucu geçirilmiş silahını çoktan ateşlemişti bile.

Kof bir gürültü çıktı.

Yeterince sessiz. Ne Cookies Net'in personeli, ne de Tomohon'lu dalgıçların duyamayacağı kadar hafif bir gürültü. Kurşun gemicinin tam kalbine isabet etmişti. Tek fakat ustaca yapılmış bir atış. Gemicinin enine çizgili tişörtünün göğüs hizası birden kanlandı.

Dizlerinin üstüne çöken adam yere yuvarlandı. Gözleri açık gitmişti...

Keten elbiseli adam, üstünü kirletmemeye çalışarak önce silahını beline yerleştirdi, sonra gemiciyi yerde sürükleyerek tuvalet kabinlerinin içine soktu ve cesedi klozetin üzerine oturttu. Kabinler cesedin devrilemeyeceği kadar dardı. Soğuk mavimsi gözlerini tiksintiyle cesede çevirip bir daha baktı. Baraj geçip hesabını ödedi ve sıcağına kol gezdi ve caddeye çıktı...

|0+-0+0

2

Gerd Rupper purosunu dişlerinin arasına sıkıştırıp gözlerini masmavi denize çevirdi. Durgun, pürüzsüz, alabildiğine engin bir denizdi önünde uzanan manzara. Beyaz büyük tekne Tondano açıklarında demirliydi. Gerd Rupper resmi kayıtlara göre Sulawesi adasında tik, abanoz, sandal ve kafuru ağaçlarını ham olarak ihraç eden bir Alman şirketinin genel müdürü olarak görünüyordu. Ağaç, petrolden sonra Endonezya'nın ikinci dışsatım ürünüydü ve bu güne kadar da henüz devletleştirilmemişti. Her ne kadar şirkette çok az yerel iş adamlarının hissesi varsa da, yönetim tamamen Almanların elindeydi.

Gerd Rupper, Toala yerlisi kamarotun getirdiği tepsideki yiyeceklere bir göz attı. Çok iştahlı, iri göbekli ve kel kafalı bir adamdı. Yerli kamarota dönerek, "Bana kaptanı çağır" dedi. Emri alan yerli, efendisini selamlayarak uzaklaşırken, Gerd bakışlarını az ilerdeki şezlongda sere serpe uzanıp güneşlenen sarışın kadına çevirdi.

"Dönme vakti geldi Erika" diye mırıldandı.

Kadın yarı uyur, yarı uyanık haldeydi. Uzun sarı saçlarının örttü ü yüzünü çevirmeden, "Bu saatte mi?" dedi.

"Vakit ilerledi. Hareket için tam zamanıdır."

Erika isteksizce homurdanıp dirsekleri üzerinde kımıldandı. Uzun boyu, narin beden yapısıyla ari ırkın tam bir temsilcisiydi.

ftfyışt t

Gerd gözlerini kadının güneşten bronzlaşmış vücudundan alamadı. Yeşil zemin üzerine sarı mavi çiçeklerle bezenmiş bikinisinin altı l j çok ufaktı.

Güneşlenirken üstünü de çıkarmıştı. Adamın kendisine ne kadar aç gözlerle baktı ını bilmesine ra men hiç oralı olmadı, sanki orda yokmuş gibi davrandı.

İncecik beli ve narin vücut yapısına göre gö üsleri bir hayli iriydi. Gerd bir kaç saniye kadının pembe meme uçlarına baktı. Kadın hiç aldırılmıyordu, hatta a ır davranışları Gerd'e bu bir gösteriymiş gibi geldi. Kasten öyle davrandı ını düşündü.

"Kaptan şimdi gelir, kapansan iyi olur" diye homurdandı genel müdür.

Erika inci gibi dişlerini göstererek sırıttı. Gerd'in kıskandı ını biliyordu. Ama sesini çıkarmayarak bikinisinin üstünü taktı. Yine de görünüşü çok tahrik ediciydi.

Hamburglu genç kaptan Otto Shultz yanlarına yaklaşıp, "Beni emretmişsiniz efendim" derken kadına bakmamaya gayret ediyordu.

"Dönüyoruz kaptan" dedi Gerd Rupaper sert bir sesle. "Hemen hareket edelim."

"Emredersiniz efendim. Rotamız neresi olacak? Gorontalo körfezi mi, yoksa Ujung Pandang mı?"

"Her ikisi de de il. Önce Manado'ya u rayaca ız."

"Evet efendim."

Kaptan seyir köprüsüne do ru uzaklaşırken, Erika bir süre adamın arkasından baktı.

"Kaptanın çok yakışıklı bir adam Gerd" diye fısıldadı. "Nerden buldun onu?"

Rupper ters ters kadına baktı. Susmayı, cevap vermemeyi ye ledi. Bu davranışları sırf kendisini çileden çıkarmak için yaptı ını biliyordu. Gerçekten tuhaf bir kadındı Erika. Her istedi ini elde eden, acımasız ve nadan bir kadın. Hoşgörüsü hiç yoktu, insancıl duygulardan da nasibini almamıştı. Çok da nankördü. Ama Gerd'in elinden şimdilik hiç bir şey gelmezdi. Tepsinin içinden bir sandviç aldı. Hırsını yiyeceklerden çıkarmak zorundaydı. Duygularını ona göstermemek belki en iyi.yoldu ama

Os/na/{</tysu

kadın kurt gibi zekiydi de.

14 "Sen de bir şeyler atıştırmak ister misin?" diye sordu.

Erika güldü.

"Durmadan tıkmıyorsun Gerd. Bu gidişle kalbinden öleceksin."

"Benim bir şeyim yok, sa lıklı ve dinçim."

Kadın onu alaycı bir şekilde süzerek baktı.

"Sahiden mi?"

"Şüpheli olmasın."

"Ama görünüşün çok sakil, hatta i renç."

Rupper lokmasını yutamadı. Fena halde bozulmuştu. Ne var ki hiddetini kadına ifade edemezdi. Erika onunla ilgilenmeyi kesmiş uzun topuklu takunyelerini aya ına geçirmeye çalışıyordu. Gerd'in sustu unu görünce, "Neden bu kadar erken dönüyoruz?" diye sordu.

"Az önce haber aldım. Bekledi imiz kişi Manado'ya gelmiş."

"Öyle mi? Desene şenlik başlıyor."

"Hayır. Şenlik olmayacak."

"Emin misin?"

"Kesinlikle."

Erika inci gibi dişlerini göstererek gülümsedi.

"Planın nedir?"

"Çok basit. Adamı öldürüp anahtarı alaca ız."

"Bu kadar kolay mı?"

"Ne sandın?"

Genç kadın cevap vermedi. Ama renkli gözlerinde ona güvenmeyen şüphe ışıltıları oluşmuştu. Kamarasına do ru ilerlerken birden dönüp Rupper'e sordu.

"Stanley Moore nerede?"

"Şu İngiliz ajanını mı soruyorsun? Hadi canım sen de, herhalde Wowoni'de balık avlıyordun Bırak o ayaş! Ondan bize zarar gelmez."

r>/JyJş/ 1

"O kadar emin olma. Onu tanırım, tehlikeli biridir." "Belki eskiden öyleydi. Ama Sulawesi'nin güneşi onu fena çarptı. 15 O artık bizim için zararsız biri, endişelenme." "Ya CLA'nın elemanları?"

"Onları da atlattık sayılır. Bekledi imiz kişinin do ruca Ujung Pandang'a inece ini sanıyorlar." "Peki Ruslar?"

"Onlar hiç devrede olmadılar?" "Bundan emin misin?" "Kesinlikle."

Omuzlarını silkti Erika. Rusların devre dışı kalacağını hiç düşünemezdi. Ayrıca Gerd Rupper'in kendinden emin ve ukala hali sinirlerini bozuyordu.

Başka bir şey demeden güverteden ayrıldı.

Yatın koridorları serindi. Kamarasına girdi. Duş alıp, kıyafetini de iştirdi.

Beyaz bir pantolon, omuzları^çık kırmızı bir penye giydi. Hafif bir makyaj yaptı.

Yat oldukça lüks ve süratli bir tekneydi. Manado limanına yaklaşık iki buçuk saat sonra vardılar. Karaya ayak bastıklarında kısa süren, fakat şiddetli tropikal ya murlardan biri daha bastırmıştı. Gerd Rupper'in son model Mercedes'i onları limandan alarak şehrin ya murla yıkanan caddelerinde hızla ilerleyip Cookies Net'in bulundu u yere yaklaştı.

Barın önü kalabalıktı ve iki polis arabası duruyordu. Ada yerlilerinden kalabalık bir meraklı grubu barın önünde toplanmıştı. Durumu fark eden Gerd Rupper'in kaşları çatıldı. Hemen şoförüne dönerek, "in bak bakalım" dedi."Neler oluyor orada?"

Erika sırtarak yanındaki Alman'a baktı.

"Galiba işler pek sandı ın gibi gitmemiş Gerd" diye mırıldandı.

Rupper endişeliydi. Kadının alaycı sorunu yanıtlamadı.

Az sonra dönen şoför, "Barda bir cinayet işlenmiş efendim" dedi.

Osnıai}. /Jıj-su

Alman sinirli bir şekilde, "Kimmiş öldürülen?" diye sordu. 16 "Bir yabancı efendim. Beyazmış. Avrupalı oldu u sanılıyor, ama polis cesedin üzerinde hiç bir kimlik bulamamış."

"Ya öldüren? Yakalanmış mı?"

"Hayır efendim. Adamı tuvalette bulmuşlar."

"Lanet olsun!" diye homurdandı Gerd. "Polis şefiyle mi konuştun?"

"Evet, Herr Rupper" dedi Alman şoför.

"Tahkikatı kim yönetiyor, müfettiş Habibi mi?"

"Evet efendim, sizin tanıdı ınız o müfettiş."

Gerd Rupper derin bir nefes aldı.

"Niye sinirlisin?" diye sordu Erika. "Öldüren senin adamın olamaz mı?"

"Hayır" diye homurdandı Alman. "Olamaz."

"Emin misin?"

"Saçmalama Erika. Adamla önce ben görüşecektim."

"Hımm!" dedi kadın sadece. "Demek senden evvel davrandılar."

Gerd olanları kabullenmiyordu. Sessizce kalın dudaklarını kemirmekle meşguldü. Kadın birden kolunu dürttü.

"Şuraya bak! İlerdeki adamı görüyor musun?"

Rupper kadının işaret ettiği noktaya baktı. Kalabalık arasında MI6'nın ajanı Stanley Moore'u gördü.

"Allah kahretsin" diye homurdandı. "Onun burada ne işi var?"

Erika i neleyici bir şekilde konuştu.

"Anlaşılan balık avında de ilmiş. Ayrıca senin dedi in gibi hiç de ayaş bir hali yok."

İngiliz ajan da Mercedes'i görmüştü. Kalabalı ın arasından sıyrılarak a ır a ır arabaya yaklaştı. Başından keten şapkasını çıkararak içerdekileri selamladı.

"İyi akşamlar Herr Rupper" diye konuştu. Sesinde hafif müstehzi

t'rfyiş' '

bir eda vardı. Sonra genç kadını yeni görmüş gibi davranarak, "Ooo Bayan Erika Müller, sizi uzun yıllar sonra görmek ne saadet. 77 Sizi hangi rüzgar attı buraya? Do rusu sizi Sulawesi'de görece imi hiç sanmazdım."

Erika baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi.

"Dünya küçüktür Mr. Moore. İnsanların ne zaman karşılaşaca ı hiç belli olmaz."

"Haklısınız galiba. Sizi görmeyeli çok oldu. Siz güzelli ini hiç yitirmeyen nadide kadınlardan birisiniz. Sulawesi'deki yabancı erkekler çok şanslı sayılmalı, dünyanın en güzel kadını görmek bahtiyarlı ına eriştiler."

"Hiç de işmemişsin Moore. Yine aynı kadın ruhundan anlayan, kompliman yapmaktan vazgeçmeyen, eski romantik centilmensin."

"Naçiz takdirkârınıza iltifat ediyorsunuz hanımefendi. Oysa çok de iştım.

Buranın iklimi beni perişan ediyor."

Erika İngiliz ajanı baştan aşı ı süzdü. Onu en son beş sene evvel Moskova'da görmüştü. O tarihten bu yana gerçekten çökmüş ve kilo almıştı. Sırtındaki elbise buruşuk ve kirliydi. En kötüsü ise arabaya yaklaşınc a zından fıskıran alkol kokusu olmuştu. Hatırladı ı kadarıyla Stanley Moore alkol almazdı. Ne viski, ne cin, ne de bira. Bu içkileri içmeyen bir İngiliz'i hayal etmesi zordu Erika'nın. Sormakta hiç bir mahzur görmedi genç kadın.

"Demek burada vazifelisin Stanley, öyle mi?"

Sakalı uzamış İngiliz sırttı.

"O çok evveldi bayan Müller. Artık ben bir emekliyim. Ömrümün geri kalan yıllarını da burada tabiatla baş başa ve balıkçılıkla geçiriyorum. Siz de bilirsiniz, biz İngilizler oldum olası sıcak iklimli yerlere bayılırız. Burası gerçek bir cennet. Tabii benim gibi emekli biri için."

Erika inanmamış gibi sordu.

"Niye Bahama veya Nassau de il de, dünyanın bu ucu? Vatanından çok uzakta de il misin?"

Osman. /J1/su

"Uzaklık konusunda haklısınız, ama burada Sterlin çok de erli. Enflasyonun çok yüksek oldu u bir memleket. Emekli maaşımın de erli oldu u tek yer burası."

Erika bir kahkaha attı.

"Hiç inandırıcı de ilsin Stanley. Yine her zamanki gibi tatlı yalanlar kıvırıyorsun." Ajan yüzüne sahte bir şaşkınlık ifadesi verdi.

"Kraliyet Ordusu'nun eski bir subayının yalan söylemeyece ini düşünene inizi sanmıştım."

Erika neşeli bir kahkaha daha attı.

"Ya belindeki şişkinlik? Kemerinde hâlâ silah taşıyorsun, buna ne demeli?"

Stanley Moore buruşuk ceketinin önünü kapatmaya çalışırken, "Haa, o mu?" dedi.

"Yerel idareden ruhsatlıdır. Burası fazla karışık bir ülke. Her gün vukuat oluyor. Ada nüfusunun büyük bir kısmı Müslüman ve genellikle bizim gibi yabancıları sevmiyorlar. Açlık ve işsizlik kol geziyor. Herr Rupper bunu gayet iyi bilir; baksanıza iki saat önce şu arkadaki barda yine bir yabancı öldürülmüş. Beyaz biri. Burada siyasi otorite de çok zayıf. Kendimi korumak için silah taşımak zorundayım."

"Emekli bir balıkçı için gerekli mi bu?"

"Üzgünüm bayan Müller, ama sadece Hıristiyan bir beyaz olmam bile yeterli."

Gerd Rupper kısık bir sesle şoförüne mırıldandı.

"Hadi Hans gidelim artık. Sür arabayı..."

Mercedes harekete geçti. Arabanın açık penceresinden içeriye palmiye ya ı, manolya ve zencefil karışımı nemli bir koku dolarken Erika ingiliz ajana dostça elini salladı. Stanley Moore da aynı içtenlikle mukabele etti.

Cookies Net'den uzaklaşırken, Gerd Rupper sinirli bir şekilde hon urdandı.

"Bakıyorum ayaş İngiliz'le baya ı samimisin."

./J1jfy/ ı

Erika düzgün kaşlarını hafifçe kaldırarak Gerd'e döndü.

"Yoksa kıskandın mı?"

19

"Olabilir... Onunla yattın mı daha önce?"

"Herr Rupper kabalaştı ınızın farkında mısınız? Bana böyle bir soru sormaya hakkınız olmadı ını bilmiyor musunuz?"

Rupper alnında biriken terleri silerken homurdandı yeniden.

"Ben burada teşkilatımızın en yüksek dereceli memuruyum. Emrimdeki ajanların geçmişlerini bilmek de hakkım."

Genç kadının sesi ıslık gibi çıktı.

"Ben sizin emrinizde çalışan bir memur de ilim. Buraya özel bir görevle geldim ve emirleri sizden de il, do rudan merkezden alırım. Bunu sakın unutmayın."

Gerd az önce a zından çıkan kelimelere pişman olmuş gibi yutkundu. Sonra tam bir nedamet içinde, "Affedersin Erika" diye mırıldandı. "Kendime hakim olamadım."

Kadının sinirlenerek susaca ını sanmıştı. Ama yanıldı ını çabuk anladı.

"Kıskandın, de il mi?"

"Şey... Galiba... Biraz..."

"Biraz de il, çok... Sen çok kıskanç bir adamsın Gerd. Bu huyun hiç hoş de il."

"Elimde de il hayatım. Seni deliler gibi seviyorum."

"Saçmalama lütfen. Şimdi bu abuk sabuk konuşmayı bırak da, ne yapaca ımızı söyle. Yata mı dönece iz?"

Bir süre sessiz kalan Alman, "Hayır" diye fısıldadı. "Önce meseleyi anlamamız lâzım. Gelen adamı kimin öldürdü ünü ö renmeliyiz."

Erika sesini çıkarmadı. Mercedes'in açık penceresinden içeriye dolan, nemli havanın taşıdı ı çiçek kokularını içine çekti.

4K>fOK>

3

Manado, Sulawesi adasının en kuzeyindeki son büyük şehirdi. En büyük özelli i gözün alabildi ine uzanan geniş tabii plajları, billurumsu parlaklıktaki altın sarısı kum yatakları, şeffaf suları ve sualtı avcılı ına son derece elverişli kıyılarıydı. Bu nedenle de zengin yabancı turistlerin yeni keşfettikleri bir yer olma özelli ini muhafaza ediyordu. Yabancılar daha ziyade pahalı ve gösterişli tekneleri ile deniz yolundan gelirdi buraya.

Midnight Walker bir yat de ildi, ama çok süratli bir tekneydi. İki kişiden oluşan mürettebatı ile Gerd Rupper'ın teknesini oldukça uzaktan takip ediyordu. Dümende oturan James Harris, koyu renk güneş gözlüklerinin arkasından mavi gözlerini kırıştırarak öndeki tekneye baktı.

"Gorontalo körfezine gitmiyorlar, teknenin istikameti Likupang'a döndü" dedi. Yanında birasını yudumlayan Richard Brown, "Bunda şaşılacak bir şey yok" diye mırıldandı. "Tabii ki Manado'ya gidecekler. Başka ne yapabilirler ki? Gelecek adamla temasa geçilecek en ideal yer orası."

"Havaalanında mı?"

"Olabilir. Ya da Cookist Net'de. Pilgrims Hotel'i de unutmamak lâzım. "Richard homurdandı. "Zaten o lanet kasaba bozuntusunda 21 yabancıların kalaca ı başka yerde yok ki!"

James sırttı. "Fena mı, bu da bizim işimizi kolaylaştıracaktır."

"Yata daha fazla yaklaşmayalım" diye mırıldandı Richard. "Alman dostumuzun adamları çevreyi mutlaka dürbünle dikizliyorlardı."

"Yapma Richard, bu kez tam bir komedi oynuyoruz. Görseler ne fark eder ki? Nasıl olsa üç dört saat sonra tüm gizli servis ajanları adamın peşinde bir araya gelece iz. Bence bu işin gizlisi saklısı yok. Olsa olsa yarışın birincili i var. Kim adama daha önce ulaşırsa o kazanacak. Bu bakımdan da şanslı sayılırız. Malezya'da en geniş teşkilat bizimkisi. Çok adamımız var."

"Ama Cakarta'dan çok uzaktayız, işi bu kadar hafife alma. Sulawesi'de tam15 milyon insan yaşıyor, nerede ise ingiltere büyüklü ünde bir ada."

"Olsun. Manado'da, Tolitoli'da, flölu'da, Kendari'de ve Ujung Pandang'da birer adamımız var. Yeterli de il mi?"

James Harris içinden arkadaşına hak vermekle beraber yine de endişeliydi.

"Manado'daki adamımız kim?" diye sordu.

"Robert Cage."

"Şu Boston'lu ajan mı?"

"Tanıyor musun?"

"Üç ay önceki toplantıda görmüştüm. Ukala ve kendini be enmişin biriydi."

"Harward mezunudur. Çok iyi bir aileden gelir."

"Ama çayla ın teki. Çok mızımızdı. Her şeyden şikayet ediyordu."

"O kadarı olacak. Dış ülkelerdeki ilk görevi. Kötü bir şans, onu Manado gibi boktan bir yere gönderdiler."

James omuz silkti.

CXs/na/1 /l1/s>11

"Yine de şanslı sayılır. Denizin, kumun oynadı ı bir cennet orası.

22 Benim ilk dış görevim İran'daydı. Yedi ay, kelle koltukta yaşadım. O hergele, Manado'da güneşlenip yan gelip yatıyor. Gelen turistlerle de fingirdeşiyordur. Kırk yılda bir iş ya düşer, ya düşmez. Sulawesi adasının en sakin yerinde yaşıyor."

Richard olumsuzca başını salladı.

"Biliyor musun, Malezya'daki Radikal islam'ın ilk teşkilatlandı ı yer burasıdır."

"Manado mu?"

"Evet. Muhammed Osuwa, Manado'ludur. O kentte kendisine adeta taparlar, kutsallaştırırlar."

"Ama adam artık orada yaşamıyor. Ujung Pandang'da Al-Niarkas Al İslâmi camisi civarında bir yerde barındı ını biliyoruz."

"Do ru. Fakat Manado'daki nüfuzu tartışılmaz." Richard birasından bir yudum daha alırken, "Kaçta oraya varırız?" diye sordu.

"Bu bizden ziyade önümüzdeki tekneye ba lı. Bizim görevimiz Gerd Rupper'i takip etmek. Yine de en azından üç saatimiz daha var."

"İyi öyleyse. Ben bir saat kadar uyumak istiyorum. Sonra dümene geçerim."

"Anlaştık ortak!" diye sırtttı James.

-----|-----

iki CIA ajanı tekneyi limana ba layıp karaya çıktıklarında Gerd Rupper'in teknesi koya yeni demir atıyordu. Richard ve James do ruca kendilerini bekleyen Robert Cage'e yürüdüler. Cage otuz yaşlarında ince, dar kemikli, uzun boylu, yakışıklı bir adamdı. Güneş yanı ı teninden sıhhat fışkırıyordu. Sirtında Hawai tipi dallı güllü bir gömlek vardı. Onları görünce telaşla yanlarına yaklaştı. Genç adamın yüzü asıktı.

t!#y]§< ı

"Haberler kötü" dedi kısık bir sesle.

"Ne oldu?" Soruyu soran Richard ters ters ajana bakmıştı.

23

"Bekledi imiz adam öldürüldü." "Nerede?"

"Cookies Net denen barda." "Kim öldürdü? ingilizler mi?"

"Bilmiyorum. Hiç bir fikrim yok. Ama sanmıyorum. Polis henüz bir açıklama yapmadı."

James ne yapaca ız şimdi, dercesine Richard'a baktı. Böyle bir sonucu hiç hesaba katmamışlardı. Aralarında en kıdemli olan Richard durumu tam kavramamış gibi Cage'i süzmeye başladı.

"Onu havaalanında takibe almadın mı?"

"Uçaktan indi inden beri izliyordum."

"Ama öldüreni görmedin, öyle mi? Bunu mu söylemek istiyorsun?"

Cage suçlu gibi kızardı. \$.

"Benim bir hatam yok. Adam Cookies Net'e girince peşini bıraktım. Görevim burada sizi karşılamak ve rapor vermektir."

James, "Buna inanmıyorum" diye homurdandı. "Herifi nasıl yalnız bırakırsın?"

Cage kendini savunmak istercesine mırıldandı. "O adamla temas kuracak olan sizlerdiniz." James kükredi. "Çaylak! Biz gelinceye kadar ondan sen sorumlu olacaktın. Bu kadarını da akıl edemedin mi?"

"Ben... Ben böyle bir sonucu tahmin edemezdim" diye kekeledi Cage.

"Peşinden bara girdin mi?"

"Gerek görmedim. Orada bekleyece ini düşünmüştüm."

"Aptal herif! Bir çuval inciri bok ettin şimdi."

Cage'in yanık yüzü daha da kızardı.

Os//1a/{//(/sa

Richard müdahale etti. "Tamam, tamam. Olan olmuş artık. Şimdi 24 onu öldüreni bulmalıyız. Başka bir şey gelmez elimizden." James sinirini yenememişti.

"Biz mi?" diye homurdandı sertçe. "Sulawesi'de katil arayaca ız ha? Çok komik! Samanlıkta i ne aramaya benzer bu. Burada en ufak yetkimiz yok."

"Başka çaremiz de yok" diye söylendi Richard. "Bu siyasi bir cinayet. Üç aşa ı beş yukarı cinayeti kimlerin işledi ini de tahmin edebiliriz."

James omuzlarını silkti.

"Bu konuda tahmin dahi yürütemeyiz. Artık anlaşılıyor ki adamın gelece ini yalnız Almanlar de il, başkaları da biliyormuş. Alman ajanlar daha karaya ayak bile basmadılar."

Cage mahcup bir şekilde mırıldandı.

"Bugün ö le uça ından şüphelendi im iki kişi çıktı."

James ajana alay dolu bir bakış attı.

"Şüphelendi in ha? Allah Allah! Kimmiş bunlar?"

"Biri İranlıydı. Savama'dan olabilir. Di eri ise bir Rus'tu. Buraya İranlılar ve Ruslar çok nadiren gelir."

"Ama o iki kişi de bekledi imiz adamı öldürmek istemezler."

"Bundan emin olamazsınız" dedi Cage. "Hele bekledi imiz kişinin bir muhbir oldu u kesinse..."

Richard ve James ilk defa Manado'daki elemanlarına kuşkuyla baktılar.

Söyledi inde gerçek payı olabilirdi...

|

|*

>

ttölüml

a _____

i.

1

Amerikan gizli servisi CIA'nın Ankara istasyon Şefi, Yenimahalle' deki Milli İstihbarat Teşkilatı'nın merkez binasını terk ederken saat tam 12.30'du. Görüşme MİT müsteşar yardımcısı ile bir saati aşkın bir süre devam etmişti. İki gizli servis mensubu kapalı kapılar arkasında uzun bir görüşme gerçekleştirmişlerdi. Gerçi müttefik ve dış politikaları aynı do rultuda olan gizli servis ajanları arasında zaman zaman bu do rultudaki görüşmeler ola an sayılırdı. CIA ve MİT muhtelif kereler müşterek menfaatlerin aynı oldu u ahvalde karşılıklı haber ve bilgi teatisinde bulunmuşlar ve ortak operasyonlar yapmışlardı. Fakat istasyon Şefi'nin bu defa getirdi i bilgiler MİT için şaşırtıcı nitelikte idi. Görüşme sona erip CIA ajanı Merkez'i terk eder etmez, Müsteşar muavini hemen telefona sarılarak Kontr Terör Daire Başkanı'nı odasına ça ırdı.

Osmalı. /il/su

iki yetkili arasında uzun bir müzakere cereyan etti. İstasyon 26 Şefi'nin getirdi i belgeler masanın üzerine yayılarak uzun bir incelemeye alındı.

Karşılıklı görüş alış verişinin sonunda MİT'in tarihinde en uzak mesafeli bir operasyonun kararı alınmıştı.

Odasına dönen Kontr Terör Daire Başkanı, sekreterine iki elemanın adını vererek derhal odasına gelmelerini istedi.

Saat tam 15'de ajan Cengiz Tamer ve Emre Dereli, Daire Başkanının kapısını vurdular. İki de genç ve deneyimli memurdular. Başkan tarafından ismen ve ivedilikle ça rılmalarının önemli bir sebebe dayandı ını anlamışlardı.

Saygıyla amirlerini selamlayıp gösterdi i koltuklara oturdular.

Daire Başkanı önündeki dosyayı kapatıp bir süre dikkatle onları inceledi. Uzun bir bekleyiş oldu. Daire Başkanı sanki lafa nereden başlayaca ını bilmiyormuş gibi yüzlerine bakıyordu. Sonra konuşmaya bir soru ile girdi.

"Sulawesi nerede biliyor musunuz?"

İki ajan da kendilerini bir imtihanda hissediyormuş gibi kızardılar.

Sulawesi'nin nerede oldu unu bilmiyorlardı. Birbirlerine baktılar.

Cengiz içtenlikle davranarak, "Korkarım bilmiyoruz Başkanım" diyebildi. "Ben ilk defa işitiyorum."

"Haklısınız" dedi Başkan. "Zira dünyanın öbür ucunda bir yerde. Endonezya'da bizce ismi cismi pek duyulmamış bir ada. Ama bu günden itibaren bizim için çok önemli bir yer oldu."

Cengiz de, Emre de Türkiye'de bu adı sanı duyulmamış adanın neden birden önem kazandı ınr anlamamışlardı. Sessizce Başkanın izahatına devam etmesini beklediler.

"Orada CIA ajanları ile müştereken yapılacak bir operasyona iştirak edeceksiniz."

+0+0+0

. /hj I-y/ y

Ajanlardan ses çıkmadı. Fakat ikisi de şaşırmışlardı. Daha do rusu bu kadar uzak bir ülkede MİT'in ne tür bir operasyona 27 kalkışaca ını kestirememişlerdi. Kontr Terör Daire Başkanı bir sigara yakarak konuşmaya devam etti.

"Bildi iniz gibi ülkemizde yuvalanan pek çok Radikal İslam terör odaklarının arkasında hep iran vardı. Uzun bir mücadelenin sonunda bu odakların bir ço unu ortaya çıkararak kuruttuk ya da pasifize ettik. İran ile aramızda siyasi gerginlik yaşandı. Durumun vardı ı tehlikeli boyutlar üzerine, sözde dostumuz ve komşumuz Iran, yeni bir taktik anlayışına geçerek terörün merkezini başka yöne kaydırıldı. Uzak Do udaki iki ülke, Endonezya ve Malezya şimdi bütün dünyaya Radikal islami Terörü yayan memleketler haline geçtiler. Özellikle de Endonezya. Tabii perde arkasında yine İran var. Endonezya'da İran destekli "Yeşil Mücahitler" adlı bir örgütün varlı ı tespit edildi. Örgütün kurucusu ve lideri Muhammed Osuwa adlı biri. Şimdilik hakkında tek bildi imiz Sulawesi adalı oldu u. Bu konuda CIA'den daha geniş ve rtfatemmim malumat alaca ız. İlk gelen bilgilere göre Muhammed Osuwa İran'da e itim görmüş biri. Parasal deste ini tamamen İran'dan sa lıyormuş."

Emre, "Başkanım" dedi. "Bu bahsetti iniz Yeşil Mücahitler örgütünün bizde girişti i hiç eylem va/ mı? Adını bugüne kadar hiç duymadık."

"Haklısın hiç duymamıştık. Ama CIA'den aldı ımız bilgiler çok şaşırtıcı. İki faili meçhul cinayetin arkasında bu örgütün var oldu unu CIA'nin Türkiye istasyon Şefi verdi i bilgilerle kanıtladı. Profesör Ruhi Atmaca ve gazeteci Mehmet Korkmaz'in katli onlar tarafından gerçekleştirilmiş."

Cengiz müdahale etti.

"Sayın Başkanım, yanlış hatırlamıyorsam gazeteci Mehmet Korkmaz'in öldürüldü ü hususunda şayialar varsa da, cesedi bulunamamıştır. Halen kayıp görünüyor."

"Çok do ru, öyleydi. Ama Sulawesi'deki CIA ajanları, adada cesedini bulmuşlar. Bilirsiniz Mehmet Korkmaz, çok yetenekli ve

Osmalı, /hy-su

mücadeleci bir gazeteciydi; inandı ı davayı sonuna kadartakipten 28 yılmazdı da. Topladı ı bilgileri nereden ve ne şekilde elde etti ini bilmiyorsak da Endonezya'ya kadar iz sürdü ü artık ortada. Kayboluşunun üzerine mensup oldu u gazete yöneticileri ile de görüşmüş ama esaslı bir bilgi alamamıştık. Ö rendi imiz tek bilgi İslami Terör Örgütleri üzerine esaslı bir araştırma yaptı ı idi. Bu nedenle de kaçırılışının arkasında iran'ın parma ı oldu unu düşünüyorduk."

Emre, "Başkanım" dedi. "CIA buldu u cesedin Mehmet Korkmaz'a ait oldu unu nasıl anlamış?"

"Önce Endonezya pasaport dairesinden memlekete giriş yaptı ını tespit etmişler. Sonra araştırmaya başlamışlar. Onlar da Yeşil Mücahitler örgütünün faaliyetlerini yakınan takip ediyorlarmış. Muhammed Osuwa'nin arkasında iran'ın oldu unu çok önceden belirlemişler. Araştırmaları onları Manado kentine kadar götürmüş. Cesedi de orada bulmuşlar."

iki ajan sustular ve Başkanlarının devam etmesini beklediler.

"Teşkilatımız şimdi yapılacak müşterek bir operasyonla Muhammed Osuwa'nin Türkiye'ye getirilmesini istiyor. Biliyorsunuz buna benzer bir operasyonu daha evvel de gerçekleştirdik. Kenya'dan Abdullah Öcalan'ı kaçırmıştık. Adamı buraya getirirsek terör örgütleriyle ilgili komşularımızı itham edecek en canlı delili elde etmiş olaca ız. Az önce Müsteşar Yardımcısı ile planın ana hatlarını tespit ettik. CIA bize her türlü lojistik deste i sa layacak. Bu adamı getirmenizi istiyoruz."

Cengiz ile Emre biran heyecandan nefeslerini tuttular. Bu MİT'in Apo olayından sonra gerçekleştirece i en büyük operasyon olacaktı.

Başkan hafifçe öksürdü.

"Bunun hiç de kolay olmadı ını biliyorum. Karşılaştı ımız hep aynı mizansen ve de işmeyen siyasi oyunlar. Ne yazık ki dost ve müttefik addetti imiz bazı siyasi çevreler yine bize karşılar. Örnek olarak Almanya ve ingiltere'yi gösterebilirim. Her ne kadar CIA'nin

. /J1/Jş1 y

İstasyon Şefi bunu açıkça itiraf etmediyse de, örgütünden bazı bilgiler sızdı ını kabul ediyor. Yani Almanlar ve İngilizler de 29 devrede."

"Nasıl Sayın Başkanım?"

"CIA bu konuda kesin yorum yapamıyor. Almanların ve İngilizlerin Uzak Do u'da beliren bu yeni terör oda nını çıkarları do rultusunda destekleyeceklerini sanıyor, iki şık söz konusu; ya olaylar açıklı a kavuşmadan Muhammed Osuwa'yi ortadan kaldırmaya çalışacaklardır, ya da arkadan gizli gizli ona destek çıkacaklardır. Tıpkı İran'a uyguladıkları oyun gibi. Bu biraz da devlet politikası. Rüzgarın nereden esece i belli olmaz. Yani vurgulamak istedi im husus, yerel hükümet polisi dahil, oradaki Alman ve İngiliz ajanların size dost olmayaca ıdır. CIA'den edindi imiz bilgiye göre Muhammed Osuwa başkent Cakarta'daki ikametgahını boşaltmış. Nedenini henüz CIA de bilmiyor. Herhangi bir operasyondan çekiniyor olabilir. Uzak bir ülkede oldu u için rahattı ama sanırım şimdi onu tedirgin eden ve tedbir almaya zorlayan bazı gelişmelerin kokusunu da almış olabilir, istasyon^efi, onun Endonezya'da en rahat saklanabilece i yerin Sulawesi adası oldu unu söyledi. Şu anda izini bulmaya çalışıyorlar."

İki ajanda aynı anda, "Anlıyoruz efendim" diye mırıldandılar.

"Şimdi size kararlaştırılan planı .açıklayaca ım. Önce şunu bilmenizi isterim..."

Daire Başkanı güvendi i iki elemanına sessizce baktı bir süre.

"Cakarta'daki elçili imizde MİT'ten tek bir elemanımız vardır. Kültür ataşesi kisvesi altında iş görür. Aktif de ildir ve şimdiye kadar ondan hiçbir ciddi rapor almadık. Sulawesi adası Cakarta'ya uzaktır ve adaya gidince elçili imizden bir yardım beklemeyin. Orada size yardım edecek tek güç, birlikte operasyonu yürütece iniz CIA ajanları olacaktır. Çatışma ya da rekabet istemiyoruz. Duygu ve milliyetçili i bir yana bırakıp sadece görev şuuru ile çalışmalısınız. Hiç şüphesiz CIA'nin oradaki aktivitesi ve kaynakları bizle mukayese edilemeyecek kadar güçlü. Bu husus iyice anlaşıldı mı?"

(M1/M1/. /J1/SU

"Evet, efendim" diye Başkanlarını onayladı ajanlar.

30 "Şimdi masama yaklaşın ve size hazırlanan planın detaylarını anlatayım. Önce mevcut eski bilgilerimizi bir gözden geçirelim. Merkezi iran'da bulunan ve dini lider Hamaney'e ba lı olan Kudüs Savaşçıları Örgütü'nün Türkiye'de radikal İslamcı yedi ayrı grubu yönlendirdi ini saptamıştık. Polisle yaptı ımız müşterek çalışmada, Türkiye'deki iran destekli büyük ve ciddi bir yapılanmayı ortaya çıkardı ımızı biliyorsunuz. Aslında iran'ın Türkiye'de karışıklık çıkarmaya yönelik örgütlenmesinin tohumları 1980'nin sonlarına do ru atılmıştı. "İran'ın Özel Harp Örgütü" diye nitelendirilen Kudüs Savaşçıları bu yıllarda Türkiye'deki Radikal islâm Akımlar içerisindeki bazı kişileri iran'a götürdü. Askeri ve siyasi e itimden geçirilen bu kişiler, daha sonra buraya dönerek çeşitli gruplar halinde örgütlenmeye başladı. Kudüs Savaşçıları'na do rudan ba lı yedi grup oluşturuldu. Her gruptan bir kişi Kudüs Savaşçılarıyla irtibat kurmak için seçildi. Birbirinden habersiz örgütlenen gruplar arasında silah, malzeme ve para akışını kontrol edecek bir kişi de koordinatör olarak görevlendirildi. Yapılanmanın ardından her grup için ayrı hedef ve eylemler belirlendi. İşadamı görüntüsü altında Türkiye'ye giren Kudüs Savaşçıları'nın mensupları, hangi grubun hangi eylemi yapaca ını gruplardaki ba lantı elemanlarına ilettiler. Bildi iniz gibi önce üç grubu deşifre ettik. Önce, İslam'ı Hareket, Tevhit ve Kudüs Komandoları tespit edilerek çökertildi. Sonra üç grubu daha çözdük. Fakat yedinci ve son grubu henüz deşifre edememişken iran'ın şimdi de taşeron kullanmaya başladı ını görüyoruz. Endonezya ba lantılı Yeşil Mücahitler işte bu taşerondur. Başlarında bu güne kadar pek tanımadı ımız ve Orta Do uda ismini işitmedi imiz bir Endonezyalı Muhammed Osuwa çıktı. CIA'den şimdi onun hakkında geniş malumat aldık. İran'a uyguladı ımız politik baskı semere verince, onlar da siyasi tutumlarını de iştirerek terörist faaliyetlerinde farklı bir yol seçtiler."

Başkan sigarasını tablaya bastırarak bir yenisini yaktı.

Cezmi bu kısa aralıktan yararlanarak, "Başkanım" dedi. "Burada zanlılara yönelik operasyonlarda, özellikle Sincan'da bulunan C-4

./lylş/ /

patlayıcılarının, ABD kaynaklı ve Türkiye'ye İran üzerinden ulaştı ını belirlemiştik. Bu bir tenakuz de il mi? Bunu nasıl izah 3] edece iz?"

Başkan yeni sigarasından derin bir nefes çekerken, "Evet, biliyorum" diye devam etti sözlerine. "Operasyonun Sincan aya ında ele geçirilen silah ve patlayıcılar üzerindeki kriminal laboratuvar incelemelerimiz sonunda, özellikle C-4'lerin, 20-25 yıllık eski tiplerden olduklarını ve islam Devrimi öncesinde iran-ABD ilişkilerinin iyi oldu u dönemde bu ülkeye sokulmuş olabilece ini düşünmüştük. Aynı soruyu bu gün CIA'nin İstasyon Şefi'ne de sorduk, o da düşüncemizi teyit etti. Şimdi asıl sorun, bu taşeron örgüt liderinin ele geçirilerek buraya getirilmesidir. Müsteşar Muavini ile şöyle bir plan yaptık." iki ajan dikkat kesilerek Kontr Terör Başkanı'nı dinlemeye hazırlandılar... f04040 i.

2

Manado limanına demirli muhteşem yatın yemek salonunda guava denen tropikal meyvesini yiyen Erika, karşısında oturan Gerd Rupper'a göz ucuyla baktı. Adam gere inden fazla gergin ve sinirliydi. Erika yeşil kabuklu meyveyi soymaya devam etti. Görünüşü portakala benziyordu ve ondan iki buçuk kat fazla C vitamini içerdi ini ö renmişti genç kadın. "Çok lezzetli" dedi. Gerd'in söyledi ini duymadı ına emindi. Nitekim şişman adam dalgın gözlerini genç kadına çevirerek, "Pardon, ne dedin?" diye sordu. "Guava dedim, çok lezzetliymiş." "Öyledir." Sesindeki dalgın ve titrek ifade kaybolmamıştı. "Korkuyor musun?" diye sordu Erika. "Ben sizlerden biri de ilim, yani profesyonel de ilim" diye mırıldandı Gerd. "Ben tüccarım, şirket sahibiyim. Böyle kirli ve esrarengiz işlerden anlamam. Tabii ki korkuyorum. Başarısızlı ımı kendi devletim hoş karşılamaz." t!/fylŞg* "Bundan hiç şüphem yok. A aç işindeki imtiyaz hakkını Endonezya hükümetinden nasıl aldı ını biliyorum. Bizim hükümeti hoşnut edemezsen anlaşmanın süresi uzatılmaz kuşkusuz. Buna güvenerek yaptı ın bunca yatırım da boşa gidebilir." "Lütfen Erika, biraz anlayışlı ol. Bizim Gizli Servise hakkımda rapor verece ini biliyorum. Şimdiye kadar başarılı oldum, tek hata yapmadım." "Onlar hep ufak tefek işlerdi Gerd. Ama sana güvenilerek verilen ilk ciddi işte çuvalladın. Bunu göz ardı edemem." Gerd Rupper yutkundu. Yüzündeki kılcal damarlar daha belirginleşti. "Haksızlık etme. Hem daha başarısızlı a u radı ım söylenemez. O adamı öldüren katili bulma şansım var. Sen de biliyorsun, şirketimin burada hem nüfuzu, hem de geniş bir eleman kadrosu vardır. Onu her tarafta aratmaya başladım bile." Erika inci gibi beyaz dişlerini göstererek gülümsedi. "Kendini kandırmaya çalışma^Gerd. Elindeki adamların profesyonel kişiler de il. Sıradan yerli memurlar. Onlarla ne ölçüde başarılı olabilirsiniz?" "Yanılıyorsun Erika, onların yapaca ı araştırma burada hiç sevilmeyen yabancı beyaz profesyonellerin çalışmalarından çok daha etkili sonuçlar verebilir. Yerliler'birbirini tutar ve konuşurlar. Hele işin ucunda vaat edilmiş yüksek bir mükafat varsa." "Boş versene sen! Katil şimdiye kadar çoktan Sulawesi'yi terk etmiştir bile." "Hiç sanmıyorum. Adayı terk etmesi için iki yol var. Ya havaalanları, ya da deniz yolu. Sulawesi'de bütün havameydan-larında şu anda adamlarım var. Elimden kaçamaz. Tek endişem denizyolu. Limandaki bütün kiralık tekneleri de kontrol ettiriyorum." Erika bu defa bir kahkaha attı. "Gerçekten çok safsın." "Ne demek istiyorsun?" Osmancı/su "Önce şunu kabul etmelisin. Karşında bir profesyonel katil var. 34 Herhangi bir Gizli Servisin ajanı olabilece i gibi, kiralanmış bir katil de olabilir. Bu tür insanlar daima belli bir plan dahilinde hareket ederler. Yani senin anlayaca ın katil görevini yerine getirdikten sonra çoktan daha önceden tasarladı ı firar planını uygulamaya başlamıştır." "Nasıl yani?"

"Bunu henüz bilmiyorum. Özel bir uçak veya hiç ummadı ımız bir tekne onu adadan uzaklaştırabilir."

"Bunu düşünmedi imi mi sanıyorsunuz?"

"Netice?"

"Sabret. Onu mutlaka ele geçirece im. Yalnız yeterince bilgi sahibi de ilim henüz. Bu işi hangi devletin organize etti ini bile bilmiyorum. Sen de banayardımcı olaca ına, karşıma geçmiş damarıma basıyorsun. Mesela cinayeti İngilizlerin işlemedi ine eminim. MI6 ajanı Stanley Moore da bizim kadar şaşkıındı. Biz de devre dışı kaldı ımıza göre geriye kim kalıyor? CIA mi, bunu hiç sanmıyorum."

"Neden?"

"Bunun cevabını sen daha iyi bilirsin. Kanımca onlar adamı sa olarak ele geçirmek isterlerdi."

"Sebep?"

"En azından adamı konuşturmak için."

Erika a zına son guava dilimini atarken tekrar gülümsedi.

"Ne dersin sence Ruslar olabilir mi?"

"Bir fikrim yok Gerd. Benim görevim belgeleri Almanya'ya götürmektir."

Gerd Rupper so uk birasından bir yudum alırken kadına baktı. Bir an her şeyi unutarak yine şiddetle onu arzuladı. Müthiş çekici bir kadındı. Uzun boynu, yuvarlak omuzları, kırmızı bluzunu deiecek gibi duran dik gö üsleri ile cinsellik fıskırıyordu bedeninden. Erika on gündür Sulawesi'de onunla beraberdi. Gerd bütün teşebbüslerine ra men yaklaşmamıştı kadına.

Cylşı t

Duygularını bastırmaya çalıştı. Sonra fısıltı halinde, "Biliyorum" diye fısıldadı. "Aklınca benimle e leniyorsun. Çaresizli imden zevk 35 alıyorsun, de il mi?"

Erika renkli gözlerini üzerine dikmiş, zor durumdaki halinden keyif almışçasına ona bakmaya devam ediyordu. Garip, sinsî ve alaycı bir ifade vardı yüzünde.

"Ama unuttu un bir nokta var. BND (Bundesnachrichtendienst-Batı Alman Entelijans Sevisi) burada yetersiz ve teşkilatsızdır. Hele Sulawesi'de. Şu anda Almanya'yı temsil eden tek kişi benim, Cakarta'daki bir kaç elemanınızı saymazsanız. Onların da fazla aktif ve yeterli oldu unu sanmıyorum."

"Neyi vurgulamak istiyorsun Gerd?" diye sordu genç kadın.

"Benim yardımına muhtaç oldu unu."

Erika karşısındaki adama kahreder şekilde gülümsedi.

"Buna zaten mecbursun. Aksi halde başına gelecekleri tahmin etmek lazım. Yoksa beni tehdit mi ediyorsun?"

Gerd Rupper tehdit savurmaĀjn anlamsızlı ını çabuk kavrayarak mırıldandı.

"Hayır, seni tehdit etmiyorum. Öyle bir şeyi aklımdan bile geçirmem. Demek istedi im..."

"Evet? Demek istedi in nedir?" . Gerd yeniden yutkunup önüne baktı.

"Birbirimize ihtiyacımız var Erika" diye fısıldadı belli belirsiz bir tonla.

"İhtiyaç mı? Sana ihtiyacım oldu unu hiç sanmıyorum."

"Sulawesi'den başarısız olarak dönmek istemezsin herhalde."

"Bundan hiç kuşkun olmasın, ama istenilen belgeleri bulup bana teslim etmek senin görevindi. Beceremedin. Ben hâlâ onları bekliyorum."

"Bana biraz süre tanı. İstediklerini sana teslim edece im, söz. Ama lütfen acele edip aleyhimde bir rapor tanzim etmeye kalkışma. Buradaki menfaatlerimi kaybetmek istemiyorum."

Osnıanf tffysu

Erika Müller bacak bacak üstüne atıp küçümseyen nazarlarla 36 adama baktı.

"Bu sözünü nasıl gerçekleştireceksin, sorabilir miyim? Bana hiç şansın yokmuş gibi geliyor."

"O kadar emin olma. Manado'nun en yüksek polis şefi Habibi adamımdır. Bazı usulsüzlüklere göz yummak için benden para alır. Rüşvet yani... Para için her şeyi yapar. Ondan istedi im bilgileri alabilirim."

Kadın kısa bir duraksama geçirdi.

"Görece iz bakalım" diye mırıldandı sonra. "Sana üç gün mühlet veriyorum. Bu sürenin sonunda durumu Berlin'e rapor etmek zorundayım."
Rupper başını salladı. "Anlaştık."
Şişman a aç tüccarının gözleri ışıldadı. "Sanırım konuşmamız gereken bir konu daha var. Biliyorsun, oldukça zengin bir adamım..."
Erika hemen adamın sözünü kesti.
"Yine saçmalamaya başlayacaksın o konuyu hiç açma."
"Fakat..."
"Yeter Gerd! Hiç havamda de ilim ve senin saçmalıklarını dinleyemem."
Gerd Rupper susmak zorunda kaldı. Fakat ihtiras dolu bakışlarını kadından bir türlü alamıyordu...
Gecenin ilerleyen karanlı ında sahile inen dar soka ın çiçek ve baharat kokuları ile kaplı gölgeleri arasından kısa boylu biryerli fırladı. Soka ın denize inen başından bekledi i kişinin yaklaştı ını görmüştü. Keskin gözlerini kırpıştırarak, emin olmak için bir daha baktı. Gelen Katsa'ydı."
* Katsa: İsrail istihbaratında kullanılan bir terim. Case Officer, yani haber alma vakasını yürüten, emrindeki elemanları sevk ve idare eden görevli.
^ylşı t
Yerli a ır hareketlerle yerinden süzülerek kendini belli etti. Adamın yaklaşmasını bekledi. Orta boylu, tıknaz ve gözlüklü biriydi 37 yabancı. İngilizce konuşmaya başladılar.
"iyi geceler Tuan * Moşe" dedi yerli.
"iyi geceler Wira."
"Size önemli haberlerim var. Bekledi iniz kişi geldi."
"Güzel. Ba lantı kurdun mu?"
"Kuramadım Tuan Moşe."
"Neden?"
"Çünkü Manado'ya gelişinden bir iki saat sonra öldürüldü."
"Öldürüldü mü? Lanet olsun! Kim öldürdü?"
"Henüz bilmiyorum. Adamın cesedini Cookies Net'de bulmuşlar."
"Desene geç kaldık."
"Pek öyle sayılmaz Tuan Mose."
"Neden?"
"Bar o saatte oldukça boşmuş. Sadece üç masa doluymuş. Tomohon'lu iki dalgıç, henüz kimli ini bilmedi imiz beyaz giysili bir adam ve bir de öldürülen kişi."
"Kimden aldın bu bilgileri, polisten mi?"
"Hayır efendim. Wira'nm bu şehirde tanıdı ı çoktur."
Yerli böbürlenircesine sırtıtmıştı.
"Kimden öyleyse?"
"Barda çalışan garsonlardan biri yakın akrabamdır. Bilirsiniz, Cookies Net yabancıların çok u radı ı bir yerdir, böyle yerlerde insanın gözü kula ı olması yararlıdır."
"Anlıyorum" dedi Mossad ajanı Moşe. "Katilin kimli ini tespit ettiniz mi?"
* Tuan, Malayca'da Bay, efendi anlamına gelir.
Osman, /İl/su
"Henüz de il efendim. Ama bazı ufak ipuçları elde ettik."
38 "Ya polis?"
"Henüz hiç bir şey bulamamış durumdalar."
"Peki sen ne ö rendin?"
"Adamın Tanua Oteli'nde kaldı ını."
"Kimli ini tespit edemediyseniz adamın o otelde kaldı ını nasıl ö rendiniz?"
"Kullandı ı kibritten Tuan Moşe."
"Sakın kibriti katilin masada unuttu unu söyleme. Profesyonel bir katil böyle bir hata yapmaz. Yaptı ise bu dikkatleri başka bir yöne çekmek için hazırlanmış bir oyun olabilir."
"Hayır efendim. Adam kibritini masada bırakmamış. Sadece garson kuzenim sigarasını otelin amblemini taşıyan bir kibritle sigarasını yaktı ını görmüş. Bu kadarı da nerde kaldı ına bir işaret sayılır."
Moşe bir an düşündü. Olabilirdi; katil haklı olarak kendisine servis yapan sıradan bir garsonun kibritine dikkat ederek bazı tahminlerde bulunaca ını düşünemezdi.

"Tanua Oteli'nde araştırma yaptın mı?"

"Henüz hayır efendim. Otel polis kaynıyor. Bilirsiniz, burada yabancıların kalacağı belli başlı iki otel vardır. Manado küçük bir yerdir. Polis şimdilik iki otelde de sorgulamayı sürdürüyor."

Yerli haklıydı. Fakat Moşe katilin kimli ini bir an önce tespit etmeliydi.

"Adam nasıl öldürülmüş? Bahsetti in dalgıçlar olayı görmüşler mi?"

"HayırTuan Moşe. Adam tuvalette vurulmuş. Susturucu takılmış bir tabancayla. Herhalde susturucu da pek yeni olmalı ki hiç ses çıkmamış. Barın personeli bile sesi duymamış. Oldukça profesyonel bir iş. Kuzenimin ifadesine göre katil iki bardak buzlu viski içmiş ve her ikisinde de parayı peşin ödemiş."

Ayş

"Kuzenin adamı hatırlıyor mu? Sana bir tarif verebildi mi?"

"Sizin için ne kadar yeterli bilmiyorum, ama beyaz bir elbise 39 giyiyormuş, kravatı da enine çiziliymiş. Tam bir İngiliz centilmeni gibi. Eski aristokrat sömürgeciler tipinde. Gözleri de maviymiş. Haa, bir ufak ayrıntı daha efendim; sol elinin yüzük parma ında, mavi renkli, korindon türü safir bir yüzük varmış."

Moşe yüzünü buruşturdu.

"Safir yüzük mü?"

Ziynet eşyası kullanan erkeklerden nefret ederdi Mossad ajanı.

"Evet Tuan Moşe. Safir bir yüzük."

"Başka? Kuzenin dikkatini çeken başka bir şey var mı Wira?"

"Korkarım ki yok efendim."

Mossad elemanı bir an gözlerini karanlık soka ın kuytularına dikerek düşündü.

"Başlangıç için belki iyi ama bu kadar bilgi yeterli de il bana. Şu bahsetti in dalgıçlar, onları tanıyor musun?"

"Kuzenimin ifadesine göre biri Joko'ymuş."

"Onunla da görüştün mü?"

"Hayır efendim, henüz gerek görmedim. Onun fazla bir şey bildi ini sanmam."

"Neden?"

"Joko garip bir adamdır. Ömrü turistlerle geçer ama dalmaya niyetli olmayanlarla pek ilgilenmez. Sanırım şu an işsiz ve bütün vaktini içerek geçiriyor. Onu ayık bulaca ımızı pek sanmıyorum."

Moşe terden burnuna kayan gözlü ünü yukarıya do ru itti.

"Hiç belli olmaz" diye homurdandı. "Bakarsın, onu biraz para karşılı ında bazı şeyleri anımsamaya zorlayabiliriz."

Wira, ajanın kolunu tuttu.

"Tuan Moşe adama para mı teklif edeceksiniz, yoksa şiddet mi kullanmayı düşünüyorsunuz?"

Osman

"Benim için fark etmez, ama işsiz birine önce bir miktar para 40 teklifini tercih ederim."

"Öylesi çok daha iyi olur."

"Neden?"

"Onun sarhoş dolaştı ına bakmayın, ilerlemiş görünen yaşı ve a armış kıvrıkcık saçları da sizi aldatmasın. Joko çok güçlü biridir. Ayrıca çok iyi bıçak kullanır."

Ajan sırtıttı.

"Ben de öyleyimdir Wira. Sen şimdi bunu boş ver de, onu nerede bulaca ımızı söyle."

"Bu saatte mi?"

"Saatin ne önemi var?"

Wira omuzlarını silkeledi.

"Sanırım Coco'nun meyhanesindedir, ya da Grubele'deki fakir evinde."

"İyi" diye söylendi Moşe. "Önce meyhaneden başlayalım aramaya."

-----|-----

Stanley Moore barda ındaki son yudum viskiyi de dikerek yerinden kalktı. Başı hafif hafif dönüyordu. Tam çakırkeyifti.

Vişnu Ana Botanik Bahçesi'ne do ru yürümeye başladı. Gecenin bu saatinde, her zaman oldu u gibi hava a ırlaşır, bir türlü alışamadı ı zencefil, tarçın ve

envai çeşit baharatla karışık çiçek kokulan etrafı kaplardı. Şimdi buna bir de tütüsü kokuları ilave olmuştu. Burnunu çekti.

Bu tropikal ülkeden nefret ediyordu.

Stanley yurdunu özlemişti. So uk ve üşütücü rüzgarlarını, başladı mı bitmek bilmeyen ya murlarını, sert ve yalçın kayalara çarparak parçalanan dalgalı denizini ve tertemiz kırlarının havasını.

<rfyfşığı

Bu gece içkiyi biraz fazla kaçırmıştı. İçindeki memleket hasretine birde Erika ile geçirdi i günlerin birtürlü beyninden çıkmayan anıları 4] da ilave olunca kaç kadeh yuvarladı ının anımsayamaz olmuştu. Bir haftalık kısa bir maceraydı o ilişki; sadece yedi gün sürmüş bir gönül macerası. Fakat kadını birtürlü unutamamıştı Stanley. Anıları silip atmaya çalışmış ama becerememişti. Beş sene geçmişti aradan, tam yavaş yavaş bu yıpratıcı etkiden kurtuldu unu sandı ı anda onu yeniden karşısında görmek her şeyi mahvetmişti bir anda.

Aslında o bir sürgündü. MI6 beş sene önceki hatasından sonra onu buraya sürmüş ve adeta unutmmuştu. Uzak Do u'da en uzun süreli çalışan MI6 ajanı oldu una yemin edebilirdi. Bunun tek sebebi de Erika Müller'di.

Kaldı ı pansiyona bir an evvel dönmek istedi. Yatıp sızmak, derin bir uykuya dalarak, hayalinde yeniden şekillenen o günlerin acı veren anılarından uzaklaşmak tek dile iydi. Botanik bahçesini geçti. Pansiyonu iki blok ötedeydi.

Ne kadar sarhoş olursa olsun, o bir ajandı. Hem de Majestelerinin Gizli Servisi'nin bir zamanlar en gözde ajanlarından biriydi. Tecrübeli, atılgan, gözü pek ve yeterlili i müseccel casusu... Belki de o nedenle, gittikçe uyuşan beynine ra men, içinden yükselen bir önsezi takip edildi i ikazını veriyordu kendisine...

Stanley ikide bir düşen gözkapaklarını açık tutmaya çalıştı. Yalpalamamak için gayret sarf etti. Eski alışkanlıklarını toparlamaya, bir daha asla kavuşamayaca ına emin oldu u dikkat melekelerini yeniden içinden yükselen sinyale teksif etmeye gayret etti.

Takip edildi ine emindi.

Çok garipti ama yanılmıyordu. Peşinde biri vardı... Buna inanmak istemedi önce. Sulawesi'de herkes onun hiç bir işe yaramayan, alkolik ve ruhu çürümüş bir MI6 ajanı oldu unu bilirdi. Takip edilmesi için de bir neden olamazdı. Ondan ne istifade edecek, ne de zarar verecek kimseyi tanımıyordu. Her ne kadar kendini burada emekli bir posta müdürü diye tanıtmışsa da, kısa zamanda özellikle alkol sınırını aştı ı gecelerde gevezeli i yüzünden gerçek kimli i rahatlıkla belli olmuştu. Buna ra men

Osmanr /fı/su

kimse onu Manado'da ciddiye almamıştı. Çünkü bu ufak kent, 42 turistlerin altın kumsallarına hücum etmelerinden başka hiç bir siyasi özelli i olmayan yerdı. Sualtı avcılı ına gelenlerin de istihbarat ajanlarıyla alıp veremedi i olmuyordu.

Sarsak bir iki adım daha attı Stanley.

Özellikle arkasına bakmamaya gayret ediyordu...

Evinin bulundu u blo a yaklaşırken sanki havada baharat kokusu daha da artmıştı. Eski ve buruşuk ceketinin dü mesini açtı. Eskiden kalma alışkanlıkla hâlâ silah taşıyordu ama Manado'ya örgütünce sürüldü ünden beri bir kere olsun silah kullanmak lüzumu hasıl olmamıştı.

Ter içinde kaldı ını duyumsadı. Gömle i çıplak derisine yapışmıştı. Stanley'in merakı gittikçe artıyordu. Duyularını alkolün müsaade etti i nispette zorladı. Aklına bu işi yapacak kimse gelmiyordu.

Belli etmemeye çalışarak omzunun üzerinden arkaya kısa bir bakış fırlattı. Kimse yoktu, veya o görememişti. Ama biliyordu; arkasında biri vardı. Hem de gittikçe aradaki mesafeyi kapatıyordu takipçisi...

Eski yıllarda olsa herhalde çok farklı davranır, kendine olan güveniyle önce arkadaki adamı şaşırtır, bir duvar dibine saklanır ve adamın beynine silahı dayayarak niçin takip etti ini sorardı. Ne yazık ki şimdi bütün aklından geçen bu şeyleri yapacak güçte de ildi. Yavaşladı biraz. Derin derin soludu. Sanki beynini süngere çeviren alkolü atmak istiyordu vücudundan.

İçini bir ürperti kaplamıştı...

Peşinde rasgele dolaşan bir kapkaççı ya da bir sokak serserisi olabilir miydi acaba? Bunu düşünmek bile abesti. Bu kentte parasız biri olarak tanınırdı, ayrıca giyim kuşamı ile de hiç bir sokak serserisinin iştahını kabartacak hali yoktu.

Hayır, diye düşündü. Peşindeki her kimse bir kapkaççı olamazdı.

jrfyfs *

O zaman içindeki ürperti daha da arttı. Eski bir düşmanı olabilir miydi acaba? Ne de olsa geçmişinin parlak döneminde çok can yakmış, pek çok da düşman edinmişti. Bu yeni olasılık onu daha da rahatsız etti. Arkasını dönerse eskiden aşına oldu u bir kimse ile yüz yüze gelmekten korktu. Mücadele edemezdi. Hatta silahına bile davranamazdı. Adamın niyeti eski bir hesabı kapatmaksa onu derhal temizleyebilirdi.

"Bay Moore" dedi arkadan bir ses...

İnce, kibar tonlu fakat so uk ve ruhsuzdu kula ına çarpan ses.

Stanley durdu.

Sesi tanımamıştı. Bir yabancı olmalıydı, ama kendisini tanıyan bir yabancı...

O kısa zaman dilimi içinde beyninin hâlâ çalışan hücreleriyle sesi anımsamaya gayret etti. Nafile, çıkaramamıştı... Çok a ır, yavaş yavaş geriye döndü.

Karanlıklar içinde, gölgelerin arasında bir insan silueti gördü. Issız sokakta beş altı metre ötedeydi İdam. Stanley gözlerini kıstı, gölgeyi çıkarmaya çalıştı.

Uzun boylu, esmer ve bıyıklıydı görebildi i kadarıyla.

Emin oldu u tek şey adamı tanımadı ıydı. Onu ömründe hiç görmemişti...

A zı kurumuştu İngiliz ajanın. Zorlukla "Evet" diyebilirdi.

Yabancı biraz daha yaklaşmıştı. "Biraz görüşebilir miyiz?" dedi.

Stanley şimdi adamın yüz hatlarını biraz daha seçebiliyordu. Nihayet a zında şişmiş gibi kuruyan diliyle, "Sizi tanıyor muyum?" diye sordu.

"Hayır, Mr. Moore" dedi adam. "Şimdi tanışaca ız."

|

Osman, çrfı/su

Robert Cage, Richard Brown'a dönerek, "Rus'un Pilgrims 44 Hotel'de kaldı ını ö rendim" dedi. "Bir de siz inceleseniz fena olmaz. Otel kayıtlarına göre adamın adı Leonid Çernenko. Doldurdu u fişin meslek hanesinde gazeteci oldu u yazılı." James Harris bir ıslık çaldı. "Sulawesi'de bir Rus gazeteci ha! Biraz garip de il mi? Rus gazetecilerin bu adaya görev gere i gelece ini düşünmek çok tuhaf. Sakın bir yanlışlık olmasın; belki adam bir seyahat acentasının memurudur." Cage, onun hafif alay kokan lafını duymazlı a gelerek Richard'a bakmaya devam etti.

Aralarında en kıdemlisi olan Richard, "Ya İranlı?" diye sordu. "Onun hakkında da bilgi toplayabildin mi?"

"Pek de il, ama bekliyorum."

"Ne bekliyorsun?"

"Şey..." diye mırıldandı "Bekledi imizadam uçaktan inince, tabii öncelikle onu takibe aldım ve İranlı'yı bıraktım. Aslında Rus'un da iranlının da tavırları ve sanki adamımızı gizliden gizliye kolluyorlarmış gibi tavırları dikkatimi çekmişti. Ama o an üçünü birden izleyememiştim. Bana verilen talimata uyarak adamın peşine takıldım. Do ruca Cookies Net'e gitmesi ilginçti. Kendisine Manado'da kalacak bir yer dahi ayarlamaya çalışmamıştı. Bu size ilginç gelmiyor mu? O zaman şüpheli kişinin hemen gerekli teması yaparak adayı terk edece ini düşündüm. Belki de niyeti öyleydi, teslimatı yapıp hemen kaçacaktı buradan. Ancak barda öldürüldü ünü işittikten sonra uyanıp kuşkulandı ım o iki kişiyi araştırmaya başladım. Az da olsa sizinle buluşuncaya kadar biraz vaktim vardı. Rus'u otelde buldum ama iranlı yoktu. Burada en iyi haber kayna ı yerlilerdir. Adaya geldi imden beri dostluklarını kazandı ım bazı yerli muhbirlerim var. Hemen onlarla temasa geçtim. Etrafa yayılarak İranlı'yı araştırmaya başladılar. Manado ufak bir yerdir, yakında kokusu çıkar. Biraz sabretmek zorundayız." Richard, ajanı süzdü. Pek de boş durmuşa benzemiyordu. Adama daha fazla hücum etmenin anlamı yoktu.

^y İşı ı

"Gerd Rupper'i tanıyor musun?" diye sordu.

"Şahsen hayır, fakat onu Sulawesi'de herkes tanır. Devlet a aç 45 plantasyonunun dışında kalan arazilerdeki ihracat işini yöneten şirketin genel müdürüdür. Burada nüfuzlu ve önemli bir işveren durumundadır. Ne var ki Manado'ya pek sık gelmez. İş a ırlı ı daha çok güney Sulawesi'dedir ve Ujung Pandang'da oturur. Neye sordunuz? Bu işle bir ilgisi oldu unu mu düşünüyorsunuz?"

"Bilmiyoruz henüz. Fakat gelen adamın onunla temas kuracağını sanıyorduk."
"Gerd Rupper ha?"

Cage hafifçe dudak büktü. Bu olasılık ona solak gelmişti.
James lâfa karıştı yeniden.

"Ne o? Bu ihtimal sana ters mi geldi?"

"Hayır" diye devam etti Cage. "Ama öyle olsa neden Ujung Pandang'da de il de, Manado gibi ufak bir turistik kentte buluşsunlar? Gerd Rupper'in gücü güneyin en büyük şehrinde çok daha yaygındır. Şayet böyle birgörüşrrjfeplanladıysa bunu öncelikle yaşad ı şehirde ayarlamaya kalkışması daha ola an de il mi? Hem Ujung Pandang çok daha büyük ve kalabalık bir kenttir. Bunu siz de biliyorsunuz."
James bu mantıki açıklama karşısında sustu, cevap vermedi.

Richard, "Hadi şu bahsetti in otele gidelim de Rus'u bir görelim. işe bir yerden başlamanız gerekli" diye homurdandı.

Az sonra üç CIA ajanı Pilgrims Höteli'e do ru ilerliyorlardı...

-----|-----

Mossad elemanı Moşe Goldberg, Coco'nun yeri denen meyhaneye girdi inde burnuna kesif sigara dumanının arasında öd a acı buharı da çarptı. Uzak Do u'da bunun esrar dumanını saklamak ve kokuyu izole etmek için kullanıldı ını biliyordu.
Osmancı/su

Meyhaneden ziyade tam bir batakhaneye benziyordu girdikleri 46 yer.
İçerdeki herkes yerliydi. Bazı masalarda çekik gözlü Çinli'ler de vardı.
Karanlık denilecek kadar loştu etraf. Moşe oturan insanları güçlkle görebiliyordu.

Wira, yanındaki Mossad ajanına İngilizce olarak fısıldadı. "Keşke siz içeriye girmeseydiniz. Buradaki yerli halkın yabancıları pek sevmedi ini size söylemiştim."

Moşe'nin gözleri etrafın loşlu una biraz alışınca Wira'nın haklı oldu unu anladı. Masalarda oturan esrarkeşler, hoşnutsuz bakışlarını beyaz tenli adama öfkeyle çevirmişlerdi.

Wira etrafı bir taradıktan sonra, "Çıkalım, burada yok" dedi.

"Emin misin?"

"Kesinlikle. Olsa şuradaki kenar masada otururdu."

Moşe sesini çıkarmadı. Wira acele ederek ajanın koluna yapışmış ve bir an önce batakhane den çıkarmaya çalışıyordu.

Dışarıya çıktıklarında İsraili ajan, derin derin havayı teneffüs etti. Coco'nun Yeri gerçekten de berbat bir yerdi. "Evi nerde demiştin şu dalgıcın?"

"Grubela'da." "Uzak mı?"

"Pek sayılmaz Tuan Moşe. Ama şehrin kenar mahallesinde sayılır."

"Bir taksiye binelim."

"Oraya gidecek bir taksi bulacağınızı hiç sanmam efendim."

"Neden?"

"Bu saatte hiç bir şoför o semte gitmek istemez. Anlarsınız ya, belâlı bir yerdir. Beyazlar gündüz bile oraya korkarak yaklaşırlar. Gecenin bu saatinde ise hiç bir beyaz cesaret edemez."

"Aldırma ben silahlıyım. Senin de korkmana gerek yok."

Yerli yine de kuşkulu gözlerle Moşe'yi süzdü. İsraili ajandan alaca ı hatırı sayılır parayı bilme se kesinlikle böyle bir işe kalkışmazdı.

^///s/ y

Bir iki taksi çevirdiler, fakat şoförler önce nereye gitmek istediklerini soruyorlar, sonra Grubela adını işitince tek kelime 47 etmeden gazlayarak yanlarından uzaklaşıyorlardı.

Moşe sıcak ve nem oranın dayanılmayacak raddelere yükselen gecede dalgıcın evine kadar yürümek zorunda olduklarını anlad 1...

-----|-----

Aynı dakikalarda Gerd Rupper şirketinin yatında peçetesi ile a zını silerek aya a kalktı. Masanın öbür ucunda oturan şahane kadına bakarak, "Seni bir kaç saat yalnız bırakmak zorunda kalacağım. Umarım beni ba ırlarsın" dedi. Erika bu mübala alı teatral jeste gülmek için kendini zorladı. Gerd'in davranışı belki nezaket gere i olabilirdi, ama o anda tek iste i zaten ondan uzak kalmaktı. Ama aklından geçenleri belli etmemek için sanki onun yapacaklarıyla ilgileniyormuş gibi sordu.

"Nereye gideceksin?"

Gerd Rupper'in kırmızı yanaklı yüjlü ciddiyetle gerildi.

"Kentte araştırma yapmalıyım. Burada oturarak daha fazla vakit kaybedemem. Önce Baş Polis Müfettişi Habibi'yi görmeliyim. Herhalde onun bana yapacağı önemli açıklamalar olacaktır. Beni mazur görürsün, değil mi?"

Erika gülümsemekle yetindi.

"Gayet tabii. Görev her şeyden öndedir."

"Teşekkür ederim Erika. Sen lütfen uyumana bak. Umarım sabah kahvaltısında seni sevindirici haberler verebilirim."

"Ben de aynı şeyi temenni ederim Gerd, özellikle senin gelece in için."

Gerd Rupper başıyla kadını selamlayıp yemek salonunu terk etti. Az sonra yanına aldığı yerli tayfalardan biriyle yatın motoruna binip rıhtıma yollanmıştı.

Erika onun gidişinden sonra bir süre daha salonda oyalandı. İkide bir saatine bakıp duruyordu. Yeterince oyalandı ına kanaat

Osmancı/su

getirince teknenin güvertesine çıktı. Yatın en az bir iki personeline 48 yatmak için kamarasına çekildi ini göstermeliydi.

Teknenin yakışıklı kaptanı Otto Shultz hâlâ güvertedeydi. Erika'yı görünce yanına yaklaşp saygıyla selamladı, "iyi geceler Fraulein Müller" dedi. "iyi geceler kaptan."

"Umarım teknemizde rahatınızı temin edebiliyoruzdur." "Teşekkürler kaptan. Çok memnunum." "Vazifemiz efendim. Herhangi bir emriniz var mı?"

Erika yakışıklı kaptanı süzdü. Daha müsait şartlar altında olsa bu genç adamı yata a atıp solu unu kesinceye kadar onunla sevişmek isterdi. Ama ne yazık ki bu gece aklından geçen bu harika fikri gerçekleştirmeye uygun de ildi. Çünkü kimseye görünmeden karaya çıkmak zorundaydı.

"Hayır kaptan" dedi. "Bu gece erkenden yatmak istiyorum. Yorgunum."

"İklimdendir hanımefendi. Bir süre bu nemli ortama alışmak biz Avrupalılara zor gelir. Su kaybı artar, insan kendini hep halsiz hisseder. Ama endişelenmeyin yakında alışırsınız. Bol bol vücudun kaybetti i suyu almanızı tavsiye ederim."

"Sa olun kaptan ama şimdilik kamarama çekilip uyumak istiyorum."

"Nasıl isterseniz, efendim. Arzu ederseniz kış üstüne bir şezlong ve battaniye çıkartıp mehtabı seyrederek de uyumanızı sağlayabilirim."

"Hayır kaptan, kamaramda uyumayı tercih ederim, iyi geceler."

"Size de efendim."

Erika geriye dönüp kamarasına yürürken kaptanın arkasından diri ve alımlı vücuduna yiyecekmiş gibi arzuyla baktı ına emindi. Kendisinin de onu aynı şiddetle arzuladı ını bilse, adam deli divaneye dönerdi muhakkak. Ama bu gece yapması gereken çok önemli birisi vardı.

d/Işı ı

Kamarasına girerken koridordaki kamarotlardan birinden maden suyu istedi. En geç üç dakika sonra maden suyunu getirirdi 49 kamarot. Kamaraya girer girmez Erika hızla soyundu, geceli ini sırtına geçirdi. Kamarot servisi umdu undan da çabuk yapmıştı.

Kapı vuruldu unda yata a uzanmıştı Erika.

Suyu içerken yata ına çekilip uyuyacağına şahitlik edecek iki tanı ı vardı artık.

Yerli kamarot çıkar çıkmaz Erika da yataktan fırladı. Hemen dolabı açarak içinden lastik bir torba çıkardı. İçine bir kot pantolon, tişört, tenis ayakkabılarını tıktı. Sonra dolabın altından 38'lik Glock'unu çıkararak lastik torbaya yerleştirdi ve fermuarını çekti. Bikini mayosunu giymesi yirmi saniyesini almamıştı. Artık hazırды.

Kamaranın kapısını aralayp koridora bir göz attı. Kimsecikler yoktu.

Çıplak ayakları ile ses çıkarmadan koridorun vişne çürü ü rengi halılarına üzerinde hızla ilerledi. Güverteye açılan dış kapıdan başını uzattı. Tekne limanda demirli iken sadece alt güvertede bir nöbetçi bulduklarını daha önceden biliyordu.

Manado'nun küçük koyunda otuz kırk kadar tekne demirliydi. Sahille arası elli metre ya var, ya yoktu. Gerd Rupper sahile çıktı ı için teknenin merdiveni bordaya yapıştı, fakat Erika o merdiveni kullanamayacağını biliyordu. Alt güvertedeki nöbetçi genellikle sakin ve vukuatsız geçen nöbetinde daha çok merdiven başında oturarak ya sahili ya da çevredeki diğer yatları seyredip oyalanırdı. Bunu evelden düşünen Erika yatın kışından kalın bir halatı babalardan birine ba layarak suya sarkıtmıştı bile.

Kaptan ve diğer mürettebat ortalıkta gözüküyorlardı.

Erika teknenin kışına geldi. Yeme e oturmadan ba ladı ı halatı tayfalardan birinin görmedi ini anlayınca rahatladı. Tekneden suya atlamak ses çıkarabilir ve nöbetçinin dikkatini çekerek. Daha da önemlisi halat yata dönüşte kimseye görünmeden yukarıya tırmanması için gerekliydi.

Erika narin fizi ine ra men çok iyi e itim görmüş biriydi. Lastik

()s/na/{ //1/su

ve su geçirmez çantayı saplarından sırtına astı. Sonra halata 50 tutunarak usulca bedenini boşlu a bıraktı.

Suya inmesi çok kolay olmuştu. Suda yüzen birini nöbetçinin görmemesi için önce en yakındaki tekneye do ru yüzmeye başladı. Ay ışığı na ra men ters yönde yüzüp kendi yatlarından uzaklaşmıştı.

Ondan sonrası Erika için çocuk oyunca ıydı. Sa lam ve tempolu kulaçlarla sahile vardı. Koyun iskelesine de il, kuzey-batı istikametindeki kumsala çıkmayı tercih etmişti.

Gecenin o saatinde sahil bomboştu. Hemen ıslak mayosunun üzerine tişörtünü ve kot pantolonunu geçirdi. Ayaklarına yapışan kumları avucunun içiyle temizleyerek tenis pabuçlarını da giydi. Artık şehre gidebilirdi...

Fakat ilerleyen saatlerin ne getirece ini henüz o da bilmiyordu...

, ORHAN KF?J5A İLHAİK&Û: .

3

Malezya'nın başkenti Kuala Lumpur havaalanındaki yeni terminal binası Emre Dereli'yi şaşırtmıştı. Cengiz Tamer'in kula ına e ilerek, "Şef dedi. "Bu ne büyüklük,-Du ne ihtişam ve lüks! Birde bize bu ülkede enflasyon kol geziyor demişlerdi" diye şaşkın şaşkın söylendi.

Terminal binası çok kalabalıktı. MİT'in seçme ajanları birtaksiye atlayarak alandan uzaklaşırken gözleri şehrin zenginli ine ve karışık farklı insan manzaralarına takılmıştı.

Asıl yo unlu u ülkenin gerçek halkı olan Malaylar teşkil ediyordu. Teşkilatın kendilerine verdi i bilgilere göre Malaylar'ın nüfus kesafeti ülke insanının yaklaşık yüzde altmışını oluşturuyordu ki, bunun yüzde otuzu da Müslüman'dı. Ayrıca Hıristiyan ve Budist Çinliler, Hintliler de mevcuttu. Bindikleri taksinin şoförüne Hilton Oteli'ne gitmek istediklerini söylediler. Şoför de Hintli'ydi ama mükemmel İngilizce konuşuyordu.

Resepsiyonda kayıtlarını yaparlarken Emre mesleki bir alışkanlıkla lobideki aşırı kalabalı ı izlemeye başlamıştı. Kuala Lumpur'un özelli i galiba sadece şehrin halkını oluşturan nüfus özelli i de ildi, inanılmaz derecede çeşitli milletlerden gelmiş

Osma/ir rfysu

turistler de vardı otelde. Genç ajan renk cümbüşü, aşırı sıcak ve 52 tropikal yeşilli in egemen oldu u ortamda bir de otelin yerli personelinin de ışık tarzdaki misafirperverli ini yadırgamıştı.

Amiri Cengiz, "Hadi odamıza gidiyoruz" diye koluna vuruncaya kadar, Emre lobideki insan kalabalı ını tetkikle meşguldü. On yedinci kattaki odalarına çıkmak üzere asansöre binerlerken, resepsiyondaki tanıtım broşürlerini incelemekle meşgul bir Hintli a ır a ır kontuardan uzaklaşarak, lobi katındaki kitap ve gazete satan dükkanın önünde bekleyen sarışın bir adama do ru yaklaştı. Hintlinin adı Lingam'dı.

"Sanırım bekledi imiz kişiler geldi, Mr. Wright" dedi.

Uzun boylu sarışın adam, "İsimlerini kontrol ettin mi?" diye sordu.

"Evet efendim. Birinin adı Cengiz, di erinin ki ise Emre. İsimler tutuyor. Unutmayın efendim, Türkiye'de insanlara daima soyadlarıyla de il, ön adlarıyla hitap ederler."

"Bunu hatırlatmana hiç gerek yok, Lingam. Türkiye'de üç yıl çalıştım. Oldukça iyi de Türkçe konuşurum. Langley'de bir sene kurslara gitmiştim, Türkiye'ye tayinim çıkmadan önce."

"Buna hiç şaşırmadım Mr. Wright."

Amerikalı gayet sakin bir sesle sordu. "Otel kayıtlarının meslek hanesine ne yazdılar, tüccar mı?"

"Evet, efendim."

"Buraya kadar her şey tutuyor. Buluşaca ımız kişiler onlar olmalı."

Lingam yine de mütereddit bir şekilde mırıldandı.

"Mr. Wright, elçiliklerinden birinin onları karşılamaya gelmemesi biraz tuhaf de il mi? Genellikle elçiliklerde siyasi memur kisvesi altında çalışan gizli örgüt mensupları böyle aktif ajanlara destek sa lamak, gerekli lojisti i temin etmek için gelirler. Bunları karşılayan kimse olmadı."

"Takma kafanı Lingam. MİT'le çok gizli bir anlaşma yaptık. Bu

<>/fy İşı ı

sefer gerekli deste i CIA sa layacak. Sizden tek ricamız bir süre olaylara gözünüzü kapatmanız. Malezya İstihbarat Servisi bizleri 53 ne bilmiş, ne de görmüş olsun." Hintli bilgiççe gülümsedi.

"Teşkilatımın bu konuda size garanti verdi ini biliyorsunuz Mr. Wright."

"Evet, size müteşekkirim."

Malezyalı ajan omuzlarını silkti.

"Benden istedi iniz başka bir şey var mı?"

'Yardımlarına her zaman ihtiyaç duyabilirim Lingam, ama şimdilik yok. Tabii dostlarımızın kaldıkları odanın numarasını da söylersen."

Esmer yüzlü ajan gülümserken beyaz dişleri teninin rengiyle tam bir tezat teşkil ediyordu. "Haklısınız, Mr. Wright. Oda numarasını söylemeyi unuttum. 1720 numaralı odada kalıyorlar..."

"Sa ol dostum" diye mırıldanan CIA, ajanı 1720 numaralı odaya çıkmak üzere yanında taşıdı ı siyah bond tipi çantayla asansöre yürüdü...

*|

' -----|-----

Odaya girer girmez Emre kendini-duşun altına atmıştı. Sıcak, saat farkları ve uçak yolculu u yormuştu genç ajanı. Cengiz ise on yedinci kattaki odalarının geniş penceresinden şehrin ayaklar altındaki geniş manzarasına bakıyordu. Sırtındaki ekose koton gömlek terden derisine yapışmıştı. Tam ö le vaktiydi ve daha gelir gelmez Ekvator bölgelerinde gündüz vakti dışarıda bulunmanın ne denli zor oldu unu anlamıştı. Bo ucu sıcak ve nem adeta insanın bütün enerjisini emiyordu.

Gerçek hedefleri Sulawesi adaşığıydı.

Kuala Lumpur'da kısa bir duraklama ve CIA ajanları ile önemli bir temasından sonra do ru odaya uçacaklardı. Bu temasın nasıl ve nerede olaca ına dair fazla bilgileri yoktu. İki istihbarat servisinin

Osmar\ytfı/su

Ankara'da hazırladıkları müşterek plana göre irtibat noktası, Hilton 54 Oteli'ydi. Şimdilik tek bildikleri buydu. Burada CIAden alacakları bilgiler do rultusunda hareket edeceklerdi.

Duştan çıkan Emre, "Oh be!" dedi. "Dünya varmış. So uk bir duş iyi geldi. Sen de gir hemen. İklima alışınca kadar imanımız gevreyecek."

"Evet, iyi olur."

Allah'tan odadaki klima cihazı iyi çalışıyor ve havayı yeterince serinletiyordu. Tam banyoya geçmeye hazırlanan Cengiz kapının vurulmasıyla irkildi. İki ajan birbirlerine baktılar. Gerekli temasın bu kadar çabuk kurulaca ına pek ihtimal vermemişlerdi.

Emre, "Onlar mı dersin?" diye sordu.

Dudaklarını bilmem ki dercesine büken Cengiz kapıyı açmaya do ru yöneldi.

Eşikte uzun boylu, sarışın, mavi gözlü, sert hatlı biri duruyordu. Adam düzgün bir Türkçe ile, "Cengiz Bey?" dedi.

"Evet, benim."

Sarışın adam içeriye bir göz attı. Emre henüz sırtına giydi i kısa kollu gömle inin dü melerini iliklemele meşguldü.

"Noel'e daha çok var" dedi.

Plana göre bekledikleri tanıtma parolası buydu. Demek karşısındaki adam CIA'nin ajanı idi. Cengiz hiç duraksamadan, "Ramazana da" dedi.

Allen Wright gülümsedi. Yüzündeki sert ifade birden kaybolmuştu.

"Kuala Lumpur'a hoş geldiniz."

Amerikalı dostane bir biçimde tokalaşmak için elini uzatmıştı. El sıkıştılar. Wright elindeki siyah çantayı ortadaki masanın üzerine bıraktı. Ajanın Türkçe konuşması ikisini de şaşırtmıştı. Allen Wright gülümsemeye devam etti.

"İstanbul nasıl?" diye sordu. "Orayı özledi imi söyleyebilirim. Özellikle Bo az'ı ve balıklarınızı. İstanbul'da bir buçuk sene görev yaptım."

Emre fazla milliyetçi biriydi. Her ne kadar karşısında müttefik bir ülkenin ajanı varsa da, kendi işinde tüm istihbarat elemanlarına 55 kuşku ile bakar, bu ilişkilerin altında daima beklenen bir çıkar oldu una inanırdı. Adamın sıcak ve içten davranışlarını yine de kuşkuyla karşıladı.

Cengiz, "Bravo, Türkçe'niz mükemmele yakın" dedi. "Tam istanbul şivesi."

"Sa olun. Ben sizin Kuala Lumpur ba lantınızım. Size bazı bilgiler getirdim."

Hâlâ Türkçe konuşuyorlardı.

Wright masanın üzerine bıraktı ı çantanın kilitlerini açtı. İçinden ince bir dosya çıkardı ve bir foto rafı masanın üzerine koydu. MİT ajanları resme bir göz attılar.

"Kim bu?" diye sordu Cengiz. "Muhammed Osuwa mı?"

Wright başını salladı. "Evet, o. Türkiye'ye paketleyece imiz adam."

Ajanlar dikkatle resmi incelemeyi başladılar.

Renkli bir foto raftı. Vesikalık tabir edilen cinsin büyütülmüşü. Resimde ablak ve sert yüzlü, çekik gözlü, koyu esmer tenli bir adamın hatları görünüyordu. Basık ve enli bir burun, kırçillaşmış bir sakal vardı yüzünde.

"Tehlikeli bir terörist" diye devam etti CIA ajanı. "Kırk üç yaşında.

Endonezya'da sayısız eyleme karışmış, yedi yıl hapis yatmış. Halen Endonezya polisi tarafından aranıyor. Fakat bu sureta bir araniş. Aslında bazı güçler tarafından himaye görüyor. İki defa suikasta maruz kaldı, fakat ikisinden de yakayı sıyırmayı başardı. Do uda Radikal islam'ın en şiddetli eylem adamlarından biri. Önceleri ülkesinde kendi adına faaliyet gösteriyordu ama daha sonraları İran'la işbirli i yapmaya başladı. İran'dan büyük maddi destek görüyor. Şu anda baş hedefleri arasında ülkeniz de var."

"Şu sırada Sulawesi adasında, de il mi?" diye sordu Cengiz.

"Genellikle Ujung Pandang'da kalıyor. Evi orada. Fakat

Osmalı { 1/û/su

aldı ımız istihbarata göre bir haftadır do um yeri ofan Manado'da 56 kaldı ını ö rendik."

"Neresi orası?" dedi Emre.

"Sulawesi adasının en kuzeyindeki küçük sayılabilecek bir kent."

"Oraya mı gidece iz?"

"Evet. Haftanın üç günü Manado'ya uçak seferi var. Orada sizi ajanlarımız karşılayacak. Halen bu işle ilgili üç adamımız orada. Bize verilen talimata göre kentten havaalanında CIA'ye ait özel bir jet uça ını bekletiyoruz. Osuwa'yi o uça a bindirece iz. Kaçırılmayı başarırırsak uça ın ilk inece i yer Ankara olacak. Sizin de bildi iniz gibi mevcut plana göre teröristi biz yakalayaca ız fakat..."

"Evet?"

"Ufak bir aksilik var."

MİT ajanları bu ufak aksili in ne oldu unu anlamak istercesine Wright'a baktılar.

"Adamın izini kaybettik" dedi sarışın adam.

Cengiz hayretle ajana baktı. "Siz buna ufak bir aksilik mi diyorsunuz? Adam ortadan kaybolduysa bütün plan yattı demektir. Kimi götürece iz?"

Allen Wright gülümsedi.

"Hemen telaşlanmayın dostlar. Endişelenecek bir durum yok. Muhammed Osuwa ortaya çıkacaktır. Sadece biraz beklememiz gerekecek."

"Ne kadar?"

"Kesin bir şey söyleyemem, ama fazla de il."

Emre ile Cengiz bakiştılar.

Cengiz, "Bu durumu merkezimize rapor etmeliyiz. Bize verilen talimatlarda her nokta, tüm detaylar saat be saat tayin edilmişti. Hedef ortadan kayboldu una göre merkezden yeni emirler beklemek zorundayız."

"Buna gerek yok. Şu anda Ankara'daki yetkilileriniz Osuwa'nin r^L/Işı r

kayboldu unu çoktan ö renmişlerdir bile. CIA'nin Ankara İstasyon Şefi durumu çoktan sizinkiler iletmıştır."

57

Emre'nin suratı asıldı. CIA'nin bütün maddi gücü ve sınırsız olanaklarına ra men sık sık düzenledi i sınır ötesi operasyonlarda böyle başarısızlı a u radı ı bilinirdi. Bunun da böyle bir akıbet e u rayaca ını haklı olarak düşündü.

"Ne yapaca ız şimdi?" diye sordu.

"Bize kırk sekiz saat süre tanıyın. Sonra sizi Sulawesi'ye gönderece iz."

"Bu süre içinde Muhammed Osuwa'nin izini bulaca ınıza emin misiniz?"

"Araştırmaya çoktan başladık. Adadaki elemanlarımıza takviye ajanlar yolladık.

Çok kısa zamanda yeni bilgilere kavuşaca ımıza eminim. Teröristin adadan ayrılmadı ını ve Ujung Pandang'a dönmedi ini biliyoruz. Hâlâ Manado'da oldu una eminiz. Bulunması, izine rastlanması saat meselesidir."

Cengiz bir an kuşkuyla CIA ajanca baktı.

"Osuwa'nin bu ani kayboluşundan acaba düzenlenen operasyondan haberi oldu u düşüncesine varabilir miyiz?"

Allen Wright ilk defa biraz sarsılır gibi oldu.

"Kesin birşey söyleyemem ama../"

"Aması ne?"

"Mümkün olabilir."

"Nasıl yani? Bilgi sızması mı var?"

"Sanmıyorum. Ama sizler bu yöreye yabancısınız, Sumatra, Java, Borneo, hatta Filipinler casus kaynıyor. Tıpkı so uk savaş yıllarında oldu u gibi. Dost düşman her milletin ajanları buralarda cirit atıyorlar. Orta Do udaki İslam Radikal Örgütlerin bazı kanatlarının artık buradan yönlendirildi i bilinen bir gerçek. Biz de bazı dost görünen ülkelerin kendi menfaatleri için bize gizli gizli cephe aldıklarını tahmin ediyoruz."

"Kimler mesela?"

Osmaneç4ysu

"BND'nin bu işin içinde oldu una eminiz."

58 "Buna hiç şaşmadım" dedi Emre.

"Merak etmeyin, Sulawesi'de Alman dostlarımızı da kontrol altında tutmaya çalışıyoruz. Merkezi Ujung Pandang'da olan bir Alman şirketinin genel müdürü BND adına çalışıyor. Bunu tespit ettik ve onu gözölüyoruz."

Cengiz, "Yani bu adamın yapaca ımız operasyondan haberi oldu unu mu ifade etmeye çalışıyorsunuz?" dedi.

"Kesin bir şey söyleyemem. Yakında her şey meydana çıkacak. Sabredin lütfen."

Allen Wright iki MİT ajanının kısa tereddüdünden istifade ederek çantasından bir dosya daha çıkardı ve önlerine uzattı.

"Bu nedir?" diye sordu Emre.

CIA ajanı başını iki yana sallayarak, "Bence yılanın gerçek başı" dedi.

İkisi de önlerine uzanan dosyaya baktılar. Cengiz dosyanın kapa ını kaldırınc a esmer yüzlü başka bir adamın foto rafı ile karşılaştı.

"Kim bu?" diye sordu.

"Dr. Mahadir. Malezyalı ünlü iş adamı. Uluslararası ticaret yapan bir holdingin sahibi. Radikal İslam'ın arkasındaki gerçek adam."

MİT ajanları adını ilk defa duydukları adam hakkında hiç bir bilgi sahibi de ildiler.

Biraz merak biraz da şaşırarak Wright'a baktılar.

"Muhammed Osuwa sadece bir terörist. Dr. Mahadir'in elindeki bir maşa. Onun büyük teşkilatının Endonezya aya ı. Sıradan bir terörist. Ama gerçek güç Dr. Mahadir'in elinde, iran'la çok sıkı teması var. İran'ın ihtiyacı oldu u kereste, palmiye ya ı, kauçuk, kakao, kalay, baharat ve kahve hep onun şirketleri vasıtasıyla İran'a giriyor. Petrol ve do al gaz işinde de var, onları da

Japonya'ya satıyor. Müthiş zengin. Ama doyumsuz, ihtiraslı ve saplantılı. Malezya'nın yavaş yavaş siyasi lideri olmak da istiyor. En tehlikeli trfyJŞgı

yanı da sahip oldu u radikal inançları. Bu nedenle de İran'dan çok destek görüyor. Dedi im gibi Osuwa onun sa kolu. Ona her 59 istedi ini yaptırabiliyor. Aslında Osuwa fakir bir balıkçı olarak büyümüştür. Bizdeki kayıtlarına göre on beş sene evvel Kuala Lumpur'a iş aramak için gittikten sonra birden Radikal İslamcı kesilmiştir. Sanırım o devre Dr. Mahadir'in şirketlerinde bir iş bulmasıyla başlamıştır. Sonra Osuwa'yi sık sık İran'da görüyoruz. Orada İslam üzerine teorik çalışmalara başlıyor, fakat tahsilsiz ve cahil biri'oldu u için fikri yönden fazla gelişmiyor. Ne var ki zeki, cesur ve atılgan biri oldu u inkâr edilemez. Sonra Endonezya'ya dönüp Dr. Mahadir'in. direktifleri altında kendi teşkilatını kuruyor ve güçleniyor. Sulawesi adası onun gerçek merkezi. Son yıllarda adı etrafta fazla duyulmaya başlıyor ve işin ilginç yanı, siyasi gücü kadar parasal kaynakları da artıyor. Bu arada Dr. Mahadir'i devre dışı bırakarak İran, Suriye, Irak, Beyrut ve Kudüs'te teşkilatlanmaya başlıyor. Tabii asıl deste i yine İran'dan görüyor. Bu gelişmeler Dr. Mahadir'i rahatsız etmeye başlıyor ve güvendi i sa kolunu ortadan kaldırmaya karar veriyor.

"İlginç" diye mırıldandı Cengiz, "sonra?"

Allen Wright ellerini panama kumaşından yapılmış takım elbisesinin ceplerine sokarak bir süre düşünceli adımlarla odanın içinde dolaşmaya başladı.

"Evet, gerçekten de işin ilginç yarfı, Dr. Mahadir'in onu ortadan kaldırmaya karar vermesi. Bu işin tatsız yanı Dr. Mahadir'in aldı ı karar ile bizim operasyon girişimimiz aynı tarihlere rastlaması."

'Yani?"

"Yanisi şu; Muhammed Osuwa şu anda iki grup tarafından aranıyor. Olayın prati i bizim bu işten elimizi çekmemiz ve Osuwa'nin katlini tamamen Dr. Mahadir'in adamlarına bırakmamızdı. Fakat gerek sizin teşkilatınız ve gerekse bizimkiler her nedense bu işi bizim halletmemizi istediler."

"Desenize durum gittikçe çatallaşıyor."

"Öyle sayılabilir. Her nasılsa Muhammed Osuwa, Dr Mahadir'in kendisini ortadan kaldırma planlarını ö reniyor ve eski efendisi

Osman^jfysu

yeni rakibinden çekinerek saklanmaya başlıyor. CIA ve MİT'in ortak 60 operasyonu yaklaşık on gün önce kararlaştırılıyor, hazırlıklar başlıyor ve bu arada biz yeni bir bilgi elde ediyoruz."

Ajan sözlerine yeniden ara verdi.

Cengiz ve Emre dikkatle adama bakmaya devam ediyorlardı.

Wright devam etti.

"İki gün evvel çok güvendi imiz bazı kaynaklardan Sulawesi adasına bir adamın gönderildi ini haber aldık. Ba ışlayın ama bu kayna ı size açıklamaya mezun de ilim. Adamın kesin niyetini ve adaya niçin gönderildi ini ö renememiştik. Ama kuvvetle muhtemel, bu Dr. Mahadir'in gönderdi i katil olabilirdi. Adamın eşkali hakkında bilgimiz kısıtlıydı fakat tek emin oldu umuz nokta bu adamın Manado'ya gelece iydi. Bu husus Muhammed Osuvva'nın do du u yerde saklandı ı düşüncemizi daha da pekiştirdi. Oradaki adamlarımız gelecek kişiyi beklemeye başladılar."

Emre merakla sordu. "Ne oldu sonra?"

"Adam geldi ama onun bekledi imiz adam olup olmadı ını kesinlikle ö renemeyece iz."

"Neden?"

"Çünkü az evvel Manado'daki ajanlarımızdan adamın öldürüldü ü haberini aldık."

"Yani katil mi öldürüldü?"

"Şayet gerçek katil o ise, evet."

"Buna niye bu kadar şaşırdınız" diye mırıldandı Cengiz. "Anladı ım kadarıyla Muhammed Osuwa katilden evvel davranmış ve onu öldürmüş."

"Hiç sanmıyorum" dedi Allen Wright. "İlk bilgilere göre cinayeti işleyen adamın Avrupalı olması çok muhtemel. Bir iki görgü tanı ı varmış. Şüpheler beyaz elbiseli, kravatlı bir adamın üzerinde odaklanıyor. Bu Osuvva'nın işi olamaz, çünkü o eylemleri için daima yerli halktan kişiler seçer, kendisine körü körüne ba lı olan kişileri. Yani asla bir Avrupalı kullanmaz."

ttfyfş 1

MİT ajanları sessiz kalarak bakıştılar. Gelişmeler ilginç olmakla beraber işin bu yanı, yani örgütler arası hesaplaşma, onları fazla 61 ırgalamamıştı. Wright derin bir soluk aldı. "Bu gün gelen haberler durumu daha da karışık hale soktu. Şimdi Muhammed Osuvva'nın peşinde başka gizli servis mensuplarının da dolaştığını sanıyoruz. Bazı tahminler, meselâ MI6 ve Mossad gibi."

"Ve de BND" diye mırıldandı Emre.

"Evet, zaten ondan şüpheleniyorduk."

Cengiz a ır a ır on yedinci kattaki pencerenin yanına giderek ışıl ışıl yanan şehrin genel panoramasına bakmaya başladı. İşleri tahmininden de zordu. Bu olay sıradan bir teröristi yakalayarak bir uçağa atıp Türkiye'ye getirmekten çok öteydi artık. Bir defa hedef kişi ortada yoktu. Ayrıca dünyanın pek çok sayılı ve üstelik zahiren aynı şemsiye altında toplanmış gibi görünen istihbarat örgütleri arasında kızıışmış bir yarış başlamıştı. Hepsinin amaç ve menfaatleri farklı olabilirdi ama sonuçta de işmeyen bir vakıya vardı ve o da Muhammed Osuwa'ya erişmekti. .

İlk erişen yarışı kazanacaktı...

"Dr. Mahadir'in gönderdiği katili takiple Osuwa'ya erişmemiz mümkün olacaktı" dedi Allen Wright.

"O adamın gerçek katil oldu una emin misiniz?" diye sordu Emre. "Belki olay sıradan ve adi bir cinayetti."

"Tabii o ihtimali de düşündük. Hatta bizi fazlasıyla meşgul etti. Çünkü ölen bir beyazdı ve ada halkından de ildi, ayrıca muhtemel öldürenin de bir Avrupalı oldu u söylentisi yaygın."

"Ölenin kimli i hâlâ tespit edilememiş mi?"

"Maalesef."

"Yerel polis ne diyor? Onların araştırması bir sonuç vermeli. Şayet adam Avrupalı ise herhangi bir şekilde ülkeye giriş kaydı olmalı."

CIA ajanı gülümsedi.

Osmanrçrfysu

"Yerel polise fazla güvenemeyiz. Sulawesi adasındaki bütün 62 polisler rüşvet alır. Polisi susturmak ya da onları farklı beyanlarda bulunmaya teşvik etmek çok kolaydır. Bu nedenlerledir ki, işin içine Avrupalı gizli servislerin de karıştı ı ihtimali yo unluk kazanıyor. Öldürülen kişi hava yolu ile gelmişse, önünde sonunda kimli ini tespit edebiliriz, oradaki ajanlarımız şimdi harıl harıl bunu anlamaya çalışıyorlar. Dedi im gibi Manado ufak bir kenttir, Avrupalıların kalabilece i belli başlı iki otel var, onları da araştırıyoruz. Yerli muhbirlerimizden istifadeye çalışıyoruz. Ama şayet adaya deniz yoluyla kaçak olarak gelmişse bir neticeye varmamız çok zor."

CIA ajanı birden sustu.

"Neyse" dedi sonra, "ikiniz de yorgun olmalısınız. Şimdi dinlenmeye bakın ve sizden istedi im kırk sekiz saati şehri gezerek de erlendirin. Bu sürenin sonunda size gelip yeniden bilgi verece im."

"Bir dakika" dedi Cengiz. "Manado'ya ilk uçak ne zaman?"

"Tarifeli uçak mı?"

"Evet."

"Yanılmıyorsam yarın sabah bir tane var."

"Bizi onlarla adaya gönderebilir misiniz? Oradaki ajanlarınız bizi karşılar." Allen Wright garipseyerek MİT ajanlarına baktı.

"Muhammed Osuwa'nın izini bulmadan orada ne yapacaksınız ki?"

"Biz yine de gitmek istiyoruz."

Cengiz yan gözle arkadaşına bakmıştı. Emre ilgisiz görünüyordu. Yüzünün ifadesinde bir de işiklik olmamıştı.

Wright, "Bunu cidden istedi inizden emin misiniz?" diye sordu.

"Kesinlikle" dedi Cengiz...

|

4

Stanley Moore gecenin geç vaktinde evine dönerken yolunu kesen yabancıya kuşku ile baktı. Adam daha önce tanışmadıklarını itiraf etmişti, şu halde gecenin bu saatinde bir yabancı kendisi ile ne konuşabilirdi ki? Eski günlerinde ol|a, mesleki merakı ile adama ilgi duyar, onu konuşturmak ister, hattâ üstüne

varırdı. Oysa o şimdi yalnızca bir alkolikti... Gerçi Stanley bundan da tam emin de ildi, bazen bir iki gün içmedi i de oluyordu, ama son yıllarda alkole düşkünlü ü, hem de aşırı düşkünlü ü yadsınamazdı.

Sokak lambasının yetersiz ışığı yabancının arkasından geldi i için yüzünü seçmekte zorlanıyordu. Stanley'yi asıl rahatsız eden şey, içindeki tedirginlikti...

"Benimle ne görüşeceksiniz?" diye sordu nihayet. "Bir iş konusu."

Adamın tuhaf bir aksanı vardı. İngilizcesi de bir hayli kötüydü. "Tuhaf!" diye homurdandı Stanley. "Tanımadım birisiyle nasıl bir iş konusunu görüşebilirim ki?"

"Şu tanışmak konusu üzerinde çok titizleniyorsunuz Mr. Moore. Tanışmak nedir ki, sadece insanların birbirlerine karşılıklı isimlerini vermek de il mi? Ben sizi zaten tanıyorum, şimdi siz de benim adıma öreneceksiniz."

Osmatıf /â/su

Yabancı iyice yaklaşmıştı.

64 Stanley hâlâ onun kendisini soymaya kalkışacak bir sokak serserisi olabileceğini düşünüyordu. Eğer öyleyse yanılıyordu, cüzdanında kredi kartından başka birşey yoktu. Gözlerini kırıştı, alkolün etkisinden kurtulamıyordu bir türlü. Sonra adam bir soyguncu olsa, gayesine erişmek için bu kadar aız kalabalığı yapmasına hiç gerek olmadığını kavradı. Hayır, diye geçirdi aklından, kesinlikle bir soyguncu de ildi.

"Benim adım Leonid Çernenko. İşte, tanışmış olduk."

Stanley dili peltekleşerek konuştu.

"Sulawesi'de bir Rus ha? Çok tuhaf... Şimdiye kadar burada hiç bir Rus'a rastlamamıştım."

"Hiç önemli de il. Her şeyin bir ilki olacaktır tabii."

Rus espri yapmış gibi gülümsemişti.

Stanley ayakta sallanarak adamı süzmeye başladı. Adamın kupkuruydu.

"Adımı nereden örendiniz?" diye sordu.

"Moskova'dan. Bir zamanlar orada çok ünlü biriydiniz."

"Demek Moskova'dan ha? O yıllarca evveldi ahbab" diyebilirdi zorlukla. "Artık o adam yok. Görüyorsun karşıdaki sarhoşun teki. Hem de körkütük."

"Evet görüyorum. Hatta bir ara bunun yaptığını bir numara oldu unu dahi düşündüm, ama siz gerçekten fazla alkollüsünüz."

"Ehh, iyi öyleyse... Artık benimle iş filan konuşamayacağını da anlamışsındır."

"Üzgünüm ama konuşmak zorundayız."

Stanley'in yavaş yavaş tepesi atmaya başlamıştı.

Eliyle boş versene, der gibi bir işaret yaptı. Niyeti dönüp evine gitmekti. Ama birden Rus'un elinin, koluna yapıştığını hissedince afalladı. Pençesi çok güçlüydü. Kolunu sıyırıp kurtarmak istedi, beceremedi.

evfylş&

"Bırak kolunu" diye terslendi. Rus hiç oralı olmayarak, "Görüşmek zorundayız Mr. Moore" dedi kararlı bir sesle. "Umarım 65 çabuk ayılırsınız."

"Ne demek istiyorsun?" diye hırladı Stanley ama cümlesinin sonunu getiremedi.

Kısa mesafeden yüzünü yedi i ölçülü bir yumrukla gözleri karardı.

-----|-----

Yüzerek kıyıya çıkan Erika, lastik çantasına sırtına astı; dönüşte yine ona ihtiyacı olacaktı. Uçsuz bucaksız kumsal gibi görünen kumsal, koyun açık denize uzanan en dış noktasıydı. Koyda birbirine paralel üç büyük beton iskele vardı. Genç kadın kıyıya çıktı i nokta ile iskeleler arasındaki mesafenin yaklaşık üç yüz metre olduğunu tahmin etti.

Gecenin bu saatinde kimsecikler^oktu etrafta. Erika kuşlara bata çıka hızlı hızlı yürümeye başladr. İskelelerin üzerinde sarhoş denizcileri ve Manado'nun sayılı otel barlarında içtikten sonra teknelerine dönen turistleri görebiliyordu. Manado'da fazla bir gece hayatı olmadığını biliyordu, bu nedenle turistlerin büyük kısmı teknelerinde vakit geçirmeyi tercih ederlerdi.

Adımlarını hızlandırdı Erika. Planının ilk bölümünü başarıyla uygulamış ve yattan kimseye görünmeden ayrılmıştı. Dönüşünün daha zor olacağını biliyordu ama başka çaresi yoktu. Vakti kısıtlıydı ve tekneye Gerd Rupper'den önce dönmeliydi. İskelenin önünden geçerken bir kaç sarhoş yerli kadına lâf attılar. Neyse ki daha ileri gidip peşine takılmamışlardı. Manado iskelesinin hemen başında ufak

bir meydan vardı. Erika bir taksi bulabilmek için etrafına bakındı. Meydanda genellikle turistleri şehir merkezine götüren taksiler olurdu, genç kadın çevreye bakındı ve içinden küfür etti. Boş taksi bulamamıştı. Zamandan kazanmak için bir taksi bulmalıydı.

Osman, /lysu

İlk ya mur damlacıkları da o sırada düşmeye başladı. Lanet
66 olsun, diye homurdandı Erika. Sulawesi'nin bu tropikal iklimi çok garipti. Az önce denize girerken hava mehtaplı ve pırıl pırıl idi ama beş on dakika içinde ay ışığı kaybolmuş, karanlık gökyüzünü ya mur bulutları kaplamıştı.

İskele meydanında taksi ararken atıştıran ya mur birden sa ana a dönüştü. Hep böyle olurdu; sa anak on dakika devam eder ve sonra gö ü kaplayan bulutlar sihirli bir de nek de miş gibi aniden kaybolurdu. Erika iki dakika içinde sırlıklam kesildi. Neyse ki meydana turist getiren bir taksi imdadına yetişti. Turistler inerken genç kadın da arabaya atladı ve şoföre şehir merkezindeki gidece i adresi verdi.

Taksi beyaz boyalı tek katlı ahşap bir evin önünde durmuştu. Erika lastik torbasına el atarak çantasını çıkardı ve şoförün parasını vererek onu savdı. Glock hâlâ torbadaydı ama onu kullanmaya gerek olmadığını biliyordu genç kadın. Evin kapısına üç defa vurdu. Bir süre bekledi.

İçerdekini emin olmadıkça kapıyı açmayacağını biliyordu. Muhtemelen ışık yanmayan evin pencerelerinin birinin ardından şu an gözetleniyordu. Az sonra kapı hafifçe aralandı. İçerden ince, kadın sesi kadar yumuşak bir ses, "Geciktin" dedi.

"Üzgünüm, ama daha önce fırsatım olmadı. Yattan ancak çı kabildim."

Erika içeriye süzüldü.

Kapı kapanınca içerdeki ince sesli adam, elektrik dümesini çevirerek etrafı bol ışığı bo du. Genç kadın bakışlarını karşısındaki adama çevirdi.

Hiç de işmemişti.

Her zamanki gibi so uk bakışlı ve tertemizdi, ince uzun boyu, asil görünümü ve insanı etkileyen açık mavi gözleri vardı.

Sırtında beyaz tiril tiril keten bir elbise ve diyagonal çizgili bir kravat vardı. Bu iklimde, Manado'da böyle bir kıyafetle kaç kişi dolaşır, diye aklından geçirdi Erika.

^1/İşığı

Adamın buz gibi bakışları üzerindeydi. Erika her şeye ra men hafifçe yutkundu. Ondan daima çekinmişti.

"Kutlarım" dedi. "İşini halletmişsin."

Adamın yüz hatlarında hiç bir de ışıklık olmamıştı. Yüzündeki o so uk ifadeye hiç uygun düşmeyen ince sesiyle, "Başka ne bekliyordun ki?" diye mırıldandı.

"Başarısızlık mı? Beni tanırsın Erika, yüklendi im işleri daima en iyi şekilde yerine getiririm."

"Evet" diyebildi Erika. "Haklısın. Şimdi bana aldığını teslim et."

Keten elbiseli adam elini cebine atarak bir anahtar çıkarıp kadına uzattı.

"Al!"

"Bu ne?"

"Görmüyor musun? Bir anahtar."

"Ama..."

"Öldürdü üm adam ancak bu kadarını becerebilmiş. Yani sadece kasanın anahtarlarını alabilmişJBunu patronuna ilet. South Star'daki kasa emniyette sayılır."

"Bundan emin misin?"

"Şimdiye kadar hiç hata yaptığını işittin mi Erika?"

Genç kadın afallamıştı. Geçirdi i, kısa şaşkınlıktan sonra adamın avucundaki anahtarı almaya davrandı ama aynı anda adam parmaklarını kapatmış ve anahtarı avucunun içinde saklamıştı. So uk bir şekilde gülümsedi.

"Önce param" dedi.

"Oh, evet. Para konusunda ne kadar hassas oldu unu bilirim."

"Hakkım olan konusunda hassasımdır Erika. Bakiye alacağım teslimat anında ödenecekti."

Erika elini lastik torbasına atarak fermuarı açtı. Tabancasının yanındaki çantasını dışarı çıkardı. İçinden kalın bir zarfı alarak keten elbiseli adama uzattı.

"Al bakalım. Bakiye borcumuz."

Osmar{ /îl/su

Genç kadın o an dayanılmaz bir istekle, para zarfı yerine tabancasını çıkararak adamı vurmaya arzusuna kapıldı. Bu ona eski bir nefretinden kaynaklanırdı. Ama bu iste ini asla yerine getiremeyece ini biliyordu. Hiç olmazsa şimdilik. Dünya küçüktü ve genellikle yaver giden şansının bir gün o eski hıncını bu adamdan çıkaraca ına inanıyordu.

So uk mavi gözlü adam kendisine uzatılan zarfı açarak kaşla göz aras ı içindeki paraları saydı. Sonra tasdik ediyormuş gibi, "Tamam" dedi. Kalın zarfı ceketinin iç cebine atarken ilk defa gülümsedi.

"Zamanla iyi mücadele ediyorsun Erika" diye fısıldadı. "Anlayamadım."

"Seni son gördü ümden bu yana daha da güzelleşmiş, olgunlaşmışsın."

Adamın insanı donduran bakışları şimdi genç kadının vücudunda dolaşıyordu.

Erika birden az evvel sa anak altında ıslanan elbiselerine gözü kaydı. Hâlâ ıslaktı ve üstündeki tişört bedenine yapıştı, içindeki bikininin üstüne ra men dik meme uçlarının tişörtü yırtacak gibi belirginleşti ini gördü.

Erika kendisinin seks için yaratıldı ını bilirdi, erkeksiz duramazdı da. Hatta bu gece, vakti olsa yatın genç kaptanı ile bile sevişmeyi aklından geçirmişti. Ama bu adamla asla... Kısa bir an dehşetle titredi...

Ona korktu unu belli etmemeliydi. Hele geçmişte yaşadıkları o olaydan sonra... Cevap vermedi genç kadın.

Yapaca ı tek şey bir an önce bu tek katlı, lanet evi terk etmektir. Kendini zorlayarak

"Hoşçakal" diyebilirdi. "Acele tekneye dönmeliyim." "Sahi mi?" "Evet, öyle."

^y İşı ı

"Halbuki ben o eski anıyı bir daha tazeleyece imizi ummuştum."

"Hayır" dedi Erika. "O geçmişte kaldı. Ben asla geriye dönmek 69 istemem."

"Bıraktı ın anılar çok güzel olsa da mı?"

"Hayır, sakın ısrar etme. Bunun imkanı yok."

"İmkan her zaman mevcuttur Erika. Olmasa bile insanlar yaratmalı."

Göz gözeydiler. Genç kadın sararmaya başladı. O an elini çantasına atıp Glock'un içindeki tüm kurşunları adama boşaltmak isterdi, ama bunu şimdilik yapamayaca ını çok iyi biliyordu.

"Olmaz" dedi.

"Seni istiyorum Erika. Bu halinle beni çok tahrik ediyorsun. Zaten her zamanda etmişsindir."

Genç kadın sırtını dönüp bir an önce evden çıkmaya arzusundaydı, ama yüzüne dönük buz gibi gözler, sanki tavşanını yutmaya hazırlanan bir yılanın bakışları kadar ürkütücü ve korkunçtu. Kımıldayamadı yerinden.

O kâbus gibi geceyi üç yıl evvel yaşamıştı. Adam sadistti ve özellikle sevişirken kadınlara acı çektirmekten hoşlanırdı. Ama onunki farklıydı, aşk oyunlarında ya da sevişme anında yapılan sertlik ve belirli ölçüdeki verilen acı de ildi.

Onu atlatmalıydı; bir yolunu bulup evden hemen çıkmalıydı.

"Olmaz" dedi tekrar. "Beni bekliyorlar. Gecikti imi görürlerse kapıya dayanırlar. Bu ne senin, ne de benim için hayırlı olmaz. Belki başka bir zaman."

"Yalan söylüyorsun Erika."

"Hayır, söylemiyorum."

"Mükemmel bir yalancı oldu unu bilirim, yalan söylemekte ve insanları rahatlıkla inandırmakta üstüne yoktur, fakat bana kıvırdı ın yalanlar sökmez. Bunu çok iyi anlarım."

Beyaz keten elbiseli adam aralarındaki mesafeyi kapatmış, Erika'ya yaklaşmıştı.

Osmar, /îl/su

Burun buruna idiler. 70 "insan anatomisini çok iyi bilirim" diye

fısıldadı. "Bazı insanlar

yalan söylerken tenlerinden özel bir koku salgırlarlar. Her insanınki farklıdır ve ben senin salgıladı ın o kokuyu tanırım. Burnum yine o kokuyu almaya başladı."

Erika gülümsemeye çalıştı. Kekeleyerek, "Yanıliyorsun" dedi. "Sürdü üm parfümle karıştırmış olmalısın."

"Hayır sevgilim bu o koku. Hiç yanılmam. Ayrıca burun deliklerin de kıpırdamaya başladı. Sen de beni arzuluyorsun. Hissediyorum bunu..."

"Dedim ya, yanıliyorsun... Lütfen bana dokunma..."

"Korkuyorsun, de il mi?"

Genç kadın gayri ihtiyari bir adım geri attı.

"Sana son defa söylüyorum. Sakın bana dokunayım deme. Aynı kâbusu bir daha yaşayamam."

Adam tekrar so uk bir şekilde sırtıttı.

"Bu davranışlarıyla beni büsbütün tahrik etti inin farkında mısın? Kadınların korkusu beni gıdıklar, daha da azdırır, daha şiddetli seks yapmak arzusu uyandırır. Bunu hatırladı inı sanıyordum..."

Erika bir adım daha geriledi. Hatta aklından çantadaki Glock'a sarılmayı bile geçirdi. Ama onu şimdi vuramazdı. Adamın yanında her zaman silah taşıdı inı bilirdi, yata a bile silahıyla girerdi o. Silahına sarılmasından korkmuyordu, kendisi de en az onun kadar hızlıydı. Ne var ki onu şimdi öldürmesi, yüklendi i işin halli için çok kötü bir zamanlama olurdu. Beklemek zorundaydı. Ayrıca yata Gerd Rupper'den önce dönmeliydi.

"Yalvarırım bunu benden şimdi isteme" diye inledi. "Söz veriyorum en kısa zamanda tekrar karşılaşırız. Bunu ben de canı yürekten istiyorum."

Erika o namussuz manyak ve sadist adamla gerçekten müsait bir ortamda yeniden yüz yüze gelmeyi istiyordu, ama sevişmek için de il, onu öldürmek için istiyordu bunu...

^Jm

Hem de ne istek!

O fırsatı bir eline geçirse onu hemencecik öldürmeyecek, 71 kendisine uyguladı ı sapık ve dayanılmaz işkenceyi önce tattıracak, sonra hayalarına bir kurşun sıkacaktı...

Evet, bu onu öldürmekten çok daha iyiydi ve yaşamı boyunca unutamayaca ı birders olurdu.

"Hayır, Erika" dedi adam. "Bir daha ne zaman karşılaşaca ımızı ancak Tanrı bilir. Ben karşıma çıkan fırsatları her zaman en iyi şekilde de erlendirmeyi isteyen biriyimdir. Ve şimdi seninle sevişmek istiyorum."

So uk mavi gözlü adam parmaklarını uzatarak, genç kadının tişörtü üzerinde şekillenen meme ucunu kavradı ve acıtarak sıktı.

Erika kendini tutamayarak kesik bir çı lık attı. Canı yanmıştı.

"Hadi Erika, ba ır sevgilim. Yapma, canımı acıtıyorsun de... Burada kimse seni duyamaz. İstedi in kadar ba ırabilirsin. Ufak alet çantamı hatırlıyor musun?"

Hani şu yanımdan hiç eksik etmedi im çantayı. O da burada. Arkadaki yatak odasında... içindeki bütün aletlerimi birer birer yata ın üstüne sıraladım. Hepsi hazır... Seni bekliyorlar."

Genç kadının gözleri karardı. Dişleri kenetlenir gibi oldu. "Hayır," diyordu içinden. O i rençli e ve, çekti i acıya kesin kes katlanamazdı yeniden. Aynı anda adamın buz gibi dudaklarını boynunda hissetti...

-----|-----

Grubela semti Moşe Goldberg'e bile ürkütücü geldi. Manado'nun iyice uzak dış mahallelerine gelmişlerdi. Sokaklar bomboş görünüyordu ama nedense Mossad ajanı devamlı gözlendi ini ve her an karanlık köşelerden bu fakir semte gelmiş yabancının üzerine saldırmaya hazır birilerinin fırlayaca ı hissine kapılmıştı. Gecenin karanlı ında o kahredici baharat ve tütsü kokuları sanki daha da artmıştı. Moşe bu a ır kokudan nefret ediyordu. Yürüyüş

Osmantçtfysu

sırasında ani bir sa anak bastırmış, fazla uzun sürmemesine 72 ra men havadaki o kokuyu almamıştı. Bir ara dayanamayıp yanındaki yerli muhbiri Wira'ya, "Nedir bu koku?" diye sormuştu.

Wira hayretle, "Ne kokusu?" dedi.

Moşe üstelemedi. Herhalde yerliler buna alışmış ve varlı ının farkına bile varmaz olmuşlardı. Yürüdükleri yol hafif bir meyil kazanmıştı.

"Daha çok gidecek miyiz?"

"Hayır Tuan Moşe. İşte, şu ev."

Ajan, yerlinin gösterdi i yere baktı. Evden ziyade bir ahıra benziyordu gösterdi i yer. Kısa ve basıktı. Damı bambu kamışlarıyla kaplanmıştı. Kapının önünde durdular.

Wira çekinerek kapıya vurdu iki üç kez. Kapı açılmıyordu.

"Evde yok mu acaba?" dedi Moşe.

"Evde olmasına evdedir de, sızmış olabilir."

"Lanet olsun. Karısı, çocu u filan yok mu bu herifin bize kapıyı açacak?"

"Magua yani karısı, dört sene kadar önce öldü, ama yaşasa da kapıyı açamazdı zaten..."

"Neden?"

"Yıllar önce sünger avcılı ı yaparken vurgun yemiş ve felç gelmişti. Senelerce ömrü bir iskemle üzerinde geçti."

Moşe aldırmadı. "Daha sert vur kapıya" diye homurdandı. Wira şansını bir daha denedi. Hatta kapıyı tekmeledi de. Başka zaman buna asla cesaret edemezdi ama, dalgıç Joko'nun, İsraili'nin verece i dolarları görünce yalımının inece ine emindi.

Kapı birden ardına kadar açıldı ve Tomohon'lu dalgıç iri cüssesiyle kapıda görüldü.

"Oha!" diye ba ırdı. "Ulan teres, kapıyı mı kıracaksın?"

"Kusura bakma Joko" diye mırıldandı Wira. "Seninle acele görüşmek isteyen birini getirdim."

.rfyfşı /

İki yerli kendi aralarında Malayca konuştuklarından, o ana kadar Moşe söylenenleri anlamıyor, yalnızca dalgıcı süzüyordu. Wira 73 haklıydı, Joko ilerleyen yaşına, a armış kıvrırcık saçlarına ra men sıırım gibi bir vücuda sahipti. Vücudunda bir dirhem ya yoktu. Uzun olmamakla beraber, adaleleri gerçek bir sporcu gibi gelişmişti.

Dalgıç, Wira'yla konuşmayı kesip, alkolden kan çana ına dönmüş gözlerini bu defa Mossad ajanına çevirdi. Düzgün bir İngilizce ile, "Beyim, anlaşma için kötü bir saat seçmişsiniz" diye homurdandı. "Yarın rıhtıma gelin o zaman şartları ve dalış ücretimi konuşuruz. Hadi şimdi güle güle."

"Hayır, hayır..." dedi Wira. "Tuan sana dalgıçlık için gelmedi."

Joko o zaman garipseyen bir edayla Moşe'yi süzmeye başladı. Hayatında kimse, özellikle beyaz biri, Grubela'daki bu fakir evine kendisini dalgıç olarak kiralamanın dışında bir sebeple gelmemişti. Uzun süre Mossad ajanını inceledi. Onun tıknaz vücuduna, kalın ba a çerçeveli gözlü üne baktı. Wira, dalgıcın kızıp büsbütün köpürece ini sanmıştı. Fakat kısa boylu iki erkek uzun süre sessizce birbirlerine bakıp durdular. Sanki gözleriyle yekdi erini ölçüp biçiyorlardı. Neden sonra Joko, karşısındakinin niçin geldi ini sormadan kapıyı ardına kadar açarak, "İçeri buyurun" dedi. "Fakirhane da ınık ve biraz da pistir, ne yaparsınız hayat şartları a ır... Evi düzenleyecek bir kadın da yok... Her şeye yetişemiyorum. Oturun, şuraya oturun lütfen..."

Wira hayretle Joko'ya bakıyordu. Onu, hele kendi evinde hiç böyle misafirperver görmemişti. Dalgıç konuşmaya devam etti. "Size ne ikram edebilirim acaba? Takdir ederseniz bu fakir denizci kulübesinde viski, cin veya kanyak bulunmaz. Ama size biraz Loukana ikram edebilirim. Yerlilerin içti i bir cins şaraptır, tabii içerseniz."

Joko tahta sandık gibi duvara bitişik bir dolaba e ilerek şişeyi aradı bir müddet. Sonra üzülerek ellerini iki yana açıp, "Üzgünüm" diye hayıflandı. "Bir şişe kaldı ını sanıyordum, korkarım onu da içmişim."

Osnıanf çtfı/su,

"Hiç önemli de il" dedi Moşe. "Ben sadece konuşmak istiyorum. 74 Hemen sadede geleyim Joko, bilgi istiyorum, yalnızca bilgi. Şahit oldu un bir olay hakkında. Tabii verece in malumatın uygun bir bedeli olacak."

Dalgıç dikkat kesilerek Mossad ajanına baktı, ajanın ne soraca ını kestirmiş gibi. Karanlık yüzü anlamsız ve heykel gibi taşlaşmıştı. Yine de sakin bir sesle sordu.

"Size ne şekilde hitap edece im? Mister, Mösyö, Herr ya da her neyse!"

Moşe sırttı. Adamın tuza ına düşmedi.

"Sadece Tuan de, yeterli."

"Pekâlâ, sorun bakalım!"

Moşe de pür dikkat dalgıcı süzüyordu. Kelimelerin üzerine basa basa, "Bu akşam sularında Cookies Net denilen barda bir cinayet işlendi. O sırada sen de tesadüfen orada bulunuyormuşsun, do ru mu?"

Joko'nun yüzü ekşimişti. Gözlerini kıstı, gömle i üstündeymiş gibi kirli atletinin üzerinde ellerini dolaştırıp sigara paketini aradı. Sonra gömleksiz oldu unun farkına vararak, cevap vermeden önce sigara paketini odada bıraktı ı yeri bulmaya çalıştı.

Yaktı ı sigaradan derin bir nefes çekerken, "Do ru" dedi. "Oradaydım."

"Cinayeti işlenirken gördün mü?"

"Hayır. Adam tuvalette öldürülmüş."

"Ama katili gördün?"

"Buna evet diyemem."

"Nasıl yani?"

"Size cinayete şahit olmadı ımı söyledim. Ama..."

"Ama ne?"

"Basit bir mantık bu. O sırada barda dört kişiydik. Ben, dalgıç arkadaşım Moru, öldürülen adam ve bir de beyaz keten elbiseli

Ay W1

şık Avrupalı. Moru bütün gece boyunca masadan kalkmadı, -fanımadı ım yabancı da öldürüldü üne göre geriye tek bir kişi 75 kalıyor."

"Yani beyaz elbiseli Avrupalı, de il mi?"

"Tastamam öyle."

"O ikisi tuvalete birlikte mi gittiler?"

"Polise de söyledim, bilmiyorum. Beni ilgilendirmiyorlardı."

"Ama artık şimdi ilgilendiriyor. Alaca ın para hatırlayacaklarına ba lı."

Joko dik dik ajana baktı.

"Polis olmadı ınıza göre bu sizi neye ilgilendiriyor?"

"Bak Joko, burada soruları ben sorarım. Önce bunu iyice kafana koy."

Mossad ajanının sert ve kesin konuşması dalgıcı sinirlendirir gibi oldu. Ama sonra yaşlı dalgıç başarıyla hislerini frenledi ve gevşemeye çalıştı.

"Hatırladı ım kadarıyla önce beyaz elbiseli adam tuvalete gitti."

"Emin misin?"

"Evet, eminim."

"Şu di er adamda, yani ölede Ijerhangi bir çanta veya ona benzer bir şey var mıydı? Yanında birşey taşıyor muydu?"

Dalgıç bir kaç saniye düşündü.

"Sanmıyorum" dedi. "Yanında bir şey yoktu."

"Ölen adamın kimli i hakkında ne biliyorsun?"

"Hiç bir şey. Sadece oldukça düzgün Malayca konuşuyordu. Garsona içki siparişi yaparken duydum. Avrupalılar bizim dilimizi pek bilmezler."

"Nasıl biriydi? Tipinden bahset biraz."

"Beyaz, yaklaşık otuz beş yaşlarında, kumral saçlı ve hırpani giyimliydi.

Ceketin altına enine çizgili, eski moda denizci tişörtü giymişti. Ayaklarında sandalet vardı."

Osman^çrfi/su

"Bakıyorum adamı baya ı incelemişsin. Az önce pek dikkat etmedi ini söylemiştin ama görüyorum ki..."

Dalgıç, ajanın sözünü kesti.

"Bunlar hatırlanabilir, Tuan. Çünkü ben ve arkadaşım Moru cesedi görmek için tuvalete gittik. Polis gelinceye kadarda adama baktık."

"Cesedi siz mi buldunuz?"

Dalgıç olumsuz anlamda başını iki yana salladı.

"Hayır. Garsonlardan biri."

"Nasıl?"

"Nasıl mı? Herhalde garsonun çışı gelmiş olmalı, ne bileyim?"

"Peki şu katil zanlısı adam nasıl biriydi?"

"Ölenden daha yaşlıydı. Kırk beşle elli arası. İngiliz olabilir."

"Nerden vardın bu hükme?"

"Şimdiye kadar çok İngiliz gördüm. Dünyanın en soğuk ve kendini beğenmiş insanlarıdır. Burunlarından kıl aldırılmazlar, herkese tepeden bakarlar. Adam da öyleydi. Sonra bu Allah'ın sıcağında kravat takıyordu."

"Manado'da onu daha evvel görmüş müydün?"

"Hayır Tuan. Onu ilk kez burada gördüm."

"Bir daha görürsen tanıyabilir misin?"

"Sanırım tanırım."

"Belirgin bir özelliği var mıydı?"

Dalgıç tekrar düşündü.

"Aklıma gelmiyor, yoktu galiba."

Moşe yanında duran yerli muhbiri işaret ederek, "Wira'nın kuzeni burada garson olarak çalışıyormuş, onu tanıyabilir misin?"

"Oguara'yı mı? Tanırım elbette, iyi bir gençtir. Efendi bir oğlan."

"Adamın parmağında safir bir yüzük görmüş, sen de hatırlıyor musun?"

jtfyişşı

Dalgıç omuzlarını silkti.

"Dikkat etmedim, olabilir."

77

"Polise ifade verdin mi?"

"Evet."

"Tabii tuvaletten gelen silah sesini de duymadın, değil mi?"

"Hayır Tuan, duymadım."

Mossad ajanı olumsuz bir ifade ile Joko'yu süzdü.

"İşime yaramadın dalgıç" diye mırıldandı. "Bana farklı bir şey söylemedin. Bu anlattıklarını zaten biliyordum."

"Yine de ücreti hakkettim. Beni uykudan uyandırıp sorguladınız."

"Bak, bu do ru! Sana bir ellilik vereceğim."

Joko, bin bereket dercesine kalın dudaklarını büktü. Yabancı kendisini rahatsız edecek şeyler sormamıştı.

Moşe hâlâ garip nazarlarla kendisini süzüyordu. Yaşlı dalgıç o an adamın asıl isteğini ortaya atmadığını kavradı. Kuşkulandı ve bekledi. Nitekim tıknaz gözlüklü ajan fflhayet açılmaya başladı.

"Beş yüz dolar kazanmak ister misin?"

"Kim istemez?"

"O halde beni Muhammed Osuwa'nın saklandığı yere götür."

Joko'nun gözleri birden fal taşı gibi açıldı...

-----*-----

Gerd Rupper'in siyah Mercedes'i, Tomohon'un deniz kenarındaki oldukça bakımlı bir evin önünde durdu. Kapıyı açan şoförü, "Bana bir emriniz var mı?" diye sordu.

"Hayır" dedi Alman şoföre Gerd.

Etrafa bir göz attı. Burası Sulawesi adasının en iyi dalgıçlarının yetiştiği bölgeydi. Yerli halkın hemen hepsi balıkçılık ve dalgıçlık yapardı. Bu nedenle, adeta onların ekmeği kapısı olan beyazlara karşı da anlayışlı ve sevecen davranırlardı.

Osma/\ 1/11/su

İki katlı ev yeşillikler içindeki bir bahçenin içindeydi. Tropikal bitkilerin yanında kalın tükürük ağaçları ve evin ön tarafında çeşitli renklerde en tabii şekliyle büyüyen orkideler mevcuttu. Güzel çiçek kokuları sıcak ve bunaltıcı havayı kaplamıştı.

Gerd evin kapısını çekinmeden çaldı.

Kapı yaşlı bir yerli kadın tarafından açıldı. Hizmetkârın başı örtülüydü.

Yüzünde sıcak bir gülümsemeyle, "Hoşgeldiniz Tuan Rupper" dedi. Tomohon'daki pek çok kadın gibi bütün çiğnemekten dişleri sapsarıydı.

"Ahmet Hamid içerde mi?" diye sordu.

"Buyurun efendim, sizi salona alayım. Kendisi namaz kılıyor, az sonra yanınıza gelirler."

Gerd Rupper hizmetçi kadının peşinden salona doğru yürüdü. Mütevazî döşenmiş, bütün Manado evlerinde olduğu gibi bambudan yapılmış eşyalarla tefriş edilmiş, ufak fakat tertemiz bir salonda burası.

Gerd, Ahmet Hamid'in namazını bitirerek yanına gelmesini beklerken hizmetçinin ikram ettiği i buz gibi soğuk Nangka (jackfruit) şerbetini içti. Burada Müslüman evlerine kesinlikle alkollü içki girmezdi.

Az sonra İranlı Ahmet Hamid kapıda belirdi. Orta boylu, esmer, çok gür saçlı, kırk yaşlarında bir adamdı. Yanaklarını kaplayan sakalı kısa kesilmiş ve aklaşmıştı.

Gerd aya kalkarak, "Tomohon'a hoş geldin aziz dostum" dedi.

"Sen de hoş geldin Herr Rupper" dedi İranlı. Ama sesi hiç de Gerd'inki kadar içten ve samimi çıkmamıştı.

Tokalaştılar. İranlı'nın üzerinde ince ve saf ipekten yapılmış beyaz bir entari vardı.

Bambu koltuklara oturdular. Gerd söze nasıl başlayacağını kestirmeye çalışırken İranlı Hamid, "Olanları duydum" dedi. "Çok üzüntü verici. Hükümetim bu gelişmelerden hiç hoşlanmayacak. Buraya gelen adamımız Dr. Mahadir'in kiraladığı biri tarafından öldürülmüş."

rAyJş1 1

"Dr. Mahadir mi? Emin misiniz? Onun sizin dostunuz oldu unu sanıyordum."

"Öyle sayılır. Ama Muhammed Osuwa ile aralarındaki rekabet ve düşmanlığı engel olamıyoruz. Gerçi gelen kişinin ortadan kaldırılması gerekiyordu ama bu işi sizin adamlarınız yapmalıydı Herr Rupper, Dr. Mahadir'inkiler de il."

Gerd kısa bir an kararsızlık içinde İranlıya baktı. Onun zaviyesinden de işen bir şey yoktu, adamın öldürülmesi gerekiyordu ve bu da yapılmıştı, öldürenin taraf ve kimliği Gerd için hiç önemli de ildi.

"Önemli olan sonuç de il mi?" diye sordu.

"Artık de il Herr Rupper. Bu hadise bizi bir seçim yapmaya zorluyor. Ya Osuwa'nin, ya da Mahadir'in tarafını desteklemek zorundayız."

Gerd anlamamış gibi diretti.

"Ben politikadan pek anlamam ama hükümetiniz için bir çeşitlilik, bir alternatif de il mi bu durum? Elinizifi altında gayelerinize hizmet eden iki grubun mevcudiyetinden ne çıkar?"

"Durum pek düşündü ünüz gibi de il. Dr. Mahadir ülkesinde yeterinden de fazla güçlendi ve bize artık fazla ihtiyacı olmadığını düşünmeye başladı. Osuwa ondan çok daha az organize olmuş biridir ve hâlâ bize muhtaçtır. Osuwa'yi desteklemek zorundayız."

"Şu halde seçiminizi yapmış sayılırsınız."

"Henüz de il. Ama Muhammed Osuwa'yi korumak zorundaydık. Bu nedenle de gelen adamı buradaki Alman dostlarımıza öldürtmek arzusu izhar ettik. Fakat bunu başaramadınız."

Gerd Rupper'i ter bastı.

"Bir dakika" dedi. "Adamı Dr. Mahadir'in öldürttü ünü nereden biliyorsunuz, belki de Muhammed Osuwa'nin korumaları bu işi yapmıştır."

İranlı Savama ajanı başını iki yana salladı.

"Bu sabah gelir gelmez Osuwa ile temas kurdum. Onu

Osman'ylysu

durumdan haberdar ettim ve işe asla bulaşmamasını tembih ettim. 80 Çünkü BND'nin gelen adamı kolaylıkla tasfiye edeceğini düşünmüştüm, ama görüyorum ki yanlışmışım."

Gerd'in aklı iyice karışmaya başlamıştı.

"Hâlâ anlayamadım bazı karanlık noktalar var. Bu cinayeti başka gizli servis elemanları yapmış olamazlar mı? CIA, Mossad, hatta MI6? Sonucu nasıl kesinlikle Dr. Mahadir'e yükleyebilirsiniz? Bütün bu servislerde Orta Doğu'daki Radikal İslâm hareketiyle yakından ilgileniyorlar. Tıpkı bizim gibi."

"Savama güçlü bir teşkilattir Herr Rupper. İstihbarat kaynaklarımız sağlamdır. Hele Dr. Mahadir'in uydurma kanallarıyla mukayese ederseniz. Malezya'da bir yılın adamımız var. Bu işi Mahadir'in kiraladığı bir katile yaptırdığına eminiz. Hem çok yakın bir tarihte durum daha da karışacak. Sulawesi adası tam casuslar arenasına dönüşecek. Malezya'dan aldığımız haberlere göre Türk'lerin MİT'inden de iki kişi buraya geliyormuş."

"MİT mi? Onlar niye ilgileniyorlar ki?"

"Unutmayın, faaliyet alanlarımızın en kesif olduğu ülkelerden biri de Türkiye'dir."

Öyle ya, diye geçirdi içinden Alman, iranlılar kendilerindeki dine dayalı siyasi rejimi bütün Müslüman ülkelere yaymaya çalışıyorlardı. Türkiyede, bundan en fazla rahatsız olan ülkelerden biriydi.

Gerd elindeki boş şerbet kadehini masanın üzerine bıraktı. Akli iyice karışmıştı. Ama onu asıl ilgilendiren nokta, ticari çıkarlarının gelişen olaylar nedeni ile tehlikeye girip girmeyeceği idi. Bölgeye bir de MİT ajanlarının gelmesi hiç umurunda değildi, zaten Sulawesi adası soğuk harp dönemindeki gibi casuslarla kaynıyordu şu aralar.

Zihni yine cinayet olayına takıldı.

"Benim hâlâ anlamadığım bir nokta var" dedi.

Savama ajanı kara gözlerini dikkatle yüzüne çevirmiş onu inceliyordu.

"Şu öldürülen şahıs kimin adamıydı?"

r>//y İşı 1

iranlı hafifçe gülümsedi. "Sizin fikriniz nedir?"

"Herhalde sizin yandaşınız olamaz, çünkü BND'den onun 87 öldürülmesini istediniz."

"Bu doğru."

Gerd Rupper aklındaki parçaları birbirine bağlamaya çalışıyordu.

"Dr. Mahadir'in adamı da olamaz, zira gelen şahısın hedefi Muhammed Osuwa oldu una göre neden doktor onu öldürsün? Bu işte bir terslik var."

İranlının tebessümü yüzüne biraz daha yayıldı. "Galiba durumu yavaş yavaş kavramaya başladınız" dedi. Gerd saf saf, "Hayır" diye mırıldandı. "Henüz bir şey anlamış değilim. Taşları yerine oturtamıyorum."

"Öyleyse olaylara bir daha en başından bakalım Herr Rupper."

-----|<--

Stanley Moore kendine gelip gözlerini açtı ında, önce nerede olduğunu çıkarmaya çalıştı. Aydınlık bir yerdi ve tepedeki ampulün yaydığı ışık tam gözlerine geliyordu.

Göz kapaklarını kırıştırdı, sonra olanları anımsadı.

Kendisini Leonid Çernenko diye tanıtan adam sokağın ortasında kendisini tek bir yumrukla devirmişti. Bir yatakta sırtüstü yattığını gördü. Başını hâlâ dumanlıydı ama yedi yumruğuna bir yeri sızlamıyordu pek...

Başını hafifçe yattığı yerden kaldırdı ve etrafa bakınca burasının kendi yatak odası olduğunu anladı. Rus yatağın ayak ucuna bir sandalye çekmiş ve ata biner gibi ters oturarak kendisine gelmesini bekliyordu.

Başını dönüyordu Stanley'in. Zonklayan kafasını tekrar yastığa koydu.

Osman, /ft/su

"Size vurdu um için çok üzgünüm Mr. Moore" dedi yabancı. 82 "Size söylediğim gibi konuşmak zorundaydık ve bu saatte en uygun yerdeburasıydı." Stanley önce hiç sesini çıkarmadan yatmaya devam etti.

"Beni buraya nasıl getirdiniz?"

"Sırtlayıp taşıyarak tabii."

"Evimi de biliyor muydunuz?"

"Burada tanınıyorsunuz Mr. Moore."

"Peki içeriye nasıl girdiniz?"

"Sizin anahtarınızla."

"Ya ev sahibim? Yaşlı kadın Okuada, size ses çıkarmadı mı?"

"Ona dostunuz oldu um, bu gece içkiyi fazla kaçırdığınızı ve ayılınca kadar başınızda bekleyeceğimi söyledim."

"Homurdanmadı mı?"

"Doğrusu biraz söylendi, kiranızı muntazam ödemediğinizi, artık sizden bıktığınızı filan dile getirdi ama anlamadığım kadarıyla sık sık böyle küfelik olarak eve döndüğünüz oluyormuş."

"Lanet olsun" diye mırıldandı Stanley. Başını fena halde zonkluyordu. Sonra elini beline asılı silahına attı ama tabancası yerinde yoktu.

"Endişelenmeyin" diye mırıldandı Rus.

"Silahınızı masanın üzerine ben kılıfından çıkarıp koydum. Ayılınca bir çılgınlığa başvurmanızdan çekindim de."

"Piç kurusu!" diye hırladı İngiliz. "Ne istiyorsun benden?"

Rus başını iki yana sallarken mırıldandı. "Ağzınızı niye bozduğunu bir türlü anlayamıyorum. Ziyaretim tamamen dostane."

"Beni yumrukladın!"

"Başka türlü konuşma şansım yoktu, çok sarhoştunuz."

Stanley do rulu yata ının kenarına oturdu. Bir yandan ense

<*/%&

kökünü ovuştururken bir yandan da söyleniyordu, "Ne yani, şimdi ayıldı ımı mı sanıyorsun?"

"En azından eskisinden daha iyi oldu unuzu düşünüyorum."

"Yanıyorsun. Ben bir alkoli im. Yani senin anlayaca ın artık bitik bir adamım. Ne istedi ini hâlâ bilmiyorum fakat yanlış kapı çaldı ını rahatlıkla söyleyebilirim."

Leonid Çernenko gülümsedi.

"Evet, eski kişili inizden bir hayli uzaklaştı ını ve artık o efsane casus olmadı ını bana söylediler. Ama sizin bir deyişiniz vardır, eski askerler asla ölmez, dersiniz. Yine de o eski şaşaalı günlerinizden geriye bir şeyler kaldı ına eminim."

Stanley aya a kalkmaya çalıştı. Zorlandı, az kaldı yuvarlanıyordu. Güçlkle yan taraftaki komodine tutundu.

"O sözü edenler, bok yemiş. Şu anda ölü bir ajanla konuşuyorsun sen. Hâlâ seni dinlememi istiyorsan biran önce konuş, aksi halde tekrar sızaca ım. Hem bu sefer yarın ö leye kadar beklemek zorunda kalırsın." *

Rus sakın bir edayla, "Yüzünüzü yıkamak ister misiniz?" dedi. "Boş ver şimdi. Ama ayık kalmamı istiyorsan bana bir iyilik yap." "Buyurun, söyleyin."

"Şu dolabın içinde çok istisnai günler için sakladı ım bir şişe skoç olacak. Çıkar onu. İki de bardak ayarla. Sana tahammül etmemin tek çaresi o."

Leonid, İngiliz ajanın gösterdi i dolaba baktı. Sonra ata biner gibi oturdu u iskemleden kalkarak dolaba yaklaştı. Yine de Stanley'in bir numara yapmasından ürkeren onun davranışlarını kontrol e çalışıyordu. Dolabı açtı ve içinden on iki yıllık bir siyah J. Walker çıkarttı. İki de bardak ayarladı. Bakışlarını Stanley'den hiç ayırmıyordu, iki barda a da birer parmak viski koyup birini İngiliz'e uzattı.

"Çivi yi çivi söker derler, belki içerseniz biraz toparlanırsınız, ama fazla de il."

Osman, çdysu

Stanley uzatılan barda ı bir dikişte bitirdi. Kendini berbat hissediyordu.

"Öt bakalım şimdi" dedi Rus'a. "Derdin nedir?"

Leonid onu bir müddet daha süzdü. Söyleyeceklerini kavrayacak duruma gelip gelmedi inden kuşkuluydu.

"İyi misiniz? Toparlandınız mı?"

"Evet, evet..." dedi Stanley. "Konuş."

"Önce size kendimi bir daha tanıtayım. Ben FSB'nin {Rusya'nın KGB'den sonra kurulan Dış Haberalma Örgütü) operasyon grubu elemanlarından Leonid Çernenko'yım."

Stanley başını salladı. "Devam et."

"Bu gece Cookies Net denen barda bir cinayet işlendi."

"Evet, bunu biliyorum."

"Öldürülen kişiyi tanıyor musunuz?"

"Hayır."

"Ya öldüreni?"

"Hiç bir fikrim yok."

"Emin misiniz?"

"Kesinlikle..."

Rus tereddütle MI6 ajanına baktı. Kuşkuluydu.

"Buna inanmak istemiyorum."

"Sen bilirsin ahbap. Nasıl istersen öyle düşün."

"Burada sizden başka gizli servisinizin elemanı var mı?"

Stanley gülmeye çalıştı. "Neden soruyorsun?"

"Şayet varsa onunla temas kurmamda yarar var galiba. Sizin fazla alkol aldı ını işitmişim ama gözünüzün önünde oynanan trajik gelişmeleri takip edemeyecek kadar bitik oldu unuzu do rusu sanmamıştım. MI6 bu durumunuza nasıl izin verebilir?"

"İzin mi? Ne izini yahu? Beni çoktan defterden sildiler. Şu halime bir baksana! Sadece eski bir efsanenin hatırı için bana himmet frfylşı /

ediyorlar ve emeklili e şevkim için süremin dolmasını bekliyorlar. Bundan fazla şikayetçi olmamalıyım do rusu. Cennet gibi bir yer 85 burası. Bol güneş, kum, deniz, tropikal iklim, enflasyon, güçlü Pound ve içki var. Benim gibi bir adam daha ne isteyebilir, Tanrıdan belâsını mı?"

"Bu acındırma numaralarını bırakın lütfen. Henüz buradaki tek MI6 yetkilisi oldu unuzu biliyorum."

"Bak, bu do ru. Tek yetkiliyim, ama servisime rapor edecek hiç bir olayın cereyan etmedi i bir kentte yaşıyorum."

'Yanıyorsunuz dostum. Manado şu günlerde Ujung Pandang'dan bile hareketli. Şehir casuslarla kaynıyor. Nitekim barda işlenen cinayet de gizli servislerin bir operasyonu idi."

Stanley boş barda ını Leonid'e uzattı.

"Biraz daha ver" dedi.

"Olmaz. Ayık kafayla konuşmamız lazım."

"Saçmalama. Kendi içkimi içmek için senden izin alacak de ilim."

4

"Ben çok ciddiym Mr. Moore."

"Sersem, anlamıyor musun, ben de kafamı toparlamak için içmek istiyorum. Her şeye ra men dünden beri burada bir şeylerin döndü ünü anlayacak kadar kendirndeyim."

Rus, Stanleyin uzattı ı barda a iki parmak daha viski koydu. Sonra:

"Neyi fark ettiniz?" diye sordu.

"CIA hareketlendi. Rıhtımda adamlarını gördüm bu gün."

"Kimleri?"

"Robert Cage buradaki daimi elemanlarıdır. Onu tanırım. Ama yanında bu güne kadar hiç görmedi im iki yabancı daha vardı. Turist olmadıkları muhakkak. Ayrıca BND de burada."

"Onlardan kimi tanıyorsunuz?"

"Gerd Rupper'i. Sulawesi'nin en büyük yabancı şirketlerinden

I

Osmcme i/fysu

birinin genel müdürüdür. Ama burada herkes onun ülkesi adına 86 casusluk yaptı ını bilir."

"Başka?"

Stanley'in birden yüre i burkuldu. Erika'nın buradaki mevcudiyet sebebini henüz bilmiyordu ama görevli olarak adaya geldi i muhakkaktı. Ve bu görevin dün gece Cookies Nefte işlenen cinayete bir ilgisi olmalıydı. Cinayetin işlendi i saatte onu Rupper'in Mercedes'inde görmesi sadece bir tesadüf olamazdı.

"Başka mı?" diye sordu. Erika'yı, tanımadı ı ve henüz niyetinin ne oldu unu bilmedi i Rus'a anlatamazdı. Her İngiliz ajanı gibi, onda da Ruslara karşı İkinci Dünya Harbi sonrasında kalma potansiyel bir düşmanlık hissi vardı. De işen konjonktür ve çıkar dengeleri Stanley'in düşüncelerinde farklılık yaratamazdı.

"Evet, başka?"

Omuzlarını silkti. "Başka servislerin faaliyetlerinden haberim yok. En azından ben bilmiyorum."

"Mossad ajanlarına rastlamadınız mı?"

"Hayır" dedi Stanley.

"Yapmayın. Burası küçük bir yer. Manado hava alanı uçaklar geldi inde kum gibi olur. Biraz merak, biraz e lence, biraz da görev gere i herkes alana üşürür. Yabancılar kolay fark edilir."

"Ben havaalanına pek gitmem. Uçakların geldi i saatte serin bir yerde içkimi yudumlamayı tercih ederim."

"Do rusu MI6 tahminimden de cömert ve anlayışlı bir örgütmüş. Desenize sizi burada boşuna besliyor. Bizde olsa sürünürdük."

"Hiç şaşmam ahbap, bu do u ile batı arasındaki kadirşinaslık farkıdır. Şimdi sen laf kalabalı ını bırak da, benden ne istedi ini söyle. Hâlâ baklayı a zından çıkarmadın."

Rus ilk defa sinirli bir şekilde Stanley'i süzdü.

"Buraya rütbeniz tenzil edilerek sürüldünüz, de il mi?"

Stanley ikinci kadehi de bir dikişte bitirdikten sonra, "Yoksa buraya sırf beni konuşmaya mı geldiniz?" diye sordu. "Niyetiniz

^ylşı z

nedir? Espiyonaj dünyasının eski kahramanları hakkında bir yazı dizisi filan mı hazırlıyorsunuz? Niyetiniz benimle bir röportaj filan 87 mi? Yoksa bir kitap mı yazacaksınız? Sizin ülkenizde bu tip romanlara ilgi duyuluyor mu?" "Espri anlayışınızı hiç be enmedim Mr. Moore. Ben burada çok ciddi bir konu üzerinde konuşuyorum."

"Sahi mi? Ba ıılayın öyleyse. Çünkü hâlâ niyetinizi kavrayabilmiş de ilim."

"Pekâlâ. Hemen konuya gelelim.

"Çok iyi olur."

"Beni Muhammed Osuwa'ya götürmenizi istiyorum."

"Şu radikal dini lidere mi? Çok garip!"

"Garip olan nedir?"

"FSB'nin Uzak Do u'daki radikal İslami terör eylemlerine bulaştı ını ö renmek."

"Çok mu şaşırttı bu sizi?"

"Do rusu evet, Rusya'yı direkt ilgilendiren bir konu oldu unu bilmiyordum, en azından bu ana kadar."

"Artık ö rendiniz."

Stanley çatlar gibi a rıyan başına ra men sırtıtmayı becerdi. "Dedim ya ahbap, sen yanlış kapıyı çaldın. Sulawesi'deki dini eylemler hakkında hiç bilgim yok. Ayrıca büyük bir hata yapıyorsun. Zira Muhammed Osuwa Ujung Pandang'da yaşar, burası sadece onun do du u kenttir. Onu Manado'da bulamazsın."

"Osuwa burada." "Bundan emin misin?" "Kesinlikle."

"Yani şu işlenen cinayetle bir ilgisi mi var?" "Do ru tahmin" dedi Leonid.

"Hiç anlamıyorum" diye homurdandı Stanley. "FSB neden bu adamın yakalanması için MI6'dan yardım istiyor. Bu güne kadar

Osmanjrfysu

pek rastlanan bir uygulama de il bu. Niçin size yardımda 88 bulunalım?"

"Denge meselesi aziz dostum. Şimdiye kadar İngiltere'de, Rusya'da gelişen olaylara nötrdü, sadece uzaktan takip ediyor ama gelişmelere fiilen iştirak etmiyorduk. Şimdi müdahale sırası geldi."

"Bizim bu müdahaleden ne yararımız olacak?"

"Çok basit. Yeni kurulacak dengelerde siz de yerinizi almak isteyeceksiniz."

"Bu hükümet sorunu, MI6'yı ilgilendirmez. Ben sadece örgütümün verdi i emirleri yerine getiririm."

Rus ajan hiddetlenerek Stanley'e baktı.

"Sizin gerçekten alkolden beyniniz uyuşmuş. Hiç bir ajan böyle bir teklifi geri çeviremez. En azından amirlerine iletir. Bu teklifi reddetmekle ne büyük bir sorumluluk altına girdi inizi fark ediyor musunuz?"

Sorumluluk! Bu kavram Stanley'in kızgın tropikal iklimde çoktan unuttu u bir şeydi.

Bön bön Rus'un kendisine hiddet saçan gözlerine çevirdi bakışlarını.

"Beni rahat bırak" diye söylendi. "Hepinizin canı cehenneme. Şurada çok az zamanım kaldı. Emeklili ime kavuşup bu cehennemden uzaklaşaca ım. Ne haliniz varsa görün."

Leonid Çemenko'nun daha da hiddetlenece ini sanmıştı, ama tamamen aksi oldu. Rus ajan elinde tuttu u viski şişesinden iki parmak daha boşalttı Stanley'in barda ına.

"İçin" dedi. "Şimdi söyleyeceklerimi iştirince gerçekten ihtiyacınız olacak viskiye."

Stanley adama küfür etmek istiyordu. Tek dile i bir an önce evinden defolup gitmesiydi. Ama son söyledi i cümle dikkatini çekmişti. Acaba kendisine verece i mesaj ne olabilirdi ki?

Dikkatini toplamaya çalıştı ve adamın konuşmasını bekledi.

"FSB sizi yakından tanır Mr. Moore" dedi Rus alaycı bir edayla.

rfylşı t

"Uzun yıllar Moskova'da çalıştınız. Kısmen yeraltında, kısmen de ataşe kimli iyle. Do ru mu?"

89

"Do ru. Ama uzun yıllar önceydi o."

"Pek de uzun sayılmaz. Tam beş sene, altı ay, on iki gün önce."

Stanley hayretle adama bakakaldı.

"Bunu ben bile bu kadar net bilmiyordum" diye şaşkınlıkla mırıldandı.

"Fakat ben biliyorum. Moskova'dan hareketimden önce arşivimizdeki bilgisayar kayıtlarınızı dikkatle inceledim. Geçmişinizi çok iyi biliyorum."

"Neyi de iştirir ki bu?"

"Bunu şimdi anlayaca ız Mr. Moore."

"Artık çok sıkıldı ımı belirtmek isterim, şu tatsız ve gereksiz konuşmayı bir en evvel kesseniz çok iyi olur. Lütfen hadise çıkarmadan evimi terk edin."

"Nasıl isterseniz. Lakin size sövlemek istedi im bir ufak şey daha var.

Rusya'daki başarılı geçirdi iniz beş yılın sonunda, neden birden görevden geri çekildi inizi ve niçin örgütünüzdeki uzun tereddütler sonunda işten atılmayarak emeklili inize kadar buraya sürüldü ünüzü iyi biliyoruz."

Stanley birden başına bir balyoz yemiş gibi irkildi. Bakışlarını Rus'a çevirerek hiç sesini çıkarmadan devam etmesini bekledi. Şimdi yüre i pır pır atmaya başlamıştı.

Leonid, "Niçin bu gece körkütük sarhoş oldu unuzu da biliyorum Mr. Moore" diye alaycı bir şekilde sırttı tekrar.

Stanley hayatta hiç bir şeyin artık kendisini bu kadar heyecanlandıraca ına ihtimal vermezdi, ama heyecanlanmıştı ve konuşmanın nereye varaca ını da anlar gibiydi.

Rus, "O burada" dedi.

Stanley gerçekleri inkâr etmek istiyordu.

"Kim?" diye sordu.

Osmant çrfysu

"Numara yapmayı bırakın Mr. Moore. Tabii ki Erika Müller'den 90 bahsetti imi anladınız."

Stanley'in bo azı dü ümlenir gibi oldu. Bir an yutkunamadı.

"Burada ise ne olmuş yani?" diyebilirdi güçlülle.

"Bizimle işbirli i yapmak zorundasınız. Aksi halde hiç unutamadı ınız eski sevgilinizi öldürece iz."

Sapsarı kesildi alkolik adam. Beyni duracak gibiydi.

"Bu o kadar kolay de il" diye mırıldandı.

"Bizim için çok kolay oldu unu bilmeniz gerekir."

FSB artık eski KGB gibi güçlü bir teşkilat de ildi ama yine de Rusların espionaj ve operasyon konusunda ne kadar kuvvetli olduklarını bilirdi Stanley.

"Bana şantaj mı yapıyorsunuz?" diye fısıldadı en bo uk sesiyle.

Leonid gülümsedi. "Öyle de diyebilirsiniz."

Taş kesildi Stanley. Ne olursa olsun, Erika'nın ölümüne izin veremezdi...

-----|-----

Memesinin ucu fena halde sızlıyordu Erika'nın ve bu sadece bir başlangıçtı.

Bundan sonra çok daha acı duyaca ını da biliyordu. Geçmişte kalan acıyı düşünmek bile Erika'yı çılgına çevirmişti. Bunun tekrarına asla izin veremezdi...

Bir kaç adım daha geriye gitti. Genç kadının yüzünü, korkunun o inanılmaz ifadesi kaplamıştı ve beyaz keten elbiseli adamın asıl bekledi inin de bu oldu unu biliyordu.

Sevişirken işkence yaptı ı kadınların korkusu onu daima daha fazla tahrik eder ve tahrik oldukça da verdi i acının ölçüsünü kaçırırdı.

Erika az önce adamın öptü ü boynunu eliyle sildi. Sanki buz gibi dudaklarının bedeninde do urdu u titremelerden kurtulacakmış gibi...

r0&İşı ı

"Seni istiyorum Erika" diye mırıldandı adam. "Eskisinden de fazla. O geceyi hiç unutamadım... Kuşlar gibi çırpınışın gözlerimin 9] önünden gitmiyor. Güçlü ve dirençli birisin sen. Bana çok zevk vermiştin. Sen de mutlu olmuşsun, de il mi?"

"Sen bir manyaksın!" diye hırladı genç kadın. "Sadist bir ruh hastası. Evet, o geceyi hiç unutmam, ama senin düşündü ün gibi de il... Ömrümün hatırlanmayacak tek gecesi olarak..."

Mavi gözlü adam buz gibi bakışlarını kadının yüzünden ayırmıyordu.

"Yalan söylüyorsun Erika. Mutluluktan attı ın çı lıklar hâlâ kulaklarımda."

"Mutluluktan mı? Onlar sadece bana yaptı ın işkencenin acı feryatlarıydı. Sen köpo lu köpe in tekisin. İktidarsızlı ını ancak öyle işkence ile tatmin ediyorsun. O geceyi, tekrarını asla düşünemeyece im bir kâbus olarak anımsıyorum. Vücuduma o şekilsiz ve korkunç aletlerini bir daha sokamayacaksın, anladın mı beni."

"Bu kadar emin olma Erika" diye sırttı adam.

Genç kadının gerileyece i başka yer kalmamıştı.

Sırtı duvara dayandı. Adam sa kolunu hemen duvara uzatarak Erika'nın kaçmasını engellemişti. Yine birbirlerine çok yakındılar ve Alman ajan, adamın a zından yayılan hafif alkol kokusunu duyabiliyordu.

Başka çaresi kalmamıştı genç kadının.

Sa elini usulca çantasının içine kaydırdı...

Adamın o esnada zevkten mest oldu unu hissedebiliyordu. O avını hiç kaçırmazdı.

Nitekim şimdi de o korkunç kâbusu kendisine bir kere daha yaşataca ından emindi.

Erika'ın parmakları çantanın içindeki Glock'a de di. Ter içindeydi. Tüm sorunu ona hissettirmeden silahı çıkarabilmesiydi. Silahın kabzasını çantanın içinde kavradı.

Göz gözeydiler.

Osman,, tfysu

Ve o buz mavisi açık gözler her an biraz daha yaklaşıyordu 92 yüzüne.

Erika son bir gayretle silahı çantadan çıkardı, hem de yıldırım hızıyla...

Beyaz keten elbiseli adam tam göbe ine batan namlu ile irkildi. Yüzünün hatları gerildi birden. Erika'nın kararlılı ını anlamıştı.

Ama şaşkınlı ı çok kısa sürdü. Sinsi ve haince gülmeye başladı.

"Yaramaz kız! Yoksa silahını ateşlemeyi mi düşünüyorsun?" "Hemen yolumdan çekilmezsen hiç tereddüt etmeyece im." "Bunu yapamazsın. Kendini aldatma." "Sana üç saniye müddet veriyorum. Sonra teti i çekece im." Adam kılı bile kıpırdamadan genç kadını süzüyordu. "Bir!"

Kımıldamadı adam. "İki!"

"Cidden bana ateş edecek misin?" "Bu son şansın."

"Pekala! Çekiliyorum. Ama buna çok pişman olacaksın." "Uzaklaş..."

Adam arka arkaya üç dört adım attı.

"Daha geriye git ve sakın kımıldayayım deme. Yoksa kalbine kurşunu yersin. Çok iyi bir nişancı oldu umu bilirsin."

Bir kaç adım daha geriye gitti adam.

"Erika" diye fısıldadı. "Bu yaptı ını hiç unutmayaca ım. Gecemi mahvettin. Fakat nasıl olsa yine karşılaşırız. Zamanını bilmiyorum, ama seni bulaca ım ve..."

"Evet, ne yapacaksın o zaman?"

"Seni öldürece im. Hem de keyifle. Yatak odasındaki aletleri en hoyrat biçimde kullanarak."

e flyIşı ı

"Yanıliyorsun mendebur herif! Şayet bir daha karşılaşırırsak, seni o zaman asıl ben öldürece im."

Erika a ır a ır kapıya yöneldi. Gözlerini bir an olsun adamın üzerinden ayırmıyordu. Sokak kapısını açtı. Silahın namlusu hâlâ üzerine yönelikti.

"Şimdilik hoşçakal" dedi. "Umarım o zevki yaşamak için bir daha karşılaşırız."

"Bunu ben de dört göz bekleyece im Erika."

Kapıyı kapatan genç kadın hızla soka a fırladı. Havadaki nem ve gecenin sıca ı hiç umurunda de ildi artık. Peşinden gelmeyece ini biliyordu. Bu onun tarzı de ildi...

Erika sahile vardı ında iskeledeki meydana Gerd Rupper'in Mercedes'ini gördü. Şoför içinde uyukluyordu. Kötü, diye düşündü. Gerd yata dönmüş olmalıydı. Yatın ufak botu da sahilde yoktu. Umarım Gerd yatmadan evvel kamarama gelmemiştir, diye söylendi içinden.

Kumsalda soyunup, giysilerini lattik torbaya tıkarak denize girdi.

Tekneye vardı ında sallandırdı ı ip hâlâ yerinde duruyordu. Çevik hareketlerle ipe tutunarak güverteye çıktı. Kimseye görünmemişti. Usul usul kamarasına yürüdü, sessizce kapıyı açarak karanlık odanın ışığı ını yaktı.

Gerd Rupper yata ın karşısındaki koltukta oturmuş kendisini bekliyordu...

|o+o+o

Süttüm 2

1

İ. Endonezya Hava Yolları'nın sembolü olan "Garuda", kuvvetli ve büyük bir kuşun adıdır. Mitolojiye göre, hatta dünyanın en büyük kuşudur. Yani efsanevi bir canlı... Garuda amblemlı Boeing, Manado pistine do ru inişe geçti inde, Emre uça ın penceresinden aşı da görünen uçsuz bucaksız denize bakarak, cennet gibi bir yere geldiklerini düşündü.

"Abi buraya göreve de il, senelik iznimizi geçirmeye gelmeliymişiz yahu! Tam bircennetebenziyoraşı ısı, galiba eksik olan yalnızca huri kızları."

Cengiz gülümsedi. "Merak etme, onlar da vardır. Turisti bol bir yermiş. Ama ne yazık ki, huri kızlarını düşünecek pek vaktin olmayacak."

Uçak piste konup merdivenlerden aşı ıya inerlerken ilk gözlemledikleri şey alanın kalabalı ıydı. Manado havaalanı, kesinlikle ayrıldıkları Kuala Lumpur gibi modern ve bakımlı bir yer de ildi. Küçük, yetersiz ve iyi organize olmamıştı.

Osnıalı //l/s//

Gümrükte sıkı bir kontrolden geçirildiler. Gümrük memurları

96 sanki uyarılmış gibi herkesi inceden inceye aramışlardı. Terminal binasından çıkarılarken Kuala Lumpur'daki CIA ajanı Allen Wright'in sözünü etti i Sulawesi'deki CIA ajanları hâlâ kendileriyle temas kurmamışlardı.

Emre etrafa bakındı. Sonra, "Abi bizi karşılamaya gelen kimse göremiyorum" diye fısıldadı. "Bir terslik mi var acaba?"

"Sabırlı ol" dedi Cengiz.

"Belki yerel polisin dikkatini çekmek istemiyorlardır."

Emre çevresindeki yerlileri incelemeye başladı. Şüpheli, sivil polis oldu unu düşünebilece i insanları bulmak çok zordu; sanki yerliler hepsi aynı fabrikadan çıkmış gibi yüzleri birbirine çok benziyordu. Esmer ten, basık burun, derine kaçmış kara gözler.

Küçük valizlerini yere bırakıp bir süre oyalanır gibi yaptılar. Dikkat çekmek, birini bekledikleri havasını yaratmak istemiyorlardı. Cengiz cebinden adanın bir broşürünü çıkararak sanki gidecekleri yeri tespote çalışıyorlarmış gibi havalara girdi. Parma ını çıkardı ı haritanın üzerinde rastgele dolaştırırken Türkçe sordu, "Sen etrafta bize bakan kimseyi görüyor musun?"

Anavatandan binlerce kilometre uzaktaki bu ada kentinde Türkçe bilen birine rastlayaca ını hiç sanmıyordu, ama yine de kısık sesle konuşmuştu.

"Turist oldu unu sandı ım beyazların bizle ilgilenmedi i kesin abi. Ama yerlilerden bize saldıracak bir av gibi bakan yı ınla kişi var."

"Onlara boş ver şimdilik. Bizi kazıklanacak turist sanıyorlard ır."

"Ya Amerikalılar bizimle temas kurmazlarsa?"

"Saçmalama. Mutlaka temas kurulacaktır. Belki ters giden bir durum vardır ortada, yakında çıkar kokusu."

"iyi de, ne kadar bekleyece iz burada?"

"Beş on dakika daha oyalanalım."

"Sonra?"

"Bir otele gideriz. Nasıl olsa bizi bulurlar."

"Dur abi... Sarışın biri bize do ru yaklaşıyor."

97

Cengiz başını çevirdi. Gelen adam uzun boylu, zayıf ve ince hatlıydı. Yanlarına gelince kibar bir şekilde, "Günaydın" dedi. "Ben, Hind Horozu'yum."

Emre içinden derin bir oh çekti. Kendilerini karşılayacak ajanın kod adıydı bu. Cengiz de "Bizler de Çöl Aslanları'yız."

Robert Cage, "Kusura bakmayın" diye fısıldadı. "Sizi biraz beklettik."

Kalabalı ın da ılmasını beklemek zorundaydım. Dikkat çekmek istemedim."

"Önemli de il" dedi Cengiz.

Emre, istihbarat elemanları arasında oldu olası böyle etiket kurallarına uyulmasını hafif alaya alırdı. Teknik olarak lüzumuna inansa bile, yapılanlar ona hep oyun gibi gelirdi. Oysa CIA bunu çok ciddiye alıyordu. Amerikalı ajanı dikkatle inceledi. Adamda daha ziyade bir ö retim üyesinin inceli i va|tj1. Emre'ye adamın mesle i sorulsa hiç tereddüt etmeden bir üniversitede profesör, ya da doçent derdi. Bu meslek için fazla kibar ve nazik görünüyordu.

Cage, "Gidelim, lütfen" deyince Cengiz, "Nereye gidiyoruz?" diye sordu. Hind Horozu üzüntülü gib^görünen bir sesle, "Size kalaca ınız bir ev ayarladık" dedi. "Merkezden yeni emirler aldık. Operasyon bir süre için ertelendi."

"Ertelendi mi?"

"Sanırım bunu siz de işitmiş olmalısınızdır, hedef kişi henüz bulunamadı."

"Ne kadar bekleyece iz?"

Cage, "Kesin bir şey söyleyemem. Çalışıyoruz, umarım en kısa zamanda izine rastlarız."

Emre, Cengiz'in kula ına e ilip, "Abi bu iş yatar "diye fısıldadı. "Anladı ım kadarıyla bunlar herifi elden kaçırmışlar. Ölme, eşe im ölme. Önce adamın izini bulacaklar, sonra kaçırmak için plan

Osman, >/fysu

yapacaklar, uygun olursa da operasyona kalkışacaklar. Olur mu 98 hiç? Belli ki hedef çoktan uyanmış ve tüymüş buradan. Kaçmış olmasa bile izine rastlayamayız, bu kent adam in do up büyüdü ü yermiş, bütün yerli halk adamı, kimse onu ele vermez ve rahatlıkla saklanabilir."

"Haklısın galiba" diye karşılık verdi Cengiz.

Ajanlar hava alanından bir taksiyle Manado kentine do ru uzaklaşırken birbirinden habersiz iki yerli de onların bindi i taksiyi takibe başlamışlardı...

"Tuan Moşe, ben Müslüman de ilim" dedi Joko. Sesinde yorgun ve huzursuz bir ifade vardı. Yakıcı güneş altında çıplak omuzları terden parılıyordu. Bir süre duraklayarak cümlesini tamamlamakta zorlandı. "Bu nedenle, Osuwa'nin ne inançları, ne de verdi i savaş beni ilgilendirmez. Ama bu kentnin ahalisinin büyük ço unlu u Müslüman'dır."

"Eee, ne olmuş yani?"

"Lütfen anlamaya çalışın. Muhbirin kimli i anlaşılırsa burada beni yaşatmazlar. Hiç gözümün yaşına bakmadan öldürürler beni. Osuwa'nin Manado'da çok taraftarı vardır. Ona ilâh gibi taparlar."

"Ne demeye çalışıyorsun sen?"

"Beni bu işten affedin... Korkuyorum. Karanlık bir gecede bıçaklanarak ölmek istemiyorum."

Moşe Goldberg jeepin direksiyonunu sıkıca tutarak yanında oturan Joko'ya baktı. "Artık çok geç Joko. İşi kabul ettin. Beni Wowoni Adası'na götürmek zorundasın."

"Hâlâ anlamıyorsunuz."

"Asıl anlamayan sensin. Muhammed Osuwa'nin Wowoni adasında oldu unu söylemedin mi? Öyleyse oraya beni götürmekten başka çaren yok."

f</41//}}?/ /

Dalgıcın dişleri kenetlenmiş gibiydi, içinden küfürler savurdu.

"Bakın Tuan Moşe..."

99

Mossad ajanı adamın lâfını a zına tıkadı.

"Beş bin dolar... Hem de peşin."

Joko'nun neredeyse nefesi kesiliyordu. Tomohon civarında yabancılara günlük yirmi dolardan dalma dersleri verir ya da onlara su altında rehberlik ederdi. Hem de bütün bir gün. Beş bin dolar, hayal edemeyece i kadar iyi bir rakamdı. Manado ve Tomohon civarında köpek sürüsü kadar dalgıç vardı ve bu hayat pahalılı ında yaşam her geçen gün biraz daha zorlaşıyordu.

Susmak zorunda kaldı.

Jeepin arkasında oturan Wira'ya kaçamak bir göz attı. Yerli memnuniyetten sırıtarak kendisini süzüyordu.

"Tamam mı?" dedi Moşe. "Artık mızımızlanmak yok. Tek kelime daha edersen benden zırnık alamazsın."

Ne diyebilirdi ki Joko? Teklif edilervparayı bütün bir sene içinde bile kazanamazdı.

Adamdan ses çıkmadı ını gören Moşe sordu:

"Oraya giden uçak var mı?"

"Wowoni adasında havaalanı yoktur, uçakla gidemezsiniz."

"Kara yolunu mu önerirsin?"

"Denizi."

"Daha uzun sürmez mi? Zaman kaybederiz."

"Acelenizi anlamıyorum Tuan. Muhammed Osuwa bir yere kaçacak de il ki."

"Belli olmaz Joko. Şu an bütün dünya onun peşinde."

Yerli dalgıç garip garip Mossad ajanına baktı. Zararsız bir dini lider olan Osuwa'nin neden birden herkesi peşinden koşturdu unu pek anlamamıştı...

|K>OX>

Osman,, çrfysu

Stanley Moore o sabah a zına içki sürmedi. Kahvaltıda Cus-100 tard Elması denen yumruk büyüklü ündeki, tatlı meyveyi yedi. Yeşil bir kabu u ve içinde benek şeklinde çekirdekleri vardı. Bir bardak da Seylan çayı içti.

Dudaklarında acı bir tebessüm oluşmuştu. Bir İngiliz olmasına ra men, kaç yıldır çay içmedi ini hatırlamıyordu burada. A zında buruk bir lezzet oluştu. Her sabah tıraş olma alışkanlı ını çoktan yitirmişti, ama o sabah itina ile tıraş oldu, sırtına temiz bir gömlek giydi. Saçlarını taradı. Tabancasını evde bıraktı.

Soka a çıktı ında alkol ihtiyacı çoktan başlamıştı bile. Buna ne kadar dayanaca ını kestiremiyordu. Daha sabah olmasına ra men şimdiden güneşin altında terden sırılsıklam kesilmişti. Hasır şapkasını çıkararak alnında biriken terleri sildi.

Yıllardır beyninden silip atmaya çalıştı ı kadın, şimdi yeniden ve bütün şiddetiyle geri gelmişti. Stanley aslında bu konuyu çok düşünmüştü, kesinlikle romantik ve aşırı duygulu biri de ildi, bilâkis mesle i ve yaşad ı hayat onu katılaştırmış, sert ve acımasız bir insan haline getirmişti, tâ ki Erika ile tanışıncaya kadar. Erika yaşamının dönüm noktası idi; onunla kariyeri lekelenmiş, hayatının en büyük aç ını verirken, asla unutamayaca ı ve ruhundan silkip atamayaca ı bir sevdaya kapılmıştı. O tarihe kadar Stanley'in hayatına sayısız kadın girip çıkmıştı, ama Erika bambaşka biriydi ve kadının verdi i acı, yıllardır ruhunu kemiriyordu. Alman casus hayatının en büyük aksi tesadüfüydü, fakat bütün çekti i acılara ra men, onunla tanışmaktan hiç pişman olmamıştı Stanley.

Limana gelince bir kayak kiralayarak Gerd Rupper'in yatına gitti. Güvertedeki gemiciye yatın sahibi ile görüşmek istedi ini söyledi. Az sonra onu yatın kış tarafındaki bölüme götürdüler.

Gerd ve Erika şezlonglarda güneşleniyorlardı. Alman tüccar Stanley'i aya a kalkarak karşıladı. Yüzü asıktı ve bu sebepsiz ziyaretten hoşnut görünmüyordu.

"Evet, Mr. Moore" dedi. "Bu beklenmedik ziyaretinizi neye borçluyum?"

MI6 ajanı yata gelmeden önce kafasında belirli bir plan yapmıştı.

ORHAN Kr^ İIHAİKKÜ:.;i..-'...:

, /fi/4w

Beş yıldan bu yana süngere benzetti i beyninin iyi çalışıp çalışmad ından çok şüpheliydi Stanley, ama sevdi i kadını kurtarabilmek için elinden geleni yapmaya da kararlıydı.

"Lafı fazla uzatmayaca ım Herr Rupper" dedi. "Bunun bir gere i de yok. Hepimiz birbirimizi tanıyoruz."

"Pardon" dedi Gerd. "Neyi kastetti inizi galiba anlamadım. Sizi bir kaç kez Manado'ya gelişimde Pilgrims Hotel'de görmüştüm. Galiba Müfettiş Habibi tanıştırmıştı bizi, yanılıyor muyum?"

"Olabilir, do rusu hatırlamıyorum."

"Sizinle fazla bir tanışıklı ımız yok. En azından beni yatımda ziyaret edece iniz kadar yok. Geliş sebebinizi ö renebilir miyim şimdi."

"Bayan Erika Müller'le görüşmek istiyorum."

Gerd, İngiliz'e sertçe baktı.

"Onu tanıdı ınızı ö rendim dün gece. Ama bu davranışınız nezaket kurallarına uyuyor mu? Hiç olmazsa ziyaretinizi daha evvelden bildiremez miydiniz?"

Ayrıcatbayan Müller'in bu görüşmeyi isteyip istemedi inden de haberim yok."

Erika güneş gözlü ünün altından bir Stanley'e, bir de Gerd'e baktı. Stanley dün geceye kıyasla bir hayli farklı görünüyordu. Cookies Net'in önündeki adam tam çapaçul, tıraşı uzamış, kirli elbiseler giymiş, berduş bir sarhoştur. Oysa Stanley şimdi, Moskova'daki gibi de ilse de, temiz pak, tıraş olmuş ve alkolün etkisinden kurtulmuş gibiydi.

Dikkatle inceledi onu. Beş sene evveline kıyasla çok de işmişti. Yıpranmış, çökmüş, hantallaşmıştı. Fazla kilo aldı ı gözden kaçmıyordu. Alkolden olmalı, diye düşündü. Yine de yüzündeki ince hatlar, dikkat edilirse onun soylu bir İngiliz oldu unu hemen ele verirdi.

Sonra dün gece Gerd'le kamarasındaki yaptı ı tartışmayı anımsadı. Işı ı yakıp onu koltukta bekler bulunca fena halde sinirlenmişti. Gerd kendisini elde edemedi i için tam bir kıskançlık krizine tutulmuştu. Geceleyin yoklu undan istifade ederek karaya

Osınai{</f1/su

çıkmasını bir erkekle buluşmaya gitmek şeklinde yorumlamıştı. 02 Ve Gerd'in tahmini de eskiden tanıdı ını anladı ı Stanley olmuştu. Erika ise adamın bu tahminine, denize düşenin yılanı sarılması gibi sarılmış, kesin isim vermemekle beraber, ne kabul, ne de reddetmişti.

Gerd'in hırçın tutumu bu yüzden olmalıydı.

Erika hemen müdahale etti. O da oturdu u şezlongdan aya a fırladı.

"Mr. Moore çok eski bir arkadaşımıdır Gerd" dedi. "Beni ziyarete gelmesi için de senden izin almasına hiç gerek yok. Lütfen gel ve rahatına bak Stanley."

MI6 ajanı rahat bir nefes aldı. Gerd'in kadını kıskandı ını hemen anlamıştı.

Buna hak da verdi. Erika ile ilişkiye giren her erkek onu kıskanırdı.

Erika şezlongdan kalkınca geçen yılların kadını ne kadar daha olgunlaştırdı ını ve mükemmel hale soktu unu gözlemledi. Tabii ya, diye aklından geçirdi, ayrıldıkları zaman Erika yirmi sekiz yaşındaydı, şimdi hesaba göre otuz üç olmalıydı. Bir kadının hayatı anladı ı ve kadınlı ının doru una tırmandı ı yaşlardı bunlar. Omuzları yine eskisi gibi yuvarlacıktı, beli kalınlaşmamış, gö üsleri sanki biraz daha irileşmişti. Çiçekli bikinisi içindeki vücudu çok baştan çıkarıcı idi. Onu dün gece Rupper'in Mercedes'i içinde otururken gördü ü için geçen beş senenin kadını ne kadar güzelleştirdi ini tam olarak fark edememişti.

Stanley sarsıldı birden. Hafiften başının döndü ünü hissetti. Kalp atışları ola anüstü artmıştı. Neredeyse kendini tutmasa titreyen diz kapakları vücudunu çekmeyecekti.

Talihine lanet etmeliydi.

Bu karşılaşmanın hayatını yeniden cehenneme çevirece ini biliyordu artık. İlk iki seneyi ona sövüp sayarak geçirmişti, ama daha sonraki yılları içindeki nefretin, dayanılmaz bir özlem ve ihtiyaca dönüşmesi nedeniyle hep onu arayıp, haysi kurarak tüketti ini kendinden başka kimse bilemezdi.

Konuşamıyordu birtürlü...

//fy Işı ı

Nutku tutulmuştu sanki. A zını açtı, daha evvel beyninde düşünüp şekillendirdi i kelimelerin çıktı ını sandı, ama kulakları J03 bir şey duymuyordu. Çok sonra hayalet gibi sessiz durdu unu fark etti. Hal ve davranışları o kadar açıktı ki, hissiyatını hatta aklından geçenleri yalnız Erika'nın de il, Gerd Rupper'in bile anlamaması olanaksızdı.

Bir ara bakışları Erika'nın gök mavisi gözlerine takılıp kaldı. Nazarlarını alamıyordu bu şahane gözlerden. Hayal meyal genç kadının konuştu unu duyumsadı.

"Gerd bizi bir süre yalnız bırak lütfen" diyordu.

Ama Erika'nın cümlesi bir ricadan ziyade emir gibiydi.

Rupper tek kelime etmeden güverteyi terk etti. Bakışları buz gibi so uk ve Stanley'e hınç doluydu.

"Nasılsın Stanley?" dedi Erika gülümseyerek. "Görüşmeyeli çok oldu, de il mi?"

"Evet, öyle."

"Eski bir dostu görmek ne güze^"

"Bilmiyorum Erika... Haklı olabilirsin..."

"Seni biraz de işmiş gördüm. Kilo almışsın."

"Do ru..."

"Seninle Moskova'da ne güzel bir hafta geçirmiştik, hatırlar mısın? Kaldı ımız daireden hiç dışarıya çıkmamıştık." "Daireden de il Erika, yataktan hiç çıkmamıştık." Erika şuh bir kahkaha attı.

"Haklısın. Ama bana çok kızgın olman lazım. Çünkü o bir haftanın sonunda başına çok işler açıldı ını biliyorum. Benim yüzümden. Sonra ba ısladın mı beni?"

"Hayır Erika seni hiç ba ıslamadım."

Genç kadın şaşırılmış gibi erke in sapsarı kesilen yüzüne baktı.

"Ciddi olamazsın. Benimle ilişkiye girmen biraz da senin hatandı. Bana âşık olmuştun. Ama bizim işimizde yasak olan kuralların en

|| (1

Osmarijrfysu

V-

başında gelenlerden biri yabancı ajanlara âşık olmaktır, bunu 104 bilirsin..."

"iş mi? Ona hiç aldırdı ım yok... Meslekte harcanmama da. Ama sen benim hayatımı kaydıldın."

"Anlayamadım?"

"Numara yapma Erika, daha o zaman bile sana körkütük âşık oldu umu pekala biliyordun. Geçen yıllar bu aşkı karasevdaya dönüştürdü."

"İnanamıyorum Stanley. Ciddi olamazsın. O sadece birbirini çeken iki vücudun yaklaşmasıydı. Benden hoşlandı ını biliyordum ve ikimizde birbirimizi arzuluyorduk."

"Benim için olay bu kadar basit de ildi... Fakat her neyse, buraya bunları anlatmak için gelmedim. Seninle önemli bir konuyu tartışmak istiyorum."

"Aşk üzerine mi?"

"Hayır Erika. Hayatın üzerine."

Genç kadın renkli gözlerini merakla ajana dikti.

"Hayatım mı?"

"Do ru anladın Erika. Bana yardımcı olmazsan seni öldürecekler."

Erika Müller bu kez yerinde do rularak Stanley'e kuşkuyla baktı.

"Neler diyorsun Stanley? Kim beni öldürecekmiş?"

"Ruslar. Benden daha do rusu sana olan tutkumdan istifade etmek istiyorlar."

"Ruslar mı? Neden?"

"Bilmezli e gelme sevgilim. Manado her memleketin ajanlarıyla kaynıyor şu sıra. Burası küçük bir yerdir ve herkes birbirinin faaliyetini kontrol eder."

"Daha açık konuş Stanley."

"İstedi in gibi olsun. FSB de Muhammed Osuwa'nin peşinde. Onun yerini bildi imi sanıyorlar ve benden onu bulmamı istediler. Aksi halde, yani onlara yardımcı olmazsam beni, seni öldürmekle tehdit ettiler."

^yls/ 1

Genç kadın manalı bir şekilde İngiliz ajana bakmaya devam etti.

"Bu bir şaka mı Stanley?"

"Kesinlikle de il. Gerçe in ta kendisi Erika."

"Beni uyardı ın için teşekkür ederim."

Kadın sessizleşmiş ve başka da bir şey dememişti.

"Dur bir dakika! Bütün söyleyece in bu kadar mı? Yani sadece teşekkür mü edeceksin?"

"Daha ne yapmamı bekliyorsun? Moskova'daki gibi bir hafta seninle yata a girmemi mi?"

Stanley utanmış gibi Erika'ya baktı.

"Hayır! Böyle bir şey yapmanı beklemiyorum. Ama hemen bir tedbir almalısın.

Ruslar asla şaka yapmaz ve palavra sıkmazlar. Bence en iyisi hemen buradan uzaklaşman."

Genç kadın kıvrak hareketlerle yaklaşıp Stanley'in elini tuttu.

"Ba ısla beni" diye fısıldadı. "Asla senin gibi hisli ve romantik biri olamadım. Şu anda bile sana kfeba ve anlayışsız davrandı ımı hissediyorum. Elimde de il, bu benim yapım galiba. Sana gerçekten bir teşekkür borçluyum."

Sonra uzanıp dudaklarını adamın yana ına dokundurdu.

Az önceki baş dönmesini bir kefe daha yaşadı Stanley. Parfüm veya kullandı ı güneş kremlerinin buruna hoş gelen rayıhası, ci erlerine dolmuştu İngiliz'in.

Düne kadar Erika ile bir daha karşılaşaca ını ve onun ihtiras dolu dudaklarının

yana ına de ece ini hayal bile edemezdi. Erika onu öptükten sonra da yanından uzaklaşmamıştı. Kollarından birini dostça adamın boynuna doladı.

"Sen gerçekten de bana hâlâ aşıksın Stanley, inanılır gibi de il. Bunu hiç düşünmemiştim."

İngiliz'den cevap gelmedi. Başını önüne e di.

Erika yumuşak ve müşfik hareketlerle şimdi Stanley'in saçlarını okşamaya başlamıştı.

Os//1a/{ rfysu

Bir müddet öylece kaldılar. Sonra Erika fısıltı şeklinde sordu:

106 "Muhammed Osuwa'nin saklandı ı yeri biliyor musun?"

Stanley olumsuz bir edayla başını salladı. "Hiç bir fikrim yok."

"Neden? MI6, Osuwa ile ilgilenmiyor mu?"

İngiliz güçlkle konuştu.

"İlgilense bile benim haberim yok. Ben teşkilatın Manado'ya sürgün etti i, ayyaşın tekiyim. Burada emeklili imi bekliyorum. Senin anlayaca ın, Moskova'da başıma gelenden sonra Sulawesi'ye sürüldüm, hem de adanın kuzeyine, en hareketsiz yerine, buraya. Manado Muhammed Osuwa'nin do um yeridir, ama yıllardır burada de il, Ujung Pandang'da yani güneyde yaşıyor. Onu gerçekten tanıyorum. Bir iki kere gördüm. Müslümanların Kurban Bayramı'nda hep do du u kente gelir. Ama şimdi bayram de il, burada oldu unu hiç sanmıyorum."

Erika bir kaç saniye düşündü. Aynı sıcak ses tonuyla sordu. "Peki, ne yapacaksın şimdi? Rus'lara ne diyeceksin?" Stanley omuzlarını silkti.

"Ruslar umurumda de il. Seni düşünüyorum yalnız. Sana bir kötülük yapmalarına izin veremem. Bu tehdidi sana haber vermek zorundaydım."

"Teşekkür ederim Stanley. Gerçekten farklı birisin. Demek seni yeterince iyi tanıyamamışım. Yaptı ın beni çok uygulandı. Hele sana yaptı im haksızlıktan sonra."

"Geçmiş boş ver şimdi. Hemen Sulawesi'yi terk etmelisin."

Genç kadın kısa bir duraksamadan sonra, "Ya Muhammed Osuwa gerçekten burada ise?" diye mırıldandı.

Stanley kaçırıldı ı bakışlarını Erika'ya çevirdi yeniden.

"Yoksa siz de onun peşinde misiniz? Sakın inkâr etmeye kalkışma Gerd Rupper'in BND temsilcisi oldu unu biliyorum, buradaki herkes de bilir."

Erika soruya cevap vermeden mukabil bir soru yöneltti.

rtfylşgı

"Neden MI6 Osuwa ile ilgilenmiyor?"

"Dedim ya, bilmiyorum. Belki Ujung Pandang'daki ajanlarımız 707 onunla ilgileniyor, araştırma yapıyorlardır. Ama benim haberim yok."

"Endişelenmene gerek yok. Ben güvendeyim. Ruslar bir şey yapamazlar."

"içimden bir his böyle cevap verece ini söylemişti zaten. Bak Erika, dün gece Cookies Net'de işlenen cinayeti biliyorsun. Bu cinayetin Muhammed Osuwa ile ilgili oldu unu düşünüyorum. Bana öyle geliyor ki çok yakında Manado kan gölüne dönecek, bir yı ın cinayet işlenecek, gizli servisler arasında kıyasıya bir rekabet ve vuruşma başlayacak. Benim burada ölüm yaşıyor, ama ne kadar berbat bir halde olursam olayım, koku alma yetene im hâlâ mevcut. Sana önerim vakit varken burayı terk etmen. Bu akşam Manado'dan bir uçak kalkacak, ona yetiş ve git buradan. Lütfen..."

Erika, İngiliz'in elini avuçlarının arasına alarak sıktı.

"Bana do ruyu mu söylüyorsun Stanley?" diye sordu.

Ajan irkilmişti.

ji.

"Bundan şüphen mi var? Aksi halde buraya neden gelmiş olabilirim ki?"

"Beni unutamadı ını anlıyorum, beni korumak istedi ini de görüyorum. Ama hiç düşünmedin mi bunca gizli servis elemanlarının burada niçin toplandı ını?"

" Şey..." diye mırıldandı Stanley... "Herhalde Osuwa'nin burada oldu unu tahmin ediyorlardır."

"Evet, sevgilim. Tahminin do ru."

Erika'nın "sevgilim" diye hitabı Stanley'i heyecanlandırmıştı.

"Osuwa burada mı?"

Genç kadın bir iki saniye adamın gözlerinin içine baktıktan sonra mırıldandı.

"Sanırım burada. Ve ben de ona erişmek zorundayım."

+O+O+O

2

Tabii plajın kumları altın sarıydı. Tertemiz, pırıl pırıl ve ince taneli. Deniz ise alabildi ine sakin ve durgun. Su elli metre kadar sığdı. Plajda gülerek oynayan çocuklar kumsaldan uzaklaştıkları halde hâlâ diz boyundaydılar. Kumlar üzerindeki rafyalara uzanan Emre, "Keyfimize diyecek yok abi" diye gülümsedi. "Tam tatildeyiz. Böyle işe can kurban. Bedava tatil bu yahu!" "O kadar rahatlatma" diye söylendi Cengiz. "Adamlar boş durmuyorlardır herhalde, her an bir haber alabiliriz."

"Hiç de öyle sanmıyorum. Bana sorarsan kuş uçtu. Herif gitti gider. Yeniden operasyon şartlarını ayarlayıncaya kadarda bizim tatil devam eder. Allah bilir, on beş gün mü, bir ay mı, yoksa daha fazla mı sürer? Dua edelim de, merkezden operasyon iptal edildi, geri dönün diye bir emir almayalım."

Cengiz sesini çıkarmadan kumlar üstünde yatmaya devam etti.

"Abi" diye devam etti Emre. "Yanımızda koruyucu krem filan da yok, bu tropik güneşde fena yanacağız, zaten kabak gibiyiz. Şu etrafa bir bak, bizden başka derisi yanmamış kimse yok."

Cengiz başını kaldırıp bakmadı tabii. Etraf Manado'ya gelen turistlerle doluydu.

Yeni gelen iki kişi onlardan beş altı metre uzağa, kuzey yönüne doğru kumun üzerine beyaz bir havlu serdiler. Bir striptizcinin bile %109 yüzünü kızartacak kadar küçük, yeşil bir şerit bikini giyen, kıvılcıklı saçlı bir afetti. Dişleri de, hemen hemen arkadaşı kadar çekici sütlü çikolata renkli bir yerliydi. Emre'nin gözleri hemen onlara takıldı.

Yeşil bikinilinin saçları peri kızı kesiminde kısacıktı. Yerli olanı ise, hiç şüphe yok ki, bir kulağına taktığı işitme aygıtını daha iyi gizleyebilmek amacıyla uzun bırakmıştı.

Yirmi yaşlarındaki kadınlara göre fazlasıyla kikirdek, kız çocukları gibiydiler, öyle olmasalar bile dikkatleri üstlerine çekecek kadar neşeliydiler.

Emre gözlerini onlardan alamıyordu.

Tatile dönen işin keyfini tam anlamıyla çıkarmak niyetindeydi.

Az sonra kızlar, göğüslerini örten bikinilerin üstlerini çıkarıverdiler. Şimdi üstsüz kalmışlardı. İki kız, çok hoşlarına gidiyormuş gibi birbirlerine dokunarak, sanki erotik bir video filmin açılış sahnesindeymişçesine, karşı cinsle ilgi duyan plajdaki her erkeğin dikkatini çekerek birbirlerinin sırtına sırayla güneş yağdırdılar.

Emre manzaradan etkilenmişti. Usulca yanındaki arkadaşını dürttü.

«

"Bırak şu uyumayı abi" dedi. "Burada esaslı bir film var."

Cengiz gözlerini açmadan, "Ne filmi?" diye sordu.

"Şu ilerimizdeki kızlara baksana abi, cennetten fırlamış huri gibiler!"

Cengiz yattığı yerden bir gözünü açarak ilerdeki kızlara baktı.

"Hadi oradan!" diye homurdandı. "Beni günaha sokma, o lum. Ben evli barklı

adamım. Kızlarla eğlenmek istiyorsan o senin bileceğin iş. Bizden artık geçti."

"Yapma be abi! Ayrıca korkmana da gerek yok. Yengeye söylemem."

Emre gevrek bir kahkaha attı.

Osman, </fysu

Emre'nin hiç şüphesi yoktu. Kızlar uzun yanık bacakları, tamamı meydanda dik göğüsleri, sıkı ve yuvarlak kalçalarıyla az ilerdeki iki erkeğin ilgisini çekip onlarla ilişki kurmayı amaçlıyorlardı.

Nihayet göz göze geldiler. Çikolata renkli kız dayanamayıp gülümsedi. Düpedüz pas veriyordu. Emre, İngilizce olarak, "Merhaba" dedi. Ama dikkatini daha ziyade kıvılcıklı saçlı afet çekiyordu.

Yerli kız da "Merhaba" dedi. "Burada yenisiniz galiba, hiç yanmamışsınız. Güneşe ilk çıkışınız mı?"

"Evet."

"Tavsiye ederim hemen güneş yağdı kullanın. Yoksa güneş yanığı fena çarpar."

Emre zevklendi. Konuşmaya girmişlerdi işte.

"Haklısınız ama yanımızda yok."

Yerli kız bembeyaz dişlerini göstererek güldü.

"Biz de var."

"Kullanmamıza izin verir misiniz?"

"Neden olmasın?"

Yerli kızın inanılmaz bir cana yakınlığı vardı. Devamlı gözlerinin içi gülüyordu. Güneş yağı tüpünü genç adama uzatırken, Emre de bakışlarını kızıl saçlıdan alıp ona çevirdi. Taş çatlasa yirmi yaşında olmalıydı, belki de on sekiz veya on dokuz. Ama ada yerlilerinden farklı olarak uzun boylu ve harika vücutluydu.

Tüp kızın elindeydi.

Emre yerinden kalkarak onlara doğru yürüdü. Kızgın kum, tabanlarını yakmaya başlamıştı. Yanlarına gelince, yerli kız havlunun üzerinde yana kayarak oturması için yer açtı Emre'ye.

"Benim adım Sepu. Arkadaşımın ki de Gina."

"Memnun oldum" dedi Emre. Ama mesleki bir alışkanlıkla plajda arkadaşlık kurmak isteyen kızlara kendi adını vermemişti.

Sepu, "Buraya sualtı avcılığı için mi geldiniz?" diye sordu.

"Hayır."

"Öyleyse turistsiniz?"

.tfyfşgt

"Pek sayılmaz."

"Anladım" dedi Sepu, "iş seyahati, de il mi?" Emre başını sallayıp, "Hı hıh!" diye tasdik etti. Kızıl saçlı dilber onları dinliyor fakat söze karışmıyordu. Yine de Emre'ye yönelik bakışları kışkırtıcı ve tahrik ediciydi. "Sizler turist misiniz?" Kızlar şen bir kahkaha koyuverdiler. "Hayır, bizler buranın yerli halkındanız."

Bu açıklamayı şaşırılmış gibi karşılayan Emre asıl gönlünün takıldığı Gina'ya baktı.

"Ama siz beyazsınız ve adınız da Gina."

"Öyle!" dedi kız. Ses tonu hiç de vücudu gibi güzel de ildi. "Babam İtalyan bir gemiciymiş, annem ise Manado'lu. Yani yakıcı bir gecenin ürünüyüm ben. Ama babamın genleri galip gelmiş, beyaz çıkmışım."

Açıklama ne kadar tabii olursa olsun Emre'ye biraz bayağı gelmişti. Ama şimdi bunun üzerinde duracak de ildi. "Çok hoş kızlarsınız" dedi.

Kızların ikisi birden kıkırdadı yeniden.

Gina kulağındaki radyo aletine benzeyen kulaklığı çıkardı. "Arkadaşınız da bize katılmak istemez mi?"

Emre güldü. "Söyledim ama reddetti."

"Neden?"

"O evli. Burada kızlarla sohbeti bile karısına ihanet sayıyor."

Gina ile Sepu yine gevrek bir kahkaha attılar.

"Çok şakacısınız."

"Öyleyimdir."

Emre elindeki tüpten sıktığı güneş yağını göğsüne ve kollarına sürüyordu. Sepu tüpü ondan alarak arkasına geçti. "Asıl güneşten korunması gereken yerler sırtınız ve omuz başlarınızdır" diye mırıldandı.

Osnianr /I1/su

Az sonra Sepu'nun kremli parmakları genç ajanın sırtında ve omuz başlarında dolaşmaya başlamıştı. Emre hayatından memnundu. Bu geçici tatilde hoş anılara sahip olacağı şimdiden belli olmuştu.

Sepu pervasız ve cüretkâr bir kızdı. Kumların üzerinde arkasına geçince bacakları ile genç adamı sıkıştırmış parmakları omzunda dolaşmaya başlayınca da kalkık memelerinin iri başlarını sırtına dayamıştı.

Bundan daha iyi bir davet olamazdı...

Ama Emre yine de bir durum muhakemesi yaptı. Ne de olsa örf ve adetlerine kesin kes yabancı oldu u bir ülkede bulunuyordu. Üstelik bunlar adanın yerlisiydiler. Nitekim Gina dünyaya geliş sebebini ne kadar rahat ve çekinmeden açıklamıştı. Belki bu rahatlık yörenin genel ahlak anlayışından da kaynaklanabilirdi. Do rusu fazla da üstelemedi. Sırtına tazyik yapan meme uçları aklını başından almış gibiydi. Sepu'nun parmakları sık sık omuz başından göğsüne doğru kayıyor, o zamanda yerli kızın bedeni tam anlamıyla sırtına yapışmıyordu. Emre ziyadesiyle tahrik olmaya başlamıştı. Sepu arkada durmadan vücudunu kendisine sürterken, egzotik bir dansın, büyümlü bir raksın baş döndürücü heyecanını yaşıyordu sanki.

Emre ne yapacağını kestiremedi. Bu kadar cüretkâr bir gösteri beklemiyordu do rusu. Biraz çekinerek safça plajdaki kalabalığı a baktı. Hayret kimsecikler kendileri ile ilgilenmiyordu. Biraz rahatlar gibi oldu. Son bir bakış da rafyanın üzerinde yatan amirine fırlattı. Cengiz'in gözleri kapalıydı. Karşısında oturan Gina devamlı gülümsüyordu. Sanki şaşkınlığını anlamış gibi. Emre de sırtıttı.

Gina ayağını uzatarak Emre'nin mayosunun önündeki kabarıklığı a dayadı.

Genç adamın gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Tam o sırada Sepu dudaklarını Emre'nin kulağına dayayarak,
r/?y İşini

"Bizimle sevişmek ister misin?" diye sordu.

Her şeyin bu kadar çabuk gelişeceğini hiç düşünmemişti.

"Nerede? Burada mı?" diye sordu.

"Bizim evimizde, serin bir yatakta. Üstelik aynı anda ikimizle..."

"Harika bir teklif!"

"Biz de öyle düşünmüştük."

Çılgın kızların kıkırdaması devam ediyordu. Emre top gibi ayağına fırladı. Az sonra yaşayacağı zevkli dakikaların çarpıntısı yüreğini kaplamıştı.

"Arkadaşıma sizlerle gideceğimi haber vereyim, bana bir dakika izin verin."

Sepu gözlerini süzerek mırıldandı. "Neler kaçırdığını farkında mı? istersen ona da yeniden bir teklifte bulun."

"Tamam, bebek!" dedi Emre gülerek.

İki adımda Cengiz'in yanına varmıştı.

"Abi kızları tavladım, iş tamamdı*.. Mercimeği fırına vereceğim. Ben gidiyorum."

Cengiz ilk defa başını kaldırarak dirsekleri üzerinde do ruldu.

"Nereye?"

"Kızların evine."

"Yapma Emre, deli misin? Burada görevdeyiz. Sırası mı şimdi?"

"Ne görevi abi? Şaka mı yapıyorsun? Hiç bir işimiz yok. Boş boş pinekliyoruz burada."

"Belli olmaz, Amerikalılar her an arayabilirler."

"Yapma be abi! İkisini de ayarladım, fıstık gibiler."

Cengiz tedirgin bir şekilde başını çevirip kızlara baktı bir daha. ikisi de gülerek el salladılar. Cengiz bir an hak verdi arkadaşına. Gerçekten de taş gibiydiler.

"Ulan kerata!" dedi. "Yanlış bir şey yaptığını farkında mısınız? Bu gün buradaki daha ilk günümüz. Neler olur bilmiyoruz."

Osma>\ çrfysu

"Boş versene abi, Amerikalılar bu gün dinlenmenize bakın demedi mi?"

"Gideceğin yer uzak mı?"

"Bilmiyorum, ama burası ufacık bir kent. Cagelar ararsa cep telefonumdan ararsın, hemen gelirim."

Cengiz istemeye istemeye arkadaşına hak verdi. Bekar olsa, kuşkusuz takılırdı ona.

"Tamam, git hadi" dedi. "Sakın telefonunu açık bırakmayı da unutma."

Emre son bir defa sordu. "Abi sen de gelmek istemediğinden emin misin? Kızlar seni de çağırırdı."

Cengiz, "Hadi çek arabanı" diye homurdandı. "Amirini de baştan çıkarmaya kalkışma."

Rafyanın üzerine bıraktığı pantolonu ile gömleğini acele ile giymeye çalışırken Emre mırıldanıyordu: "Benden günah gitti abi, ben teklifimi yaptım."

Emre kızları kollarına alıp, yumuşak kumların içinde bata çıka uzaklaşırken

Cengiz arkalarından iç çekti. Bekarlık galiba sultanlıktı...

Cengiz bir süre daha güneş altında yattı.

Yalnızlıktan sıkılmıştı. Sonra pembeleşen cildini fark edince daha fazla burada kalmanın anlamsızlığını anladı. Bu haliyle bile akşama cildinin sızlayacağını sanıyordu.

Önce rafyanın üzerinde do ruldu ve oturdu. Sanki kumsalda denize girenler biraz daha azalmış gibiydi, içini bir sıkıntı kapladı, işin açmazına girmesindedir, diye düşündü. Operasyon ertelenmişti, hatta hiç yapılmama olasılığı bile vardı. Güneş gözlü ünü takarak sahile çarpan dalgalara baktı. Az evvel çarşaf gibi hareketsiz olan su sathı şimdi hafiften dalgalanmaya başlamıştı. Birdalga kumlar

üzerinde kırıldı, köpüklü parçalarını topladı, geri çekildi ve yeniden sahile vurarak kırıldı.

yfylş/ /

Sıkılmıştı Cengiz.

Aya a kalktı, rafyasına biriken kumları silkti. Rafyayı yarısından uzunlamasına katladı, sıkıca rulo yaptı ve giyindi. Çıplak ayaklarına mokasenlerini geçirirken, içine kumlardoldu. Artık Amerikalı ajanın kendilerine ayarladı ı pansiyona dönebilirdi. Susuzluktan yanıyordu. En iyisi pansiyona gidip so uk bir bira içtikten sonra yatmaktı.

A ır a ır yürümeye başladı.

Cengiz on beş senelik MIT elemanıydı İşinde yeterince deneyim kazanmıştı. Bu meslekte sivrilen ajanları başarıya götüren en önemli faktörün do uştan sahip oldukları önseziler oldu una inanırdı. Önsezi ajanın adeta savunma mekanizmasınının supabı gibiydi.

İrkildi aniden. Ola an dışı bir şeyler algılıyordu.

Yanılıyor muyum, diye tabii plajdaki azalan kalabalı a son bir kere göz attı.

Gayri tabii hiç bir şey göremedi önce. Fakat hiç yanılmazdı, ruhu çoktan sinyaller almaya başlamıştı bile. Ve yanılmadı ını çabuk fark etti.

Yerinden kalktı ını gören kumlar içindeki biri hemen cep telefonuna sarılmıştı. Tamamen birtesadüf de olabilirdi. Kara güneş gözlü ünün arkasından adama baktı. Yerliydi telefonda konuşan. Fakat aynı anda iskeleye yakın kumlu un bitti i yerde elinde telefonla kumlu a bakan ikinci bir yerli daha gördü. Hem bu mayolu da de ildi. Sırtında Hawaii tipi allı güllü bol bir gömlek, uzun paçalı bir şort ve başında beyzbol kepi vardı. Yanılmadı ını, telefonla konuşan iki adamın aynı anda telefonlarını ceplerine sokmalarıyla anlamıştı.

Bu bir uyarıydı.

Gözleniyorlardı...

Şimdi Hawaii gömleklili adamın peşine takılaca ından emindi artık. Birden tüyleri diken diken oldu ve Emre'yi hatırladı. Yoksa o iki fingirdek kız da bu takibin bir parçası mıydı? Hemen onu uyarması gerekliydi.

Osmarıt çrfysu

Telefonu cebinden çıkardı ve Emre'nin numarasını çevirdi... Zil 776 çalıyor fakat telefon açılmıyordu...

Emre'nin çapkınlı a gitse bile telefonunu kapatmayaca ından emindi...

"Durun" dedi Joko, Moşe Goldberg'e.

"Ne var yine?" diye homurdandı Mossad ajanı.

"Ben size sadece bir söylentiye naklettim. Osuwa'nin Wowoni adasında oldu una kesin emin de ilim. Şayet gerçekten saklanıyorsa bu uydurulmuş bir balon da olabilir."

Ajan sert bir frenle jipi durdurdu. Dönüp ters ters dalgıca baktı. "Benle oyun mu oynuyorsun Joko?"

"Hayır Tuan. Kesinlikle de il. Ama aldı ım parayı haketmek isterim."

"Ne demek oluyor bu şimdi?"

"Çok basit Tuan Moşe. Bana iyi bir para teklif ettiniz. Ya Muhammed Osuwa'yi Wowoni adasında bulamazsak? Bana bir süre tanıyın da, size gerçe i ö renmeye gayret edeyim. Bu sizin için de, benim için de daha hayırlı olur."

Moşe kötü kötü bakmaya devam etti dalgıca.

"Yani Wowoni adasında oldu u yalan mıydı? Bana yalan mı söylemiştin?"

Joko baygın gözlerini iki yana kaydırdı.

"Dedim ya, ben sadece yaygın bir dedikoduyu size naklettim. Nedense şu sıralar Manado'da Muhammed Osuwa'yi soran çok insan var. Ve siz onun yanına elinizi kolunuzu sallaya sallaya girebilece inizi sanıyorsunuz."

"İyi korundu unu biliyorum."

"Ba ışlayın Tuan ama siz bir çılğınsınız."

Moşe gittikçe sinirleniyordu. ?°-tçe ba ırdı. "Neden?"

,tfy İşı ı

"Osuwa bir ordu gibi kalabalkk adamları tarafından korunur. Kendisinden randevu alınmazsa-kimse yanına yaklaşamaz. Tek 777 başınıza ona ulaşaca ınızı mı sanıyorsunuz?"

"Sen işin o yanına karışma, istedi im sadece yerini ö renmek."

"O halde bana biraz zaman tanıyın. Araştırayım, ona inananlara sorayım."

Moşe gerilen sinirlerini yatıştırmaya çalıştı.

"Sadece yirmi dört saat, anlaşıldı mı? Fazla de il. Aksi halde anlaşmamız kesin bozulur ve benden beş para alamazsın."

Dalgıç ne denli bir belaya bulaştı ını biliyordu ama beş bin doları da bir kalemde reddetmezdi. "Tamam Tuan!" diye mırıldandı. "Yalnızca yirmi dört saat." Moşe jeepin burnunu yeniden kente çevirerek gaza bastı. Manado'ya dönüyorlardı...

"Klinik bir vakayım, ben bir hastayım" diye söylendi içinden Stanley. Yaptı ı gerçekten bir aptallıktı. Gln, komik bir durumdu ve en kötüsü kendini aşa ılanmış, küçük düşmüş, duygularıyla oynanmış gibi hissediyordu. Bu romantizm ile onun yeri on sekizinci yüzyıl olmalıydı. Kendini, zırhları içinde, tarihin karanlı ından fırlamış bir şövalye gibi duyumsuyordu. Komik ve e lenceli...

Son beş yıl içindeki çöküşünü Erika'ya anlatmamalıydı. Neydi bu yaptı ı? Sevdi i kadından merhamet dilenme miydi? Erika duygularıyla bir kere daha oynamıştı. Ona acımış, tıpkı bir kpe in önüne atılan kemik gibi sevgi kırıntılarını fırlatmıştı.

Yattan ayrılıp evine do ru yürürken aklı da ruhu da paramparçaydı.

Vaadde bulunmuştu Erika; kendisiyle yeniden sevişmeye söz

vermişti. Aşa ılayıcı birdurum diye yorumladı Stanley. Ona yeniden

sevişmek iste i veya eski günlerin heyecanını yaşamak için U8 gitmemişti. Tek amacı tehlikeyi haber vermektir.

Adımlarını sıklaştırdı.

Canı içmek istiyordu. Sek viski. Ya da cin... Hayır, ne bulursa iebilirdi.

Yeter ki alkol olsun. Damarlarındaki kan uyuşmaya başlamıştı. Rus'u düşündü. Az sonra karşısına çıkar ve yeniden soru ya muruna başladı. Buna hazırlıklı olmalıydı. İmeden o adama tahammül edemeyece ini çok iyi biliyordu.

Etrafında içki iebilece i bir yer aradı. Pilgrims Hotel'e yakındı. Adımlarını sıklaştırdı. Elleri daha şimdiden titremeye başlamıştı bile.

Küçük otelin barına girdi. Barda kimsecikler yoktu. Serin hava yüzüne çarparken derin nefesler aldı. ilk viskisini bir dikişte bitirirken garsona hemen ikincisini doldurmasını işaret etti. Otelin garsonları onu tanırdı. Yerli garson sırtarak:

"Bugün biraz erkencisiniz Mr. Moore" dedi.

Stanley sesini çıkarmadan adamı tasdik edercesine başını salladı. Konuşacak hali yoktu. nc kadehten sonra kendine gelir gibi olmuştu biraz. şimdi Rus'a ne diyece ini dşnmeliydi. Aklına uygun bir cevap gelmiyordu.

Hep yle olurdu zaten; kanındaki alkol oranı dengelenip alıştı ı seviyeye gelince o korkunç vurdum duymazlı ına kavuşurdu. Omuzlarını silkti. Kendine düşeni yapmış, Erika'yı uyarmıştı. Daha fazlası elinden gelmezdi. Zor kullanıp kadını bu lanet adadan uzaklaştıracak hâli yoktu ya! Onun görevi, yalnızca Erika'yı içinde bulundu u tehlikeden haberdar etmektir. Onu da yapmıştı...

Yeterli miydi bu?

Daha ne yapabilirim ki, diye sordu kendi kendine. Elinden ancak bu kadarı gelebilirdi. Eski günlerde olsa, çok daha fazlasına gücü yeterdi. Ama şimdi ayakta dolaşan bir hortlak gibi hissediyordu kendini. Yatta kısa bir süre mazarinden kalma tatlı bir hayat şeridini yeniden yaşamış gibiydi. O yarım saat içinde, her şeye ra men, sa lıklı, din ve gcl hissetmişti kendini, t ki yatın merdivenlerin-

t0/L/I^ /

den ininceye, daha do ru bir ifade ile Erika'nın yanından ayrılıncaya kadar, içkiyi dahi hatırlamamıştı... Dördüncü kadehi yuvarladı Stanley.

Barmenin çaktırmadan kendisini gzlemesine de aldırış etmedi. O olay çıkaran bir müşteri de ildi. Lanet olsun, diye homurdandı içinden. Neye bakıyordu ki acaba?

"Siz Manado'nun duayeniymişsiniz Mr. Moore, yle mi?" dedi bir ses ardından.

Sesin sahibi tanıdık gelmemişti.

Rus olmadı ı da muhakkaktı. Leonid ernenko'nun sesini artık nerede olsa kesin hatırlayaca ına emindi.

Allah kahretsin, diye homurdandı içinden. Hiç bir yerde rahat yoktu kendisine.

şurada bile a ız tadıyla viskisini yudumlayamıyordu. A ır a ır başını çevirip sesin sahibine baktı. İki kişiydiler ve onları tanımıyordu...

"Sizlerle tanışıyor muyuz baylar?" diye sordu.

Daha uzun boylusu, "Hayır Mrnvloore dedi.

"Öyleyse duayen demekle neyi kastettiniz?"

"Manado'da çalışan en uzun süreli gizli servis ajanı oluşunuzu."

"Haa, şu mesele!" diyen Stanley yüzünü buruşturdu.

«

Acaba başına yeni bir dert mi açılacaktı. Kuşkuyla adamlara baktı. Konuştukları İngilizce'den onların Amerikalı olduklarını hemen anlamıştı.

"CIA'den misiniz?"

Richard Brown ile James Harris aynı anda başlarını salladılar.

"Çok garip" diye mırıldandı Stanley. "Hatta inanılır gibi de il. Küçük Manado tarihinin en önemli günlerini yaşıyor galiba. Her yanı ajanlarla kaynıyor şu sıra. Neyse ki siz dost ülkeden sayılırsınız. Hiç sormadan ben söyleyeyim. Buradaki mevcudiyet sebebiniz Muhammed Osuwa de il mi? Ama ne yazık ki nerede oldu unu bilmiyorum."

Osmatiç'rfysu

Dördüncü kadehten sonra dili hafiften peltekleşmeye başlamıştı.

Sırtını ajanlara döndü. Konuşacak bir şeyi yoktu, konuşmak da istemiyordu zaten.

"Görüşmemiz lâzım Mr. Moore" dedi Richard sakın bir sesle. "Ben söyleyece imi söyledim, bir şey bilmiyorum o konuda." "Az önce sizi, Gerd Rupper'in yatından inerken gördük." Stanley irkildi birden. Yeniden dönüp ajanlara baktı.

"Ne olmuş yani? Bir BND ajanı ile görüşemez miyim? Siz de gizli servis elemanlarısınız ve sizinle de konuşuyorum. Sulawesihür bir ülkedir ve diledi imle görüşebilirim. Hem siz de nereden çıktınız? Kibar bay Cage nerede? Onu tanırım, cidden mükemmel bir beyefendidir." Sonra yeni farkına varmış gibi Richard'ı süzerek, "Neden o yatı izliyordunuz?" diye sordu. "Yoksa siz de Erika Müller'in peşinde misiniz?"

CIA ajanları kısa bir an bakıştılar. Fakat Stanley bunu fark edemeyecek kadar havaya girmişti. Richard gayet ılımlı birsesie, "Şimdi sorun, ne Gerd Rupper'in yatı, ne de lider Osuwa de il efendim" dedi.

Stanley elinde olmayarak sırtıttı.

Çok uzun zamandan beri ilk defa bir Avrupalı kendisine "efendim" diye hitap ediyordu. Başını e erek, "Çok naziksınız" dedi. "Buyurun söyleyin lütfen, sorununuz nedir?"

Richard sesini daha da kısarak, "Bir MİT ajanı kaçırıldı" diye fısıldadı.

"MİT ajanı mı? Türkler de mi burada? Do rusu bundan haberim yoktu. Kimin kaçırdı ından şüpheleniyorsunuz? Muhammed Osuwa'nin adamları mı yaptı bu işi?" "Ne dersiniz? Sizce olabilir mi?"

Stanley koltu unda do ruldu. "Vay be!" diye mırıldandı. "İşler amma kızışıyor. Eski günlerimde olmak için çok şey feda edebilirdim."

James, İngiliz ajana küçümser gibi bakarak, "Şu zıkkımı biraz jpyjşgı

azaltsanız belki o özledi iniz günlere dönebilirsiniz efendim" dedi. Stanley bu defa James'e döndü.

"Benden yapamayaca ım bir şeyi istiyorsun delikanlı" diye söylendi. "Bu teklifi işitmek bile tüylerimi ürpertiyor. Sordu unuz soruya gelince, ne yazık ki hiç bir fikrim yok o konuda." "Bize bütün söyleyece iniz bu kadar mı?" "İnanın yardım etmek isterdim ama bilmiyorum."

"Hadi gidelim" dedi James. "Anlaşılan Mr. Moore gerçekten bir şey bilmiyor."

Omuzlarını silken Stanley kayıtsızlı ını ifade etmeye çalışmıştı. Sonra birden daha uysal ve kibar buldu u Richard'ın kolunu tuttu. "Bir dakika, durun!" dedi. Richard dikkatle bakışlarını sarhoş ajana çevirdi. "Evet?"

"Niye bu kaçırma olayını Osuwa'nin yaptı ını düşünüyorsunuz?"

"Uzun bir hikaye, ama kanımızca en uygun kişi Muhammed Osuwa olmalı."

Stanley heyecanlanmıştı.

"Başkaları olamaz mı?"

"Bir tahmininiz var mı?" •

"Dedim ya Manado ajanlarla kaynıyor. Mesela FSB böyle bir şeye teşebbüs edemez mi sizce?"

"Öyle birini tanıyor musunuz?"

"Evet. Kentte yeni bir konu umuz var. Ajan Leonid Çernenko. Buraya dün geldi." CIA ajanları tekrar bakiştılar. MI6'nın sarhoş ajanı hiç de boş de ildi galiba. Hiç olmazsa göründü ü kadar... +O+O+O

3

"Evinizin yakın oldu unu söylemişsiniz, taksiye binmeye gerek var mı?" dedi Emre.

Sepu kula ına e ilerek, "Sevişmek için acele etmiyor musun?" diye sordu. "Benim daha şimdiden kasıklarımın arasına sancılar girmeye başladı."

Emre sırıttı ama sesini çıkarmadı.

Gina da öbür kolunu çekiştirip duruyordu.

İskele meydanındaki boş taksilerden birine bindiler. Emre öylesine bir zevk dalgasının içine yuvarlanmıştı ki, Gina'nın yerli şoförle bir an göz göze gelip bakiştı ını fark etmedi bile.

Gerçekten de taksi onları fazla uza a götürmemişti. Bahçe içinde tek katlı bir evin önünde durunca arabadan indiler. Emre üstünkörü eve şöyle bir baktı. Hiç bir özelli i olamayan sıradan bir Manado eviydi. A aç ve bambunun müşterek kullanıldı ı, dik çatılı ufak bir yapı. Bahçede alabildi ine tropik yeşili ve kesif kokular veren çiçek zenginli i. Ne var ki Emre, şimdi onlara hiç dikkat edecek durumda de ildi, az sonra iki adalı dilberle yaşayaca ı

aşk saatlerinin heyecanı ile ürperiyordu. Nitekim kendilerini getiren taksinin hareket eder etmez az ilerde durdu unu da fark etmedi. 123 Evin içi gerçekten serindi.

Küçük yatak odasının tavanında devamlı dönen bir vantilatör mevcuttu. Odada, eşya hemen hemen yok denecek kadar azdı. Tam ortada da ınık, çarşafı düzeltilmemiş iki kişilik bir karyola duruyordu.

Emre yata ın da ınıklı ına da aldırmadı ama son anda bir şey anımsadı. Fingirdek kızların herhalde plajda yata a attıkları ilk turist kendisi de ildi, hastalık kapma ihtimali aklına geldi. Frengiden AIDS'e kadar.

"Durun bir dakika!" diye mırıldandı. Utangaç bir edayla, "Yanımda prezervatif yok" Sepu kıkır kıkır gülmeye devam ediyordu.

"Merak etme, hastalıklı de iliz" dedi.

Rahatlamamıştı Emre. Ama daha fazla düşünecek zamanı da olmadı. Kızlardan biri sırtındaki gömle i çıkarırken, di eri de kendisini yata a oturmuş baca ından pantolonu çıkarmaya u raşıyordu. Gerçekten çok ateşli bunlar, diye düşündü. Hiç vakit kaybetmek istemiyorlardı. Kızlar bir yandan da inanılmayacak bir hızla soyunmuşlardı.

|

Sepu bir çı lık attı.

"Bu sünnetli" diye ba ırdı.

Gina, Emre'yi yata a yatırıp üstüne çıkarken, "Daha sormayı bile unuttuk" diye zevkten inlercesine sordu. "Hangi millettensin sen?"

Bu arada Sepu'nun a zı ve dili inanılmaz bir maharetle faaliyete başlamıştı.

Genç adam gözlerini yumdu. Zevk dakikaları çok hızlı ilerliyordu. Bu iki dilberle aynı anda bo uşmanın zorlu unu yeni yeni idrak ederken, düşünmeden "Türk'üm" diyebildi.

Gina'nın dudakları gö sünde dolaşırken, "Peki adın nedir? Sana ne diye hitap edece iz?" diye sordu.

Osman, çtysu

O anda Emre'nin hiçbir şey düşünecek hali yoktu. Bu bir

124 piyangoydu. Zararsız iki Manado dilberi bulmuştu ve bu inanılmaz macerayı bir daha hayatı boyunca yaşayamazdı. Önce kızıl saçlı, beyaz tenli Gina'dan hoşlanırgibi olmuştu, ama çikolata rengi Sepu aşş ıda harikalar yaratıyordu.

Nefes nefese kalan genç adam "Adım, Emre" diyebildi.

"Soyadın yok mu?"

Gö süne tazyik yapan Gina'nın dolgun me'meleri öylesine şahaneydi ki, kızların bu fazla merakı yine de uyanmasına engel oldu. "Dereli" dedi. "Emre Dereli." Kızlar kendi aralarında Malayca konuşmaya başlamışlardı ama bu konuşma da onları durdurmamıştı. İki de genç adamın üzerinde yılan gibi kıvrılarak en hassas noktalarını bulup okşayarak, onu tahrikin doru una çıkarıyorlardı.

Emre birden Gina'yı kavrayarak altına almak istedi. Aldı da. Önce ona sahip olmak istiyordu. Sepu da nasıl olsa boş durmayacaktı. Fakat sırtına acıtarak batan sert ve so uk metalin ne oldu unu anlamak için durdu birden. Tam iki kürek kemi inin ortasına bir şey dayanmıştı. Erkeklik organı bir anda iniverdi, mesleki tecrübesi sırtına dayanan so uk metalin bir kırk beşli in namlusu oldu unu anlamaya yeterliydi. O an iki fingirdek kızın bir komplonun figüranları oldu unu kavrayıverdi ama geç kalmıştı.

Başını çevirip arkaya baktı.

Tanımadı ı bir erkek çehresi so uk so uk sırtıyordu kendisine...

Cengiz, "Bir haber var mı?" diye sordu telefonunu henüz kapatan Cage'e.

Olumsuzca başını salladı CIA ajanı. "Arkadaşlar araştırıyor." "Hata bende de var" diye homurdandı Cengiz. "Ona izin vermeyecektim."

,/îy İşı ı

Cage, "Meslekte acemi mi?" diye sordu.

Susmak zorunda kaldı Cengiz. Sekiz yıldır bu işte nasıl 125 diyebilirdi.

Affedilmez bir hataydı bu ve kendisi de ona izin vermekle bu hataya iştirak etmiş sayılırdı. En kötüsü, şimdi Emre'nin hayatından endişeye başlamıştı. O fahişeleri suçlayamazdı. Kadınların bu kadar çabuk samimiyet peydah edip Emre'yi götürmeleri açık seçik bir tertipti ve aptalca bu oyuna alet edilmişlerdi. Kimseyi suçlayamazlardı.

Cage hâlâ sordu u soruya cevap bekler gibi yüzüne bakıyordu.

"Hayır, acemi sayılmaz" demek zorunda kaldı.

"Ben de öyle düşünüyorum. Aksi halde böyle önemli bir operasyon için teşkilatınız tarafından seçilmezdi, de il mi?"

Ne söyleyebilirdi ki Cengiz? Başını sallamakla yetindi.

Cage gergin bekleyişi hafifletmek istercesine, "Belki telefonu sizden herhangi bir ça rı almamak için kapatmıştır, henüz bu kadar endişelenmenize gerek yok" dedi.

Cengiz yine sesini çıkarmadı. Mna ihtimal vermiyordu.

"Mr. Cage buraya geldi imizi Osuwa'nin adamları ö renmiş olabilirler mi?"

"Mümkündür tabii. Buradaki yerlilerin ço u ona çalışır." "Lanet olsun!"

"So ukkanlı olmaya çalışın, dostum. Hepimiz erke iz. Böyle hatalar bizim meslekte sık sık vuku bulur. Belki arkadaşınız sadece felekten bir günçalıyordur. Bize bir an evvel kayboldu unu bildirmekle iyi yaptınız. Elimizden geleni de yapıyoruz. Belki az sonra kendili inden gelir ve bütün endişeniz boşa gider."

Cengiz de öyle olması için dua etti. Ama o hergele sa salim dönerse, ona ne yapaca ını iyi biliyordu. Dişlerini gıcırdattı...

|0-40+0

Osmancı/su

Richard, Pilgrims Hotel'in barında bir iskemle çekerek Stanley'in 126 yanına ilişti. Kısa bir an çökük görünümlü ingiliz ajanın gözlerine takdirle baktı.

"Sizinle daha evvelden tanışmayı isterdim, efendim" dedi.

"Yani alkolik olmamdan önceyi kastediyorsunuz, de il mi?"

Richard kibar bir şekilde gülümsedi.

"Siz alkolik de ilsiniz efendim. Yalnızca biraz fazla içiyorsunuz sanırım."

"Siz de çok kibarsınız, delikanlı. Gerçekleri yüzüme vurmuyacak kadar."

"Sa lam ve isabetli muhakeme yürüttü ünüzü kesinlikle ifade edebilirim. Alkolik biri bunu yapamaz."

Beşinci dubleyi garsondan isterken Stanley, CIA ajanının beyanının kendisini konuşturmak için edilmiş bir lâf olup olmadı ını anlamak için dikkatle gözlerinin içine baktı. Yalan bile olsa bu ifade hoşuna gitmişti.

"Tamam, delikanlı" dedi. "Konuşalım. Size yardımcı olmak istiyorum. Ama şunu kesinlikle aklınızdan çıkarmayın. Gizli servis elemanları birbirlerine menfaatleri olmadan yardım etmezler. Bu devlet menfaati olabilece i gibi bazı şahsi çıkarlarda olabilir."

Richard kısa bir tereddüt geçirdi. MI6 ajanının sözü nereye getirece ini henüz anlamamıştı. Yuvarlak konuştu.

"Haklı olabilirsiniz."

"Haklıyım zaten. Bu işler böyle yürür."
"Şu 'çıkart' kelimesiyle neyi kastettiniz."
"Verece im bilgiler karşılı ında sizden bir talebim olabilir."
"Ne tür bir talep? Para mı?"
"Kesinlikle de il."
"Bilgi mi?"
"Oda de il."
"Öyleyse ne istedi inizi şimdiden söyleyin. Belki bu yerine getirebilece imiz bir şey olmayabilir."
"İsterseniz, pekâlâ yapabilirsiniz."
"Beni meraklandırıyor sunuz."

Konuşmaları ayakta dinleyen James de, ingiliz'in ne isteyece ini merak ederek yanlarına çöktü. Stanley istedi ini söylemeden önce ikisini de kısa bir süre tartarak süzdü.

Onlara böyle bir şart ileri sürmesinin ne ölçüde do ru oldu unu hâlâ kestiremiyordu ama başka şansı da yoktu.

"Birini adadan kaçırmanızı istiyorum" dedi nihayet. "Kaçırma" kelimesi CIA elemanlarını heyecanlandırmıştı birden. Bu defa ürkerek Stanley! süzme sırası onlara gelmişti.

"Kimi?" diye sordu Richard kuşkuyla.

"Adını şimdilik söylemeyece im. Henüz zamanı de il. Bunu Sulawesi'de tek başıma yapamam. Benim servisim yeterince organize de il burada. Deste im de yok. Ama siz benden çok daha güçlüsünüz."

"Fakat..." diye mırıldandı Richgfrd. Bu iste iniz çok zor. Adam kaçırmanın hiç de kolay olmadı ını takdir edersiniz. Bu uluslararası bir skandal yaratabilir. CIA müşkül duruma düşebilir. Üstümüze sormadan buna evet diyemeyiz."

"Haklısınız" dedi Stanley. "Ama size ancak bu şartımı kabul ederseniz yardımcı olabilirim."

Richard sinirli bir şekilde parmaklarıyla masanın üzerinde trampet çalmaya başlamıştı. James'den medet umarcasına baktı. Aslında son sözü kendisinin söylemesi gerekti ini de biliyordu.

"Peki, verece iniz bilgi buna de ecek mi?"

"Onun de erlendirmesi size ait dostum."

Richard uzun bir tereddütten sonra, "Tamam" dedi, "Kabul ediyorum."

Stanley derin bir nefes aldı. Ve ilk defa zevklendi. Galiba kafası hâlâ çalışıyordu...

|o+o+o

Os/nar{ (4yşu

Erika lüks yatın kendisine tahsis edilen kamarasındaki aynanın 128 karşısında uzun uzun yüzünü inceledi. Yüzünün güzelli i hakikaten fevkalâdeydi. Açık mavi gözleri, ufak kalkık burnu ve ihtiraslı dudaklarıyla aynaya akseden yüzünü kendisi de kusursuz buldu. Stanley Moore'a hiç şaşmamak gerekirdi. Kendisini unutamaması do aldı. Ama üzerinde bu denli etki yarattı ını da do rusu tahmin etmemişti. Stanley numara yapmıyordu, sırılsıklam âşıktı, alkolik olacak kadar. Onun romantik yapıda biri oldu unu Moskova'da geçirdikleri o hafta içinde anlamıştı, fakat bu denli etkisinde kalabilece i hiç aklına gelmemişti. Aynaya bakıp aksine gülümsedi. Kadınsı bir gurur duydu.

İngiliz çoktan aklından çıkmış biriydi. Geçen beş sene zarfında onu tamamıyla unutmuştu. Zaten bir haftalık maceraydı. Güçlü bir erkekti ve yedi gün yedi gece onu yatakta mutlu etmişti, ama olay orada da bitmişti. Kendisini zorlamasına ra men şimdi geçirdikleri o zevkli günleri fazla hatırlamıyordu.

A ır a ır giyinirken az önce Stanley'le yaptı ı görüşmeyi yeniden düşünmeye başladı. Olaylar birden hızlanmaya başlamıştı. Neticeye varmak üzereydi. Ama beynini kurcalayan ufak bir iki nokta vardı, ilki Rus'ların olaya iştirakiydi. FSB'yi daima ciddiye alırdı, Rusya'da uzun süre kaldı ı için, eski KGB'nin uzantısı olan bu örgütün ne denli ciddi çalıştı ını bilirdi. Beynini kurcalayan asıl mesele ise İşkenceci Katiliydi.

Onun eline bir daha düşmek istemiyordu. Hafifçe içini çekti. Rus'lara pek aldırdı ı yoktu. Rusların blöfü sadece Stanley'i korkutmaya yönelikti.

Casusların dünyasında gayet ola andı bu. Bir ajanın zaafından yararlanmak. Hepsi

bu. Başarılı da olmuşlar ve Stanley'i korkutmuşlardı. Osuwa'ya ulaşmaktı gaye. Ama onun saklandı ı yeri bilmedikleri belliydi.

Fakat işkenceci katil için durum farklıydı. Onunla bir kere daha karşılaşması kaçınılmazdı. Şimdi onun çığına döndü ünü biliyordu. Silah çekmişti ona. Hatta bir an hayıflandı bile. Keşke onu vursaydım, diye düşündü. Yapamazdı ama, bir kere daha karşılaşmaları mukadderdi...

pişi i

Aynaya akseden yüzü kendisini korkutacak şekilde gerilmişti.

O heriften nefret ediyordu... Acele ile kıyafetini de iştirmeye 129 başladı...

Oyuna geldi ini ancak sırtına dayanan tabanca namlusunu hissedince anlamıştı Emre. "Tuh, yazıklar olsun! içine edeyim bu aptal kafanın!" diye sövüp durdu içinden. Fena halde faka basmıştı. Hadi, kendisi uyanamamış, fingirdek kızların cazibesine kapılmıştı, ama Cengiz de hiç şüphelenmemiş miydi bu tuzaktan? Elleri yukarı kaldırıp yavaşça yataktan kalktı.

Çırlıçıplaktı ve kızlar hâlâ gülerek kıkırdıyorlardı. Arkasındaki silahlı adam sert bir tonla kızlara Malayca bir şeyler söyledi. Kızlar hemen fingirdemeyi keserek dolaptan çıkardıkları elbiseleri sırtlarına geçirmeye çalıştılar. Adam bu defa İngilizce olarak, "A ır a ır bana dön" dedi. "Sakin bir çılgınlık da yapmaya kalkma, kurşunu yersin" Emre verilen emre uyarak döndü. Bir erke in karşısında çırlıçıplak kalmaktan rahatsızlık duyuyordu.

"Tamam" dedi. "Kıınıldayacak de ilim. Ama şu ellerimi indirebilir miyim?"

"Hayır!"

Emre tanımadı ı adama baktı. Yaşını kestiremedi, Manado'nun yerlisi olup olmadığını da anlayamadı. Teni esmer olmakla beraber bir Avrupalıdan üreme melez de olabilirdi.

Demode ince bir bıyık vardı yüzünde, 1950'lerden kalma. Douglas Fairbanks türü. Tık naz ve adaleli idi, ama en kötüsü elinde tuttu u 45'lik Colt'tu. Bakışları ise buz gibiydi.

Kızlar giyinince adamın verece i yeni komutları bekler gibi yana çekildiler. Emre göz ucuyla onlara baktı. Sevişmeye istekli, sokulgan ve arzulu hallerinden eser yoktu şimdi.

Osmarır </2ysu

O esnada tuhaf bir şeyi gözlemledi Emre. Silahlı adam 45'li i 130 Sepu'ya vermişti. Yerli kılıklı adamın niyetini kestiremedi bir an. Ne yapmayı planlıyor acaba, diye düşündü. Sepu silahı alınca Emre kollarını indirmek istedi ama aynı anda yerli kız vahşi bir kedi gibi hırılayarak, "Kollarını havada tut" diye ba ırdı. Mecburen kollarını kaldırdı Emre tekrar. Adam a ır a ır gömle inin dü melerini çözmeye başlamıştı. Soyunuyordu.

Aklına gelen ilk ihtimalle dona kaldı Emre. Yoksa, diye geçirdi içinden...

Hayır, böyle bir şeye teşebbüs edemezlerdi. Yine de bir anda so uk terler kapladı tüm bedenini. Aman Allah'ım, diye düşündü. Bu herif tecavüze mi kalkışacaktı yoksa?

Adam pantolonunu ve aya ındaki sandaletleri de çıkardı. Külotuyla kalmıştı.

Sonra gömle ini ve pantolonunu itina ile katlayıp kenardaki iskemlenin üzerine astı.

ihtimali düşündükçe afakanlar basıyordu Emre'yi. Buna asla müsaade edemezdi.

Ölmeyi tercih ederdi. Silahı tutan Sepu'ya baktı yeniden, iki kızın yüzünde de shevi bir ifade belirmişti. Sanki az sonradan büyük keyif duyacakmış gibi bir halleri vardı. Yerli adamın sırtı Emre'ye dönüktü.

Genç ajan her şeyi göze alıp birden Sepu'nun üzerine atlamayı düşündü. Belki kurşunu yerdi ama yine de kurşunlanarak ölmek, böyle şerefsiz bir sondan daha evla idi.

Ondan sonra olaylar yıldırım hızı ile gelişti. Emre'nin hayal bile edemeyece i bir süratle. Zaten ne oldu unu anlayamadı genç ajan. Görebildi i tek şey, külotla kalan yerli adamın inanılmaz bir çeviklikle savurdu u tekme oldu. Ama bu sıradan bir tekme de ildi; Uzak Do u sporlarına has bir vuruş şekliydi. Adamın sa ayak topu u bir anda yükselerek şaka ına inmişti. Emre ne oldu unu anlayamadan yere yuvarlandı. Tam anlamıyla boş bulunmuştu ve adam o kadar hızlıydı ki, böyle bir darbeyi hesaplasa bile kaçamayaca ını o anda anlamıştı.

y4/4w

Sersemleyen Emre yerden kalkmaya çalıştı. Aynı anda havaya sıçrayan adam yerinde dönerek ikinci bir tekme daha savurdu. Bu [3] darbe tam yüzüne isabet etmişti. Genç adamın dünyası karardı birden. Her an bayılabilirdi. Burun kemiği müthiş sızlıyordu ve çıplak vücudu bir anda kanla kaplanmıştı. Kırık burnunun deliklerinden oluk gibi kan fışkırıyordu.

Adam yakın dövüş uzmanı olmalıydı. Savurdu u her darbe hep can alıcı noktalara geliyor ve Emre'yi perişan ediyordu. Yere oturup kalmıştı ajan.

Toparlanmaya kalkıştı. Bir şeyler yapması lâzımdı. Bu darbeler devam ederse adamın kendisini rahatlıkla öldüreceğini anladı. Ama o an kafası yeterince çalışmıyordu... Büyük ölçüde düşünme yetisini kaybetmişti.

Ellerini yere dayayıp ayağa kalkmaya çalıştı. Başardı da. Karşısındaki tıknaz yerliyi, sisler arasında, sanki kendisinden kilometrelerce uzakta gibi seçiyordu. Adam bacaklarını iki yana açmış, ellerini beline dayamış kalkmasını bekler gibiydi. Ya da Emre öyle sandı. Yerinde sallanıyordu^ajan. A zından bozuk hırıltılar yükseliyordu...

Adamın kendisine doğru yaklaştığını görür gibi oldu, fakat emin de ildi. Acıdan görüşü bile azalmıştı. Karşısındaki silüet, kâh yaklaşıp devasa büyüyor, kâh uzaklaşıp küçülüyordu. Göz yanılısaması olmalı bu, diye aklından geçirdi ama emin olamadı.

Yerli sa elinin parmaklarını bitiştirip, baş parmağını avucunun içine kıvrırarak Emre'nin gösüne doğru sert bir vuruş daha yaptı. Darbe tam istediği noktaya isabet etmişti.

Ajanın soluğu kesildi ve yeniden yere yuvarlandı.

Bir an kalbinin durduğunu sandı. Nefes alamıyor ve ciğerleri fena halde yanıyordu. Adamın kendisini öldüreceğini anladı. Böyle ikinci bir darbeye kalbi dayanamazdı.

Gözleri karardı ve kendinden geçti. Bayılmıştı.

Yerli çıplak ayağıyla Emre'yi dürttü.

Bayıldığini anlayınca hiddetten köpürdü. "Çok dayanıksızmış"

Osmant çtfysu

diye bağırdı. Sonra kızlara dönerek Malayca bir şeyler söyledi. Sepu, silahı yerde yatan ajana yöneltmiş, hiç kıpırdamadan öyle duruyordu. Gina adamın söyledikleri üzerine koşarak odadan çıktı. Geri geldiğinde elinde bir kova su vardı. "Boşalt üzerine" dedi yerli.

Gina suyu boca etti. Emre dökülen suyun etkisiyle hafifçe kıpırdandı yerde, ama gözlerini açamadı. "Bir kova daha getir" dedi adam.

İkinci kova suyu da çıplak bedenine yiyen Emre zar zor gözlerini açtı.

Yerli, "Ayağa kalk" diye bağırdı.

Söyleneni anlamıştı genç ajan ama kımıldayacak takati yoktu. Özellikle gösüne yediği o vuruştan sonra kalp nahiyesinde bir yanma başlamıştı. Ne oldu onu kestiremedi.

Belki de bir kalp krizi geçiriyorum, diye düşündü. Ama hiç olmazsa düşünebiliyordu, en azından bu bile yeterliydi şimdilik.

Doğrulmak istedi, beceremedi yine. Yerdeki tahtalara yapışan sırtı kalkmıyordu.

"Haydi fırla!"

Kükremişti adeta yerli. Fakat Emre'nin kalkamadığını görünce yanına yaklaşip ayağını ajanın açıkta duran husyelerinin üzerine bastırdı.

Önce bir çığlık attı Emre, sonra tazyikin kalkmadığını görünce kısık kısık inlemeye başladı. "Eşşeo lu eşşek!" diye geçirdi içinden, işkence etmesini ve hangi hassas noktalar üzerinde çalışması gerektiğini çok iyi biliyordu.

Zar zor doğruldu, sırtını yatağın yanındaki duvara dayayabildi. Çok zorlanmıştı ama, husyeleri tazyikten kurtulunca yeniden dünyaya gelmiş gibi derin derin soludu. Gözlerine de kan akıyordu. Titreyen parmaklarını yüzünde dolaştırdı. Yalnız burnu kırılmamış galiba kaşları ve alnı da yarılmıştı. Gözlerine dolan kanlar açılan kaşından akıyor olmalıydı.

fi//1/ Işı 1

Parmaklarını ucuyla kanını silip işkencecisini görmeye çalıştı. Sırıttıyordu yerli...

Yerde kıvranan Emre, çektiği acıya rağmen kana bulaşan elleriyle edep mahallini örtmeye çalıştı. Titremeye başlamıştı ve bir türlü titremesine engel olamıyordu. Bir ara bakışları kenarda kımıldamayan duran kızlara kaydı. Sepu pis pis

gölüyordu ama Gina'nın yüzünde dehşete kapılmış bir ifade vardı. Emre neden sonra o hayret ifadesinin yüzünün aldı ı halden kaynaklandı ını idrak edebildi. Galiba yüzü tanınmayacak derecede korkunç vaziyetteydi. Çok geç anladı; karşısındakileri tek gözülle görüyordu.

Sa gözü kapanmış olmalıydı...

iyiden iyiye bıraktı kendini. Kımıldayacak hali yoktu. Ama içinde gittikçe şiddetlenen nefreti önleyemiyordu. Affedilmeyecek hata yapmıştı, ayrıca kendinden de utanıyordu. Bir seksen boyunda ve seksen kilo a ırlı ındaydı ama karşısındaki kısa boylu yerli herif perişan etmişti onu. Ne kadar usta bir dövüşçü olursa olsun, kendisi de yakın dövüşte e itim görrrrujştü. Bu kadar zor duruma düşmemesi gerekirdi.

İşkenceci herif tekrar gürlledi.

"Aya a kalk!"

Artık umurunda de ildi Emre'nin. Herifin bu işi bir an önce bitirmesini istiyordu. Genellikle bu insanlar hasımlarını boyun kırarak öldürürlerdi. Oldukça temiz ve çabuk bir ölüm. Adamın yaklaşıp boynunu kavramasını bekledi. Ama yerli boynunu kırmadı.

Saçlarından tutup kafasını geriye kanırttı. Hiç karşılık veremiyordu genç ajan. Yanaklarına iki tokat yedi. Fazla acıtmayan cinsten.

Gölüyordu yerli...

"Beni duyuyor musun?"

"Evet" diye inledi Emre.

Osman^ysu

"Güzel... Şimdi sorularıma başlayabilirim. Çok dikkat et dostum. Bu sadece bir başlangıçtı. Seni öldürecek im, bir defa bunu kafana koy ve iyice belle. Buradan canlı olarak çıkmayacaksın. Ben bir uzmanım, acı vermekte üzerime yoktur. Şayet bana do ru düzgün cevaplar verir ve beni üzmezsen fazla acı çekmeden ölürsün, şayet inat ederek direnmeye kalkarsan bu çekti in acıları tam üç gün uzatabilirim. Anlıyor musun tam üç gün. Tabii bu biraz da senin dayanma gücüne ba lı. Ujung Pandang'da bir serseriye tam yedi gün işkence uygulamıştım. O bir rekordu ama itiraf edeyim ki, herif de bir hayli güçlüydü do rusu. Ama senin o kadar dayanabilece ini hiç sanmıyorum."

"Allah belanı versin" diye hırladı Emre. Şuursuzca Türkçe mırıldanmıştı.

"Anlayamadım" dedi yerli. "Ne dedin?"

Genç ajan bu defa İngilizce konuştu, "Boş ver önemli de il."

Tek gözülle hâlâ işkencecisini tanımaya çalışıyordu. Yerlinin neden soyundu unu o zaman anladı. Adamın çıplak vücudu kendinden sıçrayan kanlarla kaplanmıştı. Lâfını tamamlar tamamlamaz boynuna yine çıplak elle sert bir darbe daha yedi. Yine nefesi kesildi. Bir iki dakika nefes alabilmek için çırpındı.

"Sorgun sırasında saygılı olacaksın ahbab, kibar cevaplar vereceksin, anladın mı? Söyle bakalım, Türk müsün sen?"

Emre başını salladı. "Gizli Servisten, de il mi?" "Evet"

"Buraya niçin geldiniz?" "Turistik bir gezi yapmaya."

"Yaa? Demek henüz aklın başına gelmedi. Benimle alay ediyorsun ha? Böyle şakacı insanlara bayılırım. İşimi renklendirirler."

"Canın cehennem."

Yerli kızlara döndü. "Tuz getirin!" dedi. Sonra elbiselerini astı ı

pişi i

iskemleye do ru yürüyerek pantolonunun cebinden sustalıya benzer ince metal bir alet çıkardı. Gina evin mutfa ına koşarken, 735 yerli sırıttı.

"Buna İjuvu derler" diye gülümsedi, "iki tarafı çok keskin bir bıçaktır. Çok da maharetlidir."

Emre adamın elindeki aleti görmeye çalıştı. Tüyleri ürperdi. Ama kendini koruyacak gücü yoktu. Korkuyla olacakları bekledi. Yerli yaklaşıyordu.

Gözlerini yumdu ajan. Ölümü bekliyordu. Ama adamın niyetinin henüz bu olmadı ını idrak edecek kadarda aklı başındaydı. Bütün gö sünü kaplayan korkunç bir acı duydu.

İjuvu gö sünde dolaşıyordu.

Refleks olarak bile elini kolunu kaldıramadı. Sanki kollarının üzerinde tonlarca a ırlık vardı. Tek gözünü açıp gö süne baktı ında iki meme başı hizasında büyük bir X harfi şeklinde gö sünden kan sızdı ını gördü. Yerli gö sünü çizmişti.

Çiziklerden ince bir şerit halinde kan sızıyordu. Canı yanıyordu ama do rusu tahammül edilmeyecek şiddette de ildi. Yerli 'Gina'nın getirdi i tuzu alarak yarılan yaranın üzerine ekmeye başlayınca Emre dişlerini sıkmaya başladı. Gö sü tutuşmuş gibi yanıyordu. Dayanılacak gibi de ildi duydu u acı. Dişlerini sıkmayı bırakıp çı lıklar atmaya başladı. Yerli ise karşısında zevk içinde gülüyordu. Uzun sürdü Emre'nin hissetti i acı. Neden sonra gülümseyen adam tekrar üzerine e ilerek sordu:

"Buraya niçin geldiniz?"

Dudakları titriyordu ajanın. O an tek iste i kendinden geçmekti. Öyle de oldu, etrafı karardı, kendini derin bir boşlukta buldu ve bayıldı...

|o+o+o

Osmatırçtfysu

"Söyleyin şimdi" dedi Richard. "Muhammed Osuwa hâlâ bu 736 kentte mi yoksa kaçtı mı?"

Stanley elindeki viski barda ını duda ına götürmeden önce, "Son edindi im bilgiye göre henüz burada?"

"Emin misiniz?"

İngiliz bilgiç bir şekilde sırttı. "Eminim."

"Saklandı ı yeri de biliyor musunuz?"

"Hayır."

"Ö renebilir misiniz?"

Stanley bu defa viskisini bir yudumda bitirmedi, ufak bir yudum aldı.

"Sanırım, ama biraz beklemeniz gerekebilir."

"Ne kadar?"

"Kesin bir süre veremem."

"Ama bu çok önemli."

"Burada kaynayan bütün ajanlar için de geçerli bu. Şu sıralar herkes onu arıyor."

"Onu öncelikle bizim bulmamız gerekiyor."

"Tahmin edebiliyorum. Muhtemel bir CIA operasyonu olacak, de il mi?"

Richard sesini çıkarmadan MI6 ajanını süzdü.

Stanley, "Onu ortadan kaldırmayı mı düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Richard'dan yine ses çıkmamıştı.

"Evet, evet anlıyorum" diye mırıldandı İngiliz. "Gizli bir hareket. Dost ülke ajanlarının bile bilmemesi gerekir. Fakat niye? Neden Osuwa birden bütün gizli servislerin dikkatini çeken biri haline geldi? Radikal bir İslamcı oldu unu biliyorum ama burada bile fazla önemsenmeyen biri, şiddet eylemlerine başvuruyorsa da Endonezya hükümeti ona aldırıyor, fazla etkinli i oldu unu hiç sanmıyorum."

"Do ru efendim. Onun faaliyetleri daha ziyade ülkesi dışında."

"Durun bir dakika" diye mırıldandı Stanley yüzünde meseleyi ,tfylşgı kavramış gibi zeki bir tebessümle. "Galiba taşeronluk yapıyor başka ülkelerde, yanılıyor muyum?"

"Olabilir."

"Sri Lanka'da mı?"

"Hayır, çok daha uzak yerde."

"Tabii ya! Bunu niye düşünemedim. Şu kaçırıldı ını söyledi iniz Türk ajan. Olayın onunla ilgisi olmalı. Ama inanılır gibi de il. Sulawesi oraya çok uzak. Taşeronluk için hiç de uygun bir mesafe de il."

Stanley bu defa viskisini bir dikişte bitirdi. Elindeki ihtimalleri de erlendirmeye gayret ediyordu. "Suriyeliler veya iranlılar adına çalışıyor olmalı. Orta Do uda İran çevresindeki Müslüman ülkelere ideoloji ve dini rejim ithaline çalışıyor. Osuwa'da garanti İran'ın taşeronudur. Türkiye'nin de baş hedeflerden biri oldu unu biliyorum. Mesele laik düzeni yıkmak."

Richard yumuşak bir sesle sordu. "Sizce Türk ajanı Osuwa kaçınmış olabilir mi?"

"Şiddetle mümkün. Hafife almamak gerekir. Acımasız ve etrafına korku salan biridir. Ama burada taraftarı çoktur." "Şu bahsetti iniz Rus ajan, size ne anlattı? Ne istiyor?" "Herkes gibi Osuwa'yi."

"Neden size başvurdu? Bu biraz garip de il mi? Siz bir İngiliz'siniz."

Stanley tekrar gülümsedi.

"Siz de az önce bana buradaki ajanların duayeni oldu umu söylemişsiniz, insanlar burada eskiyince her şeyi bildi imi sanıyorlar galiba."

"Biliyor musunuz?"

Stanley bu kez bir kahkaha attı.

"Hiç kuşkusuz sizlerden fazlasını" dedi. "Hiç olmazsa kimlere başvuraca ımı."

4

Gerd Rupper hayretle gözlerini genç kadına çevirerek, "Günün bu saatinde nereye gidiyorsun?" diye sordu. Gerçekten şaşırılmıştı; ö le saatleri, mecbur kalmadıkça Manado'nun yakıcı güneşinde dolaşmak cinnetti adeta.

Erika duymazlı a gelerek, "Lütfen tayfalara söyle de, bana sahile çıkmak için bir bot ayarlasınlar."

Gerd be eni dolu bakışlarını kadından alamadı. Erika çok şık giyinmişti. Sırtına lâcivert zemin üzerine vişne çürü ü iri çiçeklerin yer aldı ı ipek bir elbise giymişti. Geniş kenarlı beyaz şapkası ile aya ındaki dekolte pabuçlar aynı renkti. Gündüz saati için aşırı makyaj yapmış sayılırdı. Bu haliyle Manado sokaklarında pek çok erke in yüre ini hoplataca ı muhakkaktı.

"Bot ayarlamak kolay da, nereye gitti ini sorabilir miyim?" dedi Gerd.

Erika bakışlarını adama dikerek, "Sanırım bunu sana açıklamak zorunda de ilim" diye söylendi. Sesi sinirli ve sert çıkmıştı.

Gerd hafifçe gülümsedi.

"Tabii ki böyle bir zorunlulu un yok. Sadece merak ettim."

"Merak mı? Kışkandım desene şuna..."

"Evet, inkâr etmeyece im. Seni kıskanıyorum." "Buna hakkın olmadı ını biliyorsun, de il mi? Ben senin ne 139 karın, ne de sevgilinim. Üzerimde hiç bir hakkın söz konusu de il." "Ama sana aşık oldu umu biliyorsun."

"Neyi de isterir bu? Sana karşı hiç bir şey hissetmedi imi defalarca söyledim."

Gerd'in kılcal damarlarıyla her zaman kırmızı olan yüzü daha da kızardı.

"Sana bir teklifte bulunmuştum, düşündün mü?"

"Evlenme teklifi mi? Yanılmıyorsam evlenmeyi hiç düşünmedi imi bu teklifi ilk yaptı ın an söylemiştim."

"Yine de düşünmelisin Erika. İdeal bir koca olabilirim."

"Lütfen Gerd, bu konuyu bir daha açma ve adamlarına botu hazırlamaları için emir ver."

"O eski sevgiline mi gideceksin?"

"Eski sevgilim diye Stanley Mooife' u mu kastediyorsun?"

"Evet, o ayaşlı."

"Olabilir. Ama bu seni ilgilendirmemen. Ayrıca o benim sevgilim de il."

Gerd homurdandı.

"Fakat yata geldi inde ona gerçek bir sevgili gibi davrandın, sakın inkara kalkışma. Sarılmaların, saçını okşamaların gözümde kaçmadı."

"Bizi yalnız bırakmanı istemiştin senden, yoksa gizlice gözetledin mi?"

"Evet, gözetledim. Saklamayaca ım."

"Çok ayıp bir şey yapmışsın Gerd. Çok ayıp..."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Gayet tabii. Bu, insanın özel hayatına müdahale de il midir?"

"Bence çok önemli bir şeyi unuttuyormuşsun gibi geliyor Erika."

Osman, çdı/su

"Neymiş o?"

"O adam bir MI6 ajanı."

"Ne var bunda?"

"Bir MI6 ajanı ile özel ilişkiye giriyorsan bunu BND'ye rapor etmek benim görevimdir. Seni şüpheliler sınıfına aldırabilirim."

"Kışkandı ından şimdi de beni tehdide kalkıyorsun, ha? Bu yaptı ına düpedüz şantaj denir. Demek, isteklerin do rultusunda hareket etmezsem, yabancı ajanlarla özel ilişkilere giriyor diye beni Berlin'e rapor edeceksin."

"Ne dersen de! Gerekirse bunu yapabilirim."

"Pekala Gerd; ne istiyorsan öyle yap!"

Erika Müller dönüp kamarasına do ru yürümeye başladı.

Rupper arkasından seslendi. "Nereye?"

Genç kadın geriye dönmeden söylendi. "Kamaraya eşyalarımı toplamaya. Yatı terk ediyorum."

"Hayır, bunu yapamazsın. Kesinlikle müsaade etmem."

"Öyle mi? Kim mâni olacak bana. Yoksa sen mi?"

Erika hızla kamarasına gitti.

Yaptıklarına çoktan pişman olan şişman adam koridora fırlayıp arkasından genç kadının kamarasına se irtti. Erika'ya asla sert davranamayaca ını çoktan ö renmişti. Kendi kendine söylendi, hem aptallık etmiş, hem de büyük bir hata işlemişti. Erika'nın bir daha asla ba ıslamamasından korkuyordu.

Kapıyı vurmadan kamaraya daldı.

Erika eşyalarını bavula sı dırmaya çalışıyordu.

"Affet Erika" diye inledi. "Kabalık yaptım. Gerçekte böyle bir niyetim yoktu.

Haklısın, kıskançlık beni çileden çıkardı. Abuk sabuk davrandım sana. Ama asla ihbarda bulunmayaca ımı bilmen gerekir. Seni böylesine severken, nasıl aleyhinde davranabilirim?"

"Artık ısrarın anlamsız Gerd. Yatta kalamam."

"Peki ne yapacaksın?"

r4l/Işı ı

Erika hınzırca gülümsedi.

"Sevgilimin yanına gidece im."

"İnanmıyorum. Bunu yapamazsın. Ciddi misin?"

"Tabii, niye olmasın?"

"Ama... Ama bu yakışık alır mı? Herkes ne der sonra?"

"Herkes mi? Herkesle kimi kastediyorsun?"

"Numara yapma, kimleri ima etti imi biliyorsun? Manado şu sıralar casuslarla dolu, bir BND ajanının yabancı bir gizli servis elemanı ile birlikte kaldı ı ö renilirse, bunun du uraca ı skandali hiç düşünmedin mi? Servis olarak da itibarımız zedelenir."

"Benim BND ajanı oldu umu kimse bilmiyor ki, Stanley hariç tabii. Buradakiler olsa olsa zengin ve ünlü Gerd Rupper'in metresi olarak tanıyabilirler beni. Yatıyla Manado' ya gelirken beraberinde getirdi i sevgilisi."

"Ama ben seni gerçekten seviyorum, karım olmanı istiyorum."

Erika acımış gibi karşısındaki adamı süzdü.

"Endişelenmene gerek yok. BND'nin de itibarı zedelenmeyecek. Çünkü sevgilimin yanına de il, bir otele gidece im."

Rupper derin bir nefes aldı.

Biraz rahatlamış gibiydi.

"Hiç gerek yok" diye önüne bakarak fısıltı halinde konuştu. "Bu konuda bir daha asla seni rahatsız etmeyece im, hatta a zımı bile açmayaca ım. Manado otellerinde tek başına kalamazsın. Bu kent senin gibi bir Avrupalı'nın yalnız başına yaşayaca ı bir yer de ildir. Lütfen, yatı terk etme."

"Sen beni merak etme. Unuttun mu, ben her şart altında yaşamaya ve görev yapmaya e itilmiş bir insanım. Böylesi çok daha iyi olacak. Beni fazlasıyla sıkıp usandırdın. Artık burada kalmak istemiyorum."

"Karar sana ait. Yine de seni uyarmak isterim. Burası tutucu bir bölgedir.

Yabancı turistlerin bollu una bakma. Onların ço u

Osman, </fysu

denizden kendi tekneleriyle gelir ve karaya pek çıkmazlar. Halkının 142 büyük kısmı radikal islamcıdır, kadınlara karşı hoşgörülerini yoktur. Hele geceleri tek başına dolaşamazsın da."

"Dert etme sen."

"Peki, işlerimizi nasıl yürütece iz. Gelen emirleri sana nasıl iletice im?"

"Benim görevim bitti sayılır Gerd."

Rupper yine şaşkın bir şekilde kadına baktı.

"Nasıl bitti dersin, Muhammed Osuwa'nin izini bile bulamadık daha."

"Buraya özel bir görevle gönderildi imi biliyorsun. Bu çok gizli bir işti ve ne oldu u hakkında senin dahi bilgin yoktu. Bana sadece gerekti inde yardımcı olacaktın. Onu da yüzüne gözüne buluşturdun."

"Ne demek istiyorsun?"

"Anlamazlı a gelme. Şu Cookies Net'de öldürülen adam. Onu senin temizlemen gerekirdi, beceremedin. O adam bize önemli bir şey teslim edecekti ama teslim edece i şey şimdi muhtemelen düşmanlarımızın eline geçti."

Gerd derin bir nefes aldı.

Göz ucuyla genç kadına kaçamak bir nazar attı. Neyse ki o an bavulunu kapatmaya çalışan Erika bu bakışı görmemişti. Onu şiddetle arzuladı ı do ruydu, ama zaman zaman bu ukalâ ve kendini be enmiş kadından nefret de ediyordu. Acaba kendisinin gerçek niyetini bilse Erika'nın tepkisi ne olurdu?

Onu hemen Berlin'e rapor mu ederdi, yoksa silahını çıkarıp vurur muydu?

Karar vermek zordu cidden, belki en iyisi bu kadını kesinlikle unutmaktı. On gün önce hayatına birfırtına gibi girmişti ve umarım öyle de çıkar, diye düşündü. En iyisi bu olacaktı; unutmalıydı onu...

Ma lubiyeti kabul etmiş, kısık bir ses tonuyla, "Bari izin ver de, sana Pilgrims Hotel'de bir yer ayırtayım. Oraya benim konu um

.tfyJşt ı

olarak git. Ne de olsa burada tanınırım, sana farklı muamele ederler" dedi.

"Gerek yok, Gerd. Başımın çaresine bakarım."

"Burada daha ne kadar kalacaksın?"

"Belki iki gün kadar daha."

Gerd yenilgiyi kabul etmiş gibi gülümsedi.

"Şu gizli görevinden bana hiç bahsetmeyecek misin?"

"Bunun kurallara aykırı oldu unu bilmen lâzım."

"Yapma Erika, ikimiz de aynı teşkilatın elemanlarıyız ve ülkeden çok uzaktayız."

"Yine de sana anlatmam için bir sebep de il."

"Ama benim de görevim başın sıkıştı ında sana yardımcı olmak. Senin destek ajanın benim."

Erika bavulunu kapatıp eline aldı.

"Başım henüz sıkışmış de il. Sıkışırsa senden o zaman destek isterim. Şimdi lütfen adamlarına emidverde beni karaya çıkaracak bir bot hazırlasınlar."

ikisi de sessizce kamaradan çıktılar.

Emre, ancak açabildi i sa gözünü araladı ında, hâlâ aynı yerde yattı ını fark etti. Kimse yoktu odada galiba, ama emin olamadı. Çünkü başını yerden kaldıracak hâli yoktu, kapanmayan gözünün bakış açısı da her yanı görmeye uygun de ildi. Yeniden gözünü kapadı ve dinledi. Odada ses duymaya çalışıyordu.

Konuşma yoktu ama kula ına madeni bir ses aksediyordu. Bir süre beyninde ne olabilece ini anlamaya çalıştı. Görüş alanının dışında mutlaka birisi olmalıydı, baygın bile olsa onu tek başına bırakmazlardı.

Os/)ia/i///?ı/Şu

Neden sonra kula ına hafif bir ezgi çarptı. Biri kısık sesle türkü 144 mırıldanıyordu.

Kadın sesi. Fahişelerden biri olmalıydı.

Ona ayıldı ını belli etmek istemedi. Bunu anlarlarsa işkence yeniden başlayacaktı. Üç dört dakika bekledi Emre. Hiç olmazsa şuuru yerindeydi ve düşünebiliyordu. Zamana ihtiyacı vardı. Cengiz şimdi mutlaka beni arıyordur, diye düşündü. CIA ajanlarından yardım istemiş olmalıydı.

Hafif inler gibi yaptı, gözünü açmadan başını biraz kımıldattı ve yeniden hareketsiz kaldı; böylece odadaki kadını artık görebilecek pozisyona girmişti. İnlemesi beraber duydu u medeni ses kesilmişti birden, türkü de. Yata ın somyası gıcırdadı. Anlaşılan kadın yatakta oturuyordu. Şu anda kendisine gelip gelmedi ini kontrol ediyor olmalıydı. Baygın gibi yatmaya devam etti.

Türkü yeniden başladı.

Rahatladı Emre. Başına diktikleri kadın ayıldı ını anlamamıştı henüz. Belki daha önce de gerçekten baygınken ayılır gibi böyle inlemiş ve yattı ı yerde kımıldamış olabilirdi. Çünkü kadın, harekete geçip ayıldı ını haber vermek için seslenmemişti kimseye.

Acaba ne zamandan beri yerde yatıyordu?

Kestiremedi zamanı, ne var ki çok kısa bir süre gözünü açtı ında odanın hâlâ güneş ışığı ile aydınlandı ını görmüştü. Belki bir saat, ya da iki saat baygın kalmış olmalıydı.

Biraz daha bekledi.

Sonra hafif hafif sa lam gözünün kirpiklerini araladı.

Yata ın içinde oturan kızıl saçlı Gina idi. Madeni sesin ne oldu unu da anladı, kız ayak tırnaklarını törpülüyor, ojesini yeniliyordu. Odada başka kimse de yoktu.

Di erleri nereye gitmişlerdi acaba?

\

Başka bir odaya mı çekilmişlerdi, yoksa evi mi terk etmişlerdi? Tam bunu düşünürken Sepu'nun, "Gina?" diyen sesini işitti. JU

Hemen kirpiklerini kapattı.

M

, -j/1/Iş/ 1

iki kız farklı odalardan birbirlerine seslenerek konuştular, ama aralarında Malayca konuştuklarından ne dediklerini anlamamıştı Emre. Gina'nın türküsü devam etti. Sulawesi'nin yerel motiflerini işleyen bir halk türküsü olmalıydı, zira Emre bu tür müzi i hiç duymamıştı ömründe.

Ne yapabilece ini düşünmeye başladı. Acaba aya a kalkabilir miydi? Kalksa bile o kızla dahi mücadele edecek gücü yoktu. Gö sünde yerlinin ijuvu ile açtı ı yara hâlâ çok yanıyordu. De il kıza saldırıp etkisiz hale getirecek, kımıldayacak bile dermanı yoktu. Ama ölümü beklemek de o yaştaki bir gencin iste i olamazdı. Ne olursa olsun bir şeyler yapmalı ve buradan kurtulmalıydı.

Tam o esnada ayak sesleri duydu. Sepu geliyordu belki. Ama odaya giren daha a ır ve güçlü olmalıydı, yerdeki tahta zemin gıcırdamıştı. Baygın numarasına devam etti.

Biri sertçe koltuk altlarından tutu u gibi kaldırıp oturttu, sırtını duvara dayadı. Yerliydi bu. İki parma ını aniden burun deliklerine sokunca, Emre can acısıyla gözleri™ açiverdi. Yerli sırıttı.

"Bizim süt kuzusu yavru ayılmış" dedi.

Adam hâlâ külotla çıplaktı. Emre onun çıplak vücudunda kurumuş kendi kanlarını gördü. Omuzlarına, gö süne, hatta alnına bile kanı sıçramıştı.

«

"Hadi bakalım, sorguya devam ediyoruz. Söyle şimdi buraya neden geldiniz?" Ajanın bo azı kupkuruydu ve dili a ırlaşmıştı a zının içinde. "Dedim ya, turistik amaçla..." "Öyle mi?"

Yerli karaci erine çıplak aya ıyla birtekme savurdu. Aya ında postal olsa bundan daha fazla etki edemezdi. Tiz bir çı lık attı Emre. Nefesi kesildi.

"Demek akıllanmadın henüz! CIA ajanlarıyla ne konuştunuz, onlarla neyin peşindesiniz?"

Ajanın başı önüne düştü ama cevap vermedi.

Osmanr çtfysu

Yerli odadan çıktı, geri geldi inde elinde lastik bir cop vardı. 146 "Bunu görüyor musun?" diye ba ırdı. "Az sonra bunu kışına sokaca ım. O zaman bülbül gibi konuşursun."

"Hayır!" diye inledi Emre.

U rayabilece i en küçük düşürücü işkence bu olabilirdi.

Yerli, saçlarından kavradı ı gibi genç adamı yüzü koyun yere serdi. Hiç karşı koyamıyordu ajan.

"Tamam" diye kısık sesle fısıldadı. "Konuşaca ım."

"Hadi! Ötmeye başla. Buraya neye geldiniz?"

"CIA ile müşterek yapılacak bir operasyon için."

"Ne operasyonu?"

"Kaçırma."

Yerli muzaffer bir şekilde sırıttı. "Kimi kaçıracaktınız?"

"Muhammed Osuwa'yi."

"Neden?"

"Çünkü..."

"Devam et."

"Türkiye'deki bölücü terörü organize eden liderlerden biri o."

Yerli gözlerini kısarak ajana baktı.

"Bunu da nereden çıkardınız? Endonezya Türk dostu bir ülkedir; neden sizde terörist faaliyetlerde bulunsun ki?"

"Bu devlet politikası de il, ayrılıkçı radikal grupların destekledi i şeyler."

"Bu sizin istihbaratınız mı?"

"Tüm bilgileri CIA'den aldık."

"Sizi yanlış yönlendirmişler. Başka bir gayeleri olmalı."

Emre çekti i acı ve korkulara ra men yerlinin ifadesi karşısında dikkat kesildi.

"Anlayamadım, nasıl yani? Yeşil Mücahitler, Osuwa'nin terör örgütü de il mi?"

rvfy&gr

Yerli bir iki adım geri çekildi. Garip garip ajana baktı. Sonra Gina'ya dönerek:

"Bu herifi sıkıca ba layın ve ben dönünceye kadarda gözünüzü üzerinden

ayırmayın" dedi. "Bir şey olursa sizi sorumlu tutarım." "Tamam anlaşıldı,

Mokado" dedi kadın...

Stanley Moore boş viski barda ını masaya bıraktı. Daha fazla içmeyecekti. Günün

bu saati için yeterince içmiş sayılırdı ve en önemlisi şu anda süngerleşti ini

söyledi i beyni tıkır tıkır işliyordu.

"Şu Türk ajan, nerede ve nasıl kaçırılmış?"

"iskelenin uzantısındaki tabii plajdan."

"Anladım, Lima kumsalından. Oraya daha ziyade turistler gelir. Özellikle de

liman aç ında demirleyen teknelerden. Cennet gibi bir yerdir."

"Orada iki kızla tanışmış." *|| "Nerden biliyorsunuz?"

"Di er Türk ajanın buradaki daimi adamımız Robert Cage'e anlattıklarından."

"Sahi, sayın dostum Cage nasıl? Onu bir kaç gündür göremiyorum."

"İyidir" diye fısıldadı Richard.

"Yani bir kadın tuza ı."

"Evet, sanırım öyle, Mr. Moore."

"Kadınlar Avrupalı mıymış?"

"Mr. Cengiz Tamer'in ifadesine bakılırsa biri çikolata tenli bir yerliymiş."

"O da kim? Di er Türk ajan mı?"

"Evet."

"Kaçırılanın adı nedir?"

Osmalıf</fysu

"Emre Dereli."

Stanley keyifli bir şekilde gülümsedi.

"Okua kardeşler olmalı."

"Yani o kadınları tanıyor musunuz?"

"Biraz. Burada herkes onları tanır. Manado'nun namlı fahişeleridir. Hep beraber dolaştıkları için kardeş sanılırlar ama de ildirler."

"Muhammed Osuwa adına mı çalışırlar?"

"Yok canım, parayı bastıran herkes adına çalışırlar."

"Öyleyse onları bulabiliriz."

"Evet, ama sandı ınız kadar kolay de il."

"Fakat az önce fahişe olduklarını söylemiştiniz, o zaman bu zor olmamalı."

"Yanıyorsunuz dostum. Zira onları himaye eden Mokado adlı bir adam vardır.

Yani bir tür pezevenkleri. Burada herkes ondan çekinir. Çok tehlikeli biridir,

tam karanlık işlerin adamı. Bence tek yaptı ı iş de bu de ildir. Elindeki

kızları daha çok yabancılara tezgahlar. Kimse onun hakkında bilgi vermeye

yanışmaz. Bence yapılacak en iyi şey yerel polisten yardım istemek."

"Hayır," dedi James. "Yerel polise gidemeyiz. Bu çok sakıncalı."

Stanley, kendisini işe yaramaz bir alkolik gibi gören James Harris'den pek

hoşlanmamıştı, onun itirazına hiç kulak asmadan Richard'a bakarak, "Başka

çareniz yok" dedi. "Şayet kayıp ajanı bulmak istiyorsanız, Habibi'ye

başvurmalyız. Buranın Genel Polis Müdürü'dür. Endişelenmenize de gerek yok.

Burada uçan kuşu bile bilir ve son derece uyumludur."

"Uyumlu mu? Ne demek o?" diye sordu Richard.

"Yani satın alınabilir."

"Olmaz!" dedi James. "Bizim bir Türk ajanı araştırdı ımızı anlayınca başka şeyler düşünecektir."

"Şu operasyonunuzu mu kastediyorsunuz?"

eç4ylff/ ,

"Evet."

"Hiç kuşkun olmasın, onu çoktan ö renmiştir bile."

"İmkansız. Nereden ö renebilir?"

"Habibi'yi hafife almayın. Çok zeki biridir. Şanslısınız ki belirli bir bedeli vardır."

"Yani ona rüşvet mi teklif edeceksiniz?" "Evet."

"Biz para vermeye yetkili de iliz" diye homurdandı James. Richard ise gayet sakin bir sesle, "Ne kadar?" diye sordu. James ters ters arkadaşına bakarken, Stanley mırıldandı: "Bunu bilemem. Habibi cidden de ışık bir insandır. Bazen ikram edilen bir kadeh içkiye en önemli mesleki sırları açıklayabilir, bazen de CIA'nin bile altından kalkamayacağı bir bedel istemesi mümkündür. Ama siz işin o yanını bana bırakın. Nasıl olsa bu teması ben kuracağım. O yakın dostumdur." James buz gibi bir sesle sordu. "Sizin MI6 ajanı oldu unuzu bilmiyor mu?" Stanley gevrek bir kahkaha attı. "Yapma dostum, bunu Swlawesi'de saır sultan bile biliyor" dedi...

Cengiz, CIA'nin ayarladı ı evde endişeden yerinde duramıyordu. Ajan Cage ikide bir, bir yerlere telefon ediyor ve her telefonun sonunda hayırlı bir haber aldı ını sanarak a zının içine bakıyordu. Son konuşma biraz uzun sürmüştü. Cage telefonu kapatınca, bu sefer yüzü gülüyordu.

"Galiba bizimkiler bir iz bulmuşlar" dedi.

Cengiz merakla, "Nasıl bir iz?" diye sordu.

"Arkadaşınızı alıp götürən kızları tanıyan biriyle temas kuruldu."

"Sonuç?"

"Bekleyecek iz Mr. Tamer. Bu da bir ümittir."

Osman^t/fı/su

I

"Kim bu adam?"

"O da bizler gibi bir Gizli Servis görevlisi."

"CIA'den mi?"

Cage'in bir an yüzü gölgelenir gibi oldu.

"Hayır. Manado'daki MI6 ajanı. Burada çok eskidir."

"Ama pek memnun olmuş gibi gözüküyorsunuz."

"Şey... Nasıl ifade etsem..."

"Söyleyin lütfen."

"Stanley Moore deşifre olmuş bir ajandır. Hiç bir işe yaramaz, zira alkoliktir. Onu iyi tanırım. Bize ne ölçüde yararlı olacağını bilemiyorum. Söylentiye göre burada çalışan en eski istihbarat görevlisiymiş. Garip bir adamdır, kendisinin MI6 ajanı oldu unu kimseden saklamaz. Ben burada yeni sayılırım, geldi imden kısa bir süre sonra benimle ilişki kurdu, tabii ona kimli im hakkında hiç bir şey söylemememe rağmen CIA adına çalıştı ımı hemen anladı. Nasıl olsa bu olay nedeniyle onunla tanışacaksınız; içkiyi fazla kaçınmadı ı sırada son derece zeki ve kurnaz bir adamdır, ama kaçıncı da çekilmez olur, çenesi düşer, abuk sabuk konuşur."

Cengiz kuşkuyla sordu, "Ona güvenebilir miyiz?"

"Ayık olup olmamasına bali."

"Henüz akşam olmadı, belki ayıktır."

"Umarım öyle olsun, ama o içmeye sabahtan başlar."

"Bu ne biçim servis elemanı? Durumdan MI6'nın haberi yok mu?" Cage gülümsedi.

"Onun iddiasına göre var. Emeklili ine kadar onu buraya sürmüşler. Geçmiş çok parlakmış, teşkilatı onu işten çıkaramamış ve bir tür sürgün etmişler. Balı a çıktı ımız bir gün anlatmıştı bana. Burada İngiliz istihbaratını ilgilendiren pek olay olmuyor, yani varlı ı iie yoklu u teşkilatına göre fark etmiyor."

"inşallah bizim sonumuz da öyle olmaz," diye geçirdi içinden Cengiz. Bu olay MİT tarafından ö renildi inde skandal kopacaktı...

İAİV ın'y- . , | ,\.

V*->t.;< 1i. .... .

Stanley, Polis Müdürü'nün kapısını vurdu ve "girin" komutunu bekledi. Sonra usulca kapıyı araladı. Yıllardan beri onu makamında 757 görmeye alışık olmayan Habibi, şaşırarak ajana baktı.

"Ooo, aziz dostum Stanley! Beni şaşırttınız, hangi rüzgar attı sizi buraya?"

"Salamat Siang (İyi ö leden sonralar) Müdür Bey." "Buyurun, buyurun Mr. Moore! Yoksa şanlı İngiltere Kraliçesi'nin fakir bendenizden bir iste i mi var? Çok önemli bir gerekçeniz olmadıkça beni makamımda ziyarete gelece inizi sanmıyorum."

Aklınca benle alay ediyor, diye geçirdi içinden Stanley, ama hiç bozuntuya vermedi.

"Majesteleri de il ama muhtemelen başka dostlarımızın sizin yardımlarınıza ihtiyaçları var, ben de Manado'da bu yardımı alabilece imiz en uygun kişinin siz oldu unu düşündüm."

Habibi gözlerini kısarak Stanley'i süzdü. Ayık olup olmadı ını anlamak istedi. Çok önemli bir şey olmadıkça gelmezdi bu İngiliz; işin tuhafı Polis Müdürü ondan hoşlanırdı da. Kültürlü, ince mizah duygusu olan, en sarhoş anında bile civıttıp kişili inden ödün vermeyen biriydi. Buradaki bulunuş nedenini ve işe yaramazlı ını rahatlıkla açıklayacak kadarda açık sözlü olmuştu hep.

"Beni hayrete düşürüyorsunuz dostum. Kapıma ilk defa bir yardım talebi ile geldi inizin farkında mısınız?" "Bunun bilincindeyim Sayın Habibi." "Buyurun, sizi dinliyorum."

Manado'da binaların serinletilmesi klima cihazlarından çok, vantilatörlerle sa lanırdı.

Tavandaki vantilatörle beraber polis müdürünün masasının üstünde de küçük bir vantilatör devamlı çalışıyordu. Stanley konuya girmeden önce mendiliyle boynunda ve alnında oluşan terini sildi.

"Okua kardeşleri tanırıyorsunuz" dedi.

"Onlarla bir problemimiz var."

Habibi ilgiyle MI6 ajanına baktı...

Osmaif çtfysa

"Okua kardeşlerle mi? Beni şaşırtıyorsunuz, sizin onlarla bir 152 ilginiz olaca ını do rusu hiç sanmazdım." "Benim de il zaten. CIA'İİ dostlarımızın."

Habibi pantolonunun kemer askılarına parmaklarını geçirerek dikkat kesildi. Olay gittikçe ilginç bir hale giriyordu. Yüzüne yakıştırdı ı sinsi bir tebessümle fısıldadı.

"Yoksa Robert Cage cinsel bir hastalık mı kapmış?"

"Durum pek öyle de il Sayın Habibi."

"Yani daha mı kötü?"

"Sanırım."

"Beni merakta bırakıyorsunuz, aziz dostum."

"Bakın, buna hiç ihtimal vermem, çünkü Sayın Polis Müdürümüz Manado'da olan her şeyden haberdardır. Hiç şüphe yok ki, küçük kentimizin birden dünyanın her yanından akın eden Gizli Servis elemanlarıyla dolup taştı ından da haberdardır." Habibi sessiz kalarak Stanley'in devam etmesini bekledi.

"Bu sabah iskele civarındaki kumsalda bir Türk ajanını Okua kardeşler kaçırdılar."

"Ciddi misiniz? Adam kaçırmak bir suçtur. Hem de küçümsenmeyecek bir suç. Üstelik sebebi ne olursa olsun turizme bel ba lamış kentimiz içinde fena bir propaganda."

"Çok haklısınız Sayın Müdürüm."

"Fakat bir Türk ajanın Manado'da ne aradı ını anlayamadım, bunun sebebi sizce ne olabilir?"

"Bunu kesin olarak ben de bilmiyorum."

"Ama CIA'nin bundan telaşa kapıldı ını biliyorsunuz, de il mi?"

"Çok do ru."

"Yani sizden bu kayıp ajanın bulunması için yardım istediler."

"Aynen düşündü ünüz gibi."

Habibi'nin gözleri ışıldadı bir an. Para kokusunu almıştı polis müdürü. iffyfşi t

"Ne berbat bir dünyada yaşıyoruz, de il mi?" diye sordu.

"Çok haklısınız Sayın Müdürüm."

"Şu sakın, cennet adamızın bile huzuru kaçtı. İstatistiklere göre huzurlu kentimizde işlenen suç oranlarında büyük bir artış var. Cinayet, adam kaçırma, tecavüz, gasp ve bunun gibi bir yı ın suç işleniyor her gün."

Stanley, ilmi hiç bir suç istatisti inin Manado'da yapılmadı ını bilirdi, fakat sesini çıkarmadı. O an Habibi'nin bu olaydan ne koparaca ını aklından geçirdi ine emindi.

"Bütün dünya böyle Sayın Habibi" dedi.

"So uk bir şerbet içer misiniz aziz dostum, ya da meyve suyu?"

Stanley yüzünü buruşturdu.

Habibi, "Evet, alkolsüz içeceklerden hoşlanmadı ınızı bilirim, fakat devlet dairelerinde içki yasaktır" diye mırıldandı. "Ama sevdi imiz dostlara pek tabiidir ki ufak tefek istisnalar uyguluyoruz."

Polis müdürü sırttarak pantolonunun arka cebinden çıkardı ı yassı, küçük, içki matarasını İrâjiliz'e uzattı. "Sizi idare eder, umarım."

"Çok anlayışlısınız Müdür Bey."

Stanley mataradan bir yudum içki alırken Habibi meraklı bakışlarla MI6 ajanını incelemeye-devam ediyordu.

"Do rusu bu yaklaşıma çok şaşırdım" dedi Polis Müdürü.

Bu kez neyi kastetti ini anlamamış gibi, Stanley adama baktı.

"Siz bu kentteki en pasif yabancı ajansınız. Mesle inizi de hiç gizlememişsinizdir. Acaba Amerikalı dostlarımız niye sizi tercih ettiler de bana gönderdiler? Kendileri gelemez miydi?"

Stanley bu sorunun altındaki gerçek manayı anladı; Habibi düpedüz, gerçek sorun sahipleriyle pazarlı a oturmak varken, seni ne yapayım, demeye getiriyordu.

Fakat hiç bozuntuya vermedi.

"Özellikle tanıştı ım ikisi burada yeni ve dostumuz Cage gibi pek halim selim birilerine benzemiyorlar. Amerikalıları bilirsiniz,

Osmcvie </fysu

şımarık ve kendilerini be enmiştirler. Hele do ulu insanı anlamakta 154 çok zorluk çekerler. Ayrıca burada bulunuş gayelerini belki polis müdürüne açıklamak da istememiş olabilirler, takdir edersiniz umarım."

"Mümkündür" dedi Habibi. "Benden istedi iniz tam olarak nedir, aziz dostum?"

"Türk ajanı bulmak. Şayet hâlâ yaşıyorsa." "Yaşamadı ını da nerden çıkarıyorsunuz? Okua kardeşlerin onu uzaklaştırmalarının sebebi sizce pek belli de il mi? Türk ajan herhalde pek yakışıklı biri olmalı. Bence bu kadar telaşa hiç gerek yok. Yakında ortaya çıkar ajan, tabii bir hayli yorgun ve güçsüz olarak." Habibi gülümsedi. "Bir zamanlar benim de onlarla ufak tefek kaçamaklarım olmuştu, özellikle Sepu tam bir afettir." "Benim endişem daha zjyade onların hamisinde." "Mokado'yu mu kastediyorsunuz?"

"İşitti ime göre tehlikeli biriymiş, her kötülü ü yapacak cinsten." "Do rudur. Gaddar ve acımasızdır. Ama niye ondan rahatsız oldu unuzu pek anlayamadım. Zira bu onun geçim kayna ı, çalıştırdı ı kızlardan devamlı komisyon alır. Aramızda kalmak kaydıyla söyleyeyim, Manado'daki fuhuş ondan sorulur." "Bunu tahmin edebiliyorum Sayın Müdürüm." "Neden Türk ajanın başının dertte oldu unu düşünüyorsunuz?" Stanley iç çekti.

"Bu sorunun cevabını benden iyi bildi inize eminim" dedi. Habibi'nin kopça gibi ufak gözleri yine sinsice kısılmıştı. "Dilinizin altında birtürlü çıkaramadı ınızbirdsırvargaliba. Hadi, söyleyin de hepimiz rahatlayalım." Stanley cep matarasından bir fırt daha çekti. "Yapmayın Müdür bey, ben artık casusluk oynayamayacak kadar bu işlerden uzak kaldım. İçi geçmiş, bitik bir adam oldu umu takdir edersiniz. Ne bilebilirim ki? Sadece Amerikalı dostlarımızın rt4yİş1 ı

endişelerini gidermek, onlara yardımcı olmak istiyorum."

Habibi şen bir kahkaha attı.

"Biliyor musunuz, sizi hafife almak, espiyonaj dünyasından uzak bir insan olarak düşünmekle galiba büyük bir yanılığa düşmüşüm. Bazen balı a çıktı ım, bazen de bir iki kadeh içki yuvarladı ım dostum, tahminimden de zeki biri çıktı. Alkolün arkasına sı ınıp, ayyaş biri numarasını çok iyi oynadınız."

"Hayır, dostum, hayır... Ben gerçekten göründü üm gibiyim. Kesinlikle de size oyun oynamıyorum. Bu dostların hepsi gelip geçici, bir iki gün sonra Manado'da hiç biri kalmaz, ama siz ve ben hep olaca ız."

Habibi birden kaşlarını kaldırarak öne e ildi ve fısıldayarak sordu:

"Bu ajanlar sizce neyin peşindeler?"

"İlk maaşım üzerine iddiaya girenm ki bunu biliyorsunuz, Sayın Müdürüm."

"Muhammed Osuwa, de il mi?']t.

Stanley omuzlarını silkti. "Bana açıkça söylemediler ama sanırım onu arıyorlar." Polis Müdürü gülümsedi.

"Hiç şansları yok. Burada asla onu bulamazlar."

"Ben de öyle düşünüyorum. Şayet Osuwa içlerinden bazıları ile görüşmeyi istemezse..."

"Bazıları ile mi? Yani burada CIA elemanlarından başkalarının da mı oldu unu ima ediyorsunuz?"

"İma de il, aynen öyle söylemek istiyorum."

"Çok ilginç. Başka kimler var?"

"Anlaşılan, eski dostunuzun a zını aramakta kararlısınız. O halde size yardımcı olayım. Başta Almanlar tabii. Gerd Rupper'in yatı uzun zamandır burada. Sonra yeni gelen Türkler, Rus ve İsrail ajanları. Dedim ya Manado şenlendi."

Osma/1. >/fi/su

Habibi sesini çıkarmadı. Geriye yaslanıp gümüş sigaralı ından 756 bir sigara çekerek a ır a ır yaktı. Neden sonra, hatırlamış gibi bir tane de Stanley'e uzattı.

"Bunlar acaba neden Muhammed Osuwa'nm peşinde olabilirler?" diye sordu.

"Bizim istihbaratımıza göre Osuwa faaliyetlerini ülke dışına taşımamış biridir. Radikal eylemlerinden bir zarar do uyorsa bu sadece Endonezya'yı ilgilendirir. Bunca gizli servis ajanlarının birden onunla ilgilenmelerini garip bulmuyor musunuz?"

"Bundan emin misiniz Sayın Habibi?"

"Kesinlikle."

"Bakın, Muhammed Osuwa'nm faaliyetleri kesinlikle benim ülkemin ilgi oda ı de il, öyle olsa buraya akıllı başında bir ajan yollarlardı. Dolayısıyla Majestelerinin hükümetinin bu olayla ilgili oldu unu söyleyemem. Yine de kula ıma akseden bilgilere bakılırsa İran kendisiyle yakın bir dostluk içindeymiş. Ne dersiniz?"

Habibi ilgisizce, "Hiç bir fikrim yok" dedi.

"Ama şu Türk ajanı kaçırın Mokado'nun, onun adamı oldu u söyleniyor."

"Ciddi misiniz? Bunu da nereden çıkardınız?"

"Söylentilerden tabii."

"Siz dolaşan rivayetlere pek kulak asmayın. Bu kentte asıllı asılsız çok dedikodu üretiliyor, her neyse, aziz dostum bana söylemek istedi iniz başka bir şey yoksa, görevime devam edeyim."

Stanley, "Oh tabii," diye aya a fırladı. Habibi açıkça görüşmelerinin bitti ini ifade etmişti. MI6 ajanı biraz bozuk şekilde Polis Müdürü'nü süzdü.

"Korkarım bana yardım Btmeyeceksiniz."

"Okua kardeşler ve Mokado'nun yerini bulmak konusunda mı?"

"Evet, Sayın Müdürüm."

"Bu işi biraz büyütüyor musunuz? Belki CIA'İİ dostlarınızın

, rfyJş/ t

yanına döndü ünüzde Türk ajanda çapkınlı ını bitirip ortaya çıkmış olabilir."

"Hiç öyle sanmıyorum."

Habibi manidar bir şekilde gülümsedi.

"Aziz dostum, bir polis müdürünü kanunsuz bir iş yapmaya ve mesken masuniyetini ihlâlâ teşvik ediyorsunuz. Eminim ki dostlarınız o eve bir baskın düzenleyeceklerdir. Bir haksızlık varsa vicdanen bundan çok rahatsız olurum."

"Gayet tabii Sayın Habibi. Ama endişeniz olmasın, vicdanınızdaki üzüntüyü bir

nebze dahi olsa giderecek bir bedel ödemeye dostlarımız hazır." "

Polis Müdürü sıkıntılı bir şekilde yerinde kımıldadı.

"Benim avantam ne olacak?"

"Siz ne düşünmüştünüz?"

"Bu zor bir iş. Çok üzülebilirim."

"Bin dolar!"

"Hımm. Olabilir..."

"Tabii yapılacak hareket sırasında yerel polis silah sesleri bile duysa olay yerine gelmeyecek."

Habibi zevkle gülümsedi. "Zaten.o kadar yetersiz bir kadro ile çalışıyorum ki, her olaya gönderecek adamım yok."

"O zaman anlaştık. Şimdi lütfen şu adresi verin."

Habibi ufak bir ka ıda bir şeyler karalayıp Stanley'e uzattı.

"Paramı bu akşam Pilgrims Hotel'in barında isterim."

Stanley başını salladı...

|o+o+o

3~

)

Sütlüm 3

d _____

1

i.

Gök gürültüsü ve ya murun saldırısı dalgıç Joko'nun kulaklarında kuş kanatlarının sesleri gibi yankılandı ve yüzlerce tüylü gölge, a aç gövdelerinin arasına ve ormanın zeminine bir boydan, bir boya çullanıp burada titretiler.

«

Joko pislik birikintilerinin kapladı ı dar geçidin yosunlu ucuna vardı ında, ıslık gibi seslerle gürleyerek gelen bardaktan boşanırcasına bir ya mur başlamıştı. Ormanın başlangıcındaki küçük beyaz eve yaklaştı ında Joko'nun buruşuk gömle i erik kabu u renginde koyu damlalarla beneklenmişti. Dalgıç asla korkak bir adam de ildi, ama şimdi yüre i güm güm atıyordu. Ürkek adımlarla beyaz boyalı eve yaklaştı. İçerde ne ses ne de hareket vardı. Düşen ya mur damlalarının çıkardı ı sestten başka hiç bir şey duyulmuyordu. Cesaretini toplayıp verilen parola gere i kapıyı üç kere vurdu. Bekledi ve sonra bir daha tek bir vuruş yaptı.

Kapı açılmadı bir süre...

1

().<>manr /âj-su

Joko soluk solu aydı. Yoksa kendisini buraya gönderen dostu 760 bir hata mı etmişti?

Tekinsiz görünen evde hiç hayat belirtisi hissedilmiyordu. Ayrıca bu insanlar sık sık irtibat noktalarını de iştirirlerdi de. Kendi güvenlikleri için... Şimşek ve gök gürültüleri devam ediyordu. Bu Sulawesi'nin alışılmış sa anaklarından biri de ildi sanki ve fırtına şimdi tüm enerjisini rüzgarla ya mura dönüştürmüştü.

Joko sıkıntılı bir sessizli e büründü. Adaleleri kasıldı, israilli'nin teklifini kabul etti ine bin pişmandı şimdi. Zaten adamın önerdi i paranın hiç bir önemi kalmamıştı. Bu kentte yaşayabilmesi için o parayı reddetmesi gerekti ini çok önce idrak etmişti.

Tam umudunu kesti i anda kapı birden ardına kadar açıldı.

Ya mur altındaki ormanın yeşil kuytulu unda evin içini iyi göremedi, fakat tam eşikte beliren iki yerlinin elindeki otomatik tüfekleri çok net seçiyordu.

Adamlardan biri kaba bir Malayca'yla:

"Ne istiyorsun?" diye sordu.

Joko hafiften ürpererek, "Beni buraya Ömer Nama gönderdi" diyebilirdi.

Adamlar uzun uzun dalgıcı süzdüler. Ellerindeki tüfeklerin kendisine yönelik namluları milim kımıldamamıştı.

"Neden?"

"Efendi Muhammed Osuwa'ya iletilecek bir mesajım var." Sanki komik bir şey söylemiş gibi adamlardan biri sıırttı. "Ulan tabansız, senin Hazret'e iletilecek ne mesajın olabilir?" "Çok önemlidir." "Yok yahu?"

"Evet, kendisiyle görüşmeliyim. Lütfen." "Hem, Efendi Hazretleri'nin burada oldu unu da nereden çıkardın?"

, '/Jy fy /

"Ömer Nama'dan. Nereye ve nasıl baş vuraca ımı o söyledi."

Arkadan gür ve kalın birses, "Bırakın gelsin" dedi. Joko ihtiyatla başını sesin geldi i tarafa çevirdi ama bir şey göremedi. Kapının önündeki silahlı muhafızlar isteksizce geri çekildiler. Dalgıç ürkererek adımını içeriye attı.

Evin içi oldukça loştu. Joko gözlerini kısarak uyum sa lamaya çalıştı. Küçük bir odaydı ve içerde bir masa ile üç sandalyeden başka eşya yoktu. Onun içeriye girmesine izin veren adam masada oturuyordu. Hepsinin sırtında kısa kollu fanilalar vardı ve tıraşları uzamıştı. Masanın üzerinde Kaleşnikof marka tüfek vardı.

"Nama'yı tanırız" dedi adam. "Dostumuzdur. Ama niye Efendi Hazretleri'ni görmek istedi ini hâlâ anlamış de iliz. Konuş bakalım."

Dalgıç yutkundu. Onları ikna edemezse kötü şeyler olabilirdi. Bu adamlara kesinlikle güvenemezdi.

"Sayın Muhammed Osuwa'ya iletilecek bir haberim var" diyebilirdi.

"Bunu anladık ama ona söyleyeceksin?"

"Kusura bakmayın ama bunu artaak kendisine iletebilirim."

Masada oturan adam buz gibi bir çehreyle dalgıcı süzdü.

"Hazretle görüşmenin bu kadar kolay mı oldu unu sanıyorsun?"

"Kolay olmadı ını biliyorum. Ama anlatacaklarımı ancak ona söyleyebilirim."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü çok gizlidir. Buraya gelirken kelleyi koltu a aldım. Buraya geldi im ö renilirse öldürülebilirim."

"Öyle mi? Kim seni öldürmeye kalkışır?"

"Bakın, size bunu açıklayamam..."

Adamların başı durumundaki yerli, arkadaşlarına dönerek, "Atın şu herifi dışarı" diye homurdandı. Sonra Joko'ya sert bir bakış fırlatarak, "Tanrıya dua et ki, buraya Nama'nın adını vererek girdin, yoksa senin leşini vücuduna kurşun doldurarak biz atardık" diye söylendi.

Osman./lysu

Çaresizli ini anlayan dalgıç ümitsizce mırıldandı. 162

"Hata

ediyorsunuz. Çünkü Sayın Muhammed Osuwa'ya bir

suikast tertip edilecek."

İki muhafız tam Joko'nun kollarından kavramışken, masadakinin gür sesi tekrar işitildi. "Dur bakalım!" dedi. "Sen kimsin?" "Manado'lu fakir bir dalgıcım."

"Müslüman de ilsin ama?" "Do ru, de ilim."

"Öyleyse Efendi Hazretlerine neden böyle bir iyilik yapmaya kalkışıyorsun?"

"Ben kendisinin bir kötülü ünü görmedim. Bana yerini göstermem için beş bin dolar teklif ettiler." "Kim teklif etti?" "Bir İsraili."

Adam uzun uzun dalgıca baktı.

"Senin gibi fakir bir dalgıç için iyi bir para. Neden reddettin de bize geldin?"

"Çok basit; inancımız farklı da olsa kendi adamdan birinin öldürülmesini asla düşünmem. Hele bu teklifi yapan adam, yabancı bir ajan ise..."

Adam, muhafızlara bir baş işareti yaparak, "Bırakın!" dedi. Muhafızlar Joko'nun kollarını serbest bıraktılar.

"Bu söylediklerinin do ru oldu una nasıl inanabilirim?" "Nama'ya sorabilirsiniz. Anladı ım kadarıyla o güvendi iniz biri. Ben kimseye yamuk yapmam. Zaten sizlerle temasımı o sa ladı. Bu evi, kapının açılması için gerekli vuruş şeklini o söyledi. Bana kefil olur."

"Görece iz bakalım" dedi adamların şefi. Sonra sakalı uzamış muhafızlardan birine dönerek, "Nama'yı buraya getirin, emin olmalıyım" diye mırıldandı.

Mokado tam İşkençe Evi'ni terk etmeye hazırlanırken cep telefonu çaldı.

"Evet, buyurun Sayın Polis Müdürüm" dedi. Sonra hattın öbür ucundan gelen talimatı sessizce dinledi. "Sa olun, efendim" diye mırıldandı. "Bu iyili inizi asla unutmayaca ım. Siz rahat olun, gereken hemen yapılacaktır. Evi derhal boşaltaca ız. Anlaşıldı efendim."

Telefonu kapattı ında suratı asılmıştı. "Toparlanın kızlar, gidiyoruz" dedi.

Sepu merakla pezevenginin yüzüne baktı. "Nereye?" "Burası artık emin olmaktan çıktı. Baskın yapılacak." Gina kıkırdayarak sordu. "Polis mi?"

"Hadi kesin şimdi konuşmayı da, şu herifi paketleyin." Kızlar tedirgin olarak birbirlerini süzdüler. "Giydirelim mi?"

Mokado homurdandı, "Dangalaklık etmeyin, bok çuvalını çıplak dışarıya taşıyacak de iliz ya, giydirin tabii. Elinizi de çabuk tutun..."

Erika Müller, Pilgrims Hotel'irj süitine adımını atar atmaz telefonun başına çöktü. Santraldan kendisini birturizm bürosunun uçak bileti rezervasyonu yapan bölümüne ba lamasını istedi. Az sonra karşısında hem Almanca, hem de güzel ingilizce konuşan bir memur çıkmıştı. Kuala Lumpur'a ilk kalkacak uçakta bilet ayırttı. Ne yazık ki uça ın hareketi yarın sabah 11.30'du. Bu lanet şehirde bir gece daha geçirmek zorundaydı. Bileti yarın sabah on buçuk sularında alaca ını söyledi. Bilet rezervasyonunu sahte bir isimle Helga Thurmann adına yaptırmıştı. Çantasındaki sahte pasaportta kullandı ı addı bu.

Bütün geceyi odasında geçirmeye kararlıydı.

Tek sıkıntısı Gerd Rupper'di, onun mutlaka otele gelece inden emindi. Bir yolunu bulup onu başından savmalıydı.

Osina/1 //ysu

Banyoya girip ılık bir duş alırken, önce Stanley Moore'u 164 düşündü. Adamı bu kadar etkisi altına almış olabilece ini do rusu hiç tahmin etmemişti; Stanley artık yaşayabilece ine inanmadı ı çılgın bir romantik idi, gülümsemekten kendini alamadı. Vakti olsa onunla tekrar hızlı bir gece geçirmek isterdi, şayet hâlâ o güce sahipse tabii. Sonra duştan çıkıp havluyla kurulanırken kendisine o kabusu yaşatan canavarı anımsadı. Ürpererek tüyleri diken diken oldu. Onun bulundu u kentte bir yirmi dört saat daha geçirecek olması cidden şanssızlıktı...

Stanley Moore, CIA ajanlarıyla daha evvelden kararlaştırdı ı yerde buluştu. Burası Manado'nun ufak barlarından biriydi ve genellikle çok az yabancı gelirdi. Müslüman yerliler ise hiç u ramazdı. Barın adı Kamar'dı. Bambu örgülü beş altı masanın bulundu u, müdavimlerinin ise güneş battıktan sonra geldikleri ufak bir yer. Barın sahibi, aynı zamanda servisi de yapan yerli bir Hıristiyan'dı. İki Amerikalı'yı bulunca onlara elinden geldi i kadar kibar davranmaya çalıştı. Stanley tam söyledi i saatte randevuya gelmişti.

Richard onu görünce merakla sordu hemen, "Bir netice elde edebildiniz mi?"

"Evet ama bu size bin dolara patlayacak."

James dudaklarının arasından bir hayret ıslı ı çıkardı. "Bin dolar mı? Ama bu çok fazla, hele buradaki fakirli i düşünürseniz."

"Unutmayın dostum, işin ucunda bir insan hayatı var. Üstelik bu konuda bana bir sınır getirmemiştiniz. Hem başka bir ülkede olsa, çok daha fazla bedel ödemek zorunda kalabilirdiniz."

James ısrar etti. "Henüz Türk'ün hayatta olup olmadığını da bilmiyoruz."

"Bakın bu do ru. Bence ne kadar acele etseniz, sizin için o kadar hayırlı olur." ,irfy¥ (

Richard sakın bir şekilde mırıldandı.

"Önce ne ö rendi inizi bir gözden geçirelim."

165

"Bulduklarını yerin adresini polis müdüründen aldım. O evin Okua kardeşlere mi, yoksa onları çalıştıran Mokado'ya mı ait oldu unu bilmiyorum. Elinizi biraz çabuk tutun, aksi halde kuş kaçabilir. Habibi gürültü patırdı çıksa bile, oraya elindeki polis gücünü geç sevk edecek. Bu konuda söz verdi."

Stanley cebinden çıkardı ı üzerinde adresin yazılı ka ıdı Richard'a do ru uzattı.

Ajan bir göz attıktan sonra, "Uzak mı burası?" diye sordu.

"Pek sayılmaz. Bir taksiyle beş dakikada ulaşırsınız."

James, "Cage'i ve di er Türk'ü de ça ıralım" dedi. "Neyle karşılaşaca ımız belli de il, belki sayıca bizden çok üstün olabilirler. Ayrıca Cage ihtiyacımız olan ateş gücü yüksek silahları da temin eder."

Richard bir kaç saniye kararsız bakışlarla MI6 ajanını süzdü. "Sayın Moore acaba bu bir tuza* olmasın?" "Ne tuza ı?"

"Yani verilen adrese gitti imizde pusuya yatmış polis güçleri veya radikal İslam teröristleri tarafından bir baskına u ramayalım."

Stanley bir süre düşündü. "Hiç sanmam" dedi sonra. "Bu Habibi'nin genel iş ahlâkına ters düşer. Aldı ı paranın karşılı ını daima öder."

Richard omuzlarını silktili.

"Hadi" dedi James'e. "Cage'i ara da buraya gelsinler."

Stanley gülümseyerek, "Lütfen" diye mırıldandı. "Polis Müdürü'ne ödeyece imiz parayı baskından evvel alabilir miyim? Çünkü bu akşam ona ödeme yapmak zorundayım."

James homurdandı.

"Bu kadar aceleye ne gerek var dostum? Akşama kadar daha çok vaktimiz var."

Osma/\</Iysu

"Baskında ne olaca ı hiç belli olmaz. Belki silahlı bir çatışmaya 766 girebilirsiniz."

"Yani kimin ölece i, kimin hayatta kalaca ı bilinmez mi demek istiyorsunuz?"

"Bu işler böyle yürümez mi?"

Richard so uk bir şekilde, "Haklısınız" dedi. Sonra cüzdanından çıkardı ı on adet yüzlük doları hızla sayarak Stanley'e uzattı.

"Umarım ödedi imizin karşılı ını alırız."

"Bunu ben de isterim" diye homurdandı İngiliz ajan...

İçini çocuksu bir heyecan kaplamıştı. Bu akşam, beş seneden sonra, kendi merkezine ilk defa ciddi bir rapor gönderecekti...

|0+0*0

Cengiz dikkatle beyaz boyalı eve bakıyordu. Fakirli in kol gezdi i bir kentti Manado. Ev basit görünümlü, tek katlı bir binaydı. Tek zenginli i, bahçedeki do al bitki örtüsünün ve bin bir renkli çiçeklerin yarattı ı tabii ihtişamdı. Çiçek kokuları a ır bir örtü gibi etrafı kaplamıştı.

"Bu eve baskın yapmak çok kolay "diye fısıldadı James. "Pencereler alçak ve yere yakın. On saniyede içeri dalarız." Cengiz tasdik edercesine başını salladı. Silah gereksinmelerini Manado'daki daimi CIA ajanı Robert Cage sa lamıştı. Ne olursa olsun, uzun bir zamandan beri bedeninde güçlü bir otomatik tabancanın varlı ını hissetmek, Cengiz'i rahatlatmıştı. Etraf تنها sayılırdı, sadece meraklı bir kaç yerli çocuk, sokaklarında görmeye pek alışık olmadıkları yabancılara fazla yaklaşmamakla beraber, uzaktan seyrediyorlardı. Cage kaçış için bir araba da sa lamıştı. Araba eve mümkün oldu u kadar yakın bir yere çekilmişti, çünkü kaçırılan Türk ajanın sıhhi durumu hakkında hiç bir bilgileri yoktu. Yaralıysa bir de onu taşımak mecburiyeti olacaktı.

<<#!/%f'

Evin çevresinde turlarlarken acele bir baskın planı oluşturdular. Şimdi onları merakla izlemeye başlayan bir kaç yerli kadın daha peydan olmuştu. Yabancılar burada çok göze batıyordu. James ile Cengiz evin arkasından, Richard ile Cage ise önden eve saldırıya geçeceklerdi. Saatler ayarlandı, ekip ikiye bölünerek yerlerini aldılar.

Tam belirlenen saatte Cengiz arka bahçenin çiçek tarhlarının arasında fırlayarak eve do ru koştı. James de hemen arkasındaydı. Planlarına göre ilk saldırıyı arka taraftan gerçekleştireceklerdi. MİT ajanı elindeki otomati i eve yöneltmiş, pencerelerde görece i ilk gölgeye ateş kismaya hazır haldeydi. Hiç bir mukavemetle karşılaşmadılar.

Bulundu u yere en yakın pencereyi silahıyla kırdı Cengiz. Gürültü çıktı. Ama evde hiç ses yoktu. On saniye sonra kırılan camdan içeriye girmişlerdi bile. İlk hayal kırıklı ını böyle yaşadılar. Hatta işi o kadar rahat ve çabuk gerçekleştirmişlerdi ki, ön cepheden saldırıya geçecek olan arkadaşlarına kapıyı onlar açtı.

CIA ajanları evin boş oldu unu anlayınca küfür etmeye başladılar.

Ön taraftaki odaya girdiklerinde Emre'nin orada bulundu una ait muhtemel kanıtları bulmuşlardı. Tahta zemin ıslaktı ve yerde bol miktarda kan lekeleri vardı. Hatta bu kanların bir kısmı da ınık yatak çarşafının eteklerine de sıçramıştı. Ayrıca yata ın içinde a zı kapalı bir oje ile tırnak törpüsü de bulmuşlardı.

Cengiz'in morali bozuldu.

Emin de ildi ama gördükleri taze kan izlerinin Emre'ye ait olması çok muhtemeldi. Onu ya öldürmüşlerdi, ya da feci bir işkenceye tâbi tutmuşlardı. Yine de boş evi inceden inceye araştırdılar. En son ana avrat söven Cengiz oldu; hem de Türkçe.

Arkadaşını bir daha hiç göremeyecekmiş gibi bir his yer etti içinde...

| -o+o+o

Ox/tiaii //ysu

Joko'nun gözlerini kara bir bez parçasıyla örtüp ata bindirmişlerdi.](j\$ Orman içinde a ır a ır yol alıyorlardı. Bir orman içinde ilerlediklerini a açların rüzgarla salınan dallarının hışırtılarından ve atların nalları arasında çıtırdayarak ezilen kuru yapraklardan anlıyordu dalgıç. Ne de olsa buraları bilirdi. Güneye Tondano'ya do ru yol aldıklarını düşündü.

Nama gelip kendisine kefil olduktan sonra, silahlı adamlar onu Muhammed Osuwa' ya götürmeye karar vermişler, ama yine de tedbiri elden bırakmamışlardı.

At üzerinde hiç rahat de ildi Joko. Hatta iki kere düşecek gibi olmuştu. Galiba üç atlıydılar, ama emin de ildi dalgıç. Yüre i hızlı hızlı çarpıyor, başına bu işi açan İsraili'ye de lanetler okuyordu içinden. Bu ihbara neden kalkıştım acaba, diye geçirdi aklından. Sadece yörede sevilen Osuwa'ya yaranmak için mi? Ayrıca İsraili'den alaca ı büyük paradan da olmuştu; biryıllık kazancından fazlaydı o para... Ama muhbirin kim oldu u anlaşılırsa liderin taraftarları kendisini yaşatmazlardı. Ya şimdi? Acaba ona inanacaklar mıydı? Herhalde

söyleyeceklerini uzun boylu araştıracaklardı; bu ise zaman kaybı olacaktı ve yirmi dört saat içinde Manado'ya dönemezse, israilli ajan korkup kaçtı ını düşünecekti...

Yalan de ildi, korkuyordu Joko.

Bunlar şakaya gelmeyen insanlardı ve kendisinden kuşkuya düşerlerse hiç gözünün yaşına bakmadan temizlerlerdi.

Gözleri kapalı oldu u için, sadece ormandaki sesleri dinleyebiliyordu. Kuzey Sulawesi'yi karış karış bilirdi. Aklından, takip ettikleri yol hakkında tahminlerde bulunmaya başlamıştı. Galiba biraz daha güneye, Tondano Gölü'ne do ru ilerliyorlardı. Şayet tahmini do ru ise az sonra ormanlık araziden çıkmaları gerekirdi. Büyük adada irili ufaklı bir yı ın göl vardı. Tondano Gölü'nün çevresi pek yerleşime uygun de ildi. Yüksek tepelerin arasına sıkışmış bir göldü zaten. Dalgıç oldu u için onun ömrü hep kıyılarda geçmişti ama yine de yöreyi az buçuk bilirdi. Bu göl civarına en son on sene kadar önce geldi ini anımsadı.

,//{ //y/gy

Atların çıkardı ı sesler de de işmişti artık. Ormandan çıktıklarına emindi.

Serin ve gölgeli hava kaybolmuş, güneşin /69 kavurucu sıca ı başlamıştı.

Alnından gözünü örten siyah ba a ter tanecikleri sızıyordu.

Yanındaki adamlar kendi aralarında dahi konuşmuyorlardı. Tek kelime bile işitmemişti. Yaklaşık yarım saat kadar kızgın güneş altında yol aldıktan sonra, birinin atının yularlarını çekti ini hissetti.

Ürktü hafiften. Bo azı kurumuştu müthiş...

"Susadın mı, biraz su ister misin?"

Sesin sahibini çıkaramamıştı Joko, ama "Evet" diye fısıldadı kurumuş dudaklarının arasından. Bir adam kollarından tutarak attan inmesine yardım etti.

Dalgıç kendisine uzatılan bir şişeden kana kana so uk su içti. O zaman irkiidi biraz. Burada mola verdiklerini, kısa bir dinlenmeden sonra yola devam edeceklerini sanmıştı. Saatlerdir at sırtında ilerliyorlardı, yanlarında bu kadar so uk su bulunması imkansızdı. Neredeydiler acaba?

"Artık gözümdeki ba ı çıkarabil^ miyim?" diye sordu.

Tok ve kalın bir ses, sertçe, "Hayır!" dedi.

Joko hiç itiraz etmedi. Bu sesin sahibini tanımıştı ama. Muhafızların başıydı. Şişeyi görmeden boşlu a uzattı, biri elinden aldı. Bir başkası ise kolundan tutarak onu a ır a ır yürüttü. Yirmi adım kadar ilerlediler. Joko etrafını görememekle beraber, düz ve taşsız bir yolda yürüdü ünü hissediyordu. Etrafta başka at kişnemeleri duyar gibi oldu.

Yoksa Muhammed Osuwa'nin gizlendi i yere mi gelmişlerdi?

Yanındaki adam omuzlarından bastırarak, "yere çök," dedi. Yeniden irkiidi Joko. Ensesine sıkacakları bir kurşunla buracıkta işini bitirecekler miydi? Son iste i gibi kana kana su içmesini de sa lamışlardı. Sonra, "hayır," diye düşündü. Öldürmek isteseler ta buraya kadar getirmelerinin ne anlamı vardı? Bunu o ilk girdi i ormanın başındaki barakada da yapabilirlerdi, yol boyunca da. Hayır, niyetleri öldürmek de ildi.

Cesaretini topladı. Yere çöktü, ba daş kurup oturdu.

!

Om ı tat ı, /•/1/s11

"Neredeyiz? Neden yola devam etmiyoruz?" diye sordu tekrar. Cevap alamadı önce. Hafif ve tatlı bir meltem yüzünü yaladı. Derin bir sessizlik vardı çevrede. Sanki tabiat durmuş, hiç bir şey hareket etmiyordu.

Yumuşak, tatlı bir ses kula ına aksetti. "Efendi Hazretleri'yle görüşmek istiyormuşsun, do ru mu?" "Evet."

"Neden? Onu niçin görmek istiyorsun?" "Ona iletice im bir mesaj var." "Bana anlat."

"Olmaz. Mutlaka kendisine söylemeliyim." "Bunun mümkünü yok. Efendi Hazretlerinin huzuruna çıkamazsın."

"Niçin ama? Öyleyse buraya kadar neden getirildim?" "Emniyet nedeniyle.

Efendinin çok düşmanı vardır. Her önüne geleni onun yanına götürmeyiz. Bana açılabilirsin, ben onun güvendi i adamlardan biriyim, seninle görüşmek için buradayım." Ses, yumuşak, güven verici ve huzur doluydu. Kaba olan Malayca dilini en iyi ve tatlı bir şekilde kullanabiliyordu. Joko kısa bir an düşündü.

Joko susmak zorunda kaldı.

"Nerede kalıyor bu Musevi?"

"Sanırım Manado'da bir ev kiralamış."

. /Jy İş/ /

Yumuşak sesli adam bir süre düşündü. Sonra gayet sakin bir sesle:

"Kiraladı ı evi biliyor musun?" diye sordu. "Hayır efendim."

"Do ru söylüyorsun, de il mi dalgıç? Yalanını yakalarsak seni öldürürüz."

"İnanın do ru söylüyorum efendim."

"Moşe denen adamla ne zaman görüşeceksin?"

"Artık görüşmek istemiyorum efendim. Ben görevimi yaptım ve onun niyetini size ilettim. Adam tehlikeli biri, kendisine oyun etti imi anlarsa bana kötülük edebilir."

"Endişelenme, hiç bir şey yapamaz. Bundan sonra seni koruruz. Tabii sana kesin güvenirse."

Joko ter içinde kaldı. Karşısındaki adamı görebilmek için can atıyordu. Artık ne para, ne pul istiyordu; tek arzusu buradan salimen uzaklaşmaktı.

"Bana güvenin efendim" diye fısıldadı.

Sorgucu derin bir nefes aldı. Uzunca bir zaman ses çıkmadı adamdan, hatta Joko adamın kalkıp gitti ini bile düşündü. Neden sonra tekrar konuşmaya başladı adam.

"Mana'nın söyledi ine göre evvelki gece Cookies Net'de bir cinayete tanık olmuşsun, do ru mu?"

Joko afalladı. Arkadaşı Mana ile bu konuyu konuşup konuşmadı ını bile anımsayamadı birden.

"Tam tanık oldu um söylenemez efendim" diyebilirdi. "Ne demek? Cinayeti gördün mü, görmedin mi?" "Cinayet anını görmedim efendim. Ama öldürüleni gördüm." "Tarif et biraz."

"Otuz, otuz beş yaşlarında, iri kıyım bir beyazdı. İyi giyimli de ildi, daha çok denizciye benziyordu." "Adını ö rendin mi?"

Os//1a/1r //1/su

"Hayır, efendim." 174 "Polis seni sorguladı mı?"

"Sayın Müdür Habibi bizzat sorguladı." "Ona ne anlattın?" "Size söylediklerimi efendim." "Katil hakkında ne söyleyeceksin?" "Kesin bir şey diyemem." "Ne demek bu?"

"O an barda çok az insan vardı. Öldürülen adam, ben ve bir dalgıç arkadaşım ve bir de katil oldu undan şüphelendi im kişi." "O adam hakkında ne hatırlıyorsun?" "Avrupalıydı. Burası kesin... Beyaz şık bir elbise giymişti. Gözleri so uk maviydi."

"Hepsi bu kadar mı?"

"Üzgünüm efendim. O denizci kılıklı adamı tuvalette öldürmüş. Ben ve arkadaşım silah sesini duymadık. Sonra içti i içkinin parasını ödeyip çekip gitti."

"Bu kadar mı?"

"Üzgünüm efendim, fazla bir şey hatırlamıyorum."

"Onu daha evvel Manado'da görmüş müydün?"

"Hayır."

"Yeniden görse tanıyabilir misin?"

"Sanırım efendim."

"iyi" dedi yumuşak ses tonlu sorgucu. "Şimdilik bu kadar soru yeter. Artık serbestsin. Arkadaşlar seni geri götürecekler. Bize yardımın dokundu. Efendi Hazretleri bu iyili ini asla unutmayacaktır ve yardımından dolayı da seni mükafatlandıracaktır. Sakın unutma, Moşe dedi in adamla buluş ve Mohammed Osuwa'nin, Ujung Pandang'a gitti ini söyle, anladın mı?"

"Fakat efendim..."

, //// h/ t

"Sen ne söylüyorsam onu yap!"

Konuşmanın bitti ini koluna giren iki adamın kendisini oturdu u 1 yerden kaldırmalarıyla anladı Joko. Birinin yardımıyla ata bindi. Atlar yavaş yavaş yola koyulurken, dalgıcı oraya getiren adamların başı yumuşak sesli sorgucunun yanına yaklaştı, çok saygılı bir şekilde önünde e ilirken, "Sayın Muhammed Osuwa" dedi. "Bu adamı ne yapmamızı emredersiniz, yolda kurşunlayıp öldürelim mi?"

"Hayır. Şimdilik kılına bile zarar gelmesini istemiyorum. Onunla irtibatı kesmeyin. Kaybetti i parayı kısmen de olsa telâfi etmek için ona ödeme yapın ve devamlı göz hapsinde tutun. İşimize yarayabilir."

"Baş üstüne, Efendi Hazretleri."

.1

2

Emre gö üs ve boynundaki acılarla, haykırmamaya çalışarak gözlerini açtı. Garip garip bulundu u yeri tanımaya çalıştı. Çekti i acılar sonunda onu uyandırmıştı. Gerçi buna uyanmaktan çok, ayılmaya çalışmak demek daha do ru olacaktı. Burnu müthiş sızlıyordu. Güçsüz kolunun titreyen parmaklarını kırık burnuna götürdü. Dayanılmaz biracı hissetti.

Ufak bir odaya hapsedilmişti.

Olayları anımsamaya gayret etti. Kızların kendisini giydirişlerini, sonra işkenceci adamın kırık burnuna savurdu u yumrukla yeniden kendinden geçişini hatırladı. Bir ev depremde sallandı ı zaman tavandaki kiriş ve kolonlardan tozlar nasıl dökülürse, düşleri de titreyen tüller gibi yavaşça döküldü.

Buradan kurtuluşu olmayacaktı...

Hareketsiz kalmak bir anıyı tüm canlılı ıyla tutmada hiçbir işe yaramazdı ne yazık ki. Onun görevi buradan kaçmaya çalışmaktı. Ürkerek üstüne başına baktı. Pantolonu ve gömle i üstündeydi fakat bedeninden leş gibi, rahatsız edici, burun tırmalayıcı, kurumuş kan kokusu yükseliyordu. Gömle inin açık dü melerinden kılıllı gö süne bakınca irkilmeden duramadı.

Gö sü pıhtılaşmış kendi kanıyla kaplıydı.

Tüm gücünü kullanarak aya a kalkmaya çalıştı. Tek eşya sadece zemindeki şilte oldu undan, bu kasvetli yerde bir şeylere]J7 takılma sorunu yoktu. Zor da olsa aya a kalkmayı başardı. Bacakları beyninin verdi i emirlere direniyordu. Ufak odanın bir kapısı, bir de baş hizasında demir parmaklıklı penceresi vardı. Kapı nasıl olsa üstüne kilitli olmalıydı, onu açmayı denemedi bile. Ayaklarını sürte sürte pencereye yaklaştı. Bahçeye mi, yoksa bir ormana mı baktı ını anlamadı; yaprak dökmeyen tropikal devasa a açlar, okaliptüsler ve bölük pörçük, irili ufaklı bir yı ın yeşil nebatat gözüne çarptı. Güneş hâlâ batmamıştı ve demir parmaklıklı pencerenin camı olmadı ından, içeriye adaya özgü baharat kokusu doluyordu.

Çok susamıştı Emre.

Bunca zaman sonra hâlâ ölmedi ine şaşıyordu. Ama fena hırpalanmıştı ve durumu gittikçe kötüye gidiyordu. Daha fazla ayakta duramadı, inleyerek şiltesine döndü, sırtını duvara dayayarak oturdu.

işkenceci adamın kendisini öldürmek için daha ne bekledi ini düşündü. Mesleki itibarını bir hiç u runa berbat etmişti. Yaptı ı hatayı kendisi bile affedemiyordu. Çocukça, aptalca bir tuza a düşmüştü, inanılır gibi de ildi.

Zaman zaman ölmeyi istedi. .Güneş batıp odanın içi zifiri karanlı a büründü ünde, bu iste inin de çok saçma oldu unu idrak etmeye başladı sonunda.

Vücudu acıdan kıvranıyordu ama bu acıların öldürücü olmadı ı açıktı. O gaddar herif nedense birden işkenceyi yarım bırakmıştı. Bir sebebi olmalıydı...

Sabahtan beri a zına bir lokma koymamıştı, açlık sorun de ildi, zaten yemek yiyecek hali de yoktu, fakat susuzluk dayanılır gibi de ildi.

Gözleri kararıyordu, her an bulutlu bir baygınlı ın ya da kendinden geçme diye adlandırılabilir bir ortama geçmesi söz konusuydu. Dayanamayaca ını hissediyordu...

Tam o sırada kapıdan akseden bir takım sesler duydu. Ayık

Osman, //yxu

kalmaya çalıştı. Biri kapının kilidini çeviriyordu. Ardına kadar açıldı 775 kapı. Bol bir ışık huzmesi dışardan içeriye hücum ederek, koni biçiminde, karanlık odanın zeminini aydınlattı.

Işıksız ortama alışan Emre gözlerini kıstı, oturdu u yerde, oldu undan da fazla iri görünen gölgeye baktı. Kızlardan biriydi bu...

Işık arkadan vurdu u için tam net olarak hangisi oldu unu çıkaramadı. Zaten ne fark ederdi ki, işkenceci olmaması daha önemliydi...

Fahişe kapının önünde öylece durarak Emre'yi süzdü.

"Demek kendine geldin!"

Sesinden tanıdı. Yerli olanı, Sepu'ydu. Kimildamadan duruyordu eşikte. Bir kolunu kapının kasasına dayamıştı. Di er elinde bir tabanca tutuyordu.

"Acıktın mı?"

Sesini çıkarmadı ajan.

Cevap alamayınca fingirdek bir kahkaha attı Sepu.

"Sen bilirsin..."

Birden susmanın anlamsızlı ını kavradı Emre. "Susadım!" diye inledi.

Yerli kadın gülümseyerek, "Ne söyledi ini anlamıyorum ki" diye omuz silkti. O zaman genç adam farkında olmadan Türkçe konuştu unu idrak ederek, susadı ını bu sefer İngilizce tekrarladı.

Sepu başını sallayarak kapının önünden çekildi. Fakat kapıyı kapatmamıştı. Emre bir an ümide kapılır gibi oldu. Hatta yerinden fırlamayı bile düşündü, ne var ki vücudu öylesine güçsüz kalmıştı ki aya a kalkması, ya da firar için bir teşebbüste bulunması adeta olanaksızdı. Kalkamadı zaten.

Az sonra Sepu elinde plastik bir maşrapa ile geri döndü. Bu defa yanına kadar geldi. "Al, iç bakalım."

Su so uk de ildi, ama Emre kana kana içti.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Biraz daha iyi misin?"

, ^i/^w

Ajan başını salladı.

"Yemek istemedi ine de emin misin?"

"Yiyecek halim yok... Çok canım yanıyor."

"Bir şeyler yemelisin yinede... Meyva getireyim mi?"

"Hayır teşekkür ederim."

Bu ilgi de neden acaba, diye düşündü Emre. Bir iki saat evvel kendisini öldüresiye döven insanlar şimdi onun sıhhatiyle ilgileniyorlardı. Ajan başını kaldırarak Sepu'ya baktı.

Kız yine yarı çıplaktı. Sırtında sabahki mayosu vardı. Neden başka giysi de il de, mayo, diye düşündü Emre. Deniz kenarı bir yerde olmadıkları muhakkaktı.

Pencereden gördü ü kadarıyla orman içinde gibiydiler. Titrek bir sesle:

"O burada mı?" diye sordu.

"Mokada mu? Korkmana gerek yok. O gitti, ama yine gelecek."

Ajanın suratı ekşidi.

"Çok canını yaktı, de il mi? ÖyletJiro. İnsana acı vermeye bayılır, işinin de tam ustasıdır. Yeniden işkence yapmaya başlarsa, sana tavsiyem, konuş. Susmanın veya aptalca direnmeye çalışmanın sana hiç yararı olmaz."

Taktik bu, diye düşündü Emre.

t

Ayıldı ını anlayınca, şimdi onu de ışık bir yöntemle konuşturmaya çalışıyorlardı galiba. Bu sefer sorgucusu Sepu olacaktı. Emindi, o lanet yerli de, Gina da içerdeydiler.

Kız gitmiyordu başından.

"Gina nerede?" diye sordu Emre.

Kız kıkırdadı yeniden.

"Ne o? Onu benden fazla mı be endin? Yoksa onunla oynaşmak mı istiyorsun yeniden?"

Emre, hayır anlamında başını iki yana salladı. "Hadi hadi, numara yapma. Siz erkekler hep aynısınız. Fırsatını bulur bulmaz sevişmek istersiniz."

Os/11a11. //1/s1/

"Deli mi bu," diye düşündü Emre. Hangi erkek tüm bu yaşadıklarından sonra sevişmek isterdi ki? Ayrıca elini kolunu kimildatacak hali yoktu.

Birden Sepu'nun çıplak aya ının kasıklarının arasına uzandı ını fark etti.

Ereksiyona geçip geçmedi ini anlamak istiyordu. Bu bir numara de ilse, gerçekten hasta olmalıydı... Husyelerindeki acı hâlâ tam olarak geçmemişti, inledi Emre.

"İstersen Gina'yı da ça ırayım. Belki o yardımcı olur." "Delisin sen!" diye

ba ırdı genç ajan. "Görmüyor musun, şu anda sevişmeyi düşünecek halde miyim?"

Sepu aya ını çekti. "Demek yanılmışım. Ben de seni sıkı bir adam sanmıştım. Çok yazık!"

"Lanet olsun ikinize de. Rahat bırakın beni." "Ne oluyor orada?"

Bu Gina'nın sesiydi. Emre kapıya dönüp baktı. Dışardan akseden ışıkta şimdi beyaz tenli öteki fahişe belirmişti.

"Ne o? Yoksa bensiz adamın tadına mı bakmaya kalkışıyorsun Sepu?"

Kıkırdadı yerli kız. "Niyetim oydu, ama baksana bunda hiç iş yok. Bizi reddediyor, içi geçmiş bunun."

İki fahişe kendi aralarında hızlı hızlı Malayca bir şeyler konuştular. Biraz kuşkulu, biraz tedirgin bir ifade vardı sanki ses tonlarında. Konuşmaları uzadı gibi geldi Emre'ye.

Sonra birden Gina'nın yerdeki şilteye e ilerek bacaklarının arasına kaydığını gördü, inanamıyordu bir türlü, fermuarını kurcalıyordu. Kıza mani olmak istedi, beceremedi.

Bedenindeki de ışıklı i kendi de dehşete kapılarak fark etti. Ereksiyona geçiyordu...

|O^O^

//>/// fc/ /

Erika gün batarken yeniden duşa girdi.

"Bu lanet memleketin nemi dayanılacak gibi de il", diye 181 homurdanıyordu. Bir iki saat uyuyup kalktı ında bütün vücudu ter içinde kalmıştı. Duştan sonra saçlarını tararken, otel tuvaletinin aynası önündeki açık el çantasına gözünü ilmişti. Stanley'in yattan ayrılırken kendisini araması için bıraktığı kartviziti gördü. Bir an aklından onu aramayı geçirdi; sonra omuz silkti. Hiç anlamı yoktu, Stanley tükenip bitmiş bir adamdı artık. Onunla yıllar sonra yemek yiyip vakit geçirmenin hoşu gidecek hiç bir yanı yoktu. Galiba gerçekten alkolik olmuştu. O hale kendi yüzünden düştü ünü söyledi i zaman gülmüştü Erika. İnanılacak şey de ildi, bir erke in bir kadınla baş başa geçen tek bir haftadan sonra böylesine araz bırakacak bir hastalığı tutulacağına onun kafası yatmazdı. Ayrıca Stanley o denli hassas biri de de ildi. Moskova'daki başarısızlığı i nedeniyle buraya sürülmüş, burada da kendini içkiye kaptırmış olabilirdi ama sırf kendisine olan aşkı ve unutamaması nedeniyle bu hale düştü ünü söylemesi, herhalde uyuşmuş beyninin yeni yarattığı i bir fantezi olmalıydı. Ya da yeniden kendisine yaklaşabilmek için icat ettiği i şık bir tavlama yöntemi. "Aptal, beni hiç tanımamış" diye mırıldandı içinden. Şayet yeniden böyle bir birleşmeyi kendi istemiş olsa, Stanley'in çabalarına hiç gerek yoktu, gider ve koynuna giriverirdi. Saçlarını taramaya devam ederken beş yıl sonra gördü ü adamın hayalini yeniden gözlerinin önünde canlandırarak Moskova'daki günleriyle mukayese etmeye çalıştı. Gerçekten çok çökmüştü İngiliz; altın sarısı saçları epey seyrelmiş, yüzündeki seyrek çiller, kahverengi yaşlılık lekelerine dönüşmüştü. Oysa o kadar yaşlı da de ildi.

Saçlarını taramayı bitirince, Stanley'i de unuttu Erika. Nasıl olsa onu bir daha hiç görmeyecekti. Burada da karşılaşmamayı dilerdi, eski ve mutlak unutulmuş bir anı da olsa, adamı Moskova'daki haliyle anımsamayı tercih ederdi.

Aynanın karşısında hafif makyaj da yaptı. Gerd Rupper'in dayamayarak otele kendisini ziyarete geleceğini ummuştu fakat gelmemişti zavallı. Ondan hiç hoşlanmamıştı Erika.

Osmajı, i/iysu

Çok itici biri olarak görüyordu onu. Sevimsiz, bencil, parayla her 182 şeyi satın alabileceğini sanan bir yetenekte. Fena halde tutulmuştu, hatta evlenme teklif edecek kadar.

Zamanı ve fırsatı olsa onu daha fazla üzme isterdi, hatta bundan zevk de alırdı, ne yazık ki bu şansı yoktu. Yarın bu berbat ülkeden uzaklaşacaktı.

Odanın içinde gagesizce dolaştı, balkona çıktı. Güneşin batmasına rağmen hava dayanılmayacak kadar sıcaktı, hemen içeri girdi. Rupper'in konforlu yatından sonra, otel odası çok yavan ve konforsuz görünüyordu gözüne.

Herhangi bir aksilik olmaması için, akşam yemeğini bile odasında yemeye karar vermişti. Manado'da fazla göze çarpmak istemiyordu. Şimdiye kadar işler yolunda gitmiş sayılırdı ama bazı tehlikelerin başına iş açacağını hesap etmek zorundaydı. Bu ufak sahil kentinde düşmanları vardı.

Birbiri peşine iki sigara içti.

Yalnızlıktan sıkılmaya başlamıştı. Sonra yattan ayrıldı ına pişman oldu. Acele ve yeterince düşünmeden karar vermişti, bunu yakıştıramadı kendisine. Yatı bir gün evvel terk etmesinin asıl nedeni, Rupper'in son anda kendisine engel olmaya

kalkışmasından duydu u endişeydi, ama çok anlamsız geliyordu bu şimdi. Rupper nasıl olsa engelleyemezdi gidişini. O kapasitede bir adam de ildi. Ve tabii en önemlisi de çevirdi i dolaplar hakkında hiç bir bilgiye sahip olmamasıydı. Canı bir cin-tonik çekti.

Oda servisinden içki ve hafif bir yiyecek istemeyi düşündü ü anda vazgeçti. En iyisi aşıya inip restoranda yemekti. Belki biraz açılırdı. Çantasını aldı, önce beyaz elbiseli nefret etti i adamdan aldı ı anahtarın hâlâ yerinde durup durmadı ını anlamak istercesine fermuarlı gözü açarak içine baktı. Anahtar yerli yerindeydi. Sonra Glock'unu gözden geçirdi, yeniden çantasının içine tıktı.

Derin bir soluk aldı.

e tfy/ştgı

Aynadaki görüntüsüne son bir kez baktı. Tek kelimeyle şahaneydi. Be endi kendisini... Canı e lenmek istiyordu...

CIA ajanları ve Cengiz, baskın yaptıkları evden asık yüzle ayrılmışlardı. Evde kimse olmadı ı için belki bir ize rastlarınız diye rahat rahat inceleme yaptılar. Fakat dişe dokunan tek bir şey bulamamışlardı. Ev eşya yönünden son derece fakirdi, yatak odalarında birer yatak ve iskemlelerden başka bir şey yoktu. Sanki sırf Emre için kiralanmış boş bir yerdi. Evin tek lüksü mutfaktaki buzdolabıydı. Raflarda da plastik birkaç tabakla çatal bıçak bulmuşlardı. Buzdolabında tek rastladıkları şey, iki şişe suyd.

Şayet yatak odalarından birinde taze ve pıhtılaşmış kan izlerini bulmasalar Habibi'nin kendilerine oyun oynadıklarını sanacaklardı.

James hiddetle ba ırdı. "Lanerolsun! Bin ka ıt boşagitti. O ayyaş İngiliz'e inanmayacaktık. Bize numara çekti."

"Hayır" dedi Cage. "Onu tanırım, böyle şeylere kalkışmaz."

James kızgınlı ını yenememişti henüz. "Bu işte ö renece in daha çok şey var evlât. Mesle in irlcelikleri Langley'in okullarında ö renilmez. O alkolik herif paramızı aklınca çarptı. Onu bir ele geçirirsem unutamayaca ı ders verece im."

"Mr. Moore bunu yapmaz."

Richard lâfa karıştı. "Hiç olmazsa herifin ya da kızların evini tespit ettik. Bu da bir kazançtır."

James bu defa da Richard'a dönerek söylendi, "Bin dolar karşılılı ında mı? Yapma dostum, rezil olduk. Durumu yukarıya nasıl açıklayaca ız şimdi? Bizi hemen görevden alırlarsa hiç şaşma. Yaşadı ımız tam bir fiyasko."

Cengiz biraz da utanarak konuşmalara karıştı.

Os/11a/1r //1jsu

"Acaba" diye fısıldadı. "Bu oyunu şu bahsetti iniz Polis Müdürü 184 tezgahlamış olamaz mı?"

Ajanlar dönüp işin başından beri sessiz duran MİT ajanına baktılar.

Richard sakın bir sesle, "Nasıl Mr. Tamer?" diye sordu.

"Çok basit! Habibi dedi iniz müdür ikili oynayabilir. Yani MI6 ajanı ile anlaştıktan sonra durumu arkadaşımı kaçırana bildirmiş olamaz mı? Nede olsa o da bir yerli, ada halkından. Bu şekilde hem parayı götürür, hem de yabancı ajanları zor duruma sokabilir."

Ajanlar bir an tereddütte Cengiz'e baktılar.

Cengiz konuşmasını sürdürdü. "Belki bu işin tek aksayan yanı Polis Müdürüne duyulan güven hissi. Mr. Moore da ona inanmakla hata etmiş olabilir. Başından beri bana solak geldi zaten. Adanın yerli Polis Müdürünün ne sebeple olursa olsun yabancı ajanlarla bu tür bir ilişkiye girmesi pek do al de il. Hele bin dolar gibi az bir para için."

Richard, "Mr. Tamer do ru düşünüyor galiba" dedi. "Korkarım biz buraya baskın yapmadan önce Habibi ihbar etmiş olmalı. Onlar da rahat rahat kaçabildiler."

"Allah kahretsin!" diye homurdandı James yeniden. "Bu neyi de iştirir? Hem kuşu kaçırdık hem de afişe olduk. Şayet Habibi de Osuwa'nın adamı ise, ki kuvvetle muhtemelen öyledir, herşey yatmış demektir. Bu operasyona bitti nazarıyla bakabiliriz artık. Yüzümüze gözümüze bulaştırdık."

"Buna o kadar emin olmayın Mr. Harris" dedi Cengiz yumuşak bir sesle.

Olaydan sonra Türk ajanlara bir türlü sıcak bakamayan James alaycı bir şekilde, "Ne demek istedi inizi açıklar mısınız lütfen?" dedi.

Cengiz hiç istifini bozmadan, "Aklıma bir fikir geldi de" diye mırıldandı...

|o+o+o

.</(/ /\$•/£>|/

Gerd Rupper elektronik posta servisinden aldı 1 şifreli talimatı yazıcısına nakletti. Sonra kilitli dolabından çıkardı 1 şifre çözücüyü J85 masaya koyarak, yazıcıdan çıkan kağıdı incelemeye başladı.

Satırlar ilerledikçe gelen talimat karşısında soğuk terler dökmeye başladı. Okudu una inanmadı; bir hata yapıp yapmadığını anlamak için tekrar tekrar şifreyi kontrol etti.

Emir net ve açıktı. Hata etmemişti...

Masadan kalkarken kalbine kurşun yemiş gibi şaşkındı. BND de görev aldığından beri kendisini şoka uğratan en korkunç emirdi bu. Uzun süre kıpırdayamayarak şaşkın şaşkın yerinde bekledi. Olmayacak bir gücün ortaya çıkarak acı gerçeği de iştirmesini umdu. Ne var ki ajanların merkezden gelen emirler konusunda tartışacak veya reddedecek yetkileri yoktu.

Neden sonra sakinleşebilmek için bir kadeh sek viski yuvarladı, içindeki çöküntü yavaş yavaş, yerini hiddete ve kızgınlığa bırakıyordu. Kamarasının banyosuna geçerek başını soğuk suyun altına soktu. Biraz toparlanır gibi oldu. Dahili telefonu açarak, Kaptan Otto Shultz'dan tayfa Dietmar Hamann'ı derhal yanına göndermesini istedi.

Tayfa kamaranın kapısını tıkırdatmadan önce saçsız başını bir havluyla kurularak mümkün oldu unca demince geçirdi işin izlerini silmeye çalıştı. Bilgisayarın başına yeniden otururken bir Havana purosunu yaktı, tabii görünmeye çalıştı.

Az sonra tayfa lüks kamaradaydı. Dietmar Hamann BND'nin yattaki uzman elemanlarından biriydi. Sulawesi'ye özel bir görevle gönderilmişti ve görevi evvelki gece Cookiest Nefte bir başkası tarafından öldürülen gemiciyi katletmekti. Yata, Ujung Pandang'da, sırf bu iş için binmişti. Bir doksan boyunda, fazla iri cüsseli, beyaza yakın sarı saçlı biriydi.

Ellerini önünde birleştirip silemedi işi Bavyera aksanıyla konuştu. "Beni istemişsiniz Herr Rupper" dedi.

Gerd sesindeki titremeyi hissettirmemeye çalışarak, "Az önce Berlin'den bir emir aldım" diyebilirdi. Dietmar keskin ve ifadesiz

Osman, //1/su

bakışlarını şişman adama dikmiş, cümlelerin sonunu getirmesini J86 bekliyordu. "Sana yeni bir görev çıktı."

Rupper'in emri bildirmekte zorlandı işi hissediyordu.

"En iyisi kendin oku" dedi Gerd ve yazıcı çıktısını adama uzattı. Dietmar sakin bir şekilde kağıdı alarak okudu. En ufak bir şaşkınlık belirtisi göstermedi.

"Yanılmıyorsam, ajan Erika Müller yatı terk etti, değil mi?"

"Evet... Bana söylediğine göre Pilgrims Hotel'e gitti... Ama bizi atlatmış da olabilir. Böyle bir sonucu hiç beklemiyordum. Kaçmış da olabilir. Belki şimdiye kadar çoktan Manado'ya terk etmiştir."

"O zaman ne yapacağız?"

"Hiç bir fikrim yok. Gelen talimat acilen ortadan kaldırılmasını emrediyor."

Rupper'in sesi elinde olmadan boğuklaşmıştı.

"Umarım hâlâ oteldedir."

Gerd başını salladı. Dietmar son bir kere şişman adama baktı. Aklından geçenleri belli etmiyordu, ama onun kadına duyduğu zaafı yattaki beraberliklerinden anlamıştı.

"Başka bir diyeceğiniz var mı?" diye sordu.

Yutkunan Rupper, "işini mümkün oldu unca acısız halletmeye çalış" dedi... "O bir hain, fakat ölürken acı çekmesini istemiyorum." "Anlıyorum efendim."

Stanley sırtına temiz bir gömlek giydi. Buruşmayan Hind keteninden yapılmış ceketini koluna aldı. Bir süre tabancasını beline takmakta tereddüt geçirdi, artık silahlardan nefret ediyordu, zaten onu kullanacak gibi de hissetmiyordu kendini. Her şeye rağmen yılların verdiği alışkanlıkla son anda yeniden fikir de iştirip tabancayı belindeki kılıfa geçirdi. O da şaşkınlıkla işe; şimdi daha güvenli hissetmişti kendini. Silahı kamufle etmek için mecburen

r//yfyı r

ceketini de giydi. Artık Pilgrim's Hotel'e Habibi'yi görüp, rüşvetini vermeye gidebilirdi. Acaba bu öleden sonra neler oldu, diye J87 düşündü. CIA

ajanları Okua kardeşleri ve Mokado'yı kıştırıp Türk ajanı kurtarmışlar mıydı? Ajanın kurtulması zayıf bir ihtimaldi ama belki kaçırılanları konuşturabilirlerdi. Erika'nın hâlâ başının dertte oldu unu biliyordu. Ona telefon numarasını vermiş, hatta ondan telefon da beklemişti ama bu saate kadar aramamıştı sevgilisi. Arayacak mıydı acaba? Bundan pek emin de ildi Stanley, fakat aramasını şiddetle istiyordu.

Bu sabah tıraş olmuştu; her gün tıraş olma alışkanlı ını çoktan yitirmesine ra men, evinin banyosuna geçip aynada yüzüne baktı. İçinden bir his yeniden Erika'yı görece ini söylüyordu. Atkinson after shave'inden bolca bir miktar avucuna döküp yüzüne sürdü. Sonra yaptı ından utanmış gibi aynadaki aksine bakıp gülümsedi.

Aşık olmak, komik bir şeydi.

insanı ne olmayacak davranışlara sürüklüyordu. Temiz gömlek, Hind keteninden en iyi ceketini giymek, losyonlar sürmek, hepsi Erika yüzündendi...

| •

Hiç anlamı olmayan, çoktan kendini unutmuş bir kadın için...

Belki şu an da o lüks yatta akşam yeme i hazırlı ındaydı. Acaba Gerd Rupper denen ya tulumu ile aralarında bir ilişki var mıydı? Muhtemelen öyle olmalıydı. Niye kendimi aldatıyorum, diye hayıflandı. Erika onu çoktan unutmuştu. Her halinden belliydi bu. "Boş ver, her şey olaca ına varır," diyerek omuz silkti ve çıkmak için kapıya yürüdü.

Sokak kapısı da tam o anda çalınmıştı. Stanley irkildi bir an. Biteviye geçen yaşamı öylesine hareketlenmişti ki, kimin gelmiş olabilece ini tahmin edemedi. Kapıyı açtı.

O an karşısında görmeyi en son arzu edebilece i insan duruyordu eşikte.

Leonid Çemenko...

"Ne istiyorsun?" diye homurdandı.

Osman. //1/su

"Azizim, hiç de kibar bir karşılama de il bu! Bir ingiliz]88 centilmenine yakışmıyor do rusu."

"Ne bekliyordun ki, memnun olmamı mı? Beni tehdit eden birini gülerek karşılamamı mı yoksa?" Stanley'in keyfi kaçmıştı.

Tam eski mesleki heyecanlarının beyninde ça rışım yaptı ı garip bir mutluluk ve aşk sarhoşlu u ile akşama hazırlanırken, karşısında eski Sovyet rejiminin artı ı bir ajanla karşılaşmak, tüm neşesini yok etmişti.

Rus'un dikkatle kendisini süzdü ünü fark etti. "Sen alkollü de ilsin" dedi Leonid. "Yoksa içmedin mi?" "Yeterince içmedi im do ru. Ama beni çok mutlu eden bu ziyaretini bilseydim mutlaka bir kadeh yuvarlardım." "Demek içmeden durabiliyorsun?" Stanley kısa kesmek istedi.

"Evet, ne söyleyeceksen kısa kes. Bir randevum var." "Kiminle?"

"Bu seni hiç ilgilendirmez ahbap."

"Öyle mi? Biliyor musun dostum, ayık halinle hiç çekilmez oluyorsun, içkili halini tercih ederim. O zaman kafan daha iyi çalışıyor. Hiç olmazsa durumunu daha iyi takdir edebiliyorsun. Ama şimdi şartları unutmuş gibi bir görünümün var."

"Yanılıyorsun, tehdidini unutmuş de ilim. Bunun içinde ayık veya sarhoş olmam fark etmiyor."

Rus sırıttı. "Bak, bu iyi işte! Söyle bakalım, Muhammed Osuwa hakkında bilgi toplayabildin mi?"

"Kısmen" dedi Stanley. "Ama topladı ım bilgiler çelişkili." "Nasıl yani?"

"Bazı kaynaklar Osuwa'nin Manado'da olmadı ını söylüyor, bazıları ise hâlâ burada oldu unu. Kesin bir kanaat elde edinceye kadar soruşturmaya devam etmeliyim."

"Şu kaynakların hakkında biraz açıklama yapar mısınız?"

, /Ay /ş/ /

Stanley omuzlarını silkti.

"Bu konuda sana açıklama yapmak zorunda de ilim. 189 Anlaşmamızda sana sadece Osuwa'nin nerede saklandı ını ö renmek şartı var."

"Yine de bilmek istiyorum. Vaktim gittikçe daralıyor."

"Bu benim sorunum de il."

"Senin sorunun ahabap. Çünkü Erika Müller, yatı bugün terk etti. Bundan sonra nereye gidece ini bilmiyorum, ama ne yazık ki onun fazla uza a gitmesine izin veremem."

Bu haber Stanley'e sürpriz olmuştu.

Dikkatle bakışlarını Rus'un kara gözlerine çevirdi.

"Yatı terk mi etmiş?"

"Haberin yok mu dostum? Bavulunu toplayıp Pilgrims Hotel'e yerleşti."

Stanley susmak zorunda kaldı.

Acaba Erika niye yatı terk etmişti. Orada gayet mutlu ve keyifli görünüyordu.

Bunun önemli ve geçerli bir nedeni olmalıydı. Sevgilisi ısrarla Osuwa'nin yerini bildi ini iddia ediyordu, belki ona erişmek için yapılmış bir teşebbüs olabilirdi bu. Aklından "ama neden?" diye geçirdi; Erika bu buluşma için neden Gerd Rupper'i ve onun yatını terk etmişti?

Bilmedi i başka dolaplar mı dönüyordu?

"Artık bana bir açıklama yapmak zorundasın" dedi Leonid. "Kimlerle görüştün?"

Acaba Rus kendisini gözaltında tutuyor muydu? Stanley buna emin olamadı.

"Buradaki bazı CIA elemanlarının a zını aradım." "Onları boş ver. Bir şey bilmediklerine eminim." "Emin misin? Nasıl emin olabilirsin? Buradaki en geniş kadro ve teknik imkanlar onların elinde."

()s/)ia/ır /İt/su

"Devam etsen..."

"Sonra Polis Müdürü Habibi ile görüştüm."

"Habibi mi? Ondan bir iş çıkaca ını sanıyor musun? O bir yerli, niye kendinden biri için sana ihbarda bulunsun?"

"Habibi para için anasını bile satar."

"Yaa, bir şey ö renebildin mi bari?"

Zaman kazanmalıydı Stanley. Aklı yeni ö rendi i bilgi ile iyice karışmıştı.

Şimdi Erika'nın daha büyük bir tehlikenin içinde oldu unu düşünüyordu.

"Bu akşamki randevum onunla" dedi.

"Mümkündür" diye sırttı Rus. "Bu gün Polis Müdürü'nü ziyaret etti inizi gayet iyi biliyorum."

"Yoksa beni de mi takip ediyorsun?"

"Niye olmasın? Sen buranın en kıdemlisisin."

"Hey ahabap şu kıdemlilik nakaratını biraz abartmıyor musun, istersen yirmi yıldır burada olayım, damarlarım uyuştuktan sonra ne işe yararım ki?"

Leonid-sırttı.

"Sen usta bir aktörsün. Ama itiraf edeyim ki rolünü biraz abartarak oynuyorsun.

Haa, samimi fikrimi sorarsan, onu da söyleyeyim, bana göre de bir işe yaramazsın."

Stanley hırsla soludu.

"Madem öyle, niye peşimi bırakmıyorsun? işe yaramaz bir aktörün sana ne yararı dokunur?"

"Unutma İngiliz, ben de emir kuluyum. Aldı ım direktifleri uygulardım. Burada işime yarayabilecek adam olarak yalnız senin adını verdiler."

Stanley bu defa içtenlikle gülümsedi.

"Sizinkileri daima hafife almışımdır, hatta en güçlü oldu unuz zamanlarda bile. Organizasyonlarınız fikir olarak mükemmeldir, ama nazariyatı fiiliyata dönüştürürken hiç işe yaramazsınız."

.Ay /ş/ /

"Fikirlerini kendine sakla ahabap ve sakın unutma. Sana verdi im süre yarın ö leyin bitecek. Güzel sevgilinin yaşamasını istersin /ç] umarım. Şunu da belirtmeden geçemeyece im; sevgilin gerçekten güzel bir kadınımış. Onu unutamamı anlıyorum."

Stanley eski gücünde olsa, Rus'a o anda yüzünün tam orta yerine bir yumruk

atmayı gerçekten isterdi, ama ne yazık ki bunun hiçbir yararı olmayaca ını

biliyordu. Yumruk savurma yerine Stanley, "İltifatın için teşekkür ederim" dedi.

Leonid geri döndü ve tam kapının önünden ayrılırken, "Yarın saat tam on ikide yine burada görüşece iz" diye homurdandı. Ve bir daha arkasına bakmadan uzaklaştı...

Emre yattı ı yerde, dirseklerinden güç alarak geri geri çekilip sırtını duvara dayadı.

"Hayır, yapmayın, durun! İstemiyorum" diye mırıfdandı. "Beni rahat bırakın..." Gina ile Sepu birbirlerine bakıp gülüştüler. Yerli kız, Emre'yi küçümseyen bir eda ile, "Nasıl bir şansını geri tepti inin farkında mısın?" diye sordu. "Bu belki de hayatındaki son cinsel ilişki olacaktı. Bizden sana bir lütuf; bir arma an... Tıpkı idam mahkumlarının son isteklerinin yerine getirilmesi gibi." "Lanet olsun, sizlerden bir şey istemiyorum." Gina pek oralı olmadı, Emre'nin yanına oturup kollarını tuttu.

"Uzatma" dedi. "Biz reddedilmeye alışık de iliz, istersek seninle zorla da sevişebiliriz."

Genç adam hayretle Gina'ya baktı. "Zorla mı dedin?"

"Tabii ya, niye olmasın? Elimizde esirsin, sana ne istersek yapabiliriz."

Emre'nin şaşkınlığı devam ediyordu. Acaba bilincimi mi yitirdim,

(.)<>/) tat. /Jysıı

diye düşünmeye başladı. Kadınların kendisine cinsel tacizde 192 bulunmalarını yadırgamıyordu da, sıhhi yönden bitik ve mecalsizken kendisinde ne bulduklarına şaşıyordu.

Acaba bu benim için bir kurtuluş fırsatı olabilir mi, diye aklından geçirdi. Eline geçen her fırsatı de erlendirmek zorundaydı. Biran içinde bir ümidin tatlı kıpırdanışları dalgalandı. Aklından geçenleri de erlendirmek için biraz zamana ihtiyacı vardı.

"Do ru, sizin esirinizim, beni becerebilirsiniz, ama o herif içerdeyken ne siz, ne de ben bundan zevk alamayız."

Sepu gevrek bir kahkaha attı.

"Mokado'yu mu kastediyorsun?"

"Tabii ki onu... Sizle sevişirken içeriye girerse, bütün kemiklerimi acımasızca kırar. Beni öldürecekse bile hiç olmazsa acı çekmeden ölmek isterim. Anladım kadarı ile beni sa bırakmayacak."

"Telaşlanma. O burada de il... Sabaha kadar da dönemez."

Do ru muydu acaba kızın bu söylediği?

İşkenceci yok muydu evde? Kuşkuyla kızların yüzüne baktı.

"Do ru mu söylüyorsunuz?"

"Yok, dedik sana."

Tam tatmin olmamıştı Emre.

Kararsızmış gibi kızları süzdü yan gözle. Yanlarında silah yoktu. Oysa işkencecinin kızlara bir tabanca verdi ini biliyordu. Kızlar hemen hemen çıplak sayılırlardı ve yanlarında bir silah olsa onu gizleyecek yerleri yoktu. Olamaz, diye düşündü. Yaralı da oisa, Mokado burada kendisini kızlara silahsız olarak bırakmazdı...

Gina sertçe ba ırdı.

"Kendi rızanla sevişecek misin, yoksa zor mu kullanalım?"

Genç adam elinde olmadan irkildi. Böyle bir şey ilk defa başına geliyordu. Gözü dönmüş kızlar zorla kendisini ilişkiye itiyorlardı. Kendisini bakir bir delikanlı gibi hissetmeye başlamıştı.

Sesi titreyerek, "Bu halimle ya beceremezsem?" diye sordu.

"Hadi uzatma, az önce denedik, bal gibi yaparsın." Gina birden Emre'yi dirseklerinden çekip yata a sırtüstü devirirken Sepu da üstüne çıkıverdi. Genç ajanın bütün kemikleri sızladı. Böyle bir denemeye ne ölçüde hazır oldu unu bilmiyordu. Kafasında garip sualler yer etmeye başlamıştı. Bu kızların profesyonel fahişe olduklarından artık hiç şüphesi yoktu; bu kanaati onu daha da endişelendiriyordu. Tuhaf bir durumdu; bu kadınların bitik vaziyetteki bir erkekle neden cinsel ilişkiye girmek istediklerine bir anlam veremiyordu. Onlara ne parasal, ne de cinsel bir heyecan verecek durumda de ildi. Ayrıca kafasında bunca tereddüt, korku ve endişe varken bu iki azgın kadınla ilişkiye girmesi hemen hemen mümkün de ildi.

Acaba bu kadınları alt edebilir miyim, diye düşündü. Alt etmeyi sadece fiziksel olarak aklından geçirmişti, salt kaba adale gücü olarak, yoksa şu an cinsel ilişkiyi hiç mi hiç düşünmüyordu.

Son şansını olabildi ve Emre bu fırsatı de erlendirmek zorundaydı. Tam belinin üzerinde oturan Sepu'ya sarılmak için kollarını Gina'nın ellerinden kurtajtriak istedi, fakat kızıl saçlı yerli kızını kollarını sıkı sıkıya kavramıştı ve bırakmıyordu...

"Olmuyor... Beceremeyecek galiba" diye hiddetle homurdandı Sepu.
Kızıl saçlı Gina, "Başarması lâzım" dedi. 'Yoksa onu do du una pişman ederiz.'
"İstersen birde sen dene..."
"Kalk üstünden."

Sepu yana kayarken avuçlarını genç adamın iri kafesli gö süne bastırdı ve kımıldamasını engelledi. Kolları serbest kalmıştı Emre'nin; başka şansı yoktu, sa elinin yumru unu olanca hızıyla Sepu'nun kafasına salladı. Bu güçsüzlükle bundan fazlasını yapamazdı zaten. Yumruk hedefine ulaştı ve Sepu'nun şaka ında patladı. Yerli kadın üzerinden kayarak tahtaların üzerine yuvarlandı. Emre'nin zamanlaması iyi olmuştu; böyle bir direnişi beklemiyorlardı. Adalelerinin geriye kalan son takatiyle Gina'yı

Osmcvı^çtfysu

kavradı. Bu güç gösterisi gerçekten bütün vücudunu sızlattı]94 Emre'nin. Tek bir darbe almadı ı halde, müthiş canı yanıyordu. Her kımıldayışında, boynu, kaburgaları ve özellikle de burnu kopar gibi sızlıyordu. Sepu zorlu bir yumruk yemiş olmalıydı, zira yerden kalkamadı, ama ajanın kendisini sıkı sıkıya kavradı ını gören Gina, dişi bir panter gibi bo uşmaya başladı. Kız zayıf ve narin görünümünün aksine son derece hareketli ve güçlüydü. Kendisini çok iyi koruyordu. Uzun kollarını hemen Emre'nin bedenine sarmış ve ajanın kollarını kullanmasına engel olmaya çalışmıştı. Ajan silkindi ve kızın kollarından kurtulmaya çalıştı. Beceremedi i gibi vücudundaki yaraların sızlamasından az daha nefesi duracaktı. Gina ne yapması gerekti ini çok iyi biliyordu. Alnının tam ortasıyla Emre'nin kırık burnuna do ru bir kafa attı. Emre yarı karanlık odada bile kızıl saçlı kafanın burnuna do ru yaklaştı ını görünce can havliyle başını kaçırdı. Zira o kafa darbesi yerini bulunca işinin bitece ini anlamıştı. Kaslarındaki son gücün de tükendi ini duyumsuyordu, Gina'nın işini hemen bitiremezse bu mücadeleyi daha fazla sürdüremezdi. Sepu'ya savurdu u yumruktum enerjisini tüketmişti zaten. Bir yandan kollarını kurtarmaya çalışırken göz ucuyla da yerde yatan di er yerli kıza bakıyordu. O da aya a kalkarsa işi bitmiş sayılırdı. Allah'tan o, yerde hareketsizdi, bayılmış olmalıydı. Emre ilk kafa darbesinden kendini kurtarmıştı ama Gina buna ikinci bir kere teşebbüs ederse kırık burnunu koruması çok zordu. Ajanın tek avantajı aralarındaki boy farkıydı. Derin bir nefes alan Emre ci erlerindeki son hava ile solu unu dışarıya verirken kollarını açıp kızın bileklerini çözdü. Gina Malayca küfürler ya dırıyordu. Bu defa uzun tırnaklarını ajanın yüzüne geçirmek istedi ama Emre artık ölümüne saldırıyordu. Diziyile önce kızın karnına do ru birtekme salladı. İsbet ettirmişti, Gina sendeleyince bir yumruk da ona attı. Artık yumru un hedefinden ziyade kıızı kendinden uzak tutmaya çalışıyordu. Nitekim önce karnına sonra da omzuna aldı ı darbelerle kız yere yuvarlandı. Emre aklına gelen ilk şeyi yaptı ve kendini kapıya do ru attı. Birkaç saniyeye ihtiyacı vardı ve onu da elde edebildi. Gina düştü yerden aya a kalkıp peşinden koşuncaya kadar dışarıya çıkmış ve kapıyı ardından

ttfy İşı ı

kilitlemişti. Sırtını kapıya dayayarak bir süre soluklandı. Kızıl saçlı arkasından kapıya açmak için zorluyordu.

Koridorda hafif bir elektrik ış ı ı yanıyordu. Emre kapalı olmayan gözüyle etrafına bakındı. Burası da hapsedildi i ilk ev gibi ufak ve eşya bakımından fakirdi. Gö sü körük gibi inip kalkarken di er kapıları açık iki odadan her an işkencecinin ortaya çıkaca ı korkusuyla titredi.

Gina'nın ba ırışları şimdi bütün evi kaplamıştı. Fakat ufak hole giren çıkan yoktu, kızlar haklıydı galiba Mokado evde de ildi, yoksa şimdiye kadar gürültü patırtıya gelir ve işini oracıkta bitirirdi...

Bu vaziyette daha ne kadar duraca ını düşündü. Sonra bakışları a ır a ır kapının kilidine gitti; tahmin etti i gibi anahtar hâlâ kilidin üstündeydi. Emre keyiflenerek kilidin üzerindeki anahtarı çevirdi. Tok bir metal ses duyuldu, kilit döndü.

İki ufak fahişe şimdi içerde kilitli kalmışlardı. Neredeyse titreyen bacaklarının üzerine oracıkta yı ılacaktı Emre. Ama kaybedilecek bir dakikasının bile olmadığını biliyordu. Buradan derhal uzaklaşmalıydı. İşkencecinin ne zaman dönece i hakkında da en ufak bir fikri yoktu...

Sokak kapısına do ru yürüdü ve dışarıya çıktı. Bahçe içinde ufak bir evdi, tıpkı ilk götürüldü ü yer gibi. Ayaklarını sürüye sürüye bahçeyi geçip soka a çıktı. Nerede bulundu u hakkında bir fikri yoktu, nereye gidece i hakkında da. CIA ajanının kendilerine ayarladıkları evin semtini de bilmiyordu. Baharatlı çiçek kokularının hâkim oldu u karanlık sokakta bir süre avare avare dolaştı. Cebindeki cep telefonunu almışlardı. Kiminle nasıl irtibat kuraca ı hakkında hiç bir fikri olmadan boş boş sokaklarda ilerlemeye başladı. Manado'nun arka sokakları fakir halk yı ınlarının bol oldu u yerlerdi. Taksi bulamıyordu. Neden sonra denize uzanan meyilli yolun başından aşa ıya do ru yürümeye başladı...

|04040

3

Pilgrims Hotel'in yemek salonu ufak olmasına ra men kentin Avrupa standartları niteli indeki tek yeri idi. Erika Müller salona girer girmez, oldukça kalabalık olan salondaki bütün müşterilerinin bakışlarının üzerinde toplandı ını hissetti. Bir başka zaman olsa bundan sadece zevk duyardı, ama Manado'yı terke hazırlandı ı bir gecede, yemek salonuna inmekle ne denli bir hata yaptı ını hemen anladı.

Üzerine çevrilen aç ve arzu dolu bakışlardan rahatsız oldu. Yanına yaklaşmak isteyecek bir yı ın erkek çıkabilirdi. Her ne kadar burada tanıdı ı hemen hemen yok sayılabilecek kadar azsa da, maceraperestler, kadın avcıları, kentin bir kaç zengin yerli çapkını mutlaka şanslarını denemeye kalkıştırlardı.

Odasından çıkıp aşa ıya indi ine pişman oldu, ama artık ok yaydan çıkmıştı. A ır ve dikkatli adımlarla şef garsonun refakatinde tek kişilik boş bir masaya ilerledi. Az sonra yanına yaklaşan garson, yemek seçimi için mönüyü uzatırken kaçamak nazarlarla etrafa şöyle bir göz attı. Yanılmamıştı bütün masalardaki erkekler dikkatle kendisini inceliyorlar ve daha şimdiden fısıltı halinde konuşmaya başlıyorlardı. Böyle muhitleri iyi bilirdi Erika, kendisini en önce kimin

e*4ylşgt

tavlayaca ı, ya da masaya ilk kimin yaklaşıca ı hususunda iddialara bile girmiş olabilirlerdi.

797

Bakışlarını elindeki iki sayfalık mönüye çevirdi.

Sol köşede, üç kişilik bir grup canlı müzik yapıyorlardı. Bir gitar, bir marakas ve bir de bongo'dan oluşan grup hareketli Latin Amerika müzi i çalıyorlardı. Sıradan fakat ritmik bir müzikti. Erika garsona siparişini verdikten sonra üzerine çevrilen nazarlardan kurtulmak için sadece müzisyenlere bakışlarını yöneltti. Genç ve esmertekli çalgıcılar sanki bu güzel kadının salona girmesiyle daha bir coşmuş ve daha bir havaya girmiş gibi ritimlerini hızlandırdılar. Erika kısa bir an, Güney Amerika müzi inin etkisinde kalarak çevreyi unuttu; hatta imkanı olsa ortaya fırlayıp çılgın sambanın temposuna tek başına ayak bile uydurabilirdi. Ismarladı ı şarap çok güzeldi, ama garsonun Tolo Körfezi'nin en lezzetli balı ı diye tavsiye etti i Roçko tek kelime ile berbattı. Tatsız, tuzsuz, saman gibi bir şey. Adalılar yemekte salata yerine daha ziyade ekşi meyvelerden yapılmış garip şeyler yiyorlardı.

Balıktan birkaç lokma alan Erika, salata niyetine önüne getirilen tabaktan çatalının ucuyla biraz alıp tadına bakınca yemekten vazgeçti.

Bir ara bakışları yine salonda dolaştı. Bir iki yerli zengin kanlarıyla gelmişse de, Avrupaiı'ya'hiç rastlayamadı. Tam o sırada salonun dipteki masalarından birinde oturan Stanley'i fark etti. Herşeye ra men, ingiliz'i görmüş oldu una sevindi. Kısa bir an bakışlarını ondan alamadı. Stanley'in kendisini fark etmemiş olması olanaksızdı. Otel restoranına girdi i anda adeta derin bir sessizlik olmuş, masalardaki insanlar salona bomba düşmüş gibi yemeklerini bırakıp başlarını kendisine çevirmişlerdi.

Stanley'in de onu görmüş olması gerekirdi.

Biran "niye yanıma gelmedi acaba", diye düşündü. Stanley için bundan daha uygun bir fırsat olamazdı. Yoksa Gerd Rupper'in az sonre: masasına gelece ini mi düşünüyordu? Öyle bile olsa masasına u rayıp bir merhaba demesine mani de ildi bu.

Osnıantç4ysu

Erika garip bir tedirginli e kapıldı. Acaba Stanley'in yatta kula ına fısıldadıkları do ru olabilir miydi? Kendisi için bir tehlike var mıydı? Bir zamanlar Stanley de güçlü bir espionaj elemanıydı, mesle in daima tehlikelerle dolu oldu unu bilirdi, buna ra men kendisini uyarma ihtiyacını niye duymuştu acaba? Onu tehdit eden Rus ajanlardan bahsetmişti ama FSB'nin Manado'da oldu una dair hiç bir duyum almamıştı, ne BND'den ne de kendi özel kaynaklarından. Hissetti i tedirginli i üzerinden atmaya çalıştı, ilk tahminimde yanılmadım herhalde, diye düşündü. Bu olsa olsa Stanley'in yeniden yakınlaşma sa lamak için başvurdu u bir oyundu. Çok çocukça, diye fısıldadı içinden. Bir daha baktı İngiliz ajana.

Onu profilden görüyordu. Yaşlandı ı ve kendini tamamen bıraktı ı muhakkaktı. Stanley gerçekten tam bir centilmendi, ilişkilerinin sürdü ü devrede en ufak bir kabalı ını ve insanlık dışı bir davranışını görmemişti. Sevecen, anlayışlı ve de müşfik bir aşıktı. Tek dezavantajı başka bir ülke adına çalışıyor olmasıydı. Onu mesleki yönden aldatmıştı ama başka ne yapabilirdi ki, bu onun göreviydi. Acaba hâlâ kendisini görmemiş miydi gerçekten? Yoksa yanına başka bir nedenle mi gelmek istemiyordu? İngiliz aş ının masasına, karşısında oturan adama baktı. Masada iki kişiydiler. Stanley, beyaz elbiseli, kravatlı, elli yaşlarında, ufak tefek, esmer bir adamla sohbet ediyordu. Ten rengine bakılırsa adam Sulawesi'nin yerlilerinden olmalıydı. Erika o geceye kadar Polis Müdürü Habibi'nin adını Gerd Rupper'den duymuşsa da kendisini hiç görmemişti, o nedenle Stanley'in karşısındaki adamın Habibi oldu unu anlamadı...

"Çok ilginç" dedi Habibi. "Demek bu güzel hanımefendinin kim oldu unu gerçekten bilmiyorsunuz?"

"Hayır" dedi Stanley. "Bilmem mi lazım?"

etfy'Işı ı

"Yapmayın aziz dostum, artık beni kandıramazsınız." "Anlayamadım, Müdür Bey. Ne demek istiyorsunuz?" Habibi hınzırca gülümseyip başını salladı. "Beş yıl beni aldatmayı başardınız. İçkiye düşkün, dünyasından vazgeçmiş, emeklili ini isteyen ajan rolünü başarıyla oynadınız. Ama bu gün maskeniz düştü artık. Siz aktif bir elemansınız ve gerekti inde ne yapaca ınızı mükemmelin biliyorsunuz. Artık sizi Manado'nun ihtiyar balıkçısı olarak görmüyorum."

"Yanılıyorsunuz Müdür Bey. Ben hep o tanıdı ınız adamım." "Neyse, ısrar edecek de ilim. Sevdi im bir dostu kaybetmek istemem. Aksi halde sizi mesleki hasım olarak de erlendirmek zorunda kalırım."

"Bunu kesinlikle ben de istemem. Beş senedir şurada gül gibi geçinip gittik."

"Bakın bu do ru. Menfaatlerimiz hiç çatışmadı."

Stanley gülümseyerek sordu.

"Şu işaret etti iniz güzel hanıma gelince, onunla ilgilenmenizin özel bir nedeni var mı? Bir turist mi yoksa Manado'da şu sıralar adetleri ço alan siyasi görevlilerden mi?"

"Demek bilmiyorsunuz?"

"Kesinlikle."

Habibi bir süre Stanley'in gözlerinin ta içine baktı.

"Şimdilik bir ayırımı tabi tutarsak, turist dememiz daha do ru olur sanırım. Kendisi Gerd Rupper'ın yatındaki özel misafirlerden biri. Adı Helga Thurmann." İngiliz ajan irkildi ama bunu Habibi'ye belli etmemeye çalıştı. Demek Erika başka bir adla dolaşıyordu. Herhalde sahte bir kimlik olmalıydı bu. Ama düşündükçe şaşkınlı ı daha da arttı. Onunla Cookies Nefte ilk karşılaştı ı gece ve Rupper'in yatına yaptı ı ziyarette, Erika adını, yani gerçek kimli ini kullandı ını anımsadı. Hatta kendisine bu isimle hitap etti inde de Gerd Rupper hiç bir tepki vermemişti. Yoksa Erika, Rupper'e de mi bir oyun oynuyordu? Osmancı/su

Bunu yapacak tıynettedi. Tabii aksi de geçerli olabilirdi, yani sahte 200 kimli ini yalnızca yerel idari makamlara karşı kullanabilirdi...

"Sizce bir şüpheli mi?" diye sordu Stanley.

"Sayın dostumuz Gerd Rupper'in misafiri oldu una göre do al olarak şüpheli diyemem, ama bilirsiniz ben herkese daima kuşku ile bakarım, meslek gere i.

Sayın Gerd Rupper her ne kadar adamızın en ünlü yabancı sermaye temsilcilerimizden biri ise de, alt tarafı BND ajanıdır da; ticari mülahazalarla

kendisini gücendirmek istemem ama çevresindeki insanlar için dikkatli olmalıyım."

"Haklısınız."

Habibi sigarasından aldı ı nefesi üflerken, "Çok hoş bir kadın oldu u inkar edilemez" diye mırıldandı."Adeta nefes kesici. Baksanıza salona girdi inden beri bütün dikkatleri üzerinde topladı."

"Do ru."

Polis Müdürü so uk bir tebessümle, "Ama sizin pek ilginizi çekmedi galiba, dikkat ettim de onunla hiç ilgilenmediniz, yoksa sarışınlardan hoşlanmaz mısınız?"

Manidar bir soru, diye düşündü Stanley. Acaba Habibi aralarındaki ilişkiyi biliyor muydu? Ama bu imkansızdı; yata gitmiş oldu unu adamları vasıtasıyla ö renmiş olsa bile ziyaret sebebinin Erika oldu unu bilemezdi. Belki de a zını arıyordu.

Ama neden?

Gerd Rupper'in misafiri ile arasında nasıl bir ba kurabilirdi?

"Bayan HelgaThurmann'jn çok hoş biri oldu u muhakkak" diye mırıldandı. "Ama biz ingilizler genellikle esmerleri tercih ederiz. Ya siz Sayın Habibi? Bu hanımla tanışma şansınız oldu mu?"

"Maalesef olmadı." "Ama kimli ini tespit etmişsiniz."

"Dedim ya, görev gere i. Şayet Manado'da daha fazla kalsaydı herhalde bu şans ı yaratırdım. Do rusu buna de erdi." Stanley irkilerek bir kere daha Polis Müdürü'ne baktı.

»t halk kütüphanesi

, //y Işı ı

"Yoksa güzel kentimizi terk mi ediyor bu sarışın âfet?" "Ne yazık ki öyle.

Normal olarak buradaki son gecesi." "Gerd Rupper'den mi ö rendiniz?" "Hayır, meslek sırrı."

"Do rusu beni meraklandırıdınız. Nereden biliyorsunuz?" "Buna hiç şaşmamamız gerek aziz dostum. Manado'nun en yetkili polis mensubu olarak kente gelen bütün yabancıları kontrole tâbi tutarım. Helga Thurmann'ın yarınki ö le uça ına rezervasyon yaptırdı ını terminaldeki memurlarımdan ö rendim."

Stanley hafifçe kızardı ama bozuntuya vermeden gülümsemeye çalıştı.

"Desenize bu güzel hanım, dostumuz Gerd Rupper'le pek anlaşamamış olmalı ki yattan tek başına ayrılmak zorunda kalmış." "Bir ihtimal" dedi Habibi. "Sizce başka bir ihtimal de olabilir mi?" "Neden olmasın?" ,4.

Polis Müdürü'nün bu akşam hep üstü kapalı konuştu unu ve bir şeyler ima etmek istedi ini kavramakta gecikmedi Stanley.

"Ne tarafa gidiyor acaba, memleketine mi?"

"Sanmıyorum, rezervasyonu Kuala Lumpur'a, yani Malezya'ya."

MI6 ajanı olayı daha fazla kurcalamamayı tercih etti. Konuyu de iştirerek, "Az kaldı unutuyordum" diye mırıldandı.

"Neyi?"

"Bendeki emanetinizi."

Habibi sırtıttı. "Ben de o konuya ne zaman gelece inizi merak ediyordum" dedi. Stanley sesini biraz kısarak, "CIA'nin baskını tam bir fiyasko ile neticelendi. Adrese dostlarımız sessiz bir baskın düzenlemişler ama evde kimseyi bulamamışlar, yani sizin anlayaca ınız dostum, verdikleri para boşa gitti."

"Buna cidden üzüldüm."

Osman, çrfysu

"Ben de öyle düşünmüştüm. Fakat Amerikalı dostlarımız bir 202 nayli sinirli ve öfkeli, aldatıldıklarını düşünüyorlar." "Aldatıldıklarını mı?" "Evet."

"Yani benim yanlış bir adres verdi imi mi sanıyorlar." "Olabilir."

"Evde şu bahsetti iniz Türk ajana ait bir şey bulamamışlar mı?" "Sadece kan izleri."

"Ehh, bu da bir şeydir. Belki dostlarınız baskında geciktiler. Mokado tilki kadar kurnazdır, şüphelendiyse hemen kaçmıştır."

"Ne dersiniz, Türk ajanı da öldürmüş müdür?"

"Bilemem, fakat şu söyledi iniz kan izleri düşündürücü. Polis henüz bir ceset ihbarı ile bana gelmedi. Yakında ceset bulunur herhalde. Burada öldürülen

kişilerin cesetleri genellikle denize atılır. Şayet a ır bir taşa ba lanıp suya bırakılmamışsa cesedin sahile vurması bir iki gün alır."

"O zaman Okua kardeşler ve Mokado hakkında bir takibat yapacak mısınız?"

"Onların olayla ilgileri hakkında deliller sunarsanız, pek tabiidir ki yaparım." Habibi sinsi sinsi gülümsüyordu.

Stanley böyle bir delilin sunulamayaca ını gayet iyi biliyordu. "Anlıyorum" diye başını salladı. Sonra para zarfını cebinden çıkarıp Polis Müdürü'ne uzattı.

"Buyurun" dedi. "Siz elinizden geleni yaptınız."

"Böyle düşündü ünüze sevindim Mr. Moore. Sizinle çalışmak çok zevkliymiş."

MI6 ajanı kalkmak için iskemlesini geri itti. Habibi hemen, "Ne o yoksa gidiyor musunuz?" diye sordu.

"Daha yeme inizi bile bitirmediniz."

"Bir başka zaman yine buluşuruz Sayın Müdürüm."

,.y%/4w

Habibi bıyık altından gülümsedi. "Bu gece yine beni şaşırttınız." "Neden?"

"Yeme inizi bitirmemenize şaşmam ama kadehinizdeki içkiyi yarım bırakmanıza do rusu hayret ettim. Bunu hiç yapmazdınız. Sizi tanımasam çok acele bir işiniz oldu unu düşünürdüm."

Stanley aya a kalkmıştı.

"Haklısınız. Bu ayrıca bana nefis bir yemek ısmarlayan kişiye de saygısızlık olur. Ba ışlayın beni."

Stanley masadan yarım kalan kadehi alarak ayakta dikti.

"Her şey için teşekkür ederim Sayın Habibi."

"Benim için zevkti" diye mırıldandı Polis Müdürü...

Erika, Stanley'in masadan kalktı ını görmüştü. Biran merakla İngiliz'e baktı. Acaba yanına gelecek miydi? Salonda kendisini görmemiş olması olanaksızdı. Gözleriyle dikkat kesilerek Stanley'i izlemeye başladı. Salondan çıkışa do ru yürümesi için iki yol vardı. Biri hemen Latin müzisyenlerin önünden geçen kısa yoldu, di eri ise masaların arasından geçen daha dolambaçlı ve uzun çıkıştı. Erika, şayet yanına gelecekse masaların arasından geçmesi gerekecek, diye düşündü. Şu an yanına gelmesini istiyordu İngiliz'in. Ona ihtiyacı vardı, daha do rusu herhangi bir dostu. Hatta onunla çılgın müzi in ritmine uyarak samba bile yapabilirdi.

Stanley masaların arasından geçen yola girmişti.

Erika çatalını bıça ını bırakıp nazarlarını eski sevgilisine çevirdi. Hayret, yoksa kendisini görmemiş miydi? Bakışlarını bir an için bile masasına çevirmemişti Stanley...

Olanaksızdı bu!.

Bütün restaurant onunla ilgilenirken, Stanley nasıl kendi sevgilisini fark etmezdi?

İrkildi birden ve durumu kavradı. Kendisini kasten görmezli e

Osman^ rfysu

geliyordu. Belki aralarındaki ilişkiyi belli etmek istemiyordu etrafa. 204

Ama kimden çekiniyordu?

Burası Moskova'dan çok uzaktı ve o ilişkiyi bilen kimse yoktu. Yeniden Stanley'in ikazını anımsadı ve tedirgin oldu.

Stanley yaklaşıyordu.

Onunla ilgilenen kimse yoktu. Emin olmak için hızla çevredeki masaları gözüyle bir taradı. Onun gidişini kollayan kimseye rastlayamadı. Sonra bakışlarını iyice yaklaşan Stanley'in gözlerine çevirdi.

Eski âşı ı Sfenks kadar so uktu ve bakışlarında onu tanıdı ına dair en ufak bir belirti yoktu. Fakat nazarların çatıştı ı o çok kısa süre içinde Stanley belli belirsiz bir baş işareti yapmıştı, lobiye gel, dercesine. Evet, çok belli belirsiz bir işaretti ama bunu anlamıştı Erika. Stanley önünde hiçduraksamaksızın yürüyüp gitmişti.

Erika kararsız bir şekilde bir kaç saniye yerinde kaldı. Stanley'in bu esrarengiz davranışları biraz da sinirini bozmaya başlamıştı. Neyin peşindeydi bu adam, ne yapmak istiyordu? Böyle havalara bürünmenin ne anlamı vardı? Gerçekten alkol beynini mi uyuşturmuştu yoksa?

Yine de peşinden gitmeye karar verdi.

Stanley salondan çıkınca, genç kadın kendisine servis yapan garsona işaret ederek hesap istedi. Az sonra garson hesap pusulasını önüne koymuştu. Erika fişi imzalayıp oda numarasını yazdıktan sonra kalkmak için çantasına uzandı. İşte tam o anda masasının başında bir gölgenin dikildi ini gördü.

Hayretle adama baktı.

Tanıdık bir simaydı bu. Gerd Rupper'in yatında görevli BND ajanı DietmarHamann...

Erika bir önsezi ile birden işlerin ters gitti ini sezinler gibi oldu...

+O+O+O

^ylş1 /

Emre yol boyunca ilerlemeye devam etti.

Sokaklar تنها ve hareketsizdi. Karanlık bastırınca yerli halk 205 sanki bir şeylerden korkuyormuş gibi evlerine çekiliyordu. Gündüz vakti insanlarla kaynayan sokaklar, gecenin inmesiyle birlikte şaşılacak derecede tenhalaşıp boşalıyordu. Trafik yok denecek kadar azdı. Yürümeye başladı indan beri, sadece ufak bir kamyonet geçmişti yanından.

Kenti tanımamasına ra men, deniz kenarına inebilirse Cengiz ile kaldıkları evi bulaca ına aklı yatmıştı ve takip etti i yol do ruca sahile iniyordu. Etrafta kimselerin olmaması işine yaradı. Kan içindeki vücudu, kapalı ve şişmiş gözü başkaları tarafından dikkat çekecekti. Alt tarafı o bir beyazdı ve yerli ahalden farklı oldu u hemen anlaşılacaktı.

Güçsüzlükten fazla hızlı yürüyemiyordu. Şu anda en büyük arzusu emin bir yerde, rahat bir yata a uzanıp saatlerce uyumaktı. Zaman kavramını adeta yitirmişti, plajdaki pusuya düştü ü andan itibaren ne kadar saat geçti ini bile tam hatırlayamıyordu; aynı günün içinde miydi yoksa bir söVıraki günün akşamı mıydı? Yürürken parma ının ucuyla burnuna dokundu, müthiş sızlıyordu, herhalde burun kemi i kırılmıştı, kapalı gözünün de bir daha açılaca indan şüpheliydi. İçinden küfürler savurdu. Sahile yaklaştı ında çok yorulmuştu. Denizin iyot kokusunu alabiliyordu artık.

Etraf da biraz hareketlenmişti.

Özel arabalara ve taksilere rastlıyordu. Bir ara boş bir taksiyi çevirmeyi bile düşündü, ama yanında hiç para yoktu ve Cengiz'i evde bulamazsa şoförün sorun yarataca ını kestirerek yoluna yayan devam etmeyi tercih etti. Zaten şoföre verece i bir adres de yoktu.

Soka 1 ve evi tanıyarak çıkaracaktı.

Teknelerin çekildi i iskele meydanına gelince rahat bir nefes aldı. Burayı anımsıyordu artık. Beyaz kumlu tabii plaj bu iskelenin ilerisindeydi. Bir süre meydanda durup evlerinin oldu u soka 1

Osmar{/f1/su

çıkarmaya çalıştı. Buraya çok yakın olmalıydı. Evden çıktıktan 206 sonra kısa bir yürüyüşle plaja gelmişlerdi.

Kıyı şeridince yürüyen cesur turistler vardı. Bazı yerli balıkçılar ve teknelerine dönen denizciler de... Burada daha fazla oyalanamazdı. Etrafa bakınmaya devam etti. Tam o esnada arkadan bir ses yükseldi.

"Size yardımcı olabilir miyim?"

Emre dönüp sesin sahibine baktı. Adam İngilizce konuşmuştu. Kısaca boylu, tıknaz, güçlü birine benziyordu. Gözünde ba a gözlükler vardı.

Emre açık gözünü kısarak adamı süzdü.

"Saldırıya u ramışsınız galiba. Durumunuz berbat gözüküyor. Yardıma ihtiyacınız var mı?"

Zararsız bir turist olmalıydı. Daha a zını açıp tek kelime söylemeden adam devam etti. "Burası berbat bir kent; yabancıları hiç sevmiyorlar. Şehir geceleri çok tehlikeli oluyor. Her taraf soyguncular, hırsızlar ve yol kesenlerle dolu. Polisi araşan da bulamıyorsun. Can güvenli i yok. Siz de turist misiniz?"

Emre, "Evet" diyebilirdi.

"Soyuldunuz, de il mi? Fena halde de hırpalamışlar sizi. Yerli halktan birileri olmalı, polise baş vurdunuz mu?"

"Hayır."

"Zaten bir faydası olmaz, ifadenizi alır, "biz ilgileniriz" derler, ama sonuç çıkmaz."

Adam iyice yaklaşmıştı Emre'ye-

"Gözünüz kapanmış. Kırık çıkık da var mı?"
"Burnumda bir sorun var ama kırık mı bilmiyorum."
"Otelde mi kalıyorsunuz?"
"Hayır."
"Anladım, tekne ile gelenlerden olmalısınız. Bence hemen teknenize dönüp dinlenin. Yarın da bir doktora görünün."
"İlginize teşekkürler."
"Teşekküre ne gerek var, size bir yardımım dokunmadı ki!" "Yine de teşekkürler."
Adam, Emre'nin yanından uzaklaşmıyordu. "Tekneniz iskeleye mi ba lı, yoksa açıkta mı demirli?" Belki iyi niyetliydi ama fazla sual soruyordu adam. Emre ise bir an önce soka ı tayin edip evin yolunu tutmak istiyordu. Tam ayrılaca ı sırada adam kolunu tuttu. "Teknenize dönmüyor musunuz?" "Şey... Ben teknede kalmıyorum." Adam tuhaf tuhaf yüzüne baktı Emre'nin.
"Yaa! Peki bu halde ne dolaşıyorsunuz etrafta? Niye evinize dönmüyorsunuz?" Emre sıkılmaya başlamıştı.
"Yoksa yeni mi saldırıya u radınız? Saldırganlar civarda mı?"
Adam etrafta birilerini görecekmış gibi çevreye bakındı.
"Hayır. Olayın üzerinden epey|eçti."
Sırtıttı adam.
"Do ru, bu açıkça belli oluyor. Vücudunuzdaki kanlar çoktan pıhtılaşmış."
Başını salladı Emre.
"Öyle" diye fısıldadı.
"Eviniz uzak mı? Size yardımcı olmamı ister misiniz?"
Kaldı ı evin nerede oldu unu çıkaramıyordu ki Emre, ama bozuntuya vermedi.
"Hiç gere i yok, teşekkür ederim. Kendim gidebilirim." "Pekâla dostum, geçmişler olsun. Bir an önce evinize dönseniz iyi olur bence."
"Sa olun" diyen Emre geri dönüp iskeleye açılan ikinci sokak başına do ru yürümek istedi. Fakat arkasından ayak sesleri duyunca başını çevirip baktı. Adam hâlâ yanı başındaydı.
"Şey" dedi. "Galiba sizi hatırladım."
Osman. //1/su
"Hatırladınız mı?" 208 "Evet. Manado'ya dün geldiniz, de il mi?"
Emre bu rastlantıdan sıkılmaya başlamıştı eni konu.
"Evet, dün geldim."
"Göz hafızam güçlüdür. Gördü üm insanları hiç unutmam. Yanınızda bir erkek arkadaşınız da vardı. Aynı uçaktaydık. Yanılmıyorsam Türk'sünüz. Türkçe konuştu unuzu duymuştum."
Emre irkilerek adamı süzdü ve ilk defa bu karşılaşmanın bir tesadüf olup olmadı ını düşünmeye başladı.
"Öyle mi?" dedi.
"Yanılmadı ıma eminim. Uçakta sizden iki sıra arkadaydım, itiraf edeyim ki yüzünüzü tanınmayacak hale sokmuşlar ama yine de sizi teşhis edebildim. Manado yabancılar için pek uygun bir yer de ildir. Daha önce tanışma imkanım olsaydı bu gerçe i size söyleyebilirdim."
"Galiba artık tanışma zamanımız geldi."
"Haklısınız. Ben bir tüccarım. Taze meyve alışverişi için sık sık Endonezya ve Malezya'ya gidip gelirim. Musevi'yim, adım da Moşe Goldberg."
Adam tokalaşmak için elini uzatmıştı...
Stanley yemek salonundan otelin lobisine giden uzun ve enli koridoru hızla aştı. Ana bina ile restoran olarak kullanılan yere, üstü açık çiçeklerle süslü bir kameriyeden geçiliyordu. Erika'nın ça rı işaretini anladı ına emindi, az sonra burada olurdu. Lobi gecenin o saatinde boş sayılırdı. Resepsiyondaki nöbetçi memura baktı, tanıyordu onu.
Hemen yanına gitti.
"iyi akşamlar Galua" dedi.
"İyi akşamlar Mr. Moore. Nasılsınız efendim?"
pişi i
"Teşekkür ederim Galua. Senden bir ricam olacak." "Buyrun, Mr. Moore."
"Müşterilerinizden Helga Thurmann'ın odasına bir çiçek göndermek istiyorum. Bana oda numarasını söyler misin, lütfen." Nöbetçi katip biraz şaşırarak Stanley'in yüzüne baka kaldı.

"Fakat... Mr. Moore bilirsiniz, bu kurallara aykırıdır. Müşterilerin oda numaralarını vermemiz yasaktır."

"Yapma Galua, ben yabancı sayılmam. Sadece zarif bir jest yapmak istiyorum o güzel bayana. Niyetim odasına taze çiçekler göndermek."

Kâtibin şaşkınlığı henüz kaybolmamıştı. Bu kez muzipçe gülümsedi.

"Oda numarasını size söylemekte bir sakınca olmadı mı biliyorum, ama korkarım geç kaldınız."

"Anlayamadım, geç mi kaldım?"

Galua elini pantolon cebine sokarak gıcır gıcır yirmi marklık bir banknotu İngiliz'e gösterdi. "Az evvel ki yabancı bey de bu amaçla verdi bu parayı bana."

"Hangi bey?"

"Yolda onunla karşılaşmadınız mı?"

"Ne yolu?"

"Restauranta giden kameryede."

Stanley düşündü bir an. Ama lobiye gelirken zihni fazla meşgul oldu undan biri ile karşılaştığını hiç anımsamıyordu. Dikkat de etmemişti.

"Şimdi mi?" diye sordu. Katip evet, anlamında başını salladı. "Nasıl biriydi?"

"Uzun boylu, sarışın, biraz soğuk görünümlü bir beyefendi." Stanley duraladı bir an. Katibin verdiği tarif Gerd Rupper'e uymuyordu, ayrıca o olsa mutlaka dikkatini çekmişti, hem görmemiş

Osman, >/?ı/su

bile olsa Rupper mutlaka kendisini durdurur bir iki laf ederdi.

Sonra uyandı Stanley, tabii ya, diye mırıldandı içinden. Şimdi Erika'nın niçin yattan ayrılıp otelde bir oda tuttuğunu anlamıştı. O adam mutlaka yeni sevgilisi olmalıydı. Yeni lafını sırf sözün gelişi söylemişti, Erika her zaman sevgili de iştirmeyi seven bir kadındı. Herhalde Manado'da da birini bulmuş olmalıydı.

Kısa bir süre kendine kızdı. Neydi bu yaptığı, asla kendisiyle ilgilenmeyen, hatta yüz bile vermeyen bir kadın için uşağı veriyordu. De er miydi?

Derin bir soluk aldı. Ondan sadece kötülük görmüş, hayatını cehenneme çevirmişti. Yapılacak en doğru şey, beklemeden çekip gitmekti buradan.

Ama gidemedi. Resepsiyonun önünde öylece dikilip kaldı.

Resepsiyon memurunun dikkatle kendisini süzdüğünü neden sonra fark etti.

"Mr. Moore!" diyordu kâtip. "Hâlâ oda numarasını örenmek istiyor musunuz?"

"Hayır" dedi Stanley. "Boş ver kalsın... Fikrimi de iştirdim."

Galua biraz acıyarak İngiliz'e baktı. Onu beş seneden beri tanırdı. Bu uzun zaman zarfında ilk defa bir kadınla ilgilendiğine şahit oluyordu.

"Nasıl isterseniz, efendim" diye mırıldandı. Çok içki içtiğini, bütün vaktini boş boş geçirdiğini de bilirdi, ama yerlisi yabancıyı onu herkes severdi.

Şimdiye kadar kimseyi kırmış biri de ildi. Gerçek bir centilmendi.

Sesini kısarak fısıldadı. "Otelimizin armağanı olarak bir duble viski alır mısınız?"

"Saol Galua" dedi Stanley. "Belki başka bir zaman." Sonra aır aır dış kapıya doğru yürüdü. Erika'nın gelmeyeceğini anlamıştı...

|-o+o+o

^ylsıg/

Emre tek gözünü Musevi tüccara çevirmiş yan yan bakıyordu. Yorgunluktan bitik haldeydi ama yine de bu karşılaşmanın yavaş yavaş 211 yavaş bir tesadüf olmadığını düşünmeye başlamıştı. Moşe'nin uzattığı eli sıkarak tokalaştılar.

"Adım Emre."

"Memnun oldum, dostum. Hadi sizi evinize kadar götürüyüm. Yürüyecek haliniz yok. Sizi bu halde sokaklarda bırakamam."

"Buna gerek yok dedim." ^

"Var dostum var. Şu halinize baksanıza, nerede ise yere yığılılacaksınız."

Mossad ajanı birden Emre'nin koluna girmişti.

"Kaldığınız yerin yakın olduğunu söylemişsiniz, nerede?"

Genç adam gerçekte kendini çok berbat hissediyordu. Çektiği acılardan sonra birde onca yolu yürümek bütün enerjisini almıştı. Dizleri titriyordu.

Tam bir teslimiyet içinde, "Bilmiyorum" diye fısıldadı. "Neyi

bilmiyorsunuz, 'evinizin nerede olduğunu mu?" "Evet...Bu meydana açılan sokaklardan birindeydi ama şimdi bulamıyorum. Daha bu sabah gelmiştik."

"Tamam, tamam. Aklınızda kalan hiç bir tarif yok mu? Nasıl bir evdi, kaç katlıydı, bahçe'inde miydi?"

"Anımsamıyorum. Burada bütün evler birbirlerine benziyor zaten. Yanılmıyorsam sa dan ikinci sokak olmalı, ama emin de ilim."

"Gel bir bakalım. Soka a girince belki evi hatırlarsın."
Yürümeye başladılar.

Gözleri kararıyordu Emre'nin, adımlarını bile zor atar olmuştu, sol baca ını adeta sürüklüyordu. Bir yandan da adamdan şüphelenmesine ra men için için sevindi. O yanında olmasa soka a yı ılıp kalacaktı. Bir ara düşer gibi oldu, Moşe onu koltuk altından sıkıca kavrayarak yuvarlanmasını engelledi.

Osman, </ysu

"Biraz gayret et, dostum" diye fısıldadı kula ına. 212 Sokaktaki evler cidden birbirlerine çok benziyorlardı. Kentin bu kesimi nispeten Manado'nun daha varlıklı kesiminin yerleşti i bir semti. Az da olsa kapıların önlerinde özel arabalar vardı. Sokak pek تنها sayılmazdı. Gelip geçen bazı kişiler onlara merakta baktılar. Ama başı önüne düşük vaziyette yürümeye çalışan Emre'yi, yaralı bir insandan çok, sarhoş sandılar.

Moşe destek verdi i adamın kendinden geçmesinden huylanıyordu. İkidebir onu dürtmek ya da sual sormak zorunda kalıyordu. Evleri birer birer Emre'ye göstererek tanıyıp tanımadı ını soruyordu. Nihayet Emre, bahçe içindeki, beyaz boyalı, önünde yüksek okalıptüs a acı olan evlerden birini işaret etti.

"Galiba bu!" diyebilirdi.

"Emin misin dostum?"

"Hayır, ama bu olabilir."

Bahçeye girdiler. Genç ajan belle ini zorlayarak evi anımsamaya çalıştı. Bahçe düzeni, çimlerle kaplı ufak alan, saksılardaki rengarenk orkideler gözüne yabancı gelmiyordu.

İlerlediler ve Moşe sokak kapısını çaldı.

Arka taraftan hafif bir müzik sesi geliyordu ama kapı açılmakta gecikti. Emre'nin daha fazla dayanacak hali kalmamıştı, gözleri kapandı ve kendinden geçti. Tam kapının girişinde dizleri üzerine çöktü. Tıknaz, ama kuvvetli bir adam olan Moşe, zorlukla onu ayakta tutmaya çalıştı ve genç ajanın bir kolunu boynuna atarak dik durmasına çalıştı.

Kapıyı genç bir yerli kız açmıştı.

Mossad ajanı biran irkilerek yanlı ş bir eve geldiklerini zannetti. Belki bitişik ya da onun yanındaki evdi, yarı baygın olan Türk ajana inanmakla hata etmişti. Huzursuzca genç kıza baktı ve onun tepkisini bekledi. Özür dileyip gitmeyi düşünüyordu. Fakat genç

, >/fyİş 1

kız onlara bir an baktıktan sonra içeriye girmeleri için yol verdi.

Karşısında Cengiz'i bulaca ını düşünen Moşe hemen İngilizce konuşmaya başladı.

"Onu sokakta buldum bayan. Yaralı ve bitkindi. Evini zar zor buldu, şimdi de kendinden geçti. Lütfen arkadaşına haber verir misiniz?"

Kız sakın bir şekilde Emre'nin yüzünü kaldırarak suratına ve gömle inin arasından görünen kurumuş kanlarla kaplı gö süne baktı. Sonra Malayca "yandaki odaya götürün," dedi.

Kızın ne dedi ini anlamamıştı Moşe. Malayca'yı hemen hemen hiç bilmiyordu. Bütün bildi i iki üç kelimededen oluşan kalıplaşmış ifadelerdi.

"Dapatkah anda berbahasa inggris?" (İngilizce konuşur musunuz?)

Genç kız önce başını salladı. Sonra hızlı hızlı bir şeyler anlattı. Moşe saf saf yüzüne baktı. Neler diyordu acaba? Ama Emre'nin öbür koluna girmiş ve içeriye-çirmesine yardımcı olmaya başlamıştı.

Küçük ve bakımlı bir odaya girdiler. Eşyalar basit ama derli toplu ve tertemizdi. Kız usta ve becerikli hareketlerle Emre'yi odadaki beyaz ketenlerle kaplı sedire yatırdı.

Moşe rahatlamıştı biraz. c

Bu kız herhalde evin hizmetçisi olmalıydı. Tekrar kıza dönerek, yarı işaret, yarı sözle meramını tekrarlardı. Aradı ı adamın ismini söylüyordu hep.

"Cengiz, Mr. Cengiz. O nerede?"

Yerli kız olmayacak bir şey yaptı ve Moşe'yi yavaş yavaş kolundan tutarak dışarı çıkarmaya çalıştı. Afallamıştı Mossad ajanı.

"Arkadaşını bulmalıyım bu adamın" dedi. "Ona söyleyeceklerim var."
Kız devamlı Malayca konuşuyor ama ne yazık ki birbirlerinin dilini anlamıyorlardı. Mecburen odadan çıktı. Olay yaratmak istemiyordu. Kız onu kapıya kadar selametledi ve arkasından örttü.

Osman, ^ysu

Moşe Goldberg bir süre beyaz boyalı tek katlı evin önünde 214 durdu. Şimdilik gayesine ulaşamamıştı. Bir sigara yaktı ve sinirli adımlarla sokağa çıktı. Yine de kazançlı sayılırdı, ajanların kaldığı yeri öğrenmişti ve yarın bu eve bir ziyaret daha yapabilirdi.

Yerli kız Moşe'yi gönderdikten sonra hızla Emre'nin yattığı odaya döndü. Duvardaki dolaptan bir doktor çantası çıkararak içinden tansiyon aletini ve stetoskopunu aldı. Sedirin üstünde baygın yatan adamın kalbini ciğerlerini dinledi, tansiyonunu ölçtü. Karaciğerini ve dalağını kontrol etti. Şimdilik hayati bir tehlikesi yok gibiydi. Genç ajanın burnunu inceledi, ama fazla dokunmadı. Şiş ve kapalı gözünü ise, uzun uzun kontrolden geçirdi. Başını iki yana salladı üzüntüyle sonra odadan çıkıp az sonra elinde bir ilaçla geri döndü. Şiş göz kapaklarını kaldırıp içine üç damla getirdi ilaçtan damlattı. Daha sonra Emre'nin gömleğini makasla keserek alkollü pamukla gözündeki kurumuş kan pıhtılarını temizlemeye başladı.

Alkolün serinletici etkisiyle Emre tek gözünü açtı.

Aydınlık ve rahat bir odada yattığını gördü. Tanımadığı bir yerli üzerine eğilmiş vücudunu temizliyordu. Ani bir korkuya kapıldı kızını Sepu sandı, uzun saçları önüne dökülmüş oldu undan yüzünü göremiyordu.

Yerli kız hemen elleriyle onu omuzlarından bastırarak fırlamasına mâni oldu. Çok düzgün ve fasih bir İngilizce'yle, "Endişelenmenize gerek yok. Emin ellerdesiniz" diye konuştu.

Emre nefesini tutarak yerli kıza baktı.

Sepu olmadığını muhakkaktı. Yerli olmasına yerliydi, ama hafif çekik gözleri, ufak kalkık bumu, kırmızı etli dudaklarıyla şimdiye kadar gördüğü Endonezyalı yerlilerden çok farklıydı. Teni de onlar kadar esmer de ildi. Stetoskopu hâlâ boynundaydı.

"Neredeyim ben?" dedi.

"Dedim ya güvenli bir yerde."

"Siz kimsiniz?"

,|/%/%&

Kız gülümsedi. Dişleri inci gibi beyaz ve parlaktı. "Ben Dr. Ayşe Chung'um."
Emre garip garip kızın yüzüne baktı. "Kim dediniz?" "Dr. Ayşe Chung."

|0+0*0

Dietmar Hamann, Erika'nın masası önünde saygılı bir reveransla eğildi.

"İyi akşamlar, Bayan Müller" dedi.

"İyi akşamlar Herr Hamann" diyen genç kadın, bu beklenmedik gelişin nedenini anlamak ister gibi soğuk yüzlü adama baktı. Bu ani karşılaşmadan hiç hoşlanmamıştı.

Adamın konuşmasını bekledi Erika.

"Size özel bir haber getirdim. Çok önemli."

"Herr Rupper'den mi?"

"Hayır efendim. Merkezden. Az önce yata Berlin'den geldi."

Hafifçe irkildi Erika. İçinden "umarım herhangi bir terslik olmamıştır," diye düşündü.

Şu sıra bir tersliğin zuhur etmesini kesinlikle istemiyordu.

"Nedir sorun?"

"Bilmiyorum efendim. Herr Rupper bana söylemedi."

"Emir nerede?"

"Yanımda efendim."

"Verin bana."

Dietmar Hamann gülümsedi.

"Burada, bu kalabalığın içinde mi?"

"Önemli değil, siz verin."

"Başlayın bayan Müller ama Gerd Rupper bunu ancak size odanızda teslim edebileceğini söyledi."

Osman, ^ysu

"Neden?"

"Metin şifreli ve şifre defteri yanımda. Umarım metni bu salonda masanızın üzerinde çözmeye kalkışmazsınız. Zaten daha şimdiden salondaki herkes bizi süzüyor."

Haklıydı adam. Erika başını salladı, "Pekâla" dedi ve yerinden kalktı. "Yürü, odama çıkalım."

Erika'nın Dietmar Hamann'la fazla yakınlığı yoktu. Onun daha çok Filipinlerde görev yaptığını işitmişti Rupper'den. Biraz itici ve soğuk bir adamdı. Yatta da devamlı kamarasında kalmayı tercih etmiş, birlikte yenmesi gereken bir kaç yemek dışında ortalıkta pek görünmemişti.

Salonu birlikte terk ettiler. Erika, lobide Stanley'in kendisini beklediğini biliyordu. Yeşillik kaplı kamariyeyi geçerken eski İngiliz aşığına ne diyeceğini düşünmeye başladı. Dietmar Hamann'ın gelişi çok kötü bir zamana rastlamıştı. Lobiyeye girdiklerinde Stanley'in otel kapısından çıkmak üzere olduğunu gördü; hatta bir an onu durdurmamayı düşündü, ama son anda kendisinin de açıklayamayacağı ani bir kararla arkasından seslendi, "Mr. Moore!" İngiliz aniden durarak başını çevirdi.

Onun geleceğini sanmıyordu. Fakat yanında uzun boylu, soğuk bakışlı Hamann'ı görünce keyfi kaçtı. Erika uzaktan seslenmişti: "Bir dakika bekler misiniz, lütfen."

Genç kadın, yanındaki meslektaşına dönerek, "Bana bir iki dakika izin verin. Mr. Moore eski bir dostumdur. Onunla görüşmeliyim" dedi.

Dietmar Hamann'ın ifadesiz yüzünde hiç bir hareket olmadı. Yalnız soğuk bakışlarını tanımadığı İngiliz'e çevirerek bir kaç saniye onu süzdü.

Stanley tam kapı ağızlarında durmuş kımıldamadan bekliyordu. O da elinde olmadan eski sevgilisinin son aşığı sandığı adamı tetkike başlamıştı. Kadına hak verdi, biraz soğuk bir tip olmasına

c-j/1/Iş/ /

ra men, adam yakışıklı ve havalıydı. Ayrıca kendisinden oldukça da gençti. Böyle bir mukayese yaptığın pişman oldu. Ne söyleyecekti şimdi Erika'ya? Zaten kadın kendisine pek inanmıyordu.

Erika Alman arkadaşını bırakarak yanına yaklaştı.

"Merhaba! Neler oluyor? Bu esrarengiz tavırların nedir? Bana niye öyle tanıımıyormuş gibi davrandın?"

Stanley derin bir iç çekti. Aslında söze nasıl ve nereden başlayacağını da tam olarak bilmiyordu. "Erika" diye fısıldadı. "Bana inan, burada tehlikesin."

Kadın gülümsedi, "Yine aynı konu mu? Söyleyeceğin bu muydu?"

"Yarın öleyn Helga Thurmann kimliyle Kuala Lumpur'a gidecekmisşin, doğru mu bu?"

Erika'nın yüzündeki tebessüm biranda siliniverdi. Şaşkın şaşkın Stanley'e baktı. "Nereden öğrendin bunu?"

"Kaynağımı boş ver, doğru mu, değil mi, sen onu söyle."

Sararmıştı kadının çehresi. "Doğru" diye fısıldadı.

"Büyük hata ediyorsun... Seni havaalanında tutuklayabilirler."

"Kim tutuklayacak?"

"Yerel polis."

Erika yutkundu. "Sebep?"

"İstenirse bin bir gerekçe bulunabilir. Hiç olmazsa sahte pasaport kullandığın için."

"Kullandığın pasaport sahte değil. Örgütüm tarafından tanzim edilmiştir."

"Ama sen Helga Thurmann değilsin."

"Aksini kimse ispat edemez."

"Nedenini bilemem, ama Polis Müdürü Habibi senden şüpheleniyor. Seni her an çevirebilir."

Osmat{/I1/su

Genç kadın kısa bir duraksama geçirdi. Sonra konuyu 218 de iştirerek sordu.

"Nereye gidiyordun? Beni çağırmanın halde neden beklemedin?"

"Yanıma geleceğini sanmadım."

"Neden?"

Stanley başıyla az ilerde resepsiyonun yakınlarında bekleyen Alman'ı işaret ederek, "Onun yüzünden" diye mırıldandı. "Galiba geceyi onunla geçireceksin. Bu otele gelip oda tutman kaçamak bir macera yaşamak için de il mi?"

"Yanılıyorsun Stanley. O Gerd Rupper'in bir habercisi."

MI6 ajanı inanmak ister gibi bir türlü beyninden atamadı ı kadını süzdü.

"Do ru mu söylüyorsun?"

"İnan bana."

"Ama yarın burayı terk edeceksin. Bu da do ru, de il mi?"

"Buradan uzaklaşmamı isteyen sen de il misin, niye şaşıyorsun?"

"Şimdi durum biraz farklı. Ben sana Rus ajanların tehdidinde oldu unu söylemiştim, oysa şimdi mahalli polis de devrede. Seni takip ediyorlar."

Bu haber hiç hoşuna gitmemişti Erika'nın.

Artık Stanley'in kendisini elde etmek için yalan söylemedi ini, bir şeyler bildi ini anlamıştı. Yoksa taşıdı ı ikinci kimli i bilmesine imkan yoktu.

"Bekle" dedi. "Beni burada bekle. Yukarıdaki işim fazla uzun sürmez. Bu adamı başımdan savar savmaz, seninle yeniden konuşaca ım. Sakın ortallardan kaybolma." Stanley çocuklar gibi sevindi. Nihayet Erika'yı ikna etmeyi başarmıştı.

"Tamam" diye mırıldandı. "Resepsiyona telefon et, odana çıkarım. Resepsiyondaki katip adamımdır, beni tanır."

t'/tytsg'

Erika hızlı adımlarla Hamann'ın yanına döndü ve birlikte merdivenlere yürüdüler. Lobide kimse kalmamıştı yine.

Kâtip Galua neler oldu unu anlamadan meraklı nazarlarla Stanley'e bir göz attı. İngiliz, katibin kendisine biraz şaşkın nazarlarla baktı ını görünce, parmaklarıyla zafer işareti yaptı, Galua da anlamış gibi gülümsedi...

"Demek doktorsunuz?" dedi Emre. "Ama burası hastaneye benzemiyor."

"Do ru. Benim evimdesiniz çünkü."

Emre toparlanmaya çalıştı.

"O adam nerede? Hani beni buraya getiren, kısa boylu tıknaz adam?"

"Gitti... Onu gönderdim. Sizin için önemli biri miydi?"

Genç ajan hayır anlamında başını salladı. Sonra merakı galip geldi.

"Beni buraya doktor oldu unuz için mi getirdi, yani yaralarınıza bakmanız için."

Kız gülümsedi. Gülmek ona çok yakıştıyordu. Çekik gözleri daha bir ufalıyor, yüzü çok sevimli oluyordu.

"Hayır" dedi. "O doktor oldu umu bilmiyor. Size şaşıraca ınız bir şey söyleyeyim o adam buranın sizin eviniz oldu unu düşünüyordu. Hatta yanılmıyorsam Cengiz isimli bir arkadaşınızla görüşmek istedi."

Emre'nin kaşları çatılarak yeniden yerinden do rulmaya çalıştı.

"Doktorunuzun ilk emri şu: Yerinizden kalkmayacaksınız. Esaslı bir istirahata ve dinlenmeye ihtiyacınız var. Ayrıca size biraz serum vermek zorundayım."

"Fakat..." diye mırıldandı Emre.

Osmantçrfysu

"İtiraz yok. Ayrıca bana bir açıklama yapmak zorunda da de ilsiniz."

Genç ajan bir süre dikkatle kıza baktı.

"Ama siz bir doktorsunuz ve durumumu polise bildirmek zorundasınız. Bir saldırıya u radı ımı anlamış olmalısınız."

"Bu do ru, ama polise ihbarda bulunmayaca ım."

"Neden?"

"Bu komşuluk hukukuna aykırıdır. Ayrıca siz kötü bir insan de ilsiniz,"

"Anlayamadım, komşuluk hukuku ile ne kastediyorsunuz?"

"Sizi tanıyorum. Bu sabah gördüm."

"Nerede?"

"Evden arkadaşınızla çıkarken. Siz benim yanımdaki evde oturuyorsunuz, ama bu gece evi şaşırmış olmalısınız, çünkü kendi eviniz yerine benim kapımı çaldınız."

"Yani arkadaşım Cengiz bitişik evde mi?"

"Öyle olması lâzım. Şayet bu saatte hâlâ sizi bekliyorsa."

"Bekliyordur" dedi Emre. "Lütfen oraya gitmemde bana yardımcı olur musunuz?"

"Bu durumda aya a kalkmamalısınız. Tıbben sakıncalı."

"Arkadaşımla temas kurmak zorundayım. Beni çok merak ediyordur."

"Merak etmeyin, gerekirse ben haber veririm."

"Lütfen, derhal bir haber verelim."

Doktor hiç oralı olmadı. Çantasından çıkardı ı bir dereceyi Emre'nin koltuk altına sıkıştırdı. "Önce bir ateşinize bakalım."

Emre hâlâ biraz kuşkuluydu. Tedirgin bir şekilde kıza bakmaya devam etti. Doktor derecenin saatini beklerken bir iskemle çekip sedirin önüne oturdu.

^ylş ı 1

"Sizler Türk'sünüz, de il mi?" "Evet."

"Sulawesi'de pek Türkler bulunmaz, hele Manado'da hiç yoktur. Buraya turist olarak mı geldiniz?"

Bu bir sorgulamanın başlangıcı mıydı acaba? Genç ajan açık gözüyle doktora bir bakış attı. Hemen cevap vermedi. "Neyse" dedi Doktor. "Bu beni ilgilendirmez." "Arkadaşıma burada oldu umu ne zaman haber vereceksiniz?" "Muayenemi bitirir bitirmez."

Doktor iyi bir insana benziyordu. Kimseye kötülük etmeyecek cinsten birine. Ama Emre emin olamazdı artık.

"Adınız bana bir tuhaf geldi. Ayşe Chung demiştiniz, de il mi?"

"Evet. Manado'lu Müslüman bir ana ile Çinli bir babanın çocu uyum."

"Budist misiniz?"

"Hayır."

A.

"Müslüman?"

"Müslüman da de ilim. Dinim sizce o kadar önemli mi?"

"Hayır, kesinlikle de il. Anlıyorum, Endonezya'daki din ve millet mozai i bir hayli karışık, fazla iç içe geçmiş durumda. Belki ae Hıristiyanısınızdır, burada Hıristiyanların da oldu unu biliyorum." f "Sizi rahatlatıcaksa

söyleyeyim. Ben dindar biri de ilim. Allah'a

I i inanırım, ama alışılmış din kalıplarından birine mensup de ilim ve !' bu beni hiç rahatsız etmiyor. Ben kendimi ilime adanmış biriyim ve i pozitif ilmi inançlarımla din kurallarını ba daştıramam. Anladınız l mı şimdi?"

Emre başını sallarken, Doktor Ayşe dereceyi hastasının koltuk altından çıkarıp baktı. "Biraz ateşiniz var, bu da normal sayılır." "Ne kadar?" "38.5"

Osman.çtfysu

Sesini çıkarmadı Emre.

"Şimdi size bazı ilaçlar verece im ve kolunuza serum takaca ım. Burnunuz kırık onun için bir şey yapamam, o ihtisasım dışında, ama yarın bu işin uzmanı bir arkadaşı buraya getirebilirim. Gözünüz için fazla endişelenmeyin, onun bir problem yarataca ını sanmıyorum."

"Teşekkür ederim, çok anlayışlısınız ama olmaz. Gitmek istiyorum."

Doktor kaşlarını çatarak ajana baktı.

"Kanun kaç ı mısınız? Yoksa yerel kanunları ihlal eden bir suç mu işlediniz?"

"Hayır" diye itiraz etti hemen Emre.

"Öyle bir şey yapmadım."

"Ama birileriyle dövüştü ünüz kesin."

"Beni kaçırdılar ve bir yere hapsedip dövdüler."

"Kimler?"

Emre hiddetle homurdandı.

"Siz burada beni sorgulamak için mi bulunuyorsunuz?"

Doktor hafifçe gülümsedi.

"Böyle bir niyetim olsa polis çoktan şimdi burada olurdu" dedi.

Haklıydı galiba. Emre kabullenmek zorunda kaldı.

"Sizi buraya getiren adam; sizi dövenlerden biri miydi?"

"Hayır... Onu tanımıyorum."

"Ama o sizi ve arkadaşınızı tanıyor."

"Bu onun iddiası, emin de ilim. Bence o da şüpheli biriydi."

"Sizi nerede buldu?"

"Şu iskeledeki meydanda."

"Sonra birlikte evinizi mi aradınız?"

"Sanırım öyle oldu."

//fyfş ı /

Emre birden hatırlamış gibi sordu. "Ona bitişikteki evden bahsettiniz mi?"

"Hayır, söylemedim."

"Sa olun" dedi Emre önce. Sonra manidar bir şekilde kıza bakarak, "Neden söylemediniz?" diye sordu.

Doktor yeniden inci gibi dişlerini göstererek gülümsedi. "Gerçek bir dosta benzemiyordu da ondan." "Sanırım isabetli bir tahminde bulunmuşsunuz."

"Ona İngilizce bilmiyormuş gibi davrandım, o da bu ufak yalanımı yuttu." Emre uzun uzun kıza baktı. "Şimdi ben size bir soru sorabilir miyim?" "Tabii, buyurun sorun." "Siz kimin hesabına çalışıyorsunuz?"

"Kendi adıma hiç kuşkusuz. Part-time olarak Manado'nun hastanesinde ö leye kadar, ö ledeki sonra da özel muayenehanemde."

"Hadi Doktor, bana numara yapmayı bırakın. Şimdi de burada sizin tutsa ınız mıyım, söyleyin?"

Ayşe Chung kırılmış gibi Emre'yi süzmeye başladı.

"Ne sandınız beni? Eşkıya* mı, yoksa gizli ajan filan mı?" diye sordu.

. "Siz daha iyi bilirsiniz."

"Ne söylememi istiyorsunuz?"

"Gerçe i."

"Anlamanız gereken gerçek şu. Fena halde dövülmüşsünüz ve tipik bir travma arazi gösteriyorsunuz. Klinik tablo olarak..."

"Lütfen bırakın artık bu oyunu. İçerde kimler varsa çıksın ortaya da bitirelim bu oyunu."

Doktor yerinden kalkarak çantasının içinden bir cep telefonu çıkardı ve Emre'ye uzattı. "Galiba haklısınız. Siz çok şüpheli bir

Osman, </fysu

hastasıdır. İşte telefon, arkadaşınızı arayın ve gelip sizi alsın. Ben 224 artık doktor olarak sorumluluğ unuzu taşımak istemiyorum."

Emre hemen telefonu genç kızın elinden aldı ve tam Cengiz'in numarasını çevireceken vazgeçti. Sinsi sinsi gülümsedi.

"Çok kurnazca bir numara. Onu da ele geçirmek istiyorsunuz, de il mi? Arkadaşım bir koşu buraya gelecek ve onu da yakalayacaksınız, iyi tasarlanmış bir plan ama yutmam."

Kız hayretle ajana bakıyordu.

"Siz ya halüsinasyonlar görüyor, beyninizde olmayacak senaryolar üretiyorsunuz, ya da gerçekten casus filansınız."

"Siz ne diyorsunuz?"

Doktor hiddetlenmiş gibi sordu. "Arkadaşınıza telefon edecek misiniz?"

"Hayır. Onun da tuza ınıza düşmesini istemiyorum."

"Öyleyse lütfen evimi terk edin ve bitişikteki evinize gidin. Ben elimden geleni yaptım. Bundan sonrası beni ilgilendirmiyor artık."

"Gideyim mi? Kim bilir beni nereye getirdiniz. Hiç kuşum yok ki kaldı ımız gerçek evden çok uzaktayım..."

"Yanıyorsunuz beyim, hem de çok vanılıyorsunuz. Sizi tanımıyorum, hatta adınızı bile bilmiyorum. Sadece sizleri bu sabah bir kere evinizden çıkarken gördüm. Hadi, kalkın ve evimi terk edin şimdi."

"Ne oldu, az önce bir doktor olarak beni bırakamayaca ınızı söylüyordunuz, şimdi ise beni kovuyorsunuz."

Genç kız burnundan soluyarak konuştu. "Bakın, size gösterdi im iyi niyete ve yaptı ım yardıma karşılık çok kaba bir davranışla beni incittiniz. Bir doktor olarak bana güvenmiyorsanız, evimden çıkıp gidebilirsiniz."

Emre kızı süzmeye devam etti. Ya çok iyi bir oyuncuydu, ya da gerçekten masum.

"Pekala" dedi. "Arkadaşıma telefon edece im."

^ylş/ v

"Ne isterseniz onu yapın."

Dr. Ayşe uzaklaşmış, masanın kenarında durarak kollarını 225 gö sünde ba lamıştı. İlgisiz gibi görünerek telefon etmesini bekliyordu.

Emre, Cengiz'in cep telefonunun numarasını çevirdi. Cengiz hemen açmıştı.

"Merhaba benim" dedi.

"Emre! İyi misin? Çok şükür sesini duyabildim. Bizi çok korkuttun. Neredesin?"

"Bilmiyorum. Bir ihtimal bitişikteki evdeyim."

"Ne? Bitişikteki evde mi? Ne işin var orada?"

"Uzun hikaye. O kızlar beni kaçırdılar. Bir evde işkence gördüm."

"Şimdi iyi misin?"

"Pek fena sayılmaz."

"Bitişik evde ne işin var peki?"

"Bunları sonra konuşB^z. Şu anda yanımda bir doktor kadın var. Bana yardım etmeye çalışıyor, ama ona pek güvenmiyorum. Bir tuzak olmasından korkuyorum. Sen bizim kaldı ımız soka ın adını biliyor musun?"

"Evet. Buraya Dr. Chung soka ı diyorlar."

"Ne dedin?"

"Dr. Chung soka ı."

"Tamam, anladım. Telefonu kapatma."

Emre, genç kıza dönerek mahcup bir şekilde sırıttı.

"Bu kadar ünlü biri oldu unuzu bilmiyordum." dedi.

"Ne demek istiyorsunuz?"

"Arkadaşımın ifadesine göre soka a sizin adını vermişler. Dr. Chung soka ıymış burası öyle mi?"

Kız aynı somurtuk yüz ifadesi ile söylendi.

"O Dr. Chung ben de ilim. Babam."

"Babanız mı?"

"Evet, olamaz mı yani? Babam da ünlü bir doktordu. Bu havalide herkes onu tanır, sever ve saygı duyardı."

"Yani tıpkı sizin gibi."

"Bu bir komplimansa hiç hoş de il."

"Beni ba ışlayın doktor, size kabalık ettim."

"Neyse, boş verin. Gidiyor musunuz, kapıya kadar kolunuza girmemi ister misiniz?"

Emre, kıza cevap vermeden telefona döndü.

"Tamam Cengiz, gel buraya konuşalım, sanırım bir tehlike yok."

Genç ajan telefonu doktora uzatırken, berbat haldeki yüzüne elinden geldi ince sevimli bir hal vermeye çalışarak fısıldadı.

"Yapmayın doktor, hangi hasta bu kadar güzel ve cazibeli bir bakıcı bulmuşken kalkıp gider?"

Ayşe Chung önce kırgın ve sitemkar bakışlarla ajanı tersleyerek baktı, ama sonra dayanamayarak, kendisine çok yakışan gülümsemesi ile çekik gözlerini kısarak söylendi:

"Siz kötü bir yalancısınız."

|O+O+O

s:

Süttüm 4

1

i.

Erika ve Dietmar Hamann otel odasına girdiler. Genç kadının içinde nedense garip birtedirginlik vardı. Aslında şu anda Berlin'den gelen yeni emir onu hiç ilgilendirmiyor ve merakını çekmiyordu. Tek iste i bir an önce yanındaki ajandan kurtulmaktı. Onu yeteri kadar iyi tanımiyordu, hatta BND adına çalıştı ını bile Gerd Rupper'den ö renmişti. Katı, so uk, içine kapanık bir görünümü vardı. Yatta da pek ortalarda görünmeyen biriydi. Ama kendi güvenli i ve gelece i için bir hata yapmak istemiyordu.

İçeriye girer girmez adama oturması için yer göstermeden, "Şu gelen emri ve şifre defterini verir misiniz?" dedi hemen. Dietmar arkasındaydı. Geri dönüp adama baktı ı anda bir şeylerin normal seyrinde gitmedi ini anladı. So uk adamın bakışları sanki şimdi buz gibiydi. Göz bebekleri matlaşmış, yüzünde donuk ve hayvani bir ihtirasın belirtileri yer almaya başlamıştı.

İrkildi Erika ve içgüdüsel olarak bir tehlike ile karşı karşıya oldu unu anladı. Osman, /l1/su

Şifreli emir yalandı. Gerçek olan, ajan Hamann'ın odasındaki 228 varlı ıydı ve artık bunun hayatına kastedilmiş bir tuzak oldu unu anlıyordu. Adamın varlık sebebi öldürmekti. Hem bu kararı Rupper da vermiş olamazdı; bir yerlerde hata etmişti, kendi teşkilatı içinde iki taraflı çalıştı ı anlaşılmalıydı. BND çok nadir hallerde kendi ajanlarına ölüm emri çıkarırdı.

Dietmar a ır a ır yaklaşıyordu. Sakin ve kendinden emin olarak...

Hızla düşündü Erika. Bu adamla başa baş mücadele edemezdi. Kendisinden çok güçlü ve kuvvetliydi. Ama hâlâ bir şansı vardı; elinde tuttu u çantasının içinde Glock'u duruyordu. Tek yapması gereken iş biraz vakit kazanmaktı. Elinden geldi ince so ukkanlı olmaya çalıştı.

"Emir nerde?" diye sordu.

Ama sesindeki hafiften titremeyi kendi bile fark etmişti. Dietmar ilk defa so uk bir şekilde sırttı. "Öyle bir emri size getiremezdim Bayan Müller." Erika bir adım geri giderken, nedenini sormadı. Buna gerek de kalmadı zaten.

"Buraya teşkilatına ihanet eden bir haini temizlemek için gönderildim."

"Neler saçmalıyorsun sen?"

"Artık oyun oynamayı bırak Erika. Bu tür hatalar asla ba ışlanmaz. Öleceksin."

"Yanılıyorsunuz... Hiç olmazsa savunmamı yapmalıyım. Berlin büyük bir hatanın eşi inde. Savunmamı almadan nasıl ölüm fermanım çıkabilir."

Adam bu defa cevap vermedi ve ceketinin cebinden ince bir bo ma teli çıkardı. Erika bir adım daha geri gitti.

Artık acele etmesi gerekiyordu. Daha fazla ufak odanın içinde kaçamazdı.

rtfy Işı 1

"Üzgünüm" diye mırıldandı adam. "Bu görevi yerine getirmeliyim."

"Lütfen Dietmar! Bari sen bana bir şans tanı. Beni bir dinle."

"Ben hakim de il, celladım Erika. Kendi adıma seni muhakeme edemem."

Adam gözlerinin içine bakıyordu. Ayrıca yaptı ı işten sadistçesine bir zevk aldı ı kuşkusuzdu. Belki kendisini daha fazla yalvartmak da isteyebilirdi.

Erika usulca çantasının klipsini açtı. Çantanın a zı aralanmıştı.

"Yalvarırım Dietmar" diye inledi.

"Artık çok geç."

"Hâlâ bir şansım olmalı. Sana kendimi de verebilirim. Herkesin istedi i ve arzuladı ı bir kadını ben. Beni ister misin?"

"Üzgünüm Erika, tercihim kendi cinsimden olanlardır. Bu yönden hiç şansın yok."

Erika elini çantanın içine sokmuştu. Glock'u kabzasından kavradı.

Hamann en sonunda kadının elinin çantaya kaydı ını fark etti ve o an kadının bütün davranışlarının, korku belirti ve yalvarışlarının bir aldatmaca oldu unu geç de olsa kavradı. Onu yakalamak için üstüne do ru bir hamle yaptı, ama geç kalmıştı. Glock'u yıldırım gibi çantasından çıkaran Erika silahın namlusunu so ukkanlı ve kendinden emin ajana do ru yönelterek teti e asıldı. Bu kadar yakın mesafeden ıskalaması olanaksızdı. Ayrıca Erika elindeki silahı kullanmasını çok iyi beceren bir elemandı.

Güçlü bir patlama sesi otel odasında yankılandı.

Sıktı ı tek kurşun adamın tam kalbine isabet etmişti. Bir an ayaklan üzerinde titreyen Hamann, külçe gibi yere yı ıldı. Düşerken ortadaki ufak masayı da devirdi.

Erika so ukkanlılı ını hiç kaybetmemişti. Hemen adamın başına gelip ikinci bir defa ateş etmek zorunda kalıp kalmayaca ına baktı.

Osmadır </fysu

Dietmar'ın hiç şüpheye yer bırakmayacak şekilde öldü üne 230 kanaat getirdikten sonra düşünmeye başladı. Bu olay hiç hesapta olmayan bir şeydi. Bütün planları altüst olmuştu şimdi. Artık bu otelde kalamazdı. Ayrıca silah sesinin etraftan duyulması gerekirdi. Az sonra kapıya birileri yı ılacak, silah sesinin nedeni soruşturacaklardı.

Ani karar vermek zorundaydı.

Ne yazık ki bu beklenmeyen olay için hazırlanmış alternatif bir planı yoktu. Az önce Stanley'den yerel polisin bile sahte kimli ini tespit ettiklerini ö renmişti. Odasında bir ceset bulduklarında yarınki uçakla adayı terk etmesi artık hayaldi.

Çaresizlik içinde dudaklarını kemirdi.

Beynini zorluyor fakat acilen alınacak bir önlem bulamıyordu. Adeta bir refleks olarak yere devrilen masayı kaldırıp düzeltti. Galiba oyunun sonu gelmişti.

Artık buradan kaçması imkansız gibiydi.

Koridorda koşuşma sesleri ve gürültüler bekledi, ama hiç ses yoktu. Garipsedi biraz. Yoksa Glock'un sesi işitilmemiş miydi?

Biraz daha bekledi.

Hayret, ne gelen vardı, ne giden...

Cesedin üzerine e ildi ve adamın ceplerini karıştırdı. Üzerinde içi dolu bir cüzdan ile pasaportundan başka bir şey bulamadı. Pasaport başka birada tanzim edilmişti. Sahte olmalıydı. Cüzdanda da o sahte isim için hazırlanmış kredi kartları ve otomobil sürücü belgesi vardı. Bol miktarda da Alman markı...

Erika cüzdanı aldı ı cebe tıktı.

Sonra aklına Stanley geldi. Hâlâ aşı da bekliyor olmalıydı. Kısa bir muhakemeden sonra ümide kapılır gibi oldu. Acaba eski İngiliz aşısı kurtuluş ümidi olabilir miydi? Bundan oldukça kuşkuluydu, Stanley artık beş sene evvel Moskova'da bıraktığı adam de ildi, ama şu anda sıınacak, yardım isteyecek başka kimse gelmiyordu aklına. Bir an eşyalarını toplayıp oteli terk etmeyi düşündü, ama ona lojistik destek verecek kimse yoktu Sulawesi'de. İzini kaybettirecek, geceyi yanında geçirecek ve en erken vasıtayla

.tfy& t

adayı terk edecek bir yardımcıya gereksinimi vardı. Gerçi böyle biri mevcuttu, ama Erika asla onu düşünmedi bile, daha da ötesi aklına gelir gelmez vücudundaki bütün tüyler bir anda diken diken oldu. Ona başvurmaktansa yerel polise teslim olmayı ye lerdı. O gerçek anlamda bir kabustu. Asla, diye düşündü. Ona gitmeyecekti.

Elinde silahı kapının kenarına gidip, kula ını kanada dayadı. Dışardan hâlâ sesler duymuyordu. Silah sesi işitilmemiş miydi yoksa? Ama bu imkansızdı. Tabancasında susturucu yoktu ve çıkan sesin en azından bitişikteki odalardan duyulması gerekirdi.

Merakını yenemedi, kanadı usulca aralayarak koridora baktı. Bomboştı. Ne bir meraklı müşteri, ne de otel idaresinden bir personel görünmüyordu...

Rahatlar gibi oldu biraz.

Tekrar başını çevirip yerde cansız yatan ajan Dietmar'a baktı. Beyaz gömle inin gö sü kıpkırmızı kesilmişti.

Aklına başka çare gelmiyordu. Yardım isteyece i tek kişi bu durumda Stanley'di.

4

Telefonu açarak, resepsiyona ba lanmayı istedi. Az sonra nöbetçi katip Galua, "Buyrun efendim?" demişti.

Mümkün oldu unca sesindeki titremeyi bastırmaya çalışarak, "Mr. Moore'la konuşmak istiyorum" diyebilirdi. "Yanınızda telefonumu bekleyecekti."

"Evet efendim" dedi katip. "Kendileri burada, bir dakika lütfen."

Erika az sonra telefonu alan Stanley'in sesini duydu.

"Evet, Erika."

"Lütfen, odama kadar gelebilir misin Stanley? Oda numaram 205."

Stanley hiç sesini çıkarmadan telefonu kapattı.

Şaşırmıştı biraz.

Bulundu u yerden hem küçük otelin asansörünü hem de merdiveni görebiliyordu. Unutamadı ı kadının yanındaki adam aşı ı inmemişti henüz. Acaba ben mi gözden kaçırdım, diye kısa

Osman, //ysu

bir tereddüt geçirdi. Ama fark etmemesi olanaksızdı. Lobi bomboştı 232 ve Erika yukarıya çıktı ından beri de lobiye kimse u ramamıştı.

Katip Galua sırtarak yüzüne bakıyordu.

Fazla beklemedi MI6 ajanı ve merdivenlere do ru yürüdü. Onun da içini garip bir huzursuzluk kaplamıştı, sanki bir aksilik oldu u içine do muş gibi.

Merdivenleri soluk solu a çıktı.

İkinci katın koridorunda 205 numaralı odayı ararken gö sü hâlâ körük gibi inip kalkıyordu. Odayı bulunca önünde bir an durup, nefesini ayarlamaya çalıştı.

Sonra kapıyı usulca tıkırdattı ve bekledi.

"Kim o?" diyen Erika'nın sesini duydu önce.

"Benim, Stanley."

Kapının kanadı bir iki santim aralandı. Dar aralıktan Erika'nın endişe dolu yüzü görüldü. Stanley, daha içeri girmeden ola andışı bir durum oldu unu sezinlemişti.

Erika onu karşısında görünce rahatlayarak kapıyı ardına kadar açtı ve "Çabuk içeri gir" diye mırıldandı.

İngiliz odaya adımını atar atmaz, yerde cansız yatan Hamann'ın cesedine gözü takıldı. Meseleyi anlamıştı şimdi. İlk sordu u soru, "Rus mu bu?" oldu.

"Hayır Alman. BND'den."

Afallamıştı Stanley.

"Sizden yani, öyle mi?"

"Evet."

"Sen mi vurdun onu?"
"Ben vurdum."
"Çılgınlık bu... Neden?"
"Şimdi sana açıklama yapamam. Vaktimiz yok. Buradan kaçmalıyım. Bana yardım eder misin?"
"Fakat Erika... Bu bir cinayet."
, -/t.yjş/ t
"Bir zamanlar senin de alışık oldu un bir şey. Hem bana yardım etmeye söz vermiştin, unuttun mu? Şimdi zamanı geldi işte." 233
Stanley kendini toparlamaya çalıştı. Ne yapacağını kestiremedi birden. Şaşkınlığını üzerinden atamadı. Düşünmeye başladı.
"Evet, Stanley? Kararın nedir?"
"Dur biraz. Düşünmem lâzım."
"Neyi düşüneceksin?"
"Buradan elimizi kolumuzu sallayıp çıkamayız" diye ba ırdı İngiliz. "Resepsiyon memuru sizi birlikte yukarıya çıkarken gördü. Durumdan şüphelenecektir. Bana telefon ederek yukarı ça ırdı ına da şahit oldu."
"Ne yapacağız şimdi?"
"Henüz bilmiyorum. Meraklanma bir çaresini bulurum elbet."
"Lütfen acele et Stanley."
"Gördü üm kadarıyla onu tabancayla vurmuşsun; silah sesini duyan olmadı mı?"
Erikajamuzlarını sitkti.
"Bilmiyorum, galiba kimse duymadı. Gelen giden olmadı."
"Hayret" diye mırıldandı Stanley. "Lobide biz de duymadık. Susturucu var mıydı tabancanda?"
"Yoktu."
"Çok şanslıymışsın. Yoksa şimdi burası ana baba gününe dönerdi. Biliyor musun, polis müdürü de aşırı yemekte in restaurantta."
Erika eski aşısının ellerini tuttu.
"Sana ihtiyacım var Stanley. Yardım isteyebilece im tek insan sensin. Bunun uygun bir seçim olmadığını biliyorum, ama eski günlerin anısına bana yardım etmelisin."
MI6 ajanı hafif alaycı bir şekilde güzel kadına bakarak gülümsedi. Kendi kendine konuşur gibi, "Eski günlerin anısına ha!" diye kadının lâfını tekrarladı.
Erika renkli gözlerini Stanley'e çevirmiş merakla bekliyordu.
Os/ua/{ >jlysu
"Önce buradan çıkmanın bir yolunu bulmalıyız" diye mırıldandı 234 İngiliz ajan.
"Nasıl çıkacağız?"
"Bir yolunu biliyorum galiba."
Erika kendini fena halde kapana sıkışmış hissetti i için, sessizce Stanley'in yapacağı açıklamayı bekliyordu.
"Önce lobiye ben inece im" dedi İngiliz. Nefesi daralıyor gibiydi, bir duble sek viski için neler feda etmezdi şu anda. Gırtlak kurumuş, bo azı yanıyordu.
"Otelin arkada personel çıkışı için bir kapısı daha vardır; bu saatte herhangi bir vardiya olmadığını o kapı boştur, kilitli oldu unu da sanmıyorum."
"Nasıl emin olabilirsiniz, ya birileri varsa?"
Zoraki gülümsedi Stanley.
"Bilirim, bir iki defa parasız kaldım gecelerde burada içmiş ve o kapıdan gizlice sızıışmıştım. Nöbetçi memur yoktur, kapı da kilitli de ildir. Ben sana yolu gösterdikten sonra önden çıkar ve seni orada beklerim. Bu sabaha kadar bize vakit kazandırır. Ancak yarın sabah odaya gelen kat temizleyicileri cesedi bulurlar."
"Bundan pek emin olma."
"Neden?"
"Hamann'ın dönmedi ini gören Gerd Rupper onu aramaya kalkacaktır. Muhtemelen polise de baş vuracaktır."
"Onu buraya Rupper mi gönderdi?"
"Evet."
"Yani Rupper seni öldürmek istedi, bunu mu anlatmak istiyorsun?"
"Aynen öyle."

Stanley elinde olmayarak gülümsedi.

"Çok tuhaf bir insansın Erika. Sana aşık olan herkesin başına

/Ay& '

dert açıyorsun. Hem bunlar senin teşkilatının adamları. Yoksa teşkilatına da ihanet mi ediyorsun?"

"Dedim ya, bunu şimdi tartışmanın sırası de il. Beni Manado'dan çıkarabilir misin, sen onu söyle."

Stanley, "Evet" diye mırıldandı. "Sanırım bunu yapabilirim. Sana açıkladım, Ruslar seni öldürmekle tehdit ettiler beni. O zaman ben de Amerikalılarla anlaştım ve seni buradan özel bir uçakla kaçırmaları için teminat aldım."

Erika birden kızarıverdi.

"Amerikalılar mı? CIA ajanları yani, de il mi?"

"Öyle."

"Olmaz, onlarla gidemem."

"Ne diyorsun Erika? Niye gidemezsin? Ne dolaplar çeviriyorsun Allah aşkına?"

"Onlar olmaz, imkanı yok." İngiliz ajan elinde olmadan sinirlenerek ba ırdı.

"Sen ne sanıyorsun beni? Elimde sihirli de nek mi var? Manado'dan kaçabilece in tek özel uçak yalnızca onlarda var." "Olmaz dedim."

"Başka ne yapabiliriz? Nasıl çıkarsın buradan?" "Deniz yoluyla. Bana hızlı bir motor bulabilir misin?" "Saçmalama, bu çok para gerektirir. Benim param yok."

"Parayı dert etme, bende var. Yeter ki güvenilir bir tekne ve riski göze alabilecek bir kaptan bul."

Stanley düşünmeye başladı. Belki böylesi daha iyi olurdu, sonra merak ederek sordu. "Nereye gitmek istiyorsun?" "İlk etapta Ujung Pandang'a."

"Çıldırдың mı sen? Bu çok uzun bir yol. Tomini ve Tolo körfezlerini geçecek, sonra Buton ve Muna adalarının arasından Güney Sulawesi'ye ineceksiniz. Bu kadar uzun yolu direkt gidemezsiniz. Bazı yerlerde durup ikmal yapmalısınız. Bir sürat motoruyla bu

Osmatıe /îy-su

yolu aşmak tam bir macera olur. Son derece tehlikeli. Ayrıca Maluku denizi bu mevsimde oldukça serttir."

"Başka çaresi yok şansımı denemeliyim."

"Peki Ujung Pandang'a vardı ını kabul edelim, orada ne yapacaksın?"

"Gerisini merak etme sen. Orada bana yardım edecek kimseler var."

"Ama senin hedefin Malezya'ymış. Kuala Lumpur'a kaçmayı hedefliyordun, de il mi?"

"Do ru, ama şimdi şartlar de işti. Planımı bozmak zorundayım."

Stanley çaresizce başını salladı.

"Sen bilirsin Erika. Ben elimden geleni yapmaya çalışaca ım."

Erika uzanıp ingiliz'in yana ına bir öpücük kondurdu.

"Sen gerçekten çok mükemmel bir insansın Stanley."

İngiliz ajan sesini çıkarmadı. "Hadi" diye mırıldandı. "Hemen çıkalım buradan."

"Eşyalarımı toparlamalıyım."

"Hayır. Bavulunu bırak. Zamanımız yok. Sırflna basit bir şey giy, sadece el çantanı al ve hemen gidelim."

Erika bu kez itiraz etmedi. Büyük bavulunu yata ın üstüne koydu. İçinden geniş bir hasır el çantası çıkardı. Bir iki penye bluz, bir kot pantolon ve iki üç parça da iç çamaşırını hasır çantaya tıktı. Sonra geceki abiye kıyafetine uyum sa layan el çantasını açarak içinden pasaport, cüzdan, külliyetli miktarda nakit para çıkararak Gluck'la birlikte bunları da hasır çantanın içine yerleştirdi.

"Ben hazırım" dedi.

Stanley, "Bu sırtındaki daracık elbiseyle mi motorda yolculuk edeceksin?" diye sordu.

Erika cidden panik halindeydi. "Haklısın" diye mırıldandı. Yine bavula dönerek içinden sarı bir penye ve beyaz koton bir pantolon çıkardı. Eski aş ının odadaki varlı ına hiç aldırmadan soyunmaya başladı.

././lylşıg/

Stanley'in bir an solu u kesilir gibi oldu. Genç kadını çıplak görmek, beş senedir bastırd ı cinsel arzularını yeniden 237 uyandırmıştı. Bakışlarını Erika'nın muhteşem vücudundan kaçıramadı. Geçen yıllar kadının vücudunda hiç bir

de işiklik yaratmamıştı. İnce beli, yeterince dolgun gö üsleri, çıldırtıcı kalçaları tek kelime ile şahaneydi.

Erika bir an eski aş ına bakarak gülümsedi, aklından neler geçirdi ini, ruhunda nasıl birfirtınanın şekillendi ini hissedebiliyordu. Sutyen kullanmıyordu. Penneyi başından geçirirken, Stanley'in gözlerinin hâlâ çıplak memelerine takılı kaldı ını biliyordu. Hiç oralı olmadan penneyi başından aş a ı geçirerek giydi. Siyah slipi kısacıktı. Aya ından dekolte pabuçlarını çıkardı. Beyaz pantolonu aya ına geçirdi, "Hadi, gidelim" dedi. Sonra birden hatırlamış gibi, "Sahi" diye sordu. "Motoru hemen bu gece ayarlayabilir misin?"

Stanley uykudan uyanırmış gibi silkindi.

"İmkansız. Yarın sabatı beklemeliyiz."

Erika kuşkuyla onu süzdü.

"Peki, bu geceyi nerede geçirece im?"

Stanley omuzlarını silkti.

"Rus ajanın eline düşmezsek, herhalde benim evimde, seni başka nereye götüre bilirim ki?" diye inledi.

Olaylara inanamıyordu adeta Stanley; beş sene sonra Erika Müller, yaşamını mahveden kadın, yeniden onunla bir gece geçirecekti...

Otelden kaçmaları hiç de sorun olmadı. Kimse Erika'nın firar etti ini görmemişti. Stanley şimdi bir katile yataklık ediyor ve onun firarını sa lıyordu. Endonezya kanunlarına göre bu fiilin cezası idamdı. Ama nedense MI6 ajanı içinde hiç de suçluluk duygusu hissetmiyordu...

|o+o+o

2

Dalgıç Joko tam gece yarısına do ru sahile vardı ında, İskele meydanında sadece yaşadıkları şehrin gizemli havasına kendilerini terk etmiş bir kaç sarhoş turistten başka, kimsecikler kalmamıştı. Tabii bir de meydandaki ufak havuzun mermer bordürüne oturmuş dalgıcı bekleyen Moşe Goldberg...

Mossad ajanının saatler ilerledikçe sınırları gerilmeye başlamıştı. Etraf iyice tenhalaşıp, el ayak çekilince bir ara dalgıçtan da ümit kesmiş ve adamın kendisini atlattı ını haklı olarak düşünmüştü. Karanlık meydana Joko birden gölgelerin arasından sıyrılınca rahat bir nefes aldı. "Çok geciktin" diye homurdandı.

"Ancak gelebildim Tuan. Çok insanla konuşmak zorunda kaldım."

"Bu saate kadar mı?"

"Ne yaparsın, para kolay kazanılmıyor. Bana verilen işi yerine getirmem lazımdı."

"Becerebildin mi bari? Muhammed Osuwa'nin yerini ö rendin mi?"

Joko havuz kenarındaki mermere, Moşe'nin hemen yanına oturdu. Sokak lambasının solgun ış ında İsraili ajanın kendisine dikilen gözlerine baktı. Vicdanı rahattı artık, do ru olanı yaptı ına inanıyordu. Bu gün yaptı ı uzun ve yorucu yolculuktan dönerken, dini inancı ve akideleri ne olursa olsun, vatanına hizmet etti i inanandaydı. Osuwa radikal bir dinci lider de olsa aslen Sulawesi'liydi ve bu toprakların insanları için mücadele veriyordu. Beş bin dolar için memleketine ihanet edemezdi. Ayrıca o insanlardan da yeterince hizmetine karşılık para almıştı ve şimdi onların direktifleri do rultusunda hareket edecekti.

Başını salladı.

"Evet, Osuwa'nin kaldı ı yeri ö rendim" dedi.

Sesinin tok ve inandırıcı çıktı ına emindi.

"Burada mı?"

"Hayır. Ujung Pandang'da."

"Emin misin?"

"Kesinlikle. Kaynaklarım b>fe.na yalan söylemez."

"Öyleyse niye bu kadar geciktin?"

"Tuan Moşe, siz bu işi o kadar basit mi sanıyorsunuz? Muhammed Osuwa çok iyi korunan bir liderdir. Herkes onun hakkında konuşmak istemez, istedi iniz bilgiyi ö reninceye kadar birsürü insanla şüphelerini çekmeden konuşmak zorunda kaldım. Onun Ujung Pandang'da oldu u kesin."

"Bu yeterli de il."

"Anlayamadım?"

"Orası Sulawesi'nin en büyük kenti, o koca şehirde nasıl bulaca ım onu?"
Joko sırttı.

"Kaldı ı yerin adresini de temin ettim."

|k>+o--+o

Osman,. //1/su

Moşe dikkatle dalgıcı süzdü. 240

Nedense adamın gözlerindeki memnuniyet

parıltısından

hoşlanmamıştı. Adamın bir dolap çevirdi i fikri beyinde kuvvetlendi.

Dalgıç cebinden çıkardı ı ufak bir ka ıdı Mossad ajanına uzattı.

"İşte adresi."

Muhammed Osuwa'nin adamlarının dikte ettirdi i adresi kendi el yazısıyla kaleme almıştı. Moşe notu dikkatle inceledi. Ama emin olamadı. Kendi teşkilatının verdi i bilgiler Osuwa'nin hâlâ Manado'da oldu u merkezindeydi fakat bu bilginin de geçerlili i ve sıhhati su götürürdü.

"İyi" diye mırıldandı Moşe. "Öyleyse yarın sabah seninle Ujung Pandang'a uçaca ız."

Dalgıcın yine itiraz edece ini sanıyordu. Fakat Joko'nun a zından tek kelime çıkmadı.

"Tamam Tuan Moşe, anlaştık. Yarın yola çıkarız. Yalnız aklıma takılan bir ufak nokta var, siz uçakla de il, deniz yolundan gitmeyi tasarlıyordunuz, vaz mı geçtiniz?"

"Belki" dedi Moşe.

"Karar sizin. Şimdi bana yarın sabah kaçta yola çıkaca ımızı söyleyin de, ben gideyim. Çok yorucu bir gün geçirdim."

"Yola çıktık bile Joko."

|-o+o+o

Meydanın koyu karanlı ındaki üç adam, havuz başında konuşan dalgıçla Mossad ajanını uzaktan gözetliyorlardı, ikisi kısa boylu, adaleli ve sert görünümlü idi. Üçüncüsü ise zayıf ve uzun boylu. Zayıf adamın yüzünde, hatlarını daha zalim kılan kara gözleri ve kırçillaşmış top sakalı vardı.

Sabırlı ve telaşsızdılar.

Gölgeleri delen kartal bakışlarını havuz başında konuşan

yfyUw

adamlardan hiç ayırmıyorlardı. Aralarındaki sessizli i kısa boylulardan biri bozdu.

"Bu adama güvenebilir miyiz Sait? Benim gözüm onu hiç tutmadı. Hem de en başından beri. Ya bir dolap çeviriyorsa?" "Efendi Hazretleri asla yanılmaz. O ne dediyse, öyle olacaktır." Kısa boylu adam susmak zorunda kaldı. Ama içi rahatlamam işti. "Ne bekliyoruz öyleyse?" diye homurdandı. "İşini bitirelim."

"Daha zamanı de il. Acele etmeyin." Havuz başındaki konuşma uzamıştı.

Sakallı adam bir yandan da etrafı kontrol ediyordu. İskele meydanında kimse kalmamıştı. Sokakta bir kaç başıboş köpekten başka kimsecikler yoktu.

Nihayet Moşe ile Joko'nun kalktıklarını gördüler.

Kısa boylulardan biri şaşırılmış gibi sordu:

"Birbirlerinden ayrılmadılar Sait, bir aksilik mi var acaba?"

"Aksilikfilan yok. Dalgam neden ayrıldı ını bilmiyorum ama bu planımızı de iştirmez. Meydandan uzaklaşır uzaklaşmaz Musevi'nin işini bitirece iz."

Moşe ile dalgıç, iskele meydanına açılan sa daki sokaklardan birine saptılar. Bu sokak Dr. Chung soka ıydı.

Üç adam da buldukları yerden ayrılarak karanlıkta görünmeyen gölgeler gibi peşlerine takılmışlardı. Sessizlik, sıcak ve gecenin nemi kaplamıştı her yeri... Moşe sokakta ilerlerken, yanındaki dalgıca hissettirmeden okalıptüs a açlarıyla kaplı beyaz boyalı eve bir göz attı. Güneşin battı ı saatten beri hep bu civardaydı Mossad'lı ajan. Önceleri avare avare dolaşmış ve vakit öldürmeye çalışmıştı, sonra gecenin bir vakti uçakta karşılaştı ı Türk'lerden birini görmüştü, hatta daha genç olanını dövülmüş bulunca hem onunla ilgilenmiş, hem de şüphelenmişti. Adamı bıraktı ı evde ışıklar hâlâ sönmemişti. Herhalde di er Türk de gelmiş olmalıydı. O yerli kız biraz da zorla kendini evden çıkarınca, Joko'yu beklerken, Türklerin de istihbarat

(Xsn1a/{ (/û/su

elemanı olduklarından ciddi şüphelere kapılmıştı. Kendisi nasıl 242 burada ise, MIT elemanlarında bulunması da o kadar do aldı. Bu işler hep böyle olurdu zaten; bazen müşterek menfaatler, iki ezeli düşmanı aynı çıkar için yan yana getirir, ya da eskiden beri dost olan ülkeleri, menfaatleri çatıştı ı için, biranda hasım kılardı.

Meydandan ayrılıp soka a girdikten sonra Moşe, dalgıcın gittikçe tedirginleşmeye başladı ını hissetmişti. "Ne o, korkuyor musun yoksa?" diye sordu.

"Hayır, ama nereye gitti imizi bilmek istiyorum. Bu geceyi nerede geçirece iz? Çok yorgunum ve bir an önce uyumak istiyorum."

"Merak etme, az sonra bir taksi bulup benim eve gidece iz."

"O halde niye hâlâ sokaklarda dolaşıyoruz?"

"Takip edilip edilmedi imizden emin olmak için."

Joko adamın uyanıp uyanmadı ından emin olmak için kuşkuyla ona baktı.

"Bizi kim takip edebilir ki?"

"Ya çok safsın, ya da fazla akıllı. Bugünkü araştırmalarınla bir sürü insanın dikkatini çekti ini hiç düşünmüyor musun? Yılanın kuyru una bastın. O adamları aptal mı sanıyorsun yoksa?"

Dalgıcın yüzü gerildi, benzi sarardı. Elinde olmadan başını çevirip geriye baktı. Olacakları İsraili'nin tahmin etti ini anlamıştı artık. Onun bu ani korkusu Moşe'nin gözünden kaçmadı. Hızla başını çevirip o da arkaya baktı ve karanlık gölgeler arasında yaklaşan üç kişiyi gördü. Ama hâlâ Joko'nun kendisine ihanet etti ini anlamamıştı ve peşindeki gölgeleri dalgıcı takip eden Osuwa'nin adamları sandı.

Güçlü parmaklarıyla Joko'nun koluna yapışıp, "Koş!" diye ba ırdı.

Fakat otuz metre kadar uzaklaşmadan peşlerindeki adamlar onlara yetişmişti.

Mücadele kısa ve çabuk bitti. Moşe Goldberg silahına davranmasına ra men onu kullanma fırsatı bulamadı. Adamlardan

biri daha yanlarına yaklaşmadan, arkadan sivri uçlu bir İjuvu'yu Moşe'nin sırtına do ru savurmuştu. Kısa boylu takipçi bıçak atmada 243 çok ustaydı. Hançer tam Moşe'nin sırtına saplandı. Bir anda Mossad ajanının gözleri karardı, ayakları dolandı, yüzü koyun yere yuvarlandı. Peşlerinden gelenler hemen yanı başında bitmişlerdi. Ondan sonra sayısız bıçak darbesi israil'inin vücuduna saplantı.

Top sakallı Sait, ajanın işinin bitti ini görünce Joko'ya dönerek, "Çabuk toz ol buradan" diye homurdandı. "Gözümüz üzerinde. A zını sıkı tut. Yoksa sana da merhamet göstermeyiz."

Dalgıç başını salladı ve karanlıkların içine dalarak hemen uzaklaştı. Üç adam Moşe'nin üzerine e ilerek onun ölüp ölmedi ini kontrol ettiler ve ceplerini araştırdılar. Üzerinde kimli i ile ilgili hiç bir şey bırakmadılar. Hâlâ parmakları arasında tuttu u silaha ise dokunmadılar. İş gayet temiz ve sessiz olmuştu. Olayı sokakta gören tek bir fert dahi yoktu. Kısa bir süre sonra Dr. Chung soka ı eski sessiz haline dönmüştü.

Osuwa'nin adamlarının karanlıkta kaybolmasından yaklaşık on beş dakika sonra Moşe'de illlkıpırdanmalar başladı. Önce gözlerini açtı. Yaraları derindi ve çok kan kaybediyordu. Yaşamayaca ını anladı. Son birgayretle aya a kalkmak istedi ama yapamadı. Yerde sürünmeye başladı.

Beyaz boyalı eve ulaşmak istiyordu...

Hayatı pahasına da olsa oraya gitmeliydi...

Cengiz arkadaşına yeniden kavuşmanın memnuniyeti ile onun omzunu okşadı.

"Durumu ucuz atlatmışsın" diye mırıldandı. "Doktor hanımı bulman da tam anlamı ile bir şans, artık ehil ellerdesin."

Cengiz teşekkürlerini ifade etmek için Ayşe Chung'a da gülümsedi. Doktor da evindeki iki yabancıya sanki kırk yıllık eski iki dost gibi içten davranıyordu. Emre'yi yeniden yatırmış ve se-

Osınalif jîyşu

rum vermeye başlamıştı. Cengiz'le de havadan sudan konuşmaya 244 başlamıştı.

Endonezya'yı ne kadar tanıdıklarını, bunun ilk gelişleri olup olmadığını, Manado' yu neden tercih ettiklerini sormuştu.

Cengiz'in cevapları hep kısa ve kaçamaktı. Hatta bir ara doktorun suallerinden sıkılmaya bile başlamıştı ki, durumu anlayan Ayşe, "Size bir çay yapayım, serumun bitmesi daha epey zaman alır" dedi.

Emre yattı ı yerden açık gözüyle konuşmaları dinlemekle yetiniyordu. Halinden memnundu ve acıları sanki biraz daha hafiflemişti. Cengiz itiraz etti, "Hiç gere i yok doktor hanım, zaten size yeterince zahmet verdik."

"Önemli de il, ben de içerim."

Ayşe Chung kendine özgü sevimli gülümsemesiyle Cengiz'e dönerek, "Arkada özel birseram vardır, orada şifalı otlar yetiştiririm, görmek ister misiniz?" diye sordu.

Cengiz'in hiç de merakı yoktu bu konuda, ama kaba görünmemek için, "Tabii" diye mırıldandı. "Çok sevinirim."

Birlikte evin arkasına geçtiler. Derin ve geniş arka veranda camlarla kapatılmıştı. İklim nedeniyle buranın kış aylarında bile özel ısıtıcılara ihtiyaç duyulmuyordu. Masalarda, banklarda ve sa lam metal raflarda yüzlerce toprak çömlek ve plastik tepsi içinde kekik, melekotu, ararot, frenkmaydanozu, kakule, hindiba, kişniş, nane, çördük, melisa, fesle en, rezene, biberiye vardı. Cengiz bunların ço unu bilmiyordu, kızın izahatını çok ilgileniyormuş gibi dikkatle dinledi. Doktor, "Hafif kokulu, harika karışımlar elde etmek için bu otları yemeklerde kullanır ve öksürü ü umulmadık ölçüde azaltmaya yarayan sa lık çayları kaynatırım" dedi.

"Ne kadar güzel ve ilgi çekici."

Ayşe Chung çeşitli saksılardan narin elleriyle bitki yapraklarını topluyordu. Sonra birlikte mutfa a geçtiler.

Genç kız çay suyunu oca a koyarken bakışlarını Cengiz'e çevirdi.

"Artık bana gerçe i anlatmalısınız" diye fısıldadı. "Sanırım hakkımda bir kanaate varmış ve bana güvenmiş olmanız lâzım."

f

,/fyIşı t

Cengiz şaşırılmış gibi davranarak, "Ne gerçe i?" dedi. "Hadi artık numara yapmayın, siz sıradan birer turist de ilsiniz." 245 . "Bunu da nereden çıkardınız?" Ayşe gülümsedi. "Kaldı ınız evden." "Evden mi? Evin nesi var ki?" "O evin gerçek kiracısını tanırım. Amerikalı Robert Cage'dir. O beni tanımaz, ama burası küçük bir kenttir, hem de çok küçük. Özellikle de yabancılar hemen belli olur."

Cengiz bozuntuya vermedi.

"Evet, evi ondan kiraladık."

Doktor gülümsedi.

"Ama nedense, Mr. Cage'in kiracıları ya bir hafta kalırlar, ya da iki üç gün. Siz de o kadar mı kalacaksınız?"

"Herhalde. Bunun nesi garip? Manado'nun ufak bir yer oldu unu siz itiraf ettiniz, kenti fazla cazi(İ bulmazsak biz de gideriz." "Demek gerçekleri açıklamamakta ısrar ediyorsunuz."

"Sizi anlamıyorum Doktor, gerçek diye neyi vurgulamak istiyorsunuz?"

"Mr. Cage'in bir CIA ajanı oldu unu burada herkes bilir. Yine de sizi zorlamıyorum kimli inizi açıklayıp açıklamamak konusunda hürsünüz. Sizi olaydan dolayı polise ihbar edecek de ilim, bunu arkadaşınıza da söyledim. İstesem bunu yapabilirdim, hatta bu biraz da görevimdi benim. Ama böyle bir niyetim yok." Cengiz endişeyle doktora baktı. Biran ne diyece ini bilemedi, başını önüne e ip kararsızca saçlarını kaşıdı, sorudan sıkılmış gibi yüzünü ekşitti.

"Tamam, anladım" diye mırıldandı Doktor. "Cevap vermekteki sıkıntınız sorunun karşılı ı oldu. Bilmek istedi im buydu.

Endişelenmeyin, biz do ulular a zı sıkı insanlar sayılırız. Sırrınızı kimseye ifşa etmem."

Osmancı/su

"Sa olun Doktor. Ben de bu konuda konuşmak istemiyorum. 246 Bu arada hazır yalnızken size bir şey sormak istiyorum. Arkadaşımın durumu nazik mi, ona işkence uygulamışlar, sanırım başı epey darbe almış, tehlikesi var mı?"

"Bilemem. Bu benim ihtisas saham de il. Darp izleri çok açık, gözünün pek sorun yarataca ını sanmam, ama burnu kırık, ona tıbbi müdahale gerek. Zihni açık, herhangi bir bulanıklık görmüyorum, hafızası da yerinde. Epey hırpalanmış ama uzun boylu bir şey olaca ını sanmıyorum. Biraz dinlenmesi gerekir."

"Ne kadar, söyleyebilir misiniz?"

"En az on gün."

Cengiz'in suratı asıldı.

Doktor sordu, "Sizin için çok mu uzun bir süre?"

"Manado'da o kadar kalaca ımızı sanmıyorum."

Ayşe önce sesini çıkarmadı. Bakışlarını oca ın üzerinde kaynayan suya çevirdi.

"Arkadaşınızın çok sa lam bir bünyesi var; belki daha az bir zamanda aya a

kalkıp eski sıhhatine kavuşabilir. Ama burnu için mutlaka bir müdahale gerekir."

"Bunu söylemişsiniz" diye mırıldandı Cengiz.

Doktor çıkardı ı çay fincanlarını birtepsiye koyarak ajanın eline tutuşturdu.

"Bunları götürün, ben de çayı demleyip getiririm "dedi.

Az sonra Emre'nin yattı ı odada özel hazırlanmış çaylarını yudumluyorlardı.

Cengiz çayı hiç be enmemişti, Emre ise yüzünde memnun bir ifade ile genç kıızı

seyrediyordu. Ona gerçekten müteşekkir kalmıştı ve gitmeye hiç de niyetli bir

havada de ildi.

Cengiz serum şişesine baktı, daha yarısına bile gelmemişti. Fincanındaki çayı

bitiren Emre arkadaşına Türkçe olarak, "Amerikalı dostlarımıza durumu bildirdin

mi?" diye sordu. Arkadaşından aldı ı cevap ingilizce olunca bir afalladı.

"Evet" dedi. "Cage'e haber verdim. Anlattım her şeyi."

,/l1/Iş/ -1

Doktor ikisine de ilgisiz bir şekilde baktı

Fincanını masaya bırakan Cengiz arkadaşını rahatlatmak 247 istercesine devam

etti.

"Doktor bizim istihbarat elemanları oldu umuzu anlamış, Cage'i de biliyor; artık ondan bir şey saklamak zorunda de iliz."

Emre utanmış gibi Ayşe'ye baktı ama doktor bakışlarını kaçırmıştı.

Tam bu sırada sokak kapısının belli belirsiz vuruldu unu duydular. Üçü de

irkildi. Doktor saatine baktı, gecenin bir buçu uydu. Fakat onları asıl tedirgin

eden şey kapının çalmış tarzıydı. Zil çalınmamış, sadece tahta kapı gayrı

muntazam şekilde birbirini takip eden üç vuruşla sarsılmıştı. Kesik kesik ve

hafif darbeler...

Üçü de yerlerinden kıınıldamadan tereddütle bakiştılar. Cengiz elini belindeki

tabancaya attı. Silahı bu gün Cage'den tedarik etmişti. Emre'nin yüzü bir anda

kireç gibi bembeyaz kesildi.

Ayşe yerinden fırlarken.ıı'Durun, telaş etmeyin!" diye fısıldadı. "Doktor

oldu umu unutmayın, belki bir hasta gelmiştir."

Emre yattı ı yerden, "Bu saatte sık sık hastanız gelir mi?" dedi.

"Belli olmaz. Bazen bir hastaya ça rılabilirim."

Genç kıızı kapıya do ru Herlerken Cengiz de yerinden fırladı. Belindeki silahı

kılıfından çekip çıkarmıştı. Durum kıızı daha da rahatsız etti.

"Lütfen telaşlanmayın, beni de korkutuyorsunuz. Şayet kapıdaki herhangi bir

hasta yakını ise sizi bu durumda görmesin."

Bakışları ile ajanın elindeki silahı işaret ediyordu. Ama Cengiz silahı kılıfına

sokmadı, sadece kapının arkasına do ru kaydı ve bekledi.

Doktor kapının arkasından "Kim o?" diye sordu.

Cevap yoktu...

Genç kıızı sorusunu bir daha tekrarladı.

II

Os/?1a/1e /fyau

O zaman gecenin sessizli inde bahçeden hafif bir hırıltı aksetti. 248 Ne

sesin mahiyetini, ne de söyleneni anlamamışlardı.

Cengiz'in kaşları çatılarak kapıyı açmamasını işaret etti doktora. Kıızı kararsız

kalmıştı. Bir süre bekledi sonra, "Yapamam" diye inledi. "Ben bir doktorum,

şayet dışarıda yaralı bir insan benden yardım istiyorsa, bunu yerine getirmek

zorundayım."

Cengiz'i dinlemedi ve kapının kanadını araladı. Dışarıda kimseyi görememişti.

Fakat elini dayadı ı kapıya dışardan bir tazyik vardı; Ayşe Chung'un gözleri

hayretle etrafı taradı ve sonunda kapıyı vuran adamın eşi in dibinde yattı ını

gördü.

Elinde olmadan hafif bir çı lık attı. Korkmuştu ve bu gece alışılmışın çok

dışında evine iki yaralı geliyordu. Kıızın ba ırması sonucu Cengiz tabancasını

do rultarak ileri fırladı ve yerde yatan adamı gördü.

Emre de yattı ı odada doktorun kesik ba ırmasını duymuştu.

"Neler oluyor?" diye ba ırdı. Dışardan herhangi bir açıklama gelmeyince meraka kapılmıştı. Yerinde do rulmaya çalıştı.

Doktor etrafta başka kimseyi göremeyince yere, yaralı adamın üzerine e ildi. Onu yattı ı yerde sırtüstü çevirdi. Adamın her yanı kan içindeydi.

Cengiz arkadan akseden elektrik ış ında yerde yatan adama baktı. Tanımıyordu, ama kesin olan yaralının yerli olmadığıydı. Adam ölmek üzereydi. A zından devamlı kan geliyordu.

"Bu adamı tanıyor musunuz Doktor?" diye sordu kıza.

Yaralıya bakan Ayşe, "Galiba tanıyorum" diye mırıldandı. "Arkadaşınızı buraya getiren adam işte buydu."

Cengiz emin olmak için bahçeye fırladı ve çevrede failleri aramaya başladı. Sokak boştu ve bahçede de kimseler yoktu.

"Ne yapca ız şimdi?" dedi Doktor'a.

"Buna hemen müdahale etmeli. Acele hastaneye götürülmeli, benim yapabilece im bir şey yok."

"Durun, acele etmeyin."

,/Jyîş/ t

"Hemen hastaneye telefon edip bir ambulans ça ırmalıyım."

O sırada serum şişesini eline alan Emre sendeleyerek yanlarına 249 gelmişti. Yerde yatan Moşe'yi görür görmez tanıdı.

"Bu o" dedi. "Musevi tüccar. Tabii gerçekten tüccarsa"

"Tüccar filan olamaz" diye homurdandı Cengiz. "Burası güvensiz bir yer olabilir ama seni kurtaran adamın, arkandan vurulması yeterince anlamlı de il mi? Bu mutlaka Mossad ajanı olmalı."

"Ben de şüphelenmiştim zaten" diye fısıldadı Emre.

Cengiz hemen adamın üstünü aramaya başladı. Üstünde kimli ini gösteren bir şey yoktu. Cüzdanını da bulamadı.

Genç kız, "Bir soygun olamaz mı?" diye sordu. "Sizin aklınız fikriniz hep casuslukta. Belki de basit soygun ve yaralama olayıdır."

Tam o sırada Cengiz adamın parmakları arasındaki buruşmuş ka ıt parçasını gördü. Kapalı parmaklarını açarak ka ıdı aldı, okuduktan sonra Emre'ye uzattı. İkisinin de yüzü sararmıştı. Ka ıt parçası buruşmuş ve kanlanmıştı.

Doktorun o an ka ıtla ilgflendi i yoktu, e ildi i yerde adamı muayene etmeye devam ediyordu. Sonra üzüntüyle aya a kalktı.

"Maalesef öldü" dedi.

Ajanlar birbirlerine baktılar.

"Üzgünüm ama şimdi polipi aramak zorundayım."

"Buna cidden mecbur musunuz?" diye sordu Cengiz.

"Evet, aksi halde sorumlu olurum. Anlamıyor musunuz, bu sıradan bir olay de il, cinayet... Adamı öldürmüşler..."

Dr. Chung neden sonra ajanın elindeki kanlı ka ıdı gördü.

"O nedir? Yoksa bir mesaj mı?"

"Bilmiyorum doktor" diye fısıldadı Cengiz. "Olabilir."

"Yani bu adam kapıma sırf bu mesaj ı size iletmek için mi geldi?"

Bir kolunda damarına giden i ne ve hortum, di er elinde serum şişesi olan Emre doktora bakarak kısık bir sesle, "Bu gerçekse çok önemli bir haber doktor. Herkesin peşinde .oldu u bir sır adeta.

Osnıan^ rfysu

Manado'da pek çok ajan bu mesaj ı elde etmek için neler vermez, 250 tahmin edemezsiniz."

Dr. Chung hâlâ kararsız onlara bakıyordu.

Ka ıdı eline tekrar alan Cengiz arkadaşına bakarak, "Bunu nereden ö rendi acaba?" diye sordu.

"Hiç bir fikrim yok. Ama benimle fazla ilgilenmesinden şüphelenmiştim. Bu adam kesin Mossad'dan. Konuşmasında aynı uçakta oldu umuzu ve bizim hemen arkamızda oturdu unu söylemişti. Türkçe konuştu umuzu da duymuş."

Cengiz itiraz etti.

"Ama yol boyunca işten hiç konuşmam ıştık, buna eminim. Seni yaralı bulunca a zını aradı mı?"

"Tam hatırlamıyorum. Çok soru sordu ama can acısından kendimden geçmek üzereydim, zaten buraya nasıl geldi imizi bile tam hatırlamıyorum, bayılmıştım."

"Bu durumu hemen CIA ajanlarına bildirmeliyiz." "Bir dakika beyler" dedi Doktor.
"Lütfen biraz anlayışlı olun. Size içtenlikle yardım ettim, bu biraz da mesle imin gere iydi ama şimdi polisi aramalıyım. Yoksa suçlu duruma düşerim."
"Haklısınız" dedi Emre. "Sizi daha fazla zor durumda bırakmak istemeyiz. Biz hemen bitişikteki eve geçiyoruz. Her şey için çok teşekkür ederiz. Serum bitince ben kendimde çıkarabilirim. Burnumdaki kırık unutulmuş, başka doktor istemiyorum." Ayşe Chung üzüntüyle Emre'ye baktı.

"Müdahale edilmezse, başınıza iş açabilir."

"Katlanabilirim doktor. Bu iyili inizi hiç unutmayacağım. Lakin sizden son bir ricamızı daha olacak. Lütfen adamın getirdi i ka ıttan kimseye bahsetmeyin, hele polise asla..."

Genç kız ikisine de ayrı ayrı endişeyle baktı.

"O notta ne yazıyor?" diye sormaktan kendini alamadı.

"Bilmeseniz sizin için daha hayırlı olur" dedi Emre...

. ORHAN KEMAL

KHALK KÖTÜPH'ANTİSİ

3

"Demek burada kalıyorsun?"

Stanley, Erika'nın bu sorusundan evini be enmedi ini hatta küçümsedi ini hemen anladı, ^muzlarını silkti, anlamazlı a geldi.

"Beni şaşırtıyorsun Stanley. Eski tanıdım adamı buraya ba lasan durmazdı."

"Şimdi bunları tartışacak zaman de il Erika. Burayı buldu una şükretmelisin."

Genç kadın odaya şöyle bir göz attıktan sonra mırıldandı.

"Güvenli oldu una emin misin?"

"Hayır."

"Hayır mı? Öyleyse buraya beni niye getirdin?"

"Başka nereye götürebilirim ki? Geceyi nerede geçirebilece ini sanıyorsun? Bu kentte kalabilece in iki otel var. Birinde cinayet işleyip kaçtın, di eri ise polisin ilk bakacağı yerdir. Dua et de, polis yarın sabaha kadar cinayetten haberdar olmasın."

Erika cevap vermedi.

"Ayrıca asıl tehdit eden Rus ajan evimi biliyor ve her şeyden de haberdar.

Umarım sabaha kadar kapıma dayanmaz."

Osmalı, /?1/su

"Seni takip ediyor mu?"

"Kesin bilmiyorum. Bu gece otelde görmedim onu ama en ummadım zamanda birden karşıma çıkıyor."

"Ya buraya gelirse?"

"Korkarım o zaman bir cinayet daha işlenmek zorunda kalır."

"Yani benim için onu öldürür müsün?"

"Lanet olsun Erika, saçma sapan sualler sorma."

Genç kadın gülerek adama baktı.

"Demek beni bu kadar çok seviyorsun? U rumda bir cinayeti göze alacak kadar."

"Bırak şimdi bunları."

"Bilmek istiyorum."

"Sanırım o zaman yarınki tekne de ben de firar etmek zorunda kalırım."

Erika yaklaşarak Stanley'e sarıldı ve dudaklarını adamın dudaklarına teslim etti. Yıllar sonra Erika'yı kollarında hissetmek, onun büyülü dudaklarını öpmek, İngiliz ajanı şaşkına çevirmiş, adeta uyuşturmuştu. Yılların verdi i hasretle delicesine öpmeye başladı eski sevgilisini. Erika güçlkle sıyrıldı adamın kollarından.

"Dur, acele etme. Önümüzde uzun bir gece var daha."

Stanley bunun ne anlama gelece ini biliyordu.

Kendini toparlamaya çalıştı. Yine de Erika ile bir aşk gecesi geçirece ini sanmam işti. Hatta kendi evinde ve baş başa iken bile. Kollarını gevşetti.

"Sanırım artık bana bir açıklama yapmak zorundasın" diye mırıldandı.

"Ne açıklaması?"

"Benle oynama Erika. Ne işler çevirdi ini bilmek hakkım. Bir cinayete iştirak etmiş bulunuyorum. Kariyerimi senin yüzünden ikinci kere mahvediyorum. Bu kez bana emeklili imi bile vermezler. Ne zaman hayatıma girsen, beni mahvediyorsun. Lanet olsun, seni

t'Ay& '

tanıdı ım için kendi kendime kızıyorum. Her seferinde başıma içinden çıkılmaz işler açıyorsun. Şimdi ikimizin de hayatı tehlikede, 253 yoksa hâlâ susmayı mı düşünüyorsun? Konuşmazsan bu defa seni ben öldürebilirim."

Erika eski âşı ını süzdü. Gülümsedi sonra.

"Haklısın galiba. Sana bir açıklama yapmak zorundayım." "Evet, hem de her şeyi, en ince teferruatına kadar." "O kadar uzun boylu de il. Benden nefret etmeni istemem." "Senden zaten nefret ediyorum."

Erika ince uzun parma ını Stanley'in öpüşmekten kızaran duda ının üstünde hafifçe dolaştırırken, "Yalan söyleme" dedi. "Bana hâlâ eski günlerdeki gibi aşıksın, bunu anlıyorum." "Aşk ı filan boş ver şimdi...Konuş..."

"Evinde içki var mı? Sanırım ikimizin de bir kadeh içkiye ihtiyacı var."

.i

"Sadece viski var."

"Tamam, idare eder."

Stanley içki şişesini çıkarıp bardakları hazırlarken Erika da bambu koltuklardan birine oturdu, bacak bacak üstüne attı. Biraz sakinleşmiş görünüyordu ve ola anüstü dişili ini yine sergilemeye başlamıştı. Çantasından çıkardı ı sigarasını Stanley'eyaktırken adamın elinden aldı ı viski barda ından da bir yudum içti.

"Bu berbat yerde yaşarken dünyada neler olup bitti inden de haberdar mısınız?"

"Pek sayılmaz" dedi ingiliz omzunu silkerken.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Dünyadaki terör odaklarında büyük de işiklikler oluyor sevgilim. Önce bunu bilmen gerekir. Gelen raporlar Orta Do u ve Kafkaslardan sonra petrol savaşındaki yeni muharebe alanının Orta Asya oldu unu gösteriyor. İslami Radikal Akımlar, uyuşturucu kaçakçılı ı ve mafya gibi tehditlerle karşı

1

Osmarır çrfysu

karşıya olan bölge ülkelerinin hepsi, yaşadıkları sorunların büyük ölçüde Afganistan'dan kaynaklandı ını düşünüyor. Bu bölgedeki mücadele özellikle Özbekistan, Tacikistan ve Kırgızistan'da yo unlaşıyor."

"Bana ne anlatmaya çalışıyorsun Erika? Sulawesi oralardan çok uzak."

"Sözümü kesme. Önce beni dinle. Bu alanlarda en etkili terörist devletler bir ara İran ve Suriye idi, yani İslami terörün ele başları. Ama şimdi yavaş yavaş bu devletler etkinliklerini kaybetmeye başladılar. BND'nin analizlerine göre terörün merkezi Orta Do udan daha do uya, Güney Asya ve özellikle de Afganistan'a kaydı. Pakistan yönetimi de terörizm konusundaki çelişkili tavrı ve Taliban yönetimiyle olan ilişkilerinden dolayı raporlarımızda yer alıyor. Terör eylemlerinde siyasi motivasyonun yerini giderek dini motifler alıyor. Belli devletler tarafından desteklenen, katı merkezi örgütlenmeye sahip ve yerel düzeyde faaliyetler gösteren terör örgütleri artık yerlerini daha esnek bir yapıya sahip ve uluslararası düzeyde birbirleriyle ba lantılı terör a larına bırakıyor." Stanley viskisini bir yudumda bitirdi.

Erika'nın açıklamaları onu hiç mi hiç ırgalamamıştı, ama kadının sözünü bitirmesini sabırla bekledi.

"Dünyanın farklı bölgelerindeki çeşitli amaçlarla silaha sarılan İslami terör örgütlerinin kıblesi eskiden Bekaa vadisiydi. Bölgede kurulan kamplarda dünyanın dört bir yanından gelen militanlar her türlü e itimden geçiyordu. Ancak Suriye'nin Batıyla yakınlaşması, Türkiye'nin baskısı ve İsrail'le barış planları çerçevesinde, Bekaa'daki kampların ve e itim gören örgütlerin sayısı giderek azalıyor. Görünüşe göre Bekaa'nın yerini şimdi Afganistan toprakları alıyor. Bu co rafi de işim, örgütlerin ideolojik yapısına da yansıyor. Bekaa, a ırlıklı olarak sol örgütlerin merkezi olarak bilinirken, Afganistan'daki kamplarda farklı ülkelerden giden İslamcı militanlar e itim görüyor. 1979 yılındaki Sovyet işgalinden bu yana dünyanın dört bir yanından bölgeye giden İslamcı gruplar, şimdi farklı co rafyalarda cihadı sürdürüyor. Kendi aralarında sürekli bir

<*/%&

iletişim kanalı oluşturan bu örgütler, global düzeyde hareket eden bira oluşturunuyor. Amerikalılara göre, bu a ın merkezinde ise halen 255 Afganistan'da bulunan Usame bin Ladin var. Ama BND biraz farklı düşünüyor. Bizim teşkilatın analizcilerine göre a ırlı ı Malezya'daki Dr. Mahadir çekiyor."

Stanley ilk defa lâfa karıştı.

"Dr. Mahadir mi?"

"Evet. Bu konuda bir şey biliyor musun?"

"Hayır" dedi Stanley. "Bilmiyorum."

"Bence de Amerikalılar haklı. Bu gün, Malezya'dan Mısır'a, Endonezya'dan Cezayir'e, Çeçenistan dan Ürdün'e kadar bütün sıcak noktalarda Afganistan'da e itilmiş militanları görüyoruz. Ayrıca Afganistan'daki uyuşturucu üretimi, dünya çapındaki terör faaliyetlerinin de finansmanında önemli rol oynuyor." Stanley hırçınlaştı.

"Asıl konuya ne zaman geleceksin Erika? Sen bana Manado'da olanları anlat."
,4.

Genç kadın viskisinden bir yudum daha aldı.

"Haklısın Stanley" diye mırıldandı. "En önemli konu şu, artık bu hayattan bıktım."

"Anlayamadım?"

"Çok basit sevgilim. Devamlı yorgunluk ve stres beni bitiriyor. Daha sakin ve hareketsiz bir yaşam istiyorum. Dünyanın uzak bir köşesine çekilip, başımı dinlemek istiyorum. Tek arzum.bu. Kendime bir çiftlik alıp, hayvan yetiştirece im."

Stanley bir kahkaha attı.

"Do rusu senden daha uygun bir yalan beklerdim. Buna inanaca ımı mı sandın?"

"Çok ciddiym Stanley."

"Asla inanmam. Bu sana uygun bir yaşam tarzı de il."

"Ama gerçek bu."

!

Osman, çtf1/su

"Yine de söyledi in bir şey ifade etmiyor." Erika şaşırılmış gibi İngiliz'e baktı.

"Hâlâ anlamadın mı Stanley? Bunu gerçekleştirmek için paraya ihtiyacım vardı."

Stanley'in tebessümü birden dudaklarında donuverdi. "Yani teşkilatına ihanet mi etti ini anlatmaya çalışıyorsun? Teröristlerle işbirli i mi yapıyorsun?"

Genç kadın bir süre sessizce MI6 ajanını süzdü. "Çok mu şaşırдың?"

"Yalan bu. Seni tanırım. Sa lam ayakkabı olmadı ını biliyorum ama para için ihanet edece ini sanmam."

"İstedi in gibi düşünmekte serbestsin. Bana gerçekleri anlat dedin, ben de anlatıyorum işte." "Pekala, devam et bakalım." Erika sigarasından bir nefes daha çekti. "Son zamanlarda BND beni Orta Do uda görevlendirdi. Bu masada uzman oldum. Son yıllara kadar Orta Do u terörünün asıl kayna ı İran'dı. İran'da epey çalıştım, iran dış ülkelerde önceleri yerel kaynaklı taşeron örgütlerle terörü yürütürdü. Bunun en iyi örne i Türkiye idi. Bu arada biz, 1977'den beri İran Savunma Bakanlığı na ba lı MOD teşkilatına devamlı silah yardımı yapıyorduk."

"Dur biraz, MOD'da neyin nesi?"

"iran Gayrı Nizami Harp Dairesi, yani bildi imiz adıyla İran Gladysu." "Eee?"

"Bunların arasında MP-5'lerde vardı. Türk istihbaratı bunların bir kısmının terör olaylarında kullanıldı ını tespit etti. Silahlar Alman yapısıydı ama Türkiye'ye iran üzerinden girmişti. Bir takım diplomatik skandallara neden oldu. Tabii bunlar benim görevimden önceki vakalardı. Bu arada İran'la Afganistan arasında aynı emele

hizmet etmekle beraber rekabet başladı. İran İslami terördeki liderli ini Afganistan'a kaptırmak istemiyordu."

"Bırak şimdi bunları, sadede gel."

"Ama bu husus çok önemli."

"Neden?"

"Dinle... iran aldı ı bir kararla terör eylemlerinde kullandı ı taşeron firmaları bu defa Uzak Do u'dan seçmeye başladı. Önce Savama ajanlarını bu ülkelere yolladı ve onları organize etmeye başladı."

"Mesela nerelere?"

Malezya'ya ve Endonezya'ya. Dr. Mahadir ile Muhammed Osuwa'nin gökten indi ini mi sanıyorsun?" "Devam et."

"Önce bu adamlar lider olarak seçildiler. Sonra iran'a ba lılıklarını sa lamak için geniş ticari imtiyazlara kavuşturuldular. Elemanları İran'ın Kum kenti yakınlarındaki Fatih Gani Hüseyin kampında e itildiler. Her ş^ yolunda

gidiyordu. Fakat sonraları Dr. Mahadir, Malezya'da çok güçlendi. İran ile ticari ilişkileri ve zenginli i devam ediyordu ama gözleri daha yükseklerle çevrildi. Hem İran'a, hem de kendisine rakip gördü ü Muhammed Osuwa'ya karşı cephe almaya başladj. Bu durum pek çok kişiyi ve bazı devletleri rahatsız etmeye başladı. Bilirsin, siyaset bir denge oyunudur, bir yanda Afganistan'ın gittikçe artan teröre soyunmuşlu u, di er yanda iran'ın içinde kaldı ı ikilem ve üretti i canavarlardan birinin asili i Savama'yı bazı tedbirler almaya itti.

"Çok ilginç" diye homurdandı Stanley.

"Hayır, asıl işin ilginç yanı bundan sonra başlıyor" dedi Erika. "Bu gelişmeleri benim örgütüm de biliyordu ve işin esası hakkında tam bilgi toplamak için beni Malezya'ya gönderdiler."

"Ne zaman?"

"Altı ay önce."

"Ne yaptın orada?"

1

()smaılır ç4ysu

"Çok şey. Bu arada Dr. Mahadir ile ilişki kurdum, ilk temasımızda bir gazeteci sıfatıyla yanına çıkmıştım. Ama kısa bir süre sonra benim BND ajanı oldu umu anladı. O zaman şartlar birden de işti. Beni öldürmekle tehdit etti."

Stanley bıyık altından gülümsedi.

"Ama yakayı kurtarmayı becermişsin anlaşılın."

"O kadar kolay olmadı."

"Nasıl yani?"

"Malezya'da casuslu un cezası idam. Adam beni rahatlıkla kanuni yollardan da adaletin eline teslim ederek ölmemi sa layabilirdi. Tabii fedailerinden birine teslim etmesi de mümkündü."

"Peki ne yaptı?"

"Ya öleceksin dedi, ya da benim adıma çalışacaksın."

"Yapma Erika, bu pek inanılacak bir hikaye de il."

"İnsanları hiç tanıımıyormuş gibi konuşuyorsun Stanley. Bana beş yıldır Sulawesi'de oldu unu söylemiştin; şarklı erkeklerin kafa yapısını hiç keşfetmedin mi?"

"Ne anlama geliyor bu? Yoksa öldürmekle tehdit etti i kadına abayı mı yaktı?"

"Bir bakıma öyle de diyebilirsin. Düşünebiliyor musun, benim gibi güzel ve frapan bir kadını emrinde çalıştırmak onun ne kadar gururunu okşayan bir şeydir. Üstelik espionaj konusunda son derece deneyimli bir kadını."

Stanley tiksindir gibi sordu:

"Onunla yattın mı?"

"Bu senin için neyi de iştirir Stanley? Lütfen anlamsız şeyleri sorma. Tabii ki yattım. Anlamıyor musun, orada yakayı ele verince benim de meslek hayatım sona ermiş sayılırdı. Ayrıca meslek hayatından da öte canım söz konusuydu." "Durumu BND'ye bildirdin mi?"

Erika viskisinden bir yudum daha aldı.

Sonra kelimenin üstüne basa basa, "Hayır" dedi. "Çünkü Dr. 259 Mahadir bana fena halde tutulmuştu. Senin anlayaca ın körkütük aşıktı."

"İşte bunu anlayabilirim" diye mırıldandı Stanley."

"Ve bana kendisiyle çalışmam için bir servet teklif etti."

"Çok ilginç; önce ölüm tehdidi, sonra bir servet ha?"

"Evet, aynen öyle."

"Sen de tabii, serveti seçtin."

"Başka ne yapabilirdim ki?"

"Mesle inden de yeterince bıkmıştın ve artık bir çiftlikte hayvan yetiştirmeyi düşünüyordun."

"Alay ediyorsun galiba, ama nasıl istiyorsan öyle düşün." Stanley genç kadının susmasından istifade ederek yerinden kalktı ve boşalan barda ına viski doldurdu. Şiddetle içmeye ihtiyacı vardı. Ö rendiklerine inantrıakta zorlanıyordu. Kafası karma karışıktı.

"Devam et lütfen" dedi. "Sonra ne oldu?"

Erika konuşmaya nazlanır gibi bir süre suskun kaldı. Sonra yeniden başladı.

"Dr. Mahadir bana külliyetli paralar vermeye başladı. Sözünde duruyordu ve şu son on güne kadar da benden ciddi bir istekte bulunmamıştı."

"Tabii sevişme teklifleri hariç."

"Meseleyi yozlaştırma Stanley. Bunları sana anlatmak zorunda olmadı ım halde naklediyorum. Lütfen olaylara trajik bir boyut verme."

"Affedersin, özür dilerim" dedi İngiliz."

"Bu arada BND nezdindeki görevim Kuala Lumpur'da devam ediyordu. On gün kadar önce Dr. Mahadir ani bir görevle beni buraya yolladı."

Osman, /fysu

"Neydi bu görev? Muhammed Osuva'ya bir suikast mı?" "Hayır. Ama Dr. Mahadir'in kendisine ihanet eden bir adamı, burada Osuva'nın adamları ile temas kuracaktı. Bize verilen görev bu adamın elindeki bir evrakı herkesten önce davranarak ele geçirmektir. İşin ilginç yanı BND de bu adamın elindeki evraktan bir şekilde haberdar olmuştu ve onu ortadan kaldırmaya hazırlanıyordu. Rupper'ın Manado'ya geliş nedeni buydu."

"Dur bir dakika... Bize verilen görev dedin; biz demekle neyi kastediyordun? Şu an burada Dr. Mahadir'in bir adamı daha mı var?"

Erika birden kıpkırmızı kesildi. Duraladı ve birden cevap veremedi.

Stanley ısrarla onun mavi gözlerine bakıyordu. "Cevap ver, burada bir yardımcın daha mı var?" Yutkundu Erika. Güçlkle:

"Ona yardımcı diyemem... Dr. Mahadir'in kiralık katili o." "Peki niye ondan yardım istemedin de, beni seçtin?" Nedense Erika'nın birden asabilesip gerginleşti ini fark etti Stanley. Genç kadın, "Bana yardım teklifinde sen bulundun, unuttun mu?" hırçınlaştı.

"Tamam tamam, kabul ediyorum. Teklif benden geldi." Erika derin bir soluk aldı, sonra hırslı hırslı sigarasından iki nefes alarak geri kalanını yanındaki tablaya bastırdı. Stanley genç kadının konuşmaya devam etmeyece ini sanmıştı, ama yanıldı ını çabuk anladı.

Toparlanan Erika tane tane konuşmaya devam etti. "İki gece evvel Cookies Net'de işlenen cinayeti hatırlıyorsun, de il mi?"

"Tabii. Seninle yıllar sonra orada karşılaşmıştık."

"İşte orada öldürülen denizci Dr. Mahadir'e ihanet eden adamdı."

"Ya katil? Ondan da biraz bahseder misin?"

/tfylşt 1.

"Onun için anlatacak fazla bir şey yok. Sıradan profesyonel bir katil. Hepsi o kadar. Sadist ruhlu, öldürmekten hoşlanan biri." 261

"Nedense onun hakkında fazla konuşmak istemiyorsun." "Evet, öyle."

"Özel bir nedeni var mı?" "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Sen bilirsin. Yalnız tek bir şey bilmek istiyorum. Bu adam hâlâ burada mı?"

"Olabilir, tabii gitmiş olması da mümkündür."

Stanley suratını astı.

"Onunla ilgili son bir soru."

"Yeter artık sorma..."

Stanley aldırmadı.

"Senin için tehlike mi arz ediyor?"

Erika bir müddet bakışlarını İngiliz ajandan kaçırdı, sonra duyulmayacak kadar kısık'Dir sesle, "Evet" diye fısıldadı. "Peki oteldeki o adamı niye öldürdün?"

"Mecburdum. Aksi halde o beni öldürecekti. Onu otele Rupper gönderdi. BND çift taraflı çalıştı ımı anlamış olmalı." "Seni öldürmeden, bertaraf edemezler miydi?"

"Bilmiyorum, bu beni de biraz şaşırttı. Son zamanlarda istihbarat örgütleri de çok acımasız oldular."

"Demek sen Muhammed Osuva'nın peşinde de ilsin." "Hayır."

"Onun nerede saklandı ını biliyor musun? Manado yabancı ajanlarla kaynıyor, herkes şu sıralar onun peşinde."

"Biliyorum. Dr. Mahadir'den ald ım bilgilere göre Tondano civarında bir yerde olmalı. Sanırım orada bir köyü varmış, aslen de oralıymış."

"Emin misin bundan?"

|*

Osma11r -/tysu

"Doktor öyle dedi." 262 "Bu bilgiyi gerekirse Rus ajana verebilir miyim?"

"Benim için mahzuru yok. Lütfen Stanley artık sorgulamayı kes. Sana tüm bilgileri verdim. Hakkımda olmayacak şeyleri dahi anlattım. Geri kalanı sana kalmış bir mesele."

"Tamam Erika susuyorum artık."

"Şimdi ben bir şey sormak istiyorum."

"Sor bakalım."

"Beni buradan götürülecek tekneyi ne zaman ayarlayacaksın?"

'Yarın sabah" dedi Stanley. "Tan yeri a arırken sahile gidece iz. Tamam mı?" Erika başını salladı.

Ama MI6 ajanı, sabahı göreceklelerinden kuşku duymaya başlamıştı artık...

|0+0*0

4

Cengiz, Dr. Ayşe Chung'un çekik gözlerinin derinliklerine bakarak, "Üzgünüm" diye,*nırıldandı.

"Bizim yüzümüzden başınıza bir yı ın dert açılacak şimdi."

Kız atkuyru u yaptı ı saçlarını sallayarak gülümsedi.

"Ne derdi? Ben doktorum, ölümle her gün yüz yüze gelebiliriz.

Belki karanlıkta fark etmediniz, kapımda doktor levhası asılıdır.

Her hasta evime gelebilir."

"Ama bu kez durum farklı. Arkadaşım sıradan hasta de ildi, ayrıca şu anda kendi eceliyle ölmemiş bir ceset var kapınızda."

"Benim için fark etmez. Arkadaşınıza yardım etmek zorundaydım. Şimdi lütfen kendi evinize geçin. Polis geldi i sırada burada görünmemeniz lâzım."

Emre elindeki serum şişesi ile yaklaşarak genç kıza fısıldadı.

"Size teşekkür etmeliyim. Bu iyili inizi unutmayaca ım."

"Dedim ya, ben görevimi yaptım. Müsterih olun, sizlerden polise bahsetmeyece im. Şimdi evinize gidin ve hemen yata a yatın.

Sabahleyin işe gitmeden önce size u rarım."

^

Osn1a/1. //l/su

"Sa olun, doktor."

iki ajan yerdeki cesedin yanından geçip bahçeye çıktılar ve karanlıkta süzülerek gözden kayboldular. Ayşe Chung açık kapının önünde polislerin gelmesini bekledi...

On dakika sonra, kapıda iki polis belirmişti.

Memurlar Doktoru saygıyla selamladılar. Chung ailesi, Manado'da daima saygı duyulan bir aileydi. Memurlardan birini bizzat baba Dr. Chung do urtmuştu. Genç kızı hürmetle selamladılar ve olayı anlatmasını istediler. Ayşe durumu kısaca özetledi.

Polisler için hadisenin tek ilginç yanı, ölenin beyaz ve yabancı olmasıydı. Kısa bir müzakereden sonra vakayı Polis Müdürü'ne bildirmeleri gere i hususunda aralarında anlaştılar. Yaklaşık yarım saat sonra da Müdür Habibi, doktorun evindeydi.

Habibi yerdeki cesedi görür görmez suratı asılmıştı.

"Bu adamı tanıyor musunuz, Doktor?" diye sordu.

Ayşe Chung başını iki yana salladı.

"Hayır, ilk defa görüyorum."

"Sizin evinizi nasıl bulmuş, burada bir doktor oldu unu nerden anlamış acaba?"

"Hiç bir fikrim yok Müdür Bey. Belki de kapıdaki tabelamı görmüştür."

"Mümkündür" diye söylendi Habibi. Ama hiç rahatlamış bir hali yoktu. Bu gece oteldeki keyifli yemekte içkiyi biraz fazla kaçırmıştı, tam evine dönüp derin bir uykuya daldı ı sırada adamları telefon etmişti. Oldu olası hazımsızlıktan şikayeti vardı, elini a zına götürerek bir kaç defa ge irdi.

"Çok garip!" diye fısıldadı.

Doktor elinde olmadan heyecanlanmıştı. Elinden geldi ince sakın ve so ukkanlı davranmaya çalışsa da, küçük kalbi yerinden çıkacakmış gibi atıyordu.

Dayanamayarak sordu, "Garip olan nedir?"

| S&/&W

"Bu kadar bıçak yarası alan birinin sürünerek kapınıza kadar gelmesi. Bunu bir insan ancak bilinçli olarak yapabilir. Yani burada 265 bir doktor oldu unu biliyorsa."

Ayşe Chung kızardı.

"Belki biliyordu" diyebildi nihayet.

"Yine de garip."

"Neden?"

"Sizin ihtisasınız çocuk hastalıkları üzerine de il mi, yanılıyor muyum?"

"Yine de bir doktorum. İlkyardımı bilirim."

"Şüphesiz öyle."

"Onu kapıda buldu unuzda yaşıyor muydu?"

Ayşe Chung cevap vermekte yine zorlandı.

"Son nefesini vermek üzereydi. Sanırım buraya gelmek için çok zorlanmış."

"Öyle olmalı... Haline ttekılırsa oldukça sa lam biriymiş. Hiç konuştu mu?"

Doktor aceleyle, "Hayır" dedi. "Daha ilk muayenemi yaparken can verdi."

"Yazık! Konuşsaydı bize çok yararlı olurdu." "Neden?"

"O bir casustu Dr. Chung. İsraili bir casus. Bana ölüsü de il, asıl dirisi lazımdı."

Ayşe şaşırması gibi davrandı.

"Casus mu?"

"Ne yazık ki öyle."

"Onu tanıyorsunuz yani..."

"Biraz, ama yeterince de il. Ülkemiz aleyhine çalışan biriydi. Manado'ya daha dün gelmişti; çok tuhaf, bu gece ölüsünü bulduk." Habibi'nin bakışları hep kızın yüzündeydi.

(İs/> tat ır yîl/su

i

Doktor, Polis Müdürü'nün kendisine şüphelenerek baktı ı korkusuna kapıldı birden. Vicdanı ile aklı şiddetli bir mücadeleye başlamıştı. Beyni karıştı ı bu işte hata yaptı ını, memleketi aleyhine faaliyette bulunan insanlara yataklık etti ini söylüyor, di er yandan içindeki karmaşık ve kendine bile açıklamakta zorluk çekti i duyguları, Türk ajanlara yaptıklarınının do ru oldu una inanmaya zorluyordu onu. Habibi'den hoşlanmazdı, kimse sevmezdi zaten. Kaypak, kime hizmet etti i bilinmeyen, rüşvet yedi i herkesçe malum biriydi. Fakat bu sefer yanılmamıştı.

Ölen adam bir casustu ve her casus Sulawesi'nin çıkarları aleyhine çalışırdı muhakkak.

Genç kızın gözleri önüne Emre'nin yüzü geldi. O gençten hoşlanmıştı. Kötü bir insan oldu unu kabullenmek istemiyordu. Aklından, ben çok safım, diye geçirdi. Genel olarak insanların hep iyi oldu unu düşünürdü; oysa onlarda memleketi aleyhine faaliyette bulunmak için buraya gelmişlerdi.

Habibi'nin bakışlarından kaçınmak için başka bir şeyle meşgul olmak üzere sırtını döndü ve kapının önünden uzaklaşmak istedi. Polis Müdürü hemen arkasından seslendi.

"Bir dakika Doktor."

Genç kız istemeyerek durup Polis Müdürü'ne döndü.

"Evet?"

"Bana söyleyece iniz başka bir şey var mı?"

Artık Habibi'nin kendisinden de şüphelendi ine emindi.

"Ne gibi?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Belki unuttu unuz ya da heyecandan atladı ınız ufak bir nokta."

Doktor düşünüyormuş gibi yaptı. Sonra başını sallayarak mırıldandı.

"Sanmıyorum."

"Emin misiniz?"

"Kesinlikle."

c/?y teg*

"Pekala" dedi Habibi. "Siz Manado'nun çok eski ve saygın bir ailesine mensupsunuz. Yerinizde başka biri olsaydı, onu hemen 267 merkeze alır uzun bir sorgulamaya çekerdim. Ama sizin için buna gerek duymuyorum. Yine de iyi düşünün ve olaya ışık tutacak ufak teferruatları hatırlamaya çalışın. Belli olmaz, kim bilir belki işimize yarayan bir şeyi son anda hatırlarsınız."

Bir şey mi ima etmeye çalışıyordu acaba?

Polis Müdürü'nün ses tonu kuşkulu ve batıcıydı.

"Tabii, bir şey hatırlarsam hemen sizi ararım."

Ambulans olay yerine gelmişti. Yetkililer cesedi araca taşırken Habibi so uk fakat saygılı bir şekilde Doktoru selamlayıp evden çıktı.

Genç kızın kalbi duracak gibiydi.

Komşu evdeki Mr. Cage'in bir CIA ajanı oldu unu kendisi bile biliyordu, bu gerçe i şehrin polis müdürünün bilmemesi olacak şey de ildi. Solu unu bıraktı, derin derin nefes almaya çalıştı. Şayet Habibi o eve bir baskın yapsaydı bütün foyası ortaya çıkardı...

Habibi eve döndü ünde yorgun ve uykuluydu. Yatak odasına girdi inde şişman karısının dünyadan habersiz derin bir uykuda oldu unu gördü. Soyundu ama hemen yata a girmedi. Sıcaktan bunalmış bir şekilde yarı çıplak salona gitti. Telefonun yanına oturup bir süre kararsız bekledi. Sonunda bir numara çevirdi. Zilin üçüncü çalışından sonra hattın öbür ucundan tok bir ses geldi.

"Alo!"

Polis Müdürü sesi tanıdı.

"Efendi Hazretleri, bendeniz Habibi kulunuz. Sizi bu saatte rahatsız etti im için beni ba ışlayınız. Fakat bu gece önemli bir olay oldu. Şehre dün gelen şüpheli bir yabancı öldürüldü."

"Biliyorum. Bir Mossad ajanıydı o. Ülkemiz için zararlı biri. Olayı unut ve hiçbir araştırmaya girişme. Benim adamlarım yaptı."

"Tamam efendim, o halde mesele yok demektir. Olay kapanacaktır. Yalnız adam hemen ölmemiş."

1

O.sma/1. /lys11

"Anlayamadım? Ne olmuş peki? Konuşmuş mu?" "Sorun da bu zaten. Sizi onun için haberdar etmek istedim. Yaralı olarak Dr. Chung'un evine kadar gitmiş."

"Şu yarı Çinli kızın mı?"

"Evet, Efendi Hazretleri."

"İfadesini aldın mı?"

"Şimdilik sadece bir kaç soru sordum. Kapım çalındı, açtı ımda yerde buldum, ölmek üzereydi, dedi."

Bir süre Muhammed Osuwa'dan ses çıkmadı.

"Babasını tanırdım, zararsız biriydi" dedi sonunda. "Kız nasıldır?"

"Bildi im kadarıyla inançsızdır. Ama iyi bir doktordur ve burada sevilir."

"Aleyhimize faaliyet gösterir mi?"

"Sanmıyorum Sayın Osuwa. Ama İsrail ajanının onun evine gitmeye çalışması bende kuşkular yarattı. Onun evinin tam yanında da CIA ajanları barınır."

Yine bir sessizlik oldu hatta.

"Tamam, anladım" dedi Osuwa. "İcabına bakarım."

Habibi telefonu kapatırken hafif bir burukluk hissetti içinde. Doktorun şahsına aldırdı ı yoktu, fakat zaten doktor sıkıntısı çeken ufak kent, bundan sonra uzun süre çocuk hekiminden mahrum kalacaktı. Kim bilir bir daha ne zaman Manado'ya bu alanda uzman olan bir hekim gönderirlerdi...

İkisi de yatakta çırılçıplaktılar. Yata ın yanındaki lambadan akseden ışık, Erika'nın güneşten bronzlaşmış vücudunda gölgeler yaratıyordu. Yorucu bir sevişmenin sonunda ikisi de soluklanıyorlardı. Stanley'in eli genç kadının ince belindeydi.

"Şimdi hatırladım" dedi Erika. "Eskiden popomdaki sarı tüylerimde dilini dolaştırarak beni gıdıklardın, sen de anımsıyor musun?"

rrfytegt

"Hı hıh!"

"Yine denesene..."

"Dur biraz. Azıcık nefes alayım..."

"Sen gerçekten de işmişsin sevgilim. Bu kadar çabuk pes etmezdin."

"Her şey de işiyor Erika. Buna şaşmaman lazım, ben de de işiyorum tabii."

"Ne anlama geliyor bu? Yaşlandı ını mı ima ediyorsun?"

"Bilmem, belki de."

"Yoksa beni eskisi kadar çekici bulmuyor musun?"

"Hayır, sen yine çekici ve müthiş bir kadınsın. Kimse cinselli ine laf edemez."

"Öyleyse?"

"Bekle!. Belki ben yeterince havamda de ilim."

"Bana duydu un bunca özleme ra men mi?"

"Bilmiyorum Erika, yoluhda gitmeyen bir şeyler var."

Yüzükoyun yatan kadın yatakta döndü, Stanley'in elini tutarak altın üçgeninin üzerine bastırdı.

"Hadi durma okşa. Kim bilir, belki bu fırsatı bir daha asla bulamazsın. Hazır, fırsat eline geçmişken benden azami istifadeye bak. Bu imkanı herkese tanımam." Stanley so uk bir şekilde gülümsedi.

"Yapma Erika, seni iyi tanırım. Bu söyledi in komik. Sen sadece vicdanını rahatlatmak istiyorsun."

"Anlamıyorum seni. İstedi in vücuduma sahip olmak de il miydi? Bu kadarla mı yetineceksin? Bana bir defa mı sahip olacaksın?"

Stanley cevap vermedi. Elini kadının tüylü üçgeninden çekerek komodinin üzerindeki sigara paketine el attı. Bir sigara yakarken, "Kafam çok karışık" diye kısık sesle mırıldandı.

"Kafan mı karışık? Neden? Anlattıklarımı mı düşünüyorsun?"

t

Osman, </?1/-<>u

"Herhalde. Aklımı kurcalayan çok şey var. Senin için 270 endişeleniyorum."

"Boş ver, beni dert etme sen. Fazla duygusalsın. Bu meslekte duygusallık anlamsız bir fantezidir. Ben her zaman başımın çaresine bakmasını bilmişimdir." Erika gülümseyerek uzun parmaklarını İngiliz'in gö sündeki a armaya başlamış kıllara götürdü ve onları okşamaya başladı.

"Şu hakkında konuşmak istemedi in adam, hani Dr. Mahadir'in kiralık katili, ondan biraz bahsetsene bana. Manado'ya gelen herkesi bilirim ben. Onu da görmüş olmam lazım, biraz tarif etsene."

Erika elini hemen Stanley'in gö sünden çekti.

"Sırası mı şimdi bunun?" diye homurdandı.

"Ondan korkuyorsun; bunu hissediyorum. Neden?"

"Sana söyledim, onun hakkında konuşmak istemiyorum."

"Bir sebebi olmalı."

"Evet, var. Ama boşuna ısrar etme, anlatmayaca ım."

"Gerçekten hâlâ bu kentte mi?"

Erika hafifce ürperdi.

"Olabilir... Bilmiyorum... İşi bitti, gitmiş de olabilir."

"Senin kaçışına mani olmaya kalkışacak mıdır?"

"Bunu hiç düşünmedim, ama sanmıyorum."

"Onunla rakip misiniz?"

"Hayır, aynı taraftayız."

"Ama ondan korkuyorsun."

"Yeter Stanley, kapat bu konuyu."

İngiliz sustu. Sigarasından derin bir nefes alarak dumanı a ır a ır havaya üfledi.

Erika'nın da keyfi kaçmıştı. Birden yataktan kalkarak kenara oturdu. Sırtını Stanley'e çevirdi. Bir süre konuşmadılar. Genç kadın hayallere dalmış gibi gayet sessizdi. Yatak odasına derin bir sessizlik çökmüştü. Oda müthiş sıcaktı...

,tf1/& 1

Stanley bakışlarını yata ın kenarında oturan Erika'nın sırtına çevirdi. Güneş yanı ı sırtı ince bir ter tabakasıyla kaplıydı. Fakat Stanley bu terin, ne odanın aşırı sıca ından ne de az evvelki sevişmeleri sırasındaki yorgunluktan kaynaklanmadı ını biliyordu. Elini kadının sırtına dokunsa buz gibi so uk olaca ına emindi.

Susmayı ye ledi. Bütün itirazına ra men onun konuşaca ına inanıyordu. Öyle de oldu. Bir süre sonra Erika titrek bir sesle fısıldamaya başladı. Sırtı hâlâ Stanley'e dönüktü. Başını çevirip eski sevgilisine bakamıyordu...

"Onunla Kuala Lumpur'da tanıştım" dedi. "Yakışıklı ve çekici bir adamdı. Onu be enmiştim. Ama bu hayatımdaki en büyük yanılgılardan biri oldu."

Stanley sessizce dinlemeye başladı. Sigarasından bir nefes daha çekmişti.

"Dr. Mahadir adına çalışan uluslararası bir kiralık katildi. Hem de en iyilerinden. Acımasız, so ukkanlı, tam bir profesyonel. Ve o nispette de gaddar, sadist ruhlu, sapık piçin tekiydi."

Erika'nın sesi iyideiriyeye titremeye başlamıştı.

"Benden çok hoşlanmıştı. İkinci defa yattı ımızda bana müthiş kötü şeyler yaptı."

Stanley çok merak etmesine ra men bir şey sormadı.

Genç kadının her" şeyi birer birer anlataca ını tahmin edebiliyordu. Bu bir çözüme anıydı...

"Anormal isteklerini bazı aletlerle gerçekleştirmeye çalıştı. Onun gerçek bir sapık oldu unu o zaman anladım. Karşı koymama imkan yoktu, güçlüydü ve eziyet etmekten zevk alıyordu. Önce karşı koymaya çalıştım fakat beceremedim, sonra yalvarmaya başladım.

Bu ise onu daha da tahrik etmişti. Aramızdaki ilişkiyi Dr. Mahadir'e anlatamayaca ımı biliyordu. Bu onun elindeki kozuydu. Ben imkansızlık içinde çırpınıp yalvardıkça büsbütün zevkleniyordu. Ömrümün en korkunç gecesini yaşadım. Korkunç bir işkenceyle karşı karşıyaydım ve tamamen çaresizdim. Bütün bir gece beni diledi i gibi kullandı. Bu onunla son beraberli im oldu. Ne çare ki

|*

Osman, /lysu

iki kere daha onunla iş yapmak zorunda kaldım. Her seferinde bana yine o geceyi tekrarlamak arzusunda oldu unu söyledi..."

Erika başını önüne e miş, inler gibi konuşuyordu. O korku gecesini yeniden yaşadı ı vücudunun titremelerinden belliydi.

"Manado'da tekrar buluştuk. İşini bitirmişti ve bana teslim edece i bir emanet vardı. Emaneti teslim ettikten sonra bana aynı teklifi bir daha yaptı. İşin garibi bundan zevk aldı ımı düşünüyordu. Beni sıkıştırdı, o zaman silah çektim..."

Tutulmuş gibi durdu Erika. Sonra kısık kısık mırıldandı.

"Onu öldürece im... Kesin öldürece im. Bu sadece bir zaman meselesi. Ancak onun ortadan kalkması beni bu kabustan kurtarabilir, anlıyor musun?"

Stanley bu beklemedi i itiraf karşısında elini uzatıp genç kadını omzundan kavrayarak kendine çevirmek istedi. Fakat eli genç kadının tenine de er de mez, Erika yerinden fırlayarak, "Dokunma bana" diye ba ırdı. O an bir erke in teması onu çıldırtacak kadar dehşet vericiydi...

Stanley hemen elini çekti, ama usulca genç kadının yanına ilişti. Bir süre anlayışla onu süzdü. Sonra yavaş yavaş mırıldandı.

"Seni anlamaya çalışıyorum. Sanırım o gecenin ruhunda esaslı bir tahribatı olmuş, fakat olayı biraz büyötmüyor musun? Bu işte çalışan bizler, böyle fiziki tacizlere, hatta işkencelere pek yabancı sayılmayız. Hepimizin başından buna benzer olaylar geçmiştir."

"Hayır!" diye ba ırdı Erika. "Bunun gibisi olamaz! Bu çok farklı."

"Şey... Onu öldürme konusunda ciddi misin?"

"Kesin kararlıyım."

Stanley sesini çıkarmadı.

Erika başını çevirerek yanında sessiz duran adama bir göz attı.

"Yoksa onu öldürece ime inanmıyor musun?"

"Niye inanmayayım? Kafana koydu unu daima gerçekleştirirsin."

Yine sustular.

,</1/Jş1 /

"Bir sigara ister misin?" diye sordu Stanley.

"İyi olur, ver bir tane lütfen."

Stanley paketten bir tane çekerek yaktı ve kadına uzattı.

"Hangi milletten bu adam?"

"Bilmiyorum; kimse de bilmez zaten."

"Ona sormadın mı?"

"Sordum tabii. Ama söyledi ine inanmadım. Yanında çeşitli milletlerin pasaportunu taşır. Norveçli de olabilir, Kuzey İrlandalı da, hatta Belçikalı û^ Bilmedi i dil yoktur."

"Dr. Mahadir ne diyor, onun hakkında?"

"Bir kere isviçreli oldu unu söylemişti ama inanmadım. Mahadir'in üstüne de fazla varamadım, onun hadiseyi duymasını istemiyordum. İşte o sıralar bu meslekten nefretim iyice arttı, zaten bırakmayı kafama koymuştum, son voliyi vurup ortadan kaybolacağım, iyi bir plan hazırladım."

"Nasıl bir plan bu?" :

"Kusura bakma Stanley ama sana bile anlatamam. Şu kadarını bil ki, bu lanet arenadan çıkıp çok uzaklara gideceğim. Kimsenin beni tanımadığı ve bilmediği bir yere."

"Tahmin edebiliyorum; Güney Amerika olmalı. Bizim meslekteki firariler izlerini kaybettirmek için hep oraya giderler. Arjantin, Brezilya veya Şili. Para transferine şimdiden başladın mı?"

Erika yorum yapmadı. Sadece başını çevirip uzun uzun adama baktı.

"Biliyor musun Stanley?" diye mırıldandı. "İnsan senin yanında gerçekten huzur buluyor. Çok anlayışlı birisin. Kim bilir, belki de en büyük hatamı beş sene evvel seni terk etmekle yapmışım. O zaman daha tecrübesizdim, seni yeterince anlayamamışım. Kime güvenebileceğimi hayatım boyunca öğrenemedim, her insana, bu kahrolası meslek nedeniyle hep kuşkuyla baktım."

Stanley gülümsedi.

"Boş ver" diye fısıldadı. "Bazı şeyleri kazanmak için artık çok 274 9ec kaldık."

Erika onun elini tutarak okşadı... "Haklısın galiba..."

|o+o+o

Siöfüm5

1

.i.

Sabahın ilk soluk ışıkları, birbiri ardına sahilin altın kumlarını döven dalgaların üstünde ışımaya başladı. Denizin koyu laciverdi, yavaş yavaş tropik ikliminin özgün rengi firuzeye dönüşüyordu. Kentin balıkçıları tan yerinin a armasıyla birlikte av için ilk hazırlıklarını yapmaya başladılar.

Limanın yakınındaki küçük arsalarla yapılmış tek katlı evlerde hayat uyanmamıştı henüz. Fakir kent Manado'nun sokakları, başı boş köpeklerin ve kedilerin egemeniindeydi daha. Arada sırada günün en erken işçileri olan balıkçıları, تنها sokaklarda sahile koşarken görmek mümkündü. Hava daha şimdiden a ır ve kasvetliydi; yeni doğan günün çok sıcak geçeceği belli oluyordu...

O sabah Dr. Ayşe Chung kentin en erken uyananlarından biriydi. Zaten bütün geceyi rahatsız ve uyuyamadan geçirmiş, sabaha kadar yata ında dönüp durmuştu. Dün gece cereyan eden olayların etkisinden kurtulamamıştı henüz. Yata ının kenarına oturdu,

Of>nıant>jIysu

esneyip gerindi, bacaklarını karyoladan aşağı sarkıttı. Tam 276 karşısında tuvaletinin aynası vardı. Bir müddet aynaya akseden görüntüsüne, da ınık uzun saçlarına, sırtındaki ince sabahlı ı içindeki zayıf nahif vücuduna baktı. Ada yerlisi olan anasının koyu esmer teni ile sarı ırktan olan babasının uçuk benzinin karışımı olan pürüzsüz cildini inceledi. Kendisini güzel bulmazdı, hele babasından alma çekik gözleri onda daha çok bir Çinli imajı yaratırdı. Güldü ü zamanlar gözleri ince bir çizgi gibi kapanırdı. Buna ra men tebessümün yüzüne yakıştı ını onu sempatik ve cana yakın yaptı ını bilirdi.

Otuz yaşına gelmişti, fakat yaşını göstermez, oldu undan çok daha genç görünürdü. Şimdiye kadar hiç kısmeti çıkmamıştı, daha do rusu çıkan adayları o be enmemiş, hiç biri ile evlili e gidecek ruhsal bir yakınlı a girememişti. Manado ufak bir kentti; okumuş, kültür seviyesi kendisiyle eşde erde erkek bulmak zor olmuştu. İki sene kadar evvel, hayatına genç bir meslektaşını girecek gibi olmuş, fakat onun da daha sonra evli oldu unu anlayarak büyük bir hayal kırıklı ına u ramıştı. Her ne kadar dini inancı yoksa da, çocuklu unun ilk yıllarında Müslüman annesinin tutucu e itimin etkisiyle yaşamı oldukça muhafazakar tarzda gelişmişti. Bakışlarını aynadan alıp yataktan aşağı ya sarkıttı ı bacaklarına çevirdi. Kendi bedeniyle barışık bir kızdı, fizi ini be enirdi, hele vücuduna göre uzun sayılacak, mevzun bacaklarını. Keyifle çıplaklı ını seyretti. Geceli inin ince atkısı yana kaymış, yuvarlak ve ufak omuzları ve fazla iri olmayan gö sünü açıkta bırakmıştı. Garip bir cinsel hazla çıplak gö sünü inceledi. Hoşuna gitti, be endi...

Bu sabah ruh dünyasındaki bu de işikli in, içindeki coşkunun, gayri muntazam kalp atışlarının sebebini biliyordu. Bunun nedeni dün geceki hastası Emre'ydi. Tek bilmedi i bundan neden böylesine bir heyecan duydu uydu. Doktorların hastalarıyla hissi bir ilişkiye girmemeleri genel kuraldı. Onun hastaları ise ihtisası gere i hep çocuklar olmuştu; Emre hastası sayılamazdı.

Dün geceyi rahat geçirememesinin asıl nedeni buydu, ama kendisine bile itiraftan, duydu u heyecanın bundan kaynaklandığını

rrfı/fş/ /
kabullenmekten ürküyordu. O gelip geçici biriydi. Belki bu gün veya en geç bir iki gün sonra Manado'yu terk edecekti, bunu biliyordu. En kötüsü o bir casustu. Polis Müdürü Habibi onları öyle sıfatlandırmıştı. Her ne kadar ölen Musevi'yi kastetmişse de, onların da aynı amaçlı kimseler oldu unu hiç olmazsa, kendisi de biliyordu. Bir an içi kararır gibi oldu.

Duygularını yorumlamamaya çalıştı. Belki de yanılıyordu, yaşadı ı heyecan sırf bir ihtiyacın, mukabil cinse olan özlemin, gelip geçici bir hevesi de olabilirdi. Bir iki gün sonra bütün yaşadıklarını unutup, eski rutin hayatına, hislerine gem vurdu u biteviye yaşamına geri dönebilirdi. Do rusu ve makulü de buydu zaten.

Yataktan kalktı, isteksizce gerinmeye devam etti. Genellikle erken uyanırdı ama o sabah her zamankinden de erken uyanmıştı. Banyoya koşup ılık suyun altına girdi. Batılı kadınlar gibi bakımlı saç derdi yoktu, tek sorunu uzun saçlarını kurutmuydu. Bornozunu giyip yatak odasına döndü. İçindeki o heyecan geçmemişti. Bu sabah daha önce söz verdi i gibi bitişikteki eve u rayıp hastasını kontrol edecekti, içindeki coşkunun bundan kaynaklandığını bildi inden gardırobunu açtı ında kısa bir kararsızlık yaşadı. Her kadın gibi o da şık ve alımlı olmak istiyordu bu sabah. Oysa hastaneye her zaman de işmeyen, basit ve sade giysilerle giderdi. Bir süre askıdaki giysilerini gözden geçirdi. Hiçbirini be enmedi. Giysilerinin hiçbirini kendisini şık, güzel ve dikkat çekici kılmayacaktı. Hepsini demode ve gösterişsizdi. Ayşe Chung yeterince para kazanıyordu, babasından da miras kalmıştı, ama bu kentte arzuladı ı sosyal hayat olmadı ı için, bu güne kadar giysilerine hiç önem vermemişti. Sonunda kendisine en yakışan giysiyi askıdan çekip aldı. Organze kumaştan yapılmış, beyaz üzerine çiçekli bir elbiseydi.

Yata ın üzerine giysiyi serdi. Çırılçıplak banyoya geçip saçlarının elektrikli kurutucu ile nemini almaya başladı. Aletin vızıltısı tüm banyoyu kaplamıştı. Her şeye ra men mutluydu doktor. Hatta hafif hafif yerel bir ezgiyi mırıldanmaya başladı.

1

Os/naıı, //l/su

Birden irkildi, kula ına ola an dışı bir ses aksetmişti. Hem de 278 aletin çıkardı ı vızıltıya ra men. Alt kattan gelmişti o ses. Sanki bir şey yukardan düşmüş gibi kof bir gürültü, ya da bir vazo kırılması benzeri parçalanmış bir şeyin aksi...

Ne olabilirdi acaba?

Yoksa yanılmış mıydı?

Çıplaklığını anımsayıp ürperdi birden. Genellikle yalnız yaşamasına ra men kendi evinde bile çıplak dolaşmazdı.

içini korku kapladı. Aleti susturup dinledi.

Ses kesilmişti veya bir daha tekrarlamamıştı. Yanıldım mı acaba, diye düşündü. Belki de ona öyle gelmişti. Evinde kedi köpek gibi hayvan beslemedi i için o gürültüyü yapacak evcil bir hayvanı da yoktu. Aleti tekrar çalıştırıp saçlarını kurutmaya devam etmek istedi, ama yapamadı, huylanmıştı bir kere...

Yoksa aşadaki sokak kapısı mı vurulmuştu?

Sabahın köründe bir hasta gelebilir miydi? Ya da dün geceki olayların bir tekrarı mı oluyordu? Başka bir yaralı ya da kapısının önünde farklı bir ceset!...

Yoo, olamazdı bu!

Sonra aklına Emre geldi; sakın hoşlandı ı genç adam kötüleştirmiş olmasın?

Çıplaklığını anımsadı tekrar. Üstüne hemen bir şeyler geçirmeliydi. Telaşla banyodan fırladı. Koridora çıkınca etrafı dinledi. Kapı çalınmıyordu, öyle olsa ses tekrar ederdi...

Ürpertisinin nedenini anlamıyordu.

Korkak bir insan de ildi Dr. Chung. Senelerdir bu evde yalnız yaşıyordu ve şimdiye kadar da kendisini korkutacak hiç bir olayla karşı karşıya gelmemiştir. Neden korkuyorum öyleyse, diye düşündü.

Ama içinde bir şeylerin ters gitti ini söyleyen bir his vardı. Bir içgüdü, onu tedbire ça ıran bir itme... Başını uzatıp merdivenlerden aşıya baktı.

Görebildi i kadarıyla alt katta hiç bir fevkaladelik

^/[y/ş/ /

yoktu. Her şey normal görünüyordu.

Dün gece yaşadıklarımın birtepkisi olmalı, diye aklından geçirdi. Dün gece monoton sayılacak yaşamı için cidden alışık olmadı ı olaylarla dolu geçmişti. Heyecanlı ve gerilimli...

Yine de hızla yatak odasına geçti ve giyinmeye başladı. Sutyenini takıp külotunu aya ına geçirdi aceleyle. Sabahlı ını giyip aşıya inecekti. Rahatlamak için gürültünün kayna ını bulmalıydı. Belki de yanılmıştı, belki de hiç öyle bir gürültü olmamıştı; sırf muhayyilesinin yarattı ı bir sestir o. Ama incelemedikçe rahatlayamayaca ını da biliyordu.

Tam sabahlı ına elini atarken merdivenlerden akseden gıcırırtıyı işitti...

Bu kez yanılması imkansızdı.

Altıncı basamak...

O hep gıcırırdı... Bir insanın kendi evinin çıkardığı tabii sesleri bilmesi kadar do al bir şey olamazdı.

Ve o gıcırırtı, ancak birlihsanın o basama a basmasıyla çıkardı...

Derin bir korkuya bo uldu Ayşe Chung. Artık o gürültünün sebebini biliyordu.

Evde bir yabancı vardı... Dost olmayan biri. Sessizce evine giren ve kötü emeller taşıyan bir insan. Sıradan bir hırsız olamazdı, hiç bir hırsız geceyi çuvala koyup, soygun için sabahı seçmezdi. Merdivenleri çıkan her kimse canına kastetmek için geliyordu.

Doktor tüm korkusuna ra men bu basit muhakemeyi yürütebildi. Elinde olmadan acı bir çı lık attı, hem de avazı çıktı ı kadar. Ama yapabildi i tek şey ba ırmak oldu. Korkudan adete taş kesilmiş, yerinden kımlıdayamaz olmuştu. Gözleri fal taşı gibi açılmış yatak odasının kapısına bakıyordu şimdi.

Hayatında hiç böylesine korkmamıştı. Durumunun normal olmadığını kavırıyordu. Bu bir panik, bir şok, ya da korkunun do urdu u bir kriz olabilirdi. İlk kesik çı lıktan sonra kendisini tutamamış ve devamlı ba ırmaya başlamıştı.

Hiç durmamacasına...

Osmaır //1/su

Sonunda kapıda beliren adamı gördü.

Uzun boylu, siyah top sakallı, korkunç görünümlü bir erkekti. Kara gözleri kanlı ve nefret ateşiyle yanan biri. Merdivenleri usul usul çıkmasına ra men genç kızın çı lıklarından sonra birden hareketlenmiş ve top gibi yatak odasına dalmıştı. Elinde sivri ve uzun bir ijuvu tutuyordu.

Kızın çı lıkları adamı görünce birden kesildi...

Gözleri irileşti, hayretle adama bakakaldı. Onu hiç tanı mıyordu. Yerliydi, kendi halkından biri. Bu Ayşe Chung'u daha da dehşete düşürdü, yarı çıplak halini bile unuttu.

Kendi evinde, eli bıçaklı bir yerliyle karşılaşaca ını hiç ummamıştı. A zı açık, titreyen dudaklarıyla yılan karşısında dona kalmış bir tavşan gibi hareketsiz durdu...

Bütün dehşetine ra men muhakemesinin çalıştı ını hayretle fark etti. Bu saldırıya bir anlam veremiyordu. O bu kentin nadir okumuş aydınlarından biriydi ve şehirdeki en az suç oranının cinsel saldırılar ve ırza geçmeler oldu unu bilirdi. Bu bir hırsız de ildi, buna yüzde yüz emindi; tanımadığı bir insanın sabah karanlı ında evine gizlice girmesinin başka ne anlamı olabilirdi? Belki gözü dönmüş rasgele bir ırz düşmanıydı, şayet öyleyse bu tam anlamıyla büyük bir şanssızlıktı...

Bir iki adım geri çekildi.

Donmuş gibi sabitleşen bakışlarını adamın elindeki sivri uçlu hançerden alamıyordu.

Beyninde şekillenen sorunun nasıl olup da a zından kelimeler halinde döküldü üne kendi de şaştı, ama başarmış ve sormuştu...

"Ne istiyorsun? Ne işin var evimde?"

Şimdi sırtmaya başlamıştı adam. Karanlık ve kanlı gözlerinde her tür melanetin parıltıları yanıp sönmeye başlamıştı.

"Canını almaya geldim kaltak. Anlamıyor musun?"

Gerçekten de anlamıyordu Doktor.

Büyük bir hayretle adama bakmaya devam etti. Ömründe hiç

///1/Işı 1

görmedi i bir adamın kendisini neden öldürmek isterdi ki?

Bedenin tüm adaleleri kasılmıştı sanki. Beynindeki suale bir 281 cevap bulamamıştı.

"Beni... Beni niye öldürmek istiyorsun?"

"Kes sesini... Emir böyle... Canının yanmasını, acı çekmeyi istemiyorsan bana yardımcı olursun; yoksa seni tavuk gibi bo azlarım."

"Ama neden?" diye inledi genç kız.

Ve ilk defa o zaman adamın gözlerindeki şehvet parıltılarını fark etti. Meçhul saldırganı, çıplak vücudunu gittikçe iştahı kabaran bir tarzda incelemeye başlamıştı. Kara gözleri önce uzun bacaklarında, sonra düzgün ve gergin karnında daha sonra da sutyeninin tam ödemedi i gö üslerinin açıkta kalan kısımlarında dolaşıyordu.

Saldırgan herhangi bir neden ileri sürmedi. Sadece sırttı. Pis ve i renç bir gülüşü vardı. Seyrek dişleri, nikotinden sapsarıydı.

Genç kız, saldırganı%lindeki İjuvu'dan ziyade gözlerindeki o ihtiras parıltılarından korktu ve adamın o an aklından geçenleri anlamakta gecikmedi. Niyeti tecavüz etmekte.

Galiba elindeki hançer sadece bu tecavüzü gerçekleştirmek için kullanmak istedi i bir, araçtı. İşte buna tahammül edemezdi Ayşe Chung.

O bir doktordu; rıza göstermedikçe asla bir erke in kadına tecavüz edemeyece ini, tıbben bunun mümkün olmadığını bilirdi. Ancak şiddet, baskı ve tehdit kadını mecbur eder ve kadın bunun neticesinde teslim olurdu. Ama o olmayacaktı, böyle bir adama ırzını teslim etmektense ölmeye razıydı. Bu lanet u ursuz, ona ancak öyle sahip olabilirdi. Tabii bir cesetle ilişkiye girmekten çekinmezse...

Olanca hiddetiyle, "Defol" diye ba ırdı.

İçindeki korku yavaş yavaş yerini hiddete bırakıyordu.

Ama o an yaptı ının pek do ru bir şey olmadığını kavradı. Adam

()|>,|//1anr0l1/su

bir maymun çevikli i ile sıçramış ve inanılmaz bir hamle ile ıslak saçlarından kavradı ı gibi kendisini yata a atmıştı. Saçları kökünden sökülmiş gibi sızlıyordu.

A zından acı birferyat daha yükseldi...

Bitişikteki evde uzun bir gece yaşanmıştı.

CIA ajanları Richard Brown, James Harris ve Robert Cage, Emre'nin ortaya çıkması üzerine hep bir araya gelmişlerdi. Uzun müzakereler oldu aralarında. Emre'nin Okua Kardeşlerin tuza ına düşmesini hafif i neleyici tarzda alaya aldılar. Onu küçümsediler ve bunu açıkça da belli ettiler. Genç ajan bu vakıayı kendisi de kabullenmek zorunda kaldı, son derece bozuktu. Muhammed Osuwa operasyonunu şimdilik ertelemek zorunda kalmışlardı ve her iki ekip de merkezden yeni bir emir almamışlardı.

Cengiz o gece Dr. Chung'un evinde olan hadiseyi CIA ajanlarına nakletti. Kapıda buldukları ölü adamın, muhtemelen bir Mossad ajanı olduğunu ve adamın ölmeden az evvel elindeki ufak notu onlara nasıl verdi ini anlattı. Fakat CIA ajanları bunu da ihtiyatla karşıladılar. Bu vakada da yeni bir oyun oldu una inanıyorlardı. Mossad'lı ajanı öldürenlerin, o notu adamın elleri arasında bırakmalarını kabul edemiyorlardı. Üstündeki her türlü kimlik teşhisine yarayan eşyayı alanların, o notu görmemelerini pek akla yakın bulmamışlardı.

Onlara göre yeni birtuzak ve aldatmacaydı bu. Niyetleri CIA'nin ve MİT'in araştırmalarını Manado'dan uzaklaştırmaktı. İlk planda bu düşünce Cengiz'in de aklına yatmıştı ve bu nedenle fazla ısrar etmedi. Tek karşı koyan kolundan aldı ı serumu biten Emre'ydi. Fakat itirazları pek netice vermedi. Sabaha karşı

dörde kadar süren müzakereler müspet bir karara varmadan sona erdi. Osuwa'yi Manado'da araştırmaya devam etmeyi karara bağladılar. CIA ajanları evden ayrılınca Cengiz hemen yata a girdi. Gözünden uyku akıyordu. Emre de yorgundu ama birtürlü uyuyamadı. Zaten bütün günü ve dün geceyi yarı baygın ve yarı uykuda geçirmişti. Ne de olsa gençti, burnu hariç yedi i dayakların acısını atlatmış sayılırdı, 283 ama burnundaki kırık feci sızlıyordu.

CIA ajanı Cage ona otomatik bir Colt tabanca bırakm işti. Zaten operasyon sırasında kullanılacak her türlü silahı onlar temin edecekti. Emre tabancayı alıp odasına çekildi. Yattı ı oda Dr. Ayşe Chung'un evine bakıyordu. Neredeyse gün do acaktı. Önce yata a uzandı, fakat uyuyamayaca ını anlayınca aya a kalkıp camı açtı.

Odasının ışığı ı söndü. Pencerenin pervazına dayanıp yandaki eve bakmaya başladı. Dr. Chung çok tatlı bir kızdı. Hayatını kurtarmış sayılırdı, kendisine ne kadar içtenlikle ve özveriyle baktı ını hatırladı. O kızıdan hoşlanmıştı. Saygıda er ve sa duyu sahibi bir kızdı. Şayet bütün şarklı kadınlar onun gibiyse, bu havalinin erkekleri çok şanslı sayılmalıydı.

Kendine özgü bir güzelli i de vardı. Minyon bir tipti ama şimdi gözünde canlandırdı ı kadarıyla vücut hatları kusursuzdu; hele güldü ü zamanlar çok sempatik oluyordu. Neyse ki bir kaç saat sonra onu tekrar görecekti, .%oktor gitmeden önce u rayıp ona bir daha bakmaya söz vermişti.

Pencerenin önünden çekildi, fakat yata ına yatmadı. Yeni Colt'unu aldı, bir süre silahı inceledi, doldurdu, yeniden konsolun üzerine bıraktı. Uyuyamayaca ını anladı, cam açık oldu u için içeriye sivrisinekler dolmaya başlamıştı. Bir kaç tanesi daha şimdiden ısırmış ve kaşındırmaya başlamıştı.

Camı kapatmak için tekrar pencerenin kenarına döndü. Gün a armak üzereydi, hatta do u ufunda bir aydınlık belirmişti bile. Sabah güneşinin ilk aydınlıkları deniz üzerinden etrafa yayılıyordu. Tam camı indirece i sırada yan bahçede bir karaltı görür gibi oldu. Emin olamadı, açık olan gözünü kısarak dikkatle baktı. Sanki taflanların bulundu u arka taraftan, henüz kendisinin bilmedi i ama Cengiz'in anlattı ı doktorun serası yönünde bir insan silueti fark etmişti. Belli belirsiz bir gölge, içine kurt düştü. Yanılıyor muydu acaba? Kendini pervaza siper ederek bakmaya devam etti.

Güneş yükseliyordu ama etraf henüz yeterince aydınlanmış

Osnıaıırj/İi/su

sayılmazdı. Birden kula ına o istikametten bir ses aksetti. Belli 284 belirsiz, hafif bir ses. Ama yanılmadı ına emindi bu kez. Kırılan bir cam sesi gibi...

Önce "belki ben vehmediyorum," diye düşündü. Sonra başını kaldırıp evin üst katına baktı. O evi az çok biliyordu, içine girmişti. Her ne kadar üst kata çıkmadıysa da, Ayşe Chung'un yatak odası yukarda olmalıydı. O katta akseden bir ışık yoktu.

Pencerenin önünden ayrılamadı. Pür dikkat kesilmişti. Sabahın erken saatine ra men sıcak hava içeriye doluyordu. Öd a acı, baharat ve çiçek kokusu karışımı bir hava...

Tekrar ne hareket eden bir gölge, ne de bir ses duymuştu. Yaklaşık on dakika kadar ısrarla bekledi. Tam yanıldı ına kanaat getiriyordu ki, kula ına derinlerden gelen bir çı lık aksetti. Uzun ve ardı arkası kesilmeyen bir çı lık. Bir kadın sesi...

Çı lı ın doktorun evinden geldi ine yemin edebilirdi.

Hiç tereddüt etmedi, çılgın gibi konsolun üzerinde duran Colt'u kaptı ve odadan fırladı. Koridoru geçerken, "Cengiz uyan, doktorun evinde birileri var! Beni takip et" diye ba ırdı. Ama arkadaşının kendisini duyup duymadı ından bile haberdar de ildi. Onu bekleyecek zamanı yoktu.

Sokak kapısını açık bırakıp dışarıya fırladı. Giyinik oldu u için hızlı ve rahat hareket edebiliyordu. Taflanların oldu u ve o esrarengiz gölgeyi fark etti i sera yönünde koştu. Alacakaranlıkta seraya açılan kapının camının kırık oldu unu gördü. Demek ses o camın kırılmasından kaynaklanmıştı, içeriye her kim gizlice girmişse, arkadan kapıyı da kapatacak kadar so ukkanlıydı. Elini kırık camdan içeriye sokup kilidin mandalını itti. Kapı kolaylıkla açıldı. O anda doktorun

çı lıklarını daha net duymuş ve genç kızın tehlike içinde oldu unu anlamıştı. Fakat seraya girdi i anda çı lık sesleri birden kesildi.

Emre'nin yüre i cız etti.

Yoksa geç mi kalmıştı? O meşum gölge kızın işini bitirmiş miydi? Tüyleri diken diken oldu. Zaten dünden beri ruh dünyası, gerginli in, maruz kaldı ı işkencenin ve ezilmişli in etkisiyle son derece

, -//1/Işı /

gergindi. Üstüne üstlük bu hoş ve cici kızın herhangi bir kötülü e u ramasını asla kabul edemezdi. İçindeki hırs, kanını tutuşturuyordu. O an çekti i acı ve sızılar umurunda de ildi. Serayı evin alt koridoruna ba layan bölüme geçince, üst kattan bir ışık sızdı ını gördü. Kula ına hafif konuşma sesleri geliyordu... Hiç tereddüt etmedi Emre. Sessiz ve çabuk adımlarla üst kata çıkan merdivenlere yöneldi. Daha ikinci basama a adımını atarken, yukardan acı bir çı lık daha yükseldi.

Basamakları ikişer üçer atlayarak ufak üst kat koridoruna, elektrik ış ının sızdı ı kapının önüne geldi. Bo uk hırıltılar, soluk solu a bir mücadelenin nefes sesleri geliyordu içerden. Colt'un namlusunu çevirdi i gibi daldı odaya. Suratını göremedi i uzun boylu zayıf bir adam, Ayşe Chung'u altına almış tecavüze yelteniyordu. Kız yarı çıplaktı. Sirtında kirli, soluk bir mintan olan yerli bir eliyle kızın saçlarına yapışmış onu zorla yata a bastırırken, di er eliyle de kızın külotunu bacaklarından sıyırmaya çalışıyordu. Adamın altında debelenen kız çaresizdi; ümitsizce direniyor ve iffetini, torumaya gayret ediyordu.

Gördü ü manzara karşısında deliye dönen Emre, "Dur yoksa kurşunu beynine yersin" diye ba ırdı. Sert ve tiz sesi etkisini göstermişti. Saldırgan şaşırarak arkasını döndü. O zaman Emre şaşkınlıkla Türkçe ba ırdı mı fark etti. Adam ne söyledi ini anlamamış olmalıydı, fakat yine de en ummadı ı bir anda arkasında bir erkek sesi duyunca afallayarak kalakalmıştı. Biran saldırganla göz göze geldiler. Adamın kanlı ve ihtirastan tutuşmuş gözlerinde beklenmedik bir şaşkınlık ve umutsuzluk belirmişti. Ama kendisini çabuk toparladı. Hatta silah tehditti altında olmasına ra men sırtımayı başardı.

"Sen de kimsin?" diye homurdandı.

Malayca sormuştu soruyu.

Emre de adamın ne dedi ini anlamadı. Elindeki silahın namlusunu oynatarak yataktan inmesini işaret etti. Konuşacak müşterek dilleri olmasa da, Emre'nin neyi kastetti ini anlamaması olanaksızdı.

Osnıa/ır /jl/su

Kanı beynine sıçramış ve damarlarındaki adrenalin akışı hızlanmış olan Emre kararlıydı, adamın en ufak şüpheli bir hareketinde teti e asılacaktı. Bir gözündeki şiş hâlâ devam etti inden ancak tek gözüyle bakabiliyordu. Herifin yerinden kıınıldamadı ını gördü. Sa elini kızın sıyırmaya çalıştı ı külotundan çekmişti ama di er eli hâlâ doktoru saçlarından yata a bastırmaya devam ediyordu. Emre bir an doktorun durumunu anlamak için bakışlarını kızın yüzüne çevirdi.

Bunun bir hata oldu unu geç fark etti. Belki de tek gözüyle baktı ı için nazarlarının adamın üzerinden kısa bir süre için dahi olsa uzaklaştı ını geç anladı. Saldırgan yıldırım hızıyla sa elini uzatmış ve yata ın yanındaki konsolun üzerine bıraktı ı ijuvu'yu kavramıştı.

Bundan sonrası çok hızlı cereyan etti.

Saldırgan bıçak kullanmakta çok ustaydı. Kama adeta ıslık çalarak havada uçmuş ve vınlayarak Emre'nin hemen başının yanından geçip arkasındaki oda kapısına saplanmıştı.

Durumu çok geç anladı genç ajan.

Tehlikeyi atlattı ama adamın bu mahareti zaten şiddet içinde olan kafasını iyice karıştırdı. O kısa dalgınlık anında adam, yine beklenmeyen bir hızla yataktan fırladı ı gibi Emre'nin üzerine do ru hamle yaptı. Emre önce elindeki silahı ateşlemek istedi, sonra işi daha sessiz halletmek için Colt'un namlusunu havaya kaldırarak üstüne çulllanmaya hazırlanan adamın kafasına indirdi.

Darbe hedefini bulmuştu.

Saldırgandan kemik sesleri yükseldi. Emre, sert metalin kafasına mı, yoksa çenesinin altına mı isabet etti ini kestiremedi, ama yerli büyük bir gürültü ile yerdeki kilimin üzerine yı ıldı kaldı.

Dr. Chung hâlâ olayın dehşetinden tam olarak sıyrılamamıştı, inanmaz gözlerle Emre'ye bakıyordu. Bir hızır gibi tam anında yetişip odaya dalmasını kabul edemiyordu.

İlk reaksiyonu a lamak oldu.

Gözlerinden sicim gibi yaşlar akmaya başladı. Sevinç

<m¥ <

gözyaşları. Neden sonra çıplaklı ından utanarak elleriyle gö sünü örtmeye çalıştı, ikisi de tek kelime etmemişlerdi.

Kızın ruh halini anlayan Emre, yere düşmüş sabahlı ını alarak usulca sırtına koydu. Doktor yataktan kalkmamıştı henüz. Genç ajan yumuşak ve rahatlatıcı bir sesle fısıldadı.

"Korkma, her şey geçti artık... Kurtuldun."

Kızın nutku tutulmuş gibiydi. Neden sonra durumu kavrayarak ajanın ellerini kavradı. Titreyen sesiyle ilk defa konuştu, "Nasıl, nasıl gelebildin yardıma?"

"Bunu sonra konuşuruz. Hadi şimdi kalk, elini yüzünü yıka, biraz toparlan."

Ayşe Chung yataktan kalktı, ilk işi yata ın yanına serilen saldırgana bir göz atmak oldu. Adam kıınıdamadan baygın yatıyordu yerde. Genç kız bir ona birde kurtarıcısına baktı minnetle. Sonra kendisinin bile şaşırıldı ı bir cesaretle Emre'ye sarıldı ve dudaklarına bir öpücük kondurdu.

Bu dakika her ikisi içi|ı de çok önemli olmalıydı. Ajan, genç kızın dudaklarındaki tatlı lezzetin hazzı ile bu defa sıkı sıkıya kızı kavradı ve bedenini kendine çekti. Doktorun sırtındaki sabahlık kayarak ayaklarının dibine düşmüştü. Genç kızın taze ve diri bedeni Emre'yi dizginlenemez bir heyecana sürüklerken, Ayşe Chung da daha saniyeler önce yaşad ı tatsız saldırıyı unutmuşçasına, kendini hoşlandı ı adamın kollarına bırakmaktan duydu u şevkle, dudaklarını ajanın dudaklarına terk ediyordu. Uzun uzun ve gittikçe şiddetlenen bir ritimle öpüştiler. Neden sonra yüzlerinin birbirine temasından kırık burnu acıyan Emre hafifçe inleyerek kendini yana çekti.

Ayşe gözlerinde mutluluk ışıltılarıyla mırıldandı, "Affedersin, kır ını unuttum. Canın çok yandı mı?"

"Yansa da, buna de erdi" dedi Emre.

Birbirlerine sarılmanın ve öpüşmenin ilk sarhoşlu unu atlatan doktor, artık çıplaklı ını fazla önemsemeden, "Kim bu yerdeki adam?" diye sordu. "Bana neden saldırdı?"

Osı>ıarı//tysu

"Bunun cevabını asıl sen vermelisin. Onu daha evvelden 288 görmüşlü ün var mı?"

"Hayır, kesinlikle yok. Onu ilk defa görüyorum."

"Hırsızlık nedeniyle evine girmiş olabilir mi?"

"Bunca yıldır bu evde yalnız otururum. Hiç bir hırsız vak'ası olmadı."

Doktor suratını asıp kuşkuyla Emre'ye baktı.

"Acaba bu saldırının dün geceki olaylarla bir ilgisi var mı? Özellikle de şu ölen adamlar."

"Sanırım var."

"Aman Allah'ım!" diye fısıldadı doktor. "Lütfen söyler misin, neler oluyor burada? Niye bütün bu aksilikler benim evimde toplanıyor? Ben kimseye kötülü ü olmayan sıradan bir hekimim, benden ne istiyorlar?"

"Bunu tam olarak bilmiyorum, ama bize yardım etti ini bilen ve buna fena halde bozulan biri olmalı."

Kız şaşkın bir şekilde ajanı süzdü.

"Ben bir doktorum, bundan tabii ne olabilir?"

Emre bir an düşündü, sonra fısıldar gibi konuştu.

"Şu Mossad ajanının elinden aldı ımız not; acaba birileri adamın elinde notu sakladı ını biliyorlar mıydı?" , Ayşe korka korka sordu:

"Ne yazıyordu o notta?"

"Aslında bunu sana söylememem lâzım, fakat olaylara öylesine karıştın ki artık kanımca bilmende bir sakınca yok. Muhammed Osuwa'nin olması mümkün adreslerinden biri vardı."

Genç kız yüzünü buruşturdu.

"Şu radikal islamcı lider, de il mi? Babam seneler evvel onun Sulawesi'nin başına dert olacağını söylemişti zaten."

"Onu tanır mısınız?"

"Tabii, burada herkes tanır."

"Yani görmüşlün var mı, demek istedim."

"Yıllar evvel bir defa halka hitaben yaptığın konuşmada. Ama 289 siyasi ve dini fikirlerine katılmadığın için pek ilgilenmemiştim. Onu burada arıyorsanız yanılıyorsunuz, Ujung Pandang'a yerleşti o."

"Buraya gelmez mi hiç?"

"Çok seyrek, genellikle sizin Kurban Bayramınızda gelir."

Doktorun lafına Emre gülmüştü, "Sahi" dedi. "Adın Ayşe, ama sen Müslüman de ildin, de il mi?"

"Dini inancım olmadığını söylemiştim. Siz onu yakalamak için mi buradasınız?" Emre başını salladı.

"Bu seni rahatsız eder mi?"

"Kesinlikle etmez. Ama co rafya bilgim beni yanıltmıyorsa Türkiye buraya çok uzak bir yer. Onun size nasıl bir kötülüğü dokunabilir ki?"

"Böyle şeylere pek aklınırvermediğini tahmin edebiliyorum Ayşe. Terör olayları gittikçe evrenselleşiyor ve doğudaki bazı terör liderleri bütün dünyayı etkileyecek şekilde organize oluyorlar. Muhammed Osuwa, Yeşil Mücahitler adındaki bir terör grubunu yönetiyor. Grubun etkinliği İranlıların etkisiyle bize kadar uzanıyor."

Genç kız tam bir hayretle, "-Vay canına! Bunları hiç bilmiyordum" diye fısıldadı.

"Çok doğu al. Sen kendi halinde yaşayan bir ufak kent doktorusun."

Kız kısa bir duraksamadan sonra, "CIA ajanları ile birlikte bir operasyon düzenliyorsunuz, de il mi?" diye sordu.

Emre tam cevap vereceği sırada ön kapı hızlı hızlı vurulmaya başladı.

Doktorun yüzü bir anda bembeyaz kesildi yeniden. Korkusu geri gelmişti.

Endişeyle, "Kim olabilir acaba?" diye mırıldandı.

Osman,, çrfı/su

Ajan sırtıttı. "Herhalde bizim Cengiz'dir. Buraya koşarken onu uyandırmaya çalışmıştım" dedi.

Pencereye koşan Ayşe yukardan baktı.

Rahatlayarak, "O" diye fısıldadı. Neden sonra bir yabancı erkeğin yanına çıplak çıkamayacağını hatırlamış gibi sırtına sabahlığını geçirdi aceleyle...

Aşağıya inip kapıyı Ayşe açtı. Saldırganla aynı odada kalmayı göze alamamıştı.

Cengiz üst kata çıktı. Arkadaşını yatak odasının önünde kapıdan çıkardı. İjuvu'yu incelerken buldu. Kaşları çatıldı.

"Yine ne haltlar karıştırdın?"

"Merak etme bu defa salamım. Kaybeden o oldu."

Emre eliyle yerde baygın yatan adamı işaret etmişti.

"Kim bu?"

"Sanırım Osuvva'nın adamlarından biri. Dr. Chung'a saldırırken hakladım."

"Öldü mü?"

"Hayır, baygın."

"Ne halt edeceğiz şimdi? Cage'e haber verelim mi?"

"Hayır" dedi Emre kararlı bir şekilde.

Cengiz tuhaf tuhaf arkadaşına baktı.

"Ne yapmayı düşünüyorsun?"

"Ne mi? Ufak bir hesaplaşmayı tabii..."

"Anlayamadım? Herifi zaten haklamışsın."

"Ama dünkü çektiğin işkencenin hesabı ne olacak? Birisinin ödemesi gerekmiyor mu?"

Emre elindeki ijuvu'ya bakarak sırtıttıyordu. Yaşamından memnun bir hâli vardı.

Bakışları gayriihtiyari kendilerini dinleyen genç kıza çevrildi. Doktor, saldırıya uğrayan bir kızdan ziyade, aşısıyla buluşmanın heyecanını yaşayan biri gibi mutluydu...

2

Aynı günün sabahı güneşin ilk ışıkları deniz yüzünde ince ince kırılırken Stanley ve Erika, sahilin Bowaku adı verilen, balıkçıların teknelerini çekek

yeri olarak kullandıkları ufak koya do ru ilerliyorlardı. Yerli balıkçılar*dalgıçlar ve sualtı sporları için turistlere rehberlik eden denizcilerin toplanma mahalliydi burası. Bowaku koyunda hayat genellikle tan yerinin a arması ile başlardı. Sabahın çok erken saatlerinde balıkçı kayıklarının başına gelen Kuanalar o günkü seferin son hazırlıklarını gözden geçirir ve kayıklar tam denize açılmadan önce Bowena'lara tekmil verirlerdi. Balık avı Bowaku koyunda adeta dini bir ayin gibi yapılırdı ve bereketin kutsallı ı esasına dayanırdı.

Stanley, Erika'nın elinden tutarak kumlara bata çıka ilerlediler. Koydaki bütün Bowena'lann hemen hemen hepsi Stanley'i tanırlardı. Balıkçılı a olan düşkünlü ü ve bu kutsal seremoniden zevk alması, Manado balıkçıları tarafından hoş karşılanırdı. Yerli balıkçılar ingiliz'i adeta kendilerinden biri gibi sayarlardı.

Balıkçılar cahil ve iptidai insanlardı. Ço u zamanda yabancılara karşı ürkek ve mesafeli dururlardı. Ama Stanley onların gördü ü turistlerden çok farklı biriydi; balıkçılara saygı duyar, onlarla sohbet eder, zaman zaman da birlikte içki içerlerdi-.

Osman. /lysu

Erika ilk önce, tenleri güneş ve rüzgardan iyice yanıp esmerleşmiş yerlileri görünce, yanındaki Stanley'in mevcudiyetine ra men ürküp huylanmıştı. Ama onların Stanley'e nasıl saygılı ve içten davrandıklarını görünce rahatlamıştı. Stanley çat pat konuştu u Malayca'sıyla balıkçılardan birine bir şeyler sordu. Yaşlı adam eliyle işaretler yaparak ilerdeki kulübelerden birini işaret etti. O kulübeye do ru ilerlerken Erika, "O adama ne söyledin?" diye sordu.

"Bowena Orantu'nun nerede oldu unu?" dedi ingiliz.

"O da kim?"

"E er anlaşabilirsek seni Ujung Pandang'a götüreceğ kaptan."

Erika ümitsizce sahilde gördü ü balıkçı kayıklarına baktı.

"Bunlarla mı gidece im?"

"Merak etme, kaptan Orantu'nun lüks bir motoru vardır. Seni istedi in yere rahatça götürür."

"Umarım haklısındır" diye söylendi Erika.

işaret edilen kulübeye do ru ilerlerken balıkçılar biraz da şimdiye kadar görmeye alışık olmadıkları genç kadını dikkatle süzüyorlardı, ama bu bakışları saygı duydukları Stanley'i rahatsız edecek ölçüde de ildi.

"Ne biçim insan bunlar?" diye homurdanmaya devam etti kadın. "İnsana yiyecek gibi bakıyorlar."

"Anlamaya çalış" dedi Stanley. "Ömürleri boyunca senin gibi güzel bir kadın görmemişler, nasıl davranmalarını beklersin ki?"

Erika, eski sevgilisinin kompliman yapıp yamadı ını anlamak ister gibi yüzüne baktı, fakat sesini çıkarmadı.

Yaklaştıkları balıkçı kulübesi son derece iptidai, sazdan ve bambu kamışlarından yapma, üstü paslı tenekelerle kaplanmış, cidden ilkel bir barakaydı. Erika bu barakanın sahibinin lüks bir motora sahip olabilece ine ihtimal veremiyordu, ama Stanley'e hep güvenmişti, mutlaka bir bildi i vardır, diye düşündü.

Barakadan içeriye girdiler; Erika etrafa hemen bir göz attı.

tç4yJş/ 1

Ufak tahta kızakların üzerine tamir için çekilmiş üç dört balıkçı kayı ı duruyordu. İçerisi loştu ve etrafı ya kokusuyla birlikte yo un sigara dumanı kaplamıştı. Genç kadın arka tarafta toplanmış beş altı erkek gördü, kendi aralarında yüksek sesle konuşarak sigara içiyorlardı.

Yabancuları görünce sustular. Özellikle barakaya tanımadıkları bir kadının girişi şaşırtmıştı onları. Stanley'i fark edince gülümsediler.

"Selamat Pagi (Günaydın) arkadaşlar" dedi İngiliz.

"Selamat Datang (Hoş geldin) Tuan Moore" diye karşılık verdiler.

Stanley, "Kaptan Orantu ile biraz konuşmak istiyorum, bizi yalnız bırakır mısınız?" diye mırıldandı. Adamlar sessizce barakayı terk etti. Konuşmalar

Malayca cereyan etti i için Erika bir şey anlamıyordu. Ama biçimsiz tipli yerli balıkçıların uzaklaşmasına memnun oldu. Kaptan Orantu, yaşı kolay tahmin edilemeyen biriydi; belki elli, belki de daha fazla olabilirdi. İki üç gündürtıraş olmadı ı, esmer yüzünü kaplamış s'akaldan belliydi.

İçti i sigarayı kumların üstüne atıp sandaletiyle üstüne bastı. Meraklı gözlerle genç kadını süzüyordu. Bunun ola andışı bir ziyaret oldu unu anlayacak kadar zekiydi. Sonra bakışlarını ' Stanley'e çevirerek, "Evet'Tuan Moore, seni dinliyorum" dedi. "Bu ziyaretini neye borçluyum?"

"Gördü ün gibi bir misafirim var Kaptan."

"Evet, hoş bir hanım. Seni buralarda hiç bir kadınla görmemiştik. Buyur, iste in nedir? Balı a çıkmak için tekne mi istiyorsun?"

"Bir tekne istedi im do ru ama balı a çıkmak için de il?"

Kaptan kara gözlerini kısarak baktı. Stanley'den böyle bir iste in gelmesine biraz şaşırmişti ama hiç belli etmedi.

"Sa lam bir kayak mı?" diye sordu.

"Hayır, senin Rüzgar Gülü adlı motorunu istiyorum."

Orantu pişkin pişkin sırttı.

Os/ua/ı /lı/su

"Yapma Mr. Moore, o pahalı bir teknedir, bunu bilirsin, sana 294 göre de il."

"Parayı düşünme, bedeli neyse ödenecek." "Sen mi ödeyeceksin?"

Kaptan, Stanley'in meteliksiz biri oldu unu, bütün maaşını içkiye yatırdı ını gayet iyi bilirdi.

"Misafirim ödeyecek."

Orantu bakışlarını tekrar genç kadına çevirdi. Sade giyimi, aya ındaki soluk blucini ile onu paralı turistlere pek benzetememişti. Nazlandı, daha do rusu Stanley'i tanıdı ı için kuşkulandı. Onu kırmak da istemiyordu.

"Parayı peşin isterim ama. Bilirsin, o lüks ve masraflı bir teknedir."

"Anlaşırsak para sorun de il."

"Nereye gitmek istiyorsunuz, Likupang'a mı?"

"Hayır, çok uza a."

Kaptan şaşırarak İngiliz'i süzdü yeniden.

"Çok uza a mı, nereye?"

"Ujung Pandang'a."

"Şaka mı yapıyorsunuz Mr. Moore? Orası Sulawesi'nin öbür ucu. Bana bütün Maluku denizini geçmemi mi teklif ediyorsunuz?"

"Evet."

"Bu imkansız dostum. Seni severim ama bunu yapamam."

"Neden?"

"Bir sürü nedeni var. Bir kere bu size pahalıya patlar. Ayrıca ben bile deniz yolu ile oralara kadar hiç gitmedim. Bu mevsimde Maluku denizi serttir."

"Rüzgar Gülü'nü biliyorum, o denizi bu mevsimde de rahatlıkla aşar."

"Öyle bile olsa burayı uzun bir süre bırakamam."

^y/ş1 /

"O lum teknenin kaptanlı ını üstlenebilir."

"O lum burada de il, Kendari'ye gitti."

Stanley sinirli bir biçimde homurdandı.

"Bu çok hayati bir konu kaptan. Misafirim mutlak gitmesi lâzım."

"Niye büyük limandaki teknelerden birini ayarlamaya çalışmıyorsunuz?"

"Olmaz, bu koydan bir tekne kiralamalıyız ve Rüzgar Gülü içlerinde en iyisi."

Kaptan bir iki saniye düşündü.

"Bu bir tür kaçış, de il mi?"

"Öyle de diyebilirsin. Güvenmesem sana gelmezdim."

"Yani kabul edersem, yasalara aykırı bir iş mi yapmış olaca ım."

"Tam öyle sayılmaz, ama misafirim burayı terk etti i kimse tarafından bilinmemeli."

Orantu tekrar sırttı. Yaşına ra men dişlen inci gibi muntazam ve bembeyazdı.

"Dostum" dedi. "Bu misafirine çok pahalıya patlayabilir."

"Sanırım o konuyu aramızda çözebiliriz. Ne kadar istiyorsun?"

Erika iki adamın aras'ındaki Malayca konuşmayı tek kelime anlamadan gözleriyle takip ediyordu. Fakat konuşmanın çatallaştı ını kaptanın tutumundan, isteksiz davranış ve yüz ifadesinden anlıyordu.

Huylanmaya başladı.

Sulawesi'den kaçması bu görüşmeye ba lıydı. İki erke in aralarında sıkı bir pazarlı a girişti ini tahmin ediyordu. Sonunda Stanley tokalaşmak için elini kaptana uzatınca rahatladı.

"Tamam mı?" diye sordu Stanley'e.

"Tamam ama sana biraz tuzluya patlayacak."

"Ne kadar?"

Osmalı rfysu

Stanley anlaştıkları bedeli söyledi. Erika pek umursamadı. 296 "Fazla sayılmaz" dedi.

"Ben daha fazlasını bekliyordum."

"Yine de durumumuzdan istifadeye kalkıştı. Alaca ı parayı ömründe kazanmadı ını biliyor musun?"

"Dert etme. Buradan derhal uzaklaşmam lâzım."

Stanley genç kadına dönerek, "Acele etme" dedi. "Hemen yola çıkmıyorsunuz."

Erika irkilerek ingiliz ajana baktı.

"Neden?"

"Kaptan burayı terk edemiyor; bir o lu var fakat aksi gibi o da şimdi burada de il. Teknesini kullanacak emin birini arıyor. Güvendi i eski arkadaşlarından birini."

"Kim o? O şahsa güvenebilir miyiz?"

"Ben kaptana güvenirim. Sa lam biridir. Buldu u kişi de herhalde emindir."

"Adı neymiş?"

"Bana söyledi ine göre Joko adlı bir dalgıç. Onun da teknesi varmış. Yıllardır Manado'ya gelen turistlere sualtı avcılı ında rehberlik yapıyormuş. Şimdi gidip ona haber verecek. Şu sıralar işler kesat gitti inden boştaymış. Ö leye do ru denize açılırsınız dedi."

Erika rahat bir nefes aldı.

Galiba bu dertten kurtuluyordu. Stanley'i bakışlarıyla okşadı. Yatakta artık eskisi gibi yeterli de ildi, ama kendisine hâlâ sırılsıklam âşık oldu unu anlamıştı. Ona acımak istedi, ne var ki bu Erika'nın alışık oldu u bir duygu de ildi...

|o+o+o

ir

,-rfyİş ı

Gerd Rupper geceyi uykusuz geçirdi.

Erika'nın infaz emri onu allak bullak etmişti. Yapaca ı bir şey 297

olmadı ından, kararı kabul etmek zorundaydı. Epey içki içti ve DietmarHamann'ın dönüşünü bekledi. Kendini neticeye alıştırmaya çalıştı; alt tarafı güzel bir kadındı, diye düşündü. Ona sahip olmak istemiş ama bu emeline ulaşamamıştı. Zengin ve istedi i kadını elde edebilecek düzeydeydi, o olmazsa yaşamına başkaları da girebilirdi, fazla dert edilecek bir konu de ildi. Böyle düşünmesine ra men gece boyunca gözüne uyku girmemişti.

Saatler ilerleyip Dietmar yata dönmeyince huylanmaya başladı. Acaba bir aksilik mi olmuştu? İkide bir saatine bakarak infazcı ajanın neden gecikti ini düşündü. Mutlaka yolunda gitmeyen bir şeyler olmuştu.

Günün ilk ışıkları ile birlikte güverteye çıktı. Küpeşteye dayanıp meraklı gözlerle sahili taradı. Manado'da sıradan yeni bir gün başlıyordu ama ne Erika'dan, ne de Dietmar'dan haber yoktu. Cinayet olayı ile arasında bir ba kurulursa bu son derece vahim neticeler do urabilirdi. Huzursuzlu u her an artmaya devam ediyordu. Üst üste iki başarısızlı a u ramıştı. Cookies Net'e gelen denizciyi ortadan kaldırmayı becerememiş, şimdi de Merkez'den aldı ı son emri muhtemelen yerine getirememişti. Bunlar Berlin'le arasının açılması için yeterji sebeplerdi. Siyasi bir ameliye ile Endonezya'daki ticari faaliyetlerine son verirler ve imtiyazlarını iptal t-düicirse mahvolurdu. O gerçekte profesyonel bir ajan de ildi. Bu faaliyetleri ticari çıkarları karşılı ında yürütüyordu.

Rupper birden gelece inin pamuk ipli ine ba lı oldu unu kavrayıverdi. Bu insanlar çok acımasız ve olurlar ve en ufak bir memnuniyetsizlikte kendisini harcarlardı.

Meraktan çatlama raddelerine gelmişti. Başlı, biraz da dün gece üzüntüden fazla kaçardı ı içki nedeniyle çatlarcasına a rıyordu. Aklına bin birolasılık gelmeye

başladı. Belki Erika kendisine tavsiye etti i Pilgrims Hotel'e gitmemiş ve bu yüzden Dietmar onu bulamamıştı; hâlâ kadını arıyor da olabilirdi. Fakat Manado ufak bir yerdi ve Erika gibi bir kadının kalaca ı fazla yer yoktu. Sonra Osman, 'jiysu birden uyandı, madem kadın bir haindi ve teşkilatına ihanet 298 ediyordu, öyleyse burada işbirli i yapıp destek alabilece i başkaları bulunabilirdi. Bunu şimdiye kadar düşünmedi i için hayıflandı ve kendine kızdı. Acaba burada Erika'ya kim yataklık edebilirdi? Sonra birden, tabii ya, diye homurdandı. Aklına İngiliz Stanley Moore geldi. Erika onu tanıyordu, eski bir geçmişleri vardı ve adam büyük bir cüretle kendi yatına gelip kadınla temas bile kurmuştu. Bunu niye daha önceden düşünemedim, diye söylendi...

Fakat az da olsa, Stanley Moore'u tanırdı. Alkolik bir MI6 ajanıydı o. Alkolik oldu unu bütün Manado bilirdi. Öyle bir adamla Erika arasında nasıl bir işbirli i düşünülebilirdi? Ayrıca İngilizlerin adadaki Radikal İslam akımıyla pek ilgilendiklerini sanmıyordu. Bu güne kadar böyle bir duyum almamıştı Merkez'den, ama belli de olmazdı. Şayet düşündü ü do ru ise bu sorunu halledebilir ve yeniden Erika'nın izini ele geçirebilirdi. Biraz rahatlar gibi oldu. İlk sabah duşunu almak için tam kamerasına dönmeye niyetlenirken yata yaklaşan kayı ı fark etti. Gözlerini kısıp dikkatle kayı a baktı. Teknenin içinde resmi üniformalı iki polisle Müdür Habibi'yi fark etti. O zaman işlerin ters gitti i yönündeki'endişeleri avdet etti. Polis Müdürü sabahın bu saatinde yatına geliyorsa ortada fevkalâde bir şey olması gerekirdi. Toparlanmaya çalıştı. Dün geceden beri aya ından çıkarmadı ı buruşuk keten pantolonunu göbe ine do ru çekti, saçsız başındaki tek tük telleri elinle yatıştırmaya çalıştı ve sonra yatın bordasından aşağıya sarkan merdivenlere do ru yürüdü. Nöbetçi tayfa çoktan merdivenlerin başında durarak kayı ın yanaşmasına yardımcı oluyordu. Habibi ve yanındaki iki memur çevik adımlarla merdivenleri tırmanarak güverteye çıktılar. Rupper güleç bir yüzle onlara yaklaştı ve tokalaşmak için elini Polis Müdürü'ne uzatırken, "Hoş geldiniz Sayın Habibi" diye içten bir gösterişte bulundu. "Bu benim için ne ,tfy fş ı ı- şeref! Manado'nun en yetkili kişisi en nihayet yatımı şereflendiriyor." "Çok nazıksınız Herr Rupper, ama do rusu bu ilk ziyaretin bir iş için de il de, daha samimi bir görüşme için olmasını temenni ederdim" diye mırıldandı Habibi. "İş için mi? Yine de fark etmez. Sizi teknemde görmekten bahtiyarım." İki adam tokalaşırken sinsice birbirlerini süzdüler. Ama ellerinden geldi ince bakışlarındaki sinsili i birbirlerine belli etmemeye çalıştılar. "Buyurun" dedi Rupper. "Şöyle rahat bir yere geçip oturalım. Kahvaltı ettiniz mi? Saat daha çok erken, herhalde kahvaltı etmemişsinizdir." "Teşekkür ederim, ama bir çayınızı içebilirim." "Tabii, derhal." Rupper beklenmedik misafirini kış güvertedeki sezlonglara do ru yürütürken en yakınındaki tayfaya da çay getirmelerini emretti.

.4

Yerlerine otururlarken Rupper, "Bu ziyaretinizi neye borçluyum acaba?" dedi. "Pek mühim bir şey de il, belki de hiç de il. Sadece bir tespit ve teşhis iste i denilebilir." | "Teşhis mi?" "Evet, Sayın Rupper." "Hayrola, ne teşhisi bu?" Habibi geriye yaslanarak kara gözlerini dikkatle yat sahibine dikti. "Personeliniz arasında hiç eksik kişi var mı?" "Anlayamadım Sayın Müdürüm?" Oysa Gerd Rupper adamın neyi kastetti ini gayet iyi anlamıştı. Bir an yüre i duracak gibi oldu. "Yani tayfalarınızdan karaya çıkıp da dönmeyen var mı?" If Osman, rfysu

"Haa, ne kastetti inizi şimdi anladım. Ama bunu ben bilemem,
300 böyle şeylerle teknemin kaptanı ilgilenir. Muhtemelen çıkanlar
olmuştur herhalde. Neden sordunuz? Yoksa aralarından biri şehrin
asayişini bozan bir şeyler mi yaptı? İnanın öyle bir şey varsa ben
de kendilerine gereken cezayı verebilirim."

"Korkarım böyle bir şansınız olamayacak Sayın Rupper. Şayet buldu umuz adam
tabii bu yat personelinden ise..."

"Buldu unuz adam mı?"

"Evet. Bu sabah Pilgrim Hotel'de kalbinden kurşunlanmış bir ceset bulduk."
Sapsarı kesildi Gerd Rupper birden. Aslında haberin kendisini bu kadar
şaşırtmaması gerekirdi. Dietmar Hamann'ın yata dönmeyişinden bu sonucu bekler
olmuştu.

Sadece, "Yaa!" diyebilirdi.

"Beyaz ırktan, sapsarı saçlı, iri kıyım bir adam..." diye devam etti Habibi.
Buldukları cesedin Dietmar'a ait oldu u açıkça belliydi, verilen tarifler
kesinlikle ona uyuyordu. Elindeki tek infazcı da oydu, ama nedense hiç üzülmüdü
Rupper. Bu da Erika'nın adamı öldürdü ünü gösteriyordu.

Derin bir soluk aldı.

"Peki bu adamın benim tayfalarımından biri oldu u kanaatine nasıl vardınız?"

"Adam sünnetsizdi."

"Ama bu ne ifade eder ki?"

"Ve de sa gö sünde bir gamalı haç dövmesi gördük."

Gerd Rupper içinden, "Vay namussuz!" diye söylendi. Nazi hayranı oldu unu hiç
bilmiyordu. Belli ki şiddet taraftarı Neo-Faşistlerden biri olmalıydı. Herhalde
Merkez onu bu yüzden tetikçi olarak kullanıyordu. Ne yazık ki Dietmar'ı
yeterince tanııyordu, her ne kadar yata Ujung Pandang'da Berlin'den aldı ı
emirle bindiyse de ondan hoşlanmadı ı için fazla ilgilenmemiş, hakkında
^yls/ r

yeterince araştırma yapmamıştı. Zaten yapsa da kabul etmeme gibi bir şansı
yoktu.

Gö sündeki dövme i halde, biliyormuş gibi, "Evet, şimdi hatırladım"
diyebilirdi. "Sanırım böyle bir tayfamız vardı. Adı Dietmar olmalı ama soy adını
maalesef hatırlayamıyorum. Ne yapmış, otelde bir hadise mi çıkarmış?"

Habibi soruyu duymamış gibi davrandı. Sanki kara gözleri şimdi şişman Alman
tüccarın içini okumak istercesine üzerine çevrilmişti.

Rupper terlemeye başladı.

"Peki Sayın Rupper, Helga Thurmann adında bir kadını tanıyor musunuz?" İşte
şimdi en nazik konuya giriyorlardı. Fakat Rupper bir kere daha şaşırmaktan
kendini alamadı. Erika'nın sahte kimli ini Polis Müdürü'nün nereden ve nasıl
ö rendi ini anlamamıştı. Erika'nın sahte kimli ini kendisi bile dün akşam
Berlin'den gelen yazılı emirden ö renmişti. İnkâr etmenin pratik bir faydası
yoktu. Gülümsemeye çalıştı fakat beceremedi.

"Evet, tanırım" dedi. •

"O da bu yatta mı kalıyordu?"

"Düne kadar öyleydi, ama dün yatı terk etti."

"Nedenini sorabilir miyim?"

"Sayın Müdür bu resmi bir soruşturma mı?"

"Hiç şüphesiz. Artık ortada bir cinayet oldu unu biliyorsunuz."

"Fakat öldürülen tayfa ile Helga Thurmann arasındaki ba ıntıyı kuramıyorum."

"Tayfanızı otelde onun odasında bulduk."

Rupper şaşırmış gibi yaparak, "Aman Allah'ım, inanamıyorum" diye mırıldandı.

Habibi yapılan çay servisi sırasında konuşmayı keserek şişman tüccarı

bakışlarıyla inceledi. Yatın garsonu uzaklaşınca Rupper'e sordu:

"Bayan Thurmann'la aranızda özel bir ilişki var mıydı?" Gerd Rupper kekeler gibi
yaptı.

Osmanjrfysu

"Anlarsınız işte... Vardı tabii. Çok hoş bir hanımdı. Yani..."

302 "Metresiniz miydi?"

"Hayır, tam öyle denilemez. Kendisini Ujung Pandang'da tanımıştım. Manado'ya
yatla açılaca ımı söyledim ve benimle gelip gelmeyece ini sordum. O da kabul
etti."

Gerd dilinin ucuna gelen soruyu dayanamayıp sordu:

"Yoksa bizim tayfayı o mu öldürmüş?"

"Bunu henüz bilmiyoruz. Ama onun odasında bulunması şüpheleri üzerinde topluyor."

"Kendisini sorguya çekmediniz mi?"

Habibi ısrarla Rupper'in gözlerinin içine bakıyordu.

"Helga Thurmann kayıp" dedi. "Onu bulamıyoruz."

Rupper derin bir nefes daha aldı.

"Neler oluyor anlamıyorum, o tayfa neden Bayan Thurmann'ın peşinden gitmiş olabilir ki? Böyle bir şeye cesaret etmesi çok anlamsız."

"Ben de öyle düşünüyorum Herr Rupper."

"Otel odasında bo uşma izleri var mıydı, yani Dietmar'ın Bayan Thurmann'a cinsel saldırıda bulundu una dair izler?"

Habibi olumsuz anlamda başını iki yana salladı. "Cinsel saldırıyı neden düşündü ünüzü sorabilir miyim?" Gerd yüzüne yeni bir şaşkınlık ifadesi vererek mukabil bir soru sordu:

"Başka ne olabilir ki? Bayan Thurmann çok çekici bir kadındı."

"Aklınıza bunun dışında başka sebepler de geliyor mu?"

"Hayır" diye söylendi Rupper. "Başka bir ihtimal düşünemiyorum."

Herhalde Dietmar yatta ondan yeterince etkilenmiş olmalı. Bayan

Thurmann da yatı terk edince içindeki heyecanı bir şekilde ona

ifade etmek saikiyle yaklaştı muhakkak. Sonrası malum."

Habibi bir süre konuşmadan bekledi.

^y/ş/ t

"Bayan Thurmann hakkında ne biliyorsunuz? Herhangi bir yerde çalışıyor muydu?" Rupper tebessüm etmeyi başardı.

"Çalışmak mı? Hayır, kesinlikle hayır. Bildi im kadarıyla o uzak do uya zengin koca avına çıkmış bir duldu. Cazibesini inkâr edemem, az kaldı bunu başarıyordun da. Tam bir maceraperestti."

"Peki sizi niye terk etti, sorabilir miyim?"

"Tabii Müdür Bey, anladı ım kadarıyla bunu sormanız göreviniz de. Sanırım bende aradı ını bulamadı." "Ne anlama geliyor bu?"

"Yani ben onunla evlenmeyi aklımın köşesinden bile geçirmemiştim. Bundan hoşnut kalmadım, hatta kısa bir a ız münakaşası da yaptık. Yatı terk edece im, dedi. Medeni bir insan olarak, bunu yapmamasını Ujung Pandang'a dönene kadar yatta kalmasını teklif ettim, ama beni dinlemedi. Sanırım hüsrana u ramıştı. Fazla ısrar etti imi de söyleyemem."

"Anlıyorum" diye mırıldandı Habibi. Sonra birden yerinden kalktı. "Vaktinizi aldı ım için beni ba ışlamanızı rica ederim."

"Sizi anlıyorum. Görevinizi yapıyorsunuz."

"Son bir husus daha. Tayfanızın cesedini ne yapalım? Onu almak mı istersiniz, yoksa tahkikatın hitamında buradaki Hıristiyan Mezarlı ına defnedelim mi?"

Rupper kayıtsızca omuzlarını silkti.

"Buraya defnedebilirsiniz; onu yeterince tanımıyorum. Kendisini arayacak kimse oldu unu da sanmam. Bana göre, ne yazık ki adi bir suçluymuş."

Polis Müdürü aya a kalktı, "Çaya teşekkür ederim" dedi. "Yatınıza ilk ziyaretimin böyle olmasını istemezdim."

"Ben de üzgünüm Sayın Habibi. Umarım bir başka zaman yatımı yeniden şereflendirirsiniz."

"İnşallah" dedi Polis Müdürü...

+O+O+O

Osman^ysu

Cengiz, Dr. Ayşe Chung'un yatak odasında bir arkadaşına, bir 304 de yerde baygın yatan saldırgana bakıp duruyordu. "Ne yani" diye söylendi. "Şimdi bu herife işkence mi yapacaksın?"

"Buna işkence denmez, sadece bazı bilgiler almak için konuşmaya zorlayaca ım."

"Vazgeç. Bir yararı olmaz."

"Dalga mı geçiyorsun kuzum? Bülbül gibi konuşur Osmanlı tokadını yiyince. Herif beni öldürmeye kalkıştı yahu! Doktora tecavüze kalkışması da cabası."

"Ama burada olmaz. Onu bizim eve götürürelim."

"Bak, bu olur."

İki arkadaş aralarında Türkçe konuşuyorlardı. Ayşe Chung bir şey anlamadan onları dinliyordu. Cengiz yerde yatan adamı kaldırmak için yere e ilince, "Ne yapmayı düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Emre sakın bir şekilde, "Onu bize götürece iz" diye mırıldandı.

"Bu do ru olur mu? Polise bildirmeyecek misiniz?"

"Önce onu konuşturmalıyız."

"Durun biraz. Bunun yararı olmaz. Bilakis başımıza yeni sorunlar açacaktır."

"Ne demek istiyorsun?"

"O konuşmaz."

"Daya ı yiyince öyle bir konuşur ki, sen dr> şaşarsın."

Doktor yerde yatan adamın mintanının açık yakasından görünen siyah deri kaplı bir muskayı işaret ederek, "Baksanıza o bir Kuawanu" dedi.

"O da nedir?"

"Malayca'da yeminli mücahit (Fedai) anlamına gelir."

"Yani?"

"Ne kadar söyletmeye çalışırsanız çalışın, ölüde sır vermezler. En tehlikeli terörist sınıfından sayılırlar. Körü körüne liderlerine ba lıdırlar. Bu dereceye gelinceye kadar çok sınavdan geçmişlerdir."

trfyfşg*

"Çok saçma!" diye homurdandı Emre. "Her insanın birtahammül sınırı vardır."

Genç kız endişeli bir şekilde konuşmaya devam etti.

"Beni asıl korkutan, bu insanların bana niye saldırdı ı. Bu sebebi ö renmek zorundayım. Yarın öbür gün sizler buradan çekip gideceksiniz, ama ben burada yaşamaya devam edece im. Benden ne istiyorlar? Ne yaptım ki canıma kastedecek kadar işi ileri götürdüler. Size söyledim, siyasete karışmış biri de ilim, insanların dini inançlarına da, inanmasam da, saygı gösteririm; politik kanaatimi de yalnız seçim sırasında rey kullanarak gösteririm. Şimdi ne yapaca ım? Kuawanu'lar fedaidirler, verilen görevi hayatları pahasına yerine getirirler. Bu olmazsa bir başkası gelecektir."

Cengiz, "Doktor haklı!" dedi. "Ne yapaca ız şimdi? Ona çok şey borçluyuz."

"Biliyorum" diye soludu Emre. "Bize çok yardımı dokundu."

Ayşe, "Sanırım en iyişj polisten himaye istemek" diye mırıldandı.

"Bir yararı olur mu?"

Kız ürkek ve üzüntülü şekilde başını salladı.

"Bundan da emin de ilim. Başka çarem olmadı ı için polise sı ınmayı teklif ettim. Kanımca Muhammed Osuwa polisten destek görüyor, aksi halde bu kadar güçlenip, teşkilatlanamazlardı. Emniyet güçlerinde taraftarları olmalı. Mesela Polis Müdürü Habibi de Müslüman'dır. Sizler de Müslüman oldu unuz için beni ba ışlayın ve alınmayın lütfen, ama bunlar fazla radikal ve inançları u runa her türlü şiddet eylemine başvuracak kadar gözü dönmüş insanlar. Yaptıklarının inançla ilgisi yok."

"Bunu biliyoruz" dedi Cengiz.

Emre homurdandı. "Şimdi sorun doktoru nasıl koruyaca ımız."

Üçü de susarak düşünmeye daldılar. Gözleri yerde yatan baygın saldırgana dikilmişti. Akıllarına bir çözüm gelmiyordu. Cengiz, "İzin alıp bir süre bu kentten uzaklaşamaz mısınız?" diye sordu.

Osman, çfysu

"Nereye? Yaşayan bir akrabam yok. Ne baba, ne ana tarafından. Ayrıca Osuwa'nın teşkilatı tüm Endonezya'ya yayılmıştır. Cakarta'ya bile gitsem beni bulabilirler."

Cengiz durumu yumuşatmak, gergin havayı da ıtmak için şaka yaptı.

"Öyleyse biz de sizi Türkiye'ye götürelim."

Genç kız şaşkın şaşkın Cengiz'e baktı. Şaka yapıp yapmadı ını anlayamamıştı. Birden Emre'nin sesi duyuldu.

"Tuh be! Bu hiç aklıma gelmemişti; evet sizi Türkiye'ye götürebiliriz."

Doktor, "Mümkün mü bu?" diye mırıldandı.

Cengiz yaptı ı şakanın ciddiye alındı ını fark edince birden telaşa kapıldı. Türkçe homurdanmaya başladı arkadaşına:

"Deli misin ulan? Nasıl götürürüz kızı memlekete? Benimki sadece birespriydi. Sakın, vazgeç bu sevdadan... Lâfı bile olamaz."

"Bal gibi de olur. Kızı burada ölümüne terk edemeyiz ya? En azından bir hayat borcumuz var ona."

"Dalga mı geçiyorsun? Buraya turistik gezi yapmaya gelmedik. Daha bizim bile postu deldirmeden nasıl dönece imiz belli de ilken, bir de memlekete kız mı götürece iz?"

"Görevi başarırırsak Muhammed Osuwa'yi götürece imizi unutma. Uçakta ha bir fazla, ha bir eksik Endonezyalı olmuş, ne fark eder?"

Yine Türkçe'ye devam ediyorlardı.

"Bunu yapamayız, hiç olmazsa Amerikalı dostlarımızın onayını almadan."

"Umurumda bile de il. Ama istiyorsan Cage'e konuyu bir defa açarız."

"Olmaz. Zaten buna Cage karar veremez. Richard Brown'a danışmalıyız. Asıl yetkili o."

Cengiz yaptı ı şakaya bin pişman olmuştu. Suratı asıldı. Basit bir espriden böyle bir sonuç çıkaca ını hiç düşünmemişti. Sınırlı 307 sınırlı arkadaşına baktı. Emre'nin yüzünde mutlu bir ifade oluştu unu görünce dayanamayarak homurdandı.

"Ulan yoksa bu kıza abayı mı yaktın?"

"Olabilir!" diye sırıttı Emre.

"İnanmıyorum; ciddi misin?"

"Galiba... Ondan hoşlanıyorum."

"Türkiye'ye götürece kadar mı?"

"Evet, bu fikir hoşuma gitti."

"Çılgınlık etme ulan! Sonra kız memlekette ne yapacaksın?"

"Bunu daha sonra düşünürüm."

Emre lafı fazla uzatmayarak Doktora döndü.

"Pasaportun var mı?"

"Evet, geçen yıl tatilimde Sri Lanka'ya gitmiştim."

"Benimle Türkiye'ye'gelmek ister misin?"

Ayşe Chung utanmış gibi başını salladı.

"Öyleyse mümkün oldu unca çabuk hazırlan. Yanına çok az eşya al. Sadece bir kaç parça giyim eşyası."

Cengiz hâlâ direniyordu. Ama birbirlerine baygın nazarlarla bakan iki genç onu hiç umursamadı.

4K»O+0

3

İranlı Ahmet Hamid çok zarif bir adamdı. Piyanist ellerini hatırlatan ince uzun parmaklarını yumuşak tavırlarla bakımlı sakalı üzerinde dolaştırırken koyu yeşil gözlerini Gerd Rupper'e çevirdi. Sırtında evdeyken daimi kullandı ı Suudi tarzı beyaz entarisi, elinde de kehribar tespahi vardı. Yeşil gözlerinde her zaman karşısındaki insanları küçümseyen, hafife alan bir mana bulunurdu.

Gerd Rupper, Ahmet Hamid adının bir "kod" adı oldu unu biliyordu. Berlin onun gerçek isminin Behruz Mansuri oldu unu ö renmişti, ama Alman tüccar ona hâlâ Ahmet Hamid diye hitap ediyordu. Gerd Rupper bu İranlı ajandan hiç hoşlanmazdı ve bu günkü ziyareti de istemeye istemeye yapmıştı ama şimdilik başka seçene i yoktu.

iranlı yüzünden eksik etmedi i hafif alaycı tebessümü ile, "Bu beklenmedik ziyaretinizin sebebini sorabilir miyim?" dedi. Rupper konuya girmeden evvel iranlı'nın yerli uşa ının ikram etti i kahvesini yudumlamaya çalışıyordu.

"Sizden yardım istemeye geldim" dedi.

Onu bir kaşı havaya kalkık olarak dinleyen Behruz Mansuri'nin sanki dudaklarındaki tebessüm yüzüne daha da yayılmıştı, ya da Gerd Rupper'e öyle geldi.

trfyIşı ı

"Yardım mı, ne tür bir yardım?"

Alman sıkılırcasına önüne baktı ve cevap vermekte zorlandı 309 biran.

"Biraz şahsi bir mesele diyebiliriz..." "Şahsi mi?" "Evet, öyle"

"Beni şaşırtıyorsunuz Herr Rupper. Sizin gibi tüm Endonezya'da şöhret yapmış bir Alman iş adamının benden ne gibi bir özel iste i olabilir. Ayrıca elinizde BND gibi ünlü bir istihbarat örgütünden yararlanma şansınız da var."

"Biliyorum, ama yardım talebi konusunda aklıma yine de ilk siz geldiniz."
Mansuri bireliyle kırçillaşmış ak sakalını okşarken, di er eliyle de tespini çekmeye devam etti.

"Buyurun, sizi dinliyorum."

"Bu çok özel bir konu. Bir kadınla ilgili."

"Kadınla mı?"

Bu kez adamın sesi'hem. hayret, hem de aş ılayıcı bir şaşkınlıkla çıkmıştı. Burun delikleri kıpırdamaya başladı. Bu tür bir iste i beklemedi i belli olmuştu, "inanamıyorum" diye devam etti. "Tamamen özel hayatınıza ait bir konuda benden yardım mı istiyorsunuz?"

"Özel oldu u do ru... Fakat tahmin etti iniz gibi de il." Mansuri, Alman'ın açıklamasını bekledi. "Bu kadın Dr. Mahadir lehine çalışıyor. Yani onun ajanı. BND bünyesinde idi, fakat onun iki taraflı çalışan biri oldu unu anladık."

"Devam edin lütfen."

"Kadın benim yatımdaydı. Dün yatı terk etti. O sırada onun iki taraflı çalıştı ından haberim yoktu. Teşkilatım tarafından ortadan kaldırılması için yazılı emir aldım. Ve bu emrin infazı içinde güvenilir bir adamımı peşinden yolladım."

"Sonuç?"

Osınarı^ysu

"İnfaz memurum öldürüldü. Onu kadın öldürmüş olmalı." "Sanırım sonra da ortadan kayboldu, de il mi?" "Evet. Birilerinin ona yardım etti ini düşünüyorum."

"Kimin?"

"Aklıma ilk gelen isim MI6'dan biri. Stanley Moore." "Tanımıyorum, ama bence zayıf bir olasılık. İngiliz İstihbaratı şimdilik bu konuya uzak duruyor."

"Ama kadın o ajanı tanıyor. Daha eskiye dayalı bir ilişkileri oldu unu biliyorum."

"Gönül ba ı gibi mi?" "Tahmin ederim öyle."

"Polis Müdürü Habibi'ye baş vurmadınız mı? O bizden biridir ve size benden daha iyi yardımcı olabilir."

"Sayın Habibi bu sabah yatıma bizzat geldi. Öldürülen ajanın yatımda çalışan bir tayfa oldu unu anlamış durumda. Ama ona daha fazla açılmam. Bunun bazı sakıncaları var. Ne de olsa o resmi bir memur, buradaki ticari itibarım ve prestijim için tehlikeli. Zaten ifadesinden hadiseyi örtbas edece ini anladım, daha fazlasını ondan isteyemem."

"Anladı ım kadarıyla asıl iste iniz kadının ele geçirilmesi, de il mi?"

"Do ru"

"Bu iste iniz sadece onun Dr. Mahadir adına çalışmasından mı kaynaklanıyor, yoksa demin vurguladı ınız özel olmasındaki neden bir başka sebebe mi dayanıyor?"

"Bir sürü neden sıralayabilirim. Bir defa bu iş kendi teşkilatımdaki itibarımı çok sarsacak, kadını elimden kaçırdım. Ayrıca Dr. Mahadir'in hainini burada yakalayamadım. Verilen her iki görevi de yerine getirememiş durumdayım. Bu sebepler Sulawesi'deki ticari imtiyazlarımın politik nedenlerle geri alınması neticesini do urabilir. Son olarak o kadınla aramda görülecek bir hesap daha var."

,/fy Işı ı

"Anlıyorum" diye mırıldandı Behruz Mansuri.

Ama yüzünde en ufak bir de ışıklık olmamış ve o alaycı ifadesi 311 kaybolmamıştı.

Rupper inler gibi devam etti.

"Siz burada çok nüfuzlusunuz; derseniz Habibi'ye konuyu açmadan do rudan kendi imkanlarınızla ya da Muhammed Osuwa'dan yardım isteyerek o kadını bulursunuz."

Mansuri buz gibi bir sesle:

"Bunu niye yapayım?" diye sordu.

Gerd Rupper afallayarak adama baktı.

"O kadın ikimizin de düşmanı sayılır."

"Tam olarak de il. Bu konuyu sizinle bir kere daha konuşmuştuk. Biz Dr. Mahadir'i de, Muhammed Osuwa'yi da şimdilik idare ediyoruz. Evet, gerçi tercihimiz Osuwa'dan yana ama Mahadir'i tamamen saf dışı etmiş de iliz."

"Yani bana yardımcı olmayacak mısınız?"

Mansuri bakışlarını erindeki tespihe çevirerek kısa bir an daldı.

"Henüz bir karar vermedim, düşünmeliyim" dedi sonra.

"Ama zaman aleyhime çalışıyor. Kadın her an Manado'dan uzaklaşabilir."

"Merak etmeyin, He'rr Rupper. Şayet kadını bulmaya karar verirsem dünyanın öbür ucuna bile kaçsa yakalarız."

Rupper geçici de olsa bir an rahatladı; buralarda Mansuri'nin kendi teşkilatına kıyasla çok daha rahat hareket imkanı mevcuttu. Sayısız Savama (İran Gizli Örgütü) ajanı Endonezya'nın her yerinde cirit atıyorlar ve yerli Radikallerle işbirli i yapıyorlardı.

Tam o sırada odaya giren bir Siyam kedisi Gerd Rupper'in dikkatini da ıttı.

Kedilere karşı alerjisi vardı Alman'ın. Hemen cebinden ince tiril tiril keten mendilini çıkararak a zını ve burnunu örttü. Siyam kedilerine Tayland, Hindistan ve Malezya'da rastlanırdı daha çok. Normal kedilere kıyasla biraz daha ufak kafalı olan hayvanın yüzü, kulakları ve kuyru u koyu siyah, vücudu ise özellikle

Osma/ı^i/su

sırttan karına do ru olan kızıl kahve renginden kreme do ru 312 açılıyordu.

Kedi odaya girince garip bir miyavlama ile sahibine do ru i koştı ve kuca ına atladı.

Mansuri, Rupper'deki tedirginli i görmüştü.

"Yoksa kedileri sevmez misiniz?" diye sordu. Alman mendilin altından, "Alerjim vardır" diye mırıldandı.

İranlı hiç oralı olmamıştı. Kuca ındaki kediyi okşamaya başladı, sanki ilk defa görüyormuş gibi çenesinin altını kaşıyor, sırtındaki dik ve parlak tüyleri okşuyordu.

Gerd Rupper içinden, "Lanet olsun" diye fısıldadı. Sanki adam inadına kediyi başından savmıyor ve sevmeye devam ediyordu.

"Bu kadının adı nedir?" diye sordu nihayet.

"Gerçek adı Erika Müller, ama sanırım şimdi Helga Thurmman adına tanzim edilmiş bir pasaportla dolaşıyor."

"Söyler misiniz bana, şayet onu bulmaya karar verirsem, yakaladı ımızda öldürmemi mi istiyorsunuz, yoksa size teslimimi mi?"

"Bana tesliminizi. Sizin ayrıca böyle bir külfete girişmenize hiç gerek yok. Ona gereken cezayı teşkilatım adına bizzat ben verece im."

"Bizzat siz ha?"

"Evet, ellerimle."

"Çok ilginç!"

Rupper adama ilginç gelen şeyin ne oldu unu sormadı, yalnızca so uk ve anlamsız bakışlarla kendisini süzen yeşil gözlerine baktı bir süre.

Mansuri'nin ince dudakları hafiften gerilmişti.

"İçimden bir his, sizin bu kadına olan ilginizin onun çift taraflı bir ajan olarak çalışmasından öte oldu unu söylüyor bana, ne dersiniz?"

Rupper hemen inkara kalkıştı.

t/fylş/ ı

"Hayır, kesinlikle hayır... Ona özel bir ilgim yok. Ama ona hakketti i cezayı vermeden önce sorgulamalıyım." Mansuri gülmeye devam etti.

"Onu öldürmekle görevlendirdi iniz infaz memuru bu sorgulamayı sizin adınıza mı yapacaktı?"

"Evet" demek zorunda kaldı Rupper. İranlı'nın kendisine inanmadı ını anlıyordu ama yapaca ı başka bir şey yoktu. "Lütfen, onu bulun!" diye inledi.

Tam ö le sıca ıydı ve Rupper a zına burnuna sıkı sıkıya yapıştırdı ı mendilden dolayı terliyordu.

"Aslına bakılırsa size yardım etmemeliyim. Çünkü teşkilatınızla yapt ımız anlaşmayı başarı ile yürütüp kendinize düşen yanını ifa edemediniz. Ama ben başarısızlı ı teşkilatınızdan ziyade sizde buluyorum. Siz beceriksiz bir ajansınız Gerd Rupper."

Alman kıpkırmızı kesildi.

"Bunu kabul edebilirim. Ne de olsa ben profesyonel bir ajan de ilim. Bu görevi buradaki ticari işim nedeniyle yürütüyorum, yani memleketime bir tür gönüllü olarak çalışıyorum. Elimden geleni yapt ıma da emin olabilirsiniz."

"Ne yazık ki, bu yeterli de il."

"Yani bana yardım etmeyecek misiniz?"

iranlı'nın yüzünü yine kahredici bir tebessüm kapladı. Gerd Rupper'in yüzü mendille kaplı oldu u için suratında oluşan nefret hissini anlaması olanaksızdı. Oysa o anda Gerd'in elinde bir silah olsa, bütün kurşunlarını Mansuri'nin bedenine sıkabilirdi.

"Telaşlanmayın. Size yardım edece im. Yine de BND ile ilişkilerimizin şimdilik bozulmasını istemeyiz. Şimdi kedimden alerji kapmadan yatınıza dönün. Yakında benden haber alırsınız."

Gerd Rupper aya a kalktı. İçini aniden bir sevinç dalgası kaplamıştı. iranlı'nın, Erika'yı bulaca ına inanıyordu...

Osman ı/fı/su

Erika sabırsızlanmaya başlamıştı. Üzerine oturdu u bambudan 314 yapılmış ufak tabureyi, yarı kum, yarı toprak zeminde kıvıldatarak söylendi.

"Ne zaman döner bu adam?"

"Acele etme, sabırlı ol biraz" dedi Stanley.

"Bir saati geçti ama, dönmesi gerekmez miydi?"

"Belki evinde bulamamıştır adamı, arıyordur daha."

"Amma yaptın! Ufacık bir yer burası. Bulamaz olur mu hiç?"

"Sakin ol Erika, her şey yolunda diyorum sana."

Fakat kadın sakın de ildi. Stanley'in verdi i sigaradan bir kaç nefes çekip yere atarak aya ıyla söndürdü.

"Benden şüphelenip polise gitmiş olmasın."

"Hayır, kaptan Orantu kesinlikle güvenilir bir adamdır, benim de dostum."

"Hıh!" dedi küçümseyerek Erika. "Bu yerlilere nasıl güveniyorsun, anlamıyorum."

"Sen de güvenmelisin sevgilim. Unutma, onlardan biriyle tek başına uzun bir yolculuk yapacaksın."

Erika sustu ama eli gayri insiyaki olarak hasır çantasının içindeki tabancasına gitti. Silahın metal sertli ini hissetmesi içini rahatlattı. Glock'u yanında oldu u sürece herkesle yola çıkabilirdi.

Balıkçı barakasında yalnız sayılırlardı. Yerlilerin balı a çıkmayanlarından ço u misafirlerini rahatsız etmemek için dışarıya çıkmışlardı, sadece meraklı bir kaç balıkçı çocu u arada sırada barakanın açık kapısında belirerek mütecessis bakışlarla Erika'yı süzüyor sonra birilerinin uyarısı ile gülerek kaçıyorlardı.

"Çok ilkel bir yer burası" diye homurdandı genç kadın.

"Haklısın. Fakirlik ve cehalet kol gezer."

"Buraya nasıl alıştın, anlayamıyorum."

"Senin sayende."

Erika, sevgilisinin neyi kastetti ini anlayarak toparlandı.

^ı/Is/ /

Utlanmış gibi davranarak konuştu. "Biliyor musun, söylediklerine inanmamıştım önce, anlattıklarının yalan oldu unu düşünmüştüm." 3|5

"Neyin yalan oldu unu?"

"Beni bu denli sevip, unutamadı ını."

"Boş ver artık, bu konuya bir daha dönmek istemiyorum."

"Artık mı? Galiba ikinci karşılaşmamızda umdu unu bulamadın. Bunca yıllık çekti in üzüntülere de medi ini anladın, de il mi hayatım?"

"Dedim ya, konuşmak istemiyorum. Bazı duyguları hiç birzaman anlayamayacaksın Erika, boş ver."

Genç kadın elini eski aş ının omzuna attı.

"Haklısın galiba. Seni hiç tanıyamamışım. Gerçekten eşi bulunmaz biriymişsin." Stanley buruk bir şekilde gülümsedi.

"Bunu idrakin bile kazanç sayılır."

Erika birden aklına gelmişjgibi Stanley'e dönüp:

"Sen de benimle gelsene" dedi.

"Nereye?"

"Ujung Pandang'a"

"Ne işim var benim orada?"

"Fena mı, birlikte oluruz. Uzun bir yolculuk. Baş başa, eski günleri yad ederiz."

Başını olumsuzca salladı Stanley.

"Hayır Erika. Çok geç. Eski günlere dönemeyiz artık."

"Yapma Stanley, beni hâlâ sevdi ini görüyorum. Bu belki de elimize geçecek son fırsat, niye böyle şanssız tepiyorsun?"

İngiliz oturdu u baca ı kırık tabureden aya a kalktı. Bakışlarını kadından kaçırarak a ır kokulu barakanın bambu a açlarıyla kaplı duvarlarında dolaştırdı. Havada iyotla motor ya ı karışımı pis bir koku vardı. Cevap vermedi önce. Osmarifi/fysu

"Korkuyor musun?"

"Kimden?"

"Yalnız yapaca ın yolculuktan."

"Bilirsin, ben korkmam."

"Yine yalan söyleme, bu defa korkuyorsun, anlıyorum."

Erika başını önüne e di.

"Hiç de işmemişsin Erika. Hep aynı kişilik. Sıkışınca yalana başvuran, insanları kullanmak için her türlü hileyi mubah gören, i renç bir karakter. Şimdi de beni yanına çekebilmek için saygı duydu um eski hislerimden istifadeye kalkışıyorsun."

"Hayır" diye itiraz etti Erika. "Ben de de iştim. Sana bu hayattan bıktı ımı söyledim, çiftlik alıp sakin bir hayata dönüş projem de bir gerçek. Niye inanmıyorsun?"

"Çocuk gibi beni kandırmaya kalkışma lütfen. O projede benim yerim yok. Sen sadece tehlikeli bir yolculukta yanına destek istiyorsun. Ujung Pandang'dan sonra ne olacak, yine ayrılmayacak mıyız?"

Erika başını dikip sert sert Stanley'e baktı.

"Do ru, ayrılaca ız. Ve ben şimdi korkuyorum. Seni de ondan yanımda istedim."

"Bak, bu daha gerçekçi bir ifade. Tutumuna da uyuyor."

"Lütfen, daha fazla birbirimizi kırmayalım. Sebebi ne olursa olsun sana bir öneride bulundum; kabul edip etmemek senin bilece in iş."

Stanley, aslında kendimi kandırıyorum, diye düşündü. Kadına sitem etti i bütün laflar boştu, ne denli haklı olursa olsun, hâlâ onu seviyordu ve Ujung Pandang'a kadar onunla uzun bir deniz yolculu u yapmak, hayallerini titretmişti. Sonuçta bu teklife evet diyece ini de biliyordu. Tam a zını açaca ı sırada barakanın açık kapısında önce Kaptan Orantu görüldü, arkasından da kısa boylu, tıknaz, sa lam yapılı bir başka yerli daha girmişti.

Kaptan arkasındaki adamı öne çıkararak, "Size arkadaşım

,/fy-%W

joko'yu tanıtayım" dedi. "O lumdan sonra Rüzgar Gülü'nü emanet edece im tek kişidir. Onu otuz senedir tanırım. Bu denizlerin en 3/7 iyisidir, benden de iyi. Maluku denizini her hava şartında onunla rahatlıkla geçebilirsiniz. Ayrıca İngilizce bilir. Son yıllarda turistlere sualtı rehberli i yapıyor. Tüpsüz Manado denizlerinde en derine dalabilen avcıdır da. Ona güvenebilirsiniz."

Stanley ve Erika adamı dikkatle incelemeye başladılar. Joko da somutluk bir yüzle yolcuları inceliyordu. Sanki bu yolculu a çıkıştan memnun olmamış gibi bir hali vardı. Stanley bir adım öne çıkarak, "Merhaba kaptan" dedi. "Sanki sizi bir yerden tanıyormuşum gibi geldi, yüzünüz bana yabancı de il."

Joko so uk bir şekilde cevapladı İngiliz'i.

"Haklısınız. Sizi tanıyorum Mr. Moore. Zaten bütün Manado halkı tanır. Bazen aynı yerlerde içki içeriz. Ama beni çıkarabilece inizi pek düşünmemiştim, biz yerliler hep birbirimize benzeriz."

Stanley, adamın kendisini meyhanelerden tanıdı ını anlayınca Erika'nın yanında utanır ojjbi oldu, sonra utanç duymanın anlamsızlı ı kabullenerek omuz silkti.

"Mümkündür kaptan" dedi.

Joko dikkatle genç kadına bakmaya başlamıştı. Bu bakışları yakalayan Stanley rahatsız plmaya başladı. Hatta Orantu'nun verdi i teminata ra men huylanmaya başladı. Acaba kaptan Joko gerçekten güvenilir biri miydi? Fakat adamın yüzünü inceleyince bu bakışların arzudan ziyade meraktan ve nasıl bir işe girişti ini bilmemesinden kaynakladı ını anlamakta gecikmedi.

Nitekim Joko açıkta sordu.

"Umarım uyuşturucu kaçakçısı de ilsinizdir?"

Cevabı Stanley verdi.

"Kesinlikle."

"Hangi milletten oldu unuzu sorabilir miyim?"

"Alman'ım" dedi Erika.

"Niçin bu gidişi gizli tutuyorsunuz?"

Osmar\ç4ysu

Erika tam a zını açaca ı sırada Stanley müdahale etti.

"Çok soru sormuyor musunuz kaptan? Bu sebep sizi hiç ilgilendirmez."

"Yanılıyorsunuz beyim, ilgilendirir. Hem de çok ilgilendirir. Yasa dışı bir işe girişiyorsam bunun nedenini bilmeliyim."

"Bunun karşılı ında çok iyi bir para alacaksınız. Bu yetmez mi?"

Joko ters ters Stanley'e baktı.

"Yakalanırsam, para hapse düşmemi engellemez."

"Girişti iniz işin riski oldu unu bilmeniz lazım. Ayrıca ödeyece imiz paranın Ujung Pandang'a gitmek için çok fahiş oldu unu unutmamanız gerekir."

Joko bu sefer kaptan Orantu'ya döndü. Malayca, "Sen ne dersin Orantu?" dedi.

Buruşuk yüzlü, yaşlı kaptan omuz silkti.

"Karar sana ait."

Joko kirli pantolonunun ceplerine ellerini sokarak homurdanmaya ve barakanın içinde dolaşmaya başladı. Joko daha önce başına gelenlerden dolayı huylanmaya başlamıştı.

"Ben bu işte yokum" dedi sonunda. "Kusura.bakmayın."

Erika'nın yüzü bembeyaz kesildi birden.

Stanley'de böyle bir aksili in do aca ını tahmin etmiyordu. Yine de ilk toparlanan o oldu. Sinirleri gerilmiş, elleri titremeye başlamıştı. O an bir kadeh içkiye gereksinimi vardı. "Pekala" dedi. "Nasıl istersen, kaptan Joko. Biz de başkasını buluruz." İyi bir parayı kaybedece ini anlayan Orantu yine Joko'ya dönerek Malayca onu ikna etmeye çalışan bir konuşma yapmaya başladı.

Erika, Stanley'in kula ına fısıldayarak, "Bu adamın derdi nedir?" diye sordu.

"Daha fazla para koparmaya mı çalışıyor?"

"Olabilir."

"Tamam, ben vermeye hazırım. Söyle ona."

"Acele etme. Bırak, aralarında tartışsınlar."

yf1//ş 7

iki kaptanın arasındaki müzakere uzuyordu. Joko gittikçe sinirlenirgibiydi.

Erika birden ileriye çıkarak Joko'nun yanına gitti. "Bir dakika" diye söylendi.

"Bütün sorunuzun şehri niçin gizlice terketti im mi? Bunu mu ö renmek istiyorsunuz?" "Evet, madam." "Öyleyse söyleyeyim; bir adam öldürdüm."

Stanley neredeyse şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı. Taş kesildi durdu u yerde. Erika'nın nasıl böyle bir ifşaatta bulundu unu anıyamıyordu. En ufak bir müdahalesi olamadı... Joko'da şaşırılmış, garip garip kadına bakıyordu şimdi. Nihayet:

"Birini mi öldürdünüz?" diye sorabildi.

"Evet. Kim oldu unu da merak ediyormuşsunuz? isterseniz onu da söyleyeyim.

Buraya geldi im yattaki bir Alman tayfayı... Rahatladınız mı şimdi?

Stanley, Joko anlamasın, diye bu kez ikisinin de bildi i Rusça ile, "Neler diyorsun Erika, çıldırdın mı sen?" diye homurdandı.

Genç kadın oralı de ildi.

"Tamam mı, oldu mu şimdi? İstedi ini ö rendin mi?"

Joko sanki rahatlamış gibiydi.

Başını salladı. "Evet, madam. Anladım" dedi.

"Götürecek misin şimdi beni."

"Olabilir."

Erika muzaffer bir edayla sırtıp adama sordu:

"Neden fikrini de iştirdin, cinayet sence yeterince a ır bir suç de il mi?"

"Suçun a ırlı ı beni zerrece ilgilendirmez madam, bu sizin sorunuz. Fakat ben nasıl bir insan taşıdı ımı bilmek zorundaydım."

"İşte ö rendin şimdi. Bir katil taşıyacaksın. Kendisine tecavüz etmeye çalışan pis bir tayfayı öldürmüş kadını."

Osmar^ysu

Hava gerginleşmişti birden. Herkes birbirini süzüyordu. Duruma en fazla şaşırın Stanley idi. Joko, "Son bir sorum daha var" dedi.

Erika rahatlamış bir şekilde, "Onu da sor" diye homurdandı.
"Tabii polis de peşinizde, de il mi? Cinayet ortaya çıktı mı?"
"Cesedi bulmuş olmaları lâzım."
Joko rahatlamış gibi başını salladı.
"Tamam, siz hazırlıklarınızı yapın. Yarın sabah erkenden yola çıkarız."
Erika, "Ne?" diye ba ırdı. "Yarın sabah mı?"
"Evet, ancak yarın sabah."
"Olmaz kaptan! Hemen yola çıkmak istiyorum."
"Şaka mı yapıyorsunuz madam? Ujung Pandang'a gitmekten bahsetmişsiniz, hiç tekneyi bir bakıma sokmadan o kadar uzak bir yola çıkılır mı?"
Stanley, balıkçı Orantu'ya dönerek, "Kaptan, teknenin hazır oldu unu söylemiştin bana" dedi.
Yaşlı balıkçı omuzlarını silkti.
"Hazır sayılır, fakat iki aydan beri sefere çıkmadı. Daha do rusu talep olmadı. Joko haklı, bir gözden geçmesi gerekir."
"Bunu niye daha evvel söylemedin?"
"Sormadın ki Tuan Moore."
"O zaman bu iş yatar" dedi Stanley hırçın bir sesle. "Madam bu geceyi Manado'da geçiremez. Onu saklayacak yerimiz yok."
Joko sakin bir sesle, "Bunu dert etmeyin" diye fısıldadı. Sesi yumuşak ve yardıma hazır gibi çıkmıştı. "Kendisini saklayacak bir yer bulunur."
"Nerede?"
İki kaptan yine kendi aralarında Malayca konuşmaya başlamışlardı.
"Ne diyorlar?" diye sordu Erika, Stanley'e.
j#yJ&&
"Senin kalaca ın güvenli bir yer arıyorlar."
"Bu hiç hoşuma gitmedi Stanley."
"Benimde."
İki denizci arasındaki tartışma uzadı biraz. Sonunda Joko, Stanley'e dönerek:
"Benim evimi kullanabilirsiniz" dedi. "Nasıl olsa sabaha kadar teknenin bakımı ile u raşaca ım. Tan yeri a arırken işimi bitirir ve sizi almaya gelirim. Uygun mu?"
Erika ile Stanley bakıştılar.
Genç kadın Rusça, "Ne dersin?" dedi. "Bir numara olabilir mi?"
"Bilmiyorum, biraz riskli görünüyor gözüme ama di er yandan bu adamdan bir kötülük gelece ini sanmıyorum. Kendisine teklif edilen parayı kaybetmek istemez. Yine de denize açılmadan kimseye para vermeye kalkışma."
Erika kabul etti ini gösterir şekilde başını salladı. Sonra: "Tamam kaptan, anlaştık" dedi Joko'ya.
Joko'nun gözlerinde belli belirsiz bir zafere ışığı yandı, ama ne Stanley, ne de Erika o an bunu fark edemediler.
Stanley, "Evin nerde Kaptan Joko" diye sordu neden sonra.
"Kalahuara'da, Tomohon'a giden anayol üzerinde."
"Biraz uzak. Oraya nasıl gidece iz bu gündüz vakti? Şehir uyandı, Madam'ın dışarıda görünmesini istemiyorum."
Düşünür gibi yapan Joko, "Haklısınız" diye mırıldandı. "Tehlikeli olabilir. Geceyi beklemeye ne dersiniz?"
Stanley kararsız kaldı. Buraya da gelen giden çok olabilirdi.
"Geceye kadar ne yapacağız?"
Stanley'in imdadına Orantu yetişti.
"Onu denizden balıkçı kayığı ile Kalahuara'ya kadar götürürüz. Kayalıklara girerseniz başına mosua takıp Joko'nun evine kadar kimseye görünmeden gidebilir."
Osmar\</fysu
Bu fikre İngiliz'in akli yatmıştı. Erika'ya dönerek, "Sana bir 322 yeldirme giydirip buradan götürece iz" dedi. "Yeldirme de nedir?"
"Burada Müslüman kadınların kullandıkları bir tür çarşaf; baş örtüsü ile birlikte giyilen hafif bir üstlük."
Erika yine çaresizlik içinde "Tamam" diye, başını salladı.

Joko anlaşmalarını belli etmek istercesine elini uzatıp Stanley'le tokalaştı, fakat Erika'ya elini uzatmadı.

"Ben şimdi Rüzgar Gülü'nün başına gideyim. Onu ancak yarın sabaha hazırlarım. Benim evimi bilen Orantu'nun adamlarından biri sizi oraya kadar götürür, işte, bu da evin anahtarları. Size göre pek konforlu sayılmaz ama kusura bakmayın. Ben yokken kim gelirse gelsin, kapıyı açmayın. Zaten gelen gidenim de pek yoktur. Muhtemelen sabaha karşı karanlıkta gelirim. Benim geldi imi anlamanız için kapıyı üç kere vuraca ım. Anlaştık mı?"

"Evet, anladım" dedi Stanley.

"Bol şanslar."

Joko para konusuna hiç temas etmeden arkasını dönüp barakadan çıktı... Manado'yu tropikal iklimin sa anaklarından biri bastırmıştı yine. Nereden geldi i belli olmayan ya mur bulutları, birden bütün a ırlıklarını boşaltmaya başladılar. Camdan dışarıya bakan Cage, "Bu çok mantıksız bir şey" diye homurdandı. "Doktoru bu işe karıştı ramazsınız." Cengiz'den ses çıkmadı, ama Emre gülümseyerek, "Yanılıyorsunuz, Mr. Cage" diye kendinden emin bir şekilde mırıldandı. "Doktor Chung çoktan bu işe karıştı bile. Artık onu devreden çıkaramayız. Hayatımı ve edindi imiz bilgiyi ona borçluyuz." "Bunu inkar etmiyorum, ama istedi iniz bu genç hanımın fiilen operasyona iştiraki demektir ki, bunu kabule imkan yok."

,v%/Jş1 1

Ayşe Chung iki adamın kendi hakkındaki tartışmalarını üzüntü ve utançla dinliyordu.

323

Türk ajanlarının başına problem yarattı ı için mahcuptu. Emre bu defa sert bir şekilde konuşmaya devam etti. "Başka alternatifiniz yok Mr. Cage. Kız bizimle gelecek." CIA ajanının gözleri hiddetle ışıldadı.

"Üzgünüm ama buna ben karar veremeyece im. Konuyu, Desk Officer Mr. Brown ile görüşün. O yetkilidir."

"Görüşece im bir konu yok. Siz iste imi sadece ona_ iletin, iletmeseniz de olur. Bu operasyonun Türk tarafının aldı ı vazgeçilmez bir karardır."

Cengiz, Emre'nin ifadesini tam bir şaşkınlıkla dinliyordu. Onun şimdiye kadar bu denli kesin ve otoriter konuştu unu hiç görmemişti. Üstelik bu görevde, kıdemi nedeniyle, onun amiri sayılırdı; hatta belki duruma müdahale etmesi de gerekirdi, fakat işin başından beri CiA ajanlarının kendilerini be enmişli i ve onlara havadan bakıp küçümser tavırtakınmaları onu da sinirlendirdi inden, karışmamayı ye ledi.

Cage bu defa bakışlarını yan tarafta arkalıklı bir sandalyeye ba lanmış yerliye çevirdi. Adama bir kaç adım yaklaşıp sakallı yüzüne baktı.

"Demek bu bir fedaiymiş, öyle mi?"

"Evet, aynen öyle."

"Demincek bir kelime söylemişsiniz, neydi?"

"Kuawanu."

"Malayca tabii ve bunu doktordan ö rendiniz!"

"Çok do ru."

"Bu neticeye nereden vardı ınıızı sorabilir miyim?"

Emre sırtarak Amerikalı ajanı süzdü.

"Ne kadar zamandan beri Sulawesi'desiniz dostum?"

"Yeterince zaman oldu, niye sordunuz?"-

Osman s/f 1/su

"Çünkü hâlâ Radikal Müslüman Fedailerin boyunlarına sıfatlarını belirtmek için muska taktıklarını ö renmemişsiniz."

Cage omuzlarını silkti.

"Boş verin; bu ya bir tevatürdür, ya da doktorun uydurması. Gerçek olsa mutlaka ö renirdim."

Emre sinirlerini yatıştırmak için parmaklarını sıktı. Ajana tam uygun bir cevap vermeye hazırlanırken kapı çalındı. Cage hemen kapıya do ru yürüdü. Gelenlerin Richard Brown ile James Harris oldu unu tahmin etmişti. Az sonra iki Amerikalı ajan da odaya daldılar. Önce iskemleye ba lı fedaiye, sonra da Ayşe Chung'a bir göz attılar.

Richard, "Neler oluyor burada?" diye sordu.

Cage kısaca durumu özetledi. Harris bakışlarını saldırgandan ayıramıyordu. Çoktan kendine gelen saldırgan ise tek kelime konuşmadan odadaki herkesi nefret dolu bakışlarla süzüyordu. Özellikle de doktoru ve Emre'yi. Richard olanları dinledikten sonra Ayşe Chung'a döndü.

"Bu adamı daha önce görmüş müydünüz doktor?"

Genç kız istenilmeyen bir yerde bulunmanın rahatsızlığı ile titrek ve çekingen bir sesle, "Hayır" dedi.

"Onu ne gördüm, ne de tanıyorum."

"Peki sizi neye öldürmeye kalkışmış olabilir?"

"Sanırım bunun nedenlerini Mr. Emre Dereli size açıklayabilir?"

"Ben sizin a zınızdan duymak istiyorum."

"Durun bir dakika" diye müdahale etti Emre. "Bu bir sorgulama mı?"

Richard şaşırılmış bir şekilde Emre'ye baktı.

"Ne sanıyordunuz ki?"

"Şayet bir sorgulama ise buna iznimiz yok."

"İznimiz mi yok? Anlayamadım!"

, tfyJş1 1

"Doktor, Türk İstihbaratının misafiridir ve öyle kalacaktır. Biz gerek görmedikçe buna müsaade etmeyece iz. Kimse kendisini 325 sorguya çekemez." Richard'ın gözleri irileşti. "Dur dostum, a ır ol biraz" diye geveledi. "O Çinli bir yerli. Sizin misafiriniz filan da de il... Unutuyorsun galiba biz aynı tarafta çarpışıyoruz. Bu hiddet niye? Tabii ki onu sorgulayacağız."

"Hayır" dedi Emre. "Onu sorguya çekmek de il, özür dilemeniz gerek. Hayatımı kurtaran insana çok kaba davranıyorsunuz."

Tam bu sırada saldırganı incelemeye devam eden James Harris birden müdahale ederek, "Biliyor musunuz, bu adam Muhammed Osuvva'nın fedailerinden" dedi.

Cage sinirli bir sesle, "Sıradan bir serseri olmadığını nereden çıkarıyorsunuz?" diye sordu.

"Baksana, boynunda deri muskası var. Buralarda onlara Kuawanu denildi ini işitmiştim."

Emre alay dolu bakışlarını Cage'e çevirdi. Ama sesini çıkarmadı. Şimdi CIA ajanları dikkatlerini saldırgana yöneltmişlerdi. Doktorun durumu birden ikinci plana düşmüştü. Emre pervasızca yaklaşıp kızın elini tuttu, onun rahatlamasını sa lamaya çalıştı.

Osuvva'nın fedaisi, ba lı oldu u iskemlede dimdik ve ma rur bir şekilde oturarak odadakileri süzüyordu. Emre ile doktorun evinde yaptığı 1 mücadele sırasında tabanca ile aldı 1 darbe nedeniyle çenesi sol tarafına do ru sarkmıştı.

Muhtemelen alt çene kemi inde bir kırık vardı. Çok acı çekiyor olmalıydı ama yüzünün ifadesinden bu acıyı anlamak mümkün de ildi.

James, "Bu herifi konuşturmalıyız" dedi. "Osuvva'nın yerini biliyordur."

Richard iskemlenin önüne gelerek adamı mintanından kavradı. "Söyle pis köpek! Liderin nerede saklanıyor?" diye hırladı.

"Boşuna zahmet etmeyin. Adam tek kelime İngilizce bilmiyor" dedi Cengiz. "Biz sizler gelmeden önce denedik."

Osmcme tfysu

"Bir de biz deneyelim" diyen James adamın yaralı çenesine

326 do ru orta şiddette bir yumruk savurdu. Hafifçe sarkan çenesinin kırık oldu unu anlamıştı ve yumru u özellikle oraya sallamıştı. Yerli yüzünü buruşturdu, acı ile kıvrandı fakat a zından gık bile çıkmadı.

James ikinci yumru u savurmaya hazırlanırken:

"Boşuna direnip inat etme, konuş. Yoksa öldürünceye kadar yumruklayacağım seni. Anladın mı?"

Saldırgan kin dolu nazarlarını ajana dikmişti.

Doktor Chung, adamın bir kaç saat önce kendisini öldürmeye kalkışmış olmasına ra men yaralı bir insana işkence uygulanmasına, her şeyden evvel bir tıp mensubu olarak rıza gösteremiyordu. Dayanamadı ve fısıldadı.

"Boşuna u raşıyorsunuz. O sizi anlamıyor. Anlasa bile cevap vermez. Görmüyor musunuz, o bir Kuawanu..."

"Ben Kuawanu filan anlamam, bu pis köpek konuşmalı" diyerek bir yumruk daha savurdu. Bu ilkinden de şiddetliydi. Adamın kafası darbenin şiddetinden geri gitti. Kan geliyordu a zından. Fakat yine sesi çıkmamıştı...

Doktor, Emre'ye dönerek, "İsterseniz onu kendi dilinde ben sorguya çekeyim. Konuşacağını sanmıyorum ama uygulanan bu işkencenin yararı yok. İnsanlık dışı bir şey bu. Tahammül etmekte bile zorlanıyorum" diye fısıldadı.

"Pekala, bir dene bakalım/

Emre, James'le saldırganın arasına girdi. CIA ajanı istemeyerek yeri çekildi. Emre'nin dik başlı davranışları Cage'i çileden çıkarıyordu. Hele üç CIA ajanının bulunduğu bir yerde küçümsedikleri başka bir memleket ajanının inisiyatifi ele almaya kalkışması asla kabul edilir şey de ildi.

Doktor iyice saldırgana yaklaştı, hafifçe e ildi ve parmaklarını çenesini muayene etmek için yüzüne dokundurdu. Adam hışımıyla yüzünü geri çekti.

"Korkma!" diye fısıldadı Ayşe Chung Malayca. "Doktor oldu umu biliyorsun yararı kontrol etmek istiyorum."

rffyfsı ?

Yerli ilk defa bitkin bir sesle konuştu. "İstemez, eksik olsun. Senin yardımına muhtaç de ilim."

Adam konuşmakta çok zorlanıyordu.

"Çenen kırılmış" dedi genç kız. "Susman sana bir yarar sa lamaz."

Yerli kızın suratına do ru tükürmek istedi ama çenesinin hareketsizli inden bunu beceremedi, yalnızca kanlı bir salya dudaklarından kırık çenesine do ru aktı.

Ayşe Chung hiç oralı olmadı.

"Adın nedir?"

Adam nefretle hırıldadı. "Pis dinsiz orospu?"

"Ne diyor?" diye sordu Richard.

Doktor ona dönerek, "Önemli de il, bana hakaret ediyor" diye mırıldandı. Sonra bakışlarını yine yerliye çevirerek, "Bu tutumunda devam edersen seni öldürecekler, bunu anlamıyor musun?" dedi.

Fedainin gözleri mutlulukla ışıldadı.

"Ben ölümden korkmam. Ölüme her zaman hazırız."

"Bu son sözün mü?"

"Evet."

Doktor ajanlara dönerek, "Konuşmamakta kararlı" dedi.

Oda da gergin bir sessizlik oldu. İlk soru Cengiz'den geldi.

"Ne yapacağız şimdi bu herifi?"

Ajanlar bakıştılar. James, "Başka şansımız yok, konuşturmaya zorlamalıyız" dedi.

Genç kız a ır a ır odadan çıktı. Bundan sonra olacaklara seyirci kalmak istemiyor ve olacaklara tahammül edemeyece ini biliyordu. Emre peşinden se irtti. "Nereye gidiyorsun?"

"Çok üzgünüm" dedi. "Bütün bu olaylara istemeden karıştım. Ben sadece bir doktor olarak görevimi yapmak istedim. Ama şu anda görüyorum ki, hem kendi başımı, hem de sizinkini derde

Osmarıt >/Iysu

sokmuş durumdayım. Sizin başınıza daha fazla dert açmak 328 istemiyorum. En iyisi ben gideyim."

"Nereye?"

"Hiç bir fikrim yok. Gerekirse Manado'dan da ayrılabilirim."

"Yanılmıyorsam buna zaten karar vermiştik."

"Ama baksanıza, benim yüzümden dostlarınızla da aranız açılıyor. Buna hakkım olmadı ını biliyorum."

"Bilmedi in bir şey daha var."

Genç kız ajanın ne demek istedi ini anlamak ister gibi yüzüne baktı.

Emre sakın bir şekilde mırıldandı.

"Bizim işimizde dostluk diye bir kavram yoktur. Sadece çıkar ve menfaat vardır. İstihbarat örgütleri sadece bu nedenle birbirlerine yaklaşırlar. Menfaat ve çıkar dengesi bozulunca veya ortadan kalkınca yine birbirlerine düşman kesilirler, hatta birbirlerinin kuyularını kazarlar. Çekemezlik, başarıları kıskanma ve bunun gibi daha bir sürü şey vardır aramızda."

"Seni anlıyorum, benim için yaptıklarına da müteşekkirim ama buraya çok önemli bir görevle geldi ini biliyorum ve geçici de olsa şimdiki dostların beni kabullenemiyorlar; bu durumda sana ayak ba ı olaca ım. Buna hakkım yok."

"Hepsi bu mu?"

"Evet."

"Ama benimle Türkiye'ye gitmek ve yeni bir hayat kurmak istiyorsun, de il mi?"
"İsterdim fakat bunun imkânsızlı ını şimdi anlıyorum."

"Beni burada bekle" diyen Emre kızı dışarıda bırakarak odaya döndü. Gür bir sesle, "Evet beyler!" dedi. "Doktor bizim himayemizde oldu una göre şimdi geriye tek bir sorun kalıyor, o da bu herifi ne yapaca ımız. Hemen oylamaya koyalım." Ajanlar emredici bir edayla konuşan adama baktılar. Cengiz dahil hiç birinden ses çıkmadı. Düşünmeye başladılar...

4

Joko balıkçı kulübesinden çıkınca do ru küçük koydaki Rüzgar Gülü'nün yattı ı sahile gitti. Aslında tekneyi gözden geçirmek gibi bir niyeti yoktu. Rüzgar Gülü'nün iyi ve bakımlı bir tekne oldu unu bilirdi, Kaptan Orantu ona^özünün içi gibi bakardı, tek iste i biraz vakit kazanmaktı. Tabii bir de otuz yıllık dostunu bu işe bulaştırmamak. Orantu'nun az sonra yanına gelece ine emindi. Tekneye girerek brandaları kaldırıp sülün gibi uzanan motoru şöyle üstünkörü bir inceledi. Her şeyi yolundaydı. Zaten böyle bir incelemeye de gerek yoktu, çünkü tekne sefere çıkmayacaktı.

Bir sigara yakıp Orantu'nun gelmesini bekledi. Daha çok vakti var sayılırdı. Önce Orantu ile temas kurmalı sonra planını uygulamaya geçmeliydi. Tabii bir ihtimal daha vardı; şayet durumu ihbar edece i Muhammed Osuwa'nin adamları için bu firar önemli de ilse hiç sorun yok demekti; o zaman kadını her istedi i yere götürebilirdi...

Kaptan Orantu'yu bir buçuk saat kadar beklemek zorunda kaldı. Sa anak geçmiş, yakıcı güneş etrafı kavurmaya başlamıştı yine. Kaptan tekneye geldi inde ona güverteden el salladı. Orantu halinden memnundu.

"Nasıl buldun benim kızı?" diye sordu. "Zıpkın gibi de il mi?"

()s/)iar{ ç4ysu

Joko'nun asık suratla kendisine baktı ını görünce endişelenerek sordu:

"Bir meselemiz var?"

"Öyle sayılır Orantu."

"Sanırım motorla ilgili de il."

"Pek tabii ki de il, senin Rüzgar Gülü'ne nasıl baktı ını bilmez miyim?"

"O zaman sorun nedir?"

"O kadın!"

Kaptan yüzünü ekşitti.

"İtirazın varsa biraz gecikmedin mi Joko? Kadınla adamı balıkçı kayı ına bindirip senin evine yolladım bile."

"Sorun bildi in gibi de il. Kadın yalan söylüyor."

"Bunu ben de tahmin edebiliyorum ama bu bizi ilgilendirmez ki. Zaten yaptı ın o itiraza da bir anlam verememiştim."

"Birbirimizi otuz yıldır tanırız Kaptan ve seni severim. Başına bir belâ gelmesini istemem."

"Neler saçmalıyorsun sen? Bu ilk defa yaptı ımız bir iş de il. İyi para alaca ımızı unutuyorsun galiba. Bu paraya Ujung Pandang'a yüzülür bile."

"Cinayet işi yalan. Sanırım bu kadın bir casus."

Orantu omuz silkti.

"Biz balıkçıyız, öyle şeyleri anlamayız. Suç ha cinayet olmuş, ha casusluk? Bizim için ne fark eder?"

"Fark eder dostum, şayet işin ucunda Muhammed Osuwa varsa!"

Kaptan birden irkilerek arkadaşına baktı.

Sakallı esmer yüzü ve sararmış dişlerinin görüldü ü tebessümü birden donuklaştı.

"Muhammed Osuwa mı dedin?"

"Evet."

"Pek anlayamadım? Bu kadın Osuwa'nin aleyhine çalışanlardan mı?"

"Öyle sanıyorum."

Kaptan biran inanmaz gözlerle Joko'ya baktı.

"Bunu sen nereden bilebilirsin ki? Radikallerle ilişkin oldu unu hiç sanmıyorum, sen Müslüman bile de ilsin."

"Do ru ama şu son üç beş gündür tasavvur bile edemeyece in şeyler oldu."

"Ne gibi?"

"Bazı boktan işlere karıştım. İstemedem..."

"Nasıl yani? Casusluk gibi mi?"

"O kadar uzun boylu de il. Ama Osuwa adına bazı işler yaptım."
Kaptan yine kuşkuyla süzdü Joko'yu.

"İnanmıyorum..."

"İnansan iyi olur. Sebep para... Burada İsraili bir adam bana yüklü bir para vaat etti, Osuwa'nin yerini ö renmem için."

"Ama Osuwa bu mevsim burada olmaz ki."

"Haklısın ama bundan kesin emin de ilim. Burada çok adamı var. Şu sıralar buraları casus kaynıyor. Bir kaç gece evvel Cookies Net'de bir adam öldürüldü, haberin var mı?"

"Duydum, ama bir beyaz oldu unu işitince fazla ilgilenmedim." "Sanırım ölen de, öldüren de casustu. Ve ben o gece o bardaydım. Buradaki yabancı casuslar o olayla çok ilgilendiler. Nitekim onlardan biri bizim Wira kanalıyla beni buldu, İsraili ile öyle tanıştım, iste ini açıkladı önce kabul ettim ama sonra korkmaya başladım. Bu herifler gelip geçici ama Osuwa hep bizimle beraber. Onun adamlarına gerçe i anlattım. Dün gece İsraili öldürüldü. Biraz para da aldım." Kaptan düşünmeye başladı. Otuz yıllık arkadaşının kendisine yalan söylemeyece ini bilirdi. Homurdanarak a zının içinde bir şeyler geveledi.

Os/nari//fysu

Joko devam etti.

"Biliyorum yaptı ım iş hoş de il ama Radikallerle artık başım dertte. Bu kadının da Osuwa aleyhine casusluk yaptı ını düşünüyorum. Zaman de işiyor Kaptan, istesek de istemesek de Muhammed Osuwa'nin er veya geç Sulawesi'ye hakim olaca ını biliyoruz. Dedi in gibi biz fakir denizcileriz, siyasetle ilişkimiz yoktur ama gelece imizi de düşünmek zorundayız, o ve adamlarıyla kötü kişi olmak, mimlenmek istemem. Bu kadın onun düşmanı ise Osuwa'ya durumu bildirmek zorundayım. Önce sana açıklamak istedim, aksi halde senin de başın derde girebilir."

Orantu teknenin içinde dolaşmaya başladı. Bir yanda kaçıraca ı parayı, di eryanda da Osuwa'nin adamlarıyla başına alaca ı belayı düşünüyordu. Hemen karar veremedi.

"Ama kadının casus oldu undan kesin emin de ilsin, de il mi?"

"Yanıındaki İngiliz casusu olmasaydı şüphelenmezdim, ama onun burada yıllardır ajanlık yaptı ını hepimiz biliriz."

Kaptan olumsuzca başını salladı.

"Yapma yahu! Stanley! tanırım. O alkoli in tekidir. Gerçi ajan oldu unu kendi de itiraf eder ama ondan bir bok çıkmaz. Ayrıca insan canlısı iyi bir adamdır. Onu severim."

"Böyle işler belli olmaz Kaptan. Durur durur sonra bir gün görevini yapar."

Orantu içini çekerek sordu:

"Ne yapmayı düşünüyorsun şimdi?"

"Senin de başını derde sokmak istemem. Zaman kazanmak için kadına ancak yarın sabah yola çıkabiliriz dedim. Yoksa Rüzgar Gülü'nün hemen harekete hazır oldu unu biliyordum. Önce seninle konuşup sonra Osuwa'nin adamlarıyla temas kurmayı düşündüm. Şayet yanıldıysam sorun yok, adamlar işimize karışmaz, onları yarın Ujung Pandang'a götürürüm, ama Osuwa aleyhine çalışıyorsa o zaman işin icabına onlar bakar."

Kaptanın suratı iyice asıldı.

rç4yIş1 1

"Senin evinde mi?" diye sordu.

Joko kayıtsızca omuz silkti. Cevap vermedi.

"Kadının yalan söyledi inden kesin emin misin? Öldürdü ünü iddia etti i tayfanın akıbetini araştırabilirsin, belki de do ru söylüyordur."

"O kolay, Wira'nin poliste arkadaşları vardır, ona sorup ö renebilirim ama bence Osuwa'nin adamlarıyla konuşmalıyım. Bu ikimizin gelece i içinde şart."

Kaptan isteksizce, "Söyledi in gibi olsun" diye homurdandı...

Güneş tam tepelerindeydi. Denizden esen hafif rüzgara ra men Stanley ter içinde kalmıştı. Uzun balıkçı kayı ının içinde yeldirmeyle oturan Erika'ya bakıp gülümsedi. Genç kadın şarklı Müslüman kadınlar gibi iyice örtünmüştü, açıkta kalan tek yeri hafif oval çehresiydi. Yine de o çehrevi gören herkes kesinlikle onun yerli bir kadın olmadığını anlardı. Güneşten bronzlaşmış cildi, ufak ve

kalkık burnu, harikulade derin mavi gözleriyle hangi kılı a girerse girsin, Erika eşsiz güzelli ini saklayamıyordu.

Genç kadın, "Niye gülümsüyorsun?" diye sordu. Stanley'in bakışlarındaki be eni ve hayranlı ı anlamıştı aslında. Ama sırf içindeki hoş gitme duygusunun verdi i bencil ve kadınsı bir hazla sormuştu bu soruyu. Eski aş ından hislerini itiraf etmesini bekliyordu.

İngiliz büyük bir rahatlıkla, "Çokgüzelsin" dedi. "Bu kılıkta bile."

Nasılsa kürekteki iki yerli İngilizce bilmiyorlardı. Kadın Stanley'i zorlamayı denedi. Beş yıl sonra eski aş ının a zından dökülen samimi itiraftan zevk alıyordu.

"Hadi oradan yalancı!" diye tahrik etti. "Bu kılıkta nerem güzel?"

Oysa Stanley çok samimi idi.

"Do ru söylüyorum" diye fısıldadı. "Hangi kılı a girersen gir, sen çarpıcılı ını asla yitirmeyen birisin."

Osman^çtfysu

"İnanmıyorum, bak seni etkileyemedim. Benimle Ujung Pandang'a gelmiyorsun."

İngiliz ajan, kadına arzuyla baktı.

"Gelmeyece imi söylemedim."

"Ama gelece ini de söylemedin."

"Yine benle oyun oynuyorsun Erika. Elimin mahkum oldu unu çok iyi biliyorsun."

Genç kadın yalancıkıtan şaşırmış gibi sevindi.

"Gerçekten gelecek misin?"

"Başka şansım var mı? Seni bu şartlarda yalnız bırakaca ımı aklın kesiyor mu?"

Erika dudaklarını büzüp onu öpüyormuş gibi yaptı.

Tomohon yolu üzerindeki Joko'nun oturdu u Kaiahuara semtine deniz yolu ile gitmek hiç şüphesiz daha uzun zamanlarını alıyordu ama görünmemek için bu yolu seçmeye mecburdular. Kürekçi yerliler sandalın burnunu birden denize dik inen bir yarmanın önündeki kayalık alana çevirdiler. Paçalarını dizine kadar sıvamış yerli Wira denize atlayarak kayı ı burnundan tutup iyice sahile yanaştırdı. Dalgalar hafif hafif kayaları dövdü ünden kayaların üstü kaygan ve yosun ba lamıştı. Önce Stanley mokasenlerini çıkararak denize girdi ve elini uzatarak Erika'nın inmesine yardımcı oldu. Genç kadın yosunlu satıhta düşmemeye çalışarak sıçrayıp topra a ayak bastı. Az sonra Wira'nın önderli inde dar bir patikadan yukarıya do ru tırmanmaya başladılar. Öteki kürekçi kayı ı a ır a ır sahilden çekerek uzaklaştırmaya girişmişti bile.

Patika yukarıya varınca Kalahuara'nın ortasından geçen ana asfalta vardılar. Bir süre soluklanarak etrafa bakındılar. Asfaltın öbür yanı, ufak bir köy niteli indeydi. En fazla on beş, yirmi hanelik ufak bir yerleşim birimi. Hepsi tek katlı, bahçe içinde, basit köy evleri. Yoldan geçen en ufak bir araç dahi yoktu. Erika sıkı sıkı Stanley'in elini tutuyordu ve İngiliz nedense sevdi i kadının bu çocuksu teslimiyetinden büyük bir haz duyuyordu.

tffyfş r

Asfaltı geçtiler.

Köyün içine girdiklerinde bir iki kişi yeldirmeli Erika'dan ziyade 335 Stanley'e ilgi duydu ama bu da onları endişelendirecek boyutta de ildi; çünkü kapılarının önünde aylak aylak güneşlenen iki yaşlı adam, onları yeterince ilginç bulmamış olmalıydılar ki bakışlarını bir süre sonra üzerlerinden alıp başka şeylerle meşgul olmaya başladı.

Joko'nun evi köyün sonuna do ruydu.

Sondan bir evvelki. Arkası gözün alabildi ine açık bir araziye açılıyordu. Evin bahçesi son derece bakımsızdı. Şekilsiz taflanlar, bodur kaktüsler ve nasılsa yerini sevmiş bir kaç begonvil a acı mevcuttu.

Stanley en fazla böyle yerlerde görmeye alışkın oldu u meraklı çocukların hiç ortalarda görünmemesine şaştı.

Wira kapının önüne kadar gelip onları bıraktıktan sonra hızlı adımlarla uzaklaştı ve asfalt yoldan Manado'ya do ru yollandı. İngiliz, Joko'nun teslim etti ^ anahtarla kapıyı açarken bir süre daha yerlinin arkasından baktı.'

Tepelerinden ışığıyan güneşin aydınlı ından sonra içeriye ilk girişlerinde evin içi onlara oldukça karanlık geldi. Gözleri etrafa uyum sa layınca içeriyi tetkike başladılar.

Fakir, bakımsız ve da ı'nık bir evdi.

Stanley hiç şaşmadı ama Erika tiksintiyle yüzünü buruşturdu.

"Köpe i ba lasan burada durmaz" diye homurdandı.

"Ama biz bir gece geçirece iz."

"Ne yazık ki öyle."

İngiliz ajan küçümseyen bir eda ile sırıttı. "Gerçekten çok de işmişsin sevgilim. Eskiden böyle şeylere aldırılmaz ve içinde bulundu un her şartı rahatlıkla kabullenirdin."

"İnsanlar zamanla de işir Stanley. Ben de de iştim. Artık bu mesle e uyum sa lamakta zorlandı ımı sana söylemişim. Daha rahat, daha sakin ve sıkıntısız bir yaşamı arzuluyorum artık."

Osmari^ysu

Stanley konuşmayı fazla uzatmadı. Önce odaları dolaştı. Yatak 336 odası gerçekten çok da ınık ve pisti. Karyolanın çarşafı sanki bir seneden beri de iştirilmemiş gibi kir içindeydi. Joko üstünden çıkardı ı kirli giysileri bile yerlerde bırakmıştı. Stanley ilk iş olarak çarşafı yata ın üzerinden çekip aldı; şiltenin üzerine uzanmak daha akıl karı olacaktı. Sonra mutfa a do ru yürüdü. Eve girer girmez ilk iş olarak yeldirmesinden kurtulan Erika, sessizce onun peşinden geliyordu. "Sıca ın altında bu örtü beni pişirdi; elimi yüzümü yıkayaca ım bir yer yok mu burada?"

Evi araştırmaya devam eden Stanley parma ı ile yan taraftaki dar bir bölmeyi işaret etti. "Şurada banyoya benzer bir şey var, sanırım birde ilkel duşu..." Bu arada ingiliz mutfa a dalmıştı. Mutfak da ufak ve yıkanmamış kirli kaplarla doluydu. Peşinden gelen Erika, "Sahi" dedi. "Bütün gün ne yiyece iz burada? Ben daha şimdiden acıktım."

Köşede 1960'lardan kalma çok eski model bir Westinghouse vardı.

Tıkırtılı sesler çıkararak işliyordu.

"Hayret!" diye mırıldandı Stanley. "Hâlâ çalışıyor" Dolabın kapa ını açtı. İlk gözüne çarpan şey bir şişe beyaz Fransız şarabı oldu. Yanına meyve artıklarınının bulaştı ı bir kap içinde de mango, ciku ve Custard elması vardı.

ingiliz ajan sırıttı, "Anlaşılan Joko şaraptan hoşlanmıyor" diye söylendi.

"Yoksa şimdiye kadar çoktan içip bitirirdi. Hem de kalite bir şarap, herhalde dalgıçlık yaptı ı bir grup Fransızların hediyesi olmalı."

"İyi de şarapla karnımızı doyuramayız, ne yiyece iz."

"Üzgünüm sevgilim ama şu taba ın içindeki meyvelerle idare etmek zorundayız." Meyvelere bir göz atan Erika yüzünü buruşturdu.

"Pislik" dedi.

Stanley çoktan şarap şişesini eski buzdolabından çıkarmış

d/fşt *

mantarını açmaya yarayan bir alet aranıyordu. Genç kadın, "En iyisi ben yıkanayım" diye homurdandı.

"Kendimi leş gibi hissediyorum"

Banyo gerçekten çok dardı.

Ufak bir klozet hemen yanında da bahçe fıskiyesini andıran, su borusu dışardan duvara monte edilmiş bir duş asılıydı. Erika banyo kapısını kapatmadı. Küçük bir iskemleyi banyoya çekti, her şeye ra men ürktü ü belli oluyordu, çantasından Glock'u çıkarıp iskemlenin üzerine yerleştirdi. Hızlı hızlı soyunmaya başladı. Bir ara gözü Stanley'e takıldı; MI6 ajanı yüzünde keyifli birtebessümle mantarını açtı ı şarap şişesini eline alarak açık duran kapının önüne dikilmişti.

Genç kadın gülerek, "Beni mi seyredeceksin?" diye sordu.

"Ne yapayım, bu pislik yuvasında bundan daha güzel seyredilecek bir şey var mı?" Erika hiç oralı olmadı.

Önce tişörtünü sonra dalaya ındaki kotunu çıkardı. Sıra sutyeni ve daracık külotuna gelince çapkın bir şekilde göz kırptı. "Nasıl buluyorsun?"

Stanley şarap şişesinden bir yudum alırken, "De me striptizcilere taş çıkartacak kadar usta" diye mırıldandı. Tahrik olmamak elde de ildi, Erika'nın gerçekten harika bir vücudu vardı. Seyredilmekten zevk duyuyormuş gibi muslu u açtı ve kenarda duran e ri bü rü sabun kalıbını alarak suyun altına girdi.

Su herhalde dışarıdaki bir depodan geliyor olmalıydı ki, gere inden fazla ılıktı. Su damlaları kadının omuzlarından aş a ılara do ru kayarken, Stanley bo azının kurudu unu hisseder gibi oldu. Hatta bir ara çılğınca bir duyguya

kapılarak sırtındakileri çıkarıp birlikte düşün altına girmeyi aklından geçirdi. Hemen oracıkta Erika'ya sahip olmayı düşledi. Su ya kireçliydi ya da kullandı 1 sabun kötüydü, bir türlü rahat köpürmüyordu. Genç kadın pervasızca sabunu tuttu u elini vücudunun en mahrem yerlerinde dolaştırırken Stanley daha fazla dayanamayaca ını hissetti. İsted i

Osnıanjzfyysu

zaman tam bir şeytan olabiliyordu Erika; o kadar tabii ve rahattı ki, 338 şaşmamak elde de ildi. Cinsellik sanki ruhuna işlemiş, asla ayrılamayaca ı bir şeydi. Az evvelki ruh halini düşündü; her şeyi küçümseyen, içinde buldukları şartları kabul etmeyen, bu zorlukları hiç tatmamış bir kadın gibi mızımız ve şikayet doluydu. Oysa şu anda her şeyi unutmuş ve adamı tahrik için her imkanı kullanmaya başlamıştı. Stanley iradesini zorlayarak kapının önünden çekildi. Daha fazlasını seyre tahammülü yoktu. Şarap şişesini birden dikti başına. Uzun bir yudum aldı. Gözlerini kırıştırdı, alkolün sıcaklı ını duyumsadı. Açık kapının önünden yeterince uzaklaşınca, "Ben aptalın tekiyim" diye mırıldandı içinden. Onu hiç tanıyamamıştı, aslına bakılırsa mazisinin bu unutulmaz anısı geçirdikleri süre itibariyle bir kadını tanımaya yeterli de de ildi. Sadece şehvet dolu günleri anımsıyordu, koca bir haftayı. Bir başka erkek için fazla bir şey ifade etmeyen o bir hafta hayatının kaymasına neden olmuştu. Çok garip, diye fısıldadı. Gösterdi i bu aczi şimdi bile bir türlü açıklayamıyordu kendine. Yaptı ı bir saçmalıkta ama beş yıl sonra yine kadının peşine takılmış, olayların tüm menfili ine ra men, sihir ve cazibesinin etkisiyle peşinden gitmeye devam ediyordu. Çok mantıksız bir davranıştı tutumu. Yatak odasına gidip az önce çarşafını kaldırdı ı şiltenin üzerine oturdu. Elinde şarap şişesi öylece kaldı. Duyguları ile mücadele halindeydi. Beyni pelteleşmiş gibiydi.

O vaziyette ne kadar kaldı ını fark edemedi. Banyomsu o ufak aralıktan akseden su sesleri kesilmişti. Stanley hiç kıvıldamadan gözleri sabitleşmiş kapıya bakıyordu. Ruhu sanki boşalmıştı.

Az sonra Erika gözüktü.

Çırılçıplaktı ve koltu unun altına, sırtından çıkardı ı eşyalarıyla çantasını sıkıştırmış, çıplak ayaklarının ucuna basa basa yanına geliyordu. Stanley boş ve anlamsız bakışlarla onu takip etti.

Genç kadının suratı asıktı.

Yanına yaklaşıp elindeki eşyalarını boş bir iskemlenin üzerine bırakırken:

f0fylş/ ı

"Bana bir sigara ver" diye söylendi. Sanki sesi emir verir gibi çıkmıştı.

Stanley bir robot ahengi içinde uzanıp cebinden çıkardı ı paket ile çakma ı uzattı.

Erika bir süre konuşmadı. Sigarayı yakıp derin bir nefes çektikten sonra paketi iade ederken, "Ne o, aklın yine geçmişe mi gitti?" diye homurdandı.

Stanley'den karşılık alamamıştı.

Adamın cevap vermemesi sanki kadını daha da sinirlendirmişti. Bir süre o da sessiz kaldı. Sonra ıslak vücudu ile şiltenin üzerine uzandı.

"Ne yapayım, ben buyum işte! Beni oldu um gibi kabullenmek zorundasın. Bundan sonra de işecek de ilim ya?"

Stanley bakışlarını a ır a ır yanında yatan kadına çevirdi.

Saçlarından, omuzlarından ince su damlacıkları, pembe başlı meme uçlarına ve gergin karnına do ru süzülüyordu.

İ |O+O+O

Neden sonra Stanley, "Biliyorum" diye fısıldadı. Sesi yorgun ve bitkin çıkmıştı. Beş yıllık bir ızdırabı yeni fark etmiş gibi kafasını sallıyordu. "Sen böylesin işte..."

Erika fingirdek bir şekilde kıkırdadı.

"Neye bozuldu unu anlamıyorum, ne yaptım ki? Sadece o an beni seyretmeden hoşlandım. Ne yani, davetkar olmamalı mıydım? Biran canım seni çekti."

Stanley kadınla göz göze gelmemeye çalışıyordu. "Boş ver!" dedi.

"Ne demek boş ver? Beni arzulamıyor musun? Yüzüme bak, lütfen!"

Stanley istemeye istemeye bakışlarını genç kadının duru mavi gözlerine çevirdi.

Osma/\ rfysu

Erika şimdi asık suratını de iştirmiş, düşün altındaki gibi canlı, 340 arzulu ve neşeli adama gülümsemeye başlamıştı. "Hadi, uzatma artık, beni kollarına al, sahip ol" diye inledi. Bütün azim ve dirayetine ra men Stanley, içinde bir şeylerin eridi ini hissediyordu. Genç kadının nemli elleri bile ine yapışıp çekince, içindeki son direnç de yıkıldı. Dudakları a ır a ır Erika'nın meme başlarını buldu, diliyle gö üslerindeki su damlacıklarını aldı, eli gergin karnına do ru giderken, bütün aklından geçenleri unutmaya başlamıştı bile. Hem de bu kadar çabuk ve kısa zamanda.

Titreyerek ihtiras girdabına kapılmadan önceki son anımsayabildi i şey kendi talihine okudu u lanetti...

Joko ö le sıca ında kendisine verilen adrese koştu.

Kapıyı uzun uzun çaldıktan sonra beklemeye başladı. Nedense kapı açılmıyordu. Tam ümidini kesmeye başladı ı sırada tahta kapı aralandı ve bir baş göründü. Adamı hemen tanımişti, Tomohon'a gitmeden önce ufak kulübede gördü ü adamlardan biriydi bu.

"Ne var, buraya neden geldin?" diye sordu adam.

Joko yine de biraz sıkılarak, "Efendi Hazretlerine iletilmesini istedi im bir haber var" dedi.

Osuwa'nin adamı bir süre isteksizce onu süzdü.

"Ne haberi?"

Joko haberi karşısındaki adama açıklayıp açıklamamak konusunda mütereddit kaldı. Onun sıradan biri oldu unu biliyordu. Fakat kapıya kadar geldi ine göre hiç olmazsa yarım yamalak bir şey söylemeliydi.

"Manado'dan kaçmaya çalışan yabancı bir kadınla ilgili haberim var."

"Bu bizi niye ilgilendirsin ki?" diye sordu adam.

Afallamıştı Joko.

"Kadının casus olmasından şüpheleniyorum. O yabancı bir ajan."

Adam bir süre daha dalgıcın yüzüne dik dik baktı. Neden sonra, "Bekle" dedi. İçeri girip kayboldu, kapıyı da kapatmıştı. Aradan üç 341 beş dakikaya yakın bir zaman geçti. Joko sabırsızlanmaya ve endişelenmeye başlamıştı.

Nihayet kapı açıldı.

Aynı adam, "Gir içeri!" diye homurdandı. Kendisinden hoşlanmadı ı en azından güvenmedi i belli oluyordu. Joko'yı sıcak bir odaya aldı.

İçerde tanımadı ı başka biri vardı.

"Anlat... Kısa olsun ama."

Joko ürpererek karşısındaki adamın boynundaki muskaya baktı. O bir Kuawanu idi.

Belindeki kuşakta tahta sapı işlemeli bir ijuvu taşıyordu. Joko titreyerek: "Yabancı bir kadın" dedi. "Alman... Burada bir başka Alman'ı öldürdü ünü ve gizlice, yani polise görünmeden, Ujung Pandang'a gitmek istedi ini söylüyor. İnanmadım ona... Bence casus... Tabii, emin de ilim. Bu benim kajim..."

Adam hiç sesini çıkarmadan kendisini süzüyordu.

"Peki niye bize geldin?"

Joko yutkundu...

"Efendi Hazretlerinin adarnları yeni bir şey ö renirsem bu adrese baş vurmamı söylemişlerdi" diye fısıldadı.

Önce Kuawanu'dan yine hiç ses çıkmadı. Kahredici bakışlarını sanki kendisini ölçmek ister gibi gözlerini dikilmişti. Sonra: "Nerde şimdi bu kadın?" diye sordu. "Benim evimde." "Niye sana geldiler?"

"Kaptan Orantu'nun motoru ile onları buradan kaçırmamı istediler."

"Peki niye kaçırmadın?"

"Dedim ya, Efendi Hazretlerinin adamına söz vermiştim. Yeni

Osman, çtfysu

bir şey ö renirsem önce size haber verecektim. Gidişi yarın sabaha 342 erteledim."

"Kabul etti mi?"

"Başka şansı yoktu."

"Kadının adını biliyor musun?"

"Hayır, söylemedi. Ama yanındaki adamı tanıyorum."

"Bir de adam mı var yanında?"

"Evet. ingiliz ajanı Stanley Moore. Onu burada herkes tanır. Çok içki içer. Herhalde siz de bilirsiniz."

Adam, tanıyıp tanımadı ını belli eden bir davranışta bulunmadı.

"Bekle" dedi yalnızca ve Joko'yı kapıyı açan yerliyle yalnız bırakarak odadan çıktı. Bekleyiş dakikaları dalgıca çok uzun geldi, sanki bir saat geçmiş gibiydi. Oysa topu topu on dakika bile beklememişti. Joko heyecandan sucuk gibi terliyordu.

Kuawanu odaya döndü ünde yüzü yine taş gibi ifadesizdi. Bir süre Joko'nun yüzüne baktıktan sonra, "Evin nerede?" diye sordu.

Dalgıç evinin adresini verirken hâlâ heyecan içindeydi. Fedai yerli nihayet: "Efendi Hazretleri verdi in bu bilgi için seni yine ödüllendirecek" diye konuştu. "Şimdi ortadan toz ol. Ve biz seni buluncaya kadar da evine gitme." "Anladım efendim."

Joko sahile dönerken omuzlarından büyük bir yükün kalktı ını hissediyordu...
|04040

Behruz Mansuri, Polis Müdürü Habibi ile aynı anda aya a kalkmışlardı. Kapıdan içeriye giren Muhammed Osuwa'yi saygıyla selamladılar. Savama ajanı e ilerek: "Efendi Hazretleri fakirhaneme teşrifle beni onurlandırdılar, fakat bu ani ziyaretin kendileri için, içinde bulundu umuz şartları göz
Ayfy '

önüne alırsak, çok sakıncalı oldu unu ifade etmeme umarım izin verirler" dedi. "Şu sıralar Manado size düşman ajanlarla kaynıyor." 343

"Siz müsterih olun sevgili yavrum. Burası benim vatanım ve do du um yer. Burada asla tehlikede sayılmam. Ayrıca yeterince silahlı bendeganım tarafından da korunuyorum."

"Şüphesiz takdir Efendilerine aittir. Fakat son zamanlarda aldı ımız istihbaratlar bende ciddi endişeler do uruyor."

"Endişelenmenize mahal yok, müsterih olunuz. Her şeyden haberdarım. Benim kaynaklarım da yeterince çalışıyor."

Mansuri misafirine yer gösterdikten sonra göz ucuyla Habibi'ye baktı. Polis Müdürü, Muhammed Osuwa oturmadan, kalktı ı koltu un yanında dimdik bekleyerek saygısını göstermeye devam ediyordu. Osuwa oturunca, o da koltu unun kenarına ilişti.

Mansuri, dini lidere dönerek, "Acaba sebep-i ziyaretinizi neye borçluyum?" diye sordu. Sesi son derece düz ve canlılıktan yoksundu.

Muhammed Osuwa siyah sakalını sıvazlarken, "Bunu, az önce ifade buyurdu unuz endişelerinizle ilgili de sayabiliriz. Cidden şu sıralar, inanç ve akidelerime muhalif pek çok gafil, naçiz bedenime suikast tertibi peşindeler. Sanırlar ki benim intihalimle açtı ım çı ır ve meşalesini yaktı ım ufk-u nurani hitama erecektir. Do rudur, şu sıralar bu fakir şehirde, bu gafletin heyecanı ile yaşayan bir yı ın yabancı var. Ne yezık ki bunlara destek olan bazı hemşehrilerime de tesadüf ediyorum."

Habibi hemen celallenerek, "Efendi Hazretleri isimlerini lütfedin, hemen hepsinin köküne kibrit suyu ekeyim" diye fısıldadı. Muhammed Osuwa tebessüm ederek başını salladı.

"Bundan hiç şüphem yok evladım. Zaten sizden bunu da rica edecektim."

"Emredin Hocam."

"Bu sabah adamlarımdan biri şu bizim eski Çinli doktor Chung'un kızını evinde ziyarete gitti. O da bir doktormuş, kızı tanımam ama aleyhimize faaliyette bulundu unu maalesef tespit

Osmarijtfysu

etmiş bulunuyoruz. Kendisine bir ikazda bulunacaktık. Fakat 344 adamım geri dönmedi. İşin ilginç yanı kız da birden ortadan kayboldu. Hastanesini araştırdık, bu gün işe de gelmemiş. Bu kız kesinlikle menfur emellere hizmet eden bir dinsizdir, Artık onun ortadan kaldırılması vacip oldu."

Habibi irkilerek Osuwa'ya baktı.

"Dün gece ben onun evindeydim. Kapısının önünde bir Mossad ajanının ölüsü vardı. Adam bıçaklanarak öldürülmüştü. Ondan şüphelenmeye başlamıştım zaten."

"Do rudur evladım. Onun cezasını biz vermiştik."

"Ama" diye kekeleydi Polis Müdürü, "Bu sabah doktordan herhangi bir ihbar almadık. Adamınızın akıbetinden emin misiniz?"

Osuwa içini çekti. "O güvendi im sadık adamlarımdan biriydi. Başına bir hal gelmemiş olsa çoktan dönerdi." O zamana kadar yumuşacık çıkan sesi birden sertleşti ve emreder birtona büründü. "O doktorun ölüsünü istiyorum."
"Mutlaka icabına bakılacaktır, Efendi Hazretleri. Emin olabilirsiniz."
"Bunu duydu uma sevindim. Bu meyanda beni endişeye sevk eden bir kaç mesele daha var. ilki, şehirden kaçmaya çalışan bir Alman kadınla bir İngiliz ajanı hakkında."

Bu söz üzerine Behruz Mansuri birden dikkat kesildi.

Gerd Rupper'in söyledikleri aklına geldi. Ama hiç sesini çıkarmadan Osuwa'nin anlatacaklarını önce dinlemeyi ye ledi.

"Onlar hakkında kısa bir araştırma yaptırđım" dedi Osuwa.

Efendi Hazretlerinin kimi kastetti ini az buçuk Habibi de anlamıştı. Kadınla kimi kastetti i apaçık belliydi, ama İngiliz ajan diye bahsetti i Stanley Moore ile o güzel kadın arasında bir ilişki kuramıyordu. Daha dün gece Pilgrims Hotel'de Stanley'le yemek yemiş ve kadını tanımadı ını görmüşdü. Ya Osuwa yanlış bilgi almıştı ya da Stanley müthiş bir yalancıydı. Yavaş yavaş ikinci ihtimal beyninde a ırlık kazanmaya başladı. Galiba beş sene, İngiliz bütün çevresine kendini alkolik, işe yaramaz, aylak biri olarak tanıtıp

.tfyJş1 *

başarıyla saman altından su yürütmüşdü. Amerikalı ajanlar adına kendisine verdi i bin dolarlık rüşveti hatırlayınca iliklerine kadar 345 titredi. Bunu Muhammed Osuwa'nin kesinlikle ö renmemesi gerekirdi. Akli yeniden Stanley'e takıldı. Onunhakkında yeni işitti i bu olaya inanamıyordu bir türlü. Hatta yemekte Alman kadından bile bahsedip konuşmuşlardı. Namussuz, diye söylendi içinden nasıl da tanımaz gibi ilgisiz davranmıştı. Sonra kendini toparlayıp saygıyla mırıldandı.

"Efendi Hazretleri bu mesele hakkında endişe buyurmayın. Adamlarım şu anda havaalanında kendisini tevkif etmek için bekliyorlar. Kuala Lumpur'a gidece ini çok önceden ö rendik. Yalnız onun size suikast girişimleriyle direkt bir ilişkisi oldu unu sanmıyorum, kaldı ı otelde bir vatandaşını kurşunlayıp öldürdü. Firarı sanırım bu olayla ilgili olmalı. O tahkikatı bizzat ben yönetiyorum."

Osuwa manidar bir şekilde Habibi'yi süzerek, "Öyle mi sanıyorsun evladım?" diye sordu.

Polis Müdürünün tedirginli i artıyordu.

"Acaba bu kadının Cookies Net'de işlenen cinayetle de bir ilgisi olabilece ini hiç düşündün mü?"

Habibi kızardı.

"Efendi Hazretleri do rusunu isterseniz o kadınla bahsetti iniz cinayet arasında hiç bir ba ıntı kuramadım."

Konuşmanın mecrasının de işmesi en çok Behruz Mansuri'yi heyecanlandırmıştı, elinden hiç eksik etmedi i kehribar tespihini hızlı hızlı çekmeye başladı. Sürmeli gibi koyu siyah kirpikli yeşil gözlerini Osuwa'ya dikerek izahatını bekledi. Zira bu konu şiddetle kendisini de ilgilendiriyordu.

Muhammed Osuwa bir süre konuşmadan yüzündeki nurani tebessümle Habibi'ye baktı. Konuşmaya başladı ında onu dikkatle dinleyen iki adam, yüzündeki yumuşak ifade ile ses tonunun hiç birbirine uymadı ını hemen anladılar.

"Cookies Net'de öldürülen adam benim hesabıma çalışıyor ve Osmanfçdysu

bana önemli bazı belgeler getiriyordu ama görevini tamamlaya-346 madan

öldürüldü. Buraya yabancıydı, Manado'yu hiç bilmezdi. Ben o sırada Tomohon'daydım, gönderdi im adamlar biraz gecikti ve onun ancak ölüm haberini bana iletiler. Bekledi im evrak da böylece başkalarının eline geçti sanırım." Mansuri de, Habibi de dikkat kesilmişti.

İranlı sessizli ini muhafaza etti ama Habibi merakla sordu.

"Adamınızı kimin öldürdü ünü düşünüyorsunuz?"

"Kesin birfikrim yok evladım. Ama bu belgenin ele geçmesinden memnun olacak pek çok düşmanım var."

"Mesela kimler Efendi Hazretleri?"

"Burada faaliyet gösteren Amerika, Alman, Türk ve İsrail ajanları olabilir. Ayrıca Malezyalı bazı dostlardan da kuşkulaniyorum."

Mansuri, Osuwa Melezuya'lı dostlar derken Dr. Mahadir'i kastetti ini hemen anlamıştı ama yüz hatlarında anladı ına dair en ufak bir emare belirmedi.

"O kadının bu cinayet olayına karıştı ına emin misiniz?"

"Allanın inayeti ile bu gece ö renece im. Alman kadın senin sandı ın gibi Manado'yu bu gün uçakla terk etmeyecek, bu yolun tehlikeli oldu unu anlayarak deniz yolundan kaçmayı planladı. Kaldı ı yere gece bir baskın düzenlenecek ve adamlarım o kadınla İngiliz'i ebediyen susturacaklar. Bu nedenle Kalahuara semtine ne olursa olsun bu gece polis sevk etmeyeceksin, silahlar patlasa bile. Anlıyorsun, de il mi?"

"Siz nasıl isterseniz efendim."

"Güzel..."

Mansuri, Gerd Rupper'in iste inin asla tahakkuk etmeyece ini anlamıştı. Bu konuyu ne Osuwa'ya, ne de Habibi'ye açamazdı artık. Fazla da önemli de ildi zaten. Savama'dan özel bir emir almadıkça konuyu kurcalamayacaktı.

Misafirlerine ikramda bulunmak için elini çırparak hizmetkârını ça ırdı...

5

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Erika. İkisi de uzun süren sevişmelerinin sonu ter içinde satenin üzerine uzanmışlardı. Erika, Stanley'in yorgun düşen haliyle/sevişmeden hemen sonra derin bir uykuya dalaca ını sanmıştı. Oysa İngiliz bir sigara yakıp sessiz ve düşünceli bir şekilde gözlerini tavana dikerek hayale dalmıştı.

Sigaranın dumanını havaya üflerken, "Hiç" diye fısıldadı.

Genç kadın bir kolunu başının altına almış yan yatarak onu seyrediyordu.

"Yoksa be enmedin mi?" diye sordu.

"Hayır, hayır... Her zamanki gibi yine harikaydın."

"Eee, bu halin ne? Hiç de mutlu görünmüyorsun. Sana bir haller olmuş. Eskiden, hatırlıyorum da seviştikten sonra bana tatlı sözler söyler, kula ıma sevgi dolu sözler fısıldardın."

Stanley zoraki cevap verdi. "Sadece düşünüyorum"

"Neyi?"

"İçim rahat de il Erika."

"Neden? Ne oldu ki?"

Osman, . </I1/su

"Sana tuhaf gelmiyor mu?"

"Çatlatmasana beni; tuhaf gelen nedir?"

"Şu Kaptan Joko'nun davranışları. Adam uzun uzun senin işledi in suçu anlamak istedi. Önce uyuşturucudan şüphelenir gibi yaptı, sonra da senin bir cinayet işledi ini ö renince sanki hiçönemli bir olay de ilmiş gibi birden teklifi kabul etti."

"Kim bilir?" diye mırıldandı genç kadın. "Belki uyuşturucu işine bulaşmak istemiyordun Bazı ülkelerde cezası çok a ır."

"Saçma! Cinayetin cezası ondan hafif mi yani?"

Erika baca ını Stanley'in çıplak bedenine sardı.

"Korkuyor musun?"

"Sadece düşünüyorum. Bu işte bana ters gelen bir yan var. Burnum kötü kokular alıyor. Galiba mühim bir hata yapıyoruz."

"Yani bu teklifi kabul etmekle mi?"

"Evet."

Erika dirseklerinin üzerinde do rulup Stanley'in dudaklarından sigarayı alarak derin bir nefes çekti. Sonra huylanmış gibi konuştu.

"O balıkçılara güvenilir diye beni sen götürdün. Şimdi de onlardan şüphelenmeye başladın."

"Gerçe i saptırma. Seni aslında CIA ajanlarının uça ıyla göndermeyi teklif ettim, hatta onlarla anlaştım bile, ama kabul etmeyen sendin."

"Olmaz" dedi kadın. "Onlarla gidemem."

"Neden? Seni tanımıyorlar ki?"

"Yapma Stanley, Manado'daki beyaz insanların onda dokuzu istihbarat elemanı, bunu hepimiz biliyoruz. Adamlar bu teklifi kabul ettilerse mutlaka beni araştıracaklardır. Bu kesinlikle işime gelmez."

"Biliyorum ama başka çaren yok. Hele işledi in cinayetten sonra. Bugün bütün Manado ölen Alman ajanını duyacaktır. CIA ne de olsa sizin de müttefikiniz, yerel polisin elinden seni kurtarmak isteyebilirler."

"Öyle de olsa kendi kaynaklarından benim kimli imi araştıracaklardır. Ayrıca BND'nin de Amerikalılarla pek dost geçindi ini 34c sanma."

"Onlara senin kimli ini vermedim, tespit etmeleri zaman alır." Erika bir süre düşündü. Sonra, "Hayır, olmaz" diye fısıldadı. "Onlarla gitmek istemiyorum. Sen olayları büyütüyorsun, çok şüphesin."

"Umarım sen haklı çıkarsın."

"Tabii, adama dünyanın parasını verece iz; onlar gibi fakir balıkçılar niye geri tepsinler ki bu teklifi?"

Stanley yataktan kalktı. Somurtarak giyinmeye başladı. Pantolonunu aya ına çektikten sonra tabancasını beline taktı, üstüne gömle ini giydi.

"Ne yapıyorsun? Biraz uyumayacak mısınız?"

Stanley gözlerini sevgilisine çevirdi.

"Bilmedi in bir şey daha var" dedi.

"Neymiş o?"

"Kaptan Orantu'yu iyi tabirim, mükemmel bir denizcidir. Rüzgar Gülü'ne de gözünün içi gibi bakar."

"Yani?"

"O teknenin denize açılması için yirmi dört saat beklememize hiç gerek olmadı ını düşünüyorum."

Erika'nın birden keyfi kaçtı. Çırılçıplak yata ın içinde ba daş kurup oturdu.

"Emin misin?" diye sordu.

"Bilmiyorum ama artık güvenemedi im önsezilerim bir hata yaptı ımızı söylüyor. Bu bir tuzak olabilir."

"Kimin tuza ı? Balıkçıların ne menfaati olabilir ki?"

. "Hâlâ anlamıyorsun galiba, alt tarafı onlar Sulawesi köylüsü, Muhammed Osuwa'dan sevdikleri kadar korkarlar da. Bizi ispiyonlamış olabilirler." Genç kadının benzi sarardı birden.

Osman,, çrfysu

Tutuk bir şekilde fısıldadı. 350 "Ama buraya geleli bir kaç saat oldu.

Öyle bir niyetleri olsaydı

şimdiye kadar buraya gelmezler miydi?"

"Belli olmaz" diye mırıldandı Stanley. "Belki geceyi bekliyorlardır."

Kadın birden hırçınlaşmaya başlamıştı.

"Allah kahretsin Stanley" diye ba ırdı. "Ben de sana güvenmiştim. Bana bunları niye şimdi anlatıyorsun?"

"Sus ve ba ırıp hemen pani e kapılma. Henüz gecikmiş de iliz."

"Nasıl de iliz?"

"Belki bir çıkar yol buluruz, belki de ben yanıliyorum."

Erika içinden homurdanmaya devam etti.

"Sana güvenmekle hata ettim."

"Haksızlık etme. Seni otelden kaçırmayıydım çoktan Habibi'nin eline düşmüştün bile. Şu anda cezaevindeydin, hiç kuşkun olmasın."

Erika sustu. Ama hırçınlı ı devam ediyordu. O da yataktan fırladı. Acele ile iç çamaşırlarını sırtına geçirmeye başladı.

"Ne yapıyorsun?"

"Buradan gidece im."

"Aklından zorun var galiba. Nereye gideceksin bu saatte?"

"Bilmiyorum."

"Sakinleş ve önce düşün. Unutma artık ben de tehlikedeyim. Senin yüzünden benim de başım belaya girdi. Yeni bir plan yapmalıyız."

Genç kadın aksi aksi homurdandı. "Ne planı?"

"Hava kararınca evi terk ederiz. Buranın köylüleri erkenden yatar."

"Peki nereye gidece iz?"

"Etrafı inceledin mi, evin arkası hali ve kırsal bir alan. Oraya çekilir ve bekleriz."

ORHAN KEfciA;

^ylşı y

"Neyi bekleyece iz?"

"Osuwa'nin adamlarının baskın yapıp yapmayacağını."

"Bu neyi de iştirir? Adamların niyeti söylediğin gibiyse bize tekne de saldırıya geçebilirler. Hatta denizde bile."

"Hayır, bu insanları tanırım. İşlerini genellikle geceleri yaparlar.

Hem Osuwa da du kentte fazla terör eylemine kalkışmayı

istememez. Her zaman onların desteğine ve sevgisine muhtaçtır." "Ama biz

yabancıyız, buranın yerli halkı bizi ipelemez." "Yine yanılıyorsun, bir baskın olacaktır bunu gece yapacaklarına

eminim. Hem belli olmaz, belki de ben yanılıyorum, sabaha karşı

Joko yalnız da gelebilir."

Genç kadın müteredit bir biçimde ayakta durmaya devam etti.

Stanley, "Sen yine de giyin" diye mırıldandı.

"Neden?"

"Çünkü bu kızgın ve yarı çıplak halin beni yeniden arzularandırıyor."

Erika homurdanarak sevgisine baktı, sonra giyinmeye devam etti.

+0+0+0

Tam bir ölüm sessizliği kaplamıştı etrafı. Sıcak ve nemli gece, bütün

bu uculu uyla devam ediyordu. İri, simsiyah akrep kuru bir hışırtıyla büyücek

kayanın altındaki minicik delikten çıktı. İki kısıpını bir güreşçinin kolları gibi öne doğru uzatmıştı.

Deliğin önünde ufak ve sert topraktan bir düzlük vardı; akrep o düzlüğün

ortasında dört arka ayağının üzerinde dikilerek durdu, sonra bütün sinirleri ve adaleleri gerilmiş, yapacağı harekete istikamet verecek titreşimleri beklemeye

başladı.

Büyük, dikenli çalılıklardan süzölen ışıl ışıl mehtap on beş santim uzunluğunda,

sert simsiyah kabuğu vuruyor, safir rengi pırıltılar yapıyor, son bu umundan

tersine dönerek sırtına paralel hale gelmiş kuyruk ucundaki zehirli beyaz

ışığını donuk bir ışıkla

Osmarını çrfysu

aydınlatıyordu. Kuyruk ucundaki ışığı ne yavaş yavaş kınına içine çekilerek

kayboldu. İnenin ucundaki zehir torbasının sinirleri gevşedi. Akrep nihayet

tehlike olmadığını karar vermişti. Hırsı korkusunu yenmişti.

Bir karışık ötede ise, ufak bir böcek, bir kum yığınının dibindeki çalılıklardan

daha yeşil bir çimenliğe doğru yol alıyordu. Akrebin kumlu meyilden hızlı inişi

yüzünden böcek kanat açarak havalanmaya vakit bulamadı. Sert kuyruk vücuduna

dolandı, akrebin başının üzerinden aşan ışığı karnına gömölürken böceğin vücudu

ürperdi, sonra hareketsiz kaldı. Böcek ölmüştü...

Erika hemen yanında oturan Stanley! dürttü.

"Şu korkunç yaratığı gördün mü?"

"Gördüm" diye usulca fısıldadı İngiliz. "Korkma, bizden uzak."

"Ama ışığı ve tehlikeli."

"Bize yaklaşmadığı sürece dert etme. Bu iklimde akreplere çok rastlanır."

Erika tedirgin olarak oturdu u çalılıkların arasında kımıldadı, diz çöktü ü

yerde ay ışığının elverdiği ölçüde ışığına bakınarak başka akrep aradı.

Stanley'in kayıtsız kalışına şaşırıyordu.

"Akrepten korkmaz mısın?" diye sordu.

"Ödüm kopar, hepsi zehirlidir bu yörede, soktu mu öldürür."

Erika dehşete kapılarak sevgilisinin koluna asıldı...

Akrep böceği öldürdükten sonra, belki beş dakika onların az ötesinde, oldu u

yerde hiç kımıldamadan kaldı. Bu zaman zarfında avının mahiyetini öğrenmiş,

etrafta hasmane bir titreşim olup olmadığını anlamak için yeri ve havayı

yoklamıştı. Nihayet kendisine emniyet hissi gelmişti; ön kısıpalarını yarı

yarıya paralanmış böcekten çekti, avını parçalayıp ağızına götürmekte kullandı u

iki kısıpını uzanıp böceğin etine gömölü; sonra bir saat müddetle, fasıla

vermeden, kurbanını yedi durdu.

Akrebin böceği öldürdü ü yer Joko'nun arka bahçesinin az ötesindeki boş sahada

idi. Büyük dikenli çalılıkların alabildiğine

jrfyfs *

uzandı u alanda. Bir saat evvel, büyük çalılıklarının dibindeki ufak kayanın

altındaki deliğinden uyuyan akrebi iki seri titreşim uyandırmıştı. Evvela,

böceğin minicik çıtırtıları gelmişti. Akrep bu titreşimlerin mahiyetini hemen

anlamış, teşhis etmişti. Sonra çalının etrafında bir seri mahiyeti meçhul sarsıntılar olmuştu. Bunları son bir a ır sarsıntı takip etmişti ki, o sallantı akrebin yuvasının bir kısmını bile çökertmişti. Daha sonra bunları yerin hafif titreşimleri takip etmişti, fakat bu sonuncular o kadar ritmik titreşimlerdi ki, akrep için çok geçmeden tehlikesiz bir ürperiş haline gelmişti. Böce in hışırtıları da bir fasıladan sonra yeniden başlamıştı.

Tabii akrep o sarsıntıları yuvasının hemen dibinden geçen iki insan aya ının yaptı ını anlayamazdı. Sonunda kahredici düşmanı gün sıca ından kaçmak için bütün bir gün boyu taş altında beklemiş akrebin böce i avlama hırsı di er seslerden duydu u endişeye galip gelmiş ve onu ininden ay ış ına çıkmaya zorlamıştı. Ve şimdi, iki kışkırcıyla böcekten kopardı ı minicik parçaları a zına götürerek yavaş yavaş emerken, akrebin ölümü için de işaret verilmişti. Bu işaretin sesi çok uzaklardan gelmemişti, bir insan sesi duyabilirdi, fakat o sesin titreşimi akrebin duyma organlarının menzili dışındaydı.

Erika, "Lütfen, şu pis yaratı ı öldür, dayanamıyorum" diye söylendi.

Bir kaç adım ötede Stanley yerden aldı ı kocaman bir taşı havaya kaldırdı.

Stanley ses çıkarmamak için azami gayret sarf ediyordu. Ona kalsa, akrebe aldırılmaz ve gürültü çıkarma riskine girmezdi. Ama yanındaki kadının gittikçe huzursuzlaştı ını görüyordu. Yaklaşıp havaya kaldırdı ı taşı akrebin tam üstünde tuttu önce...

Hiçbir gürültü olmadı.

Yalnız akrep sırtının üzerindeki havada çok hafif bir hareket sezdi, o kadar. Biranda iki ön kışkaç havaya dikildi, havayı kolaçan etmeye başladı, i nesi kaskatı kesilmiş kuyru unun ucunda belirdi, miyop bakışlı gözleri etrafta muhtemel bir düşman aramaya başladı.

Osmalı /A/su

Kocaman taş hızla yere indi. 354 Stanley, "Pis mendebur seni!" diye mırıldandı.

Parçalanmış akrep ölüm acıları içinde kuyru unu kırbaç gibi iki yana sallarken Erika rahat bir soluk alarak ezilen akrebe bakıyordu.

"Tamam mı, rahatladın mı şimdi?" diye sordu Stanley. "Sa ol Stanley, ne yapayım elimde de ildi. Bu tür haşaratlardan nefret ederim."

İngiliz ajan az önce kalktı ı çalılarının arasındaki yerine dönerken fosforlu saatine bir göz attı. Biri yirmi geçiyordu.

Erika, "Boşuna bekliyoruz galiba gelmeyecekler" diye fısıldadı. "Baksana şu köyde ilacına uyanık tek kişi yok, herkes tavuk gibi kümesine çekilmiş uyuyor."

Stanley tam cevap vermeye hazırlanıyordu ki duydu u hafif bir sesle irkilerek yanı başındaki kadına "Sus" işareti yaptı parma ını dudaklarına götürerek. Sesi Erika da duymuş olmalıydı ki hemen belindeki Glock'u çıkardı.

Motor sesiydi bu, ama epey uzaktan geliyordu. Genç kadın fısıldayarak, "Sanırım bir cip sesi, ana yolda" dedi. Ama artık motor sesini duyamıyorlardı. Ses birden kesilmişti. Erika çalılarının arasından başını hafifçe yükselterek yolu görmeye çalıştı. "Bir şey göremiyorum. Ses de kesildi şimdi." "Sanırım geliyorlar."

"Hava sessiz ve sakin; ses bu ortamda uzaklardan da aksedebilir, belki başka bir köyden gelmiştir."

Stanley dişlerinin arasından hırlar gibi konuştu. "Manado'ya kadar bu yol üzerinde başka köy yoktur." "Fakat farların ış ını da görmedik."

"Kapatmış olmalılar. Anayolda mehtap ış ı ı önlerini görmelerine yeterli. Bizim dikkatimizi çekmemek için arabayı açıkta bırakıp kulübeye sessizce yaklaşacaklardır. Şimdi tetikte ol."

,/4/^W

Genç kadın hâlâ bir baskının başladı ına emin de ildi, ama sevgilisinin ikazına uyararak pür dikkat etrafı incelemeye girişti. Bir 355 iki dakika sonra Stanley'in dizini dürttü.

"Birini gördüm" dedi. "Aşa ıdaki bahçe çitinin hizasında." "Ben de gördüm.

Di eri de Joko'nun yan duvarına do ru gidiyor." "İki kişiler mi?"

"Daha fazla olmalılar ama di erlerini henüz göremedim." Sustular ve beklediler.

Uykuda oldukları intibainı vermek için kulübeden çıkarken bütün ışıkları söndürmüşlerdi. Gökteki ay ış ının pırıldıkları hariç hertaraf kapkaranlıktı.

Manado insanları yakıcı güneş nedeniyle genellikle hep beyaz giysiler giyerlerdi. Bu da, gece bile olsa karanlıkta biraz daha kolay teşhis edilmelerine yol açıyordu.

İngiliz ajan, parmağının ucuyla sol tarafta kulübeye yaklaşan iki adamı da işaret etti. "Bence, dört kişiler. Olsa olsa birde arabanın başında bir kişi bırakmış olabilirler."

Erika başını salladı, anladım dercesine.

Osuwa'nın adamları son derece sessiz ve ihtiyatlı yaklaşıyorlardı. Henüz eve girmeye teşebbüs etmemişlerdi. Erika, Glock'un emniyetini açtı. "Ne yapıyorsun sen?" diye fısıldadı Stanley. "Hazırlanıyorum."

"Sakın mecbur kalmadıkça ateş açmaya filan kalkışma, bırak evden çıkıp gitti imizi düşünsünler."

"Patron sensin" diye fısıldadı genç kadın.

Osuwa'nın dört adamı evi kuşatmışlardı. Temkinli davranıyorlardı, içlerinden biri harekete geçmeden önce son bir keşfe çıktı. Yattıkları odayı dışardan anlamaya çalışıyordu herhalde. Aır ve yumuşak adımlarına rağmen sandaletinin toprak ve yerdeki kuru otları ezmesinden hafif seslerin çıkmasını engelleyemiyordu.

Osmail ç4ysu

Erika gizlendi i çalılıkların arasından dikkatle onu izliyordu ama tam o sırada elindeki silahın namlusunu da adamlarla birlikte yönlendirirken çalılıklar hışırdadı. Adam gecenin sessizliğinde hışırtıyı duymuştu.

Hemen o yöne döndü...

Önce hışırtı nedenini çalılıklara doğru kaçan bir hayvan sanmıştı. Bir süre çiftin buldukları çalı kümesine doğru baktı. Hışırtının kaynağını anlayamadı. Ama rahatlayamamıştı. Elinde otomatik bir tabanca taşımasına rağmen, silahı beline yerleştirip kocaman bir hançer çıkardı.

Bir süre bekledi ve emin olmak için iki adım bulunduğuy yöne doğru bir iki adım attı. Stanley ile Erika'nın giysileri koyu renkteydi ve gecenin karanlığı ile çalılıklar onları kısmen kamufle ediyordu. Ne var ki ay ışığı altında biraz daha yaklaşırsa onları görmesi kaçınılmaz olacaktı.

Durumu fark eden Erika nişan aldı.

Stanley dudaklarını genç kadının kulağına yapıştırarak, "Hayır, bekle!" dedi. Erika ter içinde kalmıştı. Korkmuyor ama Stanley'in dediği gibi silahlı bir çatışmaya girmek de istemiyordu.

Adam iyice yaklaştı.

Elindeki hançerle ani bir tehlike anında hemen kullanmak için saldırı haline geçmişti.

Önce kadını gördü. Şaşırmamıştı; hızlı bir hamle yaptı, hançerin metal ucu ay ışığında pırıl pırıl ışıldı. Fakat aynı anda çalılıkların arasından fırlayan Stanley'in varlığını neden sonra fark etti ve kısa bir an şaşkınlık yaşayarak duraksadı. O tereddüt anı İngiliz'e yetmişti. Tabancasının kabzasını adamın kafasına indirdi.

Küt bir kemik sesi duyuldu, ardından da bir inleme...

Adam kendinden geçmişti, tam yere yuvarlanacağı sırada Stanley kollarından yakaladı ve çalılıkların üstüne attı.

"Yürü, artık burada kalamayız. Durumu fark edeceklerdir."

t</fL,Iş/ t

Akrebin ölüsü üzerinden atlayıp rasgele bir ağacın arkasına geçti. Ağaç gövdesi ince oldu undan ikisini birden gizleyemezdi. 357 Genç kadını orada bırakan Stanley az ilerdeki başka bir çalılığın içine atladı.

Ne kadar sessiz hareket etmeye çalışsalar da, yine de gürültü çıkarmışlardı. Gecenin sessizliğinde ince bir kurbağavıyaklaması duyuldu.

Sonra bir daha...

İkinci viyaklamada İngiliz bunun gerçek bir kurbağavı sesi olmadığını anladı. Bir haberleşme olmalıydı aralarında. Nitekim az sonra ikinci bir adam daha görüldü duvar kenarında. Ama bu daha ihtiyatlı davranıyordu ve elinde kocaman bir tabanca vardı.

Stanley baskıncıların dört kişiy olduklarını biliyordu. Biri saf dışı kalmıştı. Şimdi üç kişiyle boğuşmak zorundaydılar. Başka çareleri kalmamıştı. Evden daha uzak bir yerde beklemedikleri için hayıflandı ama şimdi üzülecek zaman de ildi.

Silahlı çatışma kaçınılmaz olmuştu, İngiliz a^an elindeki tabancaya baktı. Yıllardır silah kullanmamıştı. Melekelerinin ve silah kullanmaktaki maharetinin geçen zaman içinde azaldı ına emindi, nitekim silahın kabzasını kavrayan avucu daha şimdiden ter içinde kalmıştı.

Kurba a sesi çıkaran adam bir süre duvarın dibinde bekledi. Sonra çalılar ardında yatan arkadaşının bacaklarını görmüş olmalıydı ki hızla oraya do ru se irtti.

Stanley'e mükemmel bir hedef teşkil etmişti, İngiliz teti e asıldı. Ay ışığı ında müthiş bir patlama duyuldu. Adam koca bir çınar a acı gibi yere devrildi. Aynı anda görünmeyen bir noktadan tarraka halinde silah sesleri duyulmaya başladı. Geriye kalan ikisi Stanley'in kurşun sıktığı yeri görmüş olmalıydılar. MI6 ajanının yanındaki dikenli çalının yaprakları ve ince dalları etrafa savrulmaya başlamıştı. Kesif bir ateş altında kalmıştı. Birden canı yandı, sol kolunun omzuna yakın bir yerinde dayanılmaz bir yanma hissetti. Yüzükoyun yere kapaklandı. Kendini kontrole çalıştı, vurulmuştu ama durumu çok

Os/ua/1. //1/su

da kötü sayılmazdı.

Kurşunlar hâlâ leblebi gibi etrafına ya ıyordu, sonra silah sesleri arasında acı bir çığlık duydu.

Silah sesleri birden kesildi.

Stanley can havliyle başını kaldırıp kendisini yaylım ateşine tutan adama baktı. Duvarın dibine cansız olarak çökmüştü. Onu Erika'nın hakladı ını anladı. Derin bir oh çekti. Geriye tek bir adam kalmıştı. İkiye bir; artık avantaj kendilerindeydi. İşte tam o sırada köydeki evlerde ışıklar yanmaya başladı. Köy sakinleri geç de olsa uyanıyorlardı. Dördüncü adamı göremedi.

Yanı başında ezilen çalılarının sesini duyunca kalkmaya davrandı. Erika'ydı.

"Nasılsın, bir şeyin yok ya?"

"Sanırım koluma bir kurşun yedim, ama idare ederim."

"Dördüncü adamı gördüm, ana yola do ru kaçıyor."

"Yürü peşinden gidelim, başka şansımız yok. O herifi durdurmalıyız. Zaten bütün köy uyandı."

Ana yola çıktıklarında asfalt üzerinde koşan adamı gördüler. Aralarında elli metre kadar bir mesafe vardı. Herhalde yol üzerine bıraktıkları cipe erişmeye çalışıyordu.

Erika, Stanley'den daha hızlı koşuyordu ve aradaki mesafeyi yavaş yavaş kapatmaya başlamıştı. Hem alkolün hem de kolunda hissetti i acının etkisiyle Stanley ona ayak uydurmadığından bir hayli geride kalmıştı. Birden genç kadının durdu unu sonra bacaklarını açarak atış pozisyonuna geçti ini gördü. Erika Glock'unu kaldırmış iki eliyle tuttu u tabancanın namlusunu adamın sırtına nişanlamıştı.

Silah bir defa patladı.

Kaçan yerli sallanarak bir kaç adım daha attı ve yere yuvarlandı.

Erika dördüncü adamı da safdışı etmişti. Sonra dönüp Stanley'e do ru koştu.

İngiliz'in kolundan ince bir kan şeridi bile ine do ru süzülüyordu.

^ylşı 1

"Deste e ihtiyacın var mı?" diye sordu kadın.

"idare ederim."

359

"Şimdi ne yapacağız?"

"Cipe atlayıp şehre gidece iz."

"Bunun do ru oldu una emin misin?"

"Başka şansımız yok."

Erika atış sırasında asfaltın üzerine attığı ufak çantasını yerden aldı. Glock'u içine tıktı, sonra Stanley istemeden onun sa lam kolunu omzuna attı.

"Hadi" dedi cipe kadar gayret et. Arabayı ben kullanırım."

Cipe vardıklarında kontak anahtarını bir an üzerinde bulamayacakları endişesiyle irkildiler. Ama anahtar üzerindeki...

A

A

Üşöfüm6

a_____

>

1

.4.

Ayşe Chung başını önüne e ip gözlerini Emre'den kaçırdı, iç dünyası karmakarışık bir şekilde fısıldadı. Bu ulu sesi titriyordu.

"Çok düşündüm" diyebilirdi. "Bu olacak şey de il, tam bir hayal. Seninle gelemem."
"Neden ama?"

"Ben bu topraklara aitim. Ne olursa olsun, bu memleketin benim gibi e itim görmüş aydınlara ihtiyacı var. Doktor olarak halkıma hizmet etmeliyim."

"Hayatın tehlikede, seni artık burada yaşatmazlar."

"Biliyorum" diye mırıldandı Doktor. "Kendari'de annemin uzaktan akrabaları olan bir aile var. Oraya gitmeyi düşünüyorum."

"Bana kimsen yok demiştin."

"Öyle sayılır. Annemin ölümünden beri onları görmedim. Çok uzun zaman geçti aradan. En son dört sene evvel

()s/>1a/1. ydi/su

mektuplaşmıştık... Kendari'de tam teşekküllü bir hastane vardır, 362 doktora da her zaman ihtiyaç duyulur, orada çalışabilirim."

Emre üzgün bir şekilde kıza baktı.

"Oraya gidişin sorunları halledecek mi?"

"Başka çarem yok. Ayrıca o kentte Muhammed Osuwa taraftarları da pek sevilmmez."

"Kendari uzak mı?"

"Sulawesi'nin iyice güneyindedir. Bütün sorun oraya kadar gidebilmemde."

"Bir yolunu buluruz" dedi Emre ama bunu nasıl gerçekleştirecekleri konusunda hiç bir fikri yoktu.

Evin üst katındaki odalardan birindeydiler ama aşa ıdan yerli Kuawanu'nun zaman zaman ç ı lıkları kulaklarına kadar aksediyordu.

Ayşe Chung gözlerini kapatıp dudaklarını ısırdı.

"Buna katlanmak çok zor; adama fena işkence yapıyorlar, de il mi?" diye sordu.

Emre önce sustu, sonra çaresizlik içinde homurdandı.

"Başka çareleri yok Doktor, lütfen anlayışlı olmaya çalış. İşkence de il de bir tür sorgulama de istersen. Osuvva'nın yerini ö renmek zorundayız."

Kızın kaşları çatıldı.

"Sen de onlar kadar katı ve acımasısın."

Emre cevap vermemeyi ye ledi.

Gerçe i kabullenmişti böylece.

"Biraz dinlenip istirahat etsen iyi olur. Vakit gece yarısını çoktan geçti."

"Bu ç ı lıkları duydu um sürece uyuyamam... Elimde de il."

İkisi de aynı anda sokak kapısının çalan zilini işittiler. Birbirlerine bakiştılar. Alt kattan gelen gürültüler azaldı biraz.

r-//y Jş1<?/

Ayşe Chung, "Belki ç ı lıklar dışardan duyulmuştur" diye fısıldadı. Saat ilerlemişti ve bekledikleri biri yoktu. Emre belindeki silahı 363 çekerek merdivenleri inmeye başladı.

Richard'la Cengiz evin holüne çıkmışlardı, Cage ise kapıyı açmaya gidiyordu.

Hepsi silahlarını ellerine almışlardı.

Cage kapıyı açmadan önce, "Kim o?" diye seslendi.

"Benim, Stanley Moore."

Emre alt basamaklarda durmuş kapının açılmasını bekliyordu. Cage kapıyı açınca irkildi. Stanley Moore yanında genç ve güzel bir kadınla duruyordu.

Richard onlara yaklaştı.

"İçeri girin Mr. Moore."

Stanley, Erika'yı sırtından hafifçe iterek içeriye soktu. Adamın yaralı oldu unu hemen fark ettiler, sol kolu kan içindeydi.

"Neler oluyor?" diye sordu Richard.

"Önemli bir şey yok. Şimdi anlaşmamızın size ait olan kısmını yerine getirmenizi ve bu bayanı Manado'dan götürmenizi istiyorum."

"Nereye?"

"Öncelikle Kuala Lumpur'a, ama olmazsa Ujung Pandang'a veya Sulawesi'nin dışında herhangi bir yere. Unutmayın, MİT ajanının yerinin bulunması karşılı ında siz de bu bayanı uça ınızla buradan götürece inize söz vermiştiniz." Stanley kolundaki acıya ra men çevresindekilere bakar bakmaz, üst kata çıkan merdivenlerin

basamaklarında duran ve yedi i dayaktan hâlâ bir gözü kapalı olan Emre'yi teşhiste yanılmadı. Sonra yanındaki Ayşe Chung'a ve Cengiz'e baktı; di erlerini zaten tanıyordu.

Bu kez evdekiler ortaya birden bire çıkan yabancı kadını incelemeye başladılar. Erika'nın üstü başı kir içindeydi, güzel yüzü ise sivrisinek yeniklerinden kızarmıştı. Çıplak koluna ise Stanley'den kan bulaşmıştı.

Richard do rudan cevap vermeden önce, "Siz yaralısınız" dedi.

"Pek önemli de il, galiba kurşun sıyrırıp geçmiş."

Osniat\ (/û/su

"Neyse ki aramızda bir de doktor var."

ingiliz çevresindekilere bir göz attı. Yarı Çinli ufak tefek kızın doktor olabilece ine ihtimal vermemişti.

"Yaramla sonra meşgul oluruz. Önce sözünüzde durup durmayaca ınızı ö renmek istiyorum."

James bir adım öne çıktı. "Bu hanımın kimli i hakkında bir açıklama yapmayacak mısınız?" diye sordu.

"O da bizlerden biri. İstihbarat elemanı. BND adına çalışıyor."

Bütün bakışlar yeniden Erika'nın üzerinde toplanmıştı. Kısa bir sessizlik oldu. Richard hafifçe genzini temizledi ve sessizli i bozdu.

"Evet, size öyle bir söz verdik ama plan bozuldu, buradan ne zaman gidece imizi henüz bilmiyoruz. Zamana ihtiyacımız var."

O ana kadar hiç konuşmalara iştirak etmeyen Erika ilk defa a zını açtı.

"Samimi olalım beyler. Buradaki mevcudiyet sebebinizi BND de biliyor. Gerçek şu; bir operasyonla Muhammed Osuvva'yı kaçırmayı planlıyorsunuz, ama onu henüz bulamadınız, de il mi? Heyecana kapılmaya mahal yok, bunu herkes biliyor. Ayrıca Osuwa'nin peşindeki tek örgüt de sizinki de il. Mossad ve FSB de onu istiyor, hepsi bir şekilde siyasi emeller için onu kullanmak sevdasında."

"Do ru!" diye mırıldandı Richard.

"Ama BND, Osuwa'nin peşinde de il. Bunu size garanti edebilirim."

James sırtıttı. "Şu halde sizin bu ufak ve hareketsiz kentte ne işiniz var?"

"Bulunuş sebebim tamamen farklı bir nedene dayanıyor. Bunu açıklayamam, ama bana inanmanızı isterim."

"Çok garip bir durum" diye gülümsemeye devam etti James. "Birleşmiş Milletlere döndük. CIA, MİT, MI6, BND hepsi burada bulunuyor. Ayrıca Mossad ve FSB'de faaliyet halinde, muhtemelen

^yİşı ı

Savama ajanları da vardır."

"Haklısınız" dedi Erika. "So uk savaş yıllarını anımsatan bir 365 kargaşa." Stanley'in sesi tekrar yükseldi.

"Sözünüzde duracak mısınız?"

Richard, "Prensip olarak evet, ama operasyonun ne zaman bitece i bilinmez. Hedefin yerini henüz tespit edemedik, başka bir kente göç etmiş de olabilir. O zaman verdi imiz sözü yerine getiremeyiz"dedi.

Erika, "Ya aradı ınız adam hâlâ buradaysa?"

"O zaman sorun yok. Umarım sizi de götürebiliriz."

Erika'nın manidar ve kelimelerin üzerine basa basa sordu u sual dikkat çekmişti. Herkes kuşkuyla genç kadına baktı. Hatta Stanley bile...

"Ben onun saklandı ı yeri biliyorum" dedi Erika kendinden emin haliyle...

,
O gece vakit sabaha yaklaşırken Habibi de hâlâ uyanıktı. Çalışma odasında sinirli sinirli volta atıyordu. Kalahuara köyünden henüz ses seda çıkmamıştı. Herhangi bir ihbar da gelmemişti. Yeniden masasına oturdu, bir sigara daha yaktı.

Muhammed Osuwa ile arasının açılmaya başladı ını hissediyor ve bu hiç işine gelmiyordu. Gelece i ancak onunla kaimdi. Köyde olanlara hiç aldırdı ı yoktu, hatta bu güne kadar zararsız gördü ü İngiliz MI6 ajanının katledilmesi de umurunda de ildi, zaten onun saman altından su yürüten biri oldu unu anlamıştı, ama o güzel kadının da ajan olarak çalıştı ını düşünememiş oldu u için kendine kızıyordu. Üstelik kendi yetki alanında birde cinayet işlemişti. Bu gece bir yı ın sürprizle karşılaşmıştı; örne in şu melez doktor. Onu her zaman masumiyet

timsali, yalnız mesle ini düşünen, insanlara kutsal görevi altında yaklaşan bir insan olarak görmüştü. İsraili

Osmalı

ajanın, kapısının önünde öldürüldü ünü gördü ü anda şüphelen-366 meliydi; gerçi aklına da gelmemiş de ildi, ama yine de ihtimal vermemişti sonuçta...

Tan yeri a arırken ofisini terk etmeye karar verdi. Kalahuara'daki operasyon şimdiye kadar çoktan bitmiş olmalıydı. Osuwa'ya verdi i sözü tutmuş ve kimseyi olay yerine göndermemişti. Zaten bir ihbar da almamıştı ki...

Tam yerinden kalkaca ı sırada kapı vuruldu ve içeriye nöbetçi memurlardan biri girdi. Polisin uykudan mahmurlaşmış gözlerine baktı.

"Ne var?" diye sordu.

"Efendim az önce Kalahuara'dan bir ihbar aldık."

Habibi derin bir nefes aldı. Haberin gelmesi çok gecikmişti.

İsteksizce sordu. "Bu saatte mi? Ne ihbarı?"

"Gece köyde silahlı bir çatışma olmuş efendim. Az önce köyden üç adam geldi."

Polis Müdürü şikayetin mahiyetini pek tabiidir ki tahmin ediyordu, hatta o güzel kadının kurşunlanmış veya bıçaklanmış müstesna vücudunu hayal ederek yüzünü ekşitti.

"Neymiş konu? Yine toprak kavgası mı? Ölen var mıymış?"

"Üç ölü bir yaralı varmış efendim."

Habibi irkildi.

"Üç ölü, bir yaralı mı?"

Uykulu memur, "Öyle diyorlar efendim" dedi.

Polis Müdürü, memurun hiç olmazsa ikisi yabancıymış demesini bekledi, ama adam belki sabaha kadar uyanık kaldı ından do ru dürüst ifade veremiyordu.

Dayanamadı ba ırdı, "Anlatsana be adam, kimmiş bunlar?"

"Şey efendim... Köylülerin ifadesine bakılırsa..."

"Evet?"

"Muhammed Osuwa'nin adamlarıymış."

Habibi yerinden fırladı.

<rfy İşı ı

"Hepsi mi?"

"Evet efendim."

"Başka? Yabancı birileri yok muymuş?"

"Köylüler kaçan iki kişinin yabancı oldu una yemin ediyorlar. Onları görmüşler."

"Teşhis edebilmişler mi?"

"Hayır, ama biri kadın, biri erkekti diyorlar."

Habibi sigarasını tablaya bastırırken düşünmeye başladı. Bu cidden kötü bir haberdi. Ayrıca pek inanaca ı da gelmiyordu, alkolik İngiliz'le o güzel kadının Osuwa'nin iyi e itim görmüş dört adamını saf dışı bırakmaları adeta imkansızdı.

"Hemen arabamı hazırlayın Kalahuara'ya gidece iz" diye emretti. Olayı kendi gözleriyle de görmek istiyordu. Binadan çıkarken hem Stanley'i, hem de katil oldu unu daha önceden de bildi i kadını hafife aldı ı için, kendisine olan öfkesi artmaya başlamıştı.

Olay yerine vardı ında, gün iyiden iyiye ışımıştı. Sakin bir balıkçı köyü olan Kalahuara'da, sıradan basit olaylar hariç, ciddi çatışmalar olmazdı. Bütün köy halkı ayaktaydı. Resmi polis arabalarını görünce çil yavrusu gibi da ıldılar. Habibi cesetleri inceledi. Hepsinde öldürücü kurşun yaraları vardı. Başına sert bir cisimle darbe yemiş olan yaralı ise hâlâ dikenli çalılar arasında baygın yatıyordu. Çok kan kaybetmişti...

Önce polisten korkarak da ılan cahil köylüler, az sonra yeniden birer ikişer birleşip ortaya çıkmaya başladılar. Polis Müdürü gerçe i bildi i için daha fazla inceleme yapmaya gerek görmedi, hemen bir ambulans ça ırın ve cesetler buradan alınsın, diye emir verdi.

Tam o sırada arkasından duydu u bir sesle irkildi.

"Bütün yapaca ın bu kadar mı evladım?"

Muhammed Osuwa'nin sesiydi bu. Hızla geri döndü, onun

burada olaca ına hiç ihtimal vermemişti. Kaşları çatık, yüzü asık 368 ve üzüntülüydü. Hemen se irtip elini öptü.

"Aman Efendi Hazretleri buraya gelmeniz ne tedbirsizlik, çok sakıncalı oldu unu takdir buyurmuyor musunuz?"

"Sen beni düşünme, kimse bana yaklaşamaz."

"Fakat" diye mırıldandı Habibi, bu geceki baskını da hafife almıştınız, ama sonuç düşündü ünüz gibi olmadı. Düşmanlarınız güçlü çıktı."

"Baskından haber alamayınca merak ettim ve bizzat geldim. Biliyor musun Habibi, şu bir kaç gündür çok sayıda adam kaybettim. Bu barda ı taşıran damla oldu artık. Derhal harekete geçmelisin. Manado'da ne kadar yabancı ajan varsa hepsini tutuklamayı istiyorum."

Habibi bir an dini liderin kara gözlerinin ta derinliklerine baktı; oradaki hırs, kin ve intikam duygusunu gördü. Şimdiye kadar Muhammed Osuwa ile işbirli i gelece i için avantaj ve bir yatırım kayna ı olmuştu; bu nedenle de onun dümen suyunda gitmiş, gelecek ve menfaatlerini onun siyasal başarılarına endekslemişti. Ama her şeye ra men kendisi hâlâ Cakarta Hükümetinin Sulawesi'nin bu ufak kentinde unuttu u sıradan bir Polis Müdürü'ydü. Efendi Hazretlerini süzmeye devam etti. İlk defa beyninde, bu adama fazla bel ba ladı ını düşündü. Zeki bir adam oldu undan şüphesi yoktu, ümmi ve cahildi, hiç e itim almamıştı. Buna ra men Arapça, Farsça, İngilizce ve Fransızca konuşmasını bilirdi, ama ana dili Malayca dahil tek kelime okuyup yazamadı ını işitmişti. İnsanları ikna yetene i müthişti, kitleleri peşinden sürükleme gibi ola anüstü bir kudreti vardı, özellikle de cahil insanları. Dinde ba nazlı ı aşırılı a vardıran, başkalarına baskı yapmaya yönelen, şekilci ve tutucu biriydi, tam ve gerçek anlamda bir yobaz. Birden gelece ini ona ba lamakla ne denli bir hata yaptı ını anlar gibi oldu; önünde sonunda kaybetmeye mahkum biriydi Osuwa. Her ne kadar şu sıralar Sulawesi'de güçlüyse de, sonunda kaybedece i kaçınılmazdı. Şimdi de hiç bir siyasi kimli i olmamasına ra men kendisine

rçrfy Işı ı

emirler ya dırıyordu. Ama Habibi de zeki ve kurnaz bir adamdı, uzun yıllardan beri bu görevi sürdürüyordu ve başarısını politik 3(jç tutumuna borçluydu. Suharto ailesinin iktidarında da, sonrasında da ona kimse dokunmamıştı.

"Efendi Hazretlerinin emirleri başımın üstündedir" diye fısıldadı saygılı bir e ilişle. "Bütün tespit etti imiz yabancı ajanları birer birer toplarım, hatta biraz riskli ve zor olsa da."

"Bu kesin emrimdir" dedi Muhammed Osuwa.

Habibi ise içinden, "Artık çizmeyi fazla aştın Osuwa" diye söylendi, ama radikal liderin yüzüne bakarken, "Saygıde er efendimiz, ben hâlâ sizin için endişe ediyorum" dedi.

"Yabancı ajanları toplamam bir kaç günümü alacaktır, o zaman zarfında siz ne yapacaksınız? Tomohon'a dönecek misiniz?"

"Hayır. Dedim ya benim için kaygılanmana gerek yok. Yarın akşam Kotamobagu'dan özel tekneyle Ujung Pandang'a dönüyorum."

"Çok üzüldüm, demek^do du unuz toprakları yarın terk ediyorsunuz."

"Evet öyle, ama ruhum ve a ırlı ım hep yanınızda olacaktır evladım."

"Bundan hiç kuşku yok efendim."

"Şimdi vazifeni yap ve istediklerimi yerine getir. Yarın akşam saatlerinde de Kotamobagu'daki yatıma gel ve bana raporunu ver."

Kotamobagu, Manado'ya iki saatlik yoldu. Deniz kenarında şirin bir kasaba.

"Emredersiniz" diye mırıldanan Habibi ilk defa içinden, "Bu bana verdi in son emir olacak" diye geçirdi. Gerçi Cakarta ve merkezi hükümet çok uzaktaydı onun ufak kentine, ama bunca yıldır, o, Manado'nun tek otoritesi ve sözü geçen adamıydı; ha daha fazla yetki ve geniş ufuklar mı istiyordu, hadi canım sen de, diye mırıldandı. Ziyadesiyle memnun ve mutluydu yaşamından... Bundan sonrasını da idare edebilirdi...

|o+o*<> •

Osmcuieçrfı/su

"Peki, onu nerede bulabiliriz?" diye sordu Richard biraz kaygıyla. 370

"Bunu ancak beni o uça a kesin alaca ınıza söz verdikten sonra

açıklayabilirim" dedi Erika.

"Tamam anlaştık" diyen Richard yaklaşıp Erika'ya elini uzattı. Tokalaştılar.

"Muhammed Osuwa Tomohon Gölü civarında bir köyde kalıyor. Zaman zaman geceleri bazı kişilerle buluşmak için Manado'ya geldi ini de biliyorum. Biraz istihbarat gerekli çünkü göl kıyısındaki köye baskın yapamazsınız, orası adamları tarafından çok iyi korunur."

"İşin o yanını bize bırakın, bir çaresini buluruz."

"Hiç sanmam. Bana inanın. Kaçırma teşebbüsünüz akim kalabilir."

Richard kaşlarını çatarak sordu:

"Başka bir öneriniz var mı?"

"Olabilir. Beni güvencede olarak burada saklarsanız size Osuwa'nin kente gelmesini önerebilirim."

"Bu istihbaratı nerden elde edece iz?"

Erika tam a zını açaca ı sırada sokak kapısının tekrar çalındı ını duydular.

Herkes yine kuşkuyla birbirine baktı.

Cage, "Hayret" dedi. "Bu gece gelen gidenimiz ne çok!"

Kapıya en yakın olan Cengiz'di. Açayım mı, der gibi etrafına bakındı. Richard başını salladı. Tüm ajanlar tekrar silahlarını kapıya do rultmuşlardı.

Cengiz kapıyı araladı.

Karşısında tanımadı ı bir adam duruyordu. Daha do rusu Cengiz eşikte beliren

Habibi'yi tanıımıyordu. Bir süre bön bön Polis Müdürüne baktı.

Habibi teklifsizce Cengiz'i iterek içeri girdi ve kapıyı ardından kapattı.

"iyi akşamlar dostlar" dedi. "Daha do rusu iyi sabahlar

,^/4w

demeliyim, çünkü çoktan sabah oldu. Ama önemli de il, çünkü anladı ım kadarıyla buradaki kimse henüz yata a girmiş de il." 377

Yüzünde garip bir tebessüm vardı. Evdekileri birer birer inceledi. Sonra Stanley'e do ru yürüdü a ır a ır.

"Sanırım buradaki en kıdemli ajan sizsiniz Mr. Moore, yanılıyor muyum? Hiç olmazsa Manado'daki en eskisi diyebiliriz. Beş yıldan beri burada Kraliçenin emrinde vazife yapıyorsunuz. Yoksa bu saatte beklenmedik bir ziyaret yaptı ım için ev sahibi olarak size mi hitap etmeliyim Mr. Cage?"

Habibi'nin bakışları bir Stanley'in, bir de Cage'in üzerinde dolaştı durdu.

Kimseden ses çıkmıyordu. Polis Müdürü sinsi sinsi gülümsemeye devam etti.

"Önce şunu söyleyeyim baylar; buraya yalnız başıma geldim, yanımda adamlarım yok, bu nedenle lütfen şu silahlarınızı ortadan kaldırın. Ayrıca bu ziyaretimin hiç bir resmi yanı da bulunmamaktadır, tamamen dostane bir u rayış diyebilirsiniz."

Polis Müdürü'nün ne kaklar kaypak ve üç ka ıtçı oldu unu bilen Stanley sordu:

"Ne istiyorsun Habibi? Senin menfaatin olmadan buraya gelmeyece ini bilirim.

Üstelik zamanlaman harika, bir sürü gizli ajanı bir arada yakaladın. Konuş bakalım."

<

"Sevgili dostum, konuşma tarzın hiç de aramızdaki yıllanmış hukuka uygun de il, hatta kabaca diyebilirim. Bunu sizin gibi gerçek bir İngiliz centilmenine yakıştıramadım. Şayet bana inanmıyorsan, dışarıya bir göz atabilirsin, evin sarılmadı ını ve dışarıda tek bir polisin bile olmadı ını görebilirsin."

Cage hızla camın kenarına giderek soka a baktı. Gün a ardı ından soka ı bütün tenhalı ıyla görebiliyordu. Gerçekten de çevrede kimseler yoktu. Hatta Habibi yanına sürücü de almamış, cipi kendisi sürmüştü. Araç boştu.

Cage onlara dönüp, "Dışarıda kimse görünmüyor" dedi. O zamana kadar konuşmayan Habibi tekrar sakın ve yumuşak bir eda ile konuşmaya devam etti. "Burada bulunanların ne gaye

Osinatıe /û/su

ile toplandı ını çok iyi biliyorum" diye fısıldadı. "Hepiniz Muhammed 372

Osuwa'nin peşindesiniz. Tabii bir kaç ekşi iniz var. Ölen Mossad ajanı Moşe

Goldberg, Sayın Gerd Rupper ve bir de Rus meslektaşınız Leonid Çemenko."

Richard, biraz şaşırılmış şekilde, "O da kim?" diye sordu.

Habibi'den evvel Stanley, "Ben onu tanıyorum" dedi. "FSB'nin buraya yolladı ı ajan."

"Çok do ru" diye tasdik etti Polis Müdürü. "Tabii bu listeye iki kişiyi daha ilave etmek gerekir. Takma kod adıyla Ahmet Hamid veya gerçek kimli i ile Savama elemanı Behruz Mansuri'yi de saymak lazım."

Bu defa kimseden ses çıkmadı.

Habibi gülümseyerek odadakileri birer birer süzdü. "Yine de çok önemli bir

kişiyi daha unuttu amı sanmayın. O zat diyebilirim ki Manado'daki sakın ve

biteviye giden yaşamın dişlilerini yerinden oynatan zattır, işledi i cinayet ile

bir anda benim küçük kentimi tam bir casuslar arenasına çevirdi. Do rusu onu teşhiste ve izini bulmakta biraz zorlandım, ama sonunda başarıya ulaştım."

Stanley, "Kimi kastediyorsunuz?" diye sordu.

Habibi şaşırması gibi yaparak, "Yoksa tahmin edemediniz mi dostum?" diye sordu.

"Hiç şüphesiz vurgulamak istedi im kişi Cookies Net'teki cinayeti işleyen adam."

Stanley irkilerek Erika'ya bir göz attı. O esrarengiz adamdan söz açılır açılmaz

Alman ajanın yüzü bembeyaz kesilmişti, ama odadaki kalabalık grubun bunu

anlaması o kritik dakikalarda olanaksızdı; nitekim Stanley hariç, kimse kadına

bakmadı bile.

Habibi duruma hakim oldu unu anlamıştı artık, şimdi daha yavaş ve hepsinin

yüzünü inceden inceye tetkik ederek konuşmasına devam etti. Bu arada ellerini

pantolonunun ceplerine sokmuş ve salonda yürümeye başlamıştı.

Kendini toparlayan Cage biraz daha rahatlayarak, "Buraya geliş nedeninizi

örenebilir miyiz?" diye sordu.

f^y Işı ı

"Hiç kuşkunuz olmasın" dedi Polis Müdürü. "Asli görevimi yerine getirmek için."

Salonda birden buz gibi bir hava esti. Kıpırdanmalar oldu.

Habibi hiç oralı de ildi.

"Aslına bakılırsa buradaki CIA ve MIT ajanlarını Muhammed Osuwa aleyhine

düzenledikleri operasyon nedeni ile tutuklamam lazım. Sayın Stanley Moore ve

bayan Helga Thurmann'ı da bir Alman tayfanın öldürülmesi ve Kalahuara köyünde

giriştikleri katliam nedeniyle tevkif etmeliyim. Dr. Ayşe Chung'un ise yabancı

ajanlara yataklık ederek, memleketi aleyhine faaliyetlerde bulundu u için,

adalet önüne şevki gerekir.

Genç kız titremeye başlamıştı. Hemen yanında duran Emre ona yardım etmek

istercesine elini tuttu. Stanley, "Ama bütün bunları yapmayacaksınız, de il mi?"

diye sordu.

Habibi sinsi sinsi gülümsedi.

"Do ru... Yapmayaca ım..."

"Nedenini de açıklayacak Atırsınız?"

"Elbette... Benim için ülkemin menfaatleri her şeyin önünde gelir."

Bu kısa açıklama kimseyi tatmin etmemişti. Salondaki herkes Polis Müdürünü kuşku

ile süzmeye devam ediyorlardı. "Ülkenizin menfaati mi?" diye mırıldandı ingiliz.

"Hiç şüphesiz. Ben bir Polis Müdürüyüm ve Manado'nun genel asayişinden

sorumluyum."

Richard araya girerek homurdandı. "Bu açıklamadan pek bir şey anlamadık Sayın

Müdür; bizleri tehlikeli bir düşman ajanı olarak görmüyor musunuz?"

Habibi başını iki yana salladı. "Hayır, kesinlikle görmüyorum. Hepinizin ne gaye

ile çalıştı ınızı biliyorum ve bu gaye ülkemin menfaatlerine uygun düşüyor."

Salonda birden homurtular yükseldi.

Osman, fJ1/su

Stanley, "Yani siz de Muhammed Osuwa aleyhine girişilecek bir operasyondan yana

mısınız?" diye sordu.

"Nihayet konuyu kavradınız Mr. Moore" dedi Habibi.

Herkes inanmaz gözlerle adama bakıyordu.

"Yanlış anlamadık, de il mi?" dedi Cage. "Yani Osuwa aleyhine girişilecek bir

operasyona destek vereceksiniz?"

Ellerini cebinden çıkarmadan, "Hı hıh!" diye tasdikledi Habibi.

"Buna inanmak gerçekten zor."

"Ben kartlarımı açık oynadım. İstesem bu evi ekiplerimle sarar ve hepinizi

casusluk suçundan yakalardım, ya da Osuwa'ya yerinizi ihbar eder ve çıkacak

olaylara dışardan seyirci kalırdım. Kabul edip etmemek size ba lı, ama teklifime

red cevabı verirseniz, yirmi dört saat içinde hepinizi tutuklatırım."

Cengiz ve Emre gelişmeleri tam bir şaşkınlık içinde seyrediyorlardı.

Richard, "Bir dakika" diye mırıldandı. "Mademki siz de Osuwa aleyhine yapılacak

bir operasyona destek çıkacaksınız, o zaman terörist liderin nerede oldu unu

bize söyleyebilir misiniz?"

"Evet" diye fısıldadı Habibi. "Yarın akşam Kotamobagu'da olacak."

"Oysa biz onun Tomohon Gölü Kıyısındaki bir köyde oldu unu haber aldık."

Bütün gözler yeniden Erika'ya çevrilmişti. Genç kadın kaşlarını çattı.

Habibi istihbaratın kayna ının Alman ajan oldu unu sezinlemişti.

"Anlaşılan bu bilgiyi Bayan Helga Thurmann'dan almışsınız."

Erika nefesini tuttu. CIA ajanlarına verdi i bilginin do rulu una inanıyordu ve firarı bu bilginin tutarlılı ına ba lıydı, aksi halde Amerikalılar verdikleri sözden dönebilirlerdi.

Yaşadıkları anın çok hayati oldu unu kavramıştı. Habibi a ır a ır Erika'ya yaklaştı. Bir süre genç kadını gülümseyerek seyretti.

Ay W?

Çapkın bir ifadeyle, "Manado sizin gibi güzel bir ajanı hiç görmedi Bayan Thurmann" diye mırıldandı. "Evvvelki gece Pilgrims Hotel'in restaurantına güzelli inizle renk kattınız. Hepimizi adeta büyülediniz. Bütün gözler üzerinizdeydi. Kendi ajanınızı niye vurdu unuzu hâlâ çözebilmiş de ilim, Gerd Rupper her yerde sizi aratıyor."

Erika kuruyan dudaklarını diliyle ıslattı ama sesi çıkmadı.

Polis Müdürü sonra tekrar Richard'a dönerek, "Sanırım Bayan Thurmann size gerçe i söylemiş, Muhammed Osuwa Tomohon Gölü kıyısındaki köydeydi, ama yarın akşam Kotamobagu açıklarındaki özel yatıyla burayı terk edecek. Şayet hâlâ bir operasyon düzenleyecekseniz bu son şansınızdır."

Salonda bir an ses çıkmadı. Dikkatler yeniden Richard'ın üzerinde toplandı. CIA ajanı, "Demek yarın akşam" diye mırıldandı.

Habibi, "Düzeltemek lazım, gün do du una göre bu akşam desek daha iyi olur" dedi. "Kaçta?"

"Terk saatini kesin bilmiyorum ama gün batarken olmalı. Ayrıca hemen şunu belirtmeliyim, Osuwa'ya Kotamobagu sahiline varmadan müdahale etmelisiniz. Yata yapılacak çıkartma kesinlikle hüsrarla sonuçlanır. Yatta çok adamı vardır." Cengiz sordu bu defa, "Ya*sahile gelinceye kadar ona kaç kişi refakat eder?" "Kesin bir rakam veremem, ama dört beş kişiyi geçece ini sanmıyorum, çünkü Osuwa burada kendini daima güvende hisseder. Ne de olsa burası do du u yerdir."

"Öyleyse anlaştık" dedi Richard.

Habibi sırıttı," Buna emindim zaten. Sanırım görüşmemiz bitti. Bana sormak istedi iniz başka bir şey var mı?"

"Tabii" diye Habibi'ye yaklaştı Richard. "Bazı lojistik destek istiyoruz."

"Öyle mi? CLA'nin benim gibi ufak bir kentin Polis Müdürü'nden

Osman^ysu

bunu isteyece ini hiç ummazdım do rusu." 376

"Şimdi şartlar de işti.

Artık Manado'da bir dostumuz var. Kentin

havaalanına özel birjetimiz inecek. Osuwa'yi uça a nakil sırasında bir pürüz çıkmayaca ından emin olmak isteriz."

"Sorunuz buysa dert edinmeyin. Jetiniz sorunsuzca alana iniş yapıp bekleyebilir, ayrıca gecenin karanlı ında uça a bir kargo yükleyecekseniz, tüm alan personeli ve polis güçleri bu sahneyi görmezden gelecektir."

"Sa ol dostum!" dedi Stanley tebessüm ederek.

Habibi teatral bir jestle, "Sizlere veda zamanı geldi" diye mırıldandı. Ellerini sıkıkmakla beraber, her birinin önünde ayrı ayrı durdu. Önce Dr. Ayşe Chung'a yaklaştı.

"Yarıdan itibaren hastanede normal mesainize başlayabilirsiniz Doktor. Bu kentin size ihtiyacı var. Gelece iniz benim tarafımdan himaye edilecektir. Müsterih olun ve güvenle işinize dönün."

"Teşekkür ederim Müdürüm" dedi kız. "Bu teminata gerçekten ihtiyacım vardı."

"Siz do ruyu yaptınız."

Habibi sonra Doktorun yanındaki Emre'ye ve onun kapalı gözüne baktı.

"Siz işkenceci Mokado'nun gadrine u rayan MİT ajanı olmalısınız" dedi. "Hani şu Okua kardeşlerin plajda baştan çıkardı ı eleman."

"Do ru tahmin" diye fısıldadı Emre. "Do rusu o Mokado denen hergele ile bir kere daha karşılaşmak isterdim."

"Sabırlı olun, belki Tanrı bu iste inizi gerçekleştirir. Zira Mokado, Osuwa'nin buradaki sa kolu gibidir ve onu Kotamobagu'ya götüren ekipte olabilir, belli olmaz."

"Bunu gerçekten isterim" dedi Emre.

Habibi daha sonra Stanley'le Erika'nın önünde durdu.

"Sevgili Mr. Moore yaralanmışsınız, kolunuzdan hâlâ kan sızıyor."

P

"Dert etmeyin, kurşun sıyırdı geçti. Aramızda doktor var. Bana gereken müdahaleyi yapar. Yakında iyileşir ve sizinle yine içeriz." 377

"Çok üzgünüm dostum; ama artık sizi de Sulawesi'de istemiyorum. O uça ın içinde siz de olmalısınız. Aksi halde eski bir dostu tutuklamak zorunda kalırım."

Stanley hayretle Polis Müdürüne baktı.

"Ama ben..." diye mırıldanmak istedi.

"Hiç itiraz etmeyiniz. Beni büyük bir hayalkırıklı ına u rattınız. Sizi gördükçe bunca yıl beni burada nasıl aldattı ınızı hatırlayıp kahrolaca ım. Bana göre siz buradakilerin en tehlikeli olanısınız. Tanıdı ım şansı iyi kullanın."

Habibi daha sonra Erika'ya baktı.

"Bu güzel bayanın Manado'ya gerçek.bir turist gibi gelmesini çok isterdim. Ne yazık ki bir casus çıktı. Yine de güzelli iniz karşısında saygı ile e ilirim." Erika ilk defa şuh bir şekilde gülümsedi.

"Kadınlara kompliman* yapmayı çok iyi biliyorsunuz Sayın Müdür."

Habibi ses çıkarmadan sadece gülümsedi. Sonra kapıya do ru yürürken, "Sizlere bol şanslar dilerim" diye mırıldandı.

Stanley fırsattan istifade ederek onu kapıya kadar geçirdi. Dışarıya çıktılar, sabahın ilk güneşi yüzlerine vurdu. Bahçe kapısına do ru ilerlerken Stanley Habibi'yi kolundan tuttu.

"Eski dostunuzun sizden son bir ricası olacak" dedi.

"Söyleyin bakalım Mr. Moore, neymiş bu ricanız?"

"Son bir bilgi kırantısı. Şu Cookies Net'teki katil..."

"Evet?"

"O şimdi nerede?"

Habibi sırttı.

"Bunu niye merak ediyorsunuz dostum? Yoksa yanınızdaki o güzel bayanla bir ilgisi mi var?"

Osnıcu/rfysu

Stanley afallamaktan kendisini alamadı. Habibi'nin oldukça zeki bir adam oldu unu bilirdi ama Erika ile bir ba kurabilece ini do rusu tahmin etmemişti.

"Evet" diye fısıldadı kısaca.

"Amacınız nedir?"

"İsterseniz şöyle sorayım; o da Manado için zararlı biri mi?"

Habibi omuzlarını silkti.

"Olabilir."

"Şu halde onun da ortadan kalkmasına bir itirazın yok sayılır."

"Do ru, benim bir itirazım yok."

"Şimdi bana nerede kaldı ını söyler misiniz, lütfen."

"Kumaraka Caddesi numara 18'de. Ama görülecek bir hesabınız varsa acele edin.

Zira bu gün ö le uça ıyla Kuala Lumpur'a gidecek."

Stanley sırttı. "Teşekkür ederim dostum."

"Bana teşekkür etmeyin, bu açıklamayı sizin için de il, o güzel bayan için yaptım."

"Son bir nokta" dedi İngiliz. "Bunu sırf merakımdan soruyorum. Ne oldu da birden bu kadar de istiniz?"

"Bunu anlayacak kadar zeki oldu unuzu sanıyordum Mr. Moore. Ülkenin yüksek çıkarları, başka ne olacak? Belki biraz da benim menfaatlerim..."

Habibi elini sallayıp cipine yürüdü ve bir daha arkaya dönüp bakmadı. Stanley eve dönerken bahçe kapısında kendisini bekleyen Erika'yı gördü.

Genç kadının gözlerinde endişe dolu parıltılar vardı...

-W~O~W^O~W~<0r

2

Erika bahçe kapısından dönen ingiliz'in gözlerine bakarak, "Ona ne sordu unu duydum" diye fısıldadı. Solgun yüzü daha da sararmıştı. "Amacın nedir?"

"Buradan kurtulman. TeMtetedi im bu."

"Ama onun kaçışımızla bir ilgisi yok."

"Biliyorum" diye sessizce başını salladı Stanley. "Fakat o adam, hayatının kabusu, ortadan kalkmadıkça rahat etmeyeceksin. Belki de bu fırsat eline geçmiş son şans olabilir. Habibi bir anda önümüzü açtı. Gelece ine karışmayaca ım Erika, ama o adamı ortadan kaldırmak istiyorsan, bu işi burada ve derhal yapman için bundan daha uygun saat olamaz."

Genç kadın başını önüne e ip düşüncelere daldı.

"Belki haklısın ama korkuyorum" diyebilirdi sonunda. "Son derece tehlikeli biridir. Öldürmek için bile olsa onunla tekrar karşılaşmak çok zor."

"Karar sana ait. Duymadıysan söyleyeyim, bu gün ö le uça ıyla Kuala Lumpur'a gidiyormuş." "İşittim." Stanley içeriye girmek istedi. Erika onu durdurdu. Osmam /ÎL/su

"Bir dakika... Şayet o adrese gidersem bana yardımcı olacak mısın?" Stanley kadının gök mavisi gözlerine dikti bakışlarını. "Benden çok fazla şey istemiyor musun Erika?"

"Haklısın. Fakat ben istemeden de bana yardımcı oldun. Ya şimdi, bana bu en kritik zamanımda yardımcı olmayacak mısın? Sevdi in kadını o iblisin yanına tek başına mı göndereceksin?"

Erika, eski sevgilisinin ellerine sarılmıştı. Gözleri umutla ona çevrilmişti.

"Lütfen Stanley" diye inledi. "O ölmeli ama çok korkuyorum."

"Pekala" diye mırıldandı MI6 ajanı. "Bu sana son iyili im olacak."

"Sa ol Stanley. O adresi biliyor musun?"

"Gayet tabii, unuttun mu beş senedir burada yaşıyorum."

"Buraya uzak mı?"

"Hayır, de il."

"Öyleyse önümüzde dört beş saat kalıyor sayılır. Bu arada bu işi bitirmeliyiz."

"Richard'la konuşmalıyız, ondan kısa bir izin almamız lazım."

"Ne izini?"

"Hadi Erika anlamazlı a gelme, istemesek de akşamki operasyona bizim de katılmamız lazım."

"Bu bizim meselemiz de il, beni ilgilendirmiyor."

"Bu kadar katı olamazsın, kaçışımız onların elinde. Onlara yardım etmeye mecburuz. Hadi şimdi içeriye girelim de Richard'la konuşayım. Sen her şeyi bana bırak."

Salona döndüklerinde beş adamı masanın başında müzakere halinde buldular. Cage ortaya kocaman bir harita çıkarmıştı. Operasyon planları hazırlanıyordu. Richard Stanley'i başından savmak için iki saatlik dışarıya çıkma teklifini hemen kabul etti.

fo>^o

Sabah saatinde boş bir taksi bulmaları kolay oldu. Stanley o caddeyi çok iyi biliyordu. Aradıkları adresten üç ev önce indiler. Bu 381 mevsimde Manado'da kiralık ev bulmak çok kolaydı, özellikle balık avına çıkan turistlere. Fakat sualtı avcılı ı için çok elverişli alanların mevcudiyetine ra men, yabancılar bu harika sahaları ne yazık ki yeterince bilmiyorlardı.

18 numaralı evi önce incelediler. Dışardan hiç bir hayat emaresi görünmüyordu. Sanki ev boştu. Erika, "Yoksa Polis Müdürü yanıldı mı?" diye sordu. "Kenti terk etmiş olabilir mi?"

"Bu defa yanıldı ını hiç sanmıyorum. Sen de gördün, Habibi hino lu hindir; asla yanılmaz, yeter ki davranışlarının ucunda bir çıkarı olsun. Tüm verdi i bilgilerin do ru oldu una eminim."

Bir süre yerlerinden ayrılmayarak beklediler.

Tatlı bir sabah rüzgarı yüzlerini yalıyordu. Sokak yavaş yavaş hareketlenmeye başladı. Stanley, "Daha fazla bekleyemeyiz" diye homurdandı. "Burada dikkat çekece iz"

Erika, "Tamam" dedi. "Önpe ilk planımızı uygulayaca ız. Ben yalnız gidece im." İngiliz son bir kere genç kadını tutup kendine çevirdi.

"Bunu becerebilece ine emin misin?"

"Başka yolu yok Stanley. Bu benim sorunum. Ama dışarıda her an yardıma gelece ini bilmem beni rahatlatacaktır."

"Anlaştık, öyleyse. Unutma, tam beş dakika bekleyece im."

Erika kararlı ve azimli görünmesine ra men beti benzi sararmıştı.

"Merak etme, içeri girer girmez onu kurşunlayaca ım. Beni karşısında görünce şaşıracaktır, o şaşkınlık anı da bana yeter." "Bol şans" dedi Stanley.

|OX>4-0

Osnıanr /hysu

Zili çalıp bekledi Erika.

Genç kadın için en zor anlardı. Bo azı kurumuş, vücudundaki kan çekilir gibi olmuştu. Ellerinin titremesini engelleyemiyordu. Karşılaşma anı geldi inde böyle bir işe kalkıştı ına pişman bile oldu. Nasıl olsa çok uzaklara gidecekti artık ve bir daha o adamı asla görmeyecekti; anılarında kalmaya mahkum silik bir anı olarak kalacaktı tüm çekti i acılar. Elinde olsa bir koşu geriye dönüp Stanley'in yanına kaçacaktı ama yapamadı...

Ve kapı açıldı.

Kıyafeti bile aynıydı. Beyaz keten elbiseler, mavi gömlek, diyagonal çizgili kravat ve hiç de işmeyen gözlerindeki o buz gibi bakışlar.

Sabahın bu saatinde Erika'yı karşısında görmek bile onu şaşırtmamıştı. Ne bir sevinç, ne de hayret ifadesi. Sesi bile buz gibiydi.

"Neden geldin?"

Donuklaşmıştı Erika. Dudaklarını kımıldattı, ama a zından kelimeler dökülmedi...

Beyaz elbiseli adamın davranışlarında hiç de ışıklık olmadı. Kahredici bakışlarını Erika'nın gözlerinden ayırmıyordu. Büyüleyici, çekici ve kahredici nazarlardı bunlar.

Genç kadının içinin ezildi ini ve korkusunun doruklara tırmandı ını hissetti.

Galiba beceremeyecekti... Bunu daha önceden tahmin etmesi gerekirdi, bu ruh halini daha önce de yaşamış ve onun karşısında ezik, hareketsiz ve sinmiş olarak kalmıştı.

Erika gözlerini kaçırmak istedi ama beceremedi.

Onun için donduran bakışlarından alamıyordu gözlerini...

Yapaca ı tek şey çantasından Glock'u çıkarıp teti e asılmaktı; hepsi o kadar...

Bu bilince ra men eli çantasının içine gidemiyordu, sanki sa bile ine felç gelmişti...

Kadındaki korkunun yarattı ı şok, beyaz elbiseli adam tarafından yanlış anlaşıldı.

,4#

İlk defa gülümsedi...

"O zevki tekrar yaşamak istiyorsun, de il mi?" diye sordu. Yüzünde şehvetin oluşturdu u donuk ve gergin bir ifade hasıl oldu. "Biliyordum, er veya geç gelece ini biliyordum" dedi. "Çok hoşlanmıştın..."

Adamın kendinden emin ses tonu Erika'ya i renç geldi. Tüyleri ürperdi. Daha ne bekliyorum sanki, diye düşündü. Tam zamanıydı ve beyaz elbiseli adam arkasından kapıyı kapamıştı. Evin içinde yalnızdılar şimdi...

Adamın kanını donduran eli omzuna de di.

"Hadi odaya gidelim" diye mırıldandı. "Zamanlaman ters oldu. Vaktim çok kısıtlı.

Yine de sana iki saat ayırabilirim. Bu müthiş keyfi kaçıramam. Sen en iyisiydin Erika, en muhteşemi ve bana en fazla haz vereni..."

Yerinden kımıldayamıyordu genç kadın...

"Unutamayaca ına ve bana yine gelece ine emindim."

inanılmaz, diye düşündü Erika. Aralarında geçen son hadiseden

sonra, buraya kendi aya ıyla gelişini demek "istek" olarak

kabulleniyordu...

Sırtından hafifçe itti beyaz elbiseli adam, "Hadi" dedi. "Fazla zamanım yok."

Derin bir soluk aldı Erika. Adaleleri kasıldı, sıkı sıkıya kavradı ı çantasının içine elini attı. Tabancayı çıkarması artık an meselesiydi. Adam şimdi yirmi

santim kadar arkasındaydı. Hayatını etkileyen bu kabusu sona erdirmeliydi; tam zamanıydı. "Hadi Erika, cesur ol!" diye homurdandı içinden. Tehlikede

sayılmazdı. Sapık herif çoktan şehvet seline kapılmıştı bile...

Ama o an hiç ummadı ı bir şey oldu.

Terli penyesinin sırtında, bel çukuruna batan birtazyik hissetti. Bir tabancanın sert dokunuşu... Adam kendinden evvel davranmıştı.

Kula ının dibinde kanını durduran sesini işitti.

Osmanfjrfysu

"Kaltak! Numaranı yutaca ımı mı sanmıştın? Buraya ne için 384 geldi ini

biliyorum. Ama kazdı ın kuyuya kendin düştün. Sakın kımıldayayım deme, yoksa

hayatın boyunca felçli kalırsın, silahımın namlusu tam omurili ine dayalı. Pis

sürtük, seni karşımda görür görmez niyetini anladım. Şimdi sana hiç

unutamayaca ın bir ders verece im."

Beyaz elbiseli adam sert bir hareketle yandan uzanıp genç kadının elindeki çantayı hışımla aldı. Tabancanın tazyiki belinden milim kımıldamamıştı. Donakaldı Erika. Bir kaç saniye daha acele etse, ya da onu görür görmez u radı ı korku anını savuşturabilse böyle olmayacaktı. Hata ettim, diye inledi içinden, daha kapı açılır açılmaz karşısında onu görünce tabancasını ateşlemeliydi. "Bir Glock ha! Beni bununla mı vurmaya düşünüyordun?" Ses çıkmadı Erika'dan... Genç kadın yere fırlatılan çantanın sesini duydu. "Yürü hadi!" dedi adam ve tabancanın namlusuyla Erika'yı itti. So uk so uk terleyen Erika, sarsak adımlarla ilerlemeye başladı. Acaba içeriye girişi kaç dakika olmuştu? Stanley ne zaman duruma müdahale edecekti? Herhalde beş dakika geçmemişti henüz. Oysa Erika saatlerdir kendini evin içinde gibi hissediyordu. Koridorun sonundaki bir odaya iteledi genç kadını beyaz elbiseli adam. Burası bir yatak odasıydı ama etrafta o seks aletlerini havi korkunç çanta görünmüyordu. "Şimdi yüzünü bana dön."

Kesin emirdi bu. Daha öncede duydu u yüre ini titreten cinsten... İnce dudaklarında kahredici bir alay ve küçümseme vardı ama mavi gözleri bir aysberg kadar so uk ve korkutucuydu. "Seni hiç böyle bakımsız görmemişim. Leş gibisin. Üstün başın kirli ve toz içinde. Nereden geldi ini sorabilir miyim?" Erika'dan hiç ses çıkmadı. Zaten istese de konuşacak halde de ildi. jfylş t

"Kaldı ım yeri nereden ö rendin?" Yine ses yoktu genç kadında... "Önemli de de il" dedi adam. "Ama seni daha akıllı ve kurnaz sanırdım. Bu denli aptalca davranmanı anlayamıyorum." Erika büyülenmiş gibi adamın buz gibi olan gözlerine bakıyordu. "Titriyorsun... Korkudan, de il mi?" En sonunda Erika başını aşı yukarı hareket ettirmeyi başardı. "Korkmana gerek yok... Seni öldürmeyece im. Sadece bedeninden zevk alaca ım. Ama bu kez çok hoyratça olacak. Asla unutamayacaksın ve çok acı çekeceksin." Zangır zangır titreyen Erika, "Lütfen!" diye inledi. "Bu sana bir ceza olacak Erika. Beni öldürmeye teşebbüs eden birini cezasız bırakmayaca ımı tahmin etmiş olman gerekir. İki saat sonra buradan çekip gidece im ve bu eve hafta sonuna kadar kimse gelmeyecek. Düşünebiliyor musun, seni vücudunda acılar veren aletlerle öylece bırakıp gidece im. O ızdıraplara dayanabilir-sen ne ala, ama dayanamayıp mukadder akıbete u rarsan bundan beni sorumlu tutma. Bunu sen istedin. Hadi bakalım, soyunmaya başla şimdi." Genç kadın gafil avlandı ını ve bütün hatanın kendinde oldu unu biliyordu, ama bu .defa durum farklıydı ve dışarıda kendisine yardıma hazır bir sevgili bekliyordu, sabır, sadece biraz sabra ihtiyacı vardı. Pani e kapılmasına hiç gerek yoktu. "Metin ol," diye kendi kendine telkinde bulundu. Bir kaç dakika daha so ukkanlı olabilirse Stanley imdada yetişirdi. A zı dili kurumuşt u Erika'nın, yine de güçlkle konuştu... "Peki, her istedi ini kayıtsız ve şartsız yerine getirece im ama lütfen canımı fazla yakma... Yalvarırım." Adamın so uk gözleri biran kuşkuyla parladı. "Bakıyorum gerçe i çabuk kabullendin; ne oldu sana? Çırpınmaya, kendini korumaya, üstüme saldırmaya kalkışmıyorsun..." Osman, /tysu

"Bunu yapamayaca ımı sen de biliyorsun. Hem silahlısın, hem 386 de benden çok güçlüsün."

"Do ru ama bu kadar çabuk teslim olaca ını da beklemiyordum."

"Elimden bir şey gelmez."

"Güzel... Demek durumu kavradın. Öyleyse soyunmaya başla."

Erika safça sordu. "Müzik? Müzik olmayacak mı?"

"Ne yazık ki bu tam bir zevk seansı olmayacak Erika. Kendi evimde de ilim. Müzikle soyunmayacaksın. Yalnızca üstündekileri çıkar. Ama kendini o havaya sokmayı başarabilirsen, kendi ritim ve ahengini kendin ayarlarsın."

Acaba eve girdi inden bu yana kaç dakika geçmişti?
Erika bunu düşünürken sırtındaki penyeyi başından çekip çıkardı. Güneş yanı 1 ile bronzlaşmış üst kısmı ter içindeydi. Beyaz sutyeni cildi ile kontrast teşkil ediyordu.
Buz mavisi gözlerde ihtiras parıltıları vardı şimdi.
"Acele et, pantolonunu da çıkar."
Erika kotunun fermuarını indirdi, sonra zarif bir kalça hareketiyle pantolonunu ayaklarına indirdi. Uzun bacakları ve dar slipiyle kalakaldı.
"Devam et" dedi adam. "Fazla zamanım olmadı ını söylemiştim."
Yoksa birterslik mi var, diye aklından geçirdi Erika. Beş dakika çoktan geçmiş olmalıydı. Stanley'in niye hâlâ ortaya çıkmadı ını anlayamıyordu.
Elini arkaya götürüp sutyeninin kopçasını açarken zaman kazanmak saikiyle sordu, "Sen soyunmayacak mısın?"
Cevap alamayınca çıt çıtları açtı.
Dolgun memeleri ortaya çıkıverdi birden.
Mutlaka bir aksilik vardı dışarıda, Stanley elinde silahı ile içeriye girmiş olması gerekirdi. İşte o an korku ve dehşet yeniden genç kadının benli ini kapladı. Kurtulamayaca ı pani i ile titredti. Ölmeye razıydı...
"Külotunu da çıkar..."
Sapık itiraf etmişti; bu seans di erinden farklı olacaktı. Manya ı 387
çoşturacak, şevke getirecek bazı fantezilerden yoksun olarak devam edeceklerdi işe. Adamın tamamen soyununca kendisini hemen yata a yatıraca ını ve o korkunç ameliyelere başlayaca ını anlamıştı artık...
Siyah slip de yere düştü...
"Şimdi uzan yata a."
Erika'nın kula ına derinden bir ses geldi. Belli belirsiz, hafif ve ne oldu u tam kestirilemeyen bir ses. Stanley'in içeriye girişinden do an bir ses olabilirdi bu. Ama emin de ildi, sokaktan akseden alelade bir sesle de karıştırmış olabilirdi. Nitekim sapık adam ya duymamıştı ya da hiç oralı olmamıştı...
Erika titreyerek yata a oturdu. Sonra, kalıp gibi sırtüstü uzandı. Karın kasları kasılmaya, midesi bulanmaya başlamıştı. Bundan sonra ne olacaklarını biliyordu. Önce ellerinden kendisini karyolanın demirlerine ba lıyacak, a zıntbir tıkaçla kapayacak ve...
Kusaca ını hissetti. Bulantısı dayanılmazdı.
Oysa bir daha bu acıları çekmemek için kendi kendine ne yeminler etmiş ve o sapı ın sonunu tek bir kurşunla bitirmeye and içmişti...
Kader a larını bir kere daha örüyordu.
Lanet olası Stanley, nerede kalmıştı?
"Rahat ol bebek, yumuşa^biraz... Her şey yolunda ve gönlümce gitmeli. Hadi, başla. Az sonra duyaca ın zevkin heyecanını yakalamaya başla... Erişilmez bir zevke varacaksın."
Sapır sapır titreyen Erika artık kendini kontrol edemiyordu.
"Sen Allah'ın belası bir sapıksın!" diye ba ırdı.
Sesi umdu undan da gür çıkmıştı...
Beyaz elbiseli adam silahsız eliyle birden genç kadının suratına sert bir tokat savurdu. Hafif bir çı lık attı genç kadın, yataktan tam do rulmaya çalıştı ı anda yedi i sert tokadın etkisiyle tekrar yata a savruldu.
Osman, //1/s1/
"Pis sürtük! Uslu uslu başına gelecekleri bekleyecek misin, 388 yoksa hemen seni geberteyim mi?"
Elindeki tabancayı kadına do rultan adam, bir adım geri çekilmişti karyolanın yanından. Erika'nın, hâlâ karşı koyan tavırları, adamı çileden çıkarmıştı. Hızla sırtından ceketini çıkardı, katlayıp iskemlelerden birinin üstüne itina ile yerleştirdi.
Erika soluk solu a yattı ı yerden onun hareketlerini takip ediyordu. So uk mavi gözlü adam, bir yandan da bakışlarını kadının üzerinden hiç ayırmıyordu. Odadaki tek dolaba ilerleyip kapa ını açtı.
İşte o an Erika'nın kalbi duracak gibi oldu.
Ufak siyah valiz ortaya çıkmıştı. Adam kutsal bir eşyayı yerinden alır gibi valizi dolaptan çıkardı. Yeniden Erika'ya döndü ünde yüzünde şeytani bir

gölümseme hasıl olmuştu. Çantayı yaklaşıp yata ın ayak ucuna koydu. Kilidini usulca açtı.

"İstersen bir göz at" diye fısıldadı. "Mutluluk çubukların içinde..."

Genç kadın gözlerini yumdu.

"Bakmayacak mısın? İçinde yenileri ve sana uygulamadıklarım var. Çok daha farklı boy ve ende... Çok be eneceksin." Erika'nın bütün ümitleri tükenmişti artık.

Ya Stanley içeriye girmeyi göze alamamıştı ya da beklenmedik bir şeyler olmuştu dışarıda. Ama İngiliz aş ının son anda onu kaderi ile baş başa bırakaca ını bir türlü aklı almıyordu. Metal zincirin sakırdayan sesini duydu.

Bu şakırtılar kula ına yabancı de ildi. Daha evvel de işitmişti onların sesini. Sapık az sonra baş ucundaki karyolanın metaline o zincirlerle kelepçeleyecekti onu...

Korkudan titrerken kirpiklerini araladı. Adam ince metal çerçeveli gözlüklerini takmış üzerine geliyordu, az sonra ellerini kelepçeleyecek, a zına deri tıkacak sokacak ve daha sonra bir operatör titizli i ile vücudu üzerinde müthiş acılar verecek sapkınca birtakım ameliyelere girişecekti.

| /It/fş i t

Erika tüm ümitlerini yitirdi i anda, odada top gibi gürleyen Stanley'in sesini işitti.

"Kıınıldama yoksa kurşunu yersin!"

Gözleri iri iri açıldı Erika'nın. Ci erlerini patlatırcasına sıkın solu unu salıverdi.

Eski sevgilisi nihayet imdadına yetişmişti.

Beyaz elbiseli adam bir an duraklayarak odada birden peydan olan yabancıya baktı. Onu tanıımıyordu, ama elinde bir 38'lik tutuyordu ve namlusu kendisine yönelikti.

Bir süre elinde kalan zincirlerle Stanley'i süzmeye devam etti. Kendi silahını pantolonunun kemerine sıkıştırmıştı. Yüzünde en ufak bir hayret belirtisi oluşmamıştı.

Adamı dikkatle süzen İngiliz ajan, onun so ukkanlılı ına şaşırmadan edemedi.

Yabancınnın kılı bile kıpırdamamıştı...

Hatta adamın gülümsedicjini gözlemledi...

"Demek sürtü ün Sulawesi'deki yeni aş ı sizsiniz? Buraya yalnız gelemeyece ini düşünmeliydim" dedi sakın bir sesle.

Stanley'in duruma hakim oldu onu gören genç kadın çırılçıplak yataktan fırladı. İki erke in yanında çıplaklı ından hiç gocunmuyordu.

"Nerede kaldın?" diye çıkıştı İngiliz'e. "Az kalsın emeline ulaşıyordu."

Erika hızla Stanley'in yanından geçerek sokak kapısının önünde yere fırlatılan çantasını almaya koştu. Glock'u avucunun içine almadıkça rahat edemeyecekti.

İki erkek odada yalnız kaldılar.

Beyaz elbiseli adam mavi gözleriyle metal çerçeveli gözlü ünün arkasından dik dik ingiliz'e bakıyordu.

"Zamanlamanız harika" dedi. "Keyfimi mahvettiniz."

Stanley sesini çıkarmadan nefretle adama bakıyordu.

"Ne yapmayı düşünüyorsunuz? Yoksa bana ateş mi edeceksiniz?"

Osmalı, //1/su

"Hayır, bu zevki Erika'ya bırakaca ım. Bu onun hakkı, ama beni 390 sinirlendirecek en ufak bir davranışta bulunursanız, ne yazık ki bu zevki Erika tadamadan teti i çekmek zorunda kalabilirim."

Adam fütursuzca omuzlarını silkti.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Rezil bir fahişe için cinayet işleyecek birine hiç mi hiç benzemiyorsunuz. Aksanızdan anladım siz gerçek bir İngiliz'siniz."

"Do ru. Ama sizi öldürmekten cidden keyif alaca ımı bilmenizi isterim."

"Kutlarım açık sözlüsünüz. Lakin bilmedi iniz önemli bir husus var. Bu kadın, u runda cinayet işlemeye de ecek biri de ildir. Onu tanırım, dünyanın en adi ve aş a ılık kadınlarından biridir."

"Bu fikrinize de kısmen iştirak ediyorum bayım."

Beyaz elbiseli adam ilk defa irkilerek Stanley'i süzdü.

"Yani onun bir sürtük oldu unu kabul ediyor musunuz?"

"Hı hıh!"

Sırıtmaya devam etti adam.

"Onu yeterince tanıyor musunuz?"

"Evet, çok uzun zamandan beri."

"Öyleyse sorun yok demektir. Bu silahı niye bana yöneltiyorsunuz? Dilerseniz bazı zevkleri sizinle paylaşabiliriz. Yalnız tavsiyem size acele karar vermenizdir. Zira Erika silahını almaya gitti."

"Üzgünüm bayım, ama ben sizin gibi sapı ın teki de ilim."

Beyaz elbiseli adam birden kızardı. Karşısındaki adamın kendisiyle alay etti ini anlamıştı. "Hâlâ unuttu unuz bir nokta var" dedi. "Çok hızlı silah kullanabilirim. Hatta dilersem, siz teti i çekmeden, belimdeki tabancayı çekip sizi vurabilirim de."

"Bravo. Bunu bilmiyordum, fakat yine de şansınız yok sayılır. Çünkü az sonra Erika burada olacak ve bire karşı iki kişiye ateş etmek zorunda kalacaksınız." Adamın gözbebekleri nefretle ışıldadı.

ee&/4?4&

Aynı anda da Stanley arkasında Erika'nın soluklarını işitti. Genç kadın paldır küldür odaya dalmıştı ve Glock'u elindeydi.

Stanley, "Evet bayım" dedi. "Hâlâ bu şansınızı denemek istiyor musunuz?"

Adamdan ses çıkmadı. Bir adım geri çekildi ve elindeki zinciri yata ın üstüne bıraktı. Şimdi her iki eli de serbestti...

Stanley göz ucuyla Erika'ya baktı.

Son derece tuhaf bir manzaraydı. Genç kadın elinde tabancası çırılçıplak ve göz alıcı görünümüyle a ır a ır yata a yaklaşıyordu. Stanley her adım atışında hareketlenen kalçalarına bakmaktan kendini alamadı.

"Sonun geldi" diye fısıldadı Erika tok bir sesle. "Az sonra kabusum bitecek..."

Hans, Olaf, Mirkoviç, Emaroldoyadaadinher ne ise, şimdi seni öldürecek im ve sonsuza kadar hayatımdan çıkıp gideceksin. Ayrıca bu yalnız benim de il, daha adlarını bilmedi im nice kadının da alınmış intikamı olacak."

Genç kadın iki eliyle tuttu jj Glock'u kaldırdı ve adamın alnına nişanladı.

Stanley son anda adamın nefisini müdafaa için ani bir davranışta bulunaca ını ve elini belindeki silaha ataca ını düşünüyordu.

Glock birden patladı...

c

Kurşun beyaz elbiseli adamın tam iki kaşının arasına isabet etti. Alnının etrafa saçılan kemiklerinin çıkardı ı ses, tabancanın patlaması sırasında duyulmadı bile. Adam heykel gibi yata ın üzerine cansız devrildi. Yuvarlanırken, ince vücudu yata ın üzerinde bulunan açık çantaya çarpmış ve içindeki sapık emelleri u runa kullandı ı seks aletlerinin etrafa saçılmasına yol açmıştı.

Erika Glock'u indirirken sarf etti i son eforun etkisiyle zangır zangır titremeye başlamıştı. Stanley onu kollarının arasına alıp kula ına, "Tamam,

toparlan artık. İşte, her şey bitti" diye mırıldandı.

Neden sonra titremeleri azalan Erika, "Sa ol Stanley" diyebilirdi ve giyinmek için yerlere saçılmış eşyalarını toplamaya başladı...

3

Ö le güneşinin Manado'yı yaktı ı saatlerde, Stanley Moore'un evinin çapraz köşesinde duran sivil polis otosunun içinde oturan Habibi, arabanın arkasındaki yerli üç memura, "İşte şu adam" diye Leonid Çernenko'yı işaret etti.

"Tutuklayın ve iki gün nezarete atın."

"Nasıl bir gerekçe gösterelim Sayın Müdürüm?"

Habibi gülümsedi. "Gerekçe mi? Uydurun bir şey, mesela şehrin asayişini bozma, aşırı sarhoşluk ya da sokaktaki kadınlara sarkıntılık filan gibi."

"Fakat Müdürüm..."

Habibi geri dönerek soruyu soran memura ters ters baktı.

Memur hemen itirazı keserek, "Anlıyorum efendim. Emredersiniz" dedi.

Arabadan inen memurlar hızlı adımlarla Rus ajana yaklaştılar. Çernenko bu ani tutuklama karşısında direnmek istedi, hatta karşı koymaya bile kalkıştı. Ama üç sivil memur, onu etkisiz kılarak sürükleyip götürdüler.

Habibi memnundu şimdi.

,/Jl/1ş/ö/

Manado bütün pisliklerden temizleniyordu. Bu akşam sevgili kenti tamamen tüm yabancı ajanlardan arınmış olacaktı. Keyifle bir sigara yaktı.

Ö leye kadar iki ziyaret daha yapacaktı.

Şoförüne dönerek, "Hadi sür" dedi. "Limana gidiyoruz." Araba hareket etti. Leonid Çernenko'yı sınır dışı edecekti. Üç gün sonraki uçaklardan birinde onun için yer bulabilirdi. Zaten artık adamın Manado'da kalması için de bir sebep kalmayacaktı.

Habibi sahilden bir kayıkla Gerd Rupper'in yatına geçti. Rupper onu yine güvertede, küçük gören, sınırlı nezaketi ile karşılamıştı. Fakat gözlerinde belirli bir endişe vardı. Ona yer gösterirken so uk bir eda ile, "Bir kahve içer miydiniz, Müdür bey?" diye sordu.

"Hayır, sa olun"

"Buyurun, sizi dinliyorum. Öldürülen tayfa olayında yeni bir gelişme mi var?"

S.

"Evet, öyle sayılır." "Çok ilginç. Neymiş bu gelişme?"

"Tayfanızın ölmeden önce verdi i ifadeyi açıklayan iki şahit bulduk."

Gerd Rupper birden sarardı.

"iki şahit mi? Ama bundan daha önce hiç bahsetmemiştiniz."

"Do ru. Polisin tahkikatın selameti için gizli tutması gerekiyordu."

"Anlıyorum."

"Anlad ınızı hiç sanmıyorum Sayın Rupper."

Alman tüccarda ki şaşkınlık gittikçe artıyordu.

"Ne söylemek istiyorsunuz?" diye sordu telâşlanarak.

"Tayfanızın verdi i ifadeye göre Helga Thurmann adlı kadının öldürülmesi emri sizin tarafınızdan verilmiş. Bu kesin bir azmettirme olayıdır."

Osman, rfysu

Rupper hemen inkâr yoluna gitti.

"Kesin yalan bu. Bir komplo. İnanılır şey de il."

"Ben de öyle düşünüyorum. Sizin öylesine güzel bir kadını öldürmekte ne yararınız olabilir ki? Ayrıca adam bunun siyasi bir cinayet emri oldu unu ifade etmiş."

Rupper elleri titremeye başlamıştı.

"Yalan! Sunturlu yalan!"

"Ben de aynı kanıdayım, ne var ki önümde reddedemeyece im iki tanık beyanı var. Bu çok kötü..."

Gerd Rupper, Polis Müdürü'nün lastikli cevapları karşısında uyanarak irkildi.

"Benimle aynı kanaati paylaşt ınıza sevindim" dedi.

"Fakat bu bazı yasal işlemlerin devamına mani olamayacak."

"Nasıl yani?"

"Sizi siyasi bir suçlu ve cinayete azmettirme suçundan tutuklamak zorunda kalabilirim."

"Bu tam siyasi bir skandal olur azizim. Sulawesi'deki ham a aç ticaretinin en büyük bölümü benim şirketim tarafından yürütülüyor. Bunun memleketinize sa ladı ı maddi avantajı ve döviz girdisinin tutarını biliyor musunuz?"

"Kesinlikle Herr Rupper. Ama siz tutuklansanız da, tutuklanma-sanız da, o a açlar hep Sulawesi'de olacak."

"Ne demek istiyorsunuz?"

"Yani o a açlarla ilgilenecek bir alıcı firma her zaman bulunacaktır."

Gerd Rupper yerinde huzursuzca kıpırdandı.

"Lütfen sadede gelin."

"Sizi tutuklamak benim elimde ve ben şimdi bu tutuklamanın her iki tarafa sa layaca ı menfaat ve zararları hesaplamaya çalışıyorum. Anlıyorsunuz, de il mi? Bu bir denge konusu, hassas ibrenin kimin yararına kaydı ını saptamak meselesi..."

//îylş ı t

"Galiba şimdi anlıyorum" diye mırıldandı Rupper. "Bu olayı örtbas etmek için ne kadar istiyorsunuz?"

Habibi bakışlarını Alman'dan alarak engin denize do ru çevirdi. "Büyük bir miktar, herhalde oldukça kabarık bir tutar olmalı bu." "Ne kadar?"

"Kararlaşt ıralım Herr Rupper."

Alman nefretle Habibi'ye baktı, içinden, pis rüşvetçi, diye geçirdi. Kendisine açıkça şantaj yapıyordu ama başka hiç çaresi yoktu...

Habibi yattan ayrılırken cüzdanında taşıdığı ilk avansın keyfini sürüyordu. Bu akşam Osuwa operasyonundan sonra da ilk işi, yarın Behruz Mansuri'yi ziyaret etmek olacaktı.

Artık o adamı da kendi bölgesinde istemiyordu. Tabii, Gerd Rupper gibi bonkör ve anlayışlı olursa mesele yoktu; ona da daha bir süre katlanabilirdi. Neden olmasın, petrol zengini İranlıların da kendisine bir bedel ödemeleri gerekecekti...

CIA ajanlarının operasyon için istedikleri Challenger 604 tipi uçak Manado, havaalanına inmişti. Aslında fazla dikkat çekmeyen bir modeldi. Uzun menzilli iş yolculuklarında kullanılabilirdi gibi, operasyonlarda da kullanılabilirdi. Hepsi CIA görevlisi olan uçuş personeli, uçağı terk etmeyerek, alanda kendileriyle irtibat kurulmasını beklediler.

İrtibat görevi Cage'e verildi.

Amerikalı ajan, alana giderek gelen ekiple kokpitte temas kurdu.

Hiçbir zorlukla karşılaşmamıştı, herşey Habibi'nin söylediği gibi yolunda gidiyordu. Dönüşte takip edilecek rota tayin edildi. Uçakta güvenlik ve gizlilik için en acil durumlarda kullanılacak uydu haberleşme sistemlerinden, çıkabilecek çatışma anlarında başvurulacak silahlara kadar her şey düşünülmüştü. Operasyonun bitiriliş zamanı olarak, gece saat bir tayin edilmişti, şayet o saate kadar ekip uçağı erişemezse, beklemeden havalanacaktı.

Osma/1. ytf1/su

Cage geri döndü ve durumu Richard'a rapor etti.

Uzun ve sıkıcı bir bekleyiş başladı.

Dr. Ayşe Chung, Stanley'in yaralı kolu ve Emre'nin hâlâ kapalı gözü ile uğraştı. Operasyon başarı ile bitip memleketine döndüğü zaman kırık burnuna mutlaka bir ameliyat gerektiğini ısrarla vurguladı.

Emre ve Cengiz sakin bir bekleyiş içindeydiler.

Ekibin en durgun kişisi Erika Müller'di. Bu operasyona niye dahil edildiğini hâlâ anlamış değildi ve tedirgindi. Stanley kimseyle konuşmadan oturuyordu. Beş senelik Sulawesi'deki sürgün hayatı beklenmedik bir şekilde noktalanacaktı. MI6'nın bundan sonra kendisi için nasıl bir uygulamaya gireceğini bilmiyordu. Ama nedense, içinde kendisine bile izahta güçlük çektiği bir huzur yer etmeye başlamıştı. Galiba beş senelik ruhunu kemiren bir illetten kurtulduğunu yavaş yavaş anlamasıydı bu...

Önce yemeğini, evdeki konservele idare ettiler.

Saat akşamın beşine geldiğinde, ekip harekete hazırdı artık. Kotamobagu'ya gidecek aracı yine Cage ayarlamıştı. Silahlanıp eski model cipe doluştular. Sürücü koltuğuna Cage oturdu. Yolu en iyi bilen kişi Stanley oldu undan, o da yanındaki koltuğuna yerleşmişti.

Dr. Chung'a veda ettiler.

Emre uzun süre kızın elini bırakamadı. Onu asla unutmayacağını söyleyerek yanına bir veda öpücüğü kondurdu. En son kişi olarak cipe koşarken doktorun zorlukla zaptetmeye çalıştığı gözyaşlarından müteessir olmuştu.

Veda sahnelerini hiç sevmeydi Emre...

|o+o+o

4

Tondano üzerinden indikleri yolun sarp yamaçları dik ve kayalıktı, ama aynı adlı göle vardıldıktan sonra bitki örtüsü birden de işiyor ve kesif ormanlar başlıyordu. Yüksek ağaçlar, iri dal uzantıları arasında kalan tek yol, oldukça bakımsız ve topraktı. Bu yöre Sulawesi adasının en metruk ve yerleşime yeterince açılmamış kısımlarıydı. Güzergah Kotamobagu sahillerine varıncaya kadar böyle devam edecekti. Normal olarak iki saatte alınabilirse de, Cage elinden geldiince ıssız ve ürkütücü ormanda, cipi ağırsürmeyi tercih ediyordu. Ajan henüz Sulawesi'de yeni sayılabileceğinden, gittikleri araziye hiç tanıımıyordu. Zaman zaman yolu karıştırma endişesini de taşıyordu.

Bir ara yanında oturan Stanley'e, "Doğru yolda oldu muza emin misiniz Mr. Moore?" diye sordu.

Stanley sessizce başını salladı.

"Sahile daha ne kadar var?"

"Yaklaşık otuz kilometre."

Richard arkadan lafa karıştı. "Buralar pusu kurmak için uygun

de il mi?"

Osmarı^ysu

'Az ilerde, yani yaklaşık beş kilometre sonra, bir kavşakla 398 karşılaşaca ız. Bence onları beklememiz için en uygun yer orası olacaktır. Bu yol çok dar, cipi saklayacak yer yok, arkadan gelenler tarafından görülebiliriz. Ayrıca silahlı bir çatışmaya girmek için de uygun de il. Önce bahsetti im mahalli görmenizi öneririm, yine de yetkili sizsiniz, be enmezseniz tercih size ait olur."

Richard ses çıkarmadı.

Az sonra Stanley'in söyledi i kavşa a gelmişlerdi. Gerçekten de burası pusu kurmaya elverişli bir yerdi. Önce cipin burnunu dönecekleri istikamete, çevirerek iri bir kayanın arkasına gizlediler. Birer birer arabadan inmişlerdi. Uyuşan bacaklarındaki kan deveranını düzeltmek ve gerilen sinirleri yatıştırmak için, bir süre ihtiyatla etrafta dolaştılar.

Güneş batmak üzereydi, ama nemli hava hâlâ bo ucu derecede sıcaktı. Adanın her yanında oldu u gibi, burada da ormandan yükselen baharatlı kokular vardı.

Emre ile Cengiz bir süre civarı turladılar.

Erika bir kayaya yaslanarak, hiç hoşlanmadı ı bu açmazdan kurtulamamanın sıkıntısını yaşamaya başladı. En azından bir iki saat daha burada beklemek zorunda kalacaklardı. Glock'unu elinden hiç bırakmıyordu. Gerginli inin asıl nedeni bu sabah yaşadıklarıydı. Stanley'e baktı, Amerikalı ajanların evine döndü ünden beri, o da bir tuhaf davranıyordu, sanki so uk ve mesafeli. Omuzlarını silkti, kendisine büyük yardımlarda bulundu u gerçekte, fakat bilgiç ve hep geçmişi sorgular gibi havalarda bulunmasından sıkılmaya başlamıştı artık. Sonra bakışları o iki Türk ajana takıldı. Onlarla çok mesafeliydi, hatta hiç konuşmamıştı.

Üç CIA ajanı ise Stanley! de aralarına alarak, gelecek arabaları durdurmanın son taktik müzakereleri içindeydiler.

Bakışları tekrar Türk ajanlara kaydı. Onlarda şimdi di erlerinin yanına gelmişti. Zoraki olarak yaslandı ı kayadan ayrılarak, grubun arasına do ru yürüdü. Etrafa emirler verir gibi konuşan Richard'dan hoşlanmamıştı. Cage zararsız birine benziyordu, aralarında en uzun

,/fylşt t

boyu, sarışın olan James ise hoş bir adamdı, bir kaç kere kendisine ilgiyle baktı ını yakalar gibi olmuştu. Şartlar uygun olsa, kaçamak 399 bakışlarına ümit verecek tarzda karşılık verebilirdi ama durum şimdilik hiç mi hiç uygun de ildi. Sonra kendi kendine itirafta bulundu; ben gerçekten iflah olmaz biriyim diye...

Hava iyice kararmış ve ürkütücü bir sessizlik çökmüştü etrafa. Az ilerdeki ormanın derinliklerinden gece kuşlarının sesleri duyuluyordu sadece. Artık bekleyiş başlamıştı.

Stanley'in ifadesine göre Kotamobagu'ya giden bu yol kullanılmazdı, do al ormanın korunması için trafi e kapanmıştı. Sahil ile irtibat Gunung tarikiyle kurulurdu ve trafik de oradan geçerd i. Ama Polis Müdürü Habibi, emniyet gerekçesiyle Muhammed Osuwa'nin Kotamobagu'ya seçtikleri bu yol üzerinden gideceklerini söylemişti.

Ekip çapraz ateş kurmak için ikiye bölündü. Gelişe daha yakın olan ilk grupta, James, Emre ve Cengiz bulunacaktı. Tahminlerine göre Osuwa'nin önünde, içinde korumaları taşıyan bir eskortu olmalıydı. Tam kavşa a geldi i sırada önce bu arabaya yaylım ateş açılacak ve içindekiler safdışı bırakılacaktı.

Richard, Cage ve Stanley'den oluşan ikinci ekip ise, arkadaki Osuwa'nin bulundu u arabaya saldıracaklardı. Muhammed Osuwa'yi sa olarak ele geçirmek için de azami gayret sarf edilecekti. Richard, Erika'yı operasyonda şayet silahlı müsademe sırasında gruptan birinde zayıt olursa o gruba takviye için yedek tutmayı uygun görmüştü. Genç kadın buna hiç itiraz etmedi. Çatışmaya fiilen iştirak etmek istemiyordu zaten. O bu çatışmanın tarafı de ildi, ama bunu açıkça ifade de etmemişti...

Seçilen en uygun yerde mevzilenip beklemeye başladılar.

Dakikalar geçmeye başladı. Karanlık iyice çöktü...

Ormanın bitti i, sarp kayaların çevreledi i kavşak, zifiri karanlı a bürünmüştü. Tek ışık tepedeki dolunaydı. Mehtabın aydınlı ı, toprak yolu aydınlatıyordu.

Gelecek ekibin farları ormandan çıktıkları andan itibaren kendilerini göstermeye yetecekti.

Osman, i/fi/su

Cengiz yanında oturan ve sinirli bir şekilde beklemeye devam eden Emre'ye, "Bu durumdan hiç hoşlanmadım" diye fısıldadı Türkçe. "Pusu kurmak için uygun olabilir ama göz gözü görmüyor, silahlı bir çatışmada Osuwa'yi vurmak da mümkün. Başarıya ulaşamazsak buna hiç şaşmayaca ım."

"Ben de aynı kanıdayım, ama ne yapalım, şartlar ancak buna elverdi."

"Gözün nasıl? Etrafı rahat görebiliyor musun?"

"İdare etmeye çalışıyorum işte..."

Sustular sonra...

Gecenin karanlı ına ra men havanın ısısı hiç de işmemişti. Oturdıkları yerde, nenden buram buram terliyorlardı.

Aradan bir saat daha geçti...

Gelen giden yoktu...

Emre dayanamayarak, "Şu Polis Müdürü bize bir oyun oynamış olmasın sakın?" diye sordu. "Osuwa'nin şimdiye kadar gelmiş olması gerekmez miydi?"

"Nasıl bir oyun?"

"Belki de herifi başka bir yoldan teknesine gitmesini temin etmiştir."

"Bilmiyorum, İngiliz ona pek inandı."

Cengiz yanlarında duran James'e döndü.

"Mr. Harris biz huylanmaya başladık, Osuwa biraz fazla gecikmedi mi? Daha ne kadar bekleyece iz? Sakın bu işin içinde bir numara olmasın?"

Aslında James de tedirgindi. Üstelik yanındaki MİT ajanlarına da pek sempati duymuyordu ama onların kuşkulananmalarına hak verdi. "

"Aklınızdan ne geçiyor?" diye sordu.

Cengiz kısık sesle, "Şu Mr. Moore, ona ne denli güvenebiliriz? Alt tarafı o zat, operasyonun dışında biriydi, ama bizi o yönlendirdi, ttfylşsı t

Polis Müdürü'ne inanabilece imizi o söyledi."

James Harris ikisine de hak verir gibi süzdü. Konuşmadı önce.

Emre de lafa karıştı.

"Ayrıca bu sabah Alman hanımla özel bir gerekçe bahane ederek evden çıktılar. Nereye gittikleri hakkında bir açıklama da yapmadılar. Bu biraz manidar de il mi? Kadına hiç dikkat ettiniz mi, döndü ünden beri ne kadar asabi ve gergin?"

"Farkındayım" dedi nihayet James.

"Yoksa kuşu elden kaçırdık mı? Endişelerimizi Mr. Richard'a açıklayalım mı?"

James tam cevap verece i sırada, ormanın karanlıklarından ilk motor seslerini duyar gibi oldular.

Uzaktan akseden biteviye mekanik homurtu...

"Geliyorlar galiba" diye fısıldadı Cengiz.

Gözler a açların kesildi i noktaya çevrildi, silahlara sarıldılar. Orman çıkışına aksedecek farJıuzmeleri henüz görünmüyordu. İki grup da sesi duymuştu. Es'korta ateş açacak grup dizlerinin üzerlerine yaslanarak siper aldılar. Yolun çaprazında ve kayaların korumasındaydılar. Yolu aydınlatacak farların huzmesinde görünmezlerdi.

Aynı anda Richard, Cage've Stanley de yerlerinde ateş pozisyonuna geçtiler.

Erika kendisine verilen görevi yapmamaya kararlıydı. Ona gösterilen alçak kayanın ardına iyice sindi.

Habibi do ruyu söylemişti, ormanın çıkışında önce eskort belirdi. İçinde silahlarla donatılmış beş adam vardı. Araba bir Ford Taunus'du. Arkadaki siyah Mercedes'in içinde de Muhammed Osuwa bulunuyordu. Son model SL 500'ün kurşun geçirmez oldu unu ne yazık ki Habibi söylemeyi unutmuştu. Osuwa arkada tek başına idi, arabayı süren şoförün yanında ise liderin has adamı Mokado oturuyordu.

Pusudaki ajanlar sinirleri gergin beklemeye devam ettiler.

()smarif çrfysu

Aralarında yaklaşık yüz metrelik bir mesafe kalmıştı. İlk ateşi 402 çaprazdaki James Harris'in grubu açacaktı. Eskort hızla yaklaşıyordu. Gafil avlanmaları kaçınılmazdı. Bu avantajı en iyi şekilde kullanmaları gerekiyordu.

James, "Ben ilk kurşunları sürücüye do ru sıkaca ım, siz de lastiklere ve arka kanepede oturanlara ateş edin" diye mırıldandı.

Mesafe iyice azaldı. Yaklaşık buldukları yere beş metre kala, ilk grup ateşe başladı. Bir anda gecenin sessizli ini otomatik silahlardan çıkan kurşun sesleri yırttı. Çı lık ve ahh sesleri duyulmaya başladı. Eskortun şoförü o anda öldü ve başı direksiyonun üstüne devrildi. Arabanın lastikleri patlamış ve araba hafif sola dönerek hız kesmeye başlamıştı. Direksiyon hakimiyeti kalmadı ından eskort hızla sol taraftaki kayalara çarptı.

Öndeki arabaya kurşun ya maya devam ediyordu. Arabanın iç ışıkları sönük oldu u için geriye kalanların yaşayıp yaşamadıkları belli de ildi. Cengiz yine de sa arka kapının açıldı ını ay ışığı ında gördü. Bulundu u yerden hafif yana kayarak arabadan atlayan biri olup olmadı ını anlamaya çalıştı. Elindeki otomatik tüfek ateş kismaya devam ediyordu.

Arkadaki Mercedes yola hiç durmaksızın devam etmek istedi. Fakat toprak yol iyice dardı ve kayalara çarpan eskort geçişe izin vermiyordu. Mercedes bir an durdu ve sonra sa a direksiyon kırarak kayalara sürtünme bahasına tek geçiş yönünü zorladı. Koca arabanın sa kaportasından kayalara sürtünmenin çıkardı ı metal sesler yükseliyordu.

Öteki gruptaki Richard, biraz daha zorlarsa şoförün sıyrılmayı başaraca ını anlayınca, arabanın lastiklerine bir kaç kurşun sıktı. Mercedes de şimdi sıkışıp kalmıştı.

Richard'ın grubu, Muhammed Osuwa'yi canlı ele geçirmek arzusunda olduklarından arabaya rast gele ateş edemiyorlardı. Öndeki eskort safdışı kalmış sayılırdı. İçinde kaç adam oldu unu bilmiyorlardı, ama mukabil ateş gelmiyordu.

e ////4W

Önce Cengiz, arkasından da James, buldukları yerden fırlatarak eskortun yanına do ru koştular. Kurşun sıkmaya devam 403 ediyorlardı. Cengiz ay ışığı ında arabanın içinde üç ceset gördü. Emre tek gözü hâlâ şiş ve kapalı oldu undan isabetli ateş etmekte zorlanıyor, hedef tespitinde müşkülât çekiyordu. O da yerinden fırladı. İlk tespitine göre durum kendi lehlerineydi; eskort hareketsiz kalmış, Mercedes de sıkışmış ve hareket edemez haldeydi.

Korumalardan savunmaya dönük mukabil ateş gelmiyordu.

Eskorta yaklaştı iyice.

Yine de herhangi bir kurşuna hedef olmamak için e ik ve ihtiyatlı yürüyordu.

Silah sesleri şimdi biraz azalmıştı. Emre ihtiyatla arabanın arkasına dolanmak yerine kendi tarafındaki kapıyı açtı. Eli tetikteydi.

Arabanın içindekiler ölüydü ve üç kişi saymıştı. O anda hemen açık duran karşı kapının gölgesine sinmiş yerlilerden birini fark etti ve silahını ateşledi. Kurşunu yiyen koruma kapının yanına devrildi.

İ Bulundu u yerden Mercödes'e baktı.

Arabanın sa tarafı kapalı oldu undan o yandan çıkış imkanı yoktu. Richard ve Cage hızla Mercedes'in sol yanına geçiyorlardı. Cengiz ve James ise arabanın arkasında yer almışlardı bile.

Emre derin bir nefes aldı.'

Operasyonun en zor bölümü tamamlanmış sayılırdı. Muhammed Osuwa arabanın içinde sa olmalıydı. Şimdi beş ajan silahlarını do rultmuş Osuwa'nin arabadan çıkmasını bekliyorlardı. Emre'nin görebildi i kadarıyla içerde üç adam vardı ve üçü de sa dı.

Richard kapıya asıldı ama açamadı, kilitliydi. Hiç tereddüt etmeden kilide bir kurşun sıktı, sonra yine denedi başarılı olamadı. Cama yakın mesafeden kurşun sıktı camın sathında kırışmalar oldu ama kırılmadı, camlarda kurşun geçirmezdi. İşte tam o anda hiç beklemedikleri bir olay oldu. Arkada ölü sandıkları, eskort içindeki bir yaralı yerli, tüfe ini kaldırarak ateşe başladı. Mercedes'in çevresini taramaya başlamıştı.

Osnianf'/\$1/M

Emre arkadan hem ateş eden adamı hem de acı çı lıklarla 404 ajanların yerlere yuvarlandıklarını gördü. Hemen silahını do rultup yerdeki adamı vurdu. Fakat ajanların taranması Mercedes'in içindekilere cesaret vermişti. Birden şoförün ve onun yanında oturan adamın da şoför mahallindeki kapıyı açarak dışarıya

fırladıklarını fark etti. Bütün bunlar saniyelerle ölçülecek bir zaman diliminde oluşmuştu.

Emre ilk pani i atlattı ında durumun vahametini kavramakta gecikmedi. Kaç ajanın vuruldu unu bilmiyordu. Silahını bu defa hemen arabadan inen yeni yerlilere yöneltti. Ama biraz geç kalmıştı, o kısa süren şaşkınlık anında şoför ve di er adam kapıdan fırlayarak yerdeki yaralı ya da ölü ajanların arasına uzanıvermişlerdi.

Emre ateş edemedi. Şayet arkadaşları yaralı iseler o hengamede sıktı ı kurşunlar onlara da isabet ederdi. İçinden lanetler okudu, öldü ünü sandıkları eskort içindeki bir fedainin yaptı ı iş bütün dengeleri altüst etmişti. Şimdi Emre üçe karşı bir oldu unu biliyordu artık. Birden aklına Erika geldi; hangi cehennemdeydi acaba?

Silah sesleri kesilmişti şimdi.

Herkes sinmiş, yerlere uzanmıştı. Kimse hedef olmayı göze alamıyordu. Emre eskortun patlak lasti inin yanından başını uzattı, açık gözüyle yerdeki yaralılara baktı. Silah sesleri kesildi i için olay yerini şimdi bo ucu bir sessizlik kaplamıştı. Emre yerde yatanları saymaya çalıştı, aralarında yerli korumalar oldu undan onların arkadaşları için ne denli tehlike yarattı ını biliyordu. Ateş de edemezdi. Yukardan akseden yetersiz ay ışığı ı kimin dost kimin düşman oldu unu anlamasına yetmiyordu, ayrıca o grubun üstüne ateş etme şansı da yoktu. Yaşayan arkadaşları varsa yaralıları da öldürebilirdi.

Görüşü yetersizdi. Tek gözü kapalı oldu u için küfretti.

Tek avantajı adamların giysilerinin beyaz oluşuydu; o giysiler karanlıkta biraz daha rahat görünebiliyordu. Sonunda iki kişiyi nihayet yattıkları yerde gördü. Birisi sinsi sinsi sürünerek gruptan ayrılmaya başlamıştı. Niyeti kendisini arkadan sarmak olmalıydı.

//Jylş/ /

Silahını ona do ru yöneltti. Biraz daha ortaya çıkmasını bekledi. Yeterince uzaklık kazanınca teti e dokunacaktı. Ama o anda 405 beklemedi i bir şey oldu ve tek el bir silah patladı. Tüfekten çıkan bir ses de ildi bu, tabanca sesiydi. Erika'nın nihayet devreye girdi ini anlamıştı.

Kurşunu yiyen yerliden bo uk bir inleme yükseldi.

Rahat bir nefes aldı Emre. Kadının yerini tayin edememişti ama solunda bir yerlerde olmalıydı. Ayrıca itiraf etmeli ki oldukça başarılı bir atıştı bu.

Karanlıkta iyi görmüştü Alman kadın. Hesabına göre şimdi bir koruma ve bir de Osuwa kalmıştı düşman tarafında...

Daha bir cesaretlendi.

Belli ki Erika duruma hakim bir mevkide idi ve onları rahat görebiliyordu; bu da arkadan desteklendi i anlamına gelirdi. Sürünerek yola çıktı, Mercedes'e do ru ilerledi.

O anda James'in aya a kalktı ını gördü.

Demek bir şeyi yoktu, fakat James herhalde hayatta kalan son yerli muhafızın farkında de ildi, ona yat, diye ba ırmak istedi, tehlikeyi bildirmeliydi ama buna fırsat bulamadı, Erika'nın tabancası bir daha patlamıştı. O zaman dehşetle fark edebildi ancak, James'in arkasında biri daha vardı ve Amerikalı ajanı kalkan niyetine kullanmıştı. Erika durumu gördü ü için başarılı bir ateşle son muhafızı da haklamıştı. Önce James'in çoktan ölmüş bedeni düştü yere sonra da yerlinin. Yerli koruma yere yı ılırken kısa bir an Mercedes'in kapısına tutundu kaldı. Emre ay ışığı ında kısa bir süre yerlinin yüzünü görmek imkanını elde etti. Tüyleri diken diken oldu, bu işkenceci Mokado idi...

Genç adam a ır a ır aya a kalktı.

Operasyon bitmiş sayılırdı. Muhammed Osuwa'yf da gördü. Silah sesleri kesilince yattı ı yerde do rulmuştu adam. Şimdi kayaların ardından Erika da çıkmıştı.

Elinde Glock'u tedbirli adımlarla yanına yaklaşıyordu.

"Teslim ol! Kimıldarsan kurşunu yersin" diye ba ırdı Emre.

Muhammed Osuwa emre uyararak ellerini kaldırdı.

Osman, -/fı/su

Ama Erika'nın silahı susmamış ve tekrar patlamıştı.

Kurşun tam terörist liderin alnına saplandı. Osuwa gıkını bile çıkaramadan yana kaydı ve öldü.

Hışımla geri dönen Emre, "Hey ne yapıyorsun sen?" diye ba ırdı. "O bize canlı olarak lazımdı."

Yanına yaklaşan Erika so ukkanlı bir şekilde, "Kim?" diye sordu.

"Kim olacak vurdu un son adam!"

"Niye?"

"Niyesi var mı? O götürece imiz adamdı."

Genç kadın sorumsuzca omuz silkti.

"Mecburdum, görmüyor musun elinde bir tabanca vardı. Şayet ateş etmeseydim, o bizi vuracaktı."

Emre, Osuwa'nin yanına koştu. Adam çoktan ölmüştü, kurşunu ilk yedi i anda. Artık yapabilece i bir şey yoktu.

Başını çevirip yerde yatan arkadaşlarına baktı.

Bazılarından hâlâ bo uk bo uk iniltileyükseliyordu. Emre önce Mercedes'in arkasına do ru Cengiz'in yanına koştu. Her iki. baca ında da kurşun yaraları vardı, sa dı ve hayati bir tehlikesi yoktu. "Ben iyiyim, di erleri nasıl?" diye sordu.

Emre onu bırakıp di er ajanların yanına do ru koştu. Arkadan yapılan ateş fazla etkili olmamıştı; kurşunları sıkın yerli de, yaralı oldu u için herhalde, silahın namlusunu fazla kaldıramamış, isabete ra men kurşunların ço u bel hizasından aş a lara rastlamıştı.

Ama bütün ajanlar yaralanmıştı. Bir tanesi hariç...

Onun öldü ünü Emre, Erika'nın davranışlarından anladı. Alman kadın do ru onun yanına gitmişti. Her nasılsa iki kurşun Stanley'in ci erlerine saplanmıştı.

Erika'nın yüzü ifadesizdi. Uzun parmakları bir süre Stanley'in kumral saçlarında dolaştı sonra hafif iç geçirerek İngiliz'in yarı aralık kalan göz kapaklarını indirdi. Tek teessür ifadesi bu olmuştu. E ildi i yerden kalkarak, "Di erlerinin durumu ne?" diye sordu Emre'ye.

ylılsı /

Emre, James'in de öldü ü sanıyordu. Onu çevirip baktı.

"Bu yaşıyor" dedi. "Ama fazla kan kaybediyor."

Richard'la Cage de yerlerinde kımıldadılar.

Cage, "Ben idare edebilirim ama yürüyemiyorum, iki baca ımdan da kurşunlandım" diyebildi. Richard Mercedes'e tutunarak aya a kalkabildi.

"Sekerek yürüyebilirim, sadece sol baca ımda bir kurşun yarası var. Osuwa ne oldu?"

Emre, "O öldü" dedi.

Richard, "Lanet olsun!" diye homurdandı. "İşi istenildi i gibi tamamlayamadık."

"Şimdi ne yapaca ız?"

"Bir an önce uça a dönmeliyiz. Siz ve bayan Erika yaralı arkadaşları lütfen arabaya taşıyın. Önce durumu a ır olanlardan başlayın."

Emre, "Mr. Moore öldü. Onu ne yapaca ız?"

CIA ajanı sertçe mırıldandı. "Onu öylece bırakın."

"Fakat..."

"Ne diyorsam onu yapın lütfen. Herhalde bu şartlar altında merasim yapacak de iliz."

Erika, "Mr. Richard haklı"'diye fısıldadı ve en a ır durumdaki James'e do ru yürüdü. Genç kadın ile Emre onu kucaklayarak kendi arabalarına götürdüler. Sonra sıra ile Cengiz'i ve Cage'i taşıdılar. Richard tek baca ı üzerinde elindeki tüfe i baston gibi kullanarak arabanın yanına kadar geldi.

Şoför mahalline Erika geçti. Tek gözü kapalı olan Emre arabayı kullanacak durumda de ildi. Az sonra ormanın gece kuşlarının acayip sesler çıkararak ötüştü ü karanlık geçidine daldılar. Geride bir yı ın ölü bırakmışlardı...

Osman, ytfysu

Havaalanında bekleyen Challenger 604'e vaktinden evvel 408 yetiştiler. Gerek alana girişte, gerekse yaralıların uça a naklinde, hiçbir sorunla karşılaşmamışlardı. Uçak Manado havaalanını terk edip yükselirken Richard yetkili pilota tüm yaralılara ilk tedavinin nerede uygulanabilece ini sordu. Pilot'dan aldı ı cevap bunun ancak Kuala Lumpur oldu u yolundaydı. Richard tamam, diye başını sallarken pilotun verdi i cevabı duyan Erika memnuniyetle koltu a yaslandı.

Her şey istedi i gibi gelişmişti...

Uça ın havalandı ı sırada Manado Polis Müdürü Habibi de gecenin karanlı ında huzura kavuşmuş bir şekilde kimseye görünmeden otoparka bıraktı ı resmi aracına do ru yürüyordu. Mutluydu...

Uzaktan yaralıların uça a naklini seyretmişti. Muhammed Osuwa'nin da uça a bindirilenler arasında oldu unu sanıyordu. Osuwa'nin yabancı ajanlar tarafından öldürülmesinin ileride başına ne büyük felaketler do uraca ını bilemezdi ki... Bitti.

EVRİM YAYINEVİ ve BİLGİSAYAR SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Osman Aysu _ Ay İşı ı

Kitaplar, uygarlı a yol gösteren ışıklardır.

UYARI:

www.kitapsevenler.com

Kitap sevenlerin yeni buluşma noktasından herkese merhabalar...

Cehaletin yenildi i, sevginin, iyili in ve bilginin paylaşıldı ı yer olarak gördü ümüz sitemizdeki

tüm e-kitaplar, 5846 Sayılı Kanun'un ilgili maddesine

istinaden, engellilerin faydalanabilmeleri amacıyla

ekran okuyucu, ses sentezleyici program, konuşan "Braille Not Speak", kabartma ekran

vebenzeri yardımcı araçlara, uyumlu olacak şekilde, "TXT", "DOC" ve "HTML" gibi formatlarda, tarayıcı ve OCR (optik

karakter tanıma) yazılımı kullanılarak, sadece görmeengelliler için,

hazırlanmaktadır. Tümüyle ücretsiz olan sitemizdeki

e-kitaplar, "Engelli-engelsiz elele"düşüncesiyle, hiçbir ticari amaç gözetilmeksizin, tamamen gönüllülük

esasına dayalı olarak, engelli-engelsiz Yardımsever arkadaşlarımızın yo un eme i sayesinde, görme engelli kitap sevenlerin

istifadesine sunulmaktadır. Bu e-kitaplar hiçbirşekilde ticari amaçla veya

kanuna aykırı olarak kullanılamaz, kullandırılmaz. Aksi kullanımdan do abilecek tümyasalsorumluluklar kullanana aittir.

Sitemizin amacı asla eser sahiplerine zarar vermek de ildir.

www.kitapsevenler.com

web sitesinin amacı görme engellilerin kitap okuma hak ve özgürlü ünü yüceltmek ve kitap okuma alışkanlı ını pekiştirmektir.

Sevginin oldu u gibi, bilginin de paylaşıldıkça pekişece ine inanıyoruz.

Tüm kitap dostlarına, görme engellilerin kitap okuyabilmeleri için gösterdikleri çabalardan ve

yaptıkları katkılardan ötürü teşekkür ediyoruz.

Bilgi paylaşmakla ço alır.

İLGİLİ KANUN:

5846 Sayılı Kanun'un "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler" bölümünde yer alan "EK MADDE 11" : "ders kitapları dahil, alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim ve

edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa

hiçbir ticarî amaçgüdülmeksizin bir engellinin kullanımı için kendisi veya

üçüncü bir kişi tek nüsha olarak

ya da engellilere yönelik hizmet veren e itim kurumu, vakıf veya dernek gibi

kuruluşlar tarafından ihtiyaç kadar kaset, CD, braille alfabesi ve benzeri

formatlarda ço altılması veya ödünç verilmesi

bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu nüshalar hiçbir şekilde satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılamaz ve

kullandırılmaz.

Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili bilgilerin

bulundurulması ve ço altım amacının belirtilmesi zorunludur."

bu e-kitap Görme engelliler için düzenlenmiştir.

Kitap taramak gerçekten incelik ve beceri isteyen, zahmet verici bir iştir. Ne mutlu ki, bir görme engellinin, düzgün taranmış ve hazırlanmış bir e-kitabı okuyabilmesinden duydu u sevinci paylaşabilmek tüm zahmete de er. Sizler de bu mutlulu u paylaşabilmek için bir kitabınızı tarayıp, kitapsevenler@gmail.com Adresine göndermeyi ve bu isimsiz kahramanlara katılmayı düşünebilirsiniz. Bu Kitaplar size gelene kadar verilen eme e ve kanunlara saygı göstererek lütfen bu açıklamaları silmeyiniz. Siz de bir görme engelliye, okuyabilece i formatlarda, bir kitap arma an ediniz... Teşekkürler. Ne Mutlu Bilgi için, Bilgece yaşayanlara. Tarayan: Yaşar Mutlu e-posta kitapsevenler@gmail.com www.kitapsevenler.com www.yasarmutlu.com

Osman Aysu _ Ay Işı 1